A-3-270

Del collegio de la Comp.a de Jesus de granada
R 2534

PRIMA PARS GRAMMATICAE

Ioannis Deſpauterij Niniuitæ, diligentius ab Aſcentio recognita & impreſſa: in qua nominum ſignificata, aut in formatione genitiui, aut in heteroclitis fere explicantur.

Additus eſt præterea index, dictiones in hoc opere inſertas abũde cõplectẽs.

Adnotamentis quæ huic primæ parti grammaticæ Deſpauterij nuperrime acceſſerunt, hanc notâ ⁎ præpoſitam uidebis.

LVGDVNI,

M. D. XXXVI.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA GRANADA

Prefatio Deſpauteriana.

¶ Joannis Deſpauterij Niniuite in primam grammatice ſue partem prefatio ad excellentem pontificij iuris doctorem M. Balduinum Braetz optimi maximi dei noſtri ſacerdotem vite probitate inſignem.

Poſt lingue latine a Gotthis reliquiſq; barbaris miſerabiliter laniate: ac propemodũ extincte: per neotericos inſtaurationẽ a diuino numine preſtitã Alexãdri doctrinale doctiſſimo cuiq; viſum eſt puerorũ lectione indignũ: vtpote nimis tenebroſum: citra vtilitatẽ prelongũ: plerũq; etiam barbarũ: ſufficiẽs: et falſuz: Quocirca vt Alexander vndiq; exularet: ceperũt pleriq; grãmaticam latiniorẽ vberiorẽq; ſcribere In Italia quidẽ Nicolaus Perottus Joãnes Sulpitius/ Antonius Mãcinellus/ Aldus/ Manutius. In Gallia Guilielmus/ Tardius/ Robertus Guguinus/ Jdocus Badius de lingua latina bene meritus. In hiſpania doctiſſimus Hiſpanorũ Antonius Nebriſſenſis In Germania Henricus Bebelius cũ Jacobo henrichmanno. Jtẽ preceptor meus literatiſſimus Gerardus Cãnificus eloquẽtiſſimus / ſacre theologie baccalaureus/ nũc archididaſcalus Buſcoducẽ. Scripſerũt et plures: quos nimis longum foret enumerare. Pleriq; videntes difficilimum fore Alexandri exiliũ: tot barbaris cõtra nitentibus non noua quidẽ cuderũt: ſed Alexãdrinos verſus: ſi qui falſi occurrebant/ emendarũt: ſuperfluos reſecãdo: inter quos principatũ tenent Hermannus Torrẽtinus Hollandus/ ⁊ Joãnes Cuſtos Brechtanus olim preceptor meus nunc iunctus Antuerpiane moderator prudentiſſimus. Itaq; tot iam de arte grammatica volumina in lucem prodiere: vt nullis ferme in literarijs ludis ijdem authores legantur. non ſine maximo adoleſcentulorũ damno: qui ad ſcholam aliam quoties mittuntur: priora fruſtra didiciſſe cenſetur omnia: nec erit rei tam pernitioſe finis vlla: donec vnus reliquis preferatur: hic quis erit: nouit deus. Poſt tantam igitur ſcriptorũ copiam: operepreciũ factu rum me credidi: ſi et ipſe grammatice precepta literis mandarem. Ergo Syntaxi et ſtichologia editis primam grammatice partem publicare decreueram compoſitu (vt credunt) facilimam. Quis enim vel grammaticulus vel magiſtellus nõ ſe optime (ſi velit) hanc partem exequi poſſe arbitratur? Verũ enimuero tale eſt huius partis elucubramentum: vt ſibi quiuis ſperet idem: ſudet multum fruſtraq; laboret / auſus idem. Quantum putas elaborandum fuiſſe: vt in generibus: ⁊ declinationibus aliorũ labyrinthos euitarem? Nempe [illegible] ne omnes pueris ignotiſſimas propoſuerunt ambages: vtpote per es breue: es longum ⁊c. Etenim ſi Alexandrũ roges: trames qui faciat genitiuum caſum tramitis in quiet: quia eſt maſculinuz in es breue. Cur maſculinum? Quia in es breue deſinit. Non intelligo mi Alexander quenam nomina in es breue: que in es longum/ deſinant. Quo igitur/ ediſſere mihi. Cur trames in es breue deſinit? Quia nomen in es deſinens cuius genitiuus itis penultima breui efficit corripit es. Audiſti ne nobilem grammatiſtam oppido q̃ probe pueros eludentem? Eiuſmodi ſunt plurimi quum apud Priſcianum: tum apud Alexandrum: ⁊ reliquos pene omnes preter Phocam: ⁊ qui illum imitatur. Nebriſſenſem ſed ignorantie circuli: quos noſtris in libellis nullos conſpicies. In heteroclitis haud parum laborauimus/ non propter Alexandrum modo verum etiam propter alios quoſdaz minime proletarios: qui multa non heteroclita inter heteroclita reiecerunt. In preteritis ⁊ ſupinis magnum mihi negociuz ſecunda coniugatio exhibuit: dum per terminationes deo: geo: queo ⁊c. ac per quãtitates pueris ignotas nolim procedere: ⁊ dum in omnibus dictionibus ſtudui vt eadez ferme carmina darentur de ſupinis que de preteritis. Jd totum per dei gratiam confecimus. In reliquis diligentiam noſtram lector facile deprehendet Quare ne vani Suffeni more: mea plus equo admirari cenſear: ſat eſt paucillula dixiſſe Si cui nimis longum hoc opus videatur. oro: vt diligenter cõſideret ſecluſis dictionum declarationibus q̃ ſuccincte concluſerim omnia: ⁊ in neotericis hoc opere breuius nullum inueniet. Etenim carmen noſtrum: etiam licet annumeres verſus de quantitate genitiui in verſificatoria poſitos: breuius eſt Alexandrino car=

mine quantum ad primam grammatice partem attinet verſibus quadringentis et amplius citra obſcuritatem: nulla regula pueris neceſſaria omiſſa: vt diligenter omnia perſecutanti facile liquebit. In gloſſematis multa poſui non vt omnes omnia ediſcant: verum vt pro ſuo quiſq; captu noſtro e fonte hauriat. Ideo bonus preceptor animam imitari ſtudebit: que alimenta ad quaſq; corporis partes dirigit: dans cuiq; quantum neceſſarium eſt: ſic ⁊ preceptor faciat: q; vt Horatius ait. Omne ſuperuacuũ pleno de pectore manat. Quapropter ſat erit obtuſioribus: literam vel (vt vulgus dicit) textum cum ſententiola ⁊ duobus triuſue exemplis memoria tenuiſſe. Ceteri quibus fortunatius ingenium contingit reliqua ediſcent: alij alijs plura pro ſuo quiſq; captu: quod totum preceptoris prudentie committimus. Hec non caute ſatis conſiderantes plurimi hallucinantur. Nam quidam pauciſſimis preceptiunculis neq; adeo difficilibus grammaticam abſoluentes ebetioribus conſulunt: ingenioſis minime ſatiſfacientes. alij ne quid triuialiter effutire dicantur: tenebris literaturam inuoluunt: vt obtuſiores aut nihil aut minimum fructus inde conſequantur. Ego autem (abſit verbo inuidia) ita hanc rem temperaui: vt nec obtuſus: nec ingenioſus: iure poſſit conqueri. Ceterum vtcunq; fecerim: ſcio nõ fore eſopicos canes: quibus nec bene agere animus eſt: nec ſinere alios recte facere, ſtimulante illos inuidia. cuius mores nimirum ſunt teſte Martiale. Preferat antiquos ſemper vt illa nouis. Huic tacitus concinit in libello de oratore dicens. Uitio malignitatis humane vetera ſemper in laude: preſentia in faſtidio ſunt. Indocti omnes queruntur: vt in epiſtola ad Auguſtum pulchre docet Horatius. ⁊ Hieronymus ille ſanctiſſimus ſepe tulit egerrime: dum in ſingulis fere libris cogebatur aduerſarijs reſpondere: conquerens ⁊ dolens vicem miſerandorum hominum qui turbulento riuo q̃ de puriſſimo fonte potare malunt. Ita et nunc ſunt qui malunt Alexandri electa: quam doctiſſimorum vnguenta odorari. Parui eſtimabãtur Vergilius ceteriq; ſuo tempore: vnde Martialis ait. Ennius eſt lectus ſaluo tibi roma Marone. Et ſua riſerunt ſecula Meoniden. Ob hec facile crediderim inuidos ſuperſtite Cerere palam ſemper glandibus victitaſſe: ne Cereris inuentum laudare videantur: eoſdem clanculum panem comeſſe opinor: vti diuus Hieronymus pleriſq; ait in publico detrahere: ⁊ legere in angulis: vt Horatiũ liuidus ille: laudat amatq; domi: premit extra limen iniquus. Quocirca inuidiam flocci facio. et cum Martiale. Si poſt fata venit gloria: non propero: tametſi non tam gloriam venari q̃ veſteris prodeſſe cupio: vt pro me miſerrimo peccatore roget. Sat itaq; habeo: ſi candidis ⁊ doctis placeo: tibiq; in primis excellentiſſime doctor. cui hoc opus nuncupo: non vt ad grammatice elementa reuocem: ſed vt operi meo defenſorem et patronum patrem: niſi eſſe recuſes. Uidebor cuiq; forte rem facere indignam: qui opus tam vile: vtpote de primis grammatice elementis: tanto doctori auſim dedicare: contra quem exemplis me tuebor. Neq; enim Agretius opuſculũ ſuum. Enchiriſio epiſcopo: nec Antonius Nebriſſenſis. Iſabele Hiſpanarum regine: nec pleriq; alij ſuam literaturam ſummis viris dedicare veriti ſunt. quandoquidem longe preſtantior eſt grammatica quam vulgus imperitum credit. Ideo tuam dignitatem obnixe oro: vt hoc opus tuo nuncupatũ nomini hilariter excipere digneris. Uale amiciſſime ⁊ peritiſſime doctor. Bergis apud diuum Winnocum decimoſeptimo. Kalendas Septembres. Anno domini ſeſquimilleſimo duodecimo. Imprimebat autem Badius ad decimum Kalendas martias. Anno ſupputatione Romana.

M. D. xviij.

¶ Index alphabeticus dictionum in hoc opere contentarum Incipit.

		Africo	fo.lxi	Amuſſis	xxxiii
		Agape	fo.xx	Anachoreta	fo.v
		Ager	xxvii	Anadema	eodem
		Agilis	fo.lviii	Anapis	fo.liiii
		Agito.	lxxxv.	Anas	xxviii
Aar	fo.xvii.	Agnotum	lxviii	Anceps	xxxi
Abadir	fo.viii	Ago	lxxii	Anchiſa	fo.xxi
Abbas	xxviii	Agon	vii.et.xxxii.	Ancile	xxxvi
Abdomen	xxvii	Agrippa	fo.vi	Ancilia	fo.liii
Abyſſos	fo.xiiii	aiax	ii	Androgeos	xxvii
Abydos	fo.iii	Aio	xxxiii	Angiportus	fo.liii
Abnuo	lxviii	Alabaſtrus	xiiii	Ango	xxiii
Aboleo	fo.lxv	Alacer	fo.ii	Anguis	fo.xiii
Abominor	lxxx	Albeo	fo.lxiii	Anguſtus	fo.lvii.
Aborineges	fo.l.	Albo	fo.lx	Anien	xxvi.
Abrotanus	liiii	Album	xlviii	Anima	fo.xxi
Abſcondo	lxx	Albugo	xxvi	Animal	xxvi
Abſis	xxix	Albula	fo.ii	Animans	xvii
Abſtineo	fo.lxii	Alcinam	xxvii	Animus	fo.lvi
Acarnam	fo.vii	Alcion	fo.liiii	Anio	xxxvi.
Accendo	lxx	Alecto.	f.et.xxvii	Annale	xxxiiii
Accerſio	lxxii	Ales	fo.xii	Annales	fo.xix
Acceſſo	lxxvii	Algeo	lxvi	Annalis	fo.xiii
Acclíuus	fo.lvi	Algus	fo.liiii	Annuo	lxviii
Accipiter	xxvii	Alica	xlviii	Anormis	fo.lx
Accola	fo.v	Alienigena	fo.v	Anſa	fo.xxi
Accubo	fo.lxi	Alius	fo.xxii	Anſer	xxvii
Acer	xxvii.et.iii	Allec	lxiiii	Ante	fo.li
Aceruus	fo.xiiii	Allia	fo.ii	Antemne	eodem
Acheron	xxvii	Allobrox	xxii	Anterius	fo.xlix
Achili	xxiiii	Alluo	lxxii	Antes	fo.l
Acynacis	fo.xii	Alluuium	liiii	Angitotus	fo.xiiii
Acinus	liiii	Alo	lxxiii	Antie	fo.vi
Acis	xxxiii	Alpes	fo.li.	Antilena	fo.xxi.
Aclis	fo.xxix	Altar	xxvii	Antipus	fo.xv
Acragas	ii.et.xi	Altaria	fo.liii	Antiſtes	fo.x
Actor	fo.ix	Alteruter	fo.xix	Anxur	f.oii
Acus	xxx.et.xv	Altilis	fo.xli	Apage	lxxxiii
Adagio	xliiii	Aluus	xv.et.xvi	Appella	fo.v
Adam	fo.xx	Amabo	lxxxiii.	Aperio	lxxix.
Adamas	fo.x	Amaracus	fo.xiiii.	Apes	xix.et.xxxv
Adaureſco	lxxxvi	Amaſco	lxxxvi	Apex	xxxii
Adeps	fo.xvii	Amazon	eodem	Apher	fo.xxii
Adipiſcor	lxxxi	Ambages	fo.li	Apine	fo.li
Aditus	fo.liiii	Ambago	lxxvi	A[illegible]is	fo.x
Adytum	eodem	Ambeſt	lxxxiii	Apiſcor	lxxx
Adolco	fo.lxv	Ambigo	fo.lx	Apluſtre	xxxv.
Ador	lx.et.xliiii	Ambulator	eodem	Appollo	fo.xxiii
Adoreo	xliiii	Ames	fo.x	Appareo	fo.viii
Aduena	fo.v.	Amicio	lxxix.	appello	lxxiii
Adulter	fo.xxii	Amicitie	xlvii	Applicaui	fo.lxi
Aedor	xxvii	Amicior	fo.lvii	Aprilis	fo.viii
Aeneſis	xxix	Amygdalum	fo.xlii	Apus	fo.xv
Aer	xxvii	Amnis	fo.iii	Aqualis	fo.xiii
Affinis	xxxiii.et.xiii	Amores	fo.xlix	Aquilex	xxxii
Affligo.	fo.lxxi	Amplector	lxx.et.lxxv	Aquilo	fo.xxv.

Tabula alphabetica.

Aquilegs	x.	Atriale	xxii.	Bicorpor	fo.lx.
Arabs	xvi.	Attagen	vii.	Bicuſpis	xiii.
Arabus	liiii	Anceps	xxxi	Bidens	xvii.
Araris	xxxiii	Audeo	lxxxiiii.	Bidental	fo.vi
Arbor	ix.	Aue	iii.xl.⁊.lxxxiii.	Bifrons	xvii.
Arbos	xiiii.	Auee	xiiii.	Bige	fo.ii.
Arbutus	xli.	Auerna	xl.	Biiugi.	lv.
Area	xx.	Augeo	lxvi.	Bilis	xii.⁊.xlviii.
Areas	x.	Augur	ix.	Bipennis	xiiii
Areos	lxii.	Aula	xx.	Biſon	xxvii.
Arceſſo	lxxvii.	Aulai	eodez	Bithinien	lxxvii.
Arctos	xiii.	Aules	liiii.	Biturix	xxxii.
Arcus vel arquus	xvi.	Aulis	xxxiii.	Bibliopola	v.
Ardeo	lxv.	Aura	lvi.	Byblos	xiiii
Arduus	lix.	auricularis	xiii.	Buffos	eodem
Are	li.	auriga.	fo.i.⁊.v	Blandior	lxxx.
Aree	lii.	aurum	xlvii.	Blanditie	lii.
Areo	lxiii.	auſim	lxxxii.	Bogud	xxv.
Arena	xlviii.	auſpe	xix.	Bolis	xxix.
argentum	xlvii.	auſter	xxii.	Belus	xlviii.
Argo	xxvii.	author	ix.	Bombyx	xviii.
argos	fo.iii xiii.⁊.xiiii.	anthrax	xviii.	Bona	liii.
Arguo	lxvii.	auus	xv.	Bootes	fo.x
arguie	li.	aux,	xxxii.	Boreas	eodem
Aries	x.	axioma	xxv	Bos	xiiii
arma	liii.⁊.lv.	axis	xii.	Boſtar	viii.⁊.xxviii.
Armiger	xxii.	axungia	xxi.	Botulus	xxiii.
arpinas	x.⁊.xxxiiii.	azan	vii	Bouile	xxv.
Arrha	xx.	Del litera. B.		bracta	iii.
Arrhabo	xlviii.	Bal	xxvi	Breuiloquens	lviii.
artaxata	iiii.	Babylon	vii.	Bubalus	xiiii.
Artifex	xix.	Baccar	vii.	Bubo	ii.
artifici	xxxiii.	Bacchus	fo.i.	Buccinum	liiii.
Artus	xxxvii.	Bacinus	lv.	Burdo	[illegible]
arundo	xxv.	Baculum	liiii	Buxis	xxxiiii.
Aruns	xxv.	Balanos	xiiii.	Buxus	liiii.
arx	eodem	Balneum	xiii	Acoethes	xi.
As	fo.x.	Balteus	xli	Cacula	fo.v.
aſciſco	lxv	Babtiſmus	liiii.	Cadauer	viii.
Aſina	xii	Barathrum	xlviii.	Cado	lxv.
aſper	xxii.	Barbiton	vii.	Calcaneum	liiii.
aſpis	xxix.	Barbitos	eodez	Calcar	viii.
Aſſiduior	lix.	Berbitus	eodez	Calchas	xxviii
aſſiduiſſimus	eodem	Baſilica	lxx	Calende	fo.li.
Aſſis	xii	Baſis	xii.⁊.xxix.	Celco	lxiii.
aſurgo	lxxi	Batu	lxviii.	Caligo	xxvi.
Aſſo	lx.	Bebrix	xxxii.	Celix	xviii.
aſtu	xlv.	Bel	xxvi.⁊.xliii	Calyx	eodem
aſtur	ix.	Belleria	liii	Calypſo	xxvi.
Ater	xxii.	Benedictus	lvii	Callico	lxiii.
Athletes	v.	Beneficiſſimus	lviii.	Callis	xii.
athos	xxx	Beneuolens	eodem	Caluo	lxxviii.
ater	xxix.	Bes	xvii	Cambio	lxxix.
ath[illegible]s	fo.x.	Bethel	xxvi.	Camelus	xiiii.
atomus	fo.xvi.	Bibo	lxviii.	Camera	xx.

Cambe	fo.v.	Cedes	x.xxxviij.	Charon	xxxviij
Campeſter	ij.	cedo	lxxvj.z.lxxxij.	chelys	xxix.
Canalis	xiij.	Celeber	fo.ij.	Cirographus	liiij.
cancellus	xlix	celebs	xvij.	chironomos	xiiij.
Cancer	viij.	Celeno	fo.j.	chytrapus	xv.
candeo.	xiij	celer	ij	chlamys	xxix.
Cani	lxix.	Celeriſſimus	lviij.	Cholera	xlviij.
caniſtum	liiij.	celeſte	xxxiij.	choragus	lxxiij.
Canis.	xij.	Celer	xxxj.	chorus	xxiij.
Canituri	lxxv.	celites	xlix.	Chryſolitus	xiiij.
Cano	eodem	Cella.	xx.	chronica	xlj.
cancrius	xxiij.	cello	lxxiiij.	cibaria	ij
Canthus	lvj.	Celox	xvij.	Cicer	viij
capedo.	xxv.	celſiſſimus	lxviij.	ciclos	xiiij
Capeſſo	lxxvij.	Celtes	xlij.	cicur	ix
capharnaum	fo.j	celticer	xxiiij.	cieo	lxv.
Capio	lxvij.	celum	xlij.	cilix	xviij:
capis	xxix.	Cementarius	xxiij.	cim	iij.
Capiſtrum	xliij.	cenchris.	fo.xij.	cimmirij	xxiij.
capulle	xxv.	Cenum	xlviij.	Cingula	xliiij.
Capſis	lxxxij.	cenſeo	lxij.	cimis	xiij.z.xlviij
capto	lxxxvj.	Cenſus	xv.	cio	lxv.
Capulus	xxiij.	centaurus	fo.ij.	Circinus	xxij
capus	lx.ij.	Centimanus	lxix.	circitos	xj
Carbaſu	xxv.et.xl.	centuſſis	xiij.	circundo	lx
carcer	viij.z.xlvij.	Cera	lv.	Ciccunduce	lxxxiiij.
Carceres	xlix.	ceras	x.	circus	xxij.
carcheſia	liiij.	ceraſus	lv.	cither	lvij.
Cardo	vj.	Ceraunis	xij.z.lij.	Citrim	lviij.
Careo	lxij.	cerdo	vij.	cinis	xiiij.
Carex	xviij.	Cere	eodez	cylicie	fo.j.
caries.	xxxviij.	ceremonis	lij	Cyclas	xxviij.
Caritas	x.	Ceres	xxix	cyclops	xxxj.
Cares	fo.l.	cereus	lv	cymbaliſta	ij.
Carduus	xxvj.	cerno	lxxv	Cythariſta	eodez
carrus	liiij.	certiſſimus	lix	cythera	fo.ij.
Carnifex	xix.	ceruical	vj	clades	xxj.
carnis	xxvj.	Ceſar	viij	Clauiger	xxij.
Carbo	lxxv.	ceſaries	xxxviij	clango	lxxj.
caſſes	lxxix.	ceſpes	fo.x	Clareo	lxiij.
Caſſinus	fo.x.	Ceſtus	xlvij.	claſſica	lij.
caſſis	xxij.z.xix.	ceſubia	fo.v.	claſſis	xxxv.
Caſtor	xxvij.	cete	eodem	Claſtrum	xlij.
caſtra	liij.	Cetera	xlvj.	clathrum	eodem
Caſtulo	iij.	cetus	xl.	Claudo	lxxj.
caſus	xv.	cepio	lxxxiiij.	clepo	lxxv.
Catus	xvj.	Calybs	xvj.	Cliens	xvj.
cauder	xxxij.	cameleon	lxxvij	clio	xxvj
Caueo	lxiiij.	Chaos	xiiij.	clitelis	liij.
cauſa	xx.	character	xxvij.	clypeum	liiij.
caulis	xij.	Charibdis	xxix.	clyſter	xxvij
Campo	fo.j.	chariſtia	xlix.	cloaca	xxj.
caupona	fo.j.	Charitas	fo.x.	clotho	xxv.
Cautes	lij.	charites	fo.l.	clunis	xiiij.
cautos	ij.	Cetarij	xl.	cluo	

Calco	lxiiii.	Contrecto	lxxxiii	¶ De litera D.	
cochlear	viii	Contubernalis	xiii	Damen	fo.xxvii.
cocles	xi	conuena	fo.v.	Dapis	xliii
codicilli	l.	conuiua	eodem	Dato	lxxxvi.
cogo	lxxxii	copie	lj	Decapolis	xxxiii
cohors	xxxviii.	coquo	lxxvj.	Decas	xviii
colchis	xxxiii.	cor	ix	Decime	ii.
collega	v.	corbis	xiii.	Declinatio	xxx.
collis	xii	cornicem	vii	Decliuus	vi.
colium	xlviii.	cornus	xxxvii	Decolor	ix
colluuies	xxxvii.z liiii.	coruus	xxx	Decor	eodem
colo	lxxiii	cortex	xviii	Decretales	li.
colos	xxx	corus	lxvi.	Decubo	liii
coluſter	liiii.	cos	xiiii.	Decus	xxx.
colu'n	xxii.	cras	liii.	Defendo	lxv.
columnis	lvi.	craſſis	xii.z.xxix	defenſor	lxxii
colus	xv.	crater	xxvii	deſio	lxxv
coma	xxi	crates	liii	defrutum	xlv
comedo	vi.	credo	lxx.	Degener	liiii
cometa	iiii	cremis	xxx.	Deglubo	lxviii.
comes	xi	crepido	xxv.	dego	lxxii.
comis	xiiii	creno	lxi	dehabeo	liii
comitia	liii.	crepandia	iii.	dei z dii	xxiiii.
comitium	eodem	creo	fo.x	deiero	lxxxiii.
commeatus	xxxvii	creſco	lxvi.	deleor	lxiiii.
commentarius	liiii	criminor	xxxv.	delibuo	lxvii.
comminiſcor	lxxxi	crypte	xx	delicium	xiii.
como	lxxxiiii	cryſtallus	xiiii.	delphin	vii.
compagor	xxvi	crocio	lxxviii	delphis	xii.
comparatio	lvi	crocus	xiiii.	Demo	lxiiii.
compedes	liii.	crumena	xxi	demon	vii.
compes	x.	cruſta	liiii.	denarius	lxxiiii
compeſco	lxv	crux	xviii.z.xxxii.	denormis	lv.
complector	lxxx.	cubaui	lxi	dens	xxvi.
complex	xxxvi	cubiculum	xxiiii	Deutio	eodem
compos	xiiii	cubile	v.z.x iiii	depleo	lxiiii
conclaue	xxiiii.	cubitu	iiii.	deſcendidi	lxxi
conclauium	liiii.	cubo	lxi.	deſciſco	lxv.
concioſſor	lxxx.	cucumer	viii.	deſes	xii.
conciuis	xiiii.	cucumis	xlix.z.xxix	deſpicio	lxxi
concolor	lix.	cudo	vi.z.lxxi	deſpondeo	lxiiii
concubo	lxi.	cuias	x	Deter	lviii
confinis	xxxiiii.	cules	xiii	deterior	eodem
confligo	lxxi	cultus	xlvii.	Detotondi	lxiiii
congruo	lxvii	cunabula	liii.	dehinc	xvii.
coniunx	xviii.z.xxxi	cune	fo.l.	deuoueo	lxiiii
coniugo	liiii	cupido	fo.v.	dextimus	xvii.
conobs	xxxi.	cupreſſus	iii.	dexter	xxii.
conquiniſco	lxv.	cures	xxviii.	dextimus	lviii
conciſco	eodez	curialis	xiiii	dialyton	vii
conſors	xxxv.	curriculum	liiii	diana	fo.i.
conſortio	liiii.	curro	lxxvi	diapaſon	vii
conſito	lx.	curulis	xvii.	diaſatyron	eodem
conſularis	xiii.	cuſpis	xxix	diateſſaron	eodem
conſulo	lxiiii.	cuſtos	xiiii.	dibaphum	liiii.
				dica	xliii.

Dico.	fo.lxv.	De litera E.		Es.	xj.ꝛ.xlv.
Dictamnus	iiij.	Eacides	xxviij	Eſus	xx.
Dicto	lxxxvj.	Ebur	xxxviij.	Eſtuo	ix.
Dicturio	lxxxvij.	Eccum ellum	xxxix.	Eſtus	xxxvij
Dido	xxvj	Eclipſis	xxxiij.	Eſurio	lxxxvij.
Dioceſis	xxxiiij.	Edes	lj.	Euan.	xxvij
Dies	xj.ꝛ.xxxviij	Edice	lxxxiiij	Euander	xxij.
Dieſpiter	xxvij.	Edilis	xiij	Euentus	xlj
Digladiator	lxxx.	Edo	lxx.ꝛ.lxxxij.	Euge	lxxiij
Dignor	lxxxv	Edon	liij	Eunuchus	ij.
Diluo	lxvij.	Edormiſco	lxxxvij	Eupolius	xxiij.
Diluuies	liiij.	Effata	lij	Euum	xlviij.
Dimito	lxij.	Effigies	lxxxvij	Ether	xxvij.
Dindymus	xl.	Effrons	xvij.	Etuia	ij.
Dioryx	xxxij.	Effrenus	lvj	Examen	vij.
Diphthongus	xiiij.ꝛ.xx.	Egeo	lxiiij.	Excelſiſſimus	lviij
Diplois	xxix	Egis	xxix.	Excubie	liij
Dipondius	liiij	Egoceros	xxx.	Excubo	lxj.
Dipſas	xxviij.	Egregius	lix.	Exequie	lj.
Dire	lj.	Electo	lxvj	Exerceo	lxx
Dis	xiiij.	Electrum	xlvij	Exequor	l.
Diſco	lxv	Elegans	xvij.	Exlex:ilex	xix.
Diſcolor	lxj	Elegantie	xlvij.	Exoſus	lxxxiij.
Diſcrepaui	lx	Elyſium	xliij	Experior	lxxx.ꝛ.lxxxv.
Diſcrimen	lvj.	Elephas	x.	Expergiſcor.	lxxxj.
Diſpeſco	lxv.	Eleuſis	xxix.	Exes	xij.ꝛ.xliij.
Diſcumbo	lxj.	Elmyus	xxxj.	Expleo	lxiiij.
Diſto	lx	Elumbus	lvj.	Explicaui	lxj
Ditionis	xliiij.	Emico	lxij.	Explicit	lxxxiij.
Diu	xlv.	Emunco	lxv.	Exquiſe	ij.
Diues	xj.	Emo	lxiiij.	Extra	liij.
Diuide	lxxj	Empturio	lxxxvij.	Exter	xxij.ꝛ.lvij
Diuitie	lij.	Encenia	xlix.	Extorris	xiij.
Diuitior	lix.	Endromis	xxix.	Extremus	lviij.
Diuus	xxiiij.	Eneades	xxj.	Exul	j.
Diſcholus	lvj.	Enormis	lvj.	Exulo	lxxxv
Do	lx.	Enneas	xxviij.	Exuuie	ij.
Doceo	lxij.	Enſis	xij.		
Docilis	lviij.	Eo	lx.ꝛ.lxxviij.	De litera F.	
Dodrans	xvij.	Ephemerides.	x.		
Dolabra	xxj.	Ephippium	xiiij	Faber	xxx.
Doleo	lxiij.	Epitome	v.	Fabularum.	ij.
Dolus	xlviij	Epy	xxv.	Face	lxxxiij
Doma	xxv.	Epulum	xliiij.	Faceſſo	lxxvij
Domator	lxj.	Equa.	xxj	Facecie	liij.
Domo	eodem	Eques	xj.	Facturum	xlv.
Domus	xv.ꝛ.xliij.	Equeſter	ij.	Facilis	lviij.
Dorcas	xx.	Equile	xxv	Facies	lxxxviij
Dormito	lxxvj.	Equitas	xxviij	Facio	lxvj.
Dos	xiiij	Eequo	lx	Facultas	x
Doschma	xxv.	Equor	ix	Fale	lij
Dragma	eodem	Erebus	xlviij.	Fallo	lxxiij.
Drama	eodem.	Equo.	vj.ꝛ.xix.	Familiaris	xxxiij.
Dionas	xxvij.	Eremitas	v.	Famul	vij.
Duco	lxv.	Eremos	xiiij.	Famula	xx.
Dux	xx.	Eryx	xviij	Far.	xxvij.

Tabula alphabetica

Facio.	xxxix.	Follis	fo.vij.	Fur	xx.
Fax	fo.x.	Fomes	x.	Furfur	eodem
Fasces	l.	Fons	xvi.	Furfures	xlix.
Facis	xij.	Forica	lxxi.	Furo	lxxvij.
Faſtus	l.	Forceps	xvij	Fuſſi	xxxiiij.
Fateor	lxxxi.	Forem.	lxxxij.	¶ De litera G.	
Fathiſco	lxxxvi.	Forceps.	xxxvij.et.lj.	Gades	lj.
Fatiſco	lxxxvij.	Forfex	lxviij.	Gadir	iij.
Fatiſcor	lxxxi.	Forme caſuales	xliij.	Galbanus	liiij.
Fauces	liij.	Formido	xxv.	Galerus	eodem.
Faueo	lxiiij.	Fornax	xviij.	Galla	xliiij.
Faux	xxv.	Fornix	eodem	Ganea	liij.
Faxo	lxxxiij.	Fora	xlvi.	Ganeo	xliiij.
Fedus	xxx.	Fortune	liij.	Garamas	x.
Felis	xxvi.	Forum	xlij.	Garganus.	xl
Felix	xix.	Foueo	lxiiij.	Gargarus	eodem.
Feſtorum. nomina	xlix.	Frango	lxxij.	Gaudeo	lxxxiiij.
Findo	lxxi.	Fraus.	xvi.	Gauſape	xxxiij.et.xliij.
Fenum	xlviij.	Fremo	lxxiiij.	Gaza	xlviij.
Fenus	xxx.	Frendeo	lxiij.	Gemini	xlix.
Femen	xliiij.	Frena	xlij.	Gemo	lxxiiij.
Femur	xxviij.	Fretum	xlv.	Gene.	fo.ij.
Ferculum	xxiiij.	Fretus	liiij.	Gener	lxxij.
Feri	ij.	Fricatum	lxi.	Geneſis.	xxix.
Ferio	lxxviij.	Frico	eodem	Genius	xxxiiij.
Fero	lxxxij.	Frictio	eodem	Geno	lxxv.
Ferocio	lxxviij.	Frigeo	lxvi.	Genuinus	xlvij.
Ferugo	xxvi.	Frigo.	lxxij.	Genus	xvij
Ferueo	lxiiij.	Frit	vi.	Gero	lxxvi.
Ficus	xvi.	Frondeo	lxiij.	Gibber	xxij.
Fidelia	xx.	Frons	xvij.et.xxxi.	Gigas	fo.x.
Fides	xxxvij.	Frondis	xliiij.	Gigno	lxxv.
Fidicen	vij.	Fructus	xxxv.	Gingiue	lj.
Fidicula	xliij.	Frugalis	lviij.	Gimnas	xxviij.
Fido	lxxxvij.	Frugi	xlviij.et.lxi.	Gyrus	xiiij.
Figo	xij.	Frugis	xliiij.	Git	fo.vj.
Filia	xxi.	Fruiſcor	lxxxi.	Glaber	xxij.
Filipm	xlij.	Frumen	vij.	Glans	xxxi.
Fimus	xlvij.	Frumentum	xlv.	Glis	xij.et.xxx.
Fingo	lxxi.	Fruor	lxxxi	Gliſco	lxv.
Fini	xxxiiij.	Frutex	xvij.	Glocio	lxxviij.
Finis	xiiij.	Frux	xxxij.	Gloria	xlvij.
Fio	lxxxiij.	Frugio	lxvi.	Glorior	lxxx.
Fiſtula	xliiij.	Fulcio	lxxix.	Glomus	xxxi.et.liiij.
Flabra	liij.	Fulgeo	lxvi.	Glos	xiiij.
Flabellum	eodem	Fulgor.	xxvij.	Gluten	xxvij.
Flacco	xliiij.	Fulgur	lxxviij.	Gnomon	eodem
Flamen	xlv.et.vij.	Fuligo	xxviij.	Gomphus	xliij.
Flamina	liij.	Fulmen	vij.	Gratie	liij.
Flauus	lxiiij.	Fumus	xlvij.	Gracilis.	viij.
Flecto	lxxvij.	Fungor	lxxx.	Gradior	lx.ij.
Fleo	lxiiij.	Fundus	liiij.	Graiugena	lxxi.
Flumen	lvij.	Funus	lxxxi.	Grates	xlvi.
Fluo	lxvij.	Fucus	xix.	Grex	xviij.
Fodio	lxvi.	Fuo	lxxxij.	Grype	xxvi.

Sieffus xvi.
Seus eodem
Summis. fo v.
Summum xlviij.
Surges. x.
Suttur. ix.
Suttus ix.z.liiij

¶ De litera. H.

Habeo lxiiij.
Habitior lix.
Habraham xx.
Hadria iiij.
Haenes xxviij.
Halcyonis. xiij.
Halec vij.
Hallucinor lxxx.
Halo xlviij.
Halex xviij.
Hara xx.
Harpax xvij.
Haurio lxxix.
Hebdomadas xxviij.
Hebe xx
Hebes xi.
Hebrea xliij.
Hec xlv.
Hecatombe xx.
Helleborus liiij.
Hemorrhois xij.
heredipeta v.
Hereo lxv.
Heres xi.et.xxix.
Hermenia xx.
Hepar xxvij.
Hereſis xxix.
Heros xxx.
Hyacynthus xv.
Hiato lxxxvij.
Hibiſcus lvi.
Hiobus xxxviij.
Hiccine xxxix.
Hieroſolyma xlix.
Hiero lxxxvij.
Hilaris lvi.
Hilum. vij.
Hippomanes. xi.z.xxxviij
Hir viij.
Hirudo xxv.
Hirundo eodem
Hiſco lxxxvij.
Hydrops xvij z.xxxi.
Hydrus xxxi
Hyle xxi
Hymen vij.
Hypocriſis xxxiij

Holophanta v.
Holus. xxx.
Heluſatrum xix.
Homicida vij.z.v.
Homo vi.z.xij.
Honorificus lxvij.
Honos xxx.
Hordeum xlv.z.xlvij.
Horizon. xxvij.
Horreo. lxiiij.
Horror lxxxv.
Hoſpes xi
Hoſpitor lxxxv
Hoſtia iiij.
Hoſtis xiij.
Hoſtorium fo.i.
Huber viij.z.xlviij.
Huberi xxxiiij.
Hulcus xxx.
Humilis lviij.
Humus xv.
I Aſpis. xxix.
Iaſpix xviij.z xxxi.
Iaſyx xxxvi
Iber xxij.
Ibis xxix
Ibix xxxij
Ico lxix.
Ico vij.
Icon vij.
Idolatra fo.v.
Idus xv.z.lj.
Iecur xxvij.
Ieſus xxxvij.
Ille xxi.
Illex xviij.
Ilia liij.
Ilion vij.
Ilios eodem
Illecebre fo.lj.
Illhic xxxix.
Illimis lv.
Illic xix.
Im xxxviij.
Imaginor 80.
imbecillus 55.
imberbis 56.
imbrex 18
imbuo 67.
imitor 80.
immanis 14.
immineo 65.
impes 12.
impete xlv.
impetus xxxvij.

Implicaui xi.
Impetix xxij.
Inceſſo lxvij.
Incendo lxv.
Incolumei lvi.
Increpo lxi.
Incubo eodem
Incudo xv.
Incurius lix.
Incunabula liij.
Incus xv.
Indago xxvi.
Index xix.
Indaga v.
Indigens eodem
Indiges. x.
Indipiſcor lxxij.
Indoles xlviij.
Inducie iij.
Indulgeo lxv.
Induſtrior lix.
induſtrius. eodem
indunie lj.
iners xvij.
infans eodem
infer lvij.
inferi xlix.
inferie lij.
infernus xl.
Inferus lvij.z.lviij.
Infligo lxxi.
Inficie xlvi.
Infimus lviij.
Infirmus lvi
Infit lxxxiij
Infernus lvi.
Infrico lxi
Ingentiſſimus lvij.
Inguen. xxvij.
Ingluuies xxxvij.
Ingruo lviij.
Inhibeo 62.
Inimicitie lj
Inimicor lxxxvi.
Iniunx xix.
Inoleo lxv.
Inops xxxvi
Innorior lix.
Inquies xvij.
Inquio lxxix
Inſidie lij.
Inſidior lxx.
Inſignis 14.
Inſolens 47.
Inſons 17.z.36

Tabula alphabetica

Infirar	xliiij.	Lacer	xij	Letum	lxv.
Inſtauro	lviij.	Laceſſo	lxxvij.	Leuiori	xxxiij
Inſto	eodem	Lachana	liij.	Leuir	xxij
Integraſco	lxxxvi	Lacto	lxvi.	Lex	xxxij.
Intercapedo	xxv	Lacte	xxvi.	Lexis	xxij
Interceſſoꝛ	ix	Lactes	lij.	Liba	liiij
Intercus	xv	Lacteo	lxvj	Libanus	iij
Interus	lviij.	Lacus	xxxvj.	Liber	xxij.
Interpꝛes	xi	Lagena	xv.	Liberi	xlix
Intimus	lviij	Lambo	lxviij.	Liberta	xxj
Intybus	xlj	Lampas	xxxvij.	Libido	xxv.
Io	xxvj	Lanas	lv.	Libo	ix.
Iocus	xl	Langueo	lxiij.	Libripens	xxxj.
Iota	iiij	Laniger	xvij	Libys	xiij.
Ips	xxv	Laniſta	xvij	Liba	xvij
Ipſiſſimus	lvij	Lanius	xviij	Liceo	lxxxv
Ipſus	xxxviij	Lanugo	vj	Liceoꝛ	lxxx.e.lxxxiij.
Iraſcoꝛ	lxx	Lanx	xxv	Liche	vij
Iris	xxxiij	Lapix	xiij.e.xxx	Liget	xxij.
Irredux	xix.	Lar	j.viij.e.xxvij.	Ligur	ix.
Iſnatus	xl	Lardum	xlviij.	Ligus	xv.
Iſſal.	iij	Lares	l.	Limax	xviij.
Iſthic	xxxix	Largioꝛ	lxxv.	Limbus	xv
Iſthimos	xiiij	Larus	xxiiij.	Limus	lv.e.xlvi.
Iter	viij.e.xxvij	Lartes	xxvij.	Lingo	lxxiij
Iubg	fo.j	Laſer	viiij	Lineulaca	fo.v.
Iubar	viij.	Latebꝛe	l.	Lino	lxxiij
Iubeo	lx.	Later	xxvj.e.xliiij	Linquo	lxxvi.
Iubilus	lv.	Lateo	lxiij	Liqueo	lxiij
Iudex	xix.	Later	xvij	Liquoꝛ	lxx.
Iuga	iij	Latrina	xxj	Litere	iiij et.li.
Iugalis	xiij	Latro	xj.	Liticen	vij.
Iugerum	xliij.	Latus	xxx.	Littus	xxx.
Iuglans	xxx	Laudium	xxxvj.	Lituus	xxiiij.
Iugis	xiiij.	Lauer	viij.	Liueo	lxiiij
Iugum	lvi	Lauo	lxvij.e.lxxxv	Lixa	v.
Iunioꝛ	lviij.	Laurus	lvj	Lienys	xiij.
Iunis	eodem	Laus	xvj.	Lynx	xviij.xxx.et.xxxij
Iuppiter	xxviij	Lebes	xx.	Lynter	[illegible] iij
Iuro	lxxxiiij	Lechitus	xvij	Lyricen	vij
Ius	xlv.	Leda	xx.	Loci	49
Iuſiurandum	xxij	Ledo	lxxj	Loculi	eodem.
Iuſſu	xlv	Lego	lxxij	Locuples	ij
Iuſſus	xlj	Legirupa	v	Locus	xl.
Iuſta	iiij	Legumen	xlvij.	Lodix	xxxij.
Iuſticium	xlviij.	Lelaps.	xxv.e.xxxj	Loges	xiiij
Iuuenioꝛ	liiij.	Lelex	xxxij.	Loquitoꝛ.	lxxxvj.
Iuuenis	xiij	Lembus	xv	Loquoꝛ	lxxxi.
Iuuentas	xvij.e.xlvij.	Lemures	xlix.	Lonpes	xij
Iuuo	lxi.	Lemuria	xliij.	Lotum	fo.x.
Kyrieeleiſon	iiij.	Lenas	xxviij	Lucar	viij.
L Abaſco	lxxxvj.	Lena	xxxj	Luceo	lxvj
labes	xx viij	Leopardus	xix.	Luceres	xlix.
Labia.	lx.	Lepus	xv	Lucus.	xxiiij
Laboꝛ	lxxj	Leſbos	viij.	Ludi	[illegible]

Ludicer fo.ii.
Ludicrum xxxv.
Ludius. v.
Ludo. lxxi
Ludus. lvi.
Lues xlvi
Lugeo lxxi
Luo lxviii.
Lupanar xiii
Luſtra iii. Lute xxvii.
Luthum i.
Lutum xlviii
Lux xlviii. Luxus xxxvii.

¶ De litera M

Macedo fo.i.
Macedones xxxvi.
Macellum xlviii.
Machinor lxxx.
Macte xlvi
Madeo lxiii.
Magalis liii.
Magiſter xxi
Magiſtratus xxxvii.
Magydaris xxxiii.
Magma xxiii
Magnes fo.x.
Magnificus. lviii.
Maialis xlii.
Maiores fo.i.
Maiorem xxiii
Malagma xxiii
Maledicentior lviii.
Male. lxxxiii.
Mamma liii.
Mammona eodem.
Mamphur. ix.
Manceps xii.z.xvii.
Mancipium fo.i.
Mando xi.z.lxv.
Mandra xxi
Mane iii
Maneo lxv
Manes xxxv.z.xlix
Mango fo.xi
Mangonizo eodem.
Manimus xiiii.
Manifes lii
Mantica xxi.
Mantile xxv
Mantiſſa xxii
Manto xxxi
Manubie liii
Manus xx.
Mapalia liii.
Mappe iii.
Marceo lxiii.
Mare v.z.xlv
Margaritum lv.
Margo vi.
Marmor fo.ix.
Mars xvi.
Marſpiter. xxvii.
Martyr viii.
Mas x.
Maſſicus xl.
Maſtix xviii.z.xxxvi.
Maſtigia fo.v.
Materialis. iiii.
Maturiſſimus. lviii.
Maturrimus eodem.
Mauricius xxiii
Maxillaris xiii.
Meander xxiii.
Mecenas xxviii.
Megalium fo.i.
Mediocer ii.
Meditullium xlviii.
Megaleſia xlix.
Mehe xxxviii.
Meio xxi.
Melchiſedech xxxvi.
Melos xiiii
Memor ix
Memoria xxix
Memorie xlvii.
Memini lxxxiii
Memphis xxix
Menalus xl.
Mendum lv.
Menis liiii
Meninx xxv.z.xxxii.
Menſes l.
Menſis xii.
Mentior lxxx.
Mephitis xxxiii.
Merco lxxxiii.
Merces xxix.
Merges. x.
Mergo lxxii.
Mergus x.
Mercor viii.
Merx xxv.
Metallum xlvi
Metamorphoſis xxix
Methodus xviii
Meto lxxvii.
Metior lxxxi.
Metis xxvi
Metor lxxx.
Metropolis xxxiii.
Metuo lxviii.
Mi xlvi.
Michael fo.x.
Mico lxii.
Micol xxxi.
Micturio lxxxvii.
Midas xxv.
Milium xlvii.
Mine liiii.
Minerua fo.i.
Mingo lxxii.
Minores fo.l.
Minos xxx.
Minutal xxvi.
Minutie iii.
Minyū xlvii.
Mirificiſſimus lviii
Mirificus lvii.
Miſceo lxii.
Miſereor lxxxi.
Mitro lxxvii.
Mysmer xxxii.
Myrmices xl.
Myr. xx.
Moyses xxviii.
Molaris xiii.
Moles x.
Molior lxxx.
Molitum lxxii
Moly v.z.xxv.
Molo lxxiii.
Monarcha v.
Monas xxviii.
Monige ii.
Monile xxv.
Monoceros xxx.
Mons xvi.
Monſtrari iii.
Mordeo lxiiii.
Mores xlviii.
Morior lxxxi.
Moror lxiii.
Mors xlviii.
Morum xlv.
Mos xxx.
Moueo lxiiii.
Mucor xxvii.
Mugil vii.z.xxxv.
Mula xxii.
Mulceo lxv.
Mulciber xxii.
Mulctrum lv.
Mulgeo lxv.
Muliebris iii.

Mulſum lxv.
Multa xxi
Multiſſimus lxiii
Mundus xlvii.e.lv
Munis liii
Municeps xvii
Munificus lvii
Munus xxx
Murex xviii.
Murmur ix
Mus xv.e.xxxvi
Muſa iiii.e.xx.
Muſcus xlvii
Muſtum xlv
Mutul iii

¶ De litera. N.

Nanciſcor lxxxi.
Nar ii.
Nares li
Naris lv
Naſcor lxxx.
Nata xxi
Natales xlix.
Natalis xiii
Nato lxxxi
Natrix xviii
Nauci v
Naulum fo.i.
Naui xlv.
Nauplia liiii.
Nebris xxix
Neceſſus eodem
Necis xliiii.
Neco lxii.
Necro lxxvii.
Nefas x
Nefrens xvii.
Nemeſis xxx
Nemo vi.e.xxvi.
Nemus xxx.
Neuie ii
Neo xxxv.e.liv
Nemenis xii.
Nepa xx
Nepet iiii
Neptum xxxvi
Nequam vii.
Nereus fo.i.
Netio xxi.
Neruus lvi
Neuter xiii
Neuus xiiii
Nex xxiii.
Nepos lxi.
Nicto lxiiii.
Nictus lxxvii.
Nideo lxii.
Nil nihil. vi
Nihili v.
Nihilum vi.
Nimbus xvi.
Ninive v.
Niteo lxiii
Nitor lxxxi.
nitrum xlvii
nix xxxii.
nicticorax xvii.
nymphe v.
none ii
noctu xiv
nole lxxxii.
norma lv
noſcito lxxxvi
noſcitum lxiii
noſco lxv.
nouualis xiii.
nouiſſimus lxiii.
nox xxxviii.
nubo lxiii
nugas x.
nuge li.
nugor lxxx.
numen xxvii.
nundine liii.
nuo lxvii.
nuptie liii.
nupturio lxxxvii
nurus xv
nux xxxii.

¶ De litera. O.

Obedio lxxxvii
Obex xviii
Obiice xlv.
Obliuiſco lxxxi
Obſes xii
Obſoleo lxv.
Obſonor lxxx
Obſtetrix fo.i.
Obtrecto lxxii.
Occanui lxxv.
Occaſum lxv
Occidens xvii:
Occiput vi.
Occiſio xxviii.
Occulo lxviii.
Occumbo lxx
Ocyor lix.
Ocularis liii.
Ode xxi.
Odi lxxxiiii
Odio eodem
Odos xxx.
Odipus xxxi.
Offendo lxv
Officialis xiii
Offucie iii
Ogdoas xxviii
Oleaſter iii
Oleo lxv.
Oliuitas xlviii
Olympia xli
Olympias lxxviii
Omen viii
Onager xxii
Onyx xviii.e.xxxii
Onus xxx.
Operio lxxix.
Operior lxxx.
Opes ii.
Opifex xix.e.xxxv.
Opis xxxiii.e.xliii.
Opifer xxvii.
Oppidorum nomina xlix.
Opera xxix
Ops xliiii
Optimates fo.i.
Opus xxx.
Oquiniſco lxv.
Ora lxviii.
Orbis xii.
Orcus xlviii.
Ordo vi.
Oreſtes ii
Orgia xlix.
Orichalcum xlvii
Orix eodem
Oriens xvii
Origeniſta ii
Oror lxxxi.
Orx xviii.e.xxxii
Oronti xxiii.
Os xiii.e.xlviii
Oſſa ii.
Oſcen vii.
Oſculor lxxxv.
Oſtia liii
Oſtrea eodem
Oſus lxxxiii.
Oſtris ii.
Ouat lxxxiii.
Ouile xxv. Ouis xiii.

¶ De litera. P.

Paciſcor lxxxi.
Pago lxxii.
Palee fo.ii.
Pales fo.i.
Palearis liii.

pallas	xxviij.	pecus	xv	phalere	fo.ij.
palleo	xiij.	pectus	xxx	pharius	x.
palmes	xx	pedes	xi	pharus	xvi.
palus	xv.	pedeſter	ij.	phaſe	v.
paluſter	ij.	pediſſequus	lv.	phaſelus	xvi.
palta	xx	pedo	vi.z.lxvi.	phebe	fo.i.z.xx
pampinus	xvi	pedor	lxx	phenix	xviij
pan	xxvij	pedum	xliiij.	phlegeton	xxvij.
pando	lxvi.	pelero	lxxxiiij	philocalos	xiiij
pangeus	xl	pelagus	xvi.z.xlviij	philoſophie	xlvij
pango	xxij	pelion	ij.z.vij	philoſophos	xiiij
pannicum	xlvij	pellex	xviij.	phiſis	xxix
panſa	v.	pellis	vi	phyſeter	xxvi.
panther	xxvij	pello	lxxiiij.	phoceus	lv.
panthera	v.	pelius	xxxiij	phraſis	xij
papa	eodem	peana	liij	phryx	xviij.
papauer	viij.	penates	xxxvi.z.xlix	phryſis	xxxij.
papyros	xliiij	pendeo	lxiiij.	pignus	xxx.
paradiſus	xviij	pendo	lxx.	pignero	xxxi
parapherna	liij	penetralia	liij.	pyſſimus	lix.
paraſceue	xx.	penis	xlij	pileus	xlij
pareo	lxv	peniſſime	lvij.	pinaſter	liij.
pareneſis	xxix	penitior	eodem	pincerna	v
parens	xvij.z.xxxvi	penitiſſimus	eodem	pingo	lxxij.
parentalia	xlix	penitus	eodem	pinſo	lxxvij
pareo	lxiij	penteceſte	xx	pinus	iij.z.lvi.
paries	fo.x.	penus	xvi.z.xlvij.	pirata	v.
pario	lxvij	pepigi	lxxxiiij.	piperi	eodem
paro	xxv	perculit	lx iiij	piſtrina	lv.
paropſis	xxix	perduellis	xlij	piſtrix	xxxij
patricida	v.	perenne	xxxiij.	piſces	l.
partes	lij	perennus	lvi	piſcis	xij
partior	lxxx.	perfrico	lvi.	piſtis	xxix.
parturio	lxxxvij.	perfuga	v.	pituita	xlviij.
partus	xxxij	pergamus	xli	pius	lx
paruiſſimus	lviij	pergo	lxxi.	pyr	viij.z.xliiij.
paſcha	v.z.xx..	peribolus	lv.	pyramis	xxx.
paſcito	lxxv	periodos	xiij	python	vij.
paſco	xlvi.	permiſſus	xli.	placeo	lxij.
paſcua	xlij.	pernicies	xxxvij	plage	lij
pateo	lxij	pernio	xxiiij	planeta	iiij.
paterfamilias	xx	pernox	xix	plango	lxxi.
patior	lxxx	pero	xxv.	planus	xiij.
patria	xx	peroſus	lxxxiiij	platanū	iij
patriarcha	v	perpes	xij.	plaudo	lxxi
patruelis	xiij	pirix	xxix.	plauſtron	xlij.
pauco	lxiiij	perpetuiſſimus	lix	plebs	xvi
pauito	lxxxvi	periephone	fo.i.	plecto	lxxvij
pauper	viij	pertuſſis	xxxiij.	plemmyrium	fo.i.
pax	xlviij	pes	fo.x.	pleo	lxiiij.
pean	vij.z.xxvij	peſſundo	eodem	pleureſis	xxxij
pecten	vij.	peſtum	vij.	plico	lxi
pecto	lxxxij	petaſo	xxiij	plumeo	lxiij
peculiatus	xxvi.	petulans	xvij	pluo	lxviij.
peculium	xliij.	phalanx.	xxxij.	plus	xxxiiij.xliiij.z.lvij.
				pluton	liiij.

Tabula Alphabetica.

Pneumis v.
Podex xxxij
Poemia xxvij
Pocan xx
Poeſis xxix
Poeta xx
Poetria ij
Polenta iiij
Polis xxix
Polleo lxxij
Pollex xvij
Pollis xix.⁊.xij
Pollio lxxviij
Polluceo lxvj.
Poluo lxvij
Pomphois xxxij.
Pondo xiiij.
Pondus xxx
Pono lxxv.⁊.xlviij
Pons xvj
Ponthus xlvij
Popa v.
Poples x.
Porcile xxv.
Porrum xlij
Porticus xv
Poſſe iij.
Poſteri xlix.
Poſterius lvij
Poſtica lv.
Poſtilena xxi.
Poſtis xij
Poſtremus lviij.
Potio lxi.⁊.lxxx
Potior lviij.
Poto lx
Polus lxi.
Prandeo lxiij.
Pravitas xxviij.
Preceps xxxi.
Precis xliiij.
Precordia liij
Precox xxxij
Precurro lx
Predo vj
Premineo lxv.
Premo lxxiij
Prendo lxxi.
Preneſte iij.⁊.xliij
Prepes xi.⁊.xxviij
Pres xi
Presbyter xxij
Preſepe xliiij.⁊.xxxiiij
Preſica xij
Preſter xxvij
Preſtes xi

Preſtigie lj
Pretio vj.⁊.xi.
Preſul vij
Primates l.
Primitie liij.
Primores l
Primoris xliiij
Princeps xvij
Pincernas x
Problema v
Probitas xxviij.
Proceres xxxv.⁊.l
Proclivus lvj
Procumbo lxj
Probo lxx
Proficiſcor lxxx
Prohibeo lxij
Proles xiij.⁊.xlviij.
Proluvies xxxvij.⁊.xlviij
Promico lxij
Promineo lxv
Promo lxxiij
Promptu xliij
Propago xxvj
Propola v
Proſerpina .f.
Proſper xxij
Proſtibulum fo.i.
Proſto lx
Proxeneta v
Proximior lix
Prime iij.
Pſallo lxxvij
Pſaltes ij
Pſeudo vj
Pſophis xl
Pubis xxix
Pudenda iij
Pudicior lvij
Puer xxij
Pugil vij
Pugillares l.
Pugillaria eodē.
Pullus xxiiij
Puls xxv
Pulvinar xxvij
Pulvis xiiij.⁊.xlvij
Pumex lxxviij
Pungo lxxij
Punctus lv
Pupis xxxij
Pus xxxi.⁊.xliij
Puſius lv
Puſtula liiij.
Putea xxvj

¶ De litera .Q.

Quadrans xvij
Quadrige ij
Quadrupes xij
Quadrifrōs xvij
Quadrĳugi lv
Quadrimanus xix
Quaternio vj
Quatio lxvij
Queo lxxviij
Quero lxxvij
Queror xxxj
Queſito lxxvj
Queſtus xxxvij
Quis ⁊ quod xxxix
Quiens xxxi
Quies xix.⁊.xxviij
Quieſco lxv
Quiris xxx
Quirites l
Quincunx xvij
Quinquatria xlix.
Quis ⁊ qui xxxix
Quiſquilie liij
Quiſqz xl

¶ De litera R.

Rabula v
Rachel xxvj.
Radix xxxij
Rado lxxi
Ramale lv
Ramex xviij
Rancor xxvij
Rapio lxvj
Raſtrum xiij.
Ratio v
Raucio lxxix
Ravilla v
Ravis xxxij
Reate iij
Recenſeo lxij
Recenſitum eodem
Recens xvij
Recumbo lxj
Redeleo lxv
Redux xix
Rego lxxi
Rhea j
Rhetor lx
Rhetorica xlij
Rhemi xliiij
Reliquie liij
Reor lxxx
Remex xxxij.
Remigis xiiij
Reminiſcor lxxx
Ren vij

Renuo	lxviii	Salamis	xix	Scopulus	xxxiii
Repetundarum	xlvi	Salebre	li	Scopus	eodem
Repuerasco	lxxxvi	Saleo	ii	Scorpius	lv
Repungo	lxxii	Salio	lxxix	Scortum	i
Repo	lxxv	Salis	xlviii	Scriba	v
Reo	xxxvii	Sallo	lxxiii	Scribo	lxiiii
Rescio	lxxviii	Saluber	ii	Scrypulus	lv
Reses	xii	Salum	xlviii	Scrobs	xvii
Respondeo	lxiii	Salus	xxv	Scrupulus	xxiii
Respublica	xix	Salsilago	xxv	Sculpo	lxxvi
Respuo	lxviii	Salsugo	lxx.c.xxvi	Scurra	v
Requies	xix	Salue	lxxxiii	Scutica	xxi
Resex	xxxii	Sambucista	ii	Seben	xxvii
Restio	vi	Sannis	xiii	Seco	lxi
Resto	lx	Sampsucus	xxiii	Sector	lxxxvi
Restaui	eodem	Sandix	xviii	Seculum	xxiii
Restauro	lx	sanguen	xxix	Securis	xxxiii
Rete	xxxiii	sanguis	xi.c.xlvii	Sedes	lxiii
Retis	lxii	Sapio	lxvii	Sedeo	x
Rhinoceros	xxx	Sappho	xxvii	Sedile	v
Rictus	xxxvii.c.lv	Sarcio	lxxix	Seduco	lxx
Rigeo	xliii	Sarculũ	xxxiii	Seges	xxviii
Rimor	lxxx	Sardis	xxx.c.lxxv	Segnis	lxiii
Ringo	lxxi	Sardonix	xviii	Segnities	xxvii
Ritus	xxxvii	ſariſſa	iiii	Seiungo	li
Riuale	xxxiiii	ſarrio	lxxviii	Sella	xx
Riualis	xiii	Sarſinas	x	Semis	xiii.c.xvii
Robor	iii	Sartago	lxxii	Senatus	xxxvii
Roboraria	liii	ſatelles	xi	Senectus	xlviii
Robur	xxvii	Sathanas	x	Seneo	lxiii
Rodo	lxxi	ſatias	xlv	Senex	xix
Ros	xiiii.c.xlvii	Satiſdo	lx	ſenio	vi
Roſmarinus	xix	ſatrapa	v	Senior	lx
Roſtra	liii	ſaturnalia	xxiiii.c.xlix	Seniſſimus	liii
Rubeo	lxiii	Saturninus	lviii	Sentes	xlix
Rubens	lix	Scaber	xxii	Sentio	lxxix
Rubus	iii	Scabo	xviii	Sepelio	eodē
Ructus	xxxiii	Scale	li	ſepio	eodem
Rudens	xvii	ſcalpo	lxxvi	Seps	xvi
Rudis	xxxiiii	Scando	lxv	Sequeſter	ii.c.xxii
Rudo	lxx	Scariothes	i	Sequor	lxxxi
Rudus	xxx	ſcatebre	li	Seres	i
Rumex	xvii	Scateo	lxiii	Sena	liii
Rumor	xliii	Scelus	xxx	Serpens	xvii
Rumpo	lxxvi	Scholaris	xiiii	Sero	lxxvi
Ruo	lxviii	Sciſcidi	lxxx	Serpo	lxxv
Rus	xlvi	Scindo	lxxi	Serra	liii
Sabulo	lv	ſcio	lxxviii	Seruitus	xv
Sacerdos	xiiii	Sciopus	xv	Seſtertius	lv
Saga	i	Scipio	vi	Seuum	xlvii
Sagena	lv	Scire	iii	Sextans	xvii
Sagum	i	ſcyphites	xi	Sextus	xvi
Saguntheum	lv	ſcytta	i	Sibe	xxxii
Sal	vii	ſcomma	v.c.xxiiii	Sibilus	xi
Salamis	eodem	ſcope	liii	ſicophanta	v

Tabula Alphabetica.

Sido lxx
Sidon xij
Sidus xxx
Signifer xxij
Significus lvij
Sil vj
ſileo lxiij
Silex viij
ſiligo vj.⁊.xlvij
ſimilar xviij
Simois xxix
ſimultas xxviij
ſinapi v
Singultio lxxix
ſino lxxv
ſinum lv
Siren vij
ſirynx xxxij
ſis lxxxij
Siser viij
ſiſto lxxvij
ſiticen vij
ſitio lxxviij
Siris xxxij
ſitula iiij
Syllabice adiectiones xxxix
ſilueſter ij
Sympota v
ſinanche eodem
Syncerus lv
Sinciput vj
Syncopa xxiiij
Syngraphus lv
Synodos xiiij
Sybar xxxij
Syrma xxv
Syrtis xxix
ſoboles xlviij
ſocer xxij
ſocia xxj
ſocordia xlvij
ſocrus xv
Sodalis xiij.⁊.xxxiiij
ſodes lxxxij
Sol xlvij
ſolennia xlix
ſolens lxxxiiij
Solers xvij
ſolium xlvij
ſolor xix
Soluendo vj
ſolum xxij.⁊.xlvij
ſoluo lxxviij
ſonipes vij
Sono lxj
ſons xvij.⁊.xxxv
ſophiſto v
ſophos iiij
ſophus lvj
ſopor xlvij
ſoractes xxxiij
ſorbeo lxv
ſordeo lxiij
ſordes lij
ſoror ix
ſors lv
ſortes lj
ſortior lxxx
ſoſpes xj
ſoter xxvij
ſotularis xij
ſpadis xviij
ſpado vj
ſparſo lxxij
ſpata xl
ſpeciebus xlv
ſpecierum eodem
ſpecies xxxvij
ſpecio lxvj
ſpecular xxxvij
ſpecularia liij
ſpectacula eodem
ſpecus xvj.⁊.xlvj
ſperno lxxv
ſponte xlv
ſphynx xxxij
ſpicum xlviij
ſpinus iij
ſpinter viij
ſplendeo lxiij
ſpolia iiij
ſpondeo lxiiij
ſpons xlv
ſponſalia liij
ſponſor ix
ſponte iiij
ſpontis xlv
ſpuo lxviij
ſpurtior lvij
ſtabulum j
ſtacte xxj
ſtater xxxvij
ſtator lxxxvij
ſtatuo lxvij
ſtellifer xxij
ſtellio vj
ſterno lxxv
ſternuo lxxvij
ſterto eodem
ſtilbon eodem
ſtingo lxxj
ſtipes x
ſtipula iiij
ſtipulor lxxxv
ſtirps xvij
ſtype xxxj
ſtix xxxij
ſto ix
ſtorax xvij
ſtrabus lv
ſtrages xxviij
ſtrepo lxxvj
ſtrenuior lix
ſtrenuiſſima eodem
ſtrideo lxiij
ſtrido xx
ſtrigilis xxxv
ſtringo lxxj
ſtrix xxxij
ſtrophe xxj
ſtrues xlviij
ſtruo lxvij
ſtudeo lxiij
ſtupeo eodem
ſuber ij
ſubiunx xix
ſubliga xxvij
ſublimis xlv
ſubſc⁹ xxx
ſubtel vj.⁊.xliiij
ſuccerda xxj
ſuccidia eodem
ſuccubo lxj
ſuccumbo eodem
ſuel xxvj
ſueſco lxv
ſuffragor lxxx
ſugeo lxvj
ſugo lxxij
ſui xlv
ſulmo iij
ſultis lxxxij
ſum eodem
ſumen xxvij
ſumo lxxiiij
ſupellex xviij.⁊.xlij
ſuper lvij
ſupercubo lxj
ſuperi xlix
ſuperſedeo lxiij
ſuperſtes xj
ſuperus lvj.⁊.lviij
ſupparus xl
ſupperie j
ſupplex xxxv

Supremus lviij. Tertrina fo.lv. Traho lxxij
Surdeo lxiij tertus lxxviij Trallis xxxv.
Sus fo.xv thebais xxiij Trames fo.x.
Suthul fo iij theca fo.lv. Transfuga fo.v
Sinus fo.lv. thema xxv Transtra fo.liij
Sinum viij.z.lv themis xxix. Trapezita v
¶ De litera. T. theologumena xxiiij Tremo lxxiij
Abollarius xxiiij. theorema xxv. Treuir xxij
Tabeo lxiij theriace fo.xxj Tressis xiij.
Tabes lxvj. theotocos xiiij Trezen vij
Tabor xxvij therme fo.lj Trias xxviij
Tabum xlvj thesaurus fo.lv Tribunal vj
Taceo lxiij thetis xxix. Tribus xv.
Taygetus fo.xl thita theta fo.iiij. Tributum lv
Talio vj.z.xlviij thyestes fo.ij. Trice lj
Tango lxij tymber xxiij. Tricorpor ix
Tantundem xlvj. Tholus eodem Tricuspis xiij.
Tapes xj.z.xlv. Thorax xvij Tridens xvij.z.xxxv
Tartarus fo.xl Thos xxx Triens xvij
teges xxviij Thiax xviij. Triental vj
tellus j.z.xxxj. Tiarax fo.v. Trige fo.lj
tementum xxiij Tibicen fo.vij Trigenes xij
terminus fo.j Tignus fo.lv Trifaux xix
temno lxxv Tigris xxix. Trijugi fo.lv.
tempe v.z.liij Timeo lxiij Trips xxv
temporius fo.lix Timos xxx. Tripudis liij.
tempus xxx Tinguo lxxj Tripus xv
tenatius fo.xl. T irynas xxv Triton xxvij
tendo lxx Tirys eodem Troiugena xxj.
tenebre fo.lj. Titan vij.z.xxvij. Tros xxx
teneo lxij. Titio fo.vj. Trudo lxxj
tener xxij Titubo lxxxiiij. Trux xxxij
tenthyra fo.liij Tyaras fo.x. Tuber viij.
tenuior fo.lix Tybur fo.iij Tubicen vij.
tenuitissima eodem Tympaniſta fo.ij Tudes x.
tepeo lxiij Tyrannis fo.xix Tueor lxxv
teredo fo.vj Tyro fo.vj. Tumeo lxiij
teres fo.xj Tollo lxxiiij Tundo lxx
tergeo lxv. Tomaculum xxiij. Turbo xxvj.
tergiuerſor lxxx Tomentum eodem Turca v
tergo lxxij Tondeo lxxiij Turgeo lxv
tergus xxx. Tono lxj Tugurium xxiij
termes fo.x. Toral fo.vj. Turtur lx
ternio fo.vj Torcular xxvij. Tuſſis xlviij.
tero lxxvj Toreuma xxv ¶ De litera. V.
teſca fo.iij Torpeo lxiij. Acia fo.x.
teſtis fo.xiij Torqueo lxv. Uapor lxx.
teſtor lxxx Torquis xiij. Uafer xxij
teſtudo xxv Torrens xvij Uale lxxxiij
teter xxij Uorreo lxij Ualeo lxiij
tethys xxix. Torris xij. Ualles lv
tetrarcha fo.v Trabs xvj. Ualli xij
tetrantum xlviij. Tracto lxxiij. Uallus lv
teucer fo.ij Trado lxx. Ualue lj
texo lxxviij Tradux xix. Uanea lxxij.

Tabula Alphabetica.

Vanus	fo.xv	veſper	viij.lv.z.xxij	victrix	ix
Vapor	xxvij	veſperus	fo.lv	Vitrum	xlviij
Vapos	xxx	veſpertilio	xviij	Viuaria	liij
Vapulo	lxxxv	veſtibulum	fo.j.	viuo	lviij
Varix	xviij	vetatus	fo.lxj	vlciſcor	lxxxj
Vas	ix.z.xliiij	vetaui	eodem	Vltimus	lix
Vates	fo.xj	veter	lviij	vltrici	xxxiiij
Vgo.	fo.vij	vetera	fo.liij	Vncus	xlvij
Vecors	xxxj	veteraſco	lxxxvj	Vngo	xxvj
Vectigal	xxvj	veteri	xxxiiij	Vnguo	lxxj
Vectigalia	xlix	veterrimus	fo.lviij	vnguen	xxvij
Vectis	fo.xij	veterior	eodem	vnguis	xiij
veges	eodem	veto	fo.lxj	Vnanimus	lxix
vegetius	fo.lix	vetus	fo.xv	Vnio	vj
vehes	xlviij	vetuſteſco	lxxxvj	volo	lxxxij
veho	lxxiij	Viber	xviij	Volucer	ij
vel	xxvj	Viburnum	fo.j.	volucris	xxxiiij
veles	fo.xj	Victrici	xxxiiij	volunx	xxxij
velle	fo.iij	Vitrix	fo.xix	voluo	lxxviij
vello	lxxiij	Vicis	xliiij	voluox	xviij
vellus	xxx	Victus	xxxvij	Vomis	xij
veneo	lxxixlz.lxxxv	Videns	xvij	Vomo	lxxiiij
venetie	xlvj	Video	lxiij	Vortex	xxiiij
venio	lxxix	Vido	fo.lxv	vouco	lxiiij
venor	lxxx	Visco	lxiij	Vox	iij
venus	j.z.xv.	Vigil	vij	vrbs	xvj
venundo	fo.lx	Vigilie	liij	Vrgeo	xv
vepres	xxxvz.j.xlij	vileo	lxiij	Vro	lxxvj
ver	fo.viij	vinacea	liij	vter	lxxxvj
verber	eodem.	vincco	lxxix	vterq	xxxiij.z.xlviij.z.xxviij
verberis	fo.liij	Vince	lxv	Vtor	lxxxj
verbera	xliij	Vindex	xix	Vulgus	xvj.xxxiij.z.xlviij
verbigena	fo.v	Vimis	lxv	Vulnus	xxx
verecundor	lxxx	vinorum	xlv	vulpes	xix
verenda	fo.liij	vinum	eodem	vultur	ix
vereor	lxxx	virgo	xxvj	vxor	eodem
vergo	lxxxiij	Viridia	xlix	De litera X.	
vermis	fo.xij	Virilia	liij	Xiſtic	lxv
verna	fo.v	virtus	xv	Xiſticus	lvj
vernactum	xlviij	Virus	xvj	De litera z.	
verres	fo.xj	vis	xxiij	Zacharum	xlvij
verro	lxxvj	Viſcerus	xxix.z.xlvj	zea	x
verſicolor	fo.ix	Viſcum	xlviij.z.xliiij	zelotes	xlvij
vertex	xvij.z.xxxij	Viſcus	xxx	zelus	xiiij
verto	lxxvij	Viſo	lxxij	zeuma	iij
veru	xxxvij	Vite	xlviij	zizania	xlj
veruex	xxxij	Vitex	xvij		
veſcor	lxxx	viriligo	vij		

Regeſtum huius operis

Aa a b c d e f g h i k l. Omnes ſunt quaterni preter Aa qui eſt quinternus

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE GRANADA

¶ Grammatice Deſpauteriane Liber primus.

De nominum generibus.

¶ Regule generales.

Omne viro ſoli quod conuenit eſto virile.
Omne viri ſpecie pictum vir dicitur eſſe.

¶ Omne nomen ſoli viro datũ/eſt maſculini generis. vt Joannes/Gabriel/Juppiter/Papa. Vir hic dr eſſe: quicq̃d vt vir pingitur: veluti/Adã/Deus/angelus. Exẽpla huius regule ſunt quintuplicia. ¶ Primo ꝓpria nomina viroꝝ. vt Seneca/hercules/catilina/hannibal. ¶ Secũdo propria nomina angelorum: tam bonorũ. vt Gabriel/Uriel/Michael: q̃m maloꝝ vt Lucifer. Beelzebub. at ſathanas appellatiuũ eſt: vt Cherub. ⁊ Seraph maſculina: quoꝝ pluralia ſiue in m: ſiue in n/literam deſinant: cherubin ⁊ ſeraphin dubij generis ſunt: qꝛ maſculini vł neutri gñis. vt beata cherubin ⁊ ſeraphin. De his habete: Maſculei aut neutri generis cherubin: ſeraphin ſunt. Domitiano: virtus: poteſtas. feminini generis ſunt: quia non angelorum vocabula ſunt: ſed potius chororum vel ordinum.

* Vir hic quid dicit eſſe.

¶ Tertio propria deorum: quoruꝫ imagines Idola dicuntur: penultima longa: vt Mars deus belli. Cupido deus libidinis: Uulcanus deus ignis: ſic Juppiter. Bacchus. Eolus. Pluto. Neptunus ⁊c. ¶ Quarto propria ventoꝝ: qꝛ pinguntur ſpecie virili: vt Boreas vel aquilo/aphricus/notus/eurus/zephirus/cecias/apeliotes/libs/teſias/iapix. ¶ Quinto appellatiua ſolis viris data ſub terminatione quam habent: vt Nauta preſbyter/inlio/ſcriba/ſcurra ⁊c. Notanduꝫ idẽ nomẽ q̃nq; eſſe propriũ ⁊ appellatiuũ. ſub vario plerũq; genere. naꝫ Juba regis Mauroꝝ propriũ maſculinũ eſt. Juba ꝓ crine in collo/equi: aut leonis femininũ. ſic felix/clemens ⁊c.

* Nomina ventoꝝ

Juba.

¶ Genera tribus modis noſcunt. Significatione: vt Joannes eſt maſcu. gñis: quia marem ſignificat. Terminatiõe: vt vulpes feminini generis: quia terminatur in es Authoritate. vt talpa aliquando eſt maſculini generis: qꝛ Uer. dixit. Talpe oculis capti. ¶ Puerilis eſt ratio. Petrus eſt maſculini generis: quia preponit ei hic. Nã cur ei preponit. Nonne qꝛ eſt maſculinum: Uides ne ignorantie circulum: dic ergo Petrus eſt maſculinum: qꝛ eſt proprium nomẽ viri ⁊c. Talpa eſt dubium: quia in diuerſo genere reperitur non propter ſexus diſcretionem.

* Gña tribus modis noſcuntur.

Eſto femineum recipit: quod femina tantum.
Femina dicatur facie pictum muliebri.

¶ Omne nomen ſoli femine datum: eſt feminini gñis. Femina hic dicit quicq̃d ſpecie muliebri pingitur: vt dea/nympha/furia ⁊c. veluti venus/echo/alecto ⁊c. Exẽpla huius regule ſunt triplicia. ¶ Primo ꝓpria mulierũ: vt paula/glycerium/euſtochium/miſſis thais/dido tanaquil ⁊c. ¶ Secũdo propria dearũ ⁊ nympharũ atq; furiarum ⁊c. que omnes dee aliquando dicuntur vt rhea: mater deorum ⁊ ſaturni vxor eadem eſt ops cybele ⁊ tellus. Uenus dea amoris. Proſerpina: regina inferni: vxor: ſcilicet plutonis. Perſephone idem. Diana vel Phebe: id eſt luna. Alecto vna furiarum. Celeno vna harpyarum. Ceres dea frugum ⁊ ipſum frumentum atq; cibus: quia regula eſt. Nomina deoꝝ ⁊ dearum ſepe capiuntur pro rebus quibus pre eſſe credebant: vt Bacchus pro vino. Uenus pro amore. Uulcanus. pro igne. Mars pro bello. Minerua ꝓ ſapientia. Nereus pro mari. Telluꝫ pro terra. Lar ꝓ domo. Terminus pro limite: aut pallo: nec ob hoc variant genus: Terentius. Sine cerere ⁊ baccho friget venus: Pales eſt pabuli dea aliquando deus vocatur. vt venus teſtes ſunt Macrobius ⁊ Seruius. Uergi. de venere. Deſcẽdo ac ducente deo flam mam inter ⁊ hoſtes expedior. ¶ Tertio feminini generis ſunt per hanc regulaꝫ appellatiua ſolis femininis data: vt ſoror/vxor/ſaga: id eſt incantatrix: obſtetrix: que preeſt parientibus.

Rhea. Ops Cybelle. Uenus Proſerpina. Perſephone. Diana. Phebe. Alecto. Celeno. Ceres. Bacchus. Minerua. Nereus. Tellus Lar. Terminus. Pales.

Quicquid vtriq; datur: commune locatur vt ergo.

Saga. Obſtetrix.

De nominum generibus.

Exul. Auriga. idolatria Homicida Macedo

¶ Omne nomen ſub vna terminatione viro et femine datũ eſt communia generis vt exul qui vel que exulat. auriga q̃ vel q̃ currũ agit. Idololatria qui vl' que falſos deos adorat. Homicida qui vel que hominem occidit. Macedo qui vel que in macedonia naſcitur. ſic ſaxo/ bruto/ frizo/ laurens ⁊c. ſed melius dicim⁹ friſius friſia. Dixi ſub vna terminatione: quia vbi diuerſe ſunt terminationes: diuerſa ſunt genera vt hic gallus hec galla. hic poeta hec poetis vel poetria. de hoc ponet vna regula. ¶ Mancipium et ſcortũ neutri generis ſunt per ſequentem regulam. Paſſer ⁊ aquila et ſimilia communis generis nõ ſunt: ſed epiceni: quia ſub vnico articulo vtrunq͡ ſexum ſignificant. de hoc etiam ponetur vna regula.

Um neutrum pones: hominum ſi propria tolles.

Mãcipiũ. Scortum. Mechaliũ Plẽmiriũ. Caphar. naum. Viburnũ Hoſtoriũ. Sagum. Naulum Lorum. Lutum. Luthum. Proſtibulum. Stabulũ Veſtibulũ.

¶ Omne nomen in um eſt neutri generis: niſi fuerit viri aut femine ꝓpriũ vt Mãcipium. i. ſeruus vel ſerua. ſcortũ. i. meretrix vel puer meritorius. mechaliũ. i. meretricula. Plemmirium et rhenum fluuiorũ nomina. dicitur etiã hic Rhenus. Aſtipulatur mihi in hac regula doctiſſimus amicus meus Iodocus Badius cũ grammatico vndecunq͡ doctiſſimo. Antonio Mancinello. Ponit eandẽ regulam Calepin⁹ in dictione Abrotonion. Sunt qui reclament. ſed oſtendant. Plemmirium aliquando maſculine legi: nec me latet plemmiriũ vndoſum poſſe defendi: quia neutrum flumen videtur intelligi. mihi tamen placet hec regula. Sãdauũ/ Louanium/ capharnaum et ſimilia oppidorũ propria. habenũ balſamũ pomũ liburnũ viburnũ buxum et quecunq͡ ſiue arborũ ſiue fructicũ nomina in um deſinentia. Hoſtoriũ lignũ quo modius equatur. Sagũ villoſus pãnus: aut veſtis militaris: ſagatus ſago indut⁹ Sagarius ſagorũ venditor. Naulũ nauigãdi premiũ. Lorũ quiuis funis ⁊ habena lorare: loramentũ: ligamen. lorarius q̃ homines ligat. lutũ. i. cenũ luteus de luto factus. lutoſus. luto plenus. Luthum cũ aſpiratione pallẽs rubor. lutheus. i. croceus Proſtibulum domus meretricis: ⁊ ipſa meretrix. Hierony. Proſtibula regnum dei non poſſidebunt: pſtibula meretrix. Stabulũ vbi pecora ſtant. aut vbi hoies ſeſe reficiũt. i. diuerſoriũ. veſtibulũ locus ante domum vbi hoies expectant donec intromittant. Dixi niſi fuerit viri aut femine ꝓpriũ q: propriũ viri in um eſt maſculini generis vt plegniũ Dinaciũ. Propriũ femine eſt feminini gñis vt philenium.

Adiectiua trium generum communia ſumpto.

* Mile ſubſtãtiuũ vnico l ſcriptum cui⁹ ſit generis

¶ Omne nomẽ adiectiuũ eſt omnis generis ſi vnica ſit termiatio. vt felix/ audax/ diſcors/ quatuor/ quinq͡ ſex ⁊c. centũ mille: dicimus enim centũ viri: centum femine cẽtũ poma: ſic mille viri ⁊c. Mile tamen aliquando eſt ſubſtãtiuũ ſingularis numeri cuius plurale eſt milia. vt mile equitũ occiſũ eſt: duo milia turcarũ interierũt. ⁊ ita vnico l ſcribit teſte Placẽtino. de hoc dicere plura nolo: q: i Syntaxi plene enucleaui. Dixi ſi vnica terminatio: quia alicui cuiq͡ terminationi propriũ genus daretur. vt bon⁹ ẽ maſculini generis: bona feminini: bonum neutri. ſic vnus vna vnum Duo eſt maſculini ⁊ neutri generis: due feminini. tres eſt communis generis. tria neutrũ. Propter hãc rem datur vna regula generalis.

Eſto genus varium fuerit niſi terminus idem.

Caupo. Caupona. Scariothes.

¶ In ſubſtantiuis virũ et feminam ſignificantibus et in adiectiuis. ſi terminatiões ſint diuerſe: diſtincta dantur genera. vt caupo vini ⁊ epularũ venditor. hec caupona que id facit mulier: ⁊ ipſa taberna. hic ⁊ hec melior ⁊ hoc melius. hic ſurd⁹. hec ſurda hoc ſurdum ſed multi detrahunt adiectiuis ſecunde declinationis articulos ¶ Nunc declaremus omnia latius. ¶ In ſubſtãtiuis ſexum denotantib⁹ vbi due ſunt terminatiões prior eſt maſculini gñis ⁊ poſterior feminini: vt hic niniuita: ſunamita: iſraelita: leuita: aaronita: chionita: zedomita: nicolaita: ſcariota teſbita moabita: ammonita: thecuita: galatha: epirotha: ſarmata: ſcyta: ⁊ alia eiuſmodi ꝓpe infinita q̃ gentem aut pplm aut familiã aut imitatorẽ ſignificãt: ⁊ grece ꝓ maribus terminant in es: vt niniuites ſunamites ⁊c. Hec ſub a vel es ſoluz ſunt maſc. gñis vt cõtra indoctos ꝓbat doctiſſimus grãmatic⁹ Antoni⁹ Nebriſſen. vt Iudas ſcariothes. q vitio librariorũ ſcariothis ſcriptũ legit. ſic helias: teſbites dr nõ teſbitis. Horum feminina in is deſinũt ⁊ faciũt in gtõ idis. vt hec niniuitis idis. ſunamitis ⁊c. vt lib. iiij. reg. Abiſai ſunamitis miniſtrabat ei. leges vitio ſcriptorũ ſunamitem ꝓ ſunamitidem: iſraelite pro iſraelitide: thecuites pro thecuitis ⁊c. Aliquãdo

tamen recte vt.iij.regum ca.xj. Rex Salomon adamauit moabitidas ⁊ ammoniti
das. Hic ꝓpheta vel es. hec ꝓphetis vel ꝓphetiſſa: vt delbora ꝓphetis licet mlti
libri mendoſe habeant ꝓphetes. pro eo qđ eſt ꝓphetis idis. Hic poeta vel poetes
hec poetis vel poetria. vt Sapho poetis: ars non poetria: ſed poetica dr: hic orige Poetria.
niſta imitator Origenis hec origeniſtis ita de oibus noibus in a, maſculini q̃ grece Origeniſta.
in es terminãtur: dicẽdũ puto vt ſexus ſignificet. ſambuciſta vel es. canẽs ſambu= Sãbuciſta
ca. pſalta vel pſaltes canẽs aut ludẽs aliquo iſtrumẽto muſico. cythariſtes. i. cytha Pſaltes
redus. cymbaliſta vel es: vtẽs cymbalo. tympaniſta vel es: ludẽs tympano. horum Cythariſta
feminina ſunt ſambuciſtria pſaltria cythariſtria cymbaliſtria tympaniſtria. Cymbali=
¶ Pergamus ad alia. hic teucer hec teucra. i. troianus troiana. ſed eiuſmodi noia Cymbali
põt eſſe adiectiua. vt apher aphra aphrũ: veluti bellũ troianũ ⁊c. ſic gallus galla. ſta.
teutonus teutona. hic cres hec creſſa: hic lacon: hec lacona: aſtur aſturia: ⁊ alia mlt Tympani
ta ſuo loco declaranda: ideo nũc ſuperſedeo. ¶ Adiectiua ſecũde declinationis oia ſta.
tribus vocibus flectunt: quorũ ſecunda eſt prime declinationis: vt bonus bona bo Teucer.
nũ, niger nigra nigrũ. ſatur ſatura ſaturũ. Talia ſunt omnia participia pteriti ⁊ fu
turi tẽporis: vt lectus lecturus legẽdus. Talia quoq ſunt numeralia tm̃ pluralia
ex centũ creata: ducenti trecenti. Item vnus vllus ⁊c. pronoia meus tuus ⁊c. qui
bus oibus negãtur articuli: cũ ego tu ſui ⁊ oibus indeclinabilibus preter noſtras ⁊
veſtras: teſte Lanciloto. ¶ Adiectiua tertie declinationis plurima ſub vnica termi
natione omnis generis ſunt: vt arpinas clemẽs felix: multa etiam duas termina= ✱ Adiecti
tiones hñt. vt hic ⁊ hec melior et hoc melius: ſic cetera cõparatiua. hic et hec for= ua pluris.
tis ⁊ hoc forte: ſic omnia adiectiua in is. Et in iſtis prior vox eſt cõmunis generis: tertie infle
poſterior neutri. Pauca ſunt adiectiua in er. maſculini generis: in is feminini: in e xionis ſub
neutri. vt campeſter campeſtris campeſtre. i. ad campum pertinens. Uolucer vo= vnica ter=
lucris volucre. i. velox aut volãs. Hec volucris ſubſtantiue quicquid volat. Alacer minatione
cris cre. i. geſtu leticiam indicans: dicimus etiã hic et hec alacris ⁊ hoc alacre. Par ois ge. ſũt
meno Terentianus ad cheream. Quid ne es alacris? Uerg. in. v. de Darhete. Ergo Cãpeſter
alacris cunctoſq putãs excedere pugna Enee ſtetit ante pedes. In hunc locũ Ser Uolucer.
uius ait. Nũq vergilius dixit alacer quãuis dicat acer: ſed falli videtur Seruius Alacer.
niſi mendoſi ſint libri quos vidi. Idem eneid. xij. Talis equos alacer media inter
prelia Turnus. ¶ Acer acris acre. i. fortis ⁊ vehemẽs: acrimonia vehemẽtia. Oui.
Acer ⁊ ad palme per ſe curſurus honores. Si tñ horteris fortius ibit equus. lectu ꝫ
eſt hic ⁊ hec acris ⁊ hoc acre. Ennius: teſte Priſciano Acris ſopnus dixit. Acer.
¶ Pedeſter ſtris. ſtre. i. pertinens ad pedites: vt pedeſter exercitus. Etiam ſignificat
hũile non altũ: vt pedeſter ſermo: pedeſtris oratio. Equeſter ſtris. ſtre. i. ad equites
pertinens. vt equeſter exercitus: equeſtre certamen. ¶ Silueſter ſtris. ſtre. ad ſyluã
pertinens. Celeber bris. bre. i. nobilis late famatus: ⁊ frequens. vt celeber homo: Pedeſter
celeber locus: ad quẽ multi veniunt: dicitur hic et hec celebris ⁊ hoc celebre. Cice.
in. ij. ad Herenniũ apud Priſcianũ lib. iij. Locus queritur celebris: an deſertus. Cõ
tra Ouid. celeber dixit in. iij. faſto. Circus erat pompa celeber numero ꝗ deorũ. Ce= Equeſter
leris. re. i. velox. Celero as. celeriter facio. accelero idem Uergilius. Tum celerare Syluester
fugam patriaq excedere ſuadet. ¶ Saluber bris. bre. ſanitatẽ afferens quam qui Celeber.
habet ſan9 dr. inſaluber nõ ſaluber. dr etiã hic et hec ſalubris ⁊ hoc ſalubre. Plini9
Belus annis inſalubris potuit. ſed ceremonijs ſacer. ¶ Plauſter ad paludem per= Celer.
tinens vel paludem incolens. vt paluſter locus. canna plauſtris. Saluber.
¶ Mediocer cris. cre. teſte Phoca. i. medio modo ſe habens. ſed melius declinatur
hic et hec mediocris ⁊ hoc mediocre. Cice. Mediocris orator. Horatius mediocris Paluſter.
actor cauſarum dixit. ¶ Sequeſter ſtris. ſtre. i. mediator inter litigantes. hinc ſeque Mediocer
ſtro as. i. ſeparo. Inuentum eſt ſequeſter ſtra ſtrum. Uerg. namq in. xj. pace ſeque= Sequeſter
ſtra dixit. ⁊ Plautus. Fugio ſequeſtrum. Priſcianus adducit his Ludicer cris. cre.
ſꝫ male teſte Ualla: quia ſemp inuenimus ludicer: aut (vt Perottus ait) ludicrus Ludicer
cra. crũ. i. ad ludum pertinens. Plautus. Meum cor cepit artem facere ludicrã Ho
ratius. Ualcatres ludicra ſiue palma negata macrum: donata reducit opimum.

Mobile pro fixo tacitum ſi ſubſit: habetur.

Quod ſi non tacitum ſubſit: neutri generis ſit.

¶ Adiectiuũ per ſe poſitũ ꝓpter aliqđ ꝑpetuo ſubauditũ putatur eſſe ſubſtantiuũ ꝫ

eius gñis cui⁹ eſt ſubauditū: vt molaris ſubſtantiuū eſt q₂ intelligit̃ dens vt lapis Si nihil ſubaudiatur erit neutri ge. vt añcedēs. i. oratio aliā inferēs. Cō ſequēs. i. oratio ex alia illata. Ad hãc regulã ſpectantia poſt declarabuntur.

Maſculeum fluuij nomen decet vſq₃ reponi

Nomina fluuiorum

¶ Nomen fluuij eſt maſculini gñis vt tybris: ſequana: liſa: tenera: garũna. Pantagias. ſed in um neutra ſunt per gñalē regulã añ dictã: vt cruſtumiū ⁊c. Styx ⁊ lethe ſemp feminina ſunt: q₂ paludes eſſe dñr potiusquam fluuij. ſic arethuſa q₂ fons eſt ⁊ ad nympham poete reſpiciunt. Plura declarabuntur in regula ſequenti.

Communis proprio quandoq₃ genus lego iunctum

Bubo.

Oſſa.

* Nomi͡a montiū interim ſub diuerſo genere legun tur.

Ethna

Othris

pelion.

Albula

Allia

Cauton.

Nar.

¶ Nomē minus cōe qñq₃ reſpicit genus ſupioris vel cōmunioris. vt bubo eſt maſculini ge. vt ſermo. Ouid. Ignauus bubo dirū mortalibus omen. magis cōe vt ſuperius auis eſt feminini gñis: ſic dicimus magna bubo: q₂ intelligit̃ auis. Vergil. iiij. ene. Solaq₃ culminibus ferali carmine bubo Viſa queri. in hunc locū Seruı⁹ enucleat dictã regulã: per quã inuẽtis meli⁹ q̃ꝫ inuen iendis vtemur. Scđo itaq₃ per hãc regulã nōia montiū in diuerſo gñe interim legunt̃. vt oſſa mōs Theſſalie eſt feminini ge. vt pēna muſa ⁊c. Papinius. iiij. theba. Si qñ niualē othrin arctoe gelidum caput inſtitit oſſe. Itē lib. ix. Semifer aerea talis centaurus ab oſſa. Interdu₃ maſculine reperitur q₂ intelligit̃ mons per hanc regula₃. Oui. in Ibin. Vtq₃ dedit ſalt⁹ e ſummo Theſſalus oſſa. ſic alia. quedã. Ibidē. Plurima qua flammã ſican⁹ etna vomit. Idem alibi. Paruoq₃ in tpe nudus Aiboris othris erat. pelion ſolū eſt neutri gñis q₂ vertit on in um: ⁊ dr bene pelium. Papi. lib. x. Nec adhuc immane vertice pelion. ¶ Tertio p hãc regulã nōia fluuioꝝ feminina inueniũtur: q₂ intelligitur aqua: nos iuuentis tm̃ vtemur. vt albula. i. tybris. Ouid. iiij. faſt. Clauiger: ⁊ tanto eſt albula pota deo. Martialis maſculine dixit lib. xi. Cui rector aquarum, Albula nauigerū per freta tendit iter. Sic alia fluuij nomen. Lucanus in. vij. Et damnata diu Romanis allia faſtis. Cauton fluuij nomē femininū eſt apud Strabonē. lib. viij. Nōnunq̃ fluuiorū nōia neutra ſunt q₂ intelligitur per hanc regulam ſuperi⁹ flumen. Luc. lib. iiij. Et tepidum in molles zephiros excurrit iader. Fluuius eſt in adriaticum mare fluens. Cicero lib. iiij. ad atticum. Nar poſuit neutru₃ dicēs. Lacus velinus interciſo monte in nar defluit. nec potes dicere indeclinabile eſſe. quia Liui. x. ab vrbe ait. A mare flumine narina appellata. Et Pli. li. iij. ca. v. Precipuis nare ⁊ amene qui ⁊ ipſe nauigabilis. Ver. regulã obſeruans dixit. vij. enei. Sulphurea nar albus aquas. Sic fluuioꝝ nomina Mulucha turia cnuthul, neutra legũtur teſtes ſunt diuus Auguſtinus ⁊ Neſſus Fuſcus vetuſtiſſimus grãmaticus: tamen Hermolaus Barbarus dicit thuria vere eſſe maſculini generis in tertiu₃ Plinij authoritate Salluſtij. Caſtra hoſtium apud ſucronem capta et prelium apud flumen Turiam. Claudianus. Floribus ⁊ roſeis formoſus turia ripis Grãmatici formoſum legerent quod vnum omnium turia neutro genere proferri putant: authores Auguſtinus ⁊ Priſcianus. Hec Hermolaus: taxans grãmaticoru₃ peruerſitatem: authores nimis temerario auſu corrigentes: vt ſuam opinione₃ tueantur. De Iader in dictum Lucani verſum ait Omnibonus. Tepidum iader: non quod Ider ſit, generis neutri: ſed retulit ad flumen tepidū. ¶ Quarto per hanc regulã fabularum nomina ſunt feminini generis. q₂ intelligitur ſuperius fabula vel comedia vel tragedia: idq₃ adeo licet vt Antonius Nebriſſenſis vir vndecunq₃ doctiſſimus neget recte in alio locari. Terentius. Quem tranſtulit in eunuchu₃ ſuã. Quintilianus. Varij Thyeſtes cuilibet grecorum cōparanda eſt. Quum autem iuuenalis dicit. Scriptus ⁊ integro nendum finitus Oreſtes: ad hominem reſpexiſſe videtur: vt apud Suetoniū. Interrogatus Auguſtus Quidna₃ aiax ſuus ageret: dixit eum in ſpongiam incubuiſſe. Fuit autem, Aiax tragedia: quam de Aiace componebat Auguſtus. ¶ Quinto nomina nauium per hanc regula₃ ſunt generis feminini quia eius generis eſt ſuperius nauis. Vergilius quinto eneidos. (vbi Serui⁹ hãc regulam declarat) Centauro; inuehitur magna. vix auſim, dicere pro naui centauro: magno. Huc etiam reduci poſſent vrbium ⁊ gemmarum nomina: ſed ſuo loco manifeſtabuntur.

Fabularū nomina

Eunuch⁹.

Thyeſtes.

Oreſtes.

Aiax.

Centaur⁹.

Inſula ⁊ vrbs regio capit hec: neutrum genus optant.

Zeuma reate argos preneſte ⁊ tybur et Iſpal
Cere nepet: neutrum vel maſculeum dabit anxur:
Hoc eni vult: hic aut hec donat Leſbos abydos.
Hic ſulmo hic acragas. Pluralia in i maribus do.
A plurale genus neutrum ſibi poſcit vbiq̃.

¶ Inſularum regionũ ⁊ vrbiũ nomina feminina ſunt: Inſularũ quidẽ vt ſamos ſa
fon rutanis. Regionũ vt egyptus aphrica. Urbium vt epheſus caſtulo tarraco co — Caſtulo.
rinthus Hieruſalem. Sillius lib. iij. Fulget precipuis parnaſia caſtule ſignis. Chi — Chios
os inſula maris egei. Hora. i. epl'arũ. Quid tibi viſa Chios Bullati: notaq̃ leſbos
hec loſbos inſule nomen: vt nerito ⁊c. eſt feminini gen̄. Uerg. Poſthabita coluiſſe ſa — Leſbos
mo. Abydos vrbs aſie. Ouid. in ep'la Leandri. Uel tua me ſeſtos: vel te mea ſumat — Abydos
abydos. Poete aliqñ terminationem aſpiciẽtes ⁊ ſic leſbos ⁊ abydos: maſculina le
guntur. Ouid. xi. meta. Et mitylenei potiuntur littore leſbi. Uergil. i. geor. Põtus ⁊
oſtriferi fauces tentãtur abydi. Gadir vrbs in gadibus feminini gñis eſt vt reliqua — Gadir
Ruſus Auienus. Gadir prima fretum ſolida ſupereminet arce: q̃ tamẽ aliqñ in — zeugma
telligitur oppidũ etiã neutrũ inuenit̃. Salluſti⁹: teſte priſcia. in. ij. hiſto. Tarteſſum — Reate.
ciuitatem quam nunc tyriĩ mutato noĩe Gadir habẽt. ¶ At tñ in neutro genere re
peri zeuma atis oppidũ ab Alexandro conditũ. Lucanus lib. viij. zeumaq̃ pelleũ — Argos
pompeio vincite parthi. Reate oppidũ vmbrie. Silli⁹ lib. viij. Magneq̃ reate dica — Preneſte.
tum Celicolum matri. Argos oppidũ grecie. Ouid. lib. i. de remedio. Uacuũ litibus
argos erat. Preneſte oppidum Italie. Uerg. enei. vij. Quiq̃ altum preneſte viri ⁊c. — Tybur
Seruius ait hoc preneſte ⁊ hec preneſtis. Unde eſt enei. viij. O mihi pteritos refe — Iſpal
rat ſi Iuppiter annos. Qualis eram quum primam aciem preneſte ſub ipſa ſtraui. — Cere.
et Iuue. Quis timet aut timuit gelida preneſte ruinã. Tybur oppidũ Italie. Silli. — Nepet
in. viij. Hinc tybur catille tuum ſacriſq̃ dicatũ: Fortune preneſte iugis. Hic preneſte — Suthul
neutrum eſt. Iſpal oppidi nomen. Idem lib. iij. Et celebre oceano alternis eſtibus — Muthul
Iſpal. Cere, is. oppidũ quoddã. etiã neutro gñe cerete is. dicitur. apud Sil'ium in
uenies: teſtimoniũ nũc excidit. Nepet oppidi nomẽ. neutrum eſt teſte Priſciano: vt
Cimi vici Italici nomen. quibus iungunt oppidorũ noĩa Bogud: Suthul: muthul.
de quibus ſic loquitur Priſcia. li. v. Suthul muthul oppidorũ in propria barbara
ſunt que ideo quidã neutra eſſe putauerunt. q̃ appellatiuis neutris ſint cõiuncta:
vt oppidũ Suthul. ſed melius eſt figurate ſic appoſita dicere: vt ſi dicam mõs oſſa
vel tyberis flumen: q̃ dicere neutri generis eſſe in ul terminãtia: ⁊ maxime quum
lingua penorũ que chaldee vel hebree ſimilis eſt: ⁊ iyue nõ habeat neutrũ genus. — Anxur
Hec Priſcianus. Anxur vrbs Italie: dubij gñis eſt. Hora. Impoſitum late ſaxis cã — Sulmo
dentibus anxur. Martia. Letus ⁊ equoreis ſplendidus anxur equis. Iuppiter: nõ — Acragas
anxur (vt quidam vult) ſed anxurus dr̃. Sulmo Ouidij patria: maſc. eſt. Naſo. Sul
mo mihi patria eſt gelidis huberrimus vndis. ſic acragas antiq. tam pro monte q̃
pro oppido maſcu. legitur. Uerg. de oppido. Arduus inde acragas oſtẽdit maxima
longe menia. Fateor non inueniſſe de monte poſſe intelligi. Pluralia in i ſunt ma — Pluralia i
ſcu. gñis quicquid ſignificent: itaq̃ volo regulam eſſe generalem: non ſolum excep — i maſc. ge
tionem a dicta regula. Inter hec oppidorũ noĩa ſunt. Philippi / veij / gabij / capi — neris ſũt.
Parrhiſij Bargi. ¶ Cuncta pluralia in a neutra ſunt: vt ilia: exta. inter hec oppido
rum nomina ſunt bactra: cithera: artaxata: ſuſa: hieroſolyma. licet ſingulariter ali
quando hec ſuſa; hec hieroſolyma legamus.

Arboris eſt nomen muliebre. dat hic oleaſter.
Ut ſpinus platanon. acer ⁊ thus robur habent hoc.
Arbor virgq̃ ſiler dabit hic aut hec tibi ſuber:
Hic aut hec libanus: pinus: rubus: atq̃ cupreſſus.

¶ Nomẽ arboris eſt feminini generis: vt pomus / pirus / prun⁹ / popul⁹ / quercus

eſulus: ſalix, abies, ficus fraxinus, malus, morus. Mal⁹ autē arbor eſt que vulgo pomus dicitur. Nam pomus generale eſt ad primum pyrū ꝛc. fagus boeckboom, ſambucus: vliederboon. buxus buſboon inuenitur aliquando maſculini: vt libro quarto Eſdre. prepara tibi buxos multos. Taxus hils. vlmus arbor alba cuius virgis vapulant pueri: vti ex plautina lectione facile deprehenditur. In um deſinentia ſiue arbores ſiue fructum ſignificant neutra ſunt per regulam prius poſitā: vt bdelium: hebenum: pomum. Vergilius. Sola india nigrum fert hebenum. Tibul⁹ Ipſe ſeram teneras maturo tempore vites Ruſticus: ꝛ facili grandia poma manu id eſt pomos. Que in um deſinunt ſepius fructus ſignificant vt pyrum: prunū: ſed nux ficus: glans: auellana: ꝛ quedam alia eodem ſeruato genere arborē fructumꝙ ſignificant. Malus maſculinū eſt lignum veliferum. ¶ A regula excipiūtur quedā vt oleaſter: ſylueſtris olea. Vergilius ſecundo Georgic. Inditio eſt tractu ſurgens oleaſter eodem. Plurimus dicitur quoꝙ oleaſtrum in neutro genere vt pyraſter et pyraſtrum. pinaſter pinaſtrū. i. pyrus ſylueſtris ꝛ pinus ſylueſtris. Sunt qui dicāt pinaſter maſculinū eē: quos Nebriſſenſis improbat. Pli. li. xv. Pinaſter nihil aliud eſt ꝙ pin⁹ ſylueſtris. copioſam dat hic materiam. Theodorus gaza in Theophraſto libro quarto de ſtirpibus. Sicut pinaſtri que in locis vmbroſis naſcunt. Spin⁹ pruni ſpecies maſculinum: teſte Seruio. Platanon arboris nomen: aut poti⁹ locus platanis cōſitus. Plini⁹ in epiſtolis di. it. Platanon opaciſſim⁹. Calepi. dicit Platanus tā maſculinū ꝙ femininū eſſe: pro maſculino deſidero teſtimonium. Neutra ſunt quedam arborū nomina: vt acer contra Priſcianum. Ouid. in primo de amoribus. At nuper vile fuiſti acer. Sic Plinius acer gallicum dicit ꝛ acer cāpeſtre atꝙ mōtanum. Thus. nam aliquando ipſa arbor dicitur. Robor vel robur ſpecies quercus duriſſime. Siler arbuſcula vel frutex potius ꝙ arbor vulgo ſalis dicitur ait Calepinus. id ſi verum eſt iure arbor dicetur. quod Priſcianus negat. Vergi. ij. Geor. Molle ſiler, lenteꝙ geniſte. Siler vel ſilerus maſculinum fluuij nomē eſt Lucanus lib. ij. Radenſꝙ ſalerni tecta ſiler. Sillius lib. viij. Nunc ſilerus quos nutrit aquis Suber ſepius neutri generis: ꝛ eſt corkboon. Theodorus in Theophraſto. Leue ſuber. Plinius maſcul[illegible] di[illegible]it lib. xvj. Tardiſſimus ſuber. Libanus arboris nomē Calepinus dicit tam maſculini gñis eſſe ꝙ feminini. Hieronym⁹ in eccle. Et quaſi libanus non inciſus vaporaui habitationem meam. Arbor eſt thurifera: vnde ꝛ p thure accipitur [illegible] lib[illegible]um dicitur. Libanicus thureus. Pinus ꝛ Cupreſſus nūc feminina ſolum habeant [illegible] licet olim maſculine prolata ſint ab Ennio.

¶ Rubus ſenſus genus [illegible] frutex potius eſt quam arbor teſte Priſciano. Vergi. Ferat et rubus aſper amom[illegible]. S[illegible] n⁹. [illegible]adit apta rubus gingiuis ꝛ bona labris. Pruden. Quē ꝯtorta [illegible] [illegible] lib⁹ edit. Recti⁹ cū Verg. maſculine ꝓferes.

Margin: Malus; Buxus in virili gñe.; Oleaſter; Pinaſter; Spinus; Platanon; Acer.; Robor; Suber; Libanus.; Pinus.; Cupreſſus; Rubus

Ex ſe nullius [illegible] [illegible] nomine ſumptum:

Eſt neutrum ſeu litera: vox quoꝙ materialis.

¶ Dictio ex ſua ſignificatione non recipiens genus: vt de eo in nomine loquimur ſi pro nomine ſumatur erit neutri generis: vt omnis litera ꝛ vox materialiter poſita veluti pulchru[illegible] ſcire: longu[illegible] ꝛ. homo terminatum in o facit genitiuum hominis. Exempla huius regule ſunt quadruplicia.

¶ Primo ꝟbum loco nois: vt Sumens illud aue. i. illā ſalutationē. id per infinitiuū ſepius fit. Perſi. Scire tuū nihil eſt niſi te ſcire hoc ſciat alter. i. ſciētia tua. Idē. At pulchrū eſt digito monſtrari ꝛ dicier hic eſt. Idem. Velle ſuū cuiꝙ eſt nec voto viuitur vno. Valerius maxi. li. vj. Velle ac poſſe in equo poſitum erat.

¶ Secundo aduerbium loco nominis. Perſius. Nempe hec aſſidue iam clarū mane feneſtras. Intrat: ꝛ anguſtas extendit lumine rimas. Idem. Iam cras heſternū conſumpſimus: ecce aliud cras. Sergius in donatū dicit mane vbi nomē tranſit declinari hoc mane manis mani mane o mane a mani. quo ablatiuo Plautum vſum dicit in amphi. Hec illic eſt pugnata pugna vſꝙ a mani ad veſperū. ſic quoꝙ Ver. in Ciri. Et gelido veniēs mani quatiebat ab [illegible]cta. Idem ſentit Serui. in illud quinto enei. Mutati tranſuerſa fremunt ꝛ veſpere ab atro cōſurgunt venti. Trāſuerſa (inquit Seruius) aduerbium factū a nomine vt rauca ſonat. Toruū clamat: recēs pro recenter ꝛc. Nomen autem in aduerbium tranſiens declinationem cum genere perdit. aduerbium vero ſi nomen fiet declinatur vt mane ꝛc. Sed quid dicent de

Margin: Verbum loco nominis ſūptum neutri generis eſt.; Aue.; Scire; Mōſtrari; Velle; Poſſe; Cras.

cras ⁊ pluribus: placet mihi magis cum Lancilota mani: aduerbiū eſſe loco nominis vt ſi dicerem ab illo cras: ⁊ dictum mani pro mane vt heri pro here. veſperi pro veſpere ⁊c. Sponte ſua verum eſt nomen quia genitiuus ſpōtis ſepe legitur in hoc (Sponte.) hallucinantur grammatiſte.

¶ Tertio nomina literarū aut ipſe litere neutri generis ſunt. Hiero. Non pertranſibit neq; vnū iota neq; vnus apex: iota eſt litera greca hoc eſt i. Thita aut theta. i. th ſic θ. Perſius. Et potis es nigrū vitio profigere thita. Martialis eſt operepreciū dicere theta nouum: ſic duo bb. y. tenue vel pſilon, omicron. i. paruū. Quum autem dicit Donatus in a productam conceptam ⁊c. vtitur regula Communis pro prio ⁊c. quia intelligitur femininum ſuperius litera vel ſyllaba. (Litere. Iota. Thita aut theta.)

¶ Quarto vox materialiter accepta eſt neutri generis. vt diſſyllabū homo, in o terminatur. Martialis. q tam grande ſophos clamat tibi turba togata. Non tu pōponi cena diſerta tua eſt. Nebriſſenſis dicit hic ſophos pro ſapiēter accipi. verūtamē materialiter ſumitur q: ſenſus eſt. O pōponi q turba togata. i. P. R. a te ad cenā vocatus clamat tibi adulādo tam grande ſophos. i. audiens te legētem carmina tua quaſi vehemēter admirans dicit. Oh q ſapiēter q belle q recte dictū: euge poeta non dicit hoc q te putet diſertū: ſed q: cena tua eſt diſerta. i. lauta ⁊ oppipera. Sophos p ſapiēte apud eundē eſt. Theſophos ois amat. Perſius Euge tuū ⁊ belle nā belle hoc excute totū. Idem. Quin o pres tepidum hoc audire decēter. Martia. Aue latinum: chere nō pōt grecum exprimere. Ouid. Vix illud potui dicere triſte vale. (Materia. Vox. Sophos.)

¶ Vox vel ſcriptura materialiter ſumitur quādo ſecluſa ſignificatiōe p mera voce vel ſcriptura capitur: ⁊ qn ſenſus eſt: illa dictio: illud verbū: illa oratio: vt homo in o deſinit. i. illa vox homo ⁊c. Cauſa vocabuli eſt: q: ois dictio habet ipſam vocē vel ſcripturam tanq̄ materiam: ⁊ ſignificationē tanq̄ formā. Verūtn veteres nō dicūt dictionē materialiter ſumi: ſed technice teſte Lanciloto. Per hanc regulam etiam ſic loquuntur. Pulchrum benedicamus. Paſchale kyrie eleyſon. et eſt oratio ſyllabarum ſeptem ſignificans domine miſerere. Non libenter dixero legi vnum miſerere mei deus: duo de profundis: ſed legi ſemel miſerere. bis de profundis. legi orationē dominicam bis: non duo pater noſter. Salutationem angelicam: non Aue maria. Symbolum apoſtolorum: non credo in deum ⁊c. (Vox vel ſcriptura qn dicatur ſumi materialiter kyrieleyſon)

¶ Nōnunq̄ dictio materialiter vel technice. i. non per ſignificationem: ſed per artem poſita: retinet genus qd habuit. vt fides a fio dictū eſt ⁊ determinata. Alexander. Dempta carne. Idem adulter erit ſuperandus. ſed ſic intelligi pōt ntūs. Valla lib. primo. eleg. Sector qui ſignat venditorē ⁊c. Nō homo nō equus ⁊c. infinitis latini non vtuntur nec credo eſſe neutri generis q: inepta locutio eſt. Leo eſt crudele non homo. Aliter grāmatiſte ⁊ neoterici dialectici docent: quibus non credo. (Nō homo)

¶ Epicenum genus.

¶ Epiceni gnis dictio eſt que ſub vno articulo ſignificat vtrūq; ſexum: etiam in noibus alaliū in quib⁹ ſex⁹ non facile dignoſcit. vt in noibus auiū: veluti aquila paſſer anſer: caue dicas ancha: q: latini ea voce nō vtūtur pica pic⁹ pſitacus olor vel cignus phylomela vel luſcinia vel edon ſtruthio. Thurdus vl' coturnix merula achantis perdix otus niſus ⁊c. Gallus gallina epicena non ſunt: q: ſexus facile cernit. Columba epicenū eſt lz p mare hic colūbus etiā dicatur teſtis humanior. Valla in matheū. Unde apud Vergiliū Semine venere columbe quarū certe vna mas erat. Hec Valla. hec palumbes epiceni gnis ſylueſtris colūba. Ver. Raucē tua cura palumbes. reperitur q̄nq; maſculine vt notauit Calepin⁹. Luca. Macroſq; palumbes. dr ⁊ palumbas ⁊ palūba. Hec alcyone vel alcyon ⁊ hic vl' hec alcionis vel hec alcedo auicula hyeme pullos educans. hic oeſtrus vel hoc oeſtrū volatile apis magnitudine bobus apibuſq; infeſtum. Si abeſt ſexus nō dicitur epicenum: vt nec pulex apex muſca anguilla ⁊c. ¶ Secūdo epicena ſunt piſcium noia vt balena maxima belua marina. Cetus ois magnus piſcis. Cetarius marinorum piſciū venditor. Cetaria foſſa prope mare in qua capiūtur cete. Murena piſcis ſimile anguille. hinc murenula torques vel ornamentum colli. Sepia piſcis habens atramentum p ſanguine. ⁊ ponitur p attramento. ¶ Tertio nomina ferarum vbi ſexus difficulter noſcitur epicena ſunt. vt vulpes muſtella cuniculus ⁊c. ad diſcernendum ſexum dicimus ⁊ cygnus mas: cygnus femina. Ouidius in. ii. de arte. Inuenit in media femina piſcis aquis. Verro teſte Fabio. Lupus femina dixit: quis

(palūbes. Mar. Ingina tor q̄lī tardāt: hebetantq; palūbi. Non edat hanc volucrem q̄ cupit eē ſalax reperitur etiam palumba. Propterius Sed tu aſpice hic tu ve nus o regina palūbe.)

lupus epicenuz erat:licet nūc dicatur lupus lupa ⁊ vrſus vrſa:leo lea vel leena ⁊c.
Si quis roget muſtella cuius generis:ſic reſpon o. Muſtella eſt epiceni gene=
ris ſub articulo hec:quia terminatur in a ⁊c.

Greca ⁊ alia nō latina ſepe retinent genus ſuum:vt Lampas

adamas :etiam terminatione mutata:vt hec diphtongus:hic propheta vel. ꝓphe
Maſculia. tes.hic geta ppl'i nomen femininū eſt getis idis.hic organiſta/ſarmata ⁊c..ante de
in :ſta'a ſo= clarata. Male aūt dr iuriſta/legiſta ⁊c.qꝛ maſculina in iſta a ſolis grecis veniunt
lis grecis. Aliqñ apud nos genus mutatur qꝛ feminina ſunt charta cera amphora margari=
veniunt. ta catapulta iaculum vel ſagitta .Cataracta porta pendula:⁊ſpecus ſubterranea
cataracta. et fluuiorꝝ obices ne aqua tota defluat:vt nauigari poſſit.hic grece ſub es maſcu
lina ſunt ſic puls femininum eſt poltos maſculinū:nec apud nos maſculina habēt
etiā ſemper maſculina aut contra:vt murmur grecis eſt maſculinū:nobis neutrū
Gens nobis femininum illis neutrū.de his nōnihil leges apd̄ vtrūqꝫ Uallam

Regule generum ſpeciales.

Situla HEc dat a. do neutris cum paſcha mām̄ona manna.
Puſtula. Noia in a ſunt feminini gñ.vt ſitula vas quo haurit̄ aqu Puſtu
Sariſſa. la cutis inflatio.Sariſſa.i.haſta.Stipula calamus frumenti iſtula
Stipula muſicum inſtrumentum quo flatu canitur fiſtulator tibicen.fiſtula eſt
Fiſtula etiaz per quā aqua ducitur. Muſa carmen vel carminis dea. polēta
Muſa hordeum madefactum ⁊ iterū ſiccatū. Plau. Polentā pinſitant.in Joſue.Et come
* polēta. derunt de frugibus terre die altero ⁊ azimos panes et polentā eiuſdez anni nuſqꝫ
neutrū nū= legitur polenta neutrū:cōtra Alexandrū cum oibus ncotericis:inter quos Sulpi
qꝫ legitur. tius/Nebuſſenſis/Baptiſta pius/Calepinus/Baptiſta mātuan⁹ ⁊c. Priſcian⁹ de
hoc nihil meminit:ait aūt Mātuan⁹.Artocreas ⁊ pingue polēta comedi in Bucco
licis q̄ illi adoleſcētulo exciderūt deceptus eſt ꝑ grāmaticos q̄ putant polenta bis
neutrū eſſe apud Ouidiū in meta.Dulce dedit teſta qd̄ coxerūt ante polenta. Dū
liq̄do mixta ꝓfudit diua polēta.putāt parū cauti hoies ſenſum eſſe dedit dulce po
lenta ꝓfudit cum liq̄do polēta ⁊c.At nugāt̄ qꝛ polēta in por ſculo eſt ablti caſus
te etiam Raphaele regio.vt ꝓſus ſenſus eſt. Anus dedit būde ceteri dulce.i.
dulcem potum qd̄ ante coxerat polenta.i.hordeo vel hordeacea farina:vt apd̄ nos
ruſtice mulieres conficiūt ceruiſiolā.nō bibitur polenta.In ſcdo manifeſtiſſime cra
Mām̄ona ſant:qꝛ polenta hꝫ ſecū adiectiuū femininū mixta:ſic eīm dr Juuenēqꝫ cū liq̄do.mi
Manna xta ꝓfudit diua polēta ſenſus.diua.i.dea Ceres irata impudenti puero ꝓfudit ipm
Paſcha iuuenē polēta mixta cum liq̄do farina hordeacea cui⁹ furfure conſperſus puer cō=
traxit maculas que in ſtellione hodie cōſpiciūtur. Mām̄ona.i.pecunia vel diui=
tie Māna celeſtis cibus.neutra ſunt indeclinabilia:teſte Antonio Nebriſſenſi.licet
nōnulli ſint auſi per primā declinare.Paſcha neutrū ꝫme teſte Placētino licet mī
ſi per tertiā paſchatis declinare malint.Auſonius.Nos etem̄ primis ſanctuz poſt
paſcha dieb⁹.Rurius agrū viſere. Idem.inſtantis reuocāt qꝛ nos ſolēnia paſche.
apud grecos eſt indeclinabile teſte Placēti.lib.xxxi.ca.ij.vbi reprehendit. Lactan
tium:qꝛ a paſcha ꝟbo greco.i.patior paſcha deduxit:quū ſit nomē hebreū teſte diui
no Hieronymo ſignificans tranſitum.vide declinationē in Calepino.

Hadria. Hadria maſculeum datur:atqꝫ cometa planeta.

Tria ſunt maſculina.hadria/cometa/planeta/Hadria eſt ſinus maris:vel ipm
mare hadriaticum.Luca.li.v.Sonat ionio vagus hadria ponto.Horatius.iij.car.
Dux inquieti turbidus hadrie.Torrentinus dicit fuiſſe idolum quoddam.Hadria
Cometa. vrbis nomē femininum eſt per regulam.Inſula ⁊ vrbs regio ⁊c.Cometa vel come=
Planeta. tes ſtella crinita. Planeta interpretatur erro erronis:ſunt autē planete ſtelle erra=
tice:vt Saturnus/Jupiter/Mars/Sol/Uenus/Mercurius/Luna.

Hic aut hec talpe cum panthera dato dame.

Tria in a ſunt dubij gñis:hic aut hec talpa.hic vel melius hec pāthera.hic aut
hec dama.Uergili⁹.Aut oculi capti fodere cubilia talpe.Dama capra ſylueſtris.
Uergilius.Cum canibus timidi venient ad pocula dame.Hor.j.car.Et ſuper æquo
pauide natarunt equore dame.Subeſt (inquit Quintilianus.lib.ix.) aliquid rōnis

quia vterq; ſexus ſignificatur, ergo videtur cõmunis generis. Panthera aial maſculoſum nõ legi maſculinum: niſi apud grammaticos: tibi ergo ſit magis femininum. Horatius. Diuerſum confuſa genus panthera camelo.

Sit neutri generis per a quicquid tertia flexit

¶ Nomen tertie declinationis in a deſinẽs eſt neu. ge. vt ſcõma iocoſa irriſio. Problema .i. ꝓpõ aut q̃ſtio ſine ũ. Anathema: maledictio. diadema precioſus pãnus q̃ capiti regio circũdat. Anacema idem: ſed prius in vſu eſt. Pneuma .i. ſpũs: dogma ſtigma. ¶ Popa cuius generis: maſculini ex ſignificatione vel officio per regulam Omne viro ſoli. Nam popa eſt victimarius .i. qui victimas legat feritq;. Propti⁹. lib. iiij. Illa dies hornis cedem denũciat hagnis Succinctiq; calent ad noua lucra pope. aliqui libri habent in feminino genere ſuccincte: que lectio ſi vera eſt: popa erit communis gñis: ⁊ ſignificabit etiam victimariã. per rlam. Quicquid vtriq; da tur. Aelius Spartianus in Seta. Percuſſit hoſtiam papa noie Antonius. Suetonius in caligula. Admota altaribus victima ſuccinct⁹ poparum habitu elato altere malleo cultrarum mactauit. Cultrarius .i. victimarius. Hinc Perſius vẽtre popã dixit: non pro pingui ⁊ obeſo (vtentur aliqui) inquit Hermolaus in ſecundis caſtigationib⁹ in ij. Plinij: ſed pro helluone voratoreq; ac phagone. Errat in hoc nomine Calepinus cum omnibus neotericis ferme preter Hermolaum Barbarum.

¶ Sunt ne alia in e deſinẽtia maſculini ge. ex ſignificatione vel officio per regulã Omne viro ſoli ⁊c. Sunt ꝑfecto valde multa. vt papa .i. ſummus pontifex. Patriarcha patrum princeps. Nauarcha gubernator ⁊ nauis princeps. Satrapa prefect⁹ Monarcha ſolus princeps. Tetrarcha qui quartam partem regni detinet: grece tetrarches dicitur. Chiliarcha vel chiliarchus tribunus militũ. Athleta pugnator. Addũtur quoq; feminina in is vel in ia deſinunt declarata in regula. Eſto genus varium. vt ꝓpheta nauta ſophiſta ſarmata ⁊c. Pirata predo marinus: Trapezita nummularius. trapeza menſa trapezite. vulgus dicit bancarius bãcus neſcit enim docte loqui. Lixa coquus in exercitu ⁊ quicũq; queſtus gratia ſequitur exercitum: vt qui aquam miniſtrat. ⁊ lixa .i. aqua apud veteres. Sillius lib. v. infertiq; globo pedites ⁊ inutile marti lixarum vulgus. collega ſocius in dignitate. Scriba qui res quaſcunq; nomine alterius ſcribit. ſcurra qui riſum captat nõ ſalua dignitate perſone: hinc ſcurrilis impudicus. Agrippa qui in partu primo loco pedem emittit. Proxeneta mediator inter emẽtẽ ⁊ vendẽtem. Laniſta qui domi gladiatores docet et populo vendit. Uacia cui in exteriorem partẽ crura flectuntur. Pãſa cui lati ⁊ panſi ſunt pedes. vt panſi quibus plani. Appella .i. iudeus quaſi ſine pelle q: circũcidit. Horat. Credat Iudeus appella. Uerna ſeruus domi noſtre natus: hinc vernaculus .id eſt domeſticus ⁊ vulgaris: vt vernacula lingua inuenies aliquando in feminino genere hec verna. ¶ Rabula clamoſus ⁊ obſtrepitus aduocatus: et capitur pro quouis linguace: dictus: quaſi radula a radendis garrulitate auribus. Cacula militis famulus. Holophanta et ſicophanta .i. nebulo. planus et deceptor. Aſſecla famulus ab aſſequendo. Maſtigia verbero. Ceſulia ceſios oculos habẽs. Sympota .i. compotor. grece in es deſinit: vt ſophiſta holophãta ⁊c. Sophiſta qui vanis argumentatiũculis popularem auram venatur. Rauilia rauos oculos habens. Quedã dictorũ videntur etiã ad feminas pertinere. nos ideo cum Antonio Nebriſſenſi et Phoca inter maſculina reiecimus: quia ea in feminino genere nuſq; inuenimus: vt neq; ea que ſequũtur. ſi quis tamen apud veteres horum aliqua reperiat in femineo genere dicat eſſe communis generis: quia ſignificatio nõ repugnat. Et ipſe poſtq; edideram hoc opus in Seneca legi homicida feminine. Uoluere dij eſſe miraculo in captiua libertatem: in proſtituta pudicitiam: in homicida innocẽtiam. ſic idẽ ſepius in prima decla. notabit diligens plura. Homicida hominis ceſor. Parricida in lege duodecim tabularũ dicitur quicũq; hominẽ liberum deciderit nunc qui parentẽ occidit. Fratricida matricida canicida Bybliopola librorum venditor. pharmacopola medicamentorum venditor ⁊c. Anachareta ſolitarius. Eremita eremi cultor: femininum opinor eſſe eremitis eremitidis ⁊c. Propola qui a mercatoribus emit vt vẽdat. pincerna id eſt pocillator. legitur apõ Hieronymum. Perfuga ⁊ transfuga qui ad hoſtes confugit. Turca femininũ eius eſt turcis: vt opinor. Turcus inepte dici teſtãtur doctiſſimi. Legirupa trãſgreſſor Legis apud Plautum. Curruca ⁊ ſi figurate pro viro ſumatur femininũ ſemper erit

Panthera
Scõma
Problema
Anadema.
Pneuma
Popa.
Papa.
Patriarcha.
tetrarcha.
Athleta.
Pirata.
trapeſita.
Lixa.
Collega
Scriba.
Scurra.
Agrippa
proxeneta.
Laniſta
Uacia.
Panſa.
Appella
Uerna.
Rabula.
* Sypõti nugarabic. deducit.
Cacula.
Holophanta.
ſicophãta.
Maſtigia
Ceſulia
Sympota
Sophiſta.
Rauilia
Homicida
Parricida.
Bybliopola.
Anachereta.
Eremita.
Turcus
Turcis
inepte dici.

Pieꝑola. Perfuga Traſfuga. Pincerna. Turca. Aduena. ✳ Aduena neutro figurate iũgitur. Conuena. Heredipeta. Accola Conuiua Alienigẽa Alienigenus. verbigena Indigena. pediſſequ⁹ idololatria Indiga lingulaca.

Bellicrepa quid ſit puto latinos ignorare: antiſma neutrum eſt: vt dogma: lõgus eſſem ſi barbarorum nenias vellem in his libris ſemper reprehendere. Itaq̃ illis omiſſis videamus quid doctiſſimis placeat.

¶ Auriga cuius generis. Communis pertinet enim ad vtrũq; ſexum, eſtq; qui vel que regit currum: pro femina. Uer. xij. eneidos. Nec currus vſq; videt aurigãq; ſorores. Regula. Quicquid vtriq; datur ⁊c. Sunt ne plura in a per hanc regulã cõmunis generis? Etiam vt aduena qui que ve ex alia regiõe aduenit: ⁊ figurate neutro iungitur: teſte Neſtore ⁊ Feſto. vt aduena mãcipium. Conuena: qui cum alio venit ad aliquem locũ habitandum. Heredipeta hereditatem captãs: ſic cenipeta gloripeta: ⁊ ſi quid tale īueniat. Agricola/Chriſticola ⁊c. Accola ꝓpe habitãs. Incola inhabitãs. Conuiua. i. cõuiuo. ¶ Alienigena diuerſi gñis homo figurate neutris iungitur veluti aduena ⁊ quedam alia. Gellius lib. ij. cap. xxiij. Neq; vino alienigena ſed patrio vſuros. Dicimus etiam alienigen⁹ na. nũ. Ualerius maximus lib. j. Alienigena ſtudia. Et lib. iiij. Alienigeni amores. ⁊ lib. vj. Mulier alienigeni ſanguinis, ſic caprigenus terrigenus ⁊ ſimilia interim legũtur. Terrigen⁹ e terra natus. ignigena ex igne. Uerbigena ſol⁹ Chriſtus, dicit ⁊ ita caſu ſolum maſculini generis eſt. ita dicũt om̃es preter Antonium Nebriſſenſez: qui negat Chriſtum recte verbigenã dici: q: Chriſt⁹ eſt ipm verbum: non verbo genitus. Hec ⁊ alia multa Nebriſſen. Nubigena e nube genitus, vt Cẽtaurus. Indigena in regione qua habitat genitus. Pli. xiiij. cap. vj. Indigena vina figurate dixit. Pediſſequa multi⁹ cõe eſſe volũt. licet pediſſequus ꝓ viro etiã legit. Idololatra qui idola colit. Hypocrita puto ſolum eſſe maſculinu z: vt poeta: q: grece ſimuliter in es deſinit: ⁊ eſt diſſimulator: ſimulatorq;. Marticola manticol⁹ ⁊c. Indiga licet ꝓ viro etiã indigus dicatur. i. indigens teſtis eſt. Omibon⁹ in illud Lucani li. ix. Indiga cogatur lactices potare iuuẽt⁹. Lingulaca. Plau. in caſſina. Uxor domi eſt ea lingulaca eſt nobis nunq̃ tacet. Uarro. Quare reſidẽt lingulace obtrectatoreſtui. hic ſignificat viros garrulos. plura ſunt cõis ge. nimis foret difficile oĩa colligere.

Hoc dat e. Femineo generi do grecula prime.

Cubile. Sedile. Mare. Phaſe. Cete. Tempe Quiſq;. Uterq;. Synãche. Nymphe. Campe. Epitome Niniue.

¶ Nomen in e eſt neutri gñis. vt cubile: lectus cubiculu z cella dormitoria. ſedile. i. ſedes mare notũ eſt. Mare in Byblijs etiam quoddam vas. Marinus in mari natus maritimus circa mare: vt hoĩes maritimi. Phaſe: idem paſcha. verũ hoc nõ inuenio declinatum: quia hebreum eſt ⁊ interpretatur tranſitus. Duo ſunt pluralia in e. Cete grandes piſces. Tempe loca Theſſalie amenissima. Quiſq; ⁊ vterq; quã tuſcũq; ⁊c. ad ſimplicia reducuntur: quia in partem deſinunt cui genus nõ accidit hoc mile ſubſtantiuũ eſt: hi ⁊ he ⁊ hec mille adiectuum. vt quinq; ⁊c. per regulam Adiectiua trium. Excipiuntur a regula nomina in e greca prime declinatiõis que ſunt feminini gñis: vt ſynãche agina quinacie: nymphe. i. nympha formoſa puella ſponſa ⁊ ſemidea vel dea. Campe. i. eruca. epitome abreuiatio. ethice moralis ſententia. Niniue maxima olim vrbs Syrie: nunc Flandrie oppidum mea patria ad generalem regulam pertinet. Inſula ⁊ vrbs ⁊c.

I neutrum pono. Finita per o maribus do.

Gummi Gummis Piperi. Moly. Sinapi Sinapis. Nauci. Nihili. Frugi.

¶ Omne nomen in i ſingulare eſt neutri generis indeclinabile. vt gummi viſcus ex arboribus fluens. Pli. libr. xiij. Gummi optimum ex egyptia ſpina. Inuenitur etiã hec gũmis. Colu. Talis materies qualis gummis. Idem Statius eſt noua dolia gummi liquida per fluere. Idẽ. Serias craſſa gummi liniẽrũt. Piperi. i. piper. melli. id eſt mel in ſimplici nõ vtimur. moly cu z y greco herba ⁊ flos: gtũs eſt molyos teſte Neſtore. Sinapi ſatis notum. Seren⁹. Sepius ergo decet mordax haurire ſinapi. legit etiã hec Sinapis. Collumela. Fletum factura ſinapis. Nauci putamẽ nucis Capitur adiectiue ꝓ inutilis: ⁊ ita eſt oĩs gñis per regulã. Adiectiua triu z generu. Plautus. amas hominem non nauci. Sic adiectiua eſſe dicũtur hmõi; eiuſmodi: nihili. i. inutilis. frugi. i. vtilis rebus ſuis nõ abutẽs. Tullius nõ frugi eĩa recte facit. Horati⁹. Sum bonus ⁊ frugi. Priſcia. nõ vult hec dici adiectiua: ſed obliquos quibuſcunq; caſibus figurate iunctos. Nam aliquando vir bone frugi legimus. Plautus in caſſina. Tu frugi bone es. Idem dicit de mancipi. Officiperdi in Catonis carmine pro homine nihili eſt maſculini. carmi. a pud doctos nõ inueni.

¶ Finita per o ꝛc. Nomen in o deſinens: eſt maſculinū vt cento ſtragulū lecti craſſum et villoſum. Eſt etiam cento carmen ex diuerſis locis alicuius poete collectū quale ſcripſit. Proba ex Uergilio. Tyro nouꝰ ⁊ rudis miles. Ternio numerus ternarius: quaternio numerus quaternariꝰ. ſenio ſex pūcta aut numerꝰ ſenarius. Titio lignum cemiuſtum. Scipio ſtipes et viri nomē. Curculio fiſtula vel meatus a naribus ad pulmonem. vt vermis radens frumenta vnio ꝓ margarita. et pro vno puncto. Plī. In aqua mollis vnio exemptus dureſcit. Unio rurſus pro concordia apud ſolos neotericos inueni: et femininum eſt: qꝛ verbale ab vnio vnis vnire. ſtellio vermis quidam ⁊ papilio q̄cq̄d ſignificet ſemꝑ eſt maſculinum.

Tyro. Ternio. quaternio. Senio. Titio. Scipio Unio. Stellio

Pondo loca neutrum: verbale io cum caro vult hec.

Talio iungatur: poſuit quod Ualla virile.

¶ Excipitur a regula pondo neutri generis. i. libra. ſecūdo excipiūtur nomina verbalia in io. que ſunt feminini generis. ⁊ caro: veluti religio a relinquendo vel religā do ꝛc. portio quaſi partio concio a concire ꝛc. omnia ſunt a ꝟbis licet ſemidoctis id non ſtatim pateat. Natio ꝓgenies aut gens. Tul. Stultoꝝ eſt magna natio. Ratio qua bonum a malo diſcernimꝰ ⁊ cōputatio: vt redde rationē villicatiōis tue. ⁊ recipe ctus. habe rationem fame et modꝰ percunctare qua ratione beatam vitam duces. Auctio publica venditio. Legio magnus exercitus religio dei cultus. portio pars Cenatio locus vbi cenatur. Opinio ſentētia dubia minus recte ꝓ fama ſumit̄. teſte in mathe ū Ualla. ſic concio regio ſuſpitio rebellio cōmunio cōſortio participatio ditio: ſi inueniatur: poſſeſſio contagio alluuio obliuio factio ſuperſtitio mētio obſidio internetio. Talio eſt feminini cōtra Uallam: licet a nullo verbo deſcēdat. Gel. lib. vlt. Acerba talio viſa fuerat. ſic idem ſepiſſime ponitur ⁊ ſemꝑ eſt feminini: ⁊ eſt equalis redditio. Pugio maſculinum eſt licet a pungo verbo deriuetur. lucrio conſutuo rariſſime aut nunq̄ pro femininis repetiuntur. Lucrio qui multū lucratur. nota ſunt per generalem regulam.

* Pondo proprie ſignificat pōdus. xij. librarum libra inuenitur. Ratio. Talio.

Iungito femineis do go. Sed maſcula ſunto.

Ordo vdo harpago cudo ligo. Sed dubitabis

Margo cupido: quibus iungunt cum cardine bubo.

¶ Nomina in do ⁊ in go ſunt feminini generis. vt formido timor. ſartago frixorium vligo terre humor ex ea nunq̄ recedens. vliginoſus ager. i. naturaliter humidꝰ. Siligo penulti. ſemper producta ⁊ tātummodo feminini gn̄is cōtra indoctos qui ſtultiſſime aſſenſere verſiculo. Si bona ſit ſiligo veniet bonus inde ſiligo. Eſt tritici ſpecies vnde optimus fit panis qui ſiligineus d̄r. Iuue. Tot medicaminibꝰ coctoq̄ ſiliginis offas. Uitiligo corporis macule diuerſi coloris per totū corpus diſperſe. Lanugo primo barba: ⁊ in floſculis quedam quaſi lana. Salomon. Spes impij quaſi lanugo que a vēto tollit̄. Oui. Signarat teneras dubio lanugine malas. Sic grādo / arundo / dulcedo / imago ꝛc. Excipiūtur pauca ex hac exceptione nam maſculini gn̄is ſunt. Ordo in ſuo cuiuſq̄ loco collocatio. Udo calciamēti genꝰ. vt digeſtis de auro ⁊ argēto legato. lege argumento. vbi dicitur. Alia eſt cauſa vdonum qui vſum calciamentorū preſtant apud Martialē in diſtichis titulus eſt. Udones cilices. Harpago onis. te. unu in ſummitate aduncū quo nauigia capiūtur: vel inſtrumētum quo capiunt̄ que in puteū vel in flumē deciderunt: et d̄r harpax. trinales a lupo q̄ rapax ſit lupum appellant. Eſt ⁊ harpago ferramēti genus: q̄ nonnulli canem vocant quo ferramento circuli vaſis vinarijs aptantur. Liuius ꝯo lib. xxx. ab vrbe cōdita ſic ait. Aſſeres ferreo vnco prefixos harpagonas vocāt milites. Cudo onis vel codo capitis ornamētum ex corio. Silius li. vij. Spicula bina gerūt: caput his cudone ferino ſtat cautum. Ligo ferramētū quo purgant̄ foſſe. Sūt pauca alia maſculia ſolis viris data: licet ſignificatio videat̄ ad feminas ꝑtinere. Hec nō poſui in carmine: qꝛ naſcūtur per regulā. Omne viro ſo. vt hugo viri ꝓpriū. predo latro ⁊ raptor. Pedo cū grādes ſunt pedes: ⁊ viri nomē. comedo. i. helluo ⁊ epullo mādo edo ephago idem Lucilliꝰ. Ocō mādonē gule. Si q̄d tale ex ꝟbis viris datū reperie ſe adijcito. Credo quicunq̄ illiberales artes exercet. dici pōt lucrio: a cerdos grece. i.

Siligo Uitiligo. Lanugo. Ordo. Udo Harpago Cudo Predo Pedo. Comedo

Spado Lucrum. Spado caſtrat⁹. mango quaſi manuago dr: mancipioꝝ atq; etiam alia rũ
Mango rerum venditor: quas polit ⁊ interpolat vt pluris vendat. põt eſſe cõmunis gñis.
Mangoni q: de femina dr. plini. xxxij. Ita pueros pubeſcere negauit mango ſalpe obſtetrix.
zo. Hinc mangonizo as. i. orno. ⁊ cõpono ad alliciẽdos emptores. hinc domus mãgoni
zata oĩo mãgonizata: equus mãgonizat⁹ ⁊c. Adijce dictis vnũ maſculinũ burdo. i.
Burdo qui ex equo ⁊ aſina nat⁹ eſt. Dubij generis ſunt hic aut hec margo. i. cuiuſq; rei ex
Cupido tremitas. Iuue. Plena iam margine libri. Papinius. j. the. Soluerat heſperij deue
xo margine põti. Cupido pro cupiditate: p amoris deo ſolum maſculinũ eſt. Hora.
Viuitur paruo bene cui paternũ ſplendet in menſa tenui ſalinũ: nec leues ſopnos
timor aut cupido ſordidus aufert. Idem. At bona pars hoim decepta cupidine fal
ſo. Sil. libr. iiij. Dux inſtar vtroq; ambobus velox virtus geminuſq; cupido. laudis
Cardo Idem. xiiij. Nec ſat matur⁹ laudũ belliq; cupido. Sepius femininũ eſt. Idem lib. j.
Et recti ſacra cupido. Cardo nũc ſit maſculinũ. Verg. cardine verſo. Stacc⁹ in atalan
ta: feminino vſus eſt. O grata cardo regiũ egreſſum indicãs. Boeti⁹. iij. de cõſo. ſum
Teredo ma cardo dixit. Cardo quo ianua mouet: capit pro polo. Bubo declaratum eſt in re
gula. Cõis ꝓprio ⁊c. Teredo vermiculus ſolũ eſt femininũ ꝯtra indoctos vt formi
Echo. do ⁊ alia. Pli. lib. xj. ca. xix. Naſcũtur ⁊ in ipſo ligno teredines q̃ ceras precipue ap
⁎ Sulmo petunt. ¶ Echo cuius gñis? feminini: q: poete dicunt eſſe nymphã vel deam loquẽ
mihi pria tium voces iterãtem ſiue repetentẽ. ⁊ capit pro tali voce vt ceres pro frumento per
eſt gelidis regulam. Eſto femineũ ⁊c. Tarraco narbo ⁊c. oppidoꝝ nomina feminina ſunt oĩa
huberri- preter Sulmo: per regulam. Inſula ⁊ vrbs regio ⁊c. ſic hierico: ſed recti⁹ dicat hic
mus vndis. richus. ¶ Homo cuius gñis? cõmunis. quia viro ⁊ femine datur. vt hinc deductuz
Homo. nemo: licet feminine raro inueniãtur. Sulpiti⁹ ad Ciceronẽ de Tulliola ciceronis
Nemo filia. Qm̃ homo nata fuerat. Terẽtius in an. Hoc ego ſcio vnũ neminẽ peperiſſe hic
Homo. Tintinius. Quod rogat neminẽ decet bonã ¶ Sunt ne alia in o cõmunia? Etiam
Latro. vt virgo: vix vnq̃ maſculinum: niſi in ſacris. latro vix vnq̃ de femina dictum quaz
Nebriſſen. latronẽ vocaret. vt a leo lea vel leena. licet Homerus teſte Gellio Leões
etiam dixerit ipſas feminas. a fullo fullona p lintheorũ lotrice. Latro eſt qui in ſyl
uis ⁊ alijs locis latet vt hoies occidat. capitur aliqñ p ſatillite. Cõia aũt ſunt cõbi
bo. i. cõbibua: ſic combibo forſan: q: de feminis dictũ nõ inueni: ſicut nec caro: epulo
Pellio. manduco ⁊ multa alia q̃ ex ſignificatione vident eſſe cõis gñis. ſic gentilia macedo
Reſtio, ſaxo brito ⁊c. Pellio qui q̃ve facit veſtes pelliceas. Reſtio q̃ q̃ve facit reſtes. Phry
Preſto. gio qui queve acu pingit: vel veſtibus aurũ intexit. hec reducãtur ad regu lã Quic
quid vtriq; datur. ¶ Preſto cuius gñis? oĩs. q: eſt adiectiuũ indeclinabile per rl'am
Pſeudo. Adiectiua triũ ⁊c. ⁊ ſignificat preſens cum verbo ſum: aliqñ eſt efficax. Celſus li. vj.
Soluendo Neq; medicamentum preſto eſt. ¶ Pſeudo. i. falce nullius gñis: q: extra cõpoſitio
nem non reperit: vt pſeudo propheta ⁊c. phonaſco nũq̃ reperit: ſed phonaſc⁹. pro
magiſtro vocis. Soluendo gerundium eſt nullius generis figurate oibus tanq̃ ad
iectiuum iunctum p ſufficiente ad ſoluendũ. Fabius. Paupi ſoluendo non ſum⁹.

Ac neutra loco o vel l t. Sed hec dabit halec:
Aut hoc. ſol mugil dent hic vt ſal; quod ⁊ hoc vult.

Tribunal ¶ Nõa deſinẽtia in u/c/o/l/t: ſunt neutri ge. vt cornu: gelu: lac: quid. Tribunal ſe
Triental. des iudicis. Triental menſura. ⁊ dr etiã triẽs. Bidental aliqđ ictũ fulmine. Toral
Bidental. veſtis qua torus ornatur. Hora. Ne turpe toral ne ſordida mappa. Ceruical pului
Toral nus q̃ capiti aut ceruici ſupponit. ſic aĩal vectigal ⁊c. mel fel ſubtel p cauo pedis:
Ceruical nil: nihil ſine c: q: fiũt ad nihilũ ⁊ hoc a ni p nõ ⁊ hilũ. i. nigrũ fabe: ⁊ q̃duis nulli⁹ p̃
Subtel cij Lucili⁹. Neq; pficis hilũ. Sil ſilis ceruleũ i metallis apđ Pliniũ lib. xxxiij. vbi
Nil. nihil. de hoc multa dt Hermolaus: Caput: ſinciput: occiput: ⁊ que nõ declinant git ⁊ frit.
Nihilum. Eſt aũt git herba ⁊ legumẽ. pli. li. xx. Git ex grecis alij melãthiũ: alij melã ſpermõ
Hilum vocãt optimum q̃ excitatiſſimi odoris q̃ nigerrimũ. Frit teſte Varrone in re ruſti
Sil. ca dr. illđ in ſumma ſpice q̃ maturat q eſt min⁹ q̃ granũ. Syncipuc eſt anterior ps
Frit capitis. Occiput ꝓ poſterior. Intercipit apud latinos nõ legitur: Excipiunt a rl'a
Git. pauca nam halec tam feminini q̃ neutri eſt p piſce qui ſola aqua nutrit: ⁊ p quo
Syncipuc dam liquamine ex inteſtinis piſciũ. Martia. Cui portat gaudẽs ancilla paropſide
Occiput. rubra halecem: ſed quam protinus illa vorat. ⁊ Plini. Halec imperfecta nec colata
Halec. diminutiuum apud Collumelam eſt helecula. Horatii. ij. libro ſer. Egoſecem pu-

mus ⁊ halec. Primus et iuueni piper albū. Secundo hoc aliquamen et fex dicitur garum galeutim. Antoni⁹ Nebriſſenſis pro piſce per x literam ſolū feminino genere hec alex dici debere aſſerit. ¶ Tot quot totidem aliquot quotquot ⁊ idē ſignificās quotcūq; adiectiua ſunt omnis generis per regulā. Adiectiua triū ⁊c. Quid ſubſtātiuum eſt: qd̄ adiectiū: ſed de hoc alias. tot ⁊ totidē .i. tam multi. quot q̄ multi. aliquot .i. aliquātulū multi. hic ſol mūdi ocul⁹. Mugil piſcis capitoſus qui in metu abſcōdito capite totum ſe occultari putat. Plini. lib. ix. Mugil ⁊ lup⁹ mutuo odio flagrant. dicitur etiam mugilis. Iuuenalis. Quoſdā mechos: ⁊ mugilis intrat. Addunt ſtrigil ſed melius: dicitur ſtrigilis. ¶ Sal nunc eſt maſcul. num: olim etiā neutruz: ita docet Priſcianus. Affranius vetuſtiſſim⁹. Quicquid loquimur ſal merū eſt. ſic etiam eccleſiaſtici: ſed eloquentiſſimos imitemur. Pli. Seruandis carnibus aptior eſt ſal acer ⁊ ſiccus. Varro. Melior eſt ſal foſſilis q̄ marinus. Col. Sal candidiſſimus conficiatur in vnccū. Luca. in. x. Equoreaſq; ſales longo miteſcere tractu. Macro. vij. ſatur. capite vltimo. Id fieri ſal admixtus corpori phibet. Eſt enim natura ſiccus ⁊ calidus. Salina locus vbi ſal paratur. ſalinū vaſculū cui imponitur ſal. ¶ Vigil cuius gnīs: cōis q[uia] dat̄ viro ⁊ femine per regulā. Quicquid vtriq; dat̄ ⁊c. eſt enī qui vel que vigilat. in obliquis neutris iūgitur. vt vigil ſtudio. Per eandem regulā ſunt cōis gnīs. Pugil qui vel que pugnandi artem nouit. Terē. Si qua eſt paulo habitior pugilē eſſe aiunt. Preſul qui vel que preeſt vt pontifex. Macro. li. j. ſatur. Quia luna corporum preſul eſt. Sedulius neutro iunxit. dicēs ligno preſule Exul qui vel que exulat per eandem regulā cōis generis eſt. Conſul dignitatis nomen: quia ſoli viro datur. maſculinum eſt per regulam. Omne viro ſoli ⁊c. ſic vetuſtiſſimum nomen. Famul pro famulus: proconſul: exconſul: vt conſul.

Halec,
Mugil.
Sal.
Vigil,
Pugil.
Preſul
Conſul.
Famul
Nequam.

¶ Nequam eſt ōis gnīs per regulā. Adiectiua triū generū: q[uia] nequā eſt adiectiuū indeclinabile .i. inutilis nequitia vitiū cetera cōplectēs. Quiſnā ſequitur quis ⁊c. Totidem vero tot tantundem neutrum vt tantum idem vt is. Quandocunq; poſterior pars compoſiti genus nō recipit: vt ſunt ſyllabice adiectiones ⁊ aduerbia tum ſolum priorem partem aſpiciemus.

An: in: on: maribus dantur. Sint neutra ſecunde,
Hic aut hec python. Sindon muliebris ⁊ icon.

¶ Nōia deſinentia in an/ vel in on: maſculina ſunt: vt titan .i. ſol. Qui de creatione mundi. Nullus adhuc mundo prebebat lumina Titan. Azan mons Arabie. Papi. Venit ⁊ ideis hululatibus emulus Azan Acarnā populi nomen. Pean .i. hymnus ⁊ apollo. Delphin piſcis quidā ⁊ aſtrū. delphin⁹ ⁊ delphis idem. ¶ Agō certamē. demon .i. diabolus interpretat̄ ſciēs. Excipiunt̄ a regula nōia in on ſcōe declinationis q̄ latini plerūq; vertunt in um: ſunt neutri ge: vt colon .i. mēbrum diateſſaron de octo q[uia] octo voces habet: ⁊ diapaſon muſice artis ſymphonia cōſtans ex quinq; tonis: ⁊ duobus ſemitonis. diaſatyron cōpoſitio quedā medicorum ad excitandū venerē. Dialyton .i. diſſolutū: figura per quā plura ſine cōiunctione ponūtur. Talia ſunt prope infinita: inter que eſt Pelion nomē montis. Peſton ⁊ ilion oppidorū nōia que latine dicūtur peſtum ⁊ ilium. Verg. iiij. Georgi. Biferiq; roſaria peſti. Idem alibi. Sub ilio alto. dicitur etiā hec Ilios ouidius. Sed mihi quid prodeſt veſtris diſiecta lacertis. Ilios. Barbitō. quod doctiſſimi quidā male putauerūt eſſe feminini generis. Horatius. Leſboum refugit tendere barbiton. Auſonius in epigrammatis. Hoc genere ⁊ chordas ⁊ plectra ⁊ barbita conde. Eſt inſtrumentū muſicum qd̄ pulſatur plectro vel calamo latinobic barbiton pro eodem dicitur hic vl̄ hec barbitos vel barbitus. Sapho ad phaonez. Nec facit ad lachrymas barbitos vlla meas. mendoſe plurimi libri habent ibi barbiton. Hora. Age dic latinum barbite carmen Leſbio primū modulate ciui. hic maſculinū eſt vt apud Sidonium in euchariſtico. Te magne ſacerdos Barbitus hic noſter plectro licet impare cātat. Sidon velū ſubtiliſſimū. Martialis lib. xj. Quo tu quo liber ocioſe tendis. Cultus non ſindone nō quotidiana. Icon .i. imago feminini eſt teſte Neſtore dicitur etiam icona icone ⁊ iconiſma iconiſmatis. Pyton vel phyton phytonis ſerpens quidam dubij ge. eſt. Ouidius namq; tumidum pytona dixit. Tibullus vero delphica python. hoc de ſerpente plurimi intelligunt: ſed quidā ſine n pyto habēt qd̄ aliud eſt. ¶ Sidon cuius generis? Eſt feminini generis: q[uia] eſt vrbis nomē: vt babylon: aſce-

Titan.
Azan.
Acarnam.
Pean.
Delphin
Agon.
Demon.
diateſſarō.
Diapaſon
Diaſatyrō
Dialyton.
Pelion.
Peſtō
Ilion.
Ilios.
Barbiton.
Barbitos.
Barbitus

lon/Lacedemon/ancon/croton ⁊c. vrbiū aut regionuꝫ noīa. veluti etiam Salamis
Salamin. eleuſin/trachin/oppida. Juuenalis. Ille tñ qualis rediit ſalamine relicta. Que tñ
ſepe ſunt neutra eſſe diximus. vt Ilion quibus iungitur hebreum man. id eſt man
na nec declinatur.

En neutrum pono: mas eſt cum pectine lichen:
Et ren ſiue rien atagen ſplen: iunge lienem.

Flumen. ¶ Nomen in en: eſt neutrū. Flumen. i. fluuius. Fulmē ignis ingēti velocitate e nu
Fulmen. bibus decidens. Frumen ſumma pars gule per quā cybuꝫ lingua mittit in vētrē.
Frumen. Examen noua opū ſoboles: ⁊ ſtylus in ſtatera vel in bilance. et dicitur etiam equa
Examen mentum: trutina: equilibriū: libramētuꝫ. ⁊ ponitur pro equamento ⁊ iudiciū inueſti
Omen. gatione. Hinc examino as. i. ſcrutor. ⁊ inueſtigo. Omē diuinatio ex ore ſumpta qua
ſi oremen. Uerg. Quod dii prius omē in ipſum conuertant. Ominoſus. i. qui omen
Pecten. facit. ſic autem pulchre loquimur. Si pater obiret (qđ omen deus auertat) mēdicā
dum mihi eſſet. ſic ſemen nomen ſolamē ⁊c. Excipiūtur a regula pauca maſculina.
Pecten: licet Seruius crediderit eſſe neutrum. vi. en. Jam pectine pulſat eburno.
Plautus namqꝫ in captiuis per pectinem dixit. Eſt autē pecten quo pectitur capil
lus. ex quo crines pectuntur: ⁊ cratis dentata ad colendam terram et pubes ⁊ pi
ſcis. qui etiam pectunculus dicitur. ⁊ eſt inſtrumentum textorum dictuꝫ quod fila
in telis figat: ⁊ ſemper maſculinum eſſe arbitror. Lichen. i. mentagra talis morb⁹.
Lichen. Martialis. lib. xi. Ne triſte mentē ſordidive lichenes. Ren ſiue rien viſcus quoddā
Ren. de nyere diminutiuum eſt renūculus. ¶ Attagen: vſus ſum figura ſyncopa: imita
Attagen. tus Antonium Nebriſſenſeꝫ: qr aliter verſum ingredi nequibat. Nam recta ſcri
ptura eſt attagen gemino. tt. ſecūda breui ⁊ vltima producta ſic eūdem ⁊ alios imi
Neuter. tatus hoc nomen neuter neutra neutrum: interdum diſſyllabū feci: cū ſit triſſyllabū
Attagen. quia nullum nomen latinum eu diphtongū habet. Attagen igitur maſculini ge
neris aut epiceni ſub articulo hic ſignificat auem quandā delicati ſaporis: valde
vocalem: ſed captam mox obmuteſcentem. Horatius in epodo. Non attagen ioni
cus iucundior. dicitur etiam feminine attage ⁊ attages attagis. Martialis Jonica
*Attage rum guſtus attagenarum. Hyeronymus in epiſtolis. Tu attagen ructas aliqui li
na pmi in bri habent attagenam. alii attagen: at ſic ab attage es. Splen et lien idem viſcus ſi
clinamēti. gnificāt teu. de mylte. Lienoſus ⁊ ſpleneticus qui male habet in ſplene. Seruius
teſte Sulpitio neutruꝫ eſſe dixit: ſed errat vt opinor. Celſus. lib. iiii. Splen in ſini
ſtra parte eſt inteſtino innexus natura mollis ⁊ rarus longitudinis modice.
¶ Flamen cuius generis? Maſculini: qr vxor eius ⁊ femina ſacerdos dicit̄ flami
nica. da regulā. Eſto genus variū ⁊c. Omne viro ſoli ⁊c. dicit̄ flamen quaſi filamē a
Flamen. filo quo cinctum caput habebat. Flamen dialis. i. ſacerdos iouis a dio. i. Joue Fla
men Martialis. i. Martis. Flamen quirinalis. i. Quirini ſiue Romuli. Flamē p
flatu eſt neutrum. Cicero in arat. Inferior paulo eſt partes ⁊ flamen ad auſtri
¶ Sunt ne alia in en maſculina? Etiam quia compoſita a cano habe feminina
per a: p regulaꝫ. Eſto genus varium ⁊c. vt fidicen qui fidibus ca. i. citharedus
Fidicina cithariſtria. Tubicen qui tuba canit: vt tibicen qui a: cornicen qui cor
Fidicen. nu. Lyricen qui lyra. Liticen qui lituo. Oſcen qui canit Hora. Oſcinē coruum
Tubicen. prece ſuſcitabo ſolis ab ortu. proprie de aue auſpici ore faciente dicitur. Siticē
Tibicen. qui apud ſitos mortuos canit. Feminina ſunt tubicina ⁊ tibicina.
Cornicen. ¶ Hymen nuptiarum deus maſculinū eſt per regulam: Omne viro ſoli ⁊c. Ouid.
Lyricen. Turpia famoſus corpora iungit Hymen. dicitur etiam tenuis illa membrana qua
Liticen. infantes aliquando naſcuntur inuoluti. ⁊ eſt maſculini generis: vt Bacchus pro
Obſcen. vino. Nam illi rei preeſſe credebatur deus hymen.
Siticen. ¶ Siren cuius generis? Feminini. qr putabat̄ eſſe nympha marina pubetenus vir
Hymen. go reliqua parte corporis piſcis ⁊ ſirenes fuerunt tres filie Acheloi ⁊ caliopes in
Siren. colentes littus ſiculum. Partenope lygia ⁊ leucoſia. Hec cantu dulciſſimo nautas
ad ſe allectos demerſerunt. dr etiam ſirena ne. Hiero. in plogo Joſue. Et nos ad pa
Trezen. triam feſtinantes mortiferos ſirenarum cantus ſurda debemus aure pertranſire
Siren itaqꝫ refertur ad regulam. Eſto femineum ⁊c. Trezen vrbis nomen femini
num eſt per regulam. Inſula ⁊ vrbs regio ⁊c. ſcribitur oe diphtongo. Seneca. An
maris lati ſinuoſa Trozen. Papinius diphtongon diuiſit dicens, Et quas vicinus

Troezen iungit opes/Incole dicuntur Troezeni. Pamē ⁊ Seden ſunt propria vi⸗rorum Siren capitur etiam pro quacūq; illecebra. Horatius Uitanda eſt improba ſiren deſidi.

Ar petit hoc. Sed lucar auis cum baccare vult hec.

Nunc iubar hoc tantum poſcit. Jubar hic dedit olim.

¶ Nomina in ar ſunt neutra vt lupanar domus luparum.i.meretricuꝫ. Calcar.id eſt ferreus ſtimulus ad calcem alligatus ad vrgēdos equos:⁊ capitur ꝓ quouis incitamēto. Ouid. Excitat auditor ſtudiū laudataq; virtus Creſcit ⁊ immēſum gloria calcar habet. Cochlear quo ſorbemus puluinar:laquear torcular ⁊c. Excipiunt duo feminina. Lucar pro aue prima luce ſuauiter canente ſi quicq̄ credimus Nouarienſi. Sed lucar ꝓ erogatione q̄ in lucis.i.ſyluis idoloꝝ cultui conſecratis fiebat:eſt neutrū. Baccar vel baccaris herba quedā ſine aſpiratione.bacchar cū aſpiratione neutri generis:eſt vas vinariū qđ bacchariū quoq; ⁊ bacchiū dr. Jubar ſol vel ipſius ſplendor a iubis.i.radijs:nūc eſt neutrū olim etiā maſculinū. Ennius. Interea fugit albus iubar hyperionis curſum. Notanda ſunt diligenter per regulas genera'ꝯ nota:vt Lar domeſtic⁹ deus ⁊ ipſa dom⁹.vt bacchus vinū. Perſius. Et modic⁹ voti preſſo lare dulcis amicis. Lares dñr eſſe plures Ceſar cognomē ⁊ imperator. Boſtar propriuū viri.ꝓ ſtabulo apud veteres nuſq̄ inueni: licet Calepinus ponat:nar arar fluuioꝝ ꝓpria ſatis patēt. Par adiectiuū.i.equalis ē ois gñis per regulā Adiectiua triū.ſic cōpar diſpar impar ſepar.i.nō par. Par ſubſtātiuuꝫ eſt neutri gñis. Cice.in philippicis. Ecce tibi geminū in ſcelere par. Luc.in.vj. Par q; ſuuꝫ videre dei. Horatius.ij.ſer. Ludere par impar:equitare in arundine lōga.

Lupanar. Calcar. Cochlear. Lucar. Baccar. Lar. Ceſar. Boſtar. Par adiectiuum ⁊ ſubſtātiuū

Er petit hic. Terre hoc fetus (cucumer niſi) poſcit.

Huber iter/verber cancer tener atq; cadauer.

Uer ſpinter tuber. Dabit hic aut hec tibi lynter.

¶ Nomina in er ſiue declinationis ſecūde ſiue tertie ſunt maſculini gñis: vt anſer paſſer ager ⁊c.ſic veſper ſiue ꝓ ſtella veſptina ſiue tēpore ſerotino contra Alexandrum. Sulpitiū:Calepinū.⁊ plures aſſerētes inueniri in neutro gñe:ſꝫ nulla veterum authoritate id ꝓbant:nec q̄rent vt opinor. Uerg. Deniq; quid veſper ſerus vehat. Sta.xij.thebaidos In lachrymis exēpta dies nec ſerus abegit Ueſper amant miſeri lamenta maliſq; fruunt. Hic pro tempore rectiſſime capitur Eſt autem tertie declinationis. Auſonius. Hec ad te breuiter ⁊ illico veſperis illius ſecuto mane dictaui. Celſus lib.iij. Que non inter meridiem ⁊ veſpereꝫ deſinit. Uer. Ueſpere ab atro conſurgunt venti. Plura dicam in tertio libro ¶ Excipiuntur a regula quedā nomina tertie declinationis neutri generis vt fructus terre ſignificantia veluti papauer herba femen ſoporiferū habens. Lauer alia herba. Plini. vtitur quādoq; in feminino:qꝛ ſubauditur herba per regulam. Cōmunis prop: io. Laſer herba que daꝫ ⁊ ſuccus ex culmo lacerpitij crūdans. Cicer quoddam legumen ſuperius acutum. Cicera ⁊ cicurcula ſunt alia legumina. Siſer ꝑ ſ in vtraq; ſyllaba herba cui⁹ radicem olim nobilitauit Tiberius flagitans eam oībus annis a germania.ſic piper zinziber ⁊ ſi qua ſint ſimilia. Plini.feminine dicit li.xx.ca.v. Nemo treſſiſ rea edendo continuaret. Cucumer tamen maſculinū eſt. verū ſepius in ntō cucumis legitur herba quedam eſt neutra etiam ſunt que ſequūtur. Huber nāma pecoris aliquando etiaꝫ hominis:vt beata hubera que ſuxiſti. Ouidius. Fertilior ſeges eſt alieno ſemper in agro. Uicinūq; pecus grādius huber habet. Etiā eſt hubertas.i. magna agri fertilitas. Uer.vij.enee. Nen vobis rege latine Diuitis huber agri Troie ve opulētia deerit. Jter:ſub quo cōprehenditur ſynonymum.i.idem ſignificans itiner.i.itio vel actus eundi ⁊ aliquando via. Hiero.in lib. Nume. au tur ſe te ire nere.⁊ ibat per agrum. Uerber verberandi inſtrumentum.nūs ſingularis ⁊ n inuenitur. Uerbero onis verbari dignus. Cancer pro morbo quodā tertie declinatiōis neutri gñis eſt apđ veteres:quos nō ſequūtur aut Priſcian⁹. Solent ꝓbare eū neutrū eſſe per illud Ouid. Ut q; malum late ſolet immedicabile cancer Serpere ⁊ illeſas vitiatis addere partes ſed nulla eſt probatio: qꝛ hic maluꝫ eſt ſubſtantiuū

Ueſper. Papauer. Lauer. Laſer. Cicer. Siſer. Cucumer. Huber. Uerber. Cancer.

cui adheret adietiuū immedicabile:vt ſit ſenſus.⁊ vt cācer per appoſitionē malum
immedicabile ſolet ⁊c. Itaqꝫ potius cancer etiam tertie ſm̄. Priſcianum videt̄ eſſe
maſculinū vt Carcer quod apud ve[tu]ſtiſſimos neutrum fuit. Cadauera cadendo
eſt corpus mortuū:⁊ ꝑ ſimilitudinē de alijs dicitur. Sulpitius Ciceroni. Tot oppi
dorum cadauera proiecta iacent. hinc cadauerinus vt cadauerinus odor. Ver. an=
ni pars tēperatior. hinc vernus:vt verni flores. ⁊ verno.i.pullulo creſco ⁊ ſplēdeo at
qꝫ etiā cano. Plau. Dum auicule vernant. Spinter fibula mulieris.i.vncus quo ve
ſtes nectuntur: Plautus Scis quid hoc ſit ſpinter. Armillam nō eſſe ſpinter patet
ex menechmis. Eſt autē armilla brachij inſigne. vide Calepinū. Tuber priore lōga
eſt. terre callus vulgo tartafus dicitur in Italia:teſte Calc. nomē habet a tumore.
Martialis in xenijs. Rūpimus altricē tenero de vertice terram. Tubera boletis po
ma ſcda ſumus. metaphoricos pro quouis tumore capitur. Nec propterea dixeriz
eſſe adiectiuum licet doctiſſimo cuidā ita videtur. Teren. Tuber. eſt totum caput.
Tuber. Ouid.x.met. Immodico prodibant tubere tali. Tuber priore breui arboris nomen
femininū eſſe opinor. ꝓ pomis illius arboris maſculinuz eſt. Sueto. in domitiano
Oblatos tuberes ſeruari iuſſit in craſtinum. Martia. in xenijs. Lecta ſuburbanis
mittuntur a pyrina ramis. Et verne tuberes:q̄d tibi cum libycis? Antonij duo Ne
Nebriſſenſez ⁊ Sabellicū deceptos aſſerit qui tuberes ſe.ge. eſſe dicunt. briſſenſis ⁊ Sabellicus credunt hic tuberes eſſe femi.gn̄is:at falli vident̄ quia ver
ne hic adiectiuū nō eſt:ſed ſubſtantiuū plurale ab hic verna. vt per appoſitionem
figurate dicamus. tuber verna.i. domi noſtre natus nō ex Aphrica allatus. Con=
cinit mihi Domitius: lz exponat verne per femininū domi noſtre nate quū nati di
xiſſet. aliter docuit in verſificatoria:ſed hec magis placent. Ruder ⁊ iuger barbara
ſunt. latine dicimus rudus ⁊ iugerum que poſtea patebūt. Lynter nauicula recti⁹
Lynter femininum eſt. Liui. lib. vj. ab vrbe condita. Jam in altum expulſa lyntre. Tibull⁹
lib. ij. Ire ſolebat. Exiguus pulla per vada lynter aqua. etiam eſt lignum cauatum
que nauis dicitur: qua in vndemijs ruſtici vti ſolent.

¶ Mater cuius generis? Feminini q̄r ſoli femine datur vt mulier: qđ de homine ſo=
Pauper. lum dicitur: femina etiā de beſtijs vt femina piſcis. datur regula. Eſto femineū ⁊c.
¶ Pauper cuius gn̄is? Communis in nominatiuo accuſatiuo ⁊ vocatiuo: in reli=
quis etiam om̄is generis. da regulā. Quicquid vtriqꝫ datur. et adiectiua triū ⁊c. Ta
lia ſunt quatuor paup: degener: huber: puber. pauper qui parū habet. Luca. in x.
Pone duces priſcos ⁊ nomia pauperis cui. Papin⁹. pugna eſt de paupere regno.
Degener Ver. dixit. Pauperis ⁊ tuguri. hinc paupero pauperas.i. pauperē facio. Plau. Bo
Huber. ni viri me pauperāt: improbi alunt. Degener ignobilis ignauus timid⁹ nō ſequēs
virtutē ſuoꝝ maioꝝ. Verg. iiij. en̄. Degeneres animos timor arguit. Luc. in. j. De=
generez paticre togam. Degenero.i.a genere deſciſco. Hiero. Frumenta in lolium
auenāqꝫ degenerāt. Huber.i. fertilis vel abundans. Lactā. Eccleſie paſtos hubere
lacte ſinu. Lucre. in. vj. Sequitur grauis imber ⁊ huber. Cato res huber fuit hoc ē
in recto neutrum eſt. Ta. rari imbres huber ſolū exhuberant fruges noſtruz ad mo
rem hubertas.i. abundātia ⁊ fertilitas hubertim abundanter. exhubero.i. abundo
Ver. Pomiſqꝫ exhuberat annus. Huber ſubſtātiuū patuit. inhuber nō huber. Sel.
Inhuberes ⁊ inculte quidē macreqꝫ eſſent. Puber maturus ad generādū. Dicitur
etiam hic ⁊ hec pubis. Sal. Puberes oēs interfici iubet. Philel. Superas annos
iam puberis eui. Impuber, vel impubis ad generādū immaturus. Pubes crinis
circa genitalia: ⁊ ipſi puberes vt iuuentus ipſi iuuenes. Cāpeſter eſt maſculinū: q̄r
prima vox adiectiui: vt ſylueſter ⁊ cetera declarata circa regulā. Eſto genus va. ⁊c.

Abadir. **Ir iunges maribus. neutri generis tamen eſt hir:**
Hyr.
Pyr. Nomen in ir eſt maſculinū vt abadir lapis, quē Saturnus dr̄ deuoraſſe ſic vir ⁊ Sē
Martyr. tile treuir. at hir.i. vola manus eſt neutrum. Pyr.i. ignis neutrum eſt ſed latini non
vtuntur ideo omiſi. Martyr, cōmunis generis eſt: quia viro ⁊ femine datur per re=
gulam. Quicquid vtriqꝫ datur ⁊c. vt Paulus martyr, Agnes martyr. Eſt autē mar=
tyr teſtis martyrium, teſtimonium veriſſimus; Chriſti teſtis eſt: qui ꝓpter illum li=
bens moritur: Prothomartyr: primus martyr.

Hic dat or. hec arbor. Cor adorqꝫ hoc marmor et equor.

Meror. ¶ Nomen in or maſculinū eſt: vt meror vel merens dolor. Rumor populi ſermo. Ru
Rumor mor eſt te amare.i. populus dicit quod ⁊c. Fulgor id eſt ſplendor. Sic amor. albor

dulcor ⁊c. Unicū eſt femininū/arbor. diminutiuū eſt arbuſcula. arborator .i. arborū Fulgor.
putator ⁊ frōdator. Arboreſco arbor fio: arbuſtū vbi multe ſunt arbores. Duo etiā Arbor.
feminina ſunt per regulā. Eſto femineū ⁊c. q2 ſolis feminis dātur: que ſunt Soror Soror
vnde ſororius .i. maritus ſororis vel aliquid ad ſororē pertinens. vt oſcula ſororia.
Uxor viri coniūx. diminutiuū eſt vxorcula. vel ſororcula. vxori⁹ ad vxorē pertinens
vel aliquis vxori nimiū deditus. ¶ Quatuor ſunt in or neutra. Cor/fons ⁊ radix vi Uxor
te diminutiuū eſt corculum. Cordatus/prudēs. cordoliū: commiſeratio/quaſi dolor Cor.
cordis. Plautus. mihi cordoliū eſt. Ador frumentū quoddā. vnde adorea vel ado=
reola laus bellica. Marmor genus lapidis. Marmoreus a. um. qđ ex marmore eſt
vt ſepulchrū marmoreū. Marmorat⁹ a. um. q̄ ſuperficiem tantū ex marmore h3: vt Ador.
marmorata domus. Equor .i. mare: aliqñ etiā cāpus aut aer: nam proprie đr ſupfi Marmor.
cies rei ab aqua cui equa ſuperficies eſt quum non fluctuat. Equoreus .i. marin⁹.
¶ Senior cuius generis: cōmunis gnis. q2 eſt prior vox adiectiui: vt multa alia ve
luti hic ⁊ hec ſenior ⁊ hoc ſeni⁹. hic hec doctior ⁊ hoc doctius. ſic melior dulcior ⁊c.
per regulam. Eſto genus variū ⁊c. Senior tamē frequentius maſculinum eſt Cor. Equor.
celſus. lib. v. Corpora ſeniora tentātur. Plini. lib. xi. de apibus dixit. Seniores int⁹
operantur. Seneca in hypolito. Fama miratrix ſenioris eui. Ambroſius. Ut fides
aſtrueretur exemplo ſenioris femine. Uarro in poſitiuo dixit. Et tua amica ſenex. Senior
Comparatiua ſub or olim fuerunt neutri generis: teſte Priſciano. Id iam exoleuit.
¶ Author, cui⁹ gnis: cōmunis: q2 datur viro ⁊ femine p reg[illegible]ā. Quicquid vtriq3
datur nam author ſine c. cum aſpiratiōe eſt factor aut factrix. grece authentes dici
tur: vt poeta eſt author carminis. Eua eſt author miſerie noſtre. Deus eſt author
mundi. Author etiam eſt qui ſuadet aut perſuadet potius: vt author deditionis: ⁊ Author.
pmiſſor ⁊ propugnator ſiue defenſor. author item cui quis fidē habet: hinc autho=
ritas multo plura dicit Calepinus. libētius dixero cū Macrobio in. li. ij. ſaturna.
Natura huius fabrice author ⁊ nutrix: q̄ cum ſanctiſſimo eodē q3 doctiſſimo Aure
lio Auguſtino. Authrix peccati Eua. authrix meriti Maria. Et diuo Hieronymo
veneremur ſalutis authricē reclamat fruſtra Calepinus. Mundi lumina fuerūt. et
viri ſanctiſſimi myſteriorū q3 diuinorū doctiſſimi quoꝝ nō fuiſſemus digni corrigiā
calceamenti ſoluere ergo ſemp fuerūt latiniſſimi: Mendoſe colligis inq̄t Stoicus
Hic aurē mordaci lotus aceto. Auctor qui auget latinū eſt maſculini gnis. q2 femi
ninū eſt auctrix: pri⁹ author etiā figurate neutris iungit. Luca. in. v. Italiā ſi celo Auctor.
authore recuſas. Uerg. in. x. ene. Italiā petijt fatis authoribus eſto. Philel. et Lā
cilotus refragātur mihi in orthographia huius dictiōis. de qua dicā alibi. Sūt q̄
dicant ſenator/balneator/⁊ actor pro recitatore: ac oratore. Item alcator eſſe cōmu
nis generis. inter quos cum Seruio eſt Sulpitius. licet Petronius vſurpatiue bal
neatricē dixit. Item cōmunis generis ſunt per regulā. Quicquid vtriq3 datur ⁊c. Uerbalia
Uerbalia in ſor nō facietia feminina in trix. vt ſponſor qui vel que ſpōdet: interceſ= in ſor.
ſor qui vel que intercedit ⁊c. Ouid. Sponſor cōiugij ſtat dea picta ſui. Maffe⁹ vir= Sponſor.
go interceſſor noſtra fer ante deum. ſic profeſſor ⁊c. licet de feminis raro dicantur. vt Interceſſor.
Rhetor quod etiā cōmunis generis eſſe dicūt. Pauca ſunt feminina in trix a verba Rhetor.
libus ſor: vt tonſtrix poſſeſſtrix aſſeſtrix expultrix. Rhetor qui vel que fcit rhetori= Memor.
cam ⁊ eam pfitetur. ¶ Memor cuius generis: omnis in ſingulari per regulā. Adie Acolor.
ctiua triū ⁊c. in plr cōis gnis: per rlam. Quicq̄d vtriq3 dat. Uer. iiij. ene. Iuſtiq3 me Diſcolor.
morq3 pcat. Idē in. ix. Nulla dies vnq̄ memori vos eximet euo Memor q̄ recordat Concolor.
aliqñ etiā paſſiue: vt memorē Iunonis ob irā. immemor q̄ nō meminit. ¶ Diſcolor verſicolor.
cui⁹ gnis: ōis. q2 ſub vna terminatiōe omni generi cōuenit: vt diſcolor pānus: diſco Decolor.
lor veſtis: diſcolor agmen. Ouid. iij. amoꝝ. Et volat amiſſis diſcolor agmen equis.
Pli. lib. xix. ca. j. Stupuerūt littora flatu verſicoloris impellente. Idem intus omne
ouum eſt bicolor. Gel. li. vj. Tunica muliebri int⁹ ⁊ pallio verſicolore. vi color diuerſi
coloris. cōcolor eiuſdē coloris. Aues concolores vna volant. Unicolor vni⁹ coloris.
Bicolor duoꝝ coloꝝ. ſic tricolor ⁊c. Multicolor multoꝝ coloꝝ: verſicolor varij colo
ris: decolor mali coloris. Item per eādem regulā omnis generis ſunt quedā a cor Bicorpor.
pus compoſita: vt bicorpor habens duo corpora. ſic tricorpor. Uerg. in ſexto. et for tricorpor.
ma tricorporis vmbre. bitēpor: extor. ⁊ ſimilia a barbaris ficta ſunt latine diceś bi Adecus i
temporis exors ⁊c. Item per eādem regulam omnis generis ſunt a decus: id eſt decor dea
honor deducta: vt indecor ⁊ dedecor: id eſt inhoneſtus qui nominatiui rariſſime le decor.
guntur. Papinius p funere pulchro: dedecorem amplexi vitam redituq3 pudens=

b

Decor. dos. Uerg. v. en. Non tñ in decorē tua te regina reliquit. Hic Seruiꝰ dicit nõiatiuũ nõ reperiri. Priſcianus deducit hec a vetuſtiſſimo adiectiuo hic & hec & hoc decor ḡtõ huiꝰ decoris: penul. breui. i. honeſtus. Neuiꝰ apud Priſci. Decoreq; ditē duxe rāt verſus eſt Iābicus dimeter: primus pes decorē eſt anapeſtus. hic decor deco ris penultima longa: pulchritudo. Liquor res naturaliter fluēs. vt aqua/ vinum/ oleum maſculini gñis eſt: vt color olim etiam femininum: quod non ſequimur.

Liquor

Hoc datur. hic furfur capiet cum vulture turtur.

Murmur. ¶ Nomē in ur eſt neutri gñis. vt murmur leuis aque ſtrepitus. licet metaphorice ꝓ quouis ſtrepitu capiatur hinc murmuro as. murmurillo as. i. murmuro & murmu rillum. i. murmuratio. in euãgelio Ioānis maſculine legitur. Murmur multus de eo erat in turba. Ualla ait. imitatus eſt inter preis grecos apud quos nomen idē ſi gnificans maſculinū eſt. nobis autem murmur, tãtum, ſit neutri generis, vt guttur quod Plautus vt imperitus ſermo petulantis ſerui ſpectatoribus riſum excutiat maſculine in aulularia protulit. Et ne obturet gutturē inferiorē. ſic carcer neutrū et papauer maſculinū repertum: quorum nihil imitabimur. Guttur eſt fiſtula colli guttur eſt vaſculum ſuperne anguſtum. vnde liquor guttatim effunditur. Māphur lignum mediocris longitudinis rotūdum quod loro circũuolutum circūagũt fabri in operibus tornandis ſeu draeyhout. Tria excipiũtur a regulis maſculini generis Furfur purgamētum farine. Serenꝰ. Addit excuſſus niuea ſimulagine furfur. Eſt et nomē auis: ſi Calepino credimus: nunq; eſt feminini aut neutri gñis cõtra indo ctos multa effutientes: nihil ꝓbantes. Pro capitis morbo melius plr, tantū furfu res dicimus furfureus ex furfure. vt furfureꝰ panis. Uultur auis rapax et carniuo ra que etiā vulturis & vulturius dicitur. Ennius. Uulturis in ſyluis miſerū mãde bat homonem. Catul. Lingua exerta auido ſit data vulturio. Turtur ſiue piſcis ſi ue volucris: pro piſce non occurrit mihi teſtimoniū aliud q̃ grãmaticoꝝ. Stecce dz paſtinaca et trigon in cuius cauda ſtat radiꝰ p̃ſentiſſimi veneni. ꝓ aue. Sapho ad Phaonem. Et niger a viridi turtur amatur aue. ſic Iuuena. Cariturus turture ma gno. Seruius et plures putat dubiū generis eſſe & femininum reperiri apud Uerg. in buco. dicētem. Nec gemere aerea ceſſabit turtur ab vlmo. vt ſit aerea turtur: ſed falluntur: quia melior verſus eſt & ſenſus vt aerea ablatiuus ſit pro alta: & ponatur queadmodū legimus quercꝰ & cypariſſos aereas. Idem. iij. ene. Aeree quercus aut conifere cypariſſi. Mar. Daphonas: platanonas: & aereas cypariſſos quod verſus melior ſit in ſenſu noſtro patet ex his q̃ in verſificatoria de ſeſuris diximꝰ. Ambro ſius tñ feminine ꝓtulit turtur aut cum Seruio deceptꝰ: aut per regulā Cõmunia ꝓprio &c. magis cõmune auis ſubaudiens. Turtur vbi iugalis ꝓprij fuerit vidua ta parteſa thalamos & nomen habere cõiugij eo ꝙ primus amor fefellerit eam.

Guttur

Guttus.

Māphur.

Furfur.

Uultur

Turtur.

¶ Satur cuius generis? eſt maſculini: q2 eſt prima vox adiectiui per regulā. Eſto genus varium &c. Satur ſatura. ſaturum, id eſt cibo plenus. Terentius. Cum ſatu ra atq; ebria eris puer vt ſit ſatur. Satur etiam eſt abundans & fecundum: vt rus ſaturum. hinc ſaturitas: & ſaturo ſatu ras. atq; quod vetus eſt ſatio.

Cicur. ¶ Cicur cuius gñis? cõis: q2 ſub vna voce adiectiuū eſt per regulam. Adiectiua triū: id eſt mite & manſuetum: vt cicur ingeniū. Cicur beſtia. Cicuro as. manſuefacio.

Aſtur. ¶ Aſtur cuiꝰ gñis? eſt maſculini. nam femininū eſt aſturica: per regulā. Eſto genꝰ varium. Aſtur nãq; eſt aliquis ab aſturia ciuitate hiſpanie vt equus aſtur. i. aſtur co ſiue gradarius. Anxur oppidi nomen patuit. Inſula & vrbs regio &c.

Fur. ¶ Fur cuius gñis? cõis gñis: q2 datur viro & femine. nam fur eſt qui vel que furatur per regulā. Quicquid vtriq; datur: hinc bifur et trifur. i. ſumme fur aurifur: qui fu ratur aurū. diminutiuū eſt furculus & furunculus fur etiā ſeruum ſignificat. Uer. Quid domini facient audent cum talia fures. Per eandem regulam cõmunis ge neris ſunt ligur & augur.

Ligur. Ligur qui vel que ab liguria regione Italie eſt: & ꝓ eodē dicitur ligus. Perſius. Mihi nunc ligus ora intepet. Poſſeſſiuū eſt liguſticus: et li guſtinus.

Augur. Augur qui vel que futura coniectat proprie ex auiū garritu. talis diuina tio dicitur auguriū verbum auguror. i. diuino. pro femina Papini. Sit augur caſſa futuri. Hora. in. iij. car. apud Priſcianum. Niſi fallax augur annoſa cornix. ſepius de viris dicitur: nam augurum rome fuit collegium.

As petit hec. neutrum eſt vas vaſis faſq; nefaſq;.

Atq; ceras. vult as hic aſſis: vt omnia prime
Nomina quis addes adamas elephas acragaſq;

¶ Nomē in as eſt fe. ge. vt charitas cum h. i. dilectio, caritas ſine h. i. pcioſitas. nec dicitur cariſtia latine. Tullius ex tanta caritate annone ſubito tanta vilitas facta eſt. Facultas. i. poſſibilitas ars poſſeſſio. Excipiūtur a regla quatuor neutra. Vas qñ gtūs eſt vaſis: qḋ cōtinet aliquid. vaſculū paruū vas. Fas licitū. nefas illicitum nec flectuntur. Iuue. credebāt hoc grande nephas ⁊ morte piandū: ſi iuuenis vetulo, non aſſurexerat. Ceras adis. teſte Priſciano cuiuſdam loci nomē. Maſculina vero ſunt As aſſis. i. libra. xij. vncias continēs: grece mna dr: qḋ vocalis interiectu mina pronunciāt latini. accipitur pro numero ⁊ pro tota poſſeſſione. vt heres ex aſſe: idest tota poſſeſſione. Maſculina etiam ſunt omnia prime declinatiōis nola in as: vt boreas ventus qui ⁊ aquilo dr: ſed ex gnalib⁹ naſcit. Sathanas demon. Tyaras capitis ornamētū quo reges ſacerdoteſq; vtebātur. Verg. Sceptrūq; ſacerq; Tyaras dicit etiā feminino gne, hec Tyara. Iuue. ſaty. vj. Et phrygia veſtitur bucca tyara Phiaras ſerpentis nomen. Luc. Et contentus iter cauda ſulcare phiaras. his iunguntur Adamas lapillus precioſus. Diamas barbarum eſt licet quidā vſurpant. Iuuena. Adamas notiſſimus ⁊c. Elephas maximum animal. ⁊ ſepius a latinis in ſecunda declinatione: Elephantus dicitur. Lucañ. Nec tutus ſpatio eſt Elephas Acragas ꝓ monte ⁊ ſimiliter ꝓ oppido, hoc ſatis patuit, ibi. Inſula ⁊ vrbs ⁊c.

Charitas. Caritas. Facultas. Vas ſis. Fas. Nefas. Ceras. As. Boreas. ſathanas. Tyaras. Tyara. Phiaras. Adamas. Elephas. Acragas. Mas.

¶ Mas cuius gnis: maſculini gnis: qr ſoli viro datur. nam mas. i. vir per regulam Omne viro ſoli. Mulier mari ſimilis dicitur maſcula: vt maſcula ſappho. Itez maſculus a. um. adiectiuū eſt: vt maſcula bilis. i. virilis ira maſcula virtus ⁊c. Per eādem regulam maſculina ſunt. Gigas garamas vas abbas. Gigas vir altiſſime ſtature Garamas populi. Libici nomen: femina dr garāmatis idis. ſic a gigas ſi op⁹ fuerit: pro femina gigātis idis. recte dixeris. vas dis. fideiuſſor. Cice. vas fact⁹ eſt alter: ꝓ eius in re capitali: dicitur aliqñ de quocunq; fideiuſſore. Horatius. Ille datis vadibus qui rure extractus in vrbem, eſt. Abbas interpretatur pater. Athlas gigantis nomen. qui fingitur fulcire celum humeris: maſculinum eſt per regulaz. Omne viro ſoli ⁊c. ne pro monte in quē conuerſus eſſe fertur: alterius gnis eſt. nec itemq; pro metaphorico ſignificatu: vt athlas eſt apud doctiſſimos maſculus lapideus ſtructurā in edificijs humerus ſuſtentans: vt athlas ille celū. Optimas: ꝓtimas ſummas ⁊ pauca alia rariſſime ſingulariter reperta cōis ge. ſunt vt gētile nomen Arcas per regulam Quicquid vtriq; datur. Plau. in ciſtel. Sūmates matronas. in Politiano. matrone optimates. Apul. iiij. de aſi. Sūmatē regiōis puellam.

Gigas. Garamas. Vas dis. Athlas. Arcas.

¶ Arpinas cui⁹ gen̄is qr eſt ſub vna voce adiectiuū. da regulā. Adiectiua trium ⁊c. Arpinas. i. arpini oppidi Italici incola: vel ad arpinum pertinens: ſic adiectiua ſunt ſimilia veluti aqnas ab aquino. Bergomas a Bergomo. Rauennas a Rauenna. Sarſinas a Sarſina: priuernas a priuerno: fidenas a fidenis. ⁊ ſūt oppida Italie ſic vrbinas ⁊c. ſic noſtras. i. aliqs nr̄e gētis vel ſecte. ab alpib⁹ montibus altiſſimis nō alpinas atis. vſq; legit. ſed alpinus a. um. Oui. Exigis Alpino Roma ſub hoſte iacet. ¶ Cuias atis. interrogatiuum gentiliū. ſimiliter oīs gnis eſt. Olim dicebant hic et hec arpinatis ⁊ hoc arpinate. nūc ſic loqmur. Cicero arpinas. Plautus ſarcinas. Iuuenalis ⁊ Thomas aquinas. res arpinas iter arpinas ⁊c. Cicero ad atticū. lib. vlt. In quo flexus eſt ad iter arpinas. Itē ad ocium noſtratia vba dixit. Et alibi in arpinati predio. Idem: vt veni in arpinas. ſubaudi prediū. ꝯ Plinius. lib. xiiij. Priuernatia vina dixit. Lucil. autem oleum caſſinas dixit. Nomina prediorum prope aliquod ad oppidum ex noie poſſeſſiuo illius oppidi in neutro genere figurabantur vt Thuſculanum: albanum: Formianum: cumanum: arpinas ⁊c. Nugas teſtibus Priſciano ⁊ Phoca adiectiuum eſt omnis generis indeclinabile idem ſignificans quod minax et mendax da regulam. Adiectiua trium. Hierony. in ſophonia. Nugas qui a lege receſſerant congregabo. ſepius legitur Nugax. In ſapientie. Tanq; nugaces eſtimati ſumus ab illo.

Cuias. Arpinas. Sarſinas. Aquinas. Priuernas. Caſſinas. Nugas.

Es ſit femineum. Tudes hic vult: poples ⁊ ames
Pes aries paries palmes cum limite ſtipes.

Et fomes: trames: termes cum gurgite ceſpes
Et verres: merges: quibus addito greca dieſq;
Tempore pro certo cum prole. dat hec ita raro.

Apis. Moles. Proles Cedes. Sedes Compes. Tudes Poples. Ames. Pes. * Pedis partes Aries. Paries Palmes Stipes Fomes Trames Termes * Seruij locus apud maronē repoſitus. Gurges. Ceſpes Verres Merges. Mergus. Bootes.

¶ Nomen in es eſt fe. ge. vt apes beſtiola nota. apiarius: qui apes habet aut cuſtodit apiariū. i. aluearīū vas in quo apes mellificāt: dr etiā hec apis. at hic apis apidis eſt nomen ethnici dei & ſignificat bouē quem colebant egyptij quos imitari volentes peruerſi iudei cōflauerūt ſibi vitulū. hoc pertinet ad regulam. Omne viro ſoli. &c. Moles. i. magnitudo. Vergilius. Tante molis erat Romanā cōdere gentem/ id eſt tam difficile. Proles filius aut filia. Cedes interfectio. Sedes. i. ſedile. Rupes eltus et preruptus locus. Trudes ſtipes quo nauis truditur. ſic teges ſeges res ſpecies. Compes pedū vinculū in heteroclitis declinabitur: qr raro ſingulariter legitur. Excipiūtur a regula quedā in es noia maſculini generis. vt Tudes a Badio ante me notatum. i. malleus a tundendo dictus: et priorē corripit vt verbū eiuſdem originis. Tudito eināq; correptionis gratia abiecta eſt. Poples curuatura ſub genu. Ames. ſine h: baculus quo ſuſtentatur rete aucupariū. Pes, vna pars corporis: ſub hoc cōprehendūtur ſemipes. i. dimidiū pedis. ſeſquipes. i. pes & dimidium pedis. i. nāq; ſeſqui ſignificat. vt ſeſquihora. ſonipes & cornipes. i. equ⁹ ſed natura adiectiua ſunt. vt tripes/ quadrupes &c. Pes totum dicit a femore ad calcem. Partes eius ſunt coxendis ſiue coxa femur. femen genu poples crux ſura a calx qui pes imus dr. Calx eſt qđ vulgo appellat pes. Et calcaneus vel calcaneū eſt id qđ vulgo dicit etiā calx. Aries maſcul⁹ ouiū: & quoddā inſtrumentum bellicu;. Paries murus domus ex quacūq; materia. Palmes ram⁹ vitis. Limes lignū aut lapis agros diſtinguens & quicūq; terminus. hinc limito as. i. termino. Stipes fuſtis terre defixus & quicūq; baculus. Fomes. i. nutrimentu; a fouendo dr. vt vinū eſt fomes libidinis. Luca. in. viij. Excitat inualidas admoto fomite flammas. Trames via vel tranſitus a tranſmeo. Termes ſurculus arboris. Gelli. lib. iij. Palme termes ex arbore cum fructu auulſus ſpadix dr. Hora. Germinat & nunq̄ termes pallentis oliue. Termes p vermiculo nuſq̄ capitur. Nam apud Seruiū in illud. j. geor. Aut cū peſtiuā ſyluis euertere pinum dicētem importuno tēpore arbores ceſe cito termites faciunt: mendum eſt vitio librariorū. Termites pro teredines vt alibi oredones pro vnedones. Author mihi eſt Antoni⁹ Nebricenſis. Gurges profundus in flumine locus. Ouid. Caſus vbiq; valet ſemper tibi pendeat hamus. Quo minime credis gurgite piſcis erit. Gurgito as. deuoro impleo: hinc egurgito et ingurgito. Ceſpes fruſtum terre graminoſe. Ceſpitius ex ceſpite: vt ſedile creſpititiū. Verres porcus non caſtratus: nā caſtratus dicitur maialis. ſic differūt aries veruex: equ⁹ canterius: & quod non ſemper obſeruatur hircus caper. Merges manipul⁹ ſpicarū. Ver. ij. Geor. Cerealis mergite culmi. Errant qui gtm̄ per ſecundā vocalem mergetis efferunt: at merge arū. ſunt furcule quibus acerui frugū fiunt. Mergus auis aſſiduo ſe mergens. mergulus. i. emunctoriū. Mergus ous. i. ſitula. Maſculina q; ſunt noia greca. vt planetes: prophetes/ cometes/ ſophiſtes/ piramides/ bootes ſignū celeſte interpretatur bubulcus alio nomine artophylax: poteſt teſte Calepino etiam per tertiam flecti aſſerente etiam bootus booti dici

zelotes

zelotes vehemens amator et emulus. Argeſtes et Apeliotes ventorū nomina ſunt. Achates pyrites: ophites precioſorū lapillorū nomina: que et alia ſi feminina legantur: hoc eſt per regulam Cōia proprio: quia intelligitur gemma. Tertie declinationis in es greca ſunt etiam non pauca: vt manes nomē lapilli ad ſe ferrū trahentis. magnes etia; eſt in

Magnes.

cola magneſie regionis macedonie & ſolū maſculinū eſt: qr femina dr magneſſa vel magnetis idis. Hora. Magneſſam hypolitē dū fugit abſtinēs. Medea ad Iaſonē

Cretes.

Cur vnq̄ colchi magnetida vidimus argo. Cres. i. Cretēſis ſolum maſculinū: qr femina dr creſſa. Tib. Phebo gratiſſima dona Cres tulit. i. Dedal⁹ in creta ſemp moratus. Ver. Creſſa gen⁹ pholoe. Lebes tis. vas eneū in quo res bulliūt. Oui. in epi. bryſeidis. Addidit & fuluos precioſo ex ere lebetes. Rebeli⁹ & Calepi. male credūt

Lebes.

femininū eſſe i Ezechie. c. xj. Hec eſt lebes: vos autē carnes qr hec vrbs nō hec lebes vera cōſtructio eſt: vt liquet cap. implegēti vbi dr ..ec nō erit vobis i lebetē & vos nō eritis in medio ei⁹ in carnes actūs hūc lebeta vñ ſit nomē pmē: hec lebeta vt ha

Paralipo. Pacificas hoſtias coxerunt in lebetis. Tapes etis, tegmen mire picturꝫ varijs coloribus quo equi menſe vel pauimenta ſternunt. Papini. ſ. theba. Altoſq; inferre tapetas. dicitur etiã hoc tapete tis. vel tapetū ti. Dies ꝓ tempore certo: vt priuſq. horatum eſt tam feminini q̃ maſculini generis teſte Nonio Marcello. ſepi⁹ tñ maſculinū. vñ quarto Calẽdas / nonas vel idus non quarta: ⁊ meli⁹ dñicus dies q̃ dñica ⁊ dies. heſternus q̃ heſterna. neutrū tamẽ reprehenſione dignū eſſe ſentit Nonius. Pacuuius. Gnatã deſpondit: nuptijs hanc dicit diem. Uerg. ij. ene. Iamq; dies infanda aderat. hec Nonius. Addamus aliquid. Sillius lib. vj. Nec dū exorta dies; pro exorſus dixit Aſini⁹ Cice. lib. x. dic. quadrageſima in fe. ge. dixit vbi manifeſte tempus certū ſignificatur. in pl'ali ſolū eſt maſculinū: niſi forſan apud Tibul. lib. iij. Uenit poſt multas vna ſerena dies. nõnulli libri maſculini gñis multos habet. ab hoc fit meridies. i. diei mediū ſolū maſculini gñis. Dies ꝓ tempore ſimpliciter ſepi⁹ femininū. vnde diecula pro tẽpuſculo. hic bima trima quadrima die pro tp̃e biennij ⁊c. vſurpãt ꝯſulti. Tibul. Longa dies homini docuit parare leones Uerg. ij. ene. Uenit ſumma dies ⁊ ineluctabile tẽpus. ⁊ in fine quinti. Quã nec longa dies pietas nec mitigat vlla. hic dicit Serui⁹ pro certo tp̃e maſculinū: ꝓ incerto autẽ femininū. ſed Nonius Marcel. vult etiam ſimpliciter pro tp̃e aliquãdo eſſe maſculinū. Turpilius in pedio. Qñ equidẽ amorem intercapidine ipſe leniuit dies id eſt ipſum tempus. vt ait Nonius. circites circitis. i. circulus aureus. etiã eſt maſculinum. carmen noſtrū ingredi nequit. Sidonius in laudibus Narbonis. Quinto circite non valens ſequentem Pondus ferre prior rotabat axem.

Tapes — Dies. — Circites

Hippomanes neutrum dabimus: velut es cacoethes

¶ Neutri generis ſunt Hippomanes et qḋ per ae diphtongū ſcribitur es ⁊ cacoethes. Hippomanes virus ab equa collectū vel carūcula in frõte pulli equini holeꝫ ad inſaniam redigens. hippos. i. equ⁹ aut equa mania inſania. Uerg. iij. geor. Hinc demū Hippomanes vero qḋ noie dicunt. Paſtores lentū diſtillat ab inguine virus Hippomanes q̃ ſepe male legere nouerce. Non deſunt q̃ dicãt etiã eſſe herbã qua guſtata equi in furorẽ vertũtur. Es quoddã metallū. capit̃ ꝓ pecunia. alienū ꝫ es. i. pecunia debita. hereus aheneus ⁊ ahen⁹ ⁊ eneus. i. ex ere fact⁹. ahenum vas eneū Cachoetes mal⁹ mos. Iuue. Tenet inſanabile multos ſcribendi Cacoethes ⁊ egro in corde ſeneſcit multa de hoc in verſificatoria dixi. Myrtites vinū ex myrti baccarum ſucco cõfectū. Scyllites vinū ex ſucco ſcylle herbe tẽperatū. vñ ſcyllites acetū apud Pli. lib. iij. Et myrtites vinū. apud eundem lib. xiiij. hec duo Nebriſſenſis voluit eſſe neutri. ge. q2 in neutris vinū ⁊ acetū ſubaudita: ſed fallitur: q2 hoc fit per appoſitionem. vt ſi dicatur: flumẽ tyberis. ⁊ Pli. in actõ non myrtites ſcyllites ⁊c. dicit ſed myrtitem helleboritẽ aromatitẽ ⁊c. ideo oia ſunt maſ. ge. vt ſilia greca. Pli. xiiij. ca. xv. Myrtitem cato queãdmodū fecerit hoc paulo poſt indicabim⁹. ¶ Pres cui⁹ gñis eſt maſ. q2 de femininis dictū nõ inueni per rl'am. Omne viro ſoli ⁊c. ſignificatio tñ nõ videtur oino a femininis abhorrere: vt neq; in ſatelles. ⁊ veles q̃ maſculina per eandẽ rl'am ſolū inueni: niſi rariſſime. Ci. ij. de fi. Uoluptatū ſatellites ⁊ miniſtras hoc lꝫ rarū ſit audebo ſic loq̃. Praes cū ae diphtongo. i. fideiuſſor in lite nūmaria Auſo. Quis ſubit in penã: capitali ſupplicio reus. Quis cū lis fuerit nūmaria q̃s dabit̃ pres. Satelles miniſter crudelitatis et apparitor. ſatellitiū ſatellitum actio Ueles miles leuiſſime oim armat⁹ qui ferẽtarius etiã dr: ex trãſlatione dr q̃ verbis altercat̃. hinc velitor aris. i. cõtendo / digladior / pugno ⁊ iurgor. hinc item velitaris adiectiuū vt velitaris pugna: Oui. Uelitis aſta iacis. Ci. ad petū li. ix. Me aūt a te vtſcurrã velitẽ malis oneratū eſſe nõ moleſte tuli. i. iocularibus ꝓbis expoſitum.

Hippomanes. — Es. — cacoethes — Myrtites. — Scyllites. — Pres. — Satelles — Ueles.

¶ Miles cuius ge. cõis: q2 viro ⁊ femine cõuenit per rl'am. Quicquid vtriq; datur Eſt em̃ miles qui vel que militat. Oui. de caliſto puella. Miles erat phebes. Idem de alia muliere. Nam rudis ad partus ⁊ noua miles eram. Sunt ⁊ alia in es communis generis. ſunt certe. ⁊ his verſiculis poſſunt memorie commendari

Miles eques cocles generis communis et hoſpes
Indiges antiſtes vates interpres ⁊ heres.
Et pedes. Aſt hic aut hec ſixum ſuſcepit ⁊ ales

¶ Eques equo inſiſtens. eques auratus eſt quẽ imperitū vulgus militẽ appellat eques aliq̃n ipſe equus dr. Uerg. Dorſoq; equitem docuere ſub armis inſultare ſolo ⁊ greſſus glomerare ſuperbos. Cocles. i. luſcus vel luſca. i. alterutro oculo captus

Miles. — Eques — Cocles

Hoſpes. Hoſpes qui queve ad hoſpitium recipit aut recipit̃: ⁊ capitur pro peregrino. Ex ē
plum vbi de femina dicit. Papi. v. Theba. Pudeat ne forte benigne hoſpitis. Lu-
canus lib. v. Hoſpes in externis audiuit curia tectis. Hoſpites proprie ſunt amici
diuerſoꝝ oppidoꝝ pagoꝝ aut regionū qui ſe mutuo recipiūt cū alter in alteri⁹ pa
tria peregrin⁹ eſt. Oui. Nō hoſpes ab hoſpite tut⁹. Talis amicitia dr̃ hoſpitalitas
vel hoſpitiū. Cice. fuit mihi cum illo vetus hoſpitiū. Et dom⁹ q̄ gratis patēt hoſpi
tia dñr: q̄ vero mercede patēt dicūtur caupone aut diuerſoria. Inuenit̃ hec hoſpita
ſe. ge in ſingulari. ⁊ hoſpita neu. ge. in plr̃: cuius quidem pluralis nec gtm̃ nec dtm̃
vſq̄ inueni. Ideo puto hec duo magis eſſe ab abiectiuo (q̄ fuiſſe opinor) hoſpitus
ta. tum. p hoſpitalis. i. facilis ad recipiendū ⁊ quo tute diuertimur cōtrariū inhoſ
pita. Luc. in iij. Tūc obtulit hoſpita tell⁹. In exod. Poſtulabit mulier a vicina ſua
et ab hoſpita vaſa argētea hic ſubſtantiue capitur. Sta. iij. the. Hoſpita pandas
flumina. Oui. iij. met. Inhoſpita tecta tyranni. Ingredior. hoſpitor. i. hoſpitio ſuſci
Indiges. pio aut ſuſcipior. Indiges homo poſt mortē inter diuos relatus relataue et (vt cuz
Antiſtes. vulgo loquar) canonizat⁹ aut canonizata. author Ant. Neb. Oui. ix. met. de enea.
Antiſtitis. Quem turba quirini nūcupat indigetē. Antiſtes in aliqua re ſummus. et antiſtes
ſacerdotū. i. eps femina ſepius dr̃ antiſtita aliqñ etiā antiſtes. Val. maxi. lib. i. Ne
dee vetuſtis ritibus: perita deeſſet antiſtes. Ci. in Var. Sacerdotes cereris atq̄ illi⁹
phani antiſtite maiores natu. Oui. iij. Met. Tractiſq̄ comis antiſtita phebi dicit̃
ab antiſto. i. excello. Cice. lib. j. de orato. Utrum quid ſit primus eius artis antiſtes.
Vates poeta aut poetria ⁊ quicūq̄ futura predicit. Verg. quin vatem inſanā aſpi-
Vates. cias. Vaticino futurū predico. vaticiniū. i. pphetia. Interpres q̄ authores declarat
Interpres aut aliquid ex lingua in linguam transfert. Interpretor verbū. i. expono et declaro
Heres ad quem defuncti bona iure perueniunt coheres ſimul cū alio heres. Exhe
Heres. res. i. qui, queue exheredatur. i. hereditate priuatur. Pedes pedibus iter faciens
Pedes. Peditatus peditū exercitus: vt equitatus equitū. Ales ſubſtantiuū. i. volucris epi-
Ales. cenum eſt ſub hic aut hec quidā tamē dicūt eſſe cōis gñis: ſed petrus Marſus di-
cit p gallinaceo accipi tam feminine q̄ maſculine apud Siliū. lib. v. Tūc ales pre
ſcia luctus dānabat veſci plāctuq̄ alimenta refugit. Ibidem. Tum ſigna ſequent̃
nulla vulſa manu veſcitq̄ interitus ales audebit. Lacta. in illud tertij thebaid.
Noctis vaga lumina teſtor. Et fo[illegible] os manes ⁊ te mala protinus ales, vult ales fe-
mi. malū auguriū ſignificare. maſc[illegible] vero bonū auguriū. id probat per verſus Silij
iam victos. Vergi. Namq̄ volans rubra fuluus iouis ales in ethra. Boeti que ca
nit altis garrula ramis ales cauee clauditur antro. Mart altis eximie cauda ſupe
ba fuit in pauonis. ¶ Diues eius ge. omnis in ſingulari, ſed in plurali neutro ca-
Diues. ret ſaltē in ntō / actō / vctō. Que ſunt eiuſmodi alia: comes / ſuperſtes / locuples et ce
tera hic per ordinē declarata. et ſunt adiectiua cis gñis per rl̃am. Adiectiua triū.
Diues, qui ſatis habet. Ouid. lib. j. de arte. Addidi externo marmore diues opus:
Val. maxi. lib. ij. Diues ⁊ prepotens nature regnū ſcrutat⁹. i. Naſo in ij. faſto. Pie-
tas p diuite grata, eſt regno. Calep. in dictione hoſpes dicit neutrū plr̃ eſſe diuitia
id nuſq̄ inueni nec audere dicere. A diues eſt verbū diuito as. et a dite dito as. De
uitem⁹ vel ditē facio. Comes. i. comitans aut ſequens. Verg. ij. ene. Nec comitē hic
Comes aſportare creuſam. Luc. lib. v. Rerū nos ſumma ſequet̃. Imperiūq̄, comes. Comes
dignitatis nomē adhuc cōis ge. eſt per rl̃am. Quicq̄d vtriq̄ dat̃ ⁊c. Nam comitiſſa
Supſtes. barbarū eſt. Aſtipulat̃ mihi Calepi. cum Nebriſſenſi. Supſtes reſtans poſt alicuius
mortem. Plau. ſi quid erga me hodie falſi dixeris tibi ſuperſtes vxoꝝ etatem ſiet. i.
diu ſit. Ouid. lib. iij. eleg. Poſt mea manſurū facta ſuperſtes op⁹. Capitur aliqñ ſim
pliciter p viuo. Teren. in an. Deos queſo vt ſit ſuperſtes. i. vt viuat aliqñ p preſen
ti. Plau. Superſtitem: vtrūq̄ monui ne in uſu abeant. Preſtes bene aliq̄d preſtans
Preſtes. ve genitus preſtes. di. preſtites apud Macrob. ⁊ Martianū etiā idē eſt q̄ antiſtes
Soſpes. i. ſanus. ſoſpitas ſanitas. Iuue. ſa. pmā. depoſitū tibi ſoſpes erit. p femina
Soſpes. etiā in prima declinatione ſoſpita dr̃. Oui. ij. faſt. Soſpita, delubris creditur aucta
nouis. Soſpes etiā eſt ſaluber. vñ Ennius ſoſpitē ſanatorem dixit. Soſpito as. i. in
columen ſeruo. Hebes obtuſus ⁊ minime acutus hebeto as. i. hebetē facio. Ouid.
Hebes. Os habes eſt poſtq̄ mouet faſtidia menſe. Teres rotūdus cum lōgitudine. Ver.
Teres. vij. enei. Hec tereti mos eſt aptare flagello. Gel. lib. vij. in plurali vtit̃ neutro dicēs
Secta ⁊ teretia. Prepes in altum tēdēs ⁊ velox. Vergili. ⁊ prepetis omnia penne.
Prepes. Ennius apud Macrobium. lib. vj. fatur nec reſpirādi ſit copia prepete ferro. ſi q̄ñ

videtur eſſe ſubiectum intelligendum eſt a uis. Locuples.i.diues quaſi locoꝝ ple= Locuples
nus. Cice. in frumentaria. In prouincia locupleti et referta. Perſius. In locuplete
penu. Capitur ꝑ firmo certo bono magneq; auctori. Cice. lib. iij. offi. Accedit eo te=
ſtis locuples. Pomponius. Perpes.i. perpetuus. hinc perpetim aduerbiū.i. perpe
tuo. Iuſti. li. v. perpeti nocte fortunā publiquā queſtib⁹ iterāt. In hymno. Perpes
corona preſulum. Ales.i. velox. Sillius. Alite vectus equo. Inquies.i. inquietus. Perpes.
Salluſt. apud Priſcianū. Nobis prime diſſenſiones vitio humani ingenij euenere Ales.
quod inquies atq; indomitū ſemper in certamine libertatis aut glorie aut dn̄atio Inquies.
nis agitur. Inquies ſubſtantiuum femininū eſt. Plini. Ex ebrietate fit inquies no=
cturna. Quies etiam olim adiectiue repertum eſt pro quieto. Ennius apud Priſcia
num. Namq; eius mentē fecit fortuna quietem. Licinius. Num minimopere mili Quies.
tes quietes volebant eſſe. Veges pro vegetus adijcitur dictis a Badio noſtro. Ve=
ges etis. vel vegetus a. tum.i. ſanus ⁊ incolumis: et proprie ad corpus pertinet: vi Veges.
gens ad animū: vegeto as. Pomponius. Animos venus veget voluptatibus.i. re=
creat ⁊c. Manſues.i. manſuetus. Plautus in aſinaria. Reddā ego te ex fera fame Manſues
manſuetem. Actius in meleagro. Mia māſues eſt. Impes ꝑ impetuoſo adiectiuū Impes.
eſſe volunt: pro impetu ſubſtantiuū maſculini generis. noſcum ntm̄ impes. nuſq;
legerimus ſed obliquum ſolum huius impetus ab hoc impete his impetibus inter Trigenes.
ecliptica reiecimus. Trigenes.i. triplicis gn̄is additur adiectiuis in es a Georgio Expes.
Valla. Expes.i. ſine ſpe cuius obliquos nō inueni. Multa a pes compoſita adiecti Alipes com
ua ſunt vt bipes habens duos pedes. ſic tripes quadrupes occipes multiples cen poſita.
tipes. ſegnipes.i. tardus: latipes lotos pedes habens: vt anas ⁊ anſer. Callipes
nuſq; legitur apud doctos: ſed callipedes in nominatiuo ſingulari: quo ſignificat
nuſq; progrediens ſumpto adagio a motu ⁊ geſticulatione callipedis hiſtrionis
Alipes ⁊ aeripes.i. velox quaſi alatos ⁊ aereos pedes habēs ab aer. nam ab ias eri
pes.i. ereos pedes habens. Hec nō penitus refugiūt neutrum plurale quia Plini⁹ Quadru
quadrupedia dixit. Quadrupes per ſe quaſi fixum ſumitur per regulam. Mobile pes.
pro fixo. et aliquādo in maſculino genere. quia intelligitur equus aut ceruus. Ver
gilius. Saucius: at quadrupes nota intra tecta refugit. Aliqñ in feminino: quia
intelligitur beſtia. Item nulla neq; amnem libauit quadrupes per eandem regu=
lam alia quedam per naturam adiectiua quaſi ſubſtantiua ponuntur: vt loripes: Loripes.
id eſt confractos ⁊ contortos in modum loripedes ſiue crura habens. Iuuenalis. Sonipes.
Loripedem rectus derideat Ethiopem albus: Sonipes: id eſt equus quia magnū
ſonū pedibus facit. Cornipes quaſi corneos habens: id eſt equus. at ſemipes omni Deſes.
no fixum eſt pro dimidio pedis: et ſeſquipes: id eſt pes cū dimidio: maſculina ſunt
vt pes. Nonnulla a ſedeo adiectiua ſunt vt deſes piger Claudianus. Deſidis auri Reſes.
ge non audit currus habenas. Luca. in ix. Natura deſide torpet. Deſidia inertia
ignauia pigritia. Reſes: id eſt reſidēs ⁊ quietus ⁊ ocyoſus ab opere quod exercere
ſolebat. Liuius lib. ij. Timuere patres reſidem in vrbe plebem incerti manere eam Preſes
an abire mallēt. Verg. Ocya qui rumpet patrie reſideſq; vocabit. Tullus in arma Obſes.
viros. reliqua a ſedeo magis ſunt duum communia: vt preſes qui vel que preſidet
Obſes qui vel que ob fidem pignori datur.

Is dabo femineis: ſunt maſcula piſcis et axis.
Glis callis: vermis ſotularis acynacis orbis.
Et cenchris victis poſtis cum ſanguine faſcis.
Et fuſtis menſis collis caulis quoq; follis
Et caſſis torris: quibus addes pollis et enſis:
Sic delphis cucumis vomis compoſtaq; ab aſſe
In is finitum lapis vnguis aqualis aprilis.

¶ Nomen in is eſt femininū vt hemorrhois idis ſerpens cuius morſu ſanguis om Hemor
nis e corpore fluit. latine ſanguinaria dicitur. Luc. At nō ſtare ſuū miſeris paſſura rois.

BIBLIOTECA UNIV. GRANADA

Aſſis cruorem. Squamiferos ingens hemorrhois explicat orbes. Etiā eſt quidā morbꝰ
Noualis Aſſis .i. acer: aſſula paruus aſſis ten eſpacn.. aſſiculꝰ etiā ꝓ aſſerculus inuenit̃ No
Curulis. ualis .i. ager ꝗ renouat̃ femine. Verg. Alternis idē tonſas ceſſare nouales legit̃ ꝗ3
hoc nouale. Idē impius hec tā culta noualia miles habebit. Curulis: ſella cōſulis
aut ꝑtoris: ſ3 natura mobile eſt vt curulis magiſtratus: curulis ſella: curule ebur:
nam ſelle curulis ferme ex ebore fiebāt. Hor. lib. j. epiſt. de pplo Cuilibet hic faſces
dabit eripietq3 curule. Cui volet importunꝰ ebur. Luc. lib. iij. Pretor adeſt vacueq3
loco ceſſere curules. Bilis cholera et ira. Ne moueas bilē. Cratis rara cōnexio fer=
Bilis. ramentoꝝ: aut lignoꝝ. hinc cratis ferrea viminea ⁊c. ſingulare rarū eſt. Vallis locꝰ
Cratis. decliuis ꝓcedē dr̃ hec valles. Verg. Eſt curuo infractu valles accommoda fraudi.
Vallis. Conuallis rotūda vallis mōtibus ſepta. Vaſis lapis aut lignū portans colūnā aut
Baſis. ſtatuā. Craſſis tēperamentum. Phraſis elocutio: ſic peſtis veſtis. ⁊c. ¶ Tollunt̃ a
Craſſis regula multa maſ. ge. vt piſciū nomē tñ diminutiuū eſt piſciculus. piſcor piſcalis
Phraſis piſces venor. epiſcor. i. caute exquiro. piſcatus us. ui. i. piſcario piſcatoriꝰ. ad piſcẽ
Piſcis. torē pertinēs vt nauis piſcatoria. Piſcarius idē vt hamꝰ piſcariꝰ: etiā ꝗ piſces vē=
dit femina piſcaria dr̃. piſcaria locus vbi piſces vēdūtur. Varro. nullus in piſcaria
piſcis erat. Piſcoſus piſcibus plenꝰ ⁊ vbi facile eſt piſcari: piſculētꝰ idē. piſcinalis
ad piſcē ptinēs vt piſcinalis ſella. a piſcis etiā eſt piſcina et alia quedā lōgus eſſem
Axis. ſi oia velle declarare. Axis ſtipes vel lignū teres circa qđ rota currus vertit̃. ⁊ capi
tur ꝓ toto curru: et ꝓ parte celi quē polum vocant. Etiā eſt fera quedā indie: et ſic
eſt femininū. Axūgia eſt pingue quo axis vngitur. Glis aial nō eſt abſimile muri.
Glis. Glirarium locus vbi nutriūtur glires. femininū glis glitis et gliſſis barbarū cenſe=
mus. licet Verulanus et Bergomas cum Alexādro ponāt: nō ꝓbāt. Marti. Sopni
Callis. culoſos ille porriget glires. Callis via trita. Verg. lib. viij. Rara per cōcultos duce
Vermis bat ſemita calles. Vermis vviin. a vertēdo qr ſeſe torquēdo repit. Vermino vermi
Sotularis na .g: vermes habeo. Sotularis: calceus: apud veteres non inueni. hanc voculam
Acynacis vtit tamē Hiero. cōtra Iouinianū. hic ſotularis quē cernitis videtur vobis nouus
et elegans. ſed nemo ſcit preter me vbi premat. Acynacis .i. gladius ꝓprie Me=
dus vel perſicus. Hora. j. car. vino et lucernis medus acynacis. Hiero. contra Ioui
nianum. Extorſit acynacē de manu et latus eius tranſuerberauit. Aldꝰ vult in es
deſinere: qr grece ſcribitur per ita. Orbis res rotunda circulus diminutiuū eſt or=
Orbis. biculus. Sunt qui dicāt olim etiā femininū fuiſſe. Cenchris quidā ſerpēs. Luc. li.
Cenchris. ix. Et ſemꝑ recto lapſurus limite cenchris. Eſt etiā auis ex accipitrum gñe: latine
Vectis. Tinniculus dicit̃ ⁊ porthus corinthi. Vectis inſtrumentū quo clauditur oſtiu3. eſt
Poſtis. quoq3 lignum teresꝰ quo aliqđ vehitur: aut portat̃: vt vectes arce. Itē victis inſula
Sanguis. quedā thylus verſus et ſic eſt femininū. Poſtis latus ianue aut porte. Verg. Herēt
parietibus ſcale poſteſq3 ſub ipſos nitūtur gradibus. Sanguis .i. cruor ꝓprie tamē
Faſcis. ſanguis qui eſt intra venas cruor fuſus ſiue ſanies ponit̃ pro genere. ponit̃ etiā ꝓ
vita ⁊ pro pctō. Faſcis pondus aut res ligate ad portandum: ⁊ pro onere ponitur.
Verg. Ego hoc te faſce leuabo: faſces pluraliter capitur pro cōſulatu aut pretura:
qr lictores .i. ſatellites preibāt magiſtratū cum virgarū faſcibꝰ. Fuſtis baculus. fu=
ſtigo as. i fuſte batuo. Menſis notum: mēſtruus aut mēſurnus quod per ſingulos
Menſis. ſit menſes. Collis .i. monticulus: hinc Roma ſepticolis. dicta eſt Colliculꝰ paruus
Collis. collis. Caulis ſtipes herbe ponitur nōnunꝗ pro braſſica: hinc adiectiua ſunt, vni=
Caulis. caulis: id eſt vnum caulem habens: ſic multicaulis ⁊c. Plini. Carduus multicau=
lis eſt ⁊ ramoſus dr̃ pro caulis colis vt ꝓ caurꝰ corus: et de pēnis ⁊ caulis quādoq3
dicit̃. Plini. Boum caudis longiſſimus caulis. Idem pennaru3 caules precioſi r̃.
Follis. creſcunt. Follis inſtrumētum quo attrahit̃ ⁊ emittit̃ ventus. hinc folliculus ⁊ plu
Caſſis. ra ſignat vt pillam ⁊c. ſemꝑ aūt eſt maſculinū. Caſſis intelligēdū recte ſignat: nā
Torris pro galea femininū eſt: vt in declinatione oſtendā. Torris lignū ardēs vel aduſtus
Pollis. Lactantius. Titionē vulgus appellat extractū foco torrem ſemiuſtū extinctū. Pol
lis flos tritici maſculinū eſſe dicit Diomedes. Hinc pollinarius pollinaria pollina
Enſis. rium ad pollinem pertinens vt cribrum pollinarum. Enſis .i. gladiꝰ mucro ſpatha
Delphis hinc enſiculus paruus enſis. Delphis .i. delphin maris belua et ſignū celeſte, ꝓ eo
Cucumis. dem delphinꝰ. dr̃ Auienus in arato. Tum curuꝰ caudā ſubit inter ſydera delphis.
Cucumis herba cuius fructꝰ pepo. ⁊ apud palladiū melo dr̃: quidā tñ dicūt pepones
Vomis diuerſos eſſe a cucumere. Verg. Ceruleus cucumis. Cucurbita longe aliud ſignifi
cat. Vomis ferramentū aratri. Ouid. Sauciat vt duram vomis aduncus humum

¶ Maſculina etiam ſunt compoſita ab aſſe vt ſemis: id eſt dimidium aſſis. Traſſis
tres aſſes. ſic octuſſis/vigeſſis/centuſſis ꝛc. que ſunt ponderum aut numeroꝝ no= Semis.
mina. Perſius. Et cẽtum grecos curto centuſſe liceẗur. In digeſtis de vulgari ꝛ pu Centuſſis
pillari ſubſtitutione. Si pater. Et vnus ſemis apud te maneat. Treſſis quaſi adie Treſſis.
ctiuũ capitur. Perſius. Homo eſt nõ treſſis agaſo. Maſculina itẽ ſunt in nis finita
vt panis penis. i. cauda funis. i. reſtis crinis lyenis. i. lyen. Celſus li. iiij. lyenis vbi
affectus eſt ignis. ꝛc. Lapis grece lithos dicitur ꝛ minor. eſt ſaxum maius aſperi⁹ Penis.
duriuſqꝫ. Unguis durities digitoꝝ tam in auibus ceteriſqꝫ beſtijs q̃ in hoie. Un= Lyenis
guiculus: paruus vnguis. Ouid. Terret minimo pẽne ſtridore colũba Unguib⁹ ac Lapis
cipitris ſaucia facta ſemel. Aqualis vas in quo affert aqua aqualicul⁹. pecoꝝ lin Unguis
ther metaphorice ꝓ vẽtre capit. Perſi. Pinguis aqualicul⁹ ꝓpenſo ſeſq̃pede extet Aqualis
Uarro. Ab aqua aq̃lis eſt dict⁹. Aprilis nomẽ mẽſis. ſic maſc. ſũt ſextilis: q̃ntilis: qꝛ
per naturã adiectiua ſunt ꝛ q̃ſi ſubſtãtiua ponunt: qꝛ intelligit maſculinũ menſis. Aprilis
ouis ꝓ aĩali feminini eſt. Gelli⁹ ꝓ minima multa docet eſſe maſculinũ. lib. xi. cap. j Ouis.

Hic aut hec finis clunis cum corbe canalis.
Anguis ꝛ halcyonis torquis puluis cinis amnis

¶ Noĩa hic poſita ſunt ꝛ ubij ge. Finis terminus ſiue extremitas in vnaquaqꝫ re
Uer. enei. j. Quem das finem rex magne labrum. Idem. ij. eneid. hec finis Priami Finis.
Seruius dicit frequentius eſſe feminini ꝛ ita frequenter inuenio Cicero. lib. iiij. ad
Atticum. Neqꝫ ei finis eſt facta. Sil. lib. xv. Finiſqꝫ eſt addita dictis. Clunis natis
ſiue natis tumor. Iuue. Tremulo deſcẽdunt clune puelle. Plautus quaſi lup⁹ ab
armis valeo: clunes infractas gero. De femi. Hora. q pulchre clunes breue q ca= Clunis
put ardua ceruix. Corbis vas vimineũ de maſculino non ſuccurrit teſtimoniũ niſi
Priſciani ꝛ Antonij Nebriſſenſis: pluriũqꝫ grãmaticoꝝ: cum Seruio opinor ſepi⁹ Corbis
eſſe femininum. Cice. pro Sexti. meſſoria ſe corbe contexit. Corbio qui facit corbes Canalis.
corbula parua corbis. diminutiuum eſt hec corbula: apud Catonẽ ꝛ Columel. Ca
nalis lignũ canatũ aut quiduis aliud per q̃d aqua fluit in vijs ſepius maſculinũ
eſt licet id Seruı⁹ neget. Uerg. in Etna. q ſi diuerſos emittit terra canales. Sen. eca
lib. iiij. naturaliũ queſtio. Seruiſſimos canales tenẽt iuriſconſultus. ff. de riuis. l. ſi
ſeruus. Si quis nouum canalẽ ꝛc. Liui. iij. canalẽ qui ꝛc. maſculinũ dixit. de femini
no non ſuccurrit teſtimonium. Nebriſſenſis dicit catonẽ ꝛ Uarronẽ feminine extu=
liſſe: diminutiuum e[illegible] hec canicula: vel quod frequẽtius legit canaliculus. Senec.
lib. viij. Excipienda ſunt a ſeruca facto canaliculo. ſic Colu. Uictu. plureſqꝫ. dr. etiã
hoc canale teſte Calepino: q̃d eum puto dixiſſe ꝓpter ablatiuũ canali quẽ ſemꝑ inue=
nio: nũq̃ ſecundam vocalẽ canale. Papin. j. ſyl. flumina demerſo trahit intemerata
canali. i. occulto meatu. Uerg. in Etna. Preſſoqꝫ canali. Sene. i. natura q̃ſti. Amiſſo
canali ſuo flumina primum refunduntur. In eodem. Quibus tot rẽs in canali ſuo
curſus eſt. Liui. lib. xxiiij. ab vrbe. Utraqꝫ eſt in capitolio canali vno diſcreta. Apul.
lib. vj. meta. Canali directo pergas ad ipſam orci regiam. Anguis ſerpens melius Anguis
eſt maſculinum vt diminutiuum anguiculus. Ualerius maxi. lib. Anguis eximie
magnitudinis viſus e conſpectu abijt. de feminino in eodẽ lib. Angues due occul
to prolapſe. in eodem. Subito ex vna parte prolapſam vnguem ꝓſpexit. Corne. ta Halcyõis
citus. Unam oĩno anguẽ in cubiculo viſam narrare ſolit⁹ eſt. Halcyonis auis mari
tima in arenis medio fere hyemis oua deponẽs. Sulpiti⁹ dicit eſſe cõiõgñis. Ego Torquis.
dubij vel epiceni ſub hic vel hec dr etiã halcyon ꝛ halcyone ꝛ latine alcedo dicit.
Torquis colli ornamentũ ꝛ ſummi pectoris vt circulus aure⁹ flexilis obtort⁹ de ma
ſculino Uegeti⁹ lib. ij. Quibus aureus torq̃s ob virtutis premiũ dabit. Sil. lib. iiij.
Colla viri fuluo radiabant lactea torque. Li. lib. vij. vno torque ſpoliauit. Suet. I
aug. Lapſa debilitatũ aureo torque donauit. Papi. v. the. Colloqꝫ decorus. Torq̃s
in hoſtiles cecidit per vulnus arenas. de feminino. Propti. Torq̃s ab inciſa decidit
vncs gula. Gel. lib. ix. Torq̃s ex auro induuias quã ex hoſte quẽ occiderat detractã
induit. Iuſtinus lib. xiij. Torque aurea donat⁹. ſic Apulei⁹ hierony. pluresqꝫ. Dici
mus ꝓ eodẽ hec torques vt vulpes. Puluis ſepi⁹ maſculinũ: nã apud ſolũ Proper
tium feminine legit vt lib. j. ſit mihi precipue puluis hetruſa dolor. et lib. ij. Et duo Puluis
ſint verſus: qui nunc iacet horrida puluis. Cinis ſit tibi maſculinum: qꝛ ſol⁹ Catu= Cinis.
lus (quantum colligere potui) feminine dixit. Troia virum et virtutum omnium

Amnis ſcerba cinis. Amnis ſit tibi maſculinũ: qꝛ ſol⁹ Uale. dicit feminine locaſſe ⁊ plau
Funis. in mercato. Nec mihi vlla obſiſtat ãnis. Eſt aũt fluuius. Funis .i. reſtis tñ maſcu
linũ nũc eſt. Luc. tñ feminine apud Gelliũ ait. Aurea de celo dimiſit funis in arua
Retis. Retis ꝓ rete femininũ eſſe dicũt. Plau. tñ maſculine dixit in rudente. Non vides ꝑ
Edilis. ferre me viudũ retẽ ſine ſquamoſo pecu. ¶ Edilis cuius gen̄: maſculi. qꝛ ex officio
ſoli viro cõuenit. Eſt q̃ ſacras ⁊ priuatas edes ꝓcurat. Item q̃ frumẽto ꝑeſt ⁊ cibа
riis. hic grece agoranomus dꝛ. Edilitas eſt ipſa dignitas. dabis rꝛaz. Offic. viro ⁊c.
Molaris ¶ Molaris cuius ge. eſt maſculini per ſubauditionẽ. eſt eñ natura adiectiuũ cꝰ in
telligit lapis vel dens per regulã. Mobile. pro fixo. Que ſunt alia in is ad hãc rꝛaz
referenda: multa ſunt vt maxillaris: ſcꝫ dens auricularis .ſ. digitus. annalis ſcꝫ li
Maxillaris ber rarenter ſingulariter lectum. pugillaris ſcꝫ calamus. anularis digitus. Conſu
Auricula- laris: ſcꝫ vir qui fuit conſul aut cõſulatu dignus: Suetoni⁹ in augu. Feminã conſu
ris. larem vocat conſulis vxorẽ. Cardinalis vir precipuus circa quē fides. Chriſtiana
Annalis. vertitur: virtus cardinalis: id eſt principalis. Officialis ſcꝫ vir iugalis .ſ. equus aut
Cõſularis. bos qui iugum habet: adiectiuũ eſt: vt vinculũ iugale .i. copula matrimonij. Uergi.
Officialis Cui vincula iugalis cure. Riualis riuũ eundẽ patens .i. vir eadẽ amãs: maialis .i.
Iugalis porcus caſtrat⁹ adiectiuũ eſt: ſi dicas maialis ram⁹. Patruelis ad patruũ ſpectans
Riualis. vt patruelis origo. Quaſi ſubſtãtiuum cõis generis eſt: qꝛ intelligitur filius aut fi
Maialis. lia. patruelis meus eſt patrui mei filius. Natalis .ſ. dies eiuſmodi plura notabit
Patruelis. diligens preceptor. ¶ Ciuis cui⁹ gñis: Cõmunis. qꝛ viro ⁊ femine datur per regu
Natalis. lam. Quicquid vtriqꝫ datur ⁊c. Ciuis vrbis colonus aut colona a coeũdo. ciuitas
Ciuis. ciues ipſi ⁊ ius ciuiũ. Cõciuis latine non dꝛ: licet Laurẽ. Ualla ⁊ plures neoterici
Conciuis. ſine authoritate vtantur. Cice. lib. iij. Tuſ. queſtio. Legim⁹ librũ Clitomachi quem
ille euerſa Carthagine miſit conſolandi cauſa ad captiuos ciues ſuos. Ita dicens.
Petr⁹ eſt ciuis meus nõ cõciuis: vt (qḋ idẽ ſignificat) eſt municeps me⁹ nõ cõmuni
ceps. Luc. lib. viij. Illa quẽ toto tẽpore belli vt ciuẽ videre ſuam diſcedere cernens
ingemuit populus. ruſticus diceret cõciuẽ. plura poſſem in hanc rem teſtimonia ci
tare niſi hac abunde ſatiſfacerent. A ciuis fit ciuilis ⁊ ciuicus ⁊c. Que ſunt alia per
Samnis. eãdem regulã cõis gñis: Samnis populi nomen: cuius regio Italica Samnium ⁊
Aprutiũ dꝛ. melius eſt maſ. qꝛ femina dꝛ Sãnitia. veteres dixerũt hoc Sãnite. Li.
lib. x. tanqꝫ a Samnitius a. um. dixit co. . . tiũ Samnitiarũ paulisper recrudauit pu
gna. Iuuenis ſepe maſ. licet de puella Catõ. id dixerit. Et Apul. vij. met. vaſa, qua
Iuuenis. dam honeſta iuuene. Teſtis qui vel que teſtatur: figurate neutris iungitur. Hora.
Teſtis. Teſtis Methaurũ flumẽ. teſtes etiam ſunt teſticuli ⁊ maſculinũ eſt. Hoſtis inimi
Hoſtis. cus perduellis idem. Papi. ij. theb. Hoſtẽ occupat amplexã. hic fe. eſt. Olim hoſtis
Perduel- dicebatᷣ peregrin⁹. Hinc hoſtilis ⁊ hoſtic⁹. Canis qꝛ ſexus facile diſcernitᷣ cõis gen̄.
lis. Canis venaticus q̃ venatᷣ: villatic⁹ q̃ cuſtodit villã: paſtoralis aut paſtoric⁹ q̃ tuetᷣ
Canis. gregẽ. Affinis viri aut vxoris cognat⁹ cognata ve vt ſocer ſocr⁹ gener nurus vitri
Affinis. cus nouerca: priuignus priuigna leuir glos aliqñ adiectiuũ ẽ: ⁊ ſignificat ꝓpinqu⁹
Extorris Extorris .i. exul. Sodalis quaſi ſimul edalis eſt cõpotor ⁊ familiaris in lenioribus
Sodalis. hinc ſodalitas ⁊ ſodalitiũ. Contubernalis cohabitans et ſodalis. cõtuberniũ ⁊ cõtu
Contuber- bernalis .i. ſodalitas. ¶ Libys gtõ libyos maſculini eſt qꝛ femina dꝛ libyſſa ⁊ liby
nalis. ſtis idis. Eſt aũt libys aliq̃s libye .i. Aphrice. Lucanus in. vi. Pãnonis haud aliter
Libs. poſt ictum ſeuior vrſa. Quũ iaculũ parua Libys amẽtauit habena. Antonius Ne
briſſenſis intelligit de viro libyco. Omnibonus vero de puella: qꝛ Uerg. dixit. Uir
ginibus Tyrijs mos eſt geſtare pharetrã. maſculinũ dicit eſſe libs: ego vero aſſen
tior Nebriſſen. qꝛ virgines Tyrie venãtur nõ cõtinuo viri a venatione abhorrent. et
lybs nõ ꝓ hoie Libyco dicimus ſed ꝓvẽto Aphrico. Silli. li. j. Tubeqꝫ libyſſe. Uer.
v. eñ. Horri lus in iaculis ⁊ pelle libyſtidis vrſe. ¶ Tricuſpis cui⁹ ge. cõis in recto
Tricuſpis per regulã. Quicq̃d vtriqꝫ datᷣ: in obliq̃s vo ois ge. per rꝛam. Adiectiua trium ⁊c. qꝛ
etiam neutris iũgitur. Ouid. Poſitoqꝫ tricuſpide telo mulcet aquas rector pelagi.
Tricuſpis ... tres cuſpides ſiue acies habẽs. Idem dic de bicuſpis. Phil. Num for
Bicuſpis. taſſe ſibi te totum mitra, bicuſpis Arripuit baculuſqꝫ facer foliumqꝫ ſuperbum.
Dis ¶ Dis cuius ge. cõmunis: qꝛ eſt prior vox adiectiui neutrũ eſt dite. ſic hic ⁊ hec dis
Dite. et hoc dite. huius ditis. huic diti. id eſt, diues. Da regulam. Eſto genus varium ⁊c.
Inuenitur licet raro tam dis quam dite pro diues quãuis celebres quidã grãma
tici negent. Terent. in Adel. Dis quidem eſſes Demea et tuam rem conſtabiliſſes
id eſt diues teſte Donato. Uale. Flaccus lib. ij. Non vꝑſor. . . dite ſolũ nõ vlla pa

ren ti regna peto. Hora. ſ. ſermo. Bruco pretore tenente ditem Aſiam. Luca in. viij.
Non illic Lydice poſuerunt ditia gentes. Templa dito. i. diuitem facio.
¶ Sunt nealia adiectiua in is? Sunt certe ꝓpe innumera. ⁊ omnia ſub is ſunt cō Adiectiua in is.
munis ge. ſub e neutri ꝗ regulā. Eſto genus variū ⁊c. vt hic ⁊ hec fortis ⁊ hoc forte
ſic dulcis leuis ⁊c. inter q̄ multa ſunt . cōpoſite figure quoꝝ ſimplicia ſunt ſubſtan
tiua vt infamis. i. diffamatus. cōfinis. i. ꝓpinquus. exanguis. i. exanimis. perēnis. i. Jugis.
perpetuus. iugis. i. cōtinuus. comis. i. benignus. comiter benigne. Immanis valde Comis.
magnꝰ ⁊ crudelis. ſegnis. i. piger. Inſignis i. nobilis. tam in bonū ꝗ̄ in malū capit̃ immanis
vt inſignis ſenator ⁊ inſignis latro. bipennis habens duas pennas: ⁊ ꝙ vtramq̧ par Segnis.
tem acutā habet. Uer. Ferro ſonat ita bipenni ꝙ quaſi ſubſtantiuū feminini eſt Inſignis
q̄ intelligit̃ ſecuris vt altilis q̄ intelligit̃ auis. hic et hec ſcholaris ⁊ hoc ſcholare Bipennis.
ad ſcholā pertinēs. Hie. ad Damaſum pa. Nec aures. Quintiliani floſculis ⁊ ſcho Scholaris.
lari declinatione mulcende. Pruden. in Caſſiano. Scholare murmur annotantes
ſcripſerant. pro eodem dicit̃ ſcholaſticus ca. cuꝫ. vel diſciplina ſcholaſtica. Subſtā
tiue aūt ſcholaſticus eſt puer dicendi gratia ſcholam frequētans. is. a doctiſſimis
nunq̧ ſcholaris dicit̃. Unde quidā barbare inſcripſit librū de diſciplina ſcholariū.
neq̧ is fuit Boetius: nimis eīm abhorret ab Boetiano eloq̄o: vt recte docuit vndeq̧
cunq̧ doctiſſimus Aſcenſius: cui refragatur Baptiſta pius: in hoc ſcilicet alioqui do
ctiſſimus mea quidem ſnīa hallucinans. neq̧ Quinti. dixit ſcholarium: ſed ſchola
rum. teſte Regio ſic. In ipſos deniq̧ cetus ſcholarum leti ⁊ alacres conuenient. Curialis.
Uulgo tamen (vt multa alia) mendoſe legitur ſcholarium. Curialis aliquid ad cu
riam pertinens vel aliquis curie. Lenis. i. non aſper ⁊c.

Os maribus detur: ſint neutra chaos melos os os:
Atq̧ epos. hec arbos dices: cui iungito cos dos.
Cum multis grecis: per us hec vertere latini.

¶ Nomē in os deſinēs eſt maſculinū: vt ros: humor qui ſereno t̄pe fluit ſuperne ro Ros.
rulētus rore plenus. roſidus rore perfuſus. vt roſida mala. roro roras. i. humorē in Iſthmos.
ſtar roris paulatim demitto. irroro madefacio irrigo. Iſtmos terra anguſta inter Logos
duo maria. logos. i. ſermo verbū. ratio quidam male putant eſſe neutrū. Plautus in Chaos
menechmis. Loquere vter meruiſti culpā paucis: nō longos logos. Ci. Ego te cer Melos.
to ſcio oēs logos qui ludis dicti ſunt animaduertiſſe hinc ſiūt dialogus collocutio Os.
vel diſceptatio. Epilogus concluſio. Catalogus per ordinem enumeratio: a logus Argos
mutꝰ: polylogus verboſus que ſunt omnia maſculina. Excipiunt̃ a regula pauca Arbos.
neutri generis. Chaos confuſa rerū materies. ex qua multi phi crediderunt a deo Cos.
mundum eſſe factum. capitur pro nocte ⁊ inferno vt tetrū chaos illabitur. Quidaꝫ Dos.
vt greci aſpirationē ſyllabe priori dant: alij poſteriori. Melon. i. dulcis modulatio. Gles.
Melos inſula crete adiacens eſt feminini generis per regulam. Inſula ⁊ vrbs regio. Os grecū
vt chios pathmos neritos ſamos rhodos ⁊c. os oris ⁊ os oſſis nota ſunt. Epos car in us ſiū.
men heroicum. Hora. Forte epos acer vt nemo. Uariꝰ ſcribit. Argos oppidi nomē Papyros.
neutrum oſtēdi in regula. Inſula ⁊ vrbs ⁊c. Feminina ſunt arbos: id eſt arbor cos Arctos.
lapis quo ferrum acuitur. coticula parua cos ⁊ lapis quo approbatur aurū. Dos Balanos.
quod ſponſo cum vxore datur. Plautus in aſi. Dotem accepi imperium vendendi. aut us.
Capitur pro quouis dono vel gratia. Sueto. in tito. In puero ſtatim corporis ani Eremus.
meq̧ dotes explenduerunt. Glos: id eſt mariti ſoror vel fratris vxoris. Et ſignifi Periodos.
catione femini. gnīs eſt per rſam. Eſto femineū ⁊c. ¶ Feminina ſunt multa greca aut us.
in os que in us vertūt latini: vt papyros aut us. frutex vel arbuſcula. Egipti vnde Methodꝰ.
fiebant charte in quibus ſcribebant: nunc incolis contritis fiunt priore recēto no aut os.
mine. Papyrus bibula que ſuperponitur ſcripture recēti. Papyrꝰ emporetica eſt Synodos.
qua mercatores vtuntur ad imponēdum piper ⁊ ſimilia. Arctos vel us. i. vrſa ſignū aut us.
celeſte balanos aut us. i. nux aut glans. Hor. Preſſa tuis balanus capillis eremus Byblos.
vel us. locus deſertus. Periodos vel us. i. circuitus. methodos vel us. tranſitus et Diphthon
doctrina. Synodos vel us. i. cōuentus. Exodos vel us. i. exitus. biblos. i. papyrꝰ ſiu gus.
cus ⁊ liber. hinc byblion. i. libellus. Diphthongos vel us. vnicus duarū vocalium theotocos
ſonus. Theotocos. i. mater dei. Abyſſos vel us. immenſa profunditas. Judicia dei Abyſſos.
byſſus multa. Talia ſunt multa herbarum fructicūq̧ nomina: vt amaratus her vel us.

bu que vulgo maiorana dr. ſampſucus idem. Nardus: coſtus: ⁊ ſimilia dicim⁹ etiã
Nardus. neutraliter nardũ ⁊ coſtũ. ſunt herbe aromatice. vbi nardus piſtica vel nardũ piſti
cum .i. bonũ ⁊ ꝓbatũ. a piſtis. i. fides. Nardinũ eſt vnguentũ ex nardo. pſeudo nar-
dum quaſi falſuz. i. nardũ eſt herba nardo ſimilis. Quedã maſculina legũt: q2 re
hiacynth⁹ ferũtur ad flores vel ad pueros. qui i eas herbas ↄuerſi eſſe dñr. vt hiacynth⁹ croc⁹
et achantus. hiacynthus viola quedã ⁊ gẽma violacei coloris. Verg. Et pinguem
tiliam ⁊ ferrugineos hyacynthos: zacyntos autẽ vel us. inſule nomen eſt fe. ge. per
regulã. Inſula et⁹ vrbs regio. Vergi. Crocum rubentẽ dixit maſculine. vt vult Ser-
ui⁹ Saluſtius xo in neutro gñe crocũ dicẽs. In qua crocũ gignit. Croceus vel cro-
Crocus cinus lutei coloris. Ver. Et circũtectum croceo vel amen achanto. quidã herbã eſſe
Byſſos v l. dicũt: alij arborẽ ſpinis plenã. Byſſos vel byſſus lana colore fere aureo. vnde ſunt
us veſtes byſſine. Antidotos vel antidotus. i. medicamẽtum ↄtra venena datũ. Gelli.
Antido- lib. xiiij. Huius regis antidotus celebratiſſima q̃ mitridates vocat. dr pro eodẽ hoc
tos: vl us. antidotũ. vt hec coſt⁹ et hoc coſtũ. Alabaſtratos vel us. genus marmoris ex quo fie
Alabaſtr⁹ bant vaſa vnguentaria q̃ alabaſtri dicũtur. Politia. in miſcella. Quib⁹ alabaſtrus
Alabaſtrũ vnguẽti plena putere videt. dr ꝓ eo dẽ hoc alabaſtrũ. Martia. Quod coſmi redo-
lent alabaſtra focicꝫ deoꝝ. ⁊ hic alabaſter. Cice. lib. ij. aca. Quib⁹ etiã alabaſter ple
nus vnguenti puteſcere videt. Item femi. ſũt noĩa gẽmaꝝ. vt chryſtall⁹ ſapphir⁹
Cryſtall⁹ amethyſtus ⁊c. q̃ grece ſil'r in os deſinũt. Authoꝝ priappec. Rigetqꝫ dura barbara
ſũcta chryſtallo. dr quoqꝫ chryſtallũ. Pli. lib. xxxvij. Smaragd⁹ in quo exculpta fue
rat amymone. Interi eiuſmodi noĩa in maſc. legũt ge. Pli. ſmaragdi ſcythici ſũt no
Chryſoli biliſſimi. Prudẽ. Ingẽs chryſolithus natiuo interlit⁹ auro. hec aũt diuerſitas fit. q2
thus intelligi põt lapill⁹ vel gẽma p ꝛ'lam. Cõis ꝓprio ⁊c. In qua re doctiſſimoꝝ vſus ſer
uãdus eſt. Ex dictis aliqua quãqꝫ latina ſint ab Alexã. et alijs ſuꝑflue accipiũtur.

¶ Quare dictũ eſt in regula. Cuz multis grecis: q2 nõ oĩa greca

zelus. in os que latini vertunt in us: ſunt generis feminini. Nam multa etiam maſculini
Gyrus ſunt. vt zelos us. i. emulatio vel amor. logos iſthmos iã dicta gyros vel us. i. circu
Gõphus. lus vel ambitus: hinc gyro as circundo: regyro: retrogyro. Gomphos gomph⁹. i.
Cyclos clauus. cyclos cyclus. i. circulus. planos us. i. deceptor. ſycophanta. Talia ſũt mil
Planus le: de quib⁹ apud latinos non inueni certam regulã. ideo authoꝝ vſus diligenter
Philoca- inueſtigetur. Quedã ſunt cõia teſte Priſc. vt phos vel us. i. amator vel trix. ſapien
los tie. Philocalos vel us. amator vel trix. boni aut pulchri ſic cõis ge. eſt tyrannos vel
Chirono us. i. crudelis princeps: teſte Seruio in illud. vij. enei. vbi tyrannus pro rege in bo
mos nam partẽ capit. Pars mihi pacis erit dextrã tetigiſſe tyrãni. Sic (vt multi volũt)
Bubalus cõis ge. ſunt. chironomos vel us. bubalos vel us. et camelos vel us. Chironomos
Camelus. eſt qui lege quadã manuũ aues ⁊ cetera eſculẽta diuidit. Pro eodem chironomon
montis. Iuue. Saltãtem ſpectas et chironomonta volanti cultello. Chiroman⁹ eſt
et monos lex. Talis ars chironomia dicit. Bubalus ge. cõis eſt: vt camelus teſta-
tur etiam Calepi. ⁊ eſt animal ſimile boui ſiue bos ſilueſter. hinc bubalinus a. um.
Bos. nã bubulus a. um. a boue eſt: vt lac bubulum. Camelus eſt aliud animal notum.
Quedam ſunt neutra. vt chaos vel us. pelagos vel us.
¶ Bos cuius gñr eſt cõis: q2 tam vaccam quã taurum ſignifi. vbi ſexus facile diſcer
nitur: per regulã. Quicquid vtrīqꝫ datur. Ouid. Bos quoqꝫ formoſa eſt. Verg. Ille
Cuſtos meas errare boues. i. vaccas. Que ſunt alia in os latina cõis ge. per eandẽ regulã
Cuſtos qui vel que cuſtodit figurate neutris iungitur. Iuue. enim ſaxis cuſtodib⁹
Sacerdos inquit. Pro femina etiam hec cuſtodia dr. ideo vocatur abundans. Cuſtodia etiam
capitur pro ipſis viris qui cuſtodiuntur. vt in annotationib⁹ oñdit Beraldus. ſem-
per tamen eſt feminini. ge. vt iuuẽtus. licet capiat ꝓ iuuenib⁹. Sacerdos dec dica-
tus dicata vel ad ſacrificia faciendã. Sacerdotium ſacerdotis dignitas. Vergi. Ne
Compos ſeui magna ſacerdos. Abundans eſt: quia femi. etiam ſacerdotiſſa dicitur a Gellio
Compos. i. potens impos impotens: vt compos voti. impos animi.

Us mas non terne: quod terne eſt: dicito neutrum.

Acerius. ¶ Nomina in us ſecunde aut quarte declinationis ſunt ge. maſculini. tertie vero
Manus neutri. Exempla prioris partis. Aceru⁹. id eſt cumul⁹. aceruo as. id eſt cumulo as.
Neuus Manus equus manſuetus et paruus. Neuus macula in corpore. Ouid. Null⁹ in
Lembus egregio corpe neu⁹ erat. nouolus neuis plen⁹. Lemb⁹ nauis piſcatoria. hinc tamen

fe.ge.diminutiuũ inuenitur.lẽbula.Ual.maxi.lib.j Lembulã eis deriſus gratias
miſerunt.Limbus faſcis ambiens extremã partẽ veſtis.diminutiuũ eſt limbulus Lembus
et limbellus ſic dicimus limbus ſericus.limbus pelliceus.Capit̃ p quauis extremi Limbus
tate vt limbus inferni.Nimbus repentina pluuia ⁊ tẽpeſtas.nimboſus nimbo ple
nus.hec et mille alia ſunt ſcd̃e decli.Sequentia cũ multis alijs ſunt quarte decli. Nimbus.
Caſus ruina et euẽtus Cenſus pecunia vel ſubſtantia.Oui.In precio preciũ nũc eſt Caſus.
das cẽſus honores. Cẽſus amicitias pauper vbiq; iacet. Senſus quo ſentimus. ✕Cenſus
Metus timor Luctus dolor.ſic auditus/cultus/guſtus/fruct⁹/fret⁹ ⁊c.Exempla et ſenſus
poſterioris partis vt corpus/hulcus/vulnus/thus/ius/onus/pectus/tps/latus/ quid di=
mun⁹ ⁊c.declaranda.in ſcd̃o.li.Excipiuntur multa in us.gre.fe.ge.ſcd̃e decli.que ſcriminis
grece in os deſinunt vt papyrus/arctus/balanus/eremus/periodus/ſynodus me habeãt.
thodus/biblus/diphtongus/abyſſus/nardus/coſtus/criſtallus/alabaſtrus/anti
dotus/⁊ multa alia p exceptionẽ a regula.Us mas non terne.Exceptio p̃ceſſit ibi.
Cum multis grecis p us hec vertere latini bene cõmẽdant memorie:q2 non repetẽ
tur.Dixi figurate mas p maſculino genere cum Antonio Nebriſſenſi pluribuſq;.

Femineum domus eſt:⁊ vannus humus colus aluus.
Et tribus atq; manus ceu porticus ac acus idus. Domus.

¶Excipiuntur a priore parte regule pauca feminini gen̄.domus partim ſcd̃e par= Uannus.
tim quarte vt colus:⁊ q̃ tñ ſcd̃e decli.ſunt vãnus hum⁹ alu⁹ reliqua ſunt quarte
decli.⁊ idus tñ eſt p̃lis nũeri.Dom⁹ eſt edificiũ ad habitãdum factũ ex tecto ⁊ pa
rietibus.improprie p quocũq; habitaculo ſumitur vt p tẽplis ⁊ nidis ferarũq; la
tibus ſumit̃ pro familia p gente et patria.Uãn⁹ vas vimineũ,latũ aptũ purgando Humus
frumento.Uerg.Et myſtica vãnus.diminutiuũ eſt hec vallus vãno as.i.ventilo vt Colus.
frumẽta purgẽtur.Euãno:extrauãno:humus terra:hũc facta.hume⁹ a.um.aliq̃d
ex humo.humare eſt in humo ſepelire.Colus inſtrumẽtum qd̃ pẽſa continet a quo
fila fuſa dicũtur.Cic.ij.de orato.quõ ad me venis cũ tua colu ⁊ lana:hic abltũs eſt
quarte declinationis. At colus tormenti genus ſolũ eſt maſculini gen̄.Aluus ven
ter:ſed,pprie ea pars qua ſordes effluũt.nõnũq; p alueo ſumitur nũc ſolũ feminini
gñis eſt.Uer.Curuã cõpagibus aluũ.Colu.lib.vij.Diſtentã in pabulis aluũ.olim Aluus
etiam maſculinũ erat.Actius.Mala nemus retinẽs grando cõcepit in aluo.Alu⁹ Tribus
per n eſt fe.ge.q2 nomẽ arboris:vt pyr⁹ querc⁹ pinus cupreſſus ⁊c.Tribus pgenies Manus.
tribulis aliq̃s ex tribu.Hiero.vtit̃ noĩe cõtribulis p eo q̃ ex eadẽ tribu.eſt.et eſt tri=
bulis cõis ge.per reglam.Quicq̃d vtriq; ⁊c.Man⁹ mẽbrũ notũ a cuius ſimilitudĩe
manus dr̃ inſtrumẽtum nauticũ quo naues harpagonibus rapte tenent̃.Hierony.
Ferreas manus ⁊ vncos preparãtia. man⁹ ꝗq; eſt multitudo ⁊ poteſtas ⁊ elephãti Porticus
proboſcis ⁊ ſcriptura manuũ.manicula eſt parua manus.Porticus ampla dom⁹
ppter repẽtinos imbres ⁊ vmbrarũ ac deãbulatiõis grã edificata.Sta.Stat porti
cus alta colũnis.Cryptoporticus .i.porticus ſubterranea.Cryptos.i.occultus vel Acus.
ſubterraneus.Acus inſtrumẽtum ſartoris:itẽ quo ſarcinatrix vtit̃ ad diſcernẽdos Acus pro
capillos:ab acuta cuſpide.Mart.Figat acus tortas ſuſtineatq; comas.Acus ſimi= gñe inſtru
liter feminini gen̄.quarte ſimilitudine acus ſutorie dicũtur palee frumenti. Colu. cte aciei.
lib.ij.Duriſſime acus eiecte ſeparateq; erũt acuẽtibus.Similiter inſtructio exerci
tus acus dr̃:q2 ea pars militũ vehemẽtiſſima fit ad hoſtem venerandũ acumine te=
lorum.hic acus aci ſcd̃e eſt quidã piſcis.hoc acus ĩeris purgamentum frumenti
Idus ſunt dies quidã menſis.Anus nurus ſocrus quarte decli.fe.ge.ſunt p r̃lam. Idus.
Eſto femineũ ⁊c.quia ſolas feminas ſignificãt.Nam anus eſt vetula hic ⁊ hec ani Anus.
lis ⁊ hoc anile ad vetulam pertinens:vt anilis fabula diminutiuum eſt anicula.
Anus maſculini generis ſecunde eſt poſterior pars verenda ⁊ quidam fluui⁹ So=
crus eſt vxoris vel mariti mater.Nurus eſt filij vxor.Teren.Uno aio oẽs ſocr⁹ Socrus.
oderunt nurus.Nurus capitur aliquando pro quauis femina non antiqua. Nurus.

Dat pecus hec pecudis ſuſcuſq; paluſq; ſaluſq;:
Neq; ſenex:iuuenis:cum ſeruio:nomina donant
Et virtus incus.at maſcula ſint lepus ⁊ mus.

Et que pus donat: veluti chytrapus: volo iungi.

Pecus.

¶ A nobis ve tertie decli. excipiunt pauca fe. ge. que ſunt hec. Pecus gñ gtūs eſt pecudis: nam ſi pecoris facit neu eſt. ⁊ vtrūq ſignificat omne animal quod hominis ſub īperio pabulo terre paſcit: vt ſunt boues/aſini/equi/cameli/oues/capre ⁊c. Pecus oris. etiam totum gregē ſigni. ⁊ aliquādo vtrūq etiā de piſcibus dr oibus rationibus expertib⁹ dr aliquādo fuiſſe maſcu. geñ. quia Enni⁹ dixit pecudi marito hinc fit pecorinus, pecoreus pecudinus: vt pecorina caro: pecudina pellis. Subſcus tabella qua tabule inter ſe coniūguntur: quia qua immittitur ſucciditur. Pacuuius. Nec vlla. ſubſcus cohibet compagem. Vitru. lib. iiij. cap. vij. Et ita ſint cō-
Subſcus. pacte ſubſcudib⁹. Cato. de re ruſti. Subſcudes ilignas addito. Salus terra aquoſa vel aqua nigra non fluens: At pal⁹ li. maſcu. eſt ſtipes magnus. Salus etiā credebatur eſſe dea quedam. Senectus. i. ſenecta ſeniū. ſenitudo ſenitas: ſenum: ſcilʒ
Palus
Salus etas. iuuēt⁹. i. iuuenilitas. iuuēta. i. etas. iuuenū: ⁊ capitur pro ipſis iuuenib⁹. Ser-
Senectus uitus ſeruiēdi conditio et ſeruitiū: nōnulli malūt a ſeruus deriuare q̄ a ſeruio cō-
Iuuētus traria ſeruituti eſt libertas. Virtus eſt ars bene recteq viuēdi: ⁊ proprie fortitudīē
Seruitus ſignifi. virtuoſus latiniſſimi nō dicūt: ſed ſtudioſus virtute p̄ditus. Incus ferramentum magnuʒ ſemper qd fabri cudūt. hinc incudo onis. faber ferrarius. Hier. cōtra
Virtus Ioui. Et in nauib⁹ piſcatorū caput eius ſtat ſicut incudo inſatiabilis reputat ferrū
Incus vt paleas. At maſcu. gñ. ſunt lepus aial notū ⁊ mus. hinc leporinus at murinus:
Incudo. vt leporina caro. murina pellicula. lepuſculus paruus lepus ⁊ quidam piſcis marinus. Maſculina ſunt greca apus podis. i. pes. vt trip⁹. i. menſa tripes. Luc. lib. v.
Lepus Iunctos tripodas. Verg. Et tripodas geminos auri duo magna talenta. Cytra-
Mus. pus ferramentum cui ſupponit̄ cacabus vel olla ſuper ignē: vel olla habēs pedes
Tripus. chytra eſt olla. Sciopus pede vñ vmbrā faciēs. Antip⁹ hō ↄtra pedes nr̄os ambu-
Chytrap⁹ lans. Apus hyrundinis ſpecies quaſi ſine pedibus: ſemp iacet aut volat ¶ Femi-
Sciopus. nina tertie ſunt. venus ⁊ tellus: per regulam. Eſto femineū. Venus eſt amoris et ve-
Antipus. nuſtatis dea credita ⁊ ſeruato gñe pro amore venuſtate capitur. Tellus eſt credita
Apus. olim dea terre ⁊ ſeruato gñe p terra ſumit̄ vt bachus p vino. ¶ Sus cuius gñis
Venus cōis q2 porcū porcāq ſignifi. vbi ſexus facile diſcernitur. Verg. dixit. Sabelli⁹ ſus
Tellus. hinc ſuinus. Varro. hic eſt conſiliator ſuine carnis datur pplo. hi c iterū per dimi-
Sus. nutionē ſuillus: vt ſuilla ca. Ligus. i. ligur ſimiliter cōis ge. eſt: q2 eſt nomē gentile
Ligus da regulā. Quicqd vtriq datur ⁊c. Vetus ⁊ intercus ois ge. ſunt per rl̄am. Adiecti-
Vetus ua trium: q2 ſub vna voce adiectiua ſunt: vt hic et hec ⁊ hoc vetus. i. antiqu⁹ a. um. diminutiuum eſt vetulus: vetuſtus. i. vetus vetero. as. vetus facio veteraſco: ⁊ veteſco. i. vetus fio. Aliqui differētiam ponūt vt lib. vij. declarabo. Intercus inteſtin⁹. Gellius lib. viij. Intercutibus vitijs madentes. Cato intercutibus ſtupris inquina-
Intercus. tus. Plau. Num cum veternum aut aqua intercus tenet. Prudentius. Nūc noua matrices ſolidata intercute flatu. Ego non inueni viſq intercus pro morbo ſubſtātiuum, que hydropa greci vocant. ita tamen vult accipi aliquando. Priſcia. cui ſuffragantur Beroaldus. Sulpitius. Calepinus, ſed teſtimonium nemo citat.

Carbaſus hic aut hec grosſus dant grus atomuſq:
Lecytus atq pharus: genus ⁊ ſpecus ⁊ paradiſus.
Sic aluus quondam iunge intibus atq phaſellus:
Pampinus atq arquus: pro fructu ficus at hic vult
Pro morbo. nunq declinat quarta virile.
Hoc ſpecus atq penus dices: dum tertia flectit.
Hic aut hoc vulgus: Solum hoc virus pellaguſq.

Carbaſus ¶ Quedam in us: ſunt dubij gñis. vt hic vel hec carbaſus ſepius feminini generis eſt genus lini mire tenuitatis: vnde fiebant vela que ob id vndecunq ſiunt: nūc carbaſa dicuntur. Papi. in Achille. Nec mora iam dextras. Itacei carbaſus aure

poſcit. Itacea carbaſus.i.velū aut nauis vlyſſis qui ithacus dr. Propertiꝰ in fine quarti. Exhibuit viuos carbaſus alba focos: hic veſtem ex ſerico aut tenui lino ſignificat. vt apud Ualeriū maxi.lib.i. vbi maſcu. gñis eſt. Quū Carbaſum quē optimū habebat foculo impoſuiſſet: ſubito ignis emicuit: hinc carbaſeꝰ carbaſea um. **Grus.**
et carbaſinus carbaſina um. Grus epiceni gñis. ſub hic vel hec. auis eſt nota. Uer. i.geor. Strimonie dant ſigna grues. Hora.i.ſer. Decerpta ferentes membra gruis ſparſi. Groſſus ficus abortiua que nō matureſcit. Calep. dicit tñ plr groſſi reperiri ſed fallit. Plini.xiij.ca.vij. Groſſus eius non matureſcit. De maſc. gñe. Hiero. Ficꝰ **Groſſus.**
protulit groſſos ſuos. Colu.li.iij. Groſſuli minuti. Celſus.li.v. Groſſi in aqua cocti. De fe. Plini.lib.xv. Deprehendaſq; in hac hyeme groſſos. Et alibi crude groſſi verrucas tollunt. Atomus.i. corpus incecabile ab a.i. ſine: ⁊ tomos inciſio. Multi vtuntur maſc. ego feminino vtar cum Cic. dicēte in libello de fato. Nec (quū hec ita ſint) **Atomus.**
eſt cauſa cur epicurus pertimeſcat fatū: ⁊ ab atomatis petat preſidiū eaſq; de via ducat ⁊c. ſic alibi ſemper. In pri° de fi. Atomus altera alterā poſſet attingere. Seneca.vij.natu. maſc. dixit. Quod atomi cōgeſta ceruatiq; fecerūt. Lecythus ampulla olearia. Cyprianus capſacem vocat femi. eſt apud Grec. teſte Neſtore. Hiero. tñ **Lecythus**
maſ. dixit in.lib.iij. Reg. Hydria farine non defecit: ⁊ lecythus olei nō eſt imminutus. Pharus.i. turris altiſſima in aliquo portu ꝓpter nauigātiū ſalutē ad ꝑlucēdi miniſteriū fabricata. dicta tāq; phanos q ſignificat lucidū n'ſa m r verſa. vel ab **Pharus.**
inſula Egypti Pharo vbi fuit turris celeberrima. vñ alie ad ſimilē vſum fabricate phari dñr. De maſc. ge. Sueto. in claudio. Suppoſuit altiſſimā turrim in exemplū Alexandrini phari vt ad nocturnos ignes curſum nauigia dirigerent. Auienꝰ in arato. Romulciq; phari fauces illeſa relinquit. De femi. Papi. Lunia noctiuage tollit pharus emula lune. Iuue. Tyrrhenāq; pharon. ꝓ inſula ſolum eſt feminini gñis: per regulā. Inſula ⁊ vrbs regio ⁊c. Penus ſcde vel quarte declina. eſt maſcu. **Penus**
ge. vel feminini. Tertie vero ſolum neutri. ſic dices de ſpecus licet in tertia obliqui ſpecoris ori. ore. exoleuerūt. Penus eſt omne eſculentum ⁊ poculentū quo hoies veſcunt. Feſtus. Penora res neceſſarie ad victū quotidianū. Plau. in perſa. Nam niſi penus annuus hodie cōuenit cras pplo proſtituā vos. Lucius. Magna penus paruo ſpacio cōſumpta peribit. in digeſtis titulꝰ eſt de penu legata. De neutro. Hora. Annone proſit portet frumenta penuſq;. Strabo. Propinquos penore valebamus priuare. olim gtūs erat peniris ⁊ peniteris. Legit quoq; hoc penū peni. Affranius. **Penum.**
Uos quibus cordi eſt intra tunicā manꝰ leua dextera in penū herile. Plau. in cap. **Penu.**
ego ibo vt cōueniam ſenē. dicā vt ſibi penū aliud ornet Iuuentū hoc penu vt genu. **Specus.**
Actius penu autem optimū eſt: ⁊ nihil deſit. Specus.i. ſpelunca vnde ſpectare licet ſecunde vel quarte decli. tam maſcu. q̄ feminini gñis. tertie vero ſolum neutri gñis vnde nunc ntm/actm/vtmq; in vſu ſolū habemus. De maſcu. Hora.iij. car. que ne mora. aut quos agor in ſpecus. Ouid.iij.meta. Eſt ſpecus in medio ſyluis ⁊ vimine denſus. De femi. ge. Silius.lib.vi. Tabificā expirat ſaniē ſpecus vltima. Gel.li.v. Specum quādam nactus. Pacu. Aduenio in ſcrupuloſā ſpecum. Cato. Specus oppoſita quo aqua de via abiret. De neutro. Uerg. ene.vij. Hic ſpecus horrēdum ⁊ ſeui miracula ditis monſtrātur. ita legēdū eſſe docet Seruꝰ. Sillꝰ.li.xiij. Tū quaſe ꝑmū rupta tellure recludit, inuiſum celo ſpecꝰ. Prudē. Nox obſcura loci ꝑ ſpecꝰ ambiguū. lectū eſt hec ſpeca ce. ⁊ hoc ſpecus ſpeci ⁊ hoc ſpecu. Paradiſus .i. pomariū et locꝰ ameniſſimꝰ in quo cōſtitutus fuerat a deo homo feminini gñis eſt apud **Paradiſꝰ.**
grecos: maſculine tamē dixit Hiero. in Gene. Plantauerat deus paradiſum voluptatis a principio in quo poſuit hominē. Au g. ad Horoſium. Paradiſus in oriēte ſitus eſt interiecto oceano. Aluus olim vt declaraui. fuit etiā maſc. ge. vt acus: cupreſſus: ⁊ plura nūc tñ fe. ge. Intybus herbe nomē patebit in heteroclitis. phaſelꝰ nauicula velox ⁊ oblōga. de feminino nō occurrit teſtimoniū: niſi oim grāmaticorū. **Aluus.** **Phaſelus**
De maſc. Catulus. phaſellꝰ ille quē videtis hoſpites. Ait fuiſſe nauiū celeberrimū. Optimū hunc latiniſſimū Catullū imitaberis. ꝓ legumine quodā maſculinū eſt. ꝓ inſula ꝓo femininū. Papirꝰ vitis ramꝰ. Uarro teſte ſeruio. ſepiſſime feminine vtit Uerg. nō decernit. Columella ꝓ arbore quadā vtit. Arcus. vel arquus ꝓ iride: tam ſecūde q̄ quarte declinationis: melius eſt maſculini generis: licet Ennius dicatur **Papirus.**
feminini poſuiſſe. Luca. lib.i. Arquus vix vlla variatus luce colorem. Supparus **Arcus vel**
ſolum maſculini eſt: licet olim dicat fuiſſe etiā feminini. Ficus arbor nota. ſolū eſt **arquus.**
feminini generis per regulā generalē: ⁊ ſic eſt ſecūde vel quarte declina. Iuue. Ad **Ficus.**

Et que pus donat: veluti chytrapus: volo iungi.

Pecus.
¶ A nõibus tertie decli. excipiunt̃ pauca fe. ge. que ſunt hec. Pecus q̃ñ gt̃ũs eſt pe
cudis: nam ſi pecoris facit neu. eſt. ⁊ vtrũq; ſignificat omne animal quod hominis
ſub ĩperio pabulo terre paſcit̃: vt ſunt boues/aſini/equi/cameli/oues/capre ⁊c. Pe
cus oris. etiam totum gregẽ ſigni. ⁊ aliquãdo vtrũq; etiã de piſcibus dr̃ oibus ra
tionibus expertib⁹ dr̃ aliquãdo fuiſſe maſcu. geñ. quia Enni⁹ dixit pecudi marito
hinc fit pecorinus, pecoreus pecudinus: vt pecorina caro: pecudina pellis. Sub-
ſcus tabella qua tabule inter ſe configuntur: quia quas immittitur ſucciditur. Pa
cuuius. Nec vlla. ſubſcus cohibet compagem. Uitru. lib. iiij. cap. vij. Et ita ſint cõ-
Subſcus. pacte ſubſcudib⁹. Cato. de re ruſti. Subſcudes ſilignas addito. Salus terra aquo-
ſa vel aqua nigra nõ. fluens: At pal⁹ li. maſcu. eſt ſtipes magnus. Salus etiã cre
Palus debatur eſſe dea quedam. Senectus. i. ſenecta ſeniũ. ſenitudo ſenitas: ſenum: ſcilz
Salus etas. iuuẽt⁹. i. iuuenilitas. iuuẽta. i. etas iuuenũ: ⁊ capitur pro ipſis iuuenib⁹. Ser
Senectus uitus ſeruiẽdi conditio et ſeruitũ: nõnulli malũt a ſeruus deriuare q̃ a ſeruio cõ
Iuuẽtus traria ſeruituti eſt libertas. Uirtus eſt ars bene recteq; viuẽdi: ⁊ proprie fortitudinẽ
Seruitus ſignifi. virtuoſus latiniſſimi nõ dicũt: ſed ſtudioſus virtute p̃ditus. Incus ferramẽ
tum magnũ ſemper qđ fabri cudũt. hinc incudo onis. faber ferrarius. Hier. cõtra
Uirtus Iouĩ. Et in nauib⁹ piſcatorũ caput eius ſtat ſicut incudo inſatiabilis reputat ferrũ
Incus vt paleas. At maſcu. gñ. ſunt lepus aĩal notũ ⁊ mus. hinc leporinus at murinus:
Incudo. vt leporina caro. murina pellicula. lepuſculus paruus lepus ⁊ quidam piſcis ma
rinus. Maſculina ſunt greca apus podis. i. pes. vt trip⁹. i. menſa tripes. Luc. lib. v.
Lepus Iunctos tripodas. Uerg. Et tripodas geminos auri duo magna talenta. Cytra-
Mus. pus ferramentum cui ſupponit̃ cacabus vel olla ſuper ignẽ: vel olla habẽs pedes
Tripus. chytra eſt olla. Sciopus pede vñ vmbrã faciẽs. Antip⁹ hõ ↄtra pedes nr̃os ambu-
Chytrap⁹ lans. Apus hyrundinis ſpecies quaſi ſine pedibus: ſemp iacet aut volat ¶ Femi-
Sciopus. nina tertie ſunt. venus ⁊ tellus: per regulam. Eſto femineũ. Uenus eſt amoris et ve
Antipus. nuſtatis dea credita ⁊ ſeruato gñe pro amore venuſtate capitur. Tellus eſt credita
Apus. olim dea terre ⁊ ſeruato gñe p̃ terra ſumit̃ vt bachus p̃ vino. ¶ Sus cuius gñis
Uenus cõis q: porcũ porcãq; ſignifi. vbi ſexus facile diſcernitur. Uerg. dixit. Sabelli⁹ ſus
Tellus. hinc ſuinus. Uarro. hic eni conſiliator ſuine carnis datur pplo. hĩc iterũ per dimi-
Sus. nutionẽ ſuillus: vt ſuilla ca. Ligus. i. ligur ſimiliter cõis ge. eſt: q2 eſt nomẽ gentile.
Ligus p̃ regulã. Quicqđ vtriq; datur ⁊c. Uetus ⁊ intercus ois ge. ſunt per rlam. Adiecti
Uetus ua trium: q2 ſub vna voce adiectiua ſunt: vt hic et hec ⁊ hoc vetus. i. antiqu⁹ a. um.
diminutiuum eſt vetulus: vetuſtus. i. vetus vetero. as. vetus facio veteraſco: ⁊ vetu
ſteſco. i. vetus fio. aliqui differẽtiam ponũt vt lib. vij. declarabo. Intercus inteſtin⁹.
Intercus. Gellius lib. viij. Intercutibus vitijs madentes. Cato intercutibus. ſtupris inquina
tus. Plau. Num eum veternum aut aqua intercus tenet. Prudentius. Nũc noua
matrices ſolidata intercute flatu. Ego non inueni vſq; intercus pro morbo ſubſtã-
tiuum, que hydropa greci vocant. ita tamen vult accipi aliquando. Priſcia. cui ſuf
fragantur Beroaldus. Sulpitius. Calepinus. ſed teſtimonium nemo citat.

Carbaſus hic aut hec groſſus dant grus atomuſq;:
Lecytus atq; pharus: genus ⁊ ſpecus ⁊ paradiſus.
Sic aluus quondam iunge intibus atq; phaſellus:
Pampinus atq; arquus: pro fructu ficus at hic vult
Pro morbo. nunq̃ declinat quarta virile.
Hoc ſpecus atq; penus dices: ou... tertia flectit.
Carbaſus **Hic aut hoc vulgus: Solum hoc virus pellaguſq;.**
¶ Quedam in us: ſunt dubij gñis. vt hic vel hec carbaſus ſepius feminini generis
eſt genus lini mire tenuitatis: vñ de fiebant vela que ob id vndecunq; ſiunt: nũc car
baſa dicuntur. Papi. in Achille. Nec mora iam dextras. Itaceia carbaſus auras

poſcit. Itacea carbaſus .i. velū aut nauis vlyſſis qui ithacus dr. Propertiꝰ in fine
quarti. Exhibuit viuos carbaſus alba focos: hic veſtem ex ſerico aut tenui lino ſi-
gnificat. vt apud Ualeriū maxi. lib. i. vbi maſcu. gñis eſt. Quū Carbaſum quē opti-
mus habebat foculo impoſuiſſet: ſubito ignis emicuit: hinc carbaſeꝰ carbaſea um. Grus.
et carbaſinus carbaſina um. Grus epiceni gñis. ſub hic vel hec. auis eſt nota. Uer.
i. geor. Strimonie dant ſigna grues. Hora. i. ser. Decerpta ferentes membra gruis
ſparſi. Groſſus ficus abortiua que nō matureſcit. Calep. dicit tm̄ plr groſſi reperiri Groſſus.
ſed fallit. Plini. xiij. ca. vij. Groſſus eius non matureſcit. De maſc. gñe. Hiero. Ficꝰ
protulit groſſos ſuos. Colu. li. iij. Groſſuli minuti. Celſus. li. v. Groſſi in aqua cocti.
De fe. Plini. lib. xv. Deprehendaſq; in hac hyeme groſſos. Et alibi crude groſſi ver
rucas tollunt. Atomus .i. corpus inſecabile ab a .i. ſine: et tomos inciſio. Multi vtun Atomus.
tur maſc. ego feminino vtar cum Cic. dicēte in libello de fato. Nec (quū hec ita ſint)
eſt cauſa cur epicurus pertimeſcat fatū: et ab atomatis petat preſidiū eaſq; de via
ducat etc. ſic alibi ſemper. In p̄lo de fi. Atomus altera alterā poſſet attingere. Se-
neca. vij. natu. maſc. dixit. Quod atomi cōgeſta ceruatiq; fecerūt. Lecythus ampul Lecythus
la olearia. Cyprianus capſacem vocat femi. eſt apud Grec. teſte Neſtore. Hiero. tn̄
maſ. dixit in. lib. iij. Reg. Hydria farine non defecit: et lecythus olei nō eſt imminu-
tus. Pharus .i. turris altiſſima in aliquo portu ꝑpter nauigātiū ſalutē ad plucē- Pharus.
di miniſteriū fabricata. dicta tāq; phanos q̄ ſignificat lucidū n'ſa in r verſa. vel ab
inſula Egypti Pharo vbi fuit turris celeberrima. vñ alie ad ſimilē vſum fabricate
phari dr̄. De maſc. ge. Sueto. in claudio. Suppoſuit altiſſimā turrim in exemplū
Alexandrini phari vt ad nocturnos ignes curſum nauigia dirigerent. Auienꝰ in
arato. Romuleiq; phari fauces illeſa relinquit. De femi. Papi. Lumina noctiuage
tollit pharus emula lune. Iuue. Tyrrhenāq; pharon. ꝓ inſula ſolum eſt feminini
gñis: per regulā. Inſula et vrbs regio etc. Penus ſcđe vel quarte declina. eſt maſcu. Penus
ge. vel feminini. Tertie vero ſolum neutri. ſic dices de ſpecus licet in tertia obliqui
ſpecoris ori. ore. exolcuerūt. Penus eſt omne eſculentum et poculentū quo hoies ve
ſcunt. Feſtus. Penora res neceſſarie ad victū quotidianū. Plau. in perſa. Nam niſi
penus annus hodie cōuenit cras pplo proſtituā vos. Lucius. Magna penus par-
uo ſpacio cōſumpta peribit. in digeſtis titulꝰ eſt de penu legata. De neutro. Hora.
Annone proſit portet frumenta penuſq;. Strabo. Propinquos penore valebamus
priuare. olim gñis erat peniris et peniteris. Legit quoq; hoc penū peni. Affranius. Penum.
Uos quibus cordi eſt intra tunicā manꝰ leua dextera in penū herile. Plau. in cap. Penu.
ego ibo vt cōueniam ſenē. dicā vt ſibi penū aliud ornet Iuuentū hoc penu vt genu. Specus.
Actius penu autem optimū eſt: et nihil deſit. Specus .i. ſpelunca vnde ſpectare licet
ſecunde vel quarte decli. tam maſcu. q̄ feminini gñis. tertie vero ſolum neutri gñis
vnde nunc ntīm/actīm/vctīmq; in vſu ſolū habemus. De maſcu. Hora. iij. car. que ne
mora. aut quos agor in ſpecus. Ouid. iij. meta. Eſt ſpecus in medio ſyluis et vimine
denſus. De femi. ge. Sillius. lib. vj. Tabificā expirat ſaniē ſpecus vltima. Gel. li. v.
Specum quādam nactus. Pacu. Aduenio in ſcrupuloſam ſpecum. Cato. Specus
oppoſita quo aqua de via abiret. De neutro. Uerg. ene. vij. Hic ſpecus horrēdum et
ſeui miracula ditis monſtrātur. ita legēdū eſſe docet Seruiꝰ. Silliꝰ. li. xiij. Tū que
ſe p̄mū rupta tellure recludit, inuiſum celo ſpecꝰ. Prudē. Nox obſcura loci p ſpecꝰ
ambiguū. lectū eſt hec ſpeca ce. et hoc ſpecū ſpeci. et hoc ſpecu. Paradiſus .i. poma- Paradiſꝰ.
riū ex locꝰ ameniſſimꝰ in quo cōſtitutus fuerat a deo homo feminini gñis eſt apud
grecos: maſculine tamē dixit Hiero. in Gene. Plantauerat deus paradiſum volu-
ptatis a principio in quo poſuit hominē. Aug. ad Oroſium. Paradiſus in oriēte ſi
tus eſt interiecto oceano. Aluus olim vt declarauit. fuit etiā maſc. ge. vt acus: cū ſi-
ſus: et plura nūc tm̄ fe. ge. Intybus herbe nomē pa..bitur in heteroclitis. phaſellꝰ na Aluus.
uicula velox et oblōga. de feminino nō occurrit teſtimoniū: niſi olim grāmaticorum. Phaſelus
De maſc. Catulus. phaſellꝰ ille quē videtis hoſpites. Aiūt fuiſſe nauiū celeberrimū
Optimū hunc latiniſſimū Catullū imitaberis. ꝓ legumine quodā maſculinū eſt. ꝓ
inſula ꝓo femininū. Pāpinꝰ vitis ramꝰ. Uarro teſte Seruio. ſepiſſime feminine dixit
Uerg. nō decernit. Columella ꝓ arbore quadā vtit. Arcus. vel arquus ꝓ iride: tam
ſecūde q̄ quarte declinationis: melius eſt maſculini generis: licet Ennius dicatur Pāpinus.
feminini poſuiſſe. Luca. lib. i. Arquus vix vlla variatus luce colorem. Supparus Arcus vel
ſolum maſculini eſt: licet olim dicat fuiſſe etiā feminini. Ficus arbor nota. ſolū eſt arquus.
feminini generis per regulā generalē: et ſic eſt ſecūde vel quarte declina. Iuue. Ad Ficus.

que diſcutienda valēt ſterilis mala robora fici. Cic. de ora. Cui quū familiaris, quidā
quereret ꝙ diceret vxorē ſuā ſuſpendiſſe ſe de ficu. p fructu eſt maſcu. vel feminini
gn̄is: p maſculino quidē ſolū ſcōe declinationis etiā morbū quendā a ſimilitudine
Vulgus. fici ſignificās. p femi. ge. tam ſcōam ꝙ quartā decli. recipit. Hec eſt ſnia doctiſſimi
Valle: declarātis illud Mar. Dicemus ficus ꝗs ſcimus in arbore naſci. Dicem⁹ ſi
Vulgum. cos Ceciliane tuos. Vulg⁹ eſt multitudo ignobilis tā maſculini ꝙ neutri ge. Cice.
Saturnū maxime colūt vulgi. Tacitus. Eſt vulgus ſine rectore preceps pauidus
ſocors ſepiſſime. Idem maſculine alibi vtit̄ In Job. Vulgū pauperē ſpoliauerunt.
Salu. in iugur. Vulgū effuſum oppido cedere. Plini. lib. viij. Id vulgū crediſſe
video. Hora. Huic ego vulgū. Errori ſimilem cunctū inſanire docebo. Verg. ij. ene.
Hinc mihi prima mali labes hinc ſemper Vlyſſes Criminibus terrere nouis hinc
ſpargere voces. In vulgū ambiguas: ꝛ querere cōſcius arma. Sergius cōtra rōnē
carminis legit vulgū ambiguā: credens vir alioqui doctiſſimus vulgus hic eſſe fe-
minini gn̄is: quem male ſequūtur Pomponi⁹ et Niger pluresꝙ Seruius admo-
Sexus. net legendū eſſe in plurali ambiguas. vt ſtet vſus de neutro Vergi. Scindit̄ incer-
tum ſtudia in cōtraria vulgus. Sexus nūc maſculinū olim etiā neutrū fuit. Plau.
Genus. in ru. Virile ſexus nunꝙ vllū habui. Dicebāt quoqꝫ hoc gen⁹ in neutro gn̄e p hoc
Pelagus. genu. Cice. in arato. Iam dextrū genus ꝛ decorataꝫ lumine ſuram. Tantū neu. ge.
ſunt. pelagus. i. mare. nōnūꝙ maſculine reperiri notat Calepinus. Valle. Flaccus
Virus. lib. j. O quantū terre ꝗtū cognoſcere celi. Permiſſum eſt pelagū quantos aperim⁹
in vſus nō diffiteor Valeriū dignū eſſe quē citra affectationē imitemur. Virus ve-
Catus. nenū ꝛ grauis odor. Verg. ille malū virus ſerpentibus addidit atris. Viroſus ꝛ vi-
rulentus. i. viro plenus. Catus p felle. Seruius dixit femininū teſte Bergomate.

Femineū eſt laus fraus velut s cui conſona iuncta eſt.

Laus. Laus ꝛ fraus ꝛ oia noia deſinentia in s precedente conſonāte ſunt feminini ge-
Fraus. neris. vt trabs/plebs/hyems/vrbs/ſtirps/ars/glās/mens/ꝛc. Laus: xpria ꝟtus
Trabs. et laudatio. hinc laudo/collaudo/claudo/perlaudo. Fraus: deceptio ꝛ periculum.
Plebs. fraudulosus ꝛ fraudulētus qui fraudē facit. fraudo fraudas: decipio. Trabs: craſ-
ſum lignum in edificio. Ennius dixit hec trabes. Plebs vulgus. hec plebs plebei
Hyems. idem ſicut Plini. Tanta plebei cōſternatione: vt primo pulſus ex ea regione mox ꝛ
Vrbs. interemptus ſit. diminutiuū eſt plebecula. plebei⁹ plebeia ad plebē pertinēs. ple-
biſcitum. i. plebis ſtatutū. Hyems. i. bruma. hyemo hyemas hyeme habito. Vrbs
id eſt oppidum diminutiuū eſt vrbicula. vrbicus ꝛ vrbanus ad vrbem pertinens:
vrbanus etiam eſt honeſtus ꝛ facetus. reliqua patebunt in ſequenti libro.

Maſcula ſunt pons fons mons ſeps dum denotat anguem
Et cum d ante chalybs: aſſis cui [illegible] to partes:
Et polyſyllaba in s dum p proponitur illi.

¶ Excipiūtur ab illa regula quedam maſculini generis. et ſunt hec: fons a funden
Fons. do: qꝛ fundit aquā. diminutiuū eſt fonticulus: ꝛ fonticelus. olim fuit etiā feminini
generis teſte Calepino. fontanus quod ex fonte eſt: vt aqua fontana. Pons aſſer
Pons. vel quiduis aliud per qḋ ſupra aquas tranſimus. ponticulus paruus pons. Pōto
Mons. pontonis. nauis qua pecora traiiciūtur vel alie res. Mōs terre tumor altiſſimus.
Seps. monticulus paruus mons. Montanus ex mōte. Seps paruus ſerpens ex cui⁹ ictu
mēbra percuſſa putreſcūt: a ſeps verbo greco putrefacio. Luca. lib. ix. Oſſaqꝫ diſſol-
uens cum corpore tabificus ſeps. accuſatiuus eſt ſepa. vnde p eodē fit femi. prime
Seps. hec ſepa ſepe: quod apud Plini. inuenies. At ſeps pro ſepimento eſt gn̄is feminini
Mars. et dicitur etiā hec ſepes ſepis. Mars deus belli vel ipm bellū pertinet ad regulaꝫ.
Dens. Omne viro ſoli. Dens notum eſt: capitur per ſimilitudinem pro omni quo aliquid
Dentio. teneri vel execari pōt. Vergi. tum dente tenaci Anchora fundabat naues. Dentio
tis. ire. dentes emitto: dētitio dētiū emiſſio. Dētatus magnos habens dentes. den-
Chalybs. toſus idē. Edētatus vel edentulus: qui ſine dentib⁹ eſt. Chalybs ppl's quidā et fer-
rum optimū: ꝛ aliquid ex chalybe fabrefactū. Ver. Vulnificusqꝫ chalybs vaſta for-
nace liqueſcit. Eſt etiā fluuius quidā p pplo ſiūt maſculinū eſt: qꝛ femina dr̄ cha-
Arabs. lybiſſa. vt Arabs qꝛ femininū dr̄ arabiſſa. da regulā. Eſto gen⁹ variū ꝛc. Hierony-

nus in ꝓlogo Job. Et accepit vxorem Arabiſſam. Itē libs eſt maſc. gñis: q̄ ſigni
ficat ventū aphricū: quē vt ceteros vētos deos eſſe dixit gētilitas ⁊ ꝑ flatu accipit: Tridens:
vt Bacchus ꝑ vino per ſ̄ram. Omne viro ſoli ⁊c. Sub dente volo cōprehēdi bidēs Bidens
Triēs pro inſtrumētis tot dentiū. Oui. Itē tridente ſuo terrā ꝑcuſſit: at illa intre- Sextans
muit. Bidens autē ꝓ oue eſt fe. ge. Itē maſculina ſunt noīa ſignificātia ꝑ ptes aſſis Quadrās.
vñ as eſt .xij. vncie: vncia eſt prima pars aſſis. Noīa itaq̄ de quibus loquor ſunt. Triens
Sextans ſexta pars aſſis .i. due vncie. Quadrās vncie tres: q̄ſi quarta pas aſſis: ⁊ Quincunx
vocat̄ etiā triūciū. Triēs tertia ps .i. vncie quatuor. Quīcūx vncie q̄nq̄. hoc in x de Semis
ſinit nō in ns. Semis .i. ſemi as: hoc eſt ſex vncie. Septūx in x nō in ns .i. vncie ſeptē Bes.
Bes .i. vncie octo. Dodrās vncie nouē: quaſi dēpto quadrāte: ⁊ d̄r nouuncium. De Dodrans.
xtrās .i. vncie decē quaſi dēpto ſextante. Deunx .in x: nō in ns: vncie vndecim: qua Dextrans.
ſi dēpta vncia ab aſſe. hec noīa ſignificāt nūmos ⁊ vaſa. Perſi. Sed tremor inter Deunx.
vina ſubit calidūq̄ triētē Excutit e manibus. de nūmo. Iuue. Nō habet infelix q̄uē Hydrops.
porrigat ore trientē. ſignificant etiā partes hereditatis ⁊c. Itē maſculina ſunt po
lyſyllaba in ps: vt hydrops aqua intercus. hydropic⁹: qui eo morbo laborat. ethi
ops, maſculinū eſt: quia femina dicitur ethiopiſſa.

Hic aut hec. forceps ⁊ adeps frons cum ſcrobe ſerpens:
Atq̄ rudens ⁊ ſtirps dum truncum ſignificabit.

¶ Pauca in ns deſinētia precedente cōſonāte ſunt dubij gñis. vt forceps inſtrumē- Forceps
tum quo tenet̄ aliq̄d: ideo ab imperito vulgo tenella vocat̄: a cui⁹ ſimilitudine can-
cer forcipes habere dicit̄: appellatur autem quaſi forniceps: quia eo fornum .i. cali-
dum capimus. Uirg. viij. ene. Illi inter ſeſe multa vi brachia tollūt in numerū ver Adeps.
ſantq̄ tenaci forcipe maſſam. De genere author eſt Priſcianus. Adeps .i. pinguitu
do cuiuſcunq̄ rei. De maſculino Pli. Folia cū vrſino adipe trita imponunt poda-
gricis. Idem. Iuuat aures adeps anſerimus cū ocymi ſucco impoſitus. De femini Frons
no. Idē. Cū quo recens adeps cocta ſit. Celſus lib. v. Adipis Anſerine. Froō ſemper
nunc femininū eſt ſiue ſoliū ſiue capitis anteriorē partē notet. Mart. Nec matuti-
na ſi mihi fronte venis. olim pro parte capitis maſculinū erat. Cecilius apud Gel-
lium. Hi ſunt inimici peſſimi fronte hylaro triſti corde. Cato. Poſtridie ſignis col-
latis equo fronte pugnaui. Scrobs foſſa aut puteus ⁊c. De maſcu. Columel. Nec Scros.
totus ſcrops terra cōpleatur. Plau. Sexagenos ſcrobes. Sepius eſt maſculinum
diminutiuum eſt ſcrobiculus. dicit̄ et maſculine hic ſcrobis: vt hic panis. Nā Ca-
pella ait: hic ſcrobis vt hic mēſis: licet Lucanus exiguā ſcrobē dixit. Ego tamē nō
verebor Lucanū imitari ſic ſcribentē lib. viij. Exigua trepidus poſuit ſcrobe nobi- Serpens.
le corpus. Et Ouidium. vij. meta. Scrobibus tellure duabus. Serpens .i. anguis.
Uirg. Corpora natorū ſerpens amplexus vterq̄. Iuue. ſaty. vj. Et mobile caput vi
ſa eſt argentea ſerpens. Luca. lib. ix. Parua modo ſerpens. Mart. lib. xj. Nec ſerpēs Rudens
habitare tota poſſit. Rudens funis nauticus. Ouid. pulſi gemuere rudētes. Plau.
Hanc quam rem trahis rudentē cōplico. Frequēti⁹ eſt maſculinū. Stirps ꝓ origine
vel ꝓgenie ſolū eſt femininū. Uirg. Heu ſtirpem inuiſam. At ꝓ trunco vel radice
tam maſculini q̄ feminini generis eſt. De maſculino frequētius occurret teſtimo-
nium. Uirg. ij. georg. Admorſo ſignata in ſtirpe cicatrix. Idem ene. lib. xij. Sed ſtir-
pem teucri nullo diſcrimine ſacrū. In eodē. Quū ſemel in ſyluis imo de ſtirpe reciſ-
ſum. De feminino. Hora. Stirpeſq̄ raptas ⁊ pecus ⁊ domos. Cic. ij. de natura deo.
Per ſtirpes alantur ſuas. ſic idem ſepius pro trunco aut radice ⁊c.
¶ Torrens cui⁹ generis: maſculini. quia cū ſit natura adiectiuū intellig̃it̄ maſcu Torrens.
linum fluui⁹ per regulā. Mobile ꝓ fixo. Eſt autem torrens fluuius per pluuiā con
gregatus: qui in eſtate plerūq̄ ſiccatur. Adiectiue dicimus torrētia flumina: que
in morē torrentis fluunt. Torrens oratio .i. vehemens ⁊ impetuoſa. Cōparatur vt
torrens torrentior torrentiſſimus. Per eandē regulā. Oriens ⁊ occidens maſculina Oriens
ſunt. ⁊ ſumuntur pro regione orientali et occidentali. ¶ Princeps cuius generis: Occidens.
communis: quia viro ⁊ femine datur per regulā: Quicquid vtriq̄ datur ⁊c. eſt qui Princeps.
vel que principatū tenet. quaſi primū caput: vt volunt. de feminino. Uirgi. x. eneid.
Tu mihi nunc pugne princeps tu diua ſecundo. Cor. Tacitus: Corrumpere cubi-
cula principū feminarū. Principiſſa, ducíſſa, comitiſſa, militiſſa ⁊c. culinaria ſunt
non latina. Que ſunt alia per eandem regulā cōmunia: Celebs abſq̄ coniuge etiam

ſi caſte nõ viuat. Hora. Melius nil celibe vita. Ouid. Sine coniuge celebs viuebat.
hinc celibatus vita ſine coniuge. Sueto. Amiſſa vxore lepida duobuſq; ex a libe-
[Margin: Parens / Infans]
ris manſit in celibatu. Parens pater et mater: auus aut auia ꝛc. Seduli⁹. A Sal
ue ſancta parens enixa puerpera regem: ſit a pario ꝛc nam parens participium a
pareo.i.obediens. Infans homo per etatem nondũ ſciens fari. Infantia p̄ma etas
infantilis ad infantẽ pertinens. Quãq; de pullis brutorũ dr̃. Pli. Quadrupedes in-
fantes ſuos cognoſcũt. Jde. Ueſpertilio volucrũ ſola lacte nutrit vbera admouens ge-
minos volitat amplexa infantes. Hic obiter notabis veſpertilio feminine pferri: q2
intelligit̃ volucris per regulã. Cõis pprio ꝛc. Trãſfert̃ quoq; ad inanimata. Jdem:
Nec tunice, minor grã in cibo infantis boleti.i. parui necdũ adulti. Adiectiue ſu
mit̃ pro infacundo. Cice. in bruto. Jp̃m ſcipionẽ accepimus nõ infantẽ fuiſſe. Oui.
Sutturaq; imbuerãt infantia lacte canino. Prudẽ. Largire cõptũ carmẽ infantiſſi-
[Margin: Bifrons / Quadri-frons / Effrons / Cliens / municeps / Manceps / Recens]
mo. Bifrons/quadrifons habẽs duas aut quatuor frontes vti ianus ſm poetas.
Effrons ſine fronte.i.verecundia: vñ et perficiunt frontẽ. Philel. Namq; verecũdi
nihil eſt qð peniſſet effrons. Cliens defenſionis grã aliquẽ colens: ꝛ pene volunta-
rius famulus fauore et mercede aliqua vel beneficio ductus: qui ſic colitur eſt cliẽ
tis patronus: clientela eſt clientiũ multitudo. Municeps.i.ciuis. Petrus eſt mu-
niceps meus nõ cõmuniceps. Manceps qui aliqd̃ a pp̃lo emit cõducit ve: q2 ſubla-
ta manu ſignificat ſe authorẽ emptionis eſſe. vix de feminis dr̃ licet ſignificatio nõ
adeo repugnet. Eſt etiam conductor operariorum et princeps artificum.

¶ Recens cui⁹ gen̄ ois q2 eſt ſub vna voce adiectiuũ per regulã. Adiectiua triu3 ꝛc.
Talia ſunt valde multa. vt recens.i. nouus. Capit̃ pro recenter tam in pſa/ orõne/
[Margin: Elegans. / Petulans. / Sons / Inſons. / Iners. / Solers / Uidens / Animans.]
q̃ in carmine. Plau. qui recens eſt agro venerat. Uirg. Sole recẽs orto. Suet. in vr
be. Romã recens conditã. Elegãs/ornatus/ſplẽdidus/electus. Petulans/libino
ſus/iniurius/nequã. Sons malus: inſons innocens: iners ignauus: inertia igna-
uia. ſic ſolers cautus quaſi totus in arte. Solum hoſce totũ ſignificat. Demens et
amens.i. ſtultus inſanus. ſic expers/biceps/triceps/anceps/prudens/ſapiens/in
gens/concors/diſcors/inops/expors/potens ꝛc. legens: amãs. ſic oia participia p̃ntis
tẽporis Sed ex dictis quedã nõ videnẽ eſſe plane adiectiua: q2 in ops particeps et
plura in plurali neutro carent. vidẽs pro dei ppheta maſculinũ eſt. Animans lz
natura ipſa adiectiuum ſit: tñ tanq̃ ſubſtantiuũ per ſe ponitur in quouis genere.
[Margin: Nefrens.]
De maſculino. Hora. ij. ſer. ſed hic ſtylus aut petet vltro. Quẽq̃ animantẽ. De femi
nino. Cice. j. de legi. Na3 quũ ceteras animantes abieciſſet ad paſtum. De neutro.
Animantium plurali ſepe occurret teſtimonium. Ouid. Pronaq; quum ſpectent
animantia cetera terram Os homini ſublime dedit. Adijce maſculinis nefrens: q2
intelligitur ſemper porcellus. Eſt enim teſte Uarrone porculus per etatem fabas
frendere.i. frangere nondum potens.

Hec petit x. polyſyllaba in ax ꝛ in ex maribus do:
Si tamen hec fornax ſimilax carex velut halex.
Addatur vibex cum forfex atq; ſupellex.

[Margin: Celox / Thorax. / nyctorax. / Antrax / Harpax. / Dropax. / Storax / Abax. / Frutex / Latex / Uertex. / Pollex. / Rumex]
¶ Nomina in x ſunt feminini generis. vt celox.i. ſcapha. Plau. Quo hanc celoce3
conferam. Uarro. Nauteremulagã mouẽt celocem. Sunt qui putẽt fuiſſe olim ma
ſculinũ: nomen habet a celeritate. vocatur etiã celoris ꝛ oxia: pax: lex: nox ꝛc. Exci-
piuntur polyſyllaba tã in ax q̃ in ex. quia ſunt maſculini gen. vt thorax.i. pectus
et pectoris munimentum. hinc thorax laneus. thorax ferreus. aut chalybeus ꝛc.
Uir. Bilicẽ thoraca petitũ perfoſſum pluries. Nycticorax coruus nocturnus a nyx:
id eſt nox: corax id eſt coruus. Anthrax hulcus quoddam. harpax vncus quo aliqd
trahitur ex puteo. Dropax vnguentum quoddam. Storax vel ſtirax genus aroma
tis. dicitur etiam hec ſtorace. Abax.i. abacus: menſa calculatoria: q̃ cui vaſa ſuper
ponuntur. ff. de lega. tertio. l. heres. § Cum corinthia vaſa legata eſſent: abaces quoq;
horum vaſorum collocandorum cauſa legatos videri. Uulgo mẽdoſe habetur; nihil
dicitur abaces. Frutex mediũ quid inter arborẽ ꝛ herbã. dicunt olim fuiſſe femininũ
vt latex.i. aqua: nõnunq̃ poetice etiã vinũ nunc tantũ maſculinum. Uertex.i. ſum-
mitas. vt vertex capitis vel montis. Pollex primus digitus quia pre ceteris pollet
Rumex id eſt herba quedam libidinem prouocans. Vergilius. Fecundaſq; rumex

Murex conchiliū quo veſtes tinguntur capitur pro purpura. Verg. Tyrioq; arde Murex
bat murice lena. ſignificat plura quibus ſuperſedeo. Monoſyllaba feminina ſunt
vt pax lex. Inter polyſyllaba .i. habētia plures ſyllabas quā vnā feminini ge. ſunt Fornax
Fornax caminus vbi coquunt lapides. diminutiuū eſt fornacula. Similax vel ſmi Similax.
lax genus hedere flore candido olente liliū. Eſt etiam arbor q uē taxum latini vo
cant: vbi ad florē reſpeximus nōnunq̄ maſculine reperimus. Carex herba acuta et Carex.
duriſſima ſimilis aſparago. Verg. Et carice paſtus acuta. Carectū locus caricibus Halex
plenus. Itē: Tu poſt carecta latebas. Halex piſcis: vide halec. Vibex ſignū flagel Vibex.
li in corpore. Perſi. Si puteal multa cautus vibice flagellas. Forfex inſtrumētum ſar Forfex.
torū quo aliquid ſcindūt. Forficula parua forfex qua pili ſcindunt aut quid aliud Supellex.
Forpex Hermānus Torrenti. negat latine dici: licet in vocabulariis et grāmaticis Ilex.
reperiat. Supellex res domeſtica. Perſi. Tecū habita vt noris quam ſit tibi curta Vitex.
ſupellex. Ilex femininū eſt qr eſt nomen arboris glandifere. ſic vitex qr eſt ſalix vn Pellex.
de vaſa viminea fiunt. Pellex femininū eſt qr ad ſolā feminā pertinet. Eſt eñ pel
lex impudica mulier q̄ cū marito alterius miſcet corp⁹. Iuue. de mala vxore. Aut
odit pueros: aut ficta pellice plorat. Pellicatus actus pellicis. pellaca .i. pellex.

Maſcula ſunt fornix phenix cum maſtice varix

Et bombix ſpadix et oix: quodq; vncia prebet:

Grex et erix ſandix voluox calyxq; calixq;.

¶ A regula Hec petit x. tolluntur plura maſculini ge. vt fornix arcus in edificiis et Fornix.
quocunq; opus ē cameratū: a furuus .i. ater, quia ſolent ea loca obſcura eſſe: capi
tur pro lupanari. In priapeia. Nigri fornicis oblitus fauilla. Hinc fornicor aris.
i. meretricor. et fornicarius atq; fornicaria. fornico. as. i. fornicem facio. Phenix auis
vnica. Luca. lib. vj. Aut cinis eos poſiti phenicis in ara. Oui. Corpe de patrio par Phenix.
uum phenica renaſci. Si qñ inueniat femininū hoc erit per regulā. Cōis. pprio: qr
recta ſpecialitate reſpicietur ad genus quod eſt auis. Phenix etiā eſt vetus quidā
et Annius ciuis regionis phenice ſemper. aūt eſt maſculinū qr femina dicit phenii
ſa. Verg. Hunc pheniſſa tenet Dido. Pa regulā. Eſto genus vari. ſic Cilix vir cili
cie. thrax vir thracie. phryx vir phrygie .i. Troie: per candē regulā maſculina ſunt:
qr femina dicitur ciliſſa/thraſſa vel threſſa et phrygia. Luca. O nunq̄ pacate cilix. Cilix.
Ouid. .i. faſto. Et ſonat accēſſis ſpica ciliſſa focis. Virg. enei. j. Vel qualis equos thra Thraci
iſſe fatigat harpalice. nō dicitur threiſſa teſte Georg. Merula: qr ex in ei nō vertit. Phryx.
Virg. ix. enei. O vere phrygie .i. troiane. Rex maſculinū eſt per candē regulā qr fe
mina dicit regina. Maſtix gis .i. flagellū maſculini generis teſte Nebriſſenſi. vti
mur in compoſitis vt Homero maſtix .i. reprehenſor Homeri et flagellator et capi Maſtix.
mus pro quouis zoilo inepto doctorum ſugillatore. ſic Vergillio maſtix. Cice. maſtix
At maſtix maſtichis .i. gūmi lentiſci que maſtiche quoq; dicitur femininū eſt cōtra
quoſdam. Serenus. Maſtichis addentur fracte iam milia farra. Varix vena tumi
da in corpore humano. Iota. Varice ſucciſo. Celſus lib. ij. varix ortus. Calepinus Varix.
nominatiuū ponit varices et dicit eſſe maſculini vel feminini gñis: vellem pbaſſet:
poſtq̄ hec ediderā inueni feminine apud Senecā in epiſt. ola. lxxviij. Dum vari
ces excecādas pberet. hinc fit varicolus: varicor varico varicas et varicus ec. Spa
dix eſt quidā color. Verg. iij. Geor. maſculine honeſtiq; ſpadices. Gelli⁹ li. iij. Palme Spadix.
termes ex arbore cū fructu auulſus ſpadix dr. Oix aial in getulia ex capra genc
re. Iuue. Et getulus oix. Et cōpoſita ab vncia maſculina ſunt: quincunx: deunx: Oix.
vide in ps. Parteſaſſis melius in x. quā in ns deſinūt vt doctiſſimi ſentiunt. Grex
pecorū multitudo. Auguſti. feminine dixit. Alias vero greges inſtituerit que agre Grex.
gate ec. Erix mōtis ſicilie nomē. a Sndix maſculini gñis teſte Seruio herba: que Eryx.
dā et coloris genus: hinc ſandicinus a. um. Voluox vermis qui et cōuoluolus et in Sandix
uoluolus dicit. Calix cū y. greco pniore producta maſculini gñis teſte Nebriſſenſi Voluox
.i. folliculus quo fructus arboris coopcritur a calypto .i. operio. Calix cū noſtro eſt Calix.
vas potoriū: aut etiā in quo legumina et cetera reponuntur. Horatius. Fecūdi cali Calix.
ces quem nō fecere diſertum. Iapix maſculinū eſt quia nomen venti. Horati⁹. Ne
quid albus peccet. Iapix ſtat ex Apulis. Bombix (quod ante merito declaraſſem) Iapyx.
maſculinū eſt. intellige dū vermem ſignificat. Martialis. Bombyx pendulus vrget Bombyx.

opus pro materia vero illa vnde fiũt veſtes,bombycine fem'ninum eſt.Nam Pli-
nius titulum habet:de bombyce coa,Item bombyce aſſyria ſic docuit Antoni⁹ Ne
briſſenſis. aliquando tamen bombix pro ipſo panno vel veſte bombycina : etiam
maſculine legitur. Properti⁹. Nec ſi qua arabio licet bombyce puella. Poſſumus
dicere poetaꝫ ad vermen reſpexiſſe ex cuius textura bombycinum conficitur. Alux
pro ictu etiam pro maſculino eſt teſte Aldo.

Hic aut hec cortex ⁊ onix cum prole ſilex lynx.
Imbrex calx ramex pumex obicem volo iungi.
Atq culex natrix.Sunt qui limax quoq iungant.

Cortex. ❡ Quedã noĩa in ex:ſunt dubiĩ gene.vt hic aut hec cortex:⁊ eſt veluti corium cuiuſ
cunq rei:arboris ⁊c.de maſculi.Ouid.Senſit adhuc trepidare nouo ſub cortice pe
ctus.Verg.raptus de ſubere cortex,melius eſt maſc.de feminino.Idẽ muſco circũ
Onix. dat amare.Corticis.Onix cũ ꝑle q̃ eſt ſardonix.Onix.i.vnguis ⁊ gẽma cãdorẽ ha
bẽs vnguis humani.Mart. Calcatuſq tuo ſub pede lucet onyx. Mart. Vnguen-
tum fuerat q' onix modo parua gerebat.Frequẽti⁹ eſt maſcu.Sardonix gẽma ſar
di onichiſq colorẽ repreſentãs.Iuue.ſat.vi.In manib⁹ denſi radiãt teſtudine tota
Sardonix Sardoniches.de feminino.Idem cõducta paulus agebat.Sardoniche.Perſi. Et
natalitia tandẽ cũ ſardoniche albus. Sardonix etiã eſt mõs quidã Indie : diuerſi
Silex. tas põt venire q' intelligitur lapillus vel gemma.Sardonich⁹.i.ſardonix. Silex.
Papi.Indomituſq ſilex curua fornace liqueſcit.ſic ceteri fere. Ver.tñ dixit:nuda
in ſilice:⁊ Stabat acuta ſilex ꝑciſis vndiq ſaxis.Eſt lapis duriſſimus vnde excutit
Lynx. ignis.Hinc ſiliceus ex ſilice vel durus:vt ſilicium caput.Lynx aĩal maculoſum ex
luporũ genere acutiſſime videns,cuius vrina in calculũ duritiem vertitur ⁊ fit gẽ-
ma de maſculi.Hora.ii.car.Nec curat orion leones aut timidos agitare lyncas.de
feminino.Verg.iii.ge.Quid lynces bacchi varie.Enei.i.maculoſe tegmine lyncis.
Imbrex. Lynx etiam fuit rex quidã in hãc beſtiã verſus:vt fabulãtur.Imbrex melius eſt fe
minini gñis.teſte Seruio in illud Ver.iiii.geor.Anguſtiq imbrice tecti. Plautus
Calx. in milite Meas fregiſti imbrices ⁊ tegulas.Eſt canalis in tecto per quem fluit im-
ber.Calx.pes im⁹ capit ꝑ cuiuſq rei fine :vt caput pro principio. Perſius.In por
tam rigidos calces extendit.Apule.vii.met.Expugnata patientia mea calces vali
dos extuleram.de feminino.Verg.ix.enei.Quadrupedẽq citum ferrata calce fati-
gat.Cice.i.tuſcu.Nunc video calcem ad quem quũ ſit decurſuꝫ.Gelli.lib.xiii. Cur
ſuſcorum ad candẽ calcem virtutis tendentiũ.Calx autem aut (vt vult Caper) per
es,calces pro materia qua lapides in muro cõglutinãtur ſoluꝫ eſt feminini generis
Palladi⁹.Calcs que erit ex ſpiſſo ⁊ duro ſaxo ſtructuris cõuenit.Ramex.i. hernia
hoc eſt ruptura ⁊ deſcenſio inteſtini in ſcortcum.i.ſaccum teſticulorum ramicoſus
Ramex id eſt herniicoſus Plaut⁹ Tua cauſa nemo noſtrũ rupturus eſt ſuos ramices. Lu
cillius.Ramice magno.de feminino nõ ſuccurrit exemplũ.credo meli⁹ eſſe maſculi-
Pumex. num.Pumex lapis cauernoſus ad corpora leuiganda laudatiſſimus. Sepius eſt
maſculini gñis.Vergil.v.enei.Latebroſo in pumice nidi.Catullus feminine dixit
Ober. Cui dono lepidum nouũ libellum . Arida modo pumice politũ.Obex rariſſime ſin-
gulariter repertus ntũs: Ouid.Quas obice firmo clauſerat iliades. Verg.eneid.
viii.Ecce maris magna claudit nos obice pontus q̃dã magna legunt:alii magno
Culex. teſte Seruio.⁊ ſignificat obiectum vel obſtaculũ vt peſſulũ ſeram ⁊ cetera. Culex.
vermiculus alatus grece conops,opos dr.ſepius eſt maſculinũ. Plautus femini
ne dixit in caſſina.Eho tu mihi cana culex vix teneor quinque decerte dicam. No
tat hoc contra Politianũ Baptiſta pius.Natrix.ſerpens aquaticus maſculinum
Natrix eſſe docet Phocas per illud Lucani.Et natrix violator aque. Lucilius lib.ii.femi-
nine dixit.Si natibus natricem impreſſit craſſam ⁊ capitatam.
Limax ❡ Limax nonnulli dicunt eſſe femininum.Ego vero maſculinum inuenio. Colu-
mella. Implicitus cõche limax hirſutaq campe.Eſt teſtudo ⁊ cochlea terreſtris
que ⁊ limaca a lumo dicitur.Pulex maſculinum:olim fuit femininũ. Radix ⁊ crux
feminina ſunt olim etiam maſculina:Graccus:Dignus fuit qui malo cruce peri-
ret.Crux id eſt furca patibulum:gabalum.
Coniunx ❡ Coniunx cuius gñis:Cõmunis:q' viro ⁊ femine datur per regulaꝫ. Quicquid
vtriq datur.Eſt enim maritus,vel vxor.Que ſunt alia per hanc regulam in x cõis

Dux qui vel que ducit. Uirgil. Dux femine facti. ducissa barbarũ eſt. index q̃ vl' que
indicat vt vox oris index: lr̃e amoris indices. Iudex qui vel que iudicat. Neu- Aſſemi⁹.
tris figurate: hec noĩa iunguntur: qꝛ Luca. in p̃mo dixit. iudice bello: Uindex q̃ vl' q̃ ꝯiux a con
vindicat. Papi. ſ. theb. Tu ſaltẽ debita vindex huc ades. cõpoſita a facio ſignifica iugo: non
tione cõmunia ſunt licet quedã eorum de femininis vix reperiuntur dici. vt arti- aũt cõiunx
fex qui vel q̃ artẽ aliquã exercet. Opifex q̃ opus facit. Carnifex tortor. male capitur eſſet.
pro lanio. Tradux traductus. Redux q̃ ſalu⁹ rediit ⁊ reduct⁹ ẽ: irredux nõ reduct⁹ Dux.
aut irremeabilis. Luca. li. ix. Irreducẽq; viã deſerto limite carpit. Ouid. Sũ redu Index.
cis cõiunx ſicut eſtis erã. Subiunx ſubiugat⁹ vel ſub iugo poſit⁹. Iniũx ſine iugo Iudex
nondũ ſubiugat⁹. Auſpex. i. augur ⁊ dux militie atq; celebrãtis nuptiis p̃poſit⁹ ex Uindex.
parte viri. Exlex ⁊ illex ſine lege viuens. Talia occurrent. ¶ Felix cuius geñois qꝛ Artifex
eſt adiectiuũ per regulã. Adiectiua trium ⁊c. vt hic ⁊ hec ⁊ hoc felix. diues. ⁊ cui ꝓ Opifex.
ſperitas euenit: aliq̃n eſt q̃ facit rem felicẽ ſiue dãs ꝓſperitatẽ: Uirg. Sis felix no- Carnifex
ſtrumq; leues quecũq; laborẽ. i. proſpera ⁊ benigna. Que ſunt alia in x adiectiua. Tradux
Sunt ꝓpe innumera; vt audax capax: illex. i. illectus: vt illix animi venus: et illi- Redux.
ces oculi apud Apuleiũ. Pollitia. Aquile ipſe blãde perſpicueq; ſuberãt ⁊ ad lauã Irredux.
dum illices. Senex natura quidẽ adiectiuũ eſt: ſed neutrũ nõ legi ⁊ femininum Ua Subiunx
ro. Põponius apud Uarro. teſte Priſcia. lib. iii. Tu amica ſenex. Segrex: cõgrex. Iniunx
i. ſegregatus ꝯgregat⁹: neutrũ tñ plurale nondũ inueni. Prudẽ. Oĩbus vna ſubeſt Auſpex.
natura ſed exitus oĩs. Nõ vn⁹ peragit meritorũ. egrege forma. Idẽ. Iã mũdus te exlex. illex
xp̃e capit quẽ ꝯgrege nexu Pax ⁊ Roma tenẽt. Idẽ ſcidet in ptes geminato ſegre Felix illix.
ge regno. duplex: triplex ⁊c. Pernox totã noctẽ durãs. Precox añ alia maturus. Lo- Senex.
quax rapax peruicax velox ⁊c. Trifaux habẽs tres fauces. Sil. lib. ii. Formaq; tri- Senex ſe-
fauci perſonat in ſopnis lachrymoſe ianitor aule. Solox. i. hirt⁹ craſſus quaſi ſo- minini ge.
lidus. Titinius: lana ſoloci ad purpurã data. Lucilli⁹. Paſcali pecore ac montano Pernox.
hirto atq; ſoloce. Uerbalia in trix feminina ſunt. vt meretrix lotrix vltrix victrix: q̃ Trifaux
duo in obliquis adiectiue leguntur in feminino neutroq; gñe nõ in maſculino: qꝛ Solox.
dicimus victori populus vel exercitus: victori populo victrici ⁊c. In plurali dicim⁹ * De h̃ba
he victrices ⁊ hec victricia. vltrices vltricia. Claudia. Uictrici concepta ſolo. Luca lib⁹ in trix
Tollite iam pridem victricia tollite ſigna. Silli. li. ii. Ipſa piram ſuper ingentem Ultrix.
ſtans ſaucia Dido Mandabat Tytiis vltricia bella futuris. Uictrix.

Liber ſecundus de regulari Nominum decli- nation e Regule generales

Compoſitum ſimplexq; modo ſimili gradiuntur.
Demitur exanguis: ſine carmine plura recludã. Apes.
¶ Simplex compoſitũ plerũq; ſimili modo declinent vt pes. et Uulpes
bipes. nã apes ⁊ vulpes nõ proprie dicũtur ꝯpoſite figure: li- * Reqes
cet per etymologiam apes putetur dici ab a priuatiua parti- interdum
cula ⁊ pes: ⁊ vulpes quaſi volipes. ideo faciũt gtõs apis vul- tertiĩ incli-
pis. nõ apedis vulpedis. nec lep⁹ lepidis facit lꝫ putet dici q̃ſi namenti
leuipes pro aue cypſello nõ dicimus apes apedis (vt vult Nebriſſen.) ſed ap⁹ apo- Requies
dis: vt edipus edipodis. Requies nõ demitur a regula. qꝛ vt requies quinte decli- Quies.
nationis eſt ita etiã quies apud veteres. Afranius. Sollicito corde corp⁹ non po-
titur quie. Neuius. Complexus ſummo operiuntur ⁊ ſuaui quie. Quinetiã reqes
inuenitur aliquando tertie declinationis. Cice. in Catone maiore. Ut me' ſenectu-
tis requiẽ, oblectamẽtũq; noſcatis. Macrobius in primo de ſopno Scipionis Re-
quietis eſt inſcia. Impubis facit genitiuũ ſimilẽ nominatiuo: vt pubes. impuber
vero eris. vt puber: ideo male exciperetur a regula vt probabimus in termina-
tione is. ¶ Excipiunt aũt a regula exanguis qd̃ genitiuum ſimilem noĩatiuo facit
quũ ſimplex ſanguis faciat ſanguinis. Eſt autẽ exanguis carens ſanguine. i. ad Exanguis
modum pallidus vel mortuus. Tolluntur: plura nam a ſubſtãtiuis facta adiectiua
in ablatiuis ⁊ quibuſdã aliis caſibus aliter eunt quã ſimplicia: vt caulis ablatiuũ
facit caule. vnicaulis vero vnicauli. Et a manus cõpoſita ſunt ſecunde declinatio
nis: vt vult Georgius Ualla cũ Antonio Nebriſſenſi. Priſcia. vero cui manci. ſuffra
gatur dicit, eſſe quarte; vt manus. Mihi incertum eſt: quia ſolum accuſatiui inter

Centima-nus. Unimanꝰ. quadrimanus.

obliquos reпperi ex quo nihil iudicare licet:vt centimanus :centũ manus habẽs. Liuius. Nunciatum eſt aretiũ puerũ natum ſvnimanum. Oroſius. Rome puer na tus eſt quadrupes et quadrimanus.

Rectum in compoſitis tantummodo flectere fas eſt.

Alteruter rectum neſcit variare priorem

¶ Dictio cõpoſita ex pluribus caſibꝰ nõ declinaẽ niſi ex parte recti. vñ ſi ex duobꝰ noiatiuis cõficiaẽ: declinaẽ vterq̃ ntũs: ſi declinationẽ recipiat. vt reſpublica rei- (Reſpubli.) publice. ciuitas libera q̃ iure regiẽ. Si ex recto ꝛ obliquo fiat aut contra: ſolus ntũs declinabitur: vt tribunuſplebis, vrbiſprefectus. iuriſperitus. ſenatuſcõſultũ: plebi ſcitũ Si vero nomẽ ex duobꝰ obliquis cõſtet nullo modo flectiẽ. vt hmõi: cuiuſmodi que poſſunt eſſe oꝛones. A parte prima excipiẽ alteruter: qđ licet ex duobus rectis conſtet: tñ ſolũ declinaẽ poſterior rectus ſic. Ntõ alteruter alterutra alterutrũ. gtõ alterutrius. dtõ alterutri ꝛc. ideſt quiuis e duobus: aut vnus e duobꝰ Ci. Video ne (Alteruter.) ceſſe eſſe alterutrum. Cice. pro Marcello. q̃ ſi in alterutro peccandũ ſit malim timi de q̃ parũ prudens videri. Idẽ tñ teſte Priſciano: declinauit alibi ex vtraq̃ parte recti. vtin ptogora. Que igiẽ põt eſſe indignitas volũtatis ad moleſtiã niſi in ma- gnitudine: aut in lõgitudine alterutriꝰ poſita. Sic etiam Cato vſus eſt teſte Priſci. Regula ſolũ intelligiẽ de compoſitis ex duobus integris: ideo agricola et duodeci huc nõ pertinent: nec puerpera: nec leopardus: qđ nomen Alexander male excipit quũ nõ ab hoc nomine Leo: ſed potius a feminino lea fiat vt nõ male Hermãnus (Leopardꝰ) Torrẽ. notauit. Preterea licet leopardꝰ dicaẽ aial tã ex leone et pãthera q̃ ex par- do ꝛ leena: tñ leo in eo vocabulo corruptũ ẽ: qꝛ ſolũ corripiẽ. quũ extra cõpoſitiõẽ ſit (Regula de noim compoſitorum inflectiõe.) anceps vt interdum duo q̃ in duodecim ꝛ duodenus ꝛ duodecimꝰ ſolũ corripiẽ nõ nihil mirũ ſi horũ nihil ex vtraq̃ parte declinetẽ. Vigintiduo nõ declinaẽ ex priore pte recti: qꝛ viginti eſt indeclinabile. Officiperdi ſi ſatis latine dicaẽ pro homĩe nihil lucri ex duobus corruptis: ideo huc non pertinet. quotieſcunq̃ alter ntõrum aliquo ca- ret tota dictio eodẽ carebit: vt iuſiurãdũ caret gtõ et dtõ ablτõq̃ pluralibꝰ: qꝛ illis ius caret vnuſquiſq̃ vctõ vt quiſq̃. Suſpſius caret ntõ ſui ꝛc. Tribunuſplebis eſt princeps et defenſor plebis. ſenatuſcõſultũ. i. ſtatutũ ſenatorũ. Plebiſcitum plebis (holuſatrũ. roſmarinꝰ.) ſtatutum. Paterfamilias in prima declinatione dicetur. Malum punicum pomũ ex Aphrica allatũ. Sulpitius etiã excipit holuſatrũ quod holliſatrũ etiã dicitur. ꝛ roſmarinus que duo ex poſteriore tantũ parte flecti teſtaẽ. dicitur autem roſmari- num frutex quidem ꝛ holuſatrũ: ideſt petrocelinum

In neutris primus quartus quintus ſimiles ſunt.

Quis in a pluralis ſemper quum flectimus exit.

¶ Noia neutri gñis in quacũq̃ declinatione hñt tres caſus ſiles. ntm̃/actm̃/vctm̃ in vtrolibet nũero. ꝛ hi caſus ſi declinentur in plr̃ terminanẽ in a. vt ntõ actõ vctõ ſcãnũ. ꝛ plr̃ ſcãna. ſic corpus corpa. cornu cornua ꝛc. ntõ actõ vctõ pelagꝰ: vulgus virus. Si nõ declinenẽ nõ neceſſario plr̃ in a deſinunt. vt centũ mille: tempe. Item ambo duo q̃uis declinentur in a nõ deſinunt: qꝛ omnino irregularia ſunt.

Eſt primo quintus ſimilis. Sed grecus s aufert

Sepe velut thoma: theſeu: panthu: pari: palla.

¶ Vctũs ſimilis eſt ntõ: vt ntõ muſa: puer: panis. vctõ o muſa: puer: panis ꝛc. tam in ſingulari q̃ in plrali. Ab hac regula excipiuntur pmo noia greca in s que literã s ſepe in vctõ abijciunt. vt hic eneas: thomas. o enea: thoma. ſic omnia pme in as terminata. hic anchiſes: priamides o anchiſe priamide ſic oĩa in es pme. hic tydeus orpheus. o tydeu orpheu. ſic oĩa in eus per eu diphthongõ deſinẽtia. hic panthus edipus: melãpus. o panthu: edipu: melãpu. Talia ſũt admodũ pauca. hic calchas pallas. o calcha: palla. Talia in tertia ſunt oĩa virorũ ꝓpria in as deſinẽtia quorũ ſit gtũs in atis. Pallas adis. dee nomen facit vocatiuum o pallas. Ouid. Tempus athla veniet tua quo ſpoliaẽ arbor. hic achilles o achille. hic paris o pari. De his nonnihil profatus ſuo loco dicam. Sunt adhuc due regule exceptiones de nomi nibus in us ſecunde declinationis, vt hic dominus: o domine. hic Laurentius: o

laurenti. eas declarabo in ſecunda declinatione.

Syncopa plurali nonnunq̄ fit genitiuo.

Syncopa

¶ Syncopa aliquā fit in gtō pl̄i. In prima quidē vt celicolū pro celicolarū. In ſcda vt deū pro deorū. In tertia vt celeſtū pro celeſtiū. In quarta vt currū pro curruum. In quinta vt ſpecieū ſine r lr̄a pro ſpecierū: teſte Diomede, id credo nūc exoluiſſe. Syncopa eſt ablatio lr̄e vel ſyllabe e medio dictionis. Huic eſt figura ɔtraria epē-theſis que eſt adiectio lr̄e vel ſyllabe in medio dictionis. vt alituū pro alitum. propter verſum recipitur. omnia ſuo loco proſaice latius declarabuntur.

* Epētheſis figura ſyncope cōtraria.

Pluralis ſimilis ſexto vult tertius eſſe.

¶ Datiuus ⁊ abltūs plurales cuiuſcūq; declinationis: ſunt ſimiles. vt dtō et abltō magiſtris manibus ⁊c. ponet̄ ergo ſolius datiui r̄ra: q: per hāc abltūs notus eſt.

¶ Prima declinatio.

Prima dat as: es rectis: ⁊ a. Patrius ae vult
Cum terno. Sed ab e recto gtūs in es fit.
Caſibus his Adā tantū flectunt ⁊ Abraham.

¶ Prima declinatio habet tres terminationes ntī. as vt eneas: thomas: dametas helias: eſaias: ꝓpria virorū oīa. preter boreas venti nomē ⁊ ſathanas. i. diabolus: ⁊ abbas teſte Georgio Valla: ſed de hoc noīe plura dicā in tertia declinatione. Dorcas. i. dama vel caprea: nullo modo eſt p̄me decli. cōtra quoſdam q: gtīn facit Dorcadis. nomē h; ab acute videndo derkin grece vide ſignificat. Es vt alcides chryſes vt anchiſes manaſſes ⁊ plura virorū ꝓpria. Quedā ſunt appellatiua. vt cometes. ꝓphetes. leuites pſaltes: ⁊ plura in gn̄ibus declarata. Priamides. i. Priami filius aut nepos. Et vt pentecoſte: feſtū ſpūſctī: interpretat̄ q̄nquageſima: q: q̄nquageſimo die poſt dn̄icam reſurrectiō̄. celebrat̄ pētecoſtes. i. q̄nquageſimus. A vt poeta qui facit carmina. Arca. i. ciſta. arrha. i. nūmus qui dat̄ in ɔtractib⁹: gods pēninc vel pars ſolutionis in cōtractus initio data: ⁊ d̄r etiā arrhabo. hinc arrho ⁊ ſubarrho as. i. arrha facio ſiue per arrhā obligo. Ambroſi⁹. Anulo ſuo ſubarrhauit me dominus meus. Priuſq̄ꝫ procedamus libet aliquid dicere de declinatione et caſu.

Dorcas. Pētecoſte. Poeta. Arca. Arrha. Decliātio

¶ Declinatio q̄d eſt: dictionis per caſus in fine variatio: vt hec muſa huius muſe, et ſic declinatio a cōiugatione diſtinguitur: que etiā declinatio dicitur gn̄aliter accepto vocabulo. Caſus quid eſt: declinatiōis gradus. Quot ſunt caſus? Sex. Nominatiuus ſiue rectus qui rem nominat: ⁊ a nullo cadit. ideo improprie caſuꝫ dici volunt. Gtūs qui ceteros gignit: ⁊ patri⁹ d̄r q: per ipſum patronymicū reſoluitur. vt Priamides priami filius. Idē eſt poſſeſſiu⁹: ⁊ interrogādi caſus. Dtūs ſignificat id cui aliq̄d dat̄ vel acquirit̄ aut etiā cōmendat̄. ideo ɔmendatiuus dicit̄. Actūs incuſatiuus ⁊ cauſatiuus aliquid accuſari ⁊ in cauſa fieri oſtendit. Vocatiu⁹ vel ſalutatiuus qui vocationē ſalutationēq; dicit. Abltūs plerūq; id a quo aliquid auferetur ſignificat. Et d̄r latinus: q: latini nō greci hūc caſum h̄nt. ſunt qui adijciunt ſeptimū ⁊ octauū: de qb⁹ in ſyntaxi doceberis. Rctūs q̄ꝫ rect⁹ d̄r: q: ntō fere ſilis eſt.

* Grecia ab latinū non habent.

¶ Declinationes ſunt quinq; vt in rudimētis declaraui: vbi cum Antonio Mancinello atq; ipſo Priſciano ſic interrogauim⁹. Cuius declinationis: cuius perſone: cuius cōiugationis: quū interrogandū fuerat: vt poſtea correxi. Quote declinationis q: quotus de numero ordinali interrogat: nō quis: id tum nō ignorabam⁹: ſed (quod doctiſſimis frequenter vſu venit) per incuriam quandā non aiaduertimus. Participia declinantur vt noīa. De pronoībus in fine huius libri habetur. Declinationes per terminationes ntōrū interim diſtinguūtur: ſed melius per obliquorū deſinentias. Quidam ſeptem putabant eſſe declinationes. primam: vt muſe. ſecundam: vt dn̄i: tertiā: vt Antonij. quartam: vt patris. quintam: vt viſus. ſextam: vt rei. ſeptimam: vt cornu. Nobis placet omnes iſtas ad quinq; reduci.

Quotus. Quis.

Patrius ae vult Cum terno.

¶ Gtūs ⁊ dtūs prime declinationis ſingularis nūeri deſinūt in ae diphthongō vt

Patria. Muſa. Aula. Caula. Nepa. Aura. Diphtongus. Aulai. ⁂ Gtūs pͥme inflexionis olim in as exibat.

patria hui⁹ patrie huic patrie.i.natale ſolū ſiue locus in quo quis natus eſt vt nī
niue eſt patria mea:vado ad patriā.nō vado ad partes.Muſa.i.cātilena ⁊ poetarū
dea ſm gētiles.Aula.i.domus principis.Aulicus qui apud principem moratur.
Caula.i.ouile.Nepa.i.ſcorpius.Aura lenis ventus ⁊ ſplendor ⁊ fauor.Diphthon
gus eſt duarū vocaliū vim ſuam retinentiū in eadē ſyllaba cōglutinatio:⁊ ſunt la-
tine quatuor.ae.oe.au.⁊ eu.vt muſae:coena:audio:euge. ⁊ debēt oēs ſcribi contra
indoctos ſed in ae ⁊ oe parū adiungit a ⁊ o Diphthōgus dr a dis.i.bis ⁊ phtongos.i.vocalis ſonus hoc eſt duarū vocaliū vnus ſon⁹.Veteres in gtō frequēter per
duas ſyllabas a ꝑ e dixerūt:vt aulai/aquai/terrai/animai/nepai/pictai ⁊c.ꝑ aule/aque/terre ⁊c. hec nūc exoleuerūt niſi rarēter velim⁹ in carminib⁹ vetuſtatē redolentib⁹ antiquariū haberi.Qđ rariſſime fiet.Virg.iij.eñ.Aulai in medio libabāt
pocula bacchi.Et in.vj.Aurai ſimplicis ignē.Et in ix. Diues pictai veſtis ⁊ auri.
Cic.in ara.Atq̧ oculos vrget pedibus pectuſq̧ nepai. Vetuſtiſſimi etiam in genitiuo as pro ae dixere: vt hec eſca huius eſcas. Liuius antronicus Eſcas habem⁹
mentionem.Neuius filij terras.Hos ſemel imitat⁹ Maro dixit.Nihil ipſa nec auras nec ſonitus memor.id iam exoleuit:niſi in cōpoſitis:paterfamilias/filiuſfamilias vbi familias gtūs eſt vetus ſingularis numeri : dicimus etiam paterfamilie:

Eſcas. Paterfamilias. Leda. Hermenia.

vt docet Priſcianus.Eſt autem paterfamilias dñs familie etiam ſi nō habet liberos:materfamilias dña familie:filiuſfamilias qui in pris poteſtate eſt.As aūt pro
ae poſuerūt more grecoꝝ:qui dicūt/Leda ledas mulieris nomē. hermenia hermenias.i.interpretatio.vt liber perihermenias.i.de interpretatione. Liber vitas patrū ſic nō dicitur:ſed vite patrum.legi vitas patrū ⁊ vite patrū a beato Hieronymo ſcripte ſunt:vt vite philoſophorum a Laertio.

Sed ab e recto genitiuus in es fit.

Hecatōbe. Phebe. Hebe. Paraſceue. Crypte. Agape. Paſcha. Adam. Abraham.

¶ Excipiūtur a regula quantū ad gtm̄ noia greca in e:q̄ gtm̄ faciūt in es: dtm̄ vero in e diphthōgon.vt hec pentecoſte hui⁹ pētecoſtes huic pētecoſte. ſic magdalene tyſbe penelope:caliope:circe ⁊ alia plurima mulierū propria.Heccātobe centum boum ſacrificiū.Phebe.i.diana ⁊ luna. Hebe vxor herculis ⁊ pubertas.Paraſceue ꝑparatio.Crypte edificiū ſubterraneū.Agape.i.dilectio.Quedā apud latinos terminant in a : vt helene vel helena: ſyncope vel ſyncopa.ſynecdoche aliqñ
etiā ſynecdocha. Paſca licet ꝓprie indeclinabile ſit tamen latini eccleſiaſtici preſertim in genitiuo ⁊ datiuo paſche auſiſunt dicere: vt in biblijs patet ⁊ apđ Sidonium licet aliqui in Auſonio phaſe legant non paſche.Nōnulli volūt paſcha atis.
per tertiā variari. Similiter Adam ⁊ Abrahā indeclinabilia ſunt: vt Balaan.Eccleſiaſtici tñ in genitiuo datiuo ve nonnunq̄ Ade Abrahe dicunt tanq̄ ab Adas
Abrahas itaq̧ interdū filij ade legimus.vt matuſale matuſales aut matuſalas nō
a matuſalē.vna vnius facit vt vnus vni⁹.de hoc in ſcđa declinatione dicemus.

Am faciet quartus. Finita per as vel a greca
An.quoq̧ dant.en fiet ab es ⁊ ab e:nec habent em.

Sella. Cella. Camera. Pelta.

¶ Accuſatiuus prime declinationis terminatur in am. vt hec Sella hanc ſellam
i.ſedes. Plautus.Date iſti ſellam vt aſſideat.ſit per cicella.i.cubiculū ⁊ penariū.vt
cella vinaria.Cellarius ꝓcurator peni.Camera nō eſt (vt indocti putant) cella:ſed
teſtudo templi aut cuiuſcunq̧ domus : id eſt curuatura in modū celi aut p[illegible].
Pelta paruum et breue ſcutum.

⁂ Sidonij et Alexandri lapſus

¶ Finita per as ⁊c. Greca nomina in as ⁊ in a etiam mittunt accuſatiuū in an : vt
hic thomas/eneas/boreas/ſathanas ⁊c.hūc thomā vel thoman:eneam vel enean
⁊c.hec oſſa etna hanc oſſam etnam : montium noia ſunt.ſic egina/medea/ ⁊ cetera mulierū propria . Ouiđ.Horriferum contra boream ouis arma miniſtrat.Nomina in es ⁊ in e deſinentia faciunt accuſatiuum in en : nūq̄ in em contra quoſdā inter
quos Sidonius eſt ⁊ diu poſt hunc Alexander.. Verg. Anchiſen facio certum. In
ſacris.In Niniuen ciuitatem magnam venit timor ⁊ tremor.

A ſextus donat.Tamen es ac e retinent e.

Lagena. Fidelia. Sagena. Hara.

¶ Abltūs in a deſinit , vt ab hac muſa:ab hoc enea.ſic Lagena vas in quo viatores potū deferunt.Fidelia vas fictile cui vinū aut ceruiſia imponit. Perſius. Tumet alba fidelia vino.Sagena,id eſt rete piſcatorium.Hara porcorum ſtabulum.

Mandra aliarum beſtiarum ſtabulũ. Forica locus in vrbe publicus vbi cuiq; licet corpus curare. Latrina locus priuatus ⁊ latens quẽ quiſq; domi habet. Cloaca locus cauus per quẽ colluuies fluit. Cloaco as. i. inquino. Et cloace in oppidis ſunt foſſule in plateis per quas aqua pluuialis cũ ſordibus excurrit. vulgus male capit pro latrinis. Plautus metaphorice cloacã vocat immũde vetule aluũ: dicẽs in Curgu. Age effunde hoc citho in barathrũ ꝓpere prolue cloacã. Mantica ſacc⁹ aut pera cuius pars poſt tergũ pars ante pectus dũ geritur pendet. Mãtiſſa additamẽtũ qđ adijcit̃ rei vẽdite: vt in ceruiſia: aut vino paululũ vltra iuſtã menſurã. Succidia caro ſalita que quoties opus eſt ſucciditur. Succerda porcinũ ſtercus. Arũgia pingue quo axis vngitur vt curr⁹ molli⁹ incedat. Baſilica domus regis et templũ ⁊ locus in quo negociationes ↄſilia ⁊ iudicia exercebant̃. ¶ Tamen es ⁊c. Noĩa in es ⁊ in e deſinentia faciũt abltm̃ in e: vt ab hoc anchiſe comete: ab hec pẽtecoſte: ſic a rete. i. virtus Theriace quoddã medicamentũ Trayakel. ſtrophe verſutia vel deceptio. Stacte p̃cioſum gũmi. Hyle materia. Ile. i. ala vel turma. ode: ideſt cantus. hec ⁊ ſimilia ſolũ in e abltm̃ hñt. vbi aũt eſt a fit a ntõ in a: vt theriaca. ſtropha oda ⁊c. ſic de actõ in am. ſic noĩa in es in actõ en ſolũ hñt: in abltõ ſolũ e. Anchiſem vero ⁊ anchiſa ſunt a ntõ in. ſic eñ anchiſa ꝓ anchiſes aliqñ dictum eſt vt atrida pro atrides. i. filius vel nepos atrei. Propertius. Non ita dardanio gauiſus atrida triũpho. Ntũs eſt. Hora. Ne quis humaſſe velit aiacem atride vetas cur vocatiuus eſt ab atrida Nã ab atrides o atride dr: vt ab anchiſes o anchiſe per rl̃am gñalẽ grecoꝝ ante poſitã. Hic anchiſa hũc anchiſem o anchiſa. Uirg. Cõiugio anchiſa veneris dignate ſuperbo. Nec obſtat ꝓductio quũ etiã ntũs a grecis ꝓducatur vt tegea nemea. de abltõ Idẽ. Anchiſa gñate deũ certiſſima proles. ab anchiſa ntõ fit nõ ab anchiſes teſte Diomode grãmaticoꝝ (vt multis videt̃) achille. Actũs encan ſi qñ inueniat̃ potius a ntõ etiã enea fit q̃ enea: vt dicit Seor. Ual. Adam ⁊ Abrahã ſolũ in gtõ dtõq; variata leguntur. Noĩa in e deſinentia latini in plurali vix vnq̃ vſurpant niſi ſm declinationẽ latinã tanq̃ ſingulariter terminãtur in a.

Mandra. Forica. Latrina. Cloaca. Mantica. Mantiſſa. Succidia. Succerda. Axungia. Baſilica. Theriace. Strophe. Stacte. Hyle. Ile. Ode. Anchiſa. Atrida.

Primus pluralis fit in e. Genitiuus in arum.

¶ Nominatiuus pluralis in ae diphthongon deſinit: cui ſimilis eſt vctũs. Gtũs fit in arum. vt he muſe o muſe: harum muſarum ſic he/catarecte/⁊c.
¶ Syncopa fit in gtõ pl'i abiectis lr̃is a ⁊ r. vt celicolũ pro celicolarũ, ſic in ceteris a colo cõpoſitis. Eneadũ ꝓ eneadarũ. ſic in reliqs patronymicis, Eneade ſunt Romani: q̃ ab enea deſcẽdiſſe credunt̃. Troiugenũ pro troiugenarũ: ſic cetera a gigno. troiugena. i. troian⁹: graiugena grec⁹. ſic plura cõpoſite figure noĩa cã verſus patiunt̃ ſyncopã. vt aduentũ heredipetũ. ſic quoq; nũdinũ ꝓ nũdinarũ: ſed authoritate opus eſt: neq; eñ muſum pro muſarũ ⁊ ſimilia dices. Uirg. celicolũ regi mactabant in littore taurũ. Idẽ Caprigenũq; pecus pro caprigenarũ teſte Priſciano li. vj. Alij malunt neutri generis eſſe: vt ſic caprigenus a. um. vt apud Ualerium alienigenus a. um. regula antepoſita eſt/ſyncopa plurali.

Eneades. Troiugena graiugẽa

Tertius is poſcit. Tamen abus paucula donant.
Filia mula due liberta equa nata dea ambe.

¶ Dtũs pl'is in is deſinit: datiuo abltũs ſil'is eſt per regulam. Pl'is ſimilis ⁊c. vt his muſis pẽnis ⁊c. Octo indubie hñt abus, filia filiabus. Sic nata ⁊c. quorũ, ambe due nulla differentie cauſa faciũt ſolũ abus duabus ambab⁹: reliqua differẽtie cauſa faciũt abus ne de vitijs videatur ſermo: quod; ꝓpter teſtamẽtoꝝ neceſſitatẽ factũ eſſe dicit Sergius. Uerba doctiſſimi Sergij ſunt. Hec pauca dicit Probus cõtra artem eſſe ſuſcepta nec nos debemus ad iſtoꝝ ſimilitudinẽ alia declinare. Ea enim que arte carent ſola authoritate firmantur. Notanda ſunt aurea Sergij verba contra ceruicoſos quoſdam nimis temerario auſu ſimilia fingentes vt ſponſabus dñabus ⁊c. Ideo etiam nolim ab aſina aſinabus dicere ſi id preter Phocam et Priſcianũ nemo dixerit: ⁊ Ualle herebo propter verba Sergij ⁊ quia Hieronymus dicit in primo Regum de aſinis quas perdidiſti ne ſollicitus ſis. ſic Plinius lib. xj. Natu hiſto. aſinis, vbera fetu dolent. ambiguitas per adiecta tollitur. Puerilis eſt argumentatiuncula Mãcinelli ⁊ Lanciloti. Si mula mulab⁹ equa equabus cur non aſina aſinabus: addam ego. Cur nõ vitula, vitulabus ⁊ cetera. Iam

Octo noĩa in abus exeuntia in datiuis et ablatiuis pluralib⁹ Aſinab⁹.

Filia. videamus ſingula. Filia aliqñ filijs facit preſertim vbi certũ eſt de femininis fieri
locutionẽ. Cato in originib⁹. Dotes filiab⁹ ſuis nõ donãt. At Plau. in ſthico. Ego
Nata. intrabo ⁊ gratulabor ⁊ aduẽtũ veſtrũ filijs. loquit̃ ſenex de duab⁹ filijs ad generos
Hierony. c. iij. Gene. Quid poſſim facere filijs ⁊ nepotib⁹ meis dicit hec Laban de
Lia ⁊ rachele. Nata. i. filia ſi'r inuenit̃ facere natis vbi ambiguitas tollit̃. Papin.
in Achil. Clariſq; para cõnubia natis Quas tibi ſydereis diuarũ vultibus equas
Sors dedit. Ouid. xiij. met. Effugiũt quo queq; põt cuboea' duab⁹. Et totidẽ natis
Mula. Andros fraterna petita eſt. Mula aial notũ. dea ſatis patet. in feminino mulis et
Liberta. deis nuſq̃ legi nec libertis. Eſt aũt liberta mulier libera q̃ fuit ſerua. libert⁹ talis
Equa. vir ⁊ ad patronũ patronãq; refertur. Equa notũ aial. Caput eſt apud Uarronẽ de
equis ⁊ equabus. vbi aũt ambiguitas abeſt: equis ſepius q̃ equabus reperies vt
ff. de vſuris ⁊ fructibus. l. equis. vbi dicit. Modeſtinus equis peri fideicõmiſſum le
✱ Serua aliqñ in abus exit. gatis poſt morã heredis fetus quoq; debent̃. Et. ff. de extraordinarijs cognitionib⁹
l. de vſu. Itẽ de equis alienis a ſciẽte poſſeſſis fetu eaꝝ ⁊c. Columel. lib. vij. Admiſ
ſariũ ceteris equis facit inimicũ. i. equalib⁹. Serua aliqñ ſeruab⁹ facere ꝯtra Uallã
docet cũ Mãcinello Lãcilot⁹. vt. ff. de fundo iſtru. l. predia. C. affini. Queſitũ eſt an
ea mancipia cõmiſſo cedũt quũ quedã ex his officijs ad tp̃s peregrinatio niſi addu-
Socia. cta ſunt relictis cõſeruab⁹ ⁊ filijs ſuis quedã patribus ⁊ m̃ribus ⁊ relict . Sulpi-
tius ſociab⁹ apud Florũ legit. Uetuſtiſſimi dixerũt dextrab⁹ v̄r abus eabus. Hie-
ronym⁹. ⁊ alij nõ indocti eccleſiaſtici dixerũt aiabus ⁊ famulab⁹ que ꝑpter autho-
Anima. ritatẽ diui Hyeronimi nõ adeo vitupero: libẽtius t̃n animis famuliſq; dixero. Hye.
in exodo. Dabũtq; ſinguli preciũ pro aiabus ſuis dño. Cicero aũt ſic ſcripſit. Cicero
Terẽtie ⁊ pater Tulliole duab⁹ animis ſuis. ſalutẽ. Paul⁹ ad Hebreos. vt nõ fati
gemini animis v̄ris deficiẽtes. animis dixit ab aia: teſte Ualla. Hyero. in Exo. Mi-
Famula. ſit vnã c famulabus ſuis. At Papinius famulis a famula dixit. xij. Thebaid. Pri
ma per attonitas nigre regina caterue. Triſtibus illabens famulis iterũq; reſur-
gens. Querit inops. Argia vias. Dñabus apud nullũ idoneum reperi: ſed ſemper
dñis. Quint⁹ curtius de darij vxore ⁊ filia ait. Is qui in veſtibulo erãt vt armatos
cõſpexere rati actũ eſſe de dñis: vociferãt miſſos eſſe qui occiderãt captas. Hyero.
ad demetriadem. Incedẽtibus dñis ancilla virgo procedit ornatior. vt pro nimia
conſuetudine quam incomptam videris dñam ſuſpiceris.

Accuſatiuus ſemper pluralis in as fit.

Anima. Accuſatiuus in as finitur, vt has aias crumenas ⁊c. Aia eſt ſpũs corpus viuifi-
Crumena. cãs. Capitur pro vẽto. Plau. Nequid aie emittat dormiẽs. Crumena in marſupiũ
Coma. vulgus barbarum burſam vocat. forſitan a byrſa. i. corio. Malua herba quedã. Co
Anſa. ma capillorũ ornatus. i. ceſaries. vtrũq; tam mulieris q̃ viri eſt. Anſa eſt vaſis au-
Multa. ricula. prebere anſam. i. occaſionem dare. Etiã eſt fibula: que calceis inſuitur een
Antilena. ſheſpe. Tibullus. Anſaq; compreſſos alligat arta pedes. Multa ſolutionis pena
Poſtilena. antilena aqua pectus iumenti cingitur. Poſtilena que ſub cauda ponitur. Scuti-
Scutica. ca verberandi ex funiculis inſtrumentũ. Dolabra leuigandi inſtrumẽtum.
Dolabra.

Secunda declinatio.

Altera ſex rectis er ir eus ur dat vel vs aut um:
Addimus e grecis os ⁊ on: per us um varianda.

Nominatiu⁹ ſecunde declinationis habet ſex terminationes. er/ir/eus/ur/us
um. Eus eſt terminatio greca. His iungimus grecã terminationẽ os quã latini ſe-
Faber. piſſime vertunt in us: ⁊ on quam vertũt in um. Exempla ſunt. Faber quicũq; arti-
Faber adiectiuum. fex malleo vtitur. vt faber lignarius. faber ferrarius. faber murarius ⁊c. Faber fa-
bra fabrũ adiectiuũ aliqd ad fabrũ pertinens. vt ars fabra: hinc fabre aduerbium
id eſt artificioſe. affabre. id eſt pulchre. fabre: id eſt inepte turpiter: fabrefacio: id eſt
artificioſe compono. fabrica fabri officina. fabrilis ad fabrum pertinẽs. Horatius.
Magiſter Quod medicorũ eſt promittunt medici tractant fabrilia fabri. Magiſter cui cure
rei incũbit: vt magiſter pagi: magiſter vigilũ. Magiſter grammatice: quicũq; ludo
literario preeſt. Magiſter recte dicitur. Magiſteriũ magiſtri dignitas vel officium

Magiſtro as.i. moderor:guberno. Glaber a.um.i.caluus.i.ſine crine aut herbis: Glaber.
vel ſegete.nam ager aliquando glaber eſt. Glabretum caluitium. Scaber ſordidus Scaber
aſper.vt vngues ſcabri. cytis ſcabra.hinc ſcabredo ſcabritia ⁊ſcabrities. Auſter vē Auſter.
tus flans a meridie ⁊c. In ir tria ſunt vir:ideſt mas.hinc femiuir/duumuir/cen- Treuir
tumuir ⁊c. Treuir aliquis e ciuitate Treuirenſi. Leuir frater mariti vel vxoris. Le Leuir
uir volunt dici quaſi leuis vir.

¶ In eus omnia fere ſunt virorum propria vt Orpheus/Perſeus/tydeus ⁊c

¶ In ur vnicum ſatur nomen adiectiuum.ſatur ſatura ſaturum.

¶ In us ⁊ in um:ſine numero nobis cognita ſunt.vt Circus loc⁹ rotūdus. hircus
mas capra⁊. Circinus, ſecunda breui inſtrumentū quo formātur circuli ⁊ ſcutelle Circus
⁊c. Colū vas per quod purgat lac aut alius liquor. Colo as. per colū purgo. Solū Circinus
animalis ſuſtentaculū:vt,terra eſt hominis ſolū:mare piſciū:aer auiū. Ouid. Omne Colon.
ſolū forti patria eſt:vt piſcibus equor:os vt ſamos leſbos ⁊c.on vt pelion ilion ⁊c. Solon.

I patrius ſeruat. Genitiuus non ſuperabit.

Sequeſter
¶ Gtūs ſcōe decli.in i deſinit.vt huius magiſtri/dñi/ſcamni. Gtūs non ſuperabit. Vafer
Sententia eſt gtūs ſcōe declina.nō habet plures ſyllabas ꝙ ntūs,⁊ hoc dicunt nō Apher.
creſcit gtūs:vt hic ſequeſter huius ſequeſtri,i.mediator inter litigantes.dictū eſt Ater
in generibus. Vafer a.um.i.callidus et aſtut⁹. Cice.non ſunt in diſputatione vafri: Teter.
non veteratores/nō malicioſi. vaframentū.i.aſtutia. Apher et aphrica. Ater valde Onager.
niger.atrare atrum facere. Atramētū ater liquor ex quo fiūt litere vulgus minus Iuſiuran-
apte encauſtū vocat quod ſignificat inuſtum. Teter.i.turpis/deformis. Onager dum
ſyluester aſinus. ſic caper/vmber/cimber/cancer/meander/coluber/ fiber ⁊c. ſcan
num ſcāni:ſtultus ſtulti:iuſiurandū iuſiurandi. nō creſcit ex ea parte : qua eſt ſcōe
declinationis.ſolēne iuramentū ⁊ religioſa affirmatio eſt iuſiurandum

Creſcit ir ur gener ⁊ proſper puer aſper adulter:
Preſbyter atq; tener miſer exter gibber iberq;:
Et lacer atq; ſocer liger orta ger o fero liber.
Addimus his dexter:cui ſyncopa fiet vt aſper.

¶ Creſcunt tū pauca:vt quecunq; in ir deſinunt:veluti vir viri.leuir leuiri ⁊c.⁊ ur Gener.
vt ſatur ſaturi cum ſequentib⁹ in er.vt gener maritus filie ꝓſper eri.i. fortunatus Proſper
aut felix. Cicero etiā in ntō proſperus dixit in ſexto de republica.hominum generi ⁊
proſperus et ſalutaris.proſpero as.i.proſperū facio .vt deus proſperet op⁹ tuū.i.
fortunet aut ſecundet. Proſper eri.eſt poete ꝓpriū nomen. Puer eri .filius aut fa Puer.
mulus.hinc puera veteres dicebāt.nūc puella in vſu eſt.⁊ Priſciano teſte dicebāt: Puerus de
hic et hec puer:vt hic et hec ſocrus:ſed euoluit vtrūq;:vt hic puerus magis in vſu limine vſu
erat. Plau.i.puere pulta. Aſper eri.i.durus acutus amarus nō planus et pro ira- erat.
to ſumit̄.aſpero.as.um facio. Exaſpero idē et iratū facio. Maledic⁹ qui exaſperat
matrem. Aſper eri.ſilr creſcens,teſte Scot. Val,contra Priſcianū.viri propriū. In-
uenit̄ tñ aſpri.ſine creſcentia tam ꝓpriū ꝙ appellatiuū per ſyncopā . Virg.ij. enei. Aſper
Improuiſum aſpris.veluti qui ſentib⁹ anguē. Preſſit. Adulter qui matrimoniū
violat.mulier adultera dr adulterare.i.maculare et adulterā facere et (vt vulgo dr)
falſificare.hinc adulterinus:vt adulterina mōeta vel clauis. Preſbyter grece preſ- Adulter.
byteros.i.ſenior:non vt barbari ſopniant prebēs aliis iter.nec in ſacris,ſemper ſa- Preſbyter.
cerdotē ſignificat. Tener.a.um.i.mollis.vl tener hagn⁹. Miſer infelix . Exter a.um
id eſt externus. Papinius. Exter honos.veteres etiā dexter a.um.pro dextro aut Tener
min⁹ bono ⁊c.iter dixerunt: que creſcebāt.declarabuntur latius in .iiij.libr. Gibber Exter.
i. gibboſus vel gibberoſus qui tumorem in dorſo hʒ qui gibbus dr vel hec gibba.
Gibbus et gibber tam pro tumore:ꝙ pro tumorē habente lecta ſunt ſtrumēta in pe Gibber.
ctore eſt ita oēs grāmatici docēt. Celſus tñ gibbū in pectore ſtrumam in tergo con Gibber.
ſtituit. Gibber adiectiuū ſcōe eſt teſte Nebriſſenſi.at ſubſtantiuum eſt tertie . Iuue. tertie inflec
Attritus gibbere naſus. Iber eri.vel tertie eris.i. Hiſpanus. Iberia Hiſpania. Lu xiōis ſub-
canus. Occurrat iberibus alter. Idem. Si tibi durus iber aut ſi tibi terga dediſſet ſtātiuū.
Cantaber. Dicitur etiam Iberus:qui etiam eſt Hiſpanie fluuius vnde dicta eſt Iber.

Iberia. Sub hoc nomine cõprehenditur Celtiber celtiberi a celtis Gallie ppl'is et
Celtiber. iberis conflatũ nomẽ: eſt ppl's Hiſpanie regio vocat̃ celtiberia. iber ſil'r declinatum
eſt nomen populi habitantis iuxta armeniã. Producũt aũt iber et celtiber ſemper
genitiui penultimã: quã alia hic corripiunt. Martialis celtiber nominatiuo ſingu
lari in er vſus eſt. vt in verſificatoria docui. Ergo inepte reprehendit Alexandrum
Gallum. Alemanus quidã: credens celtiber pluraliter tm̃ dici. Lacer et (vt quidã
volunt) lacerus. i. laceratus vel laniatus. hinc in er nominatiuus ſemilacer apud
Ouid. vij. meta. Socer pater mariti vel vxoris. Liger viri propriũ. Nebriſ. dicit ſe
cunde declinationis eſſe. Verg. Veſani talia; lacte dicta volant. Ligeri Priſcian⁹ di
cit, eſſe tertie liger eris. ⁊ aliqui libri Vergiliani datiuo veſano habẽt. At proſ flu
uio liger ligeris. ſolum tertie eſt. dicitur quoq; ligeris: vnde eſt accuſatiuus lige
Clauiger. rim: vt tybrim. Creſcunt etiam cõpoſita a gero et fero vt clauiger qui clauẽ gerere
Laniger. dicit. vt Hercules vel clauẽ: vt diuus Petrus. Laniger a. um. gerens lanã: vt ouis
Armiger. eſt lanigera. ſic ſetiger/corniger/belliger. armiger qui arma militis fert. ineptum
Signifer. vulgus mangonẽ appellat: et armigerũ barbare pro milite accipit. Signifer ferẽs
Stellifer. ſignum bellicũ. ſtellifer ferens ſtellas: lucifer ferens lucem. Dapifer ferens dapes.
Liber. Caducifer ferens caduceum virgam pacis. ſic ſalutifer/opifer/ſopnifer/lethifer/
mortifer ⁊c. Liber priore longa adiectiuũ et bacchi nomen. Nã pro cortice aut codi
ce minime creſcit: vt liber libri. liber ergo libera liberũ. i. nõ ſeruus cui, licet q̃dlibet
niſi vi aut iure prohibeatur. Liber liberi ſubſtãtiuum. i. Bacchus deus vini. De
xter teri. vel per ſyncopem dextri. Unde dextera vel dextra manus dr̃. Dexter ali
quando idem eſt qđ proſper: vt dexter addes. Uter vteri pro vterus vteri olim dice
Uter. bant: et creſcebat hoc nomen. Cecilius. Nũc vter creſcit nõ poteſt celari. Mulciber
Mulciber. cognomentum Vulcani non eſt dictis addẽdum: q2 vbi ſecunde declinationis eſt
Veſper. facit mulcibri ſine creſcentia: vt patet ex iambico trimetro apud Ciceronem in. ij.
thuſchu. Iom[illegible] numen mulcibri aſciuit manus. Sepius eſt tertie declinatiõis: ⁊
facit gtm̃ mulcibris. Ceter creſceret: ſed nominatiuus maſculini generis in ſingu
lari nõ eſt in vſu. Virg. Pars cetera pontum pone legit. Veſper ſi vſq̃ ſecunde de
clinationis inueniatur creſcit: ſed vix vnq̃ ſic inuenies ſubſtantiuum veſper. de ad
iectiuo autem dubium eſt an nominatiuus veſper ſit an veſperus. Ego neutrũ in
ueni niſi apud grammaticos.

Conſeruat normam pronominis iſta ſecundam
Unus vter neuter ſolus quis et vllus ⁊ alter.
Atq; alius totus. Fuit olim patrius villi.

¶ Hec nomia vnus/vter: cum ſuis: vterq;/vteruis/vterlibet/neuter/ſolus/quis/ex
Alius. Donato notũ: vllus/alter/alius/⁊ totus: habent in gtõ ius: ⁊ in datiuo i. i. quia de
clinantur vt pronomina ſecunde declinationis. veluti nominatiuo vnus vna vnũ
genitiuo vnius: datiuo vni ⁊c. Alius creſcit in gtõ: nõ ſyllabis: ſed quãtitate. quia
ſecunda ſyllaba in gtõ eſt longa: in nominatiuo autẽ breuis: alterius penultimã
ſolum corripit. quam, reliqua in proſa producunt tantum in verſu variatur. Ple
bei verſiculi ſunt. Rectus vult alius: poſcit genitiuus alius. Corripit alterius ſem
per producit alius. Preterea aliud neutrum eſt: ⁊ illud reliqua in um neutrum fa
ciunt. Item alius facit datiuum triſſyllabũ alij quum reliqua datiuum faciant a
genitiuo abiecta us ſyllaba. Sub vllus id eſt aliquis, comprehendit̃ Nullus: id eſt
nõ vllus. vter quis e duobus. Cetera patent. Neuter habet neutrius in genitiuo:
Neuter. et neutri in datiuo: ſepius q̃ neutri, neutre neutri niſi in grammatica locutione
Neutrius neutri generis: pro quo nollem dicere neutri⁹, generis. Valerius Maximus libro
en neutri. ix. Neutrius vnq̃ niſi excuſſe completũ petij, Cicero ad atticũ. lib. xij. Noui ſylu ã
potius, di nobilem fructũ autẽ neutrius. Idem lib. viij. ad Atticum. Neutri ſcopos eſt ille
cendum. Tacit. Crebra colloquia neutri conducere. Papi. x. theb. Neutri fiducia cepto. Hec
attuli ꝓpter. priſcianũ qui, dixit neuter melius, habere neutri neutre ⁊c. q̃ neutri⁹
neutri. qđ verum non eſt. Veteres hec oĩa preter quis declinabant: vt bonus bona
bonũ. Cice. pro Marcel. Hoc iudicium ſic expectat̃ vt nõ vna, rei ſtatim: ſed omnib⁹
conſtituti putetur. Idẽ ad herẽniũ. Nõ res tote rei neceſſe eſt ſimilis ſit. Cecilius
Nulle nationi tot victorias tam breui, ſpacio datas arbitror. Terenti. Altere dum

narrat forte audiui. Idem mihi ſole ridiculo fuit. Idem. Nulli conſilij ſum. Piero.
Dico vni vade ⁊ vadit. ⁊ alio veni ⁊ venit.

Ei vel ei vel eos dabit eus. volet androgeos o.

¶ Nomen in eus deſinẽs facit gtm̃ in ei ſyllabã vel per duas ſyllabas in ei vel in
eos: vt tydeus tydei per duas ſyllabas vel tydei per tres vel tydeos. Androgeos Androgeos.
vero facit in gtõ androgeo. ſub hoc comprehendi volo apollos apollo: tydeos ty- Apollos.
deo: athos athoi eos eo. quecūq; apud grecos in os longũ deſinentia ſunt tertie de
clinationis attice: de quibus paruꝫ nobis dicendũ eſt: qꝛ latini in pauciſſimis hac
declinatione vtuntur. Virg. ij. ene. androgeo galeã clipeiq; inſigne decorũ Induit.
Hic androgeo gtũs eſt ⁊ viri propriũ. vt apollos apõ diuũ Paulũ Ego quidẽ ſum
Pauli: ego aũt apollo. hic apollo genitiuus eſt: dtũs ⁊ ablt̃us eſt. androgeo apollo.
vctũs androgeos. actũs androgeo athos ⁊c. de actõ in o. Verg. aut atho aut rhodo
pen aut alta ceraunia telo Deiecit. Valerius Maximus de prodigijs. Montem
atho iuxta: tranſgreſſo: athos mons quidam.
¶ Alia in os breue deſinentia: grece faciũt gtm̃ in eu: quam diphtongon in u ver
timus. vt logos logu: melos melu. his genitiuis non vtimur: ſed more latino ini
finimus. vt logos logi logo logon o logos vel loge a logo: ſic ſimilia. Ouid. in. xiiij.
meta. Et noctem noctiſq; deos ereboq; chaoq; Cõuocat. Martianus mela ⁊ melis
in plurali dixit. Lucretius mele. Lactãtius melo. plura de his dicunt Sulpitius
Nebriſſenſis ⁊ alij. Ego vero caſibus quibus nõ vtimur ſuperſedeo: vt ſunt geni
tiui argeos ab argos vrbis nomine. argu. ab argos: id eſt candidus: eru ab eros ⁊ p̄
bono amore: erotos ab ieros pro turpi amore. Meleos a melos: teſte caſtrono ⁊c. Di
cito igitur ilios ilij. epos epi. pelion pelij.

I vates quandoq; facit ceu cura peculi

¶ Quando gtũs terminatur in duo ij. ſolet alterum cauſa metri quandoq; abijci. Verg.
Nec ſpes libertatis erat nec cura peculi. Idem. Pauperis ⁊ tuguri cõgeſtũ ceſpite
culmen. Iuuena. Antoni gladios potuit contẽnere ſi ſic. oĩa dixiſſet. per apocopem
pro peculij tugurij Antonij. Apocope eſt ablatio litere vel ſyllabe ex fine dictionis
Aliqui volunt adhuc vtrũq; ij debere ſcribi: vt ſit ſinæreſis. i. ex duabus ſyllabis fa
cta vna ſyllaba. Peculiũ eſt propriũ bonũ: vt religioſo nõ licet habere peculium. Peculium
peculiaris. i. proprius. Tugurium domuncula ruſtica. Tugurium.

Tertius ⁊ ſextus formantur in o tibi caſus.

¶ Datiuus ⁊ ablatiuus in o deſinunt vt huic magiſtro ab hoc magiſtro. Tollunt
datiui vni ſoli ⁊c. vt patuit. ¶ Nomina in eus faciunt o vt alia: qꝛ aũt inuenimus
huic orphi ⁊c. eſt qꝛ nomina in eus inuenta ſunt deſinere in es ⁊ cõtra teſte Seruio
hinc vergilius ait Orphi Calliopea Lino formoſus Apollo. Cõtra ab achilleus
dixit Auſonius. Sic neq; peliden terrebat Achillea chiron.

Um poſſit quartus. Quandoq; per on loco greca.

Eus ea vult etiam. Per e quintus vertit us: abſq;.

O filij deus ⁊ fluuius populus chorus agnus:

Quatuor hec volant etiam vt pro rege latinus:

¶ Accuſatiuus in um deſinit: vt meander in meandrũ. fluuius quidam nimis cur Meander.
uus ⁊ flexuoſus. ideo meander pro flexura ⁊ fraude capitur. Cicero. Scio quos tu Tholus.
meandros queſiuiſti. Tholus pertica in tẽplo ad quem dona ſuſpenduntur. Botul Botulus
lus ⁊ botellus farcimen ex ſuilla carne. Scrupulus lapis in arena pedes ambulã Scrupulus
tium ledens: vnde ponitur pro dubio ⁊ moleſtia. Terẽtius. Vnus mihi ſcrupulus Scopulus
reſtat qui me male habet. Scopolus mons lapideus prope mare vel in mari. Sco Scopus.
pus aliquid in quod ſagittarij dirigunt ſagittas. Capulus quo culter aut aliud Capulus.
tenetur. etiam eſt pheretrum. Vnde capularis ſenex. Vulgus maſculinũ vulgum Vulgus.
facit. Dum vero neutrum eſt. accuſatiuus ⁊ vocatiuus ſunt ſimilea recto vt in pe Temetum.
lagus femininũ virus per regulã. In neutris ⁊c. Vulg⁹ ⁊ plebecula. Claudian⁹. Mo

bile mutatur ſemper cū principe vulgus. Temetum .i. vinū. Temulentus .i. ebrius
Tomentū lana que detondetur pāno. Tomaculū farcimē ex epate ſuillo ⁊ reliquis
Tomentuz tomaculuz ¶ Quandoq; per on loca greca. Nota greca faciūt ſepe actm̄ in on. vt diphtho=
gus diphthongon. pergamus oppidi nomē pergamon. Menelaus proprium viri
menelaon. Jacobus iacobon. Topaſius lapis precioſus Topaſion: vt ibi ſuper au
rum et topaſion. Pactolus pactolon: fluuij nomen ⁊c. quorū exemplis ſcatet poete.
Poſſunt t[ame]n more latino in um actm̄ mittere vt priamon vel priamum ⁊c. Que t[ame]n in
eus deſinunt ſepi⁹ vocatiuū in e mittūt plerūq; penultima breui. vt thideus thidea:
orpheus orphea. creteus viri ꝓpriū cretea. anteus antea. Virg. Antea ſergeſtūq; vi
det. Jdē cretea muſarū comitē. Nonnūq; penultima longa. vt Jdomeneus idome=
nea. Jlioneus ilionea. Talia rariſſima ſunt. teſtimonia ſunt in v[er]ſificatoria n[ost]ra fa=
ciunt aliq̄n actm̄ in on penultima longa. Boetius. Strauit anteum lybicis arenis.
Papi. ij. theba. Pantheonq; trahens nondū te prendimus equo Bacche genu. Ci=
ce. lib. iij. de natu. eoꝝ. Theſeū hypolitū. Liuius lib. xl. Totus in Perſeum verſus.
Faciunt quoq; on: ſed per duas ſyllabas eus profertur tunc teſte Manci. Ouidi⁹.
in Jbin. Strymonie matres Orpheon eſſe rate.
¶ Magiſter in vctō: habet magiſter: per regulā. Eſt primo quint⁹ ſimilis. Sic o
Glycerium. o vir: o ſatur.
¶ Edipus in vctō: edipu vt panthus o panthu. melampus o melampu: viroꝝ pro
prio. vix plura apud latinos talia inuenies. ſic tydeus o tydeu. ⁊ oīa in eus per eu
diphthongon per exceptionem a regula. Eſt primo quintus ſimilis. Exceptio eſt
ibi. Sed grec⁹ s aufert: Verg. Panthu quā pandimus arcem. Papin. Jllum vene=
rande melampu Qui cadit agnoſco. Jlla in eus olim habebant e: vt tydee: orphee
nunc abiecta s faciunt eu ſolum.
Tymber Euander ¶ Per e quintus vertit eus. Nota ſecunde declinationis terminata in us mutāt in
vctō us in e. vt tymbrus o tymbre. euandrus o euandre. puerus o puere. Veteres
Cāterius. Lanius tabellarius cemētari⁹ enī teſte Priſciano dicebant tymbrus euandrus puerus ⁊ alia: que nunc ſepius in
er deſinunt. hinc aliquando reperiuntur vocatiui in e. Vergi. At tibi tymbre caput
euandrus abſtulit enſis. Tymber ⁊ euander ſunt ꝓpria viroꝝ. Serui⁹ dicit metha
theſim eſſe in l[ite]raꝝ tranſpoſitionem. nobis prior opinio magis placet. ¶ Cāterius o
canterie: id eſt equus caſtratus. ſic lanius qui laniat carnes ⁊ eas vendit: quem in
docti carnificē vocant. Tabellarius qui defert tabellas .i. ep[isto]las. Cemētarius q̄ pa
rat cemēta .i. lapides cedit. Statuarius q̄ facit ſtatuas. Exceptio eſt a reg[u]la. Eſt pri
mo quintus ſimilis. ¶ Abſq; o fili deus. Excipiūtur a predicta exceptiōe paucula
Filius o fili. olim etiam o filie teſte Priſciano. Deus o deus ſolū teſte Nebriſſenſi
Fluuius o fluuius vel o fluuie. populus p[ro] hoībus o pp[u]le ⁊ opp[u]le. chorus o chor⁹
et o chore. Sido .in Bergo. Nereidū chorus alme doce. Hagnus cū aſpiratione in
principio ſi recte velis ſcribere o hagnus vel o hagne. Latinus rex latij: o latinus
et o latine. Luca. lib. ij. Degener o pp[u]le vix ſecula longo deorum. Si meruiſſe vi=
ris. Jn ſacris. O populе meus ibi meus p[ro] mi antique ponitur. Pro arbore popule
ſolū facit. Ouidius. Popule viue precor. Virg. viij. ene. Corniger heſperidū fluui⁹
regnator aquarum. Et alibi. Socer arma latinus habeto. Latinus vetuſ eſt teſte
Chorus Lucus Nebriſſenſi Jn ſacris. Hagnus dei qui tollis p[e]ctā mundi ⁊c. Hagnus: animal no=
ſtruz femininū eſt hagna. interpretatur purus ⁊ caſtus q[uia] ſit hoſtia pura et immola
tioni apta. diminutiuū eſt hagnellus: hagninus hagnina hagninū. q[uo]d eſt hagni
vt caro hagnina. Olim omnia in us habebant vocatiuū ſimilem nominatiuo: vt
dominus o annus o infirmus. Nūc tantū o domine anne inferne. Chorus eſt ca=
nentium cetus nō ſacerdotuz ſubſellia. Sulpitius addit dictis o lucus. Priſcian⁹
ſolummodo ponit o fluuius et o populus. Lucus eſt ſylua alicui idolo cōſecrata quaz ne
phas eſt incidi: vt putant miſerandi ethnici.

Quum proprium dat ius dempta us: ſit in i tibi quintus

¶ Propria in ius dempta us faciūt vocatiuū in i per exceptionē a regula. Eſt pri
mo quintus ſimilis. exceptio eſt hic. Quū propriū dat ius. vt Laurentius o lauren
ti. Terentius o terenti. Fabius o fabi. Quintus o quinti. propria ſunt virorum. vix
Mauric⁹ viꝗ enim vocatiuo ſit niſi ex primitiuo e habeantur vt lux lucis. Lucius o luci. A
bono faciendo. Bonifacius bonifaci. a Mauricius proprio viri q[uo]d in verſificatoria
ponimus in i ante e. Mauricius. vt a quint⁹ quintius. inde rurſus. Quintianus et

go Mauricius o maurici. Larius o lari. lacus Italie. Verg. O lari maxime. Geni⁹. Larius.
nature deus: is appellatiuũ videt̃: q̃ plures ſunt geniũ: facit vctm̃ o geni: teſte An Genius
tonio Nebriſ. Vctũs in i ſemp̃ vna ſyllaba minor eſt ntõ: vt caius diſſyllabũ cai mo
noſyllabũ. Vulteius triſſyllabũ: vultei diſſyllabũ. Põpeius triſſyllabũ: põpei diſſyl
labũ ꝛc. Hora. Durus ait vultei nimis attentuſq; videris. Itẽ põpei meorũ prime
ſodaliũ. Pompei diſſyllabũ eſt quia verſus eſt alcaicus. Aliqñ. i. conſonans in voca
lem mutat̃: ⁊ ſic tam ntũs q̃ vctũs: ſyllaba longior fit. Martia. Peruigil in pluma
Caius ecce iacet. Idẽ. Quod peto; da Cai nõ peto conſiliũ. Caius per c ſcribitur per
g profert̃. Oui. Accipe Põpei deductũ carmẽ ab illo. Debitor ẽ vite qui tibi Sexte
ſue. veteres dicebant o mercurie/valerie/vgilie. Nũc o mercuri/valeri/vergili pe=
nultima correpta vbicũq; antepenultima nominatiui contrahitur.

Rimus pluralis fit in i. vult patrius orum.
Grecus in on fiet his. tertius. os dato quartus.

P Nominatiuus pluralis cui vocatiuus eſt ſimilis fit in i. vt hi magi Dei.
ſtri. hi [illegible] vulgi. hi dei: vel dij: prius o deus eſt poſterius a dius q̃ veteres Dij.
dixerunt pro deus. Hinc manſit plurale dij diſſyllabũ niſi in carmine, q̃ magis in
vſu eſt q̃ dei. ⁊ in datiuo et ablatiuo ſepius dijs q̃ deis dicimus: reperitur tamen
vtrũq;. Lucanus. Et veniam meruere dei. Papinius. Sepe deis hos inter hono=
res Ceſpes ⁊ exiguo; placuerunt farra ſalino. ſic apud poetas ſepiſſime. A dius eſt
mediuſſidius iurandi aduerbium. Et pluraliter hec ſcamna ligna per regulam
Quis in a. pluralis ꝛc.

Vult patrius orum.

Genitiuus pluralis deſinit in orũ: vt horũ magiſtrorum: hoꝝ ſcamnoꝝ. ephip= Ephippiũ
piorum. ꝛc. Ephippiũ eſt ſella equina cui inſidemus. Hora. Optat ephippia bos Ferculum
piger optat arare caballus. Ferculũ in quo aliq̃d fert̃: vt lanx: ⁊ p̃ cibo capit̃. Sar Sarculus
culum fodiendi inſtrumẽtũ. Seculum tẽpus humane vite. Nomina feſtoꝝ faciunt Seculum
genitiuũ plerũq; in orum per hanc declinationem: datiuum ⁊ ablatiuũ, ſepius in
ibus. vt ſaturnalia feſta ſaturni genitiuo ſaturnaliorum. aliquando etiam ſaturna Saturna=
lium. datiuo ⁊ ablatiuo ſaturnalibus. Sic bacchanalia ꝛc. vt plene declarabo in lis et ſilia.
tertio libro. nunc ſufficit adiecisse Badianum verſum.

Feſta lego per ibus licet orum dant genitiuis.

Genitiuus per ſyncopam aliquando tollit or: vt lituum pro lituorũ nummum Syncopa.
pro nummorum. denariũ pro denariorũ ꝛc. Ut in cõpoſitis, millenummũ milledee=
narium. pro quibus teſte Macrobio nõ licet dicere mille nummorum, mille dena=
riorum. neq; duumuirorũ: triumuirorum: leuirorum dicimus: ſed duumuirũ leui
rum. Hec ſyncopa plerũq; etiam in proſa reperitur apud Tulliũ/Liuiũ/Pliniũ/
pluresq;. vt centenum/deum/liberum/diuũ ꝛc. pro centenorum ꝛc. Poete ſepius
hac figura vtuntur. Verg. Chara deum ſoboles. Idem. Diuũ pater atq; hominũ.
rex. Idem. Inſequitur clamorq; virum ſtridorq; rudentũ. Luca. Concinuit, ſtridor
lituum clangorq; tubarum. Cice. Neq; tui, neq; tuorum liberum,
Rariſſime fit nunc ſyncopa in neutro genere. Plau. in Curgu. Omnium vnguẽ=
tum odor pre tua nauſea eſt. Marcellus dicit eſſe accuſatiuum pro genitiuo; nobis
cum Priſciano placet eſſe genitiuum ſyncopatum. Idem Plautus dixit, in neutro
meum tuũ et plura pro meorum tuorum ꝛc. Verg. magnanimũ ꝛc. Nos tamen ca=
uebimus niſi parciſſime in magno opere neutra ſyncopare. Lituus eſt tuba incur= Lituus
ua qua vtebantur in [illegible]lio. Diuus ſanctorũ numero aſcriptus ſiue ex hoie deus. Diuus.
vt diuus Baſilius: diua Margareta. Liberi pluraliter tantum. i. proles. Denarius Denarius
eſt numerus argenteus valens decem eræos.
Grecus in on fiet. Grecus gtũs in on deſinit. ⁊ ita vtuntur ſepe latini vt pl'r hi lo= Cimmerij.
gi horũ logon: his logis: hos logos: o logi: his logis. Hi cimmerij hoꝝ cimmerioꝝ
vl' more greco cimmerion. Tibullus. Cimmerion etiam obſcuras acceſſit ad oras.
cimmerij ſunt quidã, p̃pli quibus vix vnq̃ eſt dies. Suet. in Auguſto. In aſclepia
dis mendetis theologumenon libris. lego. Theologumena ſunt rerum diuinarum Theolo
diſputationes. Sic georgica georgicon: aſtronomica aſtronomicon ꝛc. gumena.

¶ Is tertius. Datiuus in is deſinit vt ablatiuus veluti his palis/qualis ⁊c. Palus eſt craſſus ſtipes. Paxillus paruus palus. Qualus, id eſt ſporta. Quaxillus vel quaſillus, id eſt ſportula.
¶ Os date quartus. Acc̃us in os deſinit: vt talos catullos pullos. Accẽtus damna patent per regulam generalẽ. Talus os quadratum: ⁊ tuber circa imum pedem. Hinc veſtis talaris ad talos vſq; demiſſa. Catulus fetus canis ⁊ cuiuſq; fere vt catulus leonis lupi vrſi ⁊c. Catulus muris. Pullus fetus auiũ ⁊ omniũ manſuetorũ animaliũ: vt pullus aſini equi ⁊ ceterorꝫ preterq; boum. Nã vitulus aut vitula dr̃,
Pullus. et ouiũ qui hagnus ⁊ hagna dicitur ⁊ capraꝝ: nã hedi heduli hedilie capelle dicũtur. Ambo ⁊ duo licet ad tertium librum pertineant hic declarabo: quia ad primã ſecundamq; declinationem maxime pertinent.

Ambo duo neutri generis ſunt maſculeiq;.
Das o vel os quartus donat. vult tertius obus.

¶ Singulari numero carent. Et pluraliter nominatiuo ambo duo ambe due ambo duo. Genitiuo amborum duoꝝ vel duum: ambarum duarum amborum duorũ
✱ Ambo ⁊ duo i accuſatiuo. vel duum. Datiuo ambobus duobus ambabus duabus ambobus duobus. Accuſatiuo ambos duos vel ambo duo: licet rari⁹: ambas duas: ambo duo. Uocõ o ambo duo ambe due ambo duo. Ambo collectiuum eſt nõ diſtributiuum. Ablatiuus ſimilis eſt dtõ. Uirg. xj. Si duo preterea tales idea tuliſſet Terra viros. id eſt duos Hora. ij. ſer. ſaty. iij. Preterea ne vos titillet gloria iureiurando obſtringã ambo. i. ambos. Idem. j. ſer. Duo ſi diſcordia vexet inertes: id eſt duos. Martia. vij. epigrã. Eliſium poſſidet ambo nemus, id eſt ambos. Sic ego in Syntaxi. ꝙ duo ſi rectos ⁊c. Pruden. Diuidit oſſa duum tyberis. Iuuẽcus. Medioq; duum me ſtare neceſſe eſt. Plinius. Duum pedum longitudine.

¶ Tertia declinatio.

Tertia dat varios fines: dans is genitiuo.
Grecorum patrius vel in os vel in i. vel in us fit.

¶ Tertia declinatio multas habet terminationes/veluti a, e, o, c, d, l, ⁊c. Semꝑ au-
Achillis. tem genitiuus fit in is. vt hic pater huius patris: niſi greca more greco declinẽtur
Oronti. tunc enim ſepe habent os. vt hic pan huius panos. Quandoq; habent i veluti propria in es non creſcentia. vt achilles huius achillis vel achilli. hic orontes huius orontis vel oronti ⁊c. ſed Seruio teſte hi genitiui nõ ſunt ab es: ſed potius ab eus: eſt terminatione genitiui in i longã verſa. Nã multa ſine diſcrimine in eus vel in es
✱ Uſitatior vox eſt elephãt⁹ ꝙ elephas teſte Ual. inuenta, ſũt: veluti achilles vel achilleus. orontes vel oronteus. Ulyſſes vel vlyſſe⁹. vnde Horatius ſepe facit gtĩm tetraſyllabũ vlyſſei. Uirg. Immitis achilli. Idem. Acris oronti. Quandoq; genitiuus grecus in us deſinit. vt hec echo huius echus: vbi poterit in is deſinere nõ fiat in os: quia melius elephãtis quã elephantos dices ſi latine velis loqui. teſte Hermolao in octauum Plinij capite quinto.

¶ Terminationes nominatiui.

¶ Nominatiui terminationes in tertia declinatione ſunt circiter. lxxj. Fe termi-
malagma nales vndecim. Fa terminalis eſt vltima dictionis litera. Terminatio eſt vltima
Magma, litera aut in fine conſonans aut cõſonãtes cũ vocali annexa. Litere itaq; termina-
Scomma les ſunt a, e, o, c, d, l, n, r, s, t, x. Terminationes per ordinem ponentur.
Cõclaue. ¶ A vt malagma fomentũ quo apoſtema molliſ. Magma paſtillus ſiue maſſa ex
Cubile. vnguentorum fecibus odoris gratia. Scomma i. cauillum ⁊ vrbana irriſio.
Cubiculũ, ¶ E vt conclaue. i. triclinũ ⁊ locus ſecretior in domo. dicitur etiã hec conclauis te-
Pernio. ſte Bergomate. Cubile lectus: quia in eo cubatur. Sunt etiã cubilia loca in quibus
Petaſo. fere cubant. Cubiculum eſt locus in quo cubile ſternitur: ab indoctis camera dicitur. Seneca. Quid proſunt multa cubicula: in vno iacetis.
¶ O vt pernio morbus pedũ ex frigore proueniẽs ⁊ calcaneus infeſtans precipue perniunculus paruus pernio. Petaſo coxa porcina ⁊ anterior pars: ſimiliter que ab alijs incipit. Petaſunculus paruus petaſo.

C poſt a.vt lac.vel e.vt halec.
D poſt i.vt dauid:ꝛ v.ut ogud.ꝓpꝛia virorum.
L poſt quinq; vocales.vt ſal:mel:vigil:ſol:conſul.
N poſt omnes vocales pꝛeter u.vt titan:ſiren:delphin:demon.
R poſt oēs vocales cū y greca.vt par:ver:gadir.cor:fur:martyr.
S poſt oēs vocales cū y greca ꝛ ae diph.vt as:pes:lis:flos:mus:
Mis pꝛopꝛium viri gtō myos.es.pꝛes.ꝛ cum au diphthōgo.vt laus fraus.
S poſt ſex conſonantes.b.l.m.n.p.r.et rurſum.
Bs poſt omnes vocales:ſed inter u mediat r.vt trabs:celebs eſt.
vnum cum ae diphtongo quod eſt plebs.i.vilioꝛ pars populi.ſcobs.libs.ventus aphricus.ꝛ quod y grecam habet calybs vꝛbs.
Ls poſt u.vt puls mollis cibꝰ ex farina ꝛ lacte vel caſeo vel ouo. Puls.
et melle:pꝛo quo pane veteres vtebantur.Pultarius vas pultis.pulmentū idez .i. puls vel cibus in modū pultis.Pulmentarium idem.Hoꝛatius.Tu pulmentaria quare ſudando.pulticula parua puls apud Plini.lib.xxvj.
Ms poſt e tantum.vt hyems.
Ns poſt omnes vocales.vt glans:dens mons:tiryns: cū y greca Tiryns. Tirys.
de i vocali latina nō inueni exemplū ꝛ aliqui contendunt tirys ſine n.debere dici Hercules.
vt poſt videbimus Eſt aūt tiryns maſc.gnīs fluuius in argo.Siryns fe.ge.eſt vꝛbs Tirynthiꝰ
pꝛoxima Argo.que etiā tirynta dicitur.fuitq; Herculis patria,vnde ipſe tiryn- Aruns.
thius dicitur.ſcribitur in pꝛioꝛe ſyllaba per i.noſtrum in poſterioꝛe per y grecum.
Aruns pꝛopꝛium viri.ſeptuns non dicitur:ſed ſeptunx.
Ps poſt oēs vocales,cū y greca pꝛeter u.vt lelaps canis nomen Lelaps.
apud Ouidiū.ſeps vermiculus quo cornua viteſq; pꝛerodit.trips q̄ ligna:vt ciſper Ips.
c.qui frumenta ſis per s.qui veſtes.vitra.midas fabam.ops dea terre.Gryps vo- Trips.
lucris maxima ꝛ rapaciſſima.Unum eſt habens r ante ps:quod eſt ſtirps. Midas. Gryps.
Rs poſt omnes vocales pꝛeter i. vt ars:iners:mors:tyburs.na-
tus Tyburi.
T poſt u tantum vt caput:ſynciput: occiput.
X poſt omnes vocales cū y greca ꝛ ae ꝛ au diphthongis vt pax: Faux.
rex:pix:nox:nux:ſtyx:fex:faux:teſte Priſciano lib.ij.quod tamen quidam latine ne- Fauces.
gant dici.Aliī dicunt ſingulari carere:de qua re alibi videbimus.Fauces ſunt ſu
perioꝛ pars gule mento pꝛopinqua.
X poſt tres conſonantes.l.n.r.
Lx poſt a tantum.vt calx.falx.
Nx poſt oēs pꝛeter e.vt lanx vas latū ꝛ rotundū in quo caro aut Lanx.
aliud eſculentū menſe infertur.Lances etiam ſtatere dicuntur:vnde bilances que Meninx.
duas lances habēt.Meninx inſula Aphrice:plura ſignificat vt in ſḡibus patebit Linx.
Septunx.Linx auicula quedam cum y greco in poſterioꝛe ſyllaba. Arx.
Rx poſt a ꝛ e tm̄:vt arx.i.caſtrū ab arceo es.q2 arcet.i. pꝛohibet Merx.
hoſtes accedere.articula.i.parua arx:merx.i.res venalis.aliq̄ dicūt in ntō hec merx

Cherub. Seraph. Moly. Epy

ces.Cherub ⁊ Seraph ſunt qui dicũt interdũ declinari hui⁹ cherubis ſeraphis ⁊c. ſed melius nõ declinant̃ q2 barbara ſunt .vt Dauid a Bogud ſua natura inflexibilia ſed nõnulli auſi ſint declinare. Lancilotus vult Bogud minime declinare. gtm vero bogudis dicit eſſe teſte Plinio a nto bogudis:ſed res parui momenti eſt:nos Priſcianũ ſequimur. Moly herbe nomen apud grecos in gtõ molyos facit vt; epy ſimiliter cũ y greco epyros vrbis nomen:interpretatur altũ ⁊ ſublime.

¶ Genitiuus tertie.

Semper a mittit atis. Vertes e per is genitiuo.

A. E. Doma. Drama. Dragma Drachma Aroma. Dogma. Poema. Syrma. Theorema. Thema. Toreuma

¶ A facit gtm addita tis.vt malagma atis. Omnia in a tertie ſũt noīa greca neutri ge.ideo more greco faciũt etiã in gtõ os.vt doma atis.vel domatos.i.domus. In ſacris .Meli⁹ eſt ſedere in angulo domatis quã cũ muliere litigioſa. Drama atis. vnico m ſine g:carmẽ vbi perſone loquunt̃ abſq; poete interlocutione : vt primũ Virgilij bucolicũ.In ſacris. Ante thorum huius ṽginis frequẽtate nobis dulcia cantica dragmatis. hic vulgo male legũt ⁊ minime intelligũt:cũ g lr̃a dragmatis.Nã per g dragma atis.ſignificat rapinã ⁊ manipulũ.At drachma e.pme.decli.eſt genus ponderis ⁊ numiſmatis. Aroma odoramẽtũ .Aromatopola.i.aromatari⁹ qui aromata vendit. Dogma.i. decretum ſcitũ placitũ ⁊(vt vulgo dr̃) ſtatutũ.male p doctrina ſumit̃: nec a doceo dicitur quũ ſit grecũ dogmatiſtes q alicui⁹ dogma ſequit̃. Poema poete carmen. Syrma longa veſtis ⁊ tractus ⁊ lõgus orõnis pceſſus:a ſyro greco.i.traho.ponit̃ p cauda veſtis muliebris. Theorema ſpeculatio. Thema poſitũ aut poſitio.Toreuma op⁹ ſculptũ politũ celatũ.Toreutes vel toreuta celator ⁊ ſculptor:toreutice es.vel toreutica eſt ars ipſa que anaglytica etiã dr̃.Toreuo grece.i.ſculpo ⁊ celo.

Quãtitas. vt ſyllabis attribuit̃ quid ſit Axioma. Mantile. Ouile. Equile. Caprile. Bouile. Porcile. Monile.

¶ Domatis penultima quanta? Quantitas nõ ad hũc librũ pertinet ſed ad verificatoriã : ideo nõ debeo reſpõdere nũc ad hanc queſtionẽ. Ita rñdeat diſcipulus Alexãdri ſectatoribus:q2 valde difficile eſt puerũ ad qtitatẽ in declinationibus reſpondere ⁊ regulã ſemper dare more Alexandrinorum miſere hac in re a balbutientibus grãmaticaſtris vexatorp.ideo hec omnia docui in verſificatoria nõ hic.ſi quis tñ deſideret hic etiã nõ grauabor proſaice paucis hanc rem perſtringere poſt declinationẽ genitiui. Quantitas eſt longitudo vel breuitas vocalis.¶ Nomina in a penultimã genitiui corripiunt. vt axioma atis.i.propoſitio hoc eſt. quecunq; oratio vera aut falſa veluti deus eſt deus non eſt.

¶ Vertes e per is gtõ. Nomen in e vertit e in is in gtõ.vt mantile linthẽũ quo manus terguntur. Ouile is.ſtabulũ ouium:vt equile equorp caprile caprarum.bouile boum:porcile porcorum, Monile colli ornamentũ vel gutturis ;dictum q virtutis admoneat.Nam primo ob aliquod egregium factũ dari ſolebat. Ouid.in faſt.Dat digitis gemmas dat longa monilia collo.aliquando etiam equorum eſt. Virgi. de equo Latini.Aurea pectoribus demiſſa monilia pendent.

Addito nis poſt o.dat in is muliebre do go;
Virgo ordo margo cam cardine Apollo cupido.
Turbo homo ceu nemo.Tamen vnedo poſtulat onis.

Aquilo. Paro. Pero: Capedo. Intercapedo. Crepido. Libido. Formido. Hirudo. Hirundo. Arundo. Teſtudo. Salſilago.

¶ Nomen in o facit onis.vt aquilo aquilonis: ventus ſeptentrionalis ⁊ ea mũdi pars. Paro onis nauis piratica. Pero onis.calciamentũ ruſticũ.peronatus peronibus indutus.Excipiuntur a rl̃a Feminina in do ⁊ go que faciunt inis cũ paucis alijs:que ſunt /virgo virginis.ordo ordinis ⁊c.vt capedo inis.i.vaſculũ fictile. Intercapedo diſtantia ⁊ differentia. Crepido extremitas terre quam aqua alluit. Item os putei ⁊ cuiuſq; editioris loci extremitas. Libido voluptas ⁊ carnalis delectatio. Formido timor. Hirudo ſanguiſuga vermis aquaticus adherens cruri. nec decidens niſi plenus cruoris. Horati. Nõ miſſura cutem niſi plena cruoris hirudo. Hirundo auis nota. Arundo: id eſt canna. Teſtudo animal teſta tectum vt limax/concha ⁊ cetera. Ponitur pro cythara ⁊ pro camera. Teredo vermis ligno innaſcens.Collumela. Teredinem formicamq; prohibet Salſilago vel ſalſugo : id eſt

falſus humor ſekel. Caligo obſcuritas ⁊ ignorantia. vt caligo oculorum: a caligo Caligo.
veri. Indago inquiſitio. Indagare inquirere. Propago vitis ramus terre inſixus Indago
⁊ progenies. Propagare .i. dilatare. Fuligo nigrum in fumibuli. Albugo alba ma Propago
cula in oculo: ⁊ albū oui: quod albumen ſepius dicitur. Croceum qui dicitur vitel Fuligo
lus. Ferrugo: rubigo ferri. vt erugo eris: ferrugo etiam eſt panni ſimilis color. Cō Albugo.
pago cōpaginis .i. compactio ⁊ coniunctio. Ouidi⁹. Atqꝫ ita diſparib⁹ calamis cō Ferrugo.
pagine cere. Plinius. Nullarum egens cōpaginū Manilius li.i. Interdum equa Compago
li laterum cōpagine ductus. Seneca in xiiij. epiſto. Siue flammarū violētia com Ambago.
paginem ſoli rupit ſiue vetuſtas. Hec Beroaldus attulit cōtra Seruium: qui hos Carduus
obliquos vix inueniri dixit. Uerba Seruij ſunt in illud primi eneidos. Dire ferro Cardo her
⁊ compagibus arctis. Claudentur belli porte. In vſu ſunt nominatiui ambago cō ba nō lati
pago magis quam ambages et compages. Contra in vſu ſunt magis horum ꝙ il na: ſed bar
lorum obliqui: Perſius: Stertis adhuc laxumqꝫ caput compage ſoluta. Ambago bara vox ē.
i. circulus verborum. Cardo pro herba barbarum eſt: latine carduus dicitur hinc Uirgo
carduelis auicule nomen. Apollo ſol. veteres in nominatiuo appollinis dicebant Turbo.
teſte Feſto. Uirgo ꝑ ea que peperit. Lācilotus dicit virgonis habere vt ſermonis Turbino.
non auderem ſic loqui. Itē dicit. Turbo apud doctū turbonis facere: vt ſermonis
pro forma contraria menta: vel piramidi. Id puto falſum eſſe ⁊ mendoſe legi tur
bonis pro turbinis. Nam a puerorū trochiſco qui turbo eſt: ea forma nomen ſorti
tur. Uerg. Uolitans ſub verbere turbo. Turbo etiā quicquid acuta forma eſt voca
tur. Ouidi. Cana buccina ſumitur illi. Tortilis in latū que turbine creſcit ab imo.
Turbino turbinas: acutum facio: vnde turbinatus ta. tum. plinius. Turbinatior Turbiat⁹.
pyris figura ꝙ malis. Turbo turbinis etiam eſt vertigo ventorum. Uergi. Turbi
ne corripuit: ſcopuloqꝫ infixit acuto. Solum ... ri proprium turbo turbonis facit vt
ſermonis. Horatius. Rides turbonis in arm... Spiritū. Lectū eſt apud Catullum Homo.
hoc turben pro priore turbo. Homo homonis vt ſermonis pro cadauere dixit anti
quitatis pater Ennius Uulturis in ſyluis miſerum mandabat homonem. heu ꝙ Nemo.
crudeli condebat membra ſepulchro. Nemo neminis rarus inuentu gtūs. Plau.
in captiuis. Neminis miſereri certū eſt. quia mei miſeret nemo. Lucillius. Nemi
nis ingenio queꝗꝫ confidere oportet. ¶ A femininis in do ⁊ go vnicum excipitur.
quod eſt vnedo onis. arbor et ipſe fructus alio nomine arbutus ⁊ arbutū. Seruius Unedo.
in illud Arbuta ſacre deficerent ſylue. Arbuta inquit ſunt rubra poma ſyluarum
que Plinius vnedones vocat ꝙ aſperitate ſua plures edi nō poſſunt mendoſe le
gitur oredones vt bene notauit doctiſſimus neotericorum Hiſpanorum.

Enis habent Anio Nerio. Caro dat tibi carnis

¶ Anio fluuius in agro lyburtino. Horatius. Et preceps anio. Ennius anionis di Anio.
xit vt ſermonis: que declinatio exoleuit. ⁊ anio ab alio ntō rariore᷒ anien obliquos Anien
mutuatum eſt. Papinius .i. ſyluarū. Quas preces Anien atqꝫ exceptura natatus Nerio.
Uirgo iuuat. Caro Nō minus ꝙ quindecim milia anien abeſt. Luca. lib. ij. Seli
das anienis ad vndas. Nerio enis .i. vxor. Martis. Plautus in truculento. Mars Carnis.
peregre aduenicus ſalutat. Nerienem vxorem ſuam. Etiam. eſt virtus fortitudo et ✳ Carni
maieſtas martis. Et in nominatiuo dicitur etiam nerienes apud Uarronem vt no cula dimi
tat Gellius. et neria per a: vt minerua teſte eodem. Caro carnis. Olim in nominati nutiuum a
uo carnis dicebant. Hinc naſcerūt obliqui. Liui⁹ Andronicus. Carnis. vinūqꝫ qd ntō carnis
libant. Titus Liuius. xxvij ab vrbe. Laurentib⁹ carnis que dari debet data nō fue ꝗ vtebant
rat: hinc diminutiuū carnicula quū caro carrūcula faciat. Carneus ex carne: vt fru veteres ca
ſtrum carneum. Carnoſus pinguis: ſed melius dicitur corpulentus. runcula a
ntō caro.

Greca vult Dido mu...bria ſic modo flectes.

Us capiat patrius: reliqui dant o breue caſus.

¶ Nomina greca feminini generis faciunt genitiuū in us. reliquos obliquos in o
vt Dido didus. io ius. ſapho ſaphus. caliſo us. ſic caliſto per o drymo pantho. Clio.
et cetera mulierū ve nympharum propria aut dearū. Ueluti Clio us, vna muſarum Clotho
Clotho us. vna parcarum Echo echus. Argo argus: nomē nauis. Politian⁹ in mi Echo.
ſcel. Reſponſitationes ex perſona ponantur echus. Apud Martialem libro ſepti Argo.

Sapho
Dido
Manto
Calypſo.
Jo.

mo titulus eſt de fragmento argus. Imperiti dixerunt hec duo eſſe indeclinabilia, Ouid. in .j. de arte amandi. Nō nihil ſunt viſe clio clius ve ſorores Sapho. An niſi legiſſes authoris noīa ſaphus: Vir. Fatidice mātus & Tuſci filius amnis. Nā̄ eſt manto mulieris nomen. Ouid. Miſeramq relinquere dido. Verg. iiij. ene. nomine dido Sepe vocaturum. Horatius. Aeolijs fidibuſq canētem. Sapho. in priap. Athlantiademq calypſo. Ouidi⁹. Et ſteterat quocūq loco ſpectabat ad Jo. Silius lib. viij. Terq ſuā Dido ter cū clamore vocabat. Et leta exultans oſtēderat oraſicheus. Plini. lib. xxij. cap. vj. vſus eſt ablatiuo ſapho dicens. Ob hoc & phanem Leſbium dilectū a ſapho. Alij grece hec aliter declinant: nobis cure fuit diligenter docere latinorum vſum: vt Virgil. Lucrificā alecto in actō dixit nō alectos nec alectō et eſt alecto vna furiarū. Veteres declinabant hec latine vt fino. ſed Quītilian⁹ id vetat dicens lib. j. Mihi autē placet latinā rationem ſequi quouſq patitur decor. Neq enī calypſonem dixerim vt Junonē q̄q̄ ſecutus antiquos. Ceſar vtitur hac ratione declinādi: ſed authoritatem conſuetudo ſuperauit huic ſuffragatur phocas grāmaticus. Plautus in aulula. Quos ſi argus ſeruet qui oculeus totus fuit quē quondam ioui addidit. Datiuus eſt ab io. Ennius. Penos didone oriundos. Tacitus. Quintilia. cōtēporaneus. Didone phenilſſem tyro profugam. Juſtinus. xij. Augebat tyrijs animos didonis exemplū. Apul. j. meta. Calypſonis eternam ſolitudinē flebo. Plin. lib. xvj. cap. xliiij. Argis olea nūc etiā durare dr̄ ad quā Jouē in vaccā mutatā argus alligauerit. Andronicus apud nymphā athlātis filiam calypſonē hac declinatione nūc nō vtemur ſi Quintilianū audire velim⁹: lz iuniores Serui⁹ & Macrobius aliter fecerint: ideo Antoni⁹ Nebriſ. mēdoſos eſſe dicit verſiculos Penelopes primā didonis prima ſequat̄. Hoſpitioq vſus didonis cūcta benigne. vterq Ouidij. Aſus. hic in argumento .j. ene. ille in priap. Sic aūt reſtituendi ſunt. Penelopes primam Didus ſi prima ſequat̄ hoſpitioq vſus Didus per cuncta benigna. Juno nis. tñ q2 latinū eſt. ¶ O genitiui penultimā pducit vi ſermonis: niſi apud grecos in on deſinēs corripiat. vt agamenno onis. propriū viri. ſic gētilia quedā vt vāgio onis. Saxo onis. &c. Inis corripitur vt virginis. Enis producitur vt Anienis ab antiquiſſimis etiam correptum teſte Gellio.

Alecto
Leguntur & hi de id genus dictionibus non vulgares verſus.
Vatib⁹ auſonijs tyriam dat precia dido
Fecit Didonem romula vox taciti
At calypſonā latijs das inclite ceſar.
Quocūq decor patitur Quintiliane nubes

Halecis lactis dauidis bogudis effer.

Melchiſedech.
Lacte.
Lacteus.
Larium
Bogud

¶ Halec facit penultima longa halecis ad cuius formā auſus eſt Baptiſta Mantuan⁹ ad hebreo Melchiſedech facere melchiſedechis. Pectore ſacrifici melchiſedechis erat. Lac facit lactis. Nō olim in ntō lacte dicebāt vt mare. Plau. in menechmis. Nec lacte lacti vſq̄ ſimilius eſt. Lacteus ex lacte vel albus. Lactatū quod barbare lacticiniū dr̄ teſte Hermolao. Dauid idis. penulti. lōga: lz ab hebreis non declinentur. vt neq ab aphris. Bogud regis maurorꝝ nomē qd̄ latini declinauerūt huius bogudis penultima breui. q̄q̄ ntūs ſit bogudis vt notat Lancilo. Aſinius Ciceroni lib. x. Traiecit ſeſe in regnum bogudis plane beneq peculiatus. hic nota pulchrā vocē peculiatus: et eſt nūmat⁹ munitus magnumq peculiū poſſidens.

Additur is poſt l. Sed lis iungunt ſibi mel fel.

Peculiat⁹.
Animal.
Vectigal
Minutal
Puteal
Michael
Bel.
Rahel.
Bethel.
Micol.
Baal
Vel.
Suel.
Melis.
Felis

¶ Noīa in l literam deſinentia aſſumūt in gtō is. vt ſal ſalis: aīal lis. corpus ſentiens hic et hec aialis et hoc aiale ad aial pertinēs. Vectigal tributū vel redit⁹. Tul. Nō intelligit hoies q̄tū vectigal ſit parſimonia vectigalia qui debet vecti gal. Minutal eſt quidam cibus ex oleribus & carnibus minutim conciſis. Puteal eſt putei operculū & Rome olī feneratorū loc⁹. Michael elis. Bel belis: idoli nomē. Eiuſmodi in el peregrina aliq̄n declinantur in ſacris: et ſi volumus manent indeclinata vt abel huius abel vel huius abelis multa nunq̄ flectuntur vt Rachel Bethel Micol Baal Tubal et apud Pliniū locorū nomina diſſyllaba teſte Hermolao. Vel et Suel. Mel & fel addunt genitiuo lis: vt mellis fellis. Inuenimus in alia ſignificatione melis felis. Nā melis eſt beſtia magnitudine vulpis duro corio. Unde fiunt pharetre. Felis eſt catus murinorū: grece dicitur elurus. Neutra in al cū el & ſol penultimam genitiui producūt. vt animalis michaelis ſolis. Reliqua corripiunt vt hannibal alis. hiempſal alis. hadruſpal alis. propria virorū. ſal ſalis quamuis olim fuerit etiam neutrum: vigil ilis. preſul preſulis.

Additur is poſt .n. Tamen on quandoq dat ontis.

Donat inis neutrum. Pecten: flamen: cano natum.

¶ Nomen in n deſinẽs facit gtῒ adiecta is ſyllaba vt titan titanis: frater Saturni ꝛ ſol. Oui. Nullus adhuc mũdo p̃bebat lumina Titan. Pan panis aut recti⁹ pa nos: quia grecum eſt vt a genitiuo hui⁹ nominatiui differt panis. Pan fuit fabuloſus deus paſtorum aut nature. Lichen lichenis. ſic Siren. Damẽ propriũ viri hiſtorici. Seben ſebenis: vn⁹ ſocioꝝ Ulyſſis. Delphin delphinis marin⁹ piſcis. agon onis. i. certamen. Triton animal marinum ꝛ Neptuni tubicen. Trigon onis. pile genus ꝛ turtur. Aedon triſſyllabũ. i. philomela. Canon, id eſt regula. Gnomon interpretatur cognitor: eſt ſtylus indicans horas. Hyperion. i. ſol. ¶ Quedam nomina faciunt gtῒ in ontis: vt Phaeton ontis. filius phebi. Demophoon ontis. propriũ viri. v. icon ontis. Dracon ontis. laocoon ontis. aglaophon ontis. Sarpedon ontis. Inuenitur etiam Sarpedon ſarpedonis. Item hippocoon ontis. Charon ontis. portitor inferni. Pauca ſunt eiuſmodi noĩa appellatiua: vt Biſon ſontis. aĩal ferũ ſimile tauro iubatũ. Chameleon ontis. aĩal qđ ſolo vento dr paſci ꝛ herba quedam. Horizon ontis. viſus noſtri termin⁹. Itẽ adhuc ꝓpria. Stilbon ontis. i. mercurius vel ſtella Mercurij. Acheron ontis. ꝛ Phlegeton ontis. fluuij infernales.

¶ Neutra in n faciunt gtῒ in inis. vt flamen inis. pecten inis. tubicen inis. cũ reliquis a cano cõpoſit. vt numen numinis: id eſt de⁹ vel diuina poteſtas. Sumen et abdomen pinguitudo ventris ſuilli. Inguen pudenda pars corporis. Gluten. i. viſcus materia tenax qua aues capiuntur et qua aliquid coniungitur. Glutinum idem. Glutino as. i. coniungo. Bitumen humor tenax quo pro calce vtimur. Unguẽ inis. i. vnguentum: ꝛ quicquid ſuccum habet ex quo aliquid vngi poteſt. Perſius. Fen ſece craſſo vitiarunt vnguine pultes.

¶ Nonnulli a regula principali minus bene excipiũt Pocan q dicunt facere pocantis: q; ntũs non eſt pocan: ſed pocas vt athlas. ꝛ eſt propriũ viri. paean cũ ae diphthongo. i. Appollo ꝛ hymn⁹ in laudem appollinis vel alteri⁹: facit peanis. vt titan titanis. Aleman proprium viri alemanis. Uirg. Letum peana canentes.

¶ Nec Euan Bacchi nomen euantis facit; quia apud Uirgilium. vj. enei. Illa chorum ſimulãs euantis orgia circum Ducebat phrygias: Flammam media ipſa tenebat. Seruius ait. Euantis phrigias: vt ſint duo accuſatiui: aliter non ſtaret verſus. Euantis autem id eſt bacchantes a libero qui euan dicitur. Hec ille. Euare furere ꝛ bacchari eſt. hinc euãs euantis. participium, id eſt furens. Sillius lib. j. Nõ ille euantis maſſyle palluit iras. Euan proprie eſt interiectio bacchantis ꝛ interpretatur bone puer. Capitur etiam pro baccho: ſed obliquos eius apud latinos nequaꝗ inuenies quicquid dicat Priſcianus. Papinius. v. thebaid. A ſummis auditus montibus euan. In eodem. Lucidus euan ſtirpis auus. Itan et Pelican barbara ſunt: Pan: id eſt totum pantos in genitiuo facit: ſed latini non vtuntur in ſimplici. Pantominus geſticulator omnia imitans. Pandecta omnia continẽs.

¶ An producit genitiui penultimam. ¶ En producit genitiui penultimam niſi in is facit: tunc corripit. Hymen apud latinos in obliquis non reperitur: facit autẽ hyemis. teſte Priſciano penultima (vt opinor) correpta. quod ꝓbari videtur ex hymeneus.

¶ In producit genitiui penultimam. ¶ On modo producit vt Symon babylon. modo corripit: vt demon canon: in paucis variat: vt egeon. orion. Certiorem regulam de on non habeo.

Margin: Titan. Pan. Damen. Seben. Agon. Triton. Aedon. Gnomon. Charon. Biſon. chameleõ. Horizon. Stilbon. Acheron. Phlegetõ. Numen. Sumen. abdomen. Inguen. Gluten. Bitumen. Unguen. Pocan. Paean. Aleman. Euan. Euare. Pan. pãtomin⁹. Pandecta.

R capit is. Far ris. lar tis proprium maris. hepar.
Hepatos efficiet. Er is mobile. cer dat vt acer.
Ac alacer. bris dant imber cum prole ſaluber.
Et celeber. per tris ter formes omne latinum.
Et pater et mater lynter. dat eris later. et cor.
Cordis. iter itineris. Iouis optat Iuppiter vſq;.

Robur oris iecur atq; femur tibi prebet eburq;.

Altar.
Specular
Puluinar
Torcular.
Subligar
Aer.
Agger
Anſer.
Rancor.
Mucor
Vapor.
Pedor.
Caſtor.
Fulgur.
Fulgor
Tabor.
Far.
Lar.
Hepar.
Acer.
Vter.
Accipiter.
Eter.
Character
Clyſter.
Luter.
Crater.
Stater.
Panter.
Preſter.
Soter.
Phyſeter.
Later.
Iter.
Iuppiter.
Iouis.
Iouis nominatiuꝰ vſu veterū fuit.
maripiter
Dieſpiter.
Opiter.
Robur.
Iecur.

¶ Nomina tertie in r deſinentia adijciunt genitiuo is. vt altar aris. i. altare. Prudentiꝰ. Altar tepeſcit fletibus. Lupanar. i. proſtibulū. Specular per quod ſpeculamur, vt feneſtra. Puluinar. i. puluinꝰ: quod dormituri capiti ſubijcimus: torcular prelum in quo vue torquentur. Subligar. i. ſubligaculum & velamen lumborum: Aer notum eſt. aereus ad aerem pertinens: vel altus. Agger alta terra oppoſita aquis. Anſer auis que vulgo minus docte aucha dicitur: qr dictione aucha latini nō vtuntur. Martyr ris. gadir iris. Rancor corruptio carniū & aliarum rerum ex vetuſtate. Palladius. Receptacula olei ſemper ſint munda: ne nouos ſapores veteri rancore infecta corrūpant. Ranceo rances. i. rancidus ſum. rancor pro liuore apud veteres non reperi. Mucor lanugo que diutino ſitu contrahitur vt in pane carne &c. Muceo muces: mucidus ſum. muceſco mucidus fio. Vapor fumus quidam et nebula e calidis aſcendens. vaporo vaporas. i. vaporem emitto. Virg. Succedūt matres & templū thure vaporant. Pedor immundicia et putor. Caſtor propriū viri et animal alio nomine fiber: de cuius teſticulis medicamentū fit: qđ caſtoreum dicitur. fulgur. fulguris. i. fulmen. ſed fulgor, id eſt ſplendor. Barbara nō declinantur vt nachor Nabuchodonoſor: virorum propria: ſic tabor: licet Baptiſta ſuo iure dixit. Aſſyrij colles aſſurrexere: taboris. Si iuga flexerunt mons eſt Gallie.

¶ Excipiuntur multa a regula. Nā far geminat rr. et facit farris. i. quoduis frumētum vti triticū hordeum &c. Lar nomen imperatoris facit lartis: teſte Priſciano ſed ſepius in ntō lartes inuenio ꝙ lar. Cicero in nona philip. Lartes toluniꝰ, vilentius Lar dei nomen et pro domo laris facit. Hepar. i. iecur: latini vix vtuntur. facit in genitiuo hepatos: quia olim hepar dicebant: teſte Placentino. Tris adiectiua: alacer, volucer, acer, faciunt cris. quibus addes mediocer ſi inueniatur. Acer pro arbore aceris facit. Bus dant ſaluber, celtiber, imber: cum cōpoſitis ſeptēber, october nouember, & december: que ſunt menſiū nomina. Imber. i. pluuia. Omnia latina in ter: faciunt tris. vt fratris, ventris. Vter vtris. i. vas vel ſaccus ex corio vel pelle vtriculus paruus vter: vtriculariꝰ qui canit tibijs inflatis vtriculo & vocantur tibie vtriculares. Accipiter auis aduncis vnguibꝰ valde rapax: vt falco aquila miluus niſus: ſylueſter equeſter &c. Pater patris: mr̄ mr̄is: lynter lyntris q̄ tria e grecis habemꝰ. Cetera inter greca eris habent per regulā: vt ſpinter ſpinteris: ether etheris. i. elementum ignis e celum. Character forma vel ſignū. Clyſter inſtrumentum quo aqua in altū iaculatur: & quo chirurgi vtuntur in purgatione corporis. Luter luteris lauacrum. Lutra vero eſt animal quoddam een otter. Crater vas amplum cui vinum aut oleum &c. imponimus. Stater ſtateris nummus quidā. Panter animal pardo ſimile. preſter quidā ſerpens. Soter viri propriū & appellatiuū: id eſt ſaluator. Soteria: dona que diuis vouentur pro ſanitate recuperanda. Phyſeter marina belua. Sylueſter propriū: ſecunde declinationis. Later ꝗuis latinū ſit in ter deſinens nō facit tris, ſed eris: & lapis coctilis. Plura de hoc in etheroclitis. Ntūs later eſt apud Vitruuiū. Cor cordis facit. Iter itineris a ntō olim vſitato itiner. Nam quondam iter iteris fecit & itiner itineris. Varra. Expectār itiner lōgo ſermone leuare. Neuiꝰ. Ignoti itineris ſumꝰ. Iuuencus. Ecce iteris medio clarus ſe oſtendit Ieſus. Iuppiter ſummꝰ deorum apud gentiles & vnus planetarū facit Iouis: ab antiquo nominatiuo Iouis qui olim in vſu fuit. et Iuppiter faciebat iuppitris vel iuppiteris. Ceciliꝰ. Nō nobis quidē deus repertꝰ eſt Iouis. Apuleius. iiij. de aſi. Quem tremit ipſe Iouis quo numina terrificant. Dicitur autem Iuppiter teſte Gellio lib. v. quaſi. Iouis pater. vt marſpiter Mars pater. & ſunt plura compoſita a pater: que tris in genitiuo faciūt: veluti dieſpiter. i. deus quaſi dici pater. Hora. Sepe dieſpiter neglectus inceſto addidit integrū. Opiter deꝰ opis: id eſt auxilij pater. Etiam eſt qui auo viuo poſt obitum patris naſcitur.

¶ Quatuor in ur faciunt oris: robur roboris &c. Robur eſt fortitudo: robuſtus fortis. Eſt robur etiam quercꝰ duriſſime ſpecies: & capitur pro duricia firmitateq; cuiuſcunq; rei. Virg. Eternaq; ferri robora. Roboreus roborea roboreū aliquid ex robore. Iecur iecoris vel iecinoris ſiue iocinoris tanꝙ a veteri nomine iecinus vel iocinus. i. hepar & ficatum, ſed hoc ſuillum proprie eſſe volunt. iecuſculū paruū iecur Valerius Maximus libro primo. Iecinoris duplex caput. Femur feminoris: ſupe

Hoc pars curris a coxa vſq ad genu: vt femur anſerinū: gallinaceū: anatinū: lepo
rinū cuniculū ⁊c. Femoralia verendorū tegmina. Ebur oris os. vel dēs elephātis Femur
Eboreus eburneus et eburnus ex ebore. Eboratus cui ſuperficies eburnea. Olim Ebur.
nominatiui erāt robor iecor ⁊c. Vñ exoleuerunt vt obliqui eburis roboris ⁊c. Qui
bus vtebantur Gniſo nobilis grāmaticus tpe Ciceronis. Mulciber regulā ſequit̄
facit em̄ mulciberis et per ſyncopam mulcibris: ⁊ qn̄qꝫ per ſecundā mulcibri. Oui.
in .ij. de arte amandi. Mulciberis captiꝫ mars ꝙ venuſqꝫ dolis. Mulciber eſt vulca Mulciber
nus a mulcendo idest molliendo imbre ferrum dictus.
¶ Ar penultimā genitiui producit in neutris cū nar. demitto nectar: iubar: hepar:
par: quibus addes nō neutra: vt boſtar viri propriū non ſtabulū: ſed Calepin⁹ dicit Boſtar.
Beſtar/Ceſar/Balthaſar. ⁊ multa alia virorum propria. Byzer.
¶ Et corripit penultimā. vt mulier ether aer cetera greca producunt. vt byzer: po ✠ Maro.
puli nomē velut liber/crater character/ſtater/luter/clyſter/haliter/brachioniſter ⁊ in georgi.
plura in verſificatoria declarata quibus vnum latinum addes quod eſt ver. vere nouo
¶ Ir corripit: vt agadyr/martyr. gelidus ca
¶ Or producit penultimā genitiui vt color ſoror. Tollūtur equor/marmor/memor nis cū mō
arbor/bicorpor/tricorpor/indecor/dedecor/. Marcipor. i. marci ſeruus publipor tibus hu
idest publij ſeru⁹ vl̄ puer: et ſi qua ſunt eiuſdem deriuationis alia: cum grecis vt mor loqtur
actor. proprium viri: ſic hector/antenor ⁊ rhetor quoqꝫ caſtor tam appellatiuum ꝙ
proprium. Authoramen producit tantum
¶ Ur corripit tantum: vt fulgur guttur. Excipitur vnum quod eſt fur furis.

As interponiti. Mas maris .as dabit aſſis.

Hoc vas vaſis habet: vas hic vadis. antis habento.

Maſcula greca. volūt per adis non maſcula poni. Simultas

¶ Nomen in as deſinens facit gtīm interponendo ſyllabā ti inter a ⁊ s. vt ſimultas Prauitas.
atis. i. odiū. Iuuena. Inter finitimos vetus: ac antiqua ſimultas. Prauitas tatis Equitas:
i. malitia et iniquitas. equitas iuſtitia. Probitas. i. honeſtas Mecenas optimi vi Probitas
ri nomen qui Uergilium Horatiūqꝫ ⁊ alios doctos opibus iuuit. Hinc docti dites Mecenas.
patronos Mecenates appellant. Martia. Sint.] Mecenates non deerūt Flacce Ma Lenas.
rones. Lenas atis. etiā propriū viri arpinas noſtras veſtras ⁊c. Uulgus addit Ab Abbas
bas atis. cui⁹ femineum putat eſſe abbatiſſa: ſed errat ſi Georgi. Ualle credimusꝙ
libro .xiij. ca .xix.. vult eſſe communis generis prime declinationis: quod oſtendit vo
catiu⁹ eius abba. Etiā quia nullū grecū mittit gtīm in atis ab as interrogentur gre
ci. interpretatur autē pater teſte Hiero. Quedā aūt hebrea ⁊ greca noīa tanꝙ vene
rabilior a dignitate cauſa aſſumpta ſūt ab eccleſiaſticis: vt pſbyter angel⁹ apoſtol⁹.
Papas. i. au⁹ licet vulgo papa dr̄. ſic abbas abbe religioſorū aut religioſarum anti
ſtes tanꝙ parēs. Excipiunt̄ a regula mas maris: as aſſis. hoc vas vaſis: hic vas va Chalchas
dis: et greca maſculini ge. que faciunt antis. vt elephas elephātis. ſic gigas adda Pallas.
mas garamas athlas ⁊c. inter q̄ plurima ſunt virorū ppria: vt calchas abas thoas
peas Pallas euandri fili⁹. bias bibas phorbas ſalgas brigas. polygamas thau
mas teleutas hyperiphas euridimas ⁊c. id gen⁹ plurima. Sic et agragas mont
et oppidi nomen. Quedā dictorū etiā per primas flera inueniuntur. Plaut⁹ in me
nechmis. Noui cū calcha ſimul. Plurima ſolū prime ſunt: vt barnabas, Ioas iam Cyclas
bas caiphas ⁊c. ¶ Reliqua greca q̄ ſcilicet nō tm̄ maſculini ge. ſunt faciunt adis: Monas
vel grecanice ados: vt archas arcadis vl̄ arcados. Cyclas adis. veſtis feminea ro Trias
tunda explicatilis vel ſpacioſa. Proper lib. iiij. Hec nūc aurata cyclade ſignat hu Hebdo
mum. dr̄ a cyclos .i. circul⁹. ciclas. i. circundo. ſemper eſt femineum cōtra indoctos mas.
Cyclades ſunt etiam inſule quedā per circulum poſite. Monas adis. i. vnitas. trias Ogdoas.
adis. i. trinitas. Hebdomas numer⁹ ſeptenari⁹. Hebdomas latine ſeptimana eſt. Enneas.
ſpacium ſeptem dierum. Dicitur etiam hebdomada de. Ogdoas adis. numerus Decas
octonarius.. Enneas adis numer⁹ nouenari⁹. decas numer⁹ denari⁹. Olympias olympias
id eſt luſtrum ſiue quinquennium Ouid. In ſcythia nobis quinquennis olimpias Pallas
acta ē. Olympias adis. etiā fuit mater Alexādri magni. Pallas dis. Minerua dea Lampas.
ſapientie. Lampas. i. fax aut ſplendor. Lichn⁹ penſilis eſt qd̄ vulgo lampas dici Dipſas.
tur. Dipſas adis. ſerpens ſitum faciens percuſſo. Dorcas ſpecies capre ſilueſtris

Gymnas. Anas.

Gymnas adis. exercitatio vel certamen. Ludus gymnicus luctandi certamen. As pducit penultimã gti. vt mecenatis ⁊c. niſi anas anatis: auis nota. Male ancta dicitur. Diminutiuũ eſt anaticula apud Plautũ: ⁊ anaticulus apud Ciceronẽ. Corripiuntur cũ iſto maris vadis ⁊ quecunq; adis habent: vt palladis ⁊c.

Es mutabis in is. grecus dat multa per etis.
Adde quies locuples manſues. per etis teges exit.
Et ſeges interpres preces paries abieſq;:
Indiges atq; aries perpes teres ac hebes addo.

Labes. Clades. Strages. Cedes.

¶ Nomen in es deſinens mutat es in is. vt labes is. i. macula vel ruina. Clades. i. occiſio vel mors. Virg. Quis cladem illius noctis: quis funera fando Explicet: Strages. i. proſtratio vt vet⁹ fecit ſtragẽ arborũ. Cedes. i. occiſio. Cice. Cedẽ in foro feciſti. ſic Joannes cedes Hercules. Achilles orontes que Achilli oronti euphonie boni ſoni cauſa ⁊ certa ratione ante declarata nonnunq; faciunt. Moyſes vel moſes etiam Moyſi potius facit ꝙ Moyſis. Hoc etiam per primã Moſes moſe declinatur: ⁊ per ſecundam moſeus moſeos: vt orpheus orpheos. Joſephus. Nitebatur rex in moyſes nece graſſari. Hippomanes hippomanis: cacoethes cacoethis.

Moyſes. Hippomanes.

¶ Excipiuntur a regula multa greca que habent etis penultima longa. vt tapes etis. ſic ceres Lebes/magnes: ⁊ plurima ꝓpria viroꝝ. vt chremes/hermes/laches thales/copres/thannes/dares/arges/mendes/ admes/ maſchles/ crates/ miles/ morges/nees/parmes/charres/ pheres. Horꝝ quedã manent quandoq; ſub regula vt chremes huius chremis vel chremetis. ſic dares mendes pheres ⁊ plura. Virg. v. ene. Precipitẽq; darẽ ardens agit. In eodem, Feſſum q; dareta Eripuit mulcẽs dictis. Terenti⁹. Puerũ inde abiẽs cõueni chremis. Idem. Chremen ſalutere iubeo. Quedam virorum propria ſunt prime vel tertie. vt hermes eſchynes mert nes geryones ozoles telones: ⁊ plura cum iordanes ⁊ euphrates fluuiorũ nominibus. Iuuena. Truncoq; ſimillimus herme. Plurima ſunt propria tertie ſine creſcentia: vt eſchines ⁊ que ſequebantur cuz Ariſtoteles/Diomes/Socrates/Iſocrates/ Vlyſſes/Therſites/Diores/Chalceres/Herodes/Androcles ⁊c. De his omnibus latiſſime diſputat Geor. Valla. lib. xxxi. ca. xix. Faciunt etiam etis penultima longa.

Prime et tertie i cõia

Cures. Ceres.

Cures etis. nomen gentile raro reperitur ſingulariter. Et ceres ceretis item populi nomẽ de quo plura in arte verſificatoria dixi. His adduntur latina quies etis. locuples etis. manſues etis. i. manſuetus. Apuleius verborũ nouator in vndecimo ... a. dixit. Vidi ⁊ vrſam manſuem. vt ſit declinatio hic ⁊ hec mãſues ⁊ hoc mãſue: veluti fortis forte. ſub quies cõprehenditur inquies ⁊ aliquãdo requies. ¶ Addũt neoter...orum multi grecis agnes etis. virginis nomen: ſed errant: q; nullum femininu... in es apud grecos facit genitiuum in etos. Ideo declinãdum eſt hagne es. vt penelopes es. ſic enim ſemper vtitur diuus Ambroſius. Poteſt etiam dici hagna ne. ⁊ interpretatur caſta. Hora. Declarat veluti Ealbynum pulypus hagne.

Apulei⁹. a Lãciloto ꝓborũ quorundã opifex⁹ dicitur

Hagne.

Teges Seges. Preces. Veges rarum inuentu nomen.

¶ Quedã faciunt etis penultima breui vt teges getis. vile ſtragulum quo tegit lectus. Tegeticula parua teges. Eſt etiam teges matta ſirpea. Seges frumentum in ſpicis preces. i. alte ⁊ ſublime volans. Capitur etiã pro idoneo ⁊ felice ſiue proſpere. Multa de hoc nomine apud Gellium reperies lib. vi. cap. vi. Addendũ eſt veges vegetis nomen in rariſſimo authorum vſu.

Dic verres verris: vates vatis. per itis ſit.
Communis generis non dictum ſiue marini.
Pes. dat edis. Natum ſedeo dat idis. volet edis.
Heres vt merces. Cereriſq; ceres retinebit.
Es eris: pres predis habet: diphthongus vtriq; eſt.

Verres Vates.

¶ Verres facit verris. vates vatis. reliqua maſculini generis aut cõmunis de quibus nihil dictum eſt: vtpote appellatiua: mutãt es in itis penultima breui. vt poples poplitis. miles militis. ſic ames palmes limes, ſtipes fomes termes trames

Surges ceſpes merges|eques pedes antiſtes cocles hoſpes ſoſpes ales diues co=
mes ſuperſtes preſtes veles ſed pes facit pedis. Sic compoſita compes bipes ꝛc.
De pes vt vulpes ante diximus. Compoſita a ſedeo faciunt idis penultima breui: Heres
vt obſes idis. heres facit heredis penultima longa. Etiam vt eſt nomen dee cui ac= Merces
cepta hereditate ſacrificabant teſte Dectichemo. Merces edis. penultima longa id
eſt premium. Juuenalis. Noſſe volunt oēs mercedē ſoluere nemo. Ceres eris: dea fru
gum. Es eris. pres predis. diphthongon ea habeant.

Is non mutabo. dant dis cuſpis lapis atq̄
Plurima greca. facit per eos vel ios vel yos vel
Entis grecorum quedam. Charis at charitis vult. Uis.

¶ Is habet gtm̄ ſimilem ntō: vt hec vis. huius vis: qđ ſolū in tertia declina. is ge=
nitiui producit ſignificat virtutem poſſibilitatē/fortitudinē/ ꝛ violentiā. hic panis Cuſpis.
huius panis. ſic ouis peſtis veſtis ꝛc. Excipiūtur lapis ꝛ cuſpis: que abiecta s lr̄a Caſſis.
capiunt dis: vt lapis cuſpidis. ſic tricuſpis idis. Cuſpis eſt acies haſt. vel alterius
rei acute. In idis genitiuū etiā faciunt plurima greca: vt caſſis idis femi. ge. i. ga=
lea: grecū eſſe docet Priſcia. ex Probo. actūs eſt caſſidē vel caſſida. vnde Uirgil. fecit Caſſiculū.
nomen prime declinationis. caſſida caſſide/ dicens. xi. eneid. Aurea veſti caſſida.
Aliud eſt nomen maſculini ge. nō creſcēs caſſis is. i. rete: raro ſingulariter reperit.
Seneca in aga. Aper cum caſſe vinctus. Caſſiculus vel caſſiculū. i. paruus. caſſis.
Hiero. Nequaq̄ aranearū mihi opponas caſſiculos. Feſtus. Caſſiculū reticulū a
caſſibus per diminutionē dictū. Plures vtrūq̄ latinū eſſe arbitrant caſſo. i. inani
deriuatū q̄ retia vacuas habent maculas: ꝛ galea ad caput recipiendum vacua Capis.
ſit. Capis idis. vas quo in ſacris vtebantur: ſimiliter grecum eſt. teſte Priſciano. q̄
Lucillius actm̄ pluralem in as protulit: ꝛ diminutiuū eſt capidula: alij latinū eſſe Aſpis.
putant a capiendo. Aſpis dis. ſerpēs quidā ꝛ oppidū quoddā a ſcuti ſimilitudine Aclis.
dictū. Sillius lib. iij. Tum que Sicanio percinxit littora muro. In clypei ſpeciem Egis.
curuatus turribus aſpis grecū ſcutū vel clypeū vocant aſpida. aſpidon. i. clypeo= Pixis.
lus. aſpidichion idem. Aclis dis. telum breue. Sillius. lib. iij. Aclide vel tenui pu Pyramis
gnax inſtare veruto. Uirgil. Teretes ſunt aclides illis. Tela: ſed hec lento mos eſt Chlamys.
aptare flagello. Egis idis. ſcutū pelle caprina tectū ꝛ proprie eſt Palladis thorax Endromis.
Pyxis vaſculū vnguentariū vel cui quiduis aliud imponit. Pyramis edificium in Bolis.
acumen a latitudine deſinens vel turris: habēs flamme figurā. Clamys per y gre= Paropſis.
cum veſtis militaris. Endromis villoſa veſtis contra frigus inuenta. Bolis idis. i. Parotis.
iaculū. Paropſis. cū quarta vocali in ſcd̄a: lanx ꝛ ſcutella cibaria. ſit ab obſon. i. ci
bus obſoniū vel opſoniū cibus omnis preter panē ꝛ vinū. opſono vel or. i. opſonia Diplois
cino. Parotis idis. hulcus iuxta aurē. Diplois veſtis duplicata: nunc pro veſte ſu= Abſis
minius cuius vſu nō fuit apud veteres. Abſis idis. curuatura vel arcus in muro ꝛ Nebris
fote teſtudo in qua figuntur radij abſides etiā in celo circuli quidā et per literaz p Jaſpis.
etiā ipſis dicitur. Nebris ceru ut aut dame pellis. Nebros grece. i. ceruus. Jaſpis Ibis.
triſyllabū gemma viridis quedā. Ibis auis ſimilis ciconie apud Egyptios. Sy=
tis idos. aliqn̄ etiam ſyrtitios locus in mari periculoſus propter multitudinē are= Syrtis.
ne. Lucanus lib. ix. Plenior alto olim ſyrtis erat pelago ntūs eſt. Ibidez. Natus et
ambigue coleret qui ſyrtydos arua. Cherſydros hic genitiuus eſt ſyrtidos. Tyrā=
nis ſeuum ꝛ violentū imperium. Olim etiam in bonam partem pro regno: vt tyrā= Tyrānis.
nus pro rege. Ualerius Maximus lib. iiij. Tyrannidē a ciuibus delataz adeptus.
Idem idis habēt oia in is patronymica ꝛ formā patronymicorū habētia: vti ſunt
in is librorū noia: eneis thebais achileis alexandreis ꝛc. Et gentilia vt colchis ſu=
namitis moabitis ꝛc. Et omnia feminina quorū maſculina in a vel in es deſinunt:
vt poetis prophetis nautis ꝛc. cum alijs multis vti garamātis gigantis. Item no
mina virorum: vt paris adonis daphnis alexis. Item mulierum propria. vt myſis
lais thais bacchis chryſis. Et deorum nomina: vt apis ſerapis oſiris anubis. Et
dearū nomina: vt doris iſis themis arthemis. Themis etiaz facit themidis ꝛ temi
ſtis teſte Placētino: ſed in vſu eſt themidis: vt Iſidis. Quedam fluuiorū nomina: vt
tybris phaſis. Tygris etiā pro animali velociſſimo ꝛ truculento: apud Medos ti= Themis
gris ſagittam ſignificat ꝛ tam pro animali q̄ fluuio. facit in gtō tigridis vel tigris Tigris.

Adonis.

Sic plura poſſunt gtm̃ nõ ſimilẽ habere. vt adonis huius adonis vel adonidis: ſ paridis vel paris. Agis propriũ viri. huius agris vel agidis Sic thamiris zeuxis ⁊ plura alia. Adonis apud grecos etiam adonios facit: vt paris parios.

Caribdis

¶ Diri notanter plurima greca nõ oĩa: q: multa gtm̃ nõ ſimilem efficiunt: vt tyberis triſyllabũ huius tyberis: ⁊ eſt idẽ qđ tybris. Charibdis hui⁹ charibdis quidã periculoſiſſim⁹ in mari loc⁹. Lacheſis vna parcarum. Mantis diuinacul⁹ qui futura predicere tentat. Unde necromantis hydromantis ⁊c. Athlibis/Thmois/⁊cnis/anacharſis ⁊ plura virorũ ꝓpria. Charis ritis. i. gratia. raro ſingulariter reperietur. hinc eucharis eucharitis. i. gratioſus: acharis minime gratioſus.

Facit per eos ⁊c. Quedã greca faciunt genitiuũ in eos vel in ios

Phyſis / Metamorphoſis. / Hereſis. / Polis / Poeſis. / Geneſis / Peſtis / Baſis / Lexis. / Aeneſis / Pareneſis / Craſis / Nemeſis / Memphis / Mẽphitis / Atys. / Chelys. / Tethys. / Thetis / Simois / Pyrois / Opois

Quedam etiam in yos per y grecũ. pauciſſima in entis. De eos vt phyſis phyſeos i. natura. hinc phyſica ſcientia de corporũ naturis. Metamorphoſis. i. transformatio. Hereſis. i. ſecta. Neapolis oppidi nomen interpretatur noua vrbs. polis eos. i. vrbs. hinc nicopolis hellicopolis conſtantinopolis ⁊c. poeſis eos. opus poeticum. Geneſis. i. generatio. Iuuenis. Nota mathematicis geneſis tua. genealogia liber vel oratio de generatione. genealogus qui de generatione diſſerit aut ſcribit. ſic Theſis/Dioceſis ⁊c.

¶ De ios. vt peſtis peſtios. i. fides Baſis baſios. i. gradus/fundamẽtum/ſuſtentaculũ. Lexis. i. dictio: hinc lexicon. i. liber vocabularius a greco lego. i. dico. Aeneſis id eſt laudatio. Pareneſis admonitio. Craſis. i. temperamentũ. Nemeſis dea ſuperborum vltrix. Mẽphis ios vrbs Egypti vt in ſacris. Princeps memphios. Sedulius ⁊ Baptiſta mẽphitis penultima longa fecerunt gtm̃ minus docte: q: ratione ⁊ authoritate carent. Inuenim⁹ tamẽ memphitis penultima longa: ſed nominatiui caſus: vt ſit forma patronymica. hec mẽphitis hui⁹ mephiditis. vt nauis memphitis. i. memphitica. Lucan⁹. Conſeritur bibula mẽphitis cymba papyro. Multa alia inuenies per eos vel ios: que omnia ſine creſcentia nõnunq̃ efferuntur.

¶ De yos: vt atis atyos: puer cybeli dilectus. Chelys yos. inſtrumẽtum muſicum Typhis, viri nomẽ vt capys: erymnis: yos furia infernalis. Thetys autẽ thetios cum aſpiratione in ſecunda ſyllaba eſt dea maris vxor Oceani. At thetis dis. cum aſpiratione in prima ⁊ i noſtro in ſecunda: fuit mater Achillis.

¶ De entis. vt ſimois ſimoentis: fluui⁹ Troie. Pyrois entis. vnus equorum ſolis opois opoentis vrbs quedam: ⁊ flectitur etiam opus opuntis.

Quod dedit er dat eris. Quod in n fuit: vt prius eſſer.

Cucumis. / Pubis.

¶ Pauca noĩa in is faciunt gtm̃ in eris. q: olim terminabant̃ in er. vt puluis eris cinis eris. olim hic puluer ciner. vomis eris. vel etiã nunc vomer eris. Itaq; in his trib⁹ ꝓpriũ obliqui extoleuerunt. Duo ſunt in is vel in er deſinentia, p: vtraq; terminatione ꝓprios obliquos retinentia: vt hic cucumer hui⁹ eris. vel hic cucumis huius cucumis teſte Seruio in illud quarti georgi. Tortuſq; per herbã Creſceret in ventrẽ cucumis Pli. lib. xix. Cucumi vero in odore ⁊ in calore ſimilẽ. Idẽ lib. xx. Cucumin ſyluestrẽ eſſe dicimus infra magnitudine ſatiui. Et paulo poſt. Cucumim qui magnificant. Puber eris. vel pubis hui⁹ pubis. Unde impuber eris vel impubis hui⁹ impubis. Cice. in. i. de orato. Quod niſi puberẽ te haberẽ. Salluſt. in iug. Oẽs puberes numidas atq; negociatores interfecit. i. Cicero filiũ impuberem dixit Hora. ii. carmi. Impubẽ parẽtes troilũ. Idẽ in epodo. Impube corpus dixit in neutro genere. Virg. Impubis iuli. Ouid. ix. meta. Facietq; viros impubibus annis.

Sanguen. / Pollis / Pollen. / Eleuſis. / Salamis

¶ Sequitur. Quod in n fuit ⁊c. Noĩa in is deſinentia que etiam in n literã deſinere reperta ſunt: obſeruant regulam de n litera. vt ſanguis facit ſanguinis penultima correpta: q: olim dicebant hoc ſanguen hui⁹ ſanguinis Ennius apud Cice. Refugiat timidos ſanguen atq; exalbeſcat metu. Lucretius. Viſcus ſanguenq; creari. Gelli. lib. iii. ca. vii. Sanguen defluxerat. Pollis in is teſte Cariſio et Phoca: quia etiam dicitur pollen in is: teſte Probo cũ Ceſare. Serenus. Proderit ⁊ madido frumentũ polline turgens: eſt ſubtilior puluis farine. ¶ Multa greca faciunt gtm̃ in inis penultima longa: q: ntũs per in efferri poteſt. vt delphin inis. eleuſis nis. oppidi nomen: vt ſalamis nis. actis actinis ⁊c quia etiam dicimus eleuſin ſalamin ⁊ctin: teſtibus Priſciano ⁊ Seruio. Trachyn vel trachys cum y greco trachynis eſt Boetie vrbs. interpretatur aſpera. ſic phorcys ynis. proprium viri: ⁊ arys arys

nis ꝛc. Ouidi⁹. Tempore quo nobis inita eſt cerealis eleuſis. Dicitur etiã hec eleu ſina. Juſtinus libro.v. Tyrannus eleuſina emigrare iuſſerat. Ouid.xiiij.meta. Do- mine ſub imagine ſignum. Seruat⁹ adhuc ſalauis. Horatius.j.carmi. Teucer ſala mina patremq; cum fugeret.

Eleuſina. prima iſte zione.

Vis lis dant itis: cum ſamnis iunge quiritem.
Glis ſolum gliris: ſemis ſemiſſis habebit.

¶ Quatuor in is habent itis penultima longa. vis vitis: lis litis.i.diſcordia: litiga re litem agere. ſamnis itis ꝛ qđ in n̄tō ſingulari vix inuenies. quiris quiritis.i.ro- man⁹. Prudenti⁹ in ntō dixit ſamnitis. Indocti addunt nihili verba mephis me- phitis hamis. Glis pro aiali gliris facit. glis glitis p tenace terra: ꝛ glis gliſſis p lapa barbara ſunt nec apud Priſcianũ: nec apud veterũ quicq̃ repta. Miror vñ ex piſcat⁹ ſit Alexãder quẽ in hac re Sulpiti⁹/Mancinellus/pluresq; min⁹ bene imi- tantur. Semis a ſemi ꝛ as eſt eñ dimidiũ aſſis ſemiſſis facit. Semis pro dimidio nō flectitur: ꝛ meli⁹ in i deſinit ſemi quo extra cõpoſitionẽ raro vtunt. vt ſemicircu- lus: ſemiſſis homo.i.vilis. Uatini⁹ Ciceroni. Simul vero ſemiſſis hō contra me ar ma tulit. Sulpiti⁹ cũ alexãdro dicit. Sardis p lapillo precioſo ſardinis facere: q̄ ego omiſi: qr apud doctos per ſcđam declinationẽ ſardus di. flectit: nō ſardis inis. niſi ſemel. in apocalypſi. Qui ſedebat ſimilis erat aſpectui lapidis. iaſpidis ꝛ ſardi nis. Sardus autẽ eſt lapill⁹ rubri coloris in Sardinia primũ repert⁹. Sunt qui ty rins elminſq; in is deſinere contendãt ꝛ facere genitiuos tyrinthos elminthos de his dicam in ns. ¶ Is genitiui penultimã in creſcentib⁹ corripit: vt lapis lapidis olim ſine. creſcentia hui⁹ lapis dicebant: vñ erat abltũs in i lapi. Enni⁹: Occumbũt multi letum ferroq; lapiq;. Tolluntur in is quorum in: etiam, nti terminatio eſt. vt delphis cum ſophis idis. oppidi nomen. ꝛ crenis idis. nymphe nomen. ꝛ lis/vis/ ſamnis/quiris/glis/ſimois/pyrois. Semis compoſitio manifeſtat.

Quiris. Glis. Glis p te nace terra ꝛ p herba nō reperit cõtra Ale- xãdri Sul pitij Mã- cinelli ꝛ ali orũ ſniam. Sardis. Lapis. Pſophis. Crenis.

Os ti interponit. Glos mos flos ros facit oris.
Quod dedit or faciet veluti prius. oſſis os optat.
Os oris cuſtos cuſtodis bos bouis. ois.
Thos minos ꝛ tros cupiunt: quibus additur heros.

¶ Nomen in os facit gtı̄ interponẽdo ſyllabã ti inter o ꝛ s. ꝛ ita facit otis. vt cos cotis. ſacerdos otis. ſic dos nepos: monoceros.i.vnicornis beſtia in frõte cornu ha bens rhinoceros aial in naſo cornu; habens. Martia. Que nō pmiſit plia rhinoce ro. Idem. Et pueri naſum rhinocerotis habent. Calepin⁹ dicit etiã dici monoce- ron: rhinoceron ontis: ſed in os hec deſinere melius crediderim ꝛ authoritate con- firmabili⁹: egoceros otis. capricornus Luca. Humidus egoceros: nec plus leo tol- litur vna. Jcos otis.i. probabilis ppoſitio. Eiuſmodi declinationẽ habent quedam virorum propria. vt phileros otis. ſic in ceros eros. alos. Chryſeros ꝛ plura. Excipiunt a regula glos/mos/flos/ros: que faciunt oris vt glos gloris. autem et gloſſis barbara ſunt: nec apud Priſcianũ nec apud veteres vſq̃ lecta. Flos flo- ris: mos moris.i.conſuetudo. ros roris. Habent etiã oris q̄ in or quoq; deſinunt vt odos oris. Plautus in capti. Cuius odos ſub baſilicanos omnes adegit in forum Colos oris. Pli.lib.xxxv. Glebis ſuus colos. vapos.i.vapor fumus ex humidis ca- lefactis ſurgens apud Lucretiũ ꝛ vetuſtiores legitur. Timos.i.timor apud Mar- cellum. Lepos oris. vel lepor.i.venuſtas ꝛ iucũditas in factis aut verbis. Lepidus venuſtus/iucũdus/facũdus. honos. id eſt honor. Cicero. Honos alit artes. Arbos id eſt arbor. lz Agreti⁹ differre putet. Uirg. Nunc ois parturit arbos. Os oſſis: os oris ſatis patent. veteres pro os oſſis dicebant oſſum vt pomũ. ꝛ oſſu vt cornu. Pa- cuui⁹. Oſſum inhumatum. Cuſtos cuſtodis: bos bouis. Quedã greca faciunt gtı̄ in ois. vt thos thois aial ex luporũ gñe: teſte Pli. Minos ois: cretenſiũ rex fuit iu- ſtiſſimus. ideo a poetis dicitur animarũ iudex. Tros trois fuit Troie rex. ꝛ capitur pro troiano perſepe apud Uerg. Heros homo nobiliſſim⁹: quales dicuntur fuiſſe Hercules/Hector/Perſe⁹. Talis femina dicit. herois idis. vel heroine es. Athos

Monoce ros. Rhinoce ros. Egoceros. Mos. Odos. Colos. Uapos. Timos. Honos. Arbos. Thos. Minos. Tros. Heros. Athos. Herois. Heroina.

dicit̃ aliqñ athois.dr̃ etiã aliqñ athon onis:vt minon onis.Sallu.apud Priſcianũ Dedalus minois fugerat irã. Os otis ⁊ oris ꝓducunt̃ vndiq; ꝑter ꝯpos ꝯpotis.impos tis.⁊ arbos oris.cuſtos ꝓducitur:vt ois.veluti herois:corripitur vero oris.

Us tibi mittet oris:peius ceu peior habebit.

Us facit oris penul.breui.vt corpus corporis.Cõparatiua faciunt oris penul. longa vt ea que in or deſinũt:veluti peius peioris:melius melioris. Exẽpla principalis regule pauciora ferme ſunt q̃,ea q̃ excipiunt̃.ſʒ qr parũ interfuiſſet:nolui mutare r'lam.Exẽpla itaq; ſunt,lepus leporis.Corpus omne ſenſibile.Capit̃ pro carne.hinc corpulentus.i.carnoſus.Decus honor dedecus inhoneſtꝰ.Litus terra prope mare.Fenus pecunie lucrũ aliqñ ꝓquocunq; lucro capit̃.Frigus.Tempus etiam pro capitis parte.Uirg.Caua tẽpora pulſat.Tẽpus eſt ſuper aurẽ ex vtraq; parte.Nemus ſylua.pectus anterior pars aialis a gula vſq; ad ventrẽ.pignus oris.etiã facit pigneris vt dicemꝰ.vt fenus oris.⁊ feneris,ſed vtrũq; rectiꝰ habʒ oris.vt ego opinor.Tergus coriũ vel pellis. Uir.Tergora diripiunt coſtis ac,viſcera nudant.Tergũ vero eſt dorſum facinꝰ.i.factũ ſiue bonũ ſiue malũ.Terẽ. Non fit ſine periculo facinus magnũ ⁊ memorabile.Pecus qñ eſt neu.ge.oris facit.fe.ge. pecudis.

(Margin: Corpus. Decus. Litus. Fenus. Tempus. Nemus. Pectus. Tergus.)

Dant eris hulcus:olus:vellus:venus:⁊ genus atq;
Uiſcus.acus:fedus:ſcelus ⁊ cum pondere vulnus.
Munus:onus:ſydus:latus:ac opus:et vetus addo.
Et funus:rudus:ſed oris vel eris dare pignus.
Ut fenus dicunt.melius per oris fit vtrũq;.
Plinius oſtendit q̃ eris glomus efficit apte.

(Margin: Hulcus. Holus. Uellus. De adiectiuis dictione genusꝰ cõpoſitis. Acus. Uiſcus. Fedus Scelus. Pondus. Uulnus. Munus. Onus. Sydus. Latus. Opus. Funus. Rudus. Pignus.)

¶ Quedã nomina i us mutant us in eris penultima breui.vt hulcus colectio corrupti ſanguinis in corpore.aſpirat̃ qr grece helcos dr̃ Hulceroſus vlceribꝰ.plenꝰ hulcero hulcus facio .exulcero.i.ledo.epl'a tua animum meũ exulcerauit. holus ois herba ſatiua que in vſu cibario eſt.Noniꝰ.⁊ Feſtus aſpirant holitor.i.hortulanus:⁊ qui olera vendit.holitoriũ q̃ ad olera ptinet vt forũ holitoriũ.Uellꝰ velleris pellis cum lana ⁊ ipſa lana.Uenus dea amoris.Genꝰ ꝓgenies ⁊ rei modus vel q̃litas:vt genꝰ mortis:genꝰ vite.⁊ Sene.Sũmum genus infelicitatis eſt miſero fuiſſe aliqñ felicẽ.Hinc ſunt adiectiua ſcd̃e declinationis omnigenꝰ:multigenꝰ.Pli.li.x.Multa hec ⁊ multigena terreſtriũ volucrũq; vita.Uiſcus ꝓprie inteſtinũ eſt:ſʒ teſte Seruio etiã quecũq; caro dicat̃ inter caro ⁊ cutẽ.Uiſceratio de carnibꝰ diuiſio Euiſcero viſcera extraho.viſceratim per viſcer . Enniꝰ.Diſſipat viſceratim membra.Uiſcus ſcd̃e.i.glutinũ.Acus frumenti purgamentũ.aceroſus plenꝰ acere.Fedus.i.pactũ.⁊ pax que fit inter dimicãtes.federo federas fedus facio.fedifragus.i.perfidus qui fedus ictũ frangit.Scelus graue pctm̃.ſceleſtꝰ ⁊ ſceleratus,valde malus ſcelero ſceleras.i.polluo.Pondus q̃ graue eſt:ponderoſus grauis. Pondero deras.i.libro ⁊ examino.vulnꝰ leſura ⁊ hians apertura corporis ictu facta.vulnero vulnus infero. Munus.i.donum.munero vel muneror.i.munꝰ do. Item munus id eſt officiũ.Uirg.Suſceptũ perfice munus.Onus pondꝰ alicui iniunctũ.Onero oneras.i.onus impono,exonero onus detraho.onuſtus.i.oneratꝰ quidã aſpirant honus.Sydus.i.ſignum,celeſte ſtellis formatũ,vt aries andromeda hercules ⁊c. Differt ergo a ſtella licet aliqñ pro ſtella capiatur ſydus.Latus qd̃ infra alam eſt: ſed latus ta tum.eſt amplus ⁊ lata domꝰ.dilato.i.latum facio.Opus res facta vt carmen eſt opus poete.Operor.i.opꝰ facio.Opuſculũ paruum opꝰ.Funꝰ cadauer et exequie ⁊ mors.funereus a um.ad funus pertinens.Funerale quicquid ad exequias pertinet.funebris idẽ.vt funebris pompa.funero as.i.ſepelio.funeſtus pollutus mortifer cruentus.Funeſto funere inquino.Item polluo ⁊ cruento. Rudus lapidum fruſtra ⁊ ruinarum materies. Plini.Solo feſtucato iniicitur rudus. rudero ras,rudus induco.vnde ruderatus.i.rudere plenus.Plinius.agrum ruderatum amãt roſe.Erudero.i.effodio rudus pignus ⁊ fenus hñt oris vel eris teſte Priſcia.

no:ſed melius oris ſicut corpus pect⁹. Pignus qđ creditori datur vt ſit ſecurus et pignora per metaphorã filij dicuntur. Ouidius. Dulcia ſollicite geſtabant pignora matres. Item pignus eſt quod deponitur apud ſequeſtrũ. Virg. Tu dic mecuȝ quo pignore certes. Pignero as. vel pignoro.i.rem pignori do. Sueto. in Vitellio. Et aure matris detractũ vnionẽ pignorauit ad itineris impenſas. Fenus dictum eſt. addunt aliqui Glomus glomeris:recte dici oſtendit Plini. lib. xxxvi. ca. xiij. ſi quis improperet ſine glomere lini exitum inuenire nequeat. Perottus dicit glomer eris. dicit͛ etiã glomus glomi:id eſt globus ex filo factus. glomerare eſt globũ quẽcunqȝ facere ⁊ aggregare. hinc agglomero agglomeras:id eſt applico/ adiungo. Virgi. Et lateri agglomerant noſtro.

Pignero. Glomus Glomer. Glomero. Agglomero.

Uris habent tellus veluti monoſyllaba. Grus ſus.
Dant uis. Intercus dat utis:liguris ligus optat.
Dat pecus hec pecudis:loca greca feruntur in untis.
Pus ortum dat odis Incus ſubſcus palus udis.
Utis femineum reliquum. laus frauſqȝ dat udis.

¶ Tellus ⁊ monoſyllaba habent uris penultima lõga. vt tellus telluris.i. dea terre et ipſa terra. Ius iuris quod natura aut ciuitas aut gẽs iubet:⁊ liquor eorũ que coquunt͛. hinc iurulentus ⁊ iuſſulentus iure plenus. vt caro iurulenta .i. que cum iure apponitur. ſic piſcis iurulentus. Apulei⁹ oſtendit qualiter quiſqȝ piſciũ aſſus aut iuſſulentus optime ſapiat. ſemper autẽ facit gtĩm iuris nõ iuris aut iuſſis. Rus ruris:crus cruris:thus thuris:mus muris. Pus puris ſanies ⁊ quicũqȝ humor in putredinẽ verſus:purulentus ſanie plenus. Cornelius nepos in vita Attici. Ut extremo tpe per lumbos fiſtule puris erũperent. Plinius. At puris ⁊ ſanguinis excreationes. Prudẽtius. Impreſſum penitus putredine pure, pereſam. eloquentiſſimus medicus Celſus frequenter declinat. Hos ergo viros nõ verebor imitari contra ſecutinas grãmaticorũ traditiunculas:quis Priſcianus cũ Phoca maluerit pus nõ flecti. Contra monoſyllabarũ regulã Grus gruis facit:⁊ ſus ſuis. Intercus intercutis. Ligus liguris. hec pecus pecudis .in his penultima genitiui corripit͛

Tellus Ius. Pus.

¶ Quedam greca nomina locorũ mittunt genitiuum in untis penultima producitur, poſitione:id eſt per duas conſonantes poſt vocalem : vt opus opuntis : achaie oppidũ. Hydrũs hydrũtis:alterius oppidi nomen. Lucan⁹. reſpicies ad hydrũ, ſerpentem. vnde exppoſitũ nomẽ habet maſculine dixit. arduus hydrus. Cice. Ad hydruntem ludibundi peruenimus. Eodem modo habent Anthemus/ ceraſus/ placus/ ſinu⁹/ trapezus/ hiericus/ phicus/ philus/ amathus/ ſipus: ⁊ plura vt ex hiſtoricis poetiſqȝ cognoſces. Compoſita a pus.i. pes greca ſunt et faciunt, in genitiuo podis penultima breui. vt tripus tripodis. Tripos barbarũ eſt teſte Nebriſſenſi. Oedipus odis. Martia. Qui legis Oedipodem caligantẽqȝ thyeſten dicitur etiã oedipus oedipi. Plautus in penulo. Iſti orationi oedipo opus eſt in coniectore. Dicitur etiam per primã oedipodes. Papi. i. theb. Oedipode confuſa dom⁹. Beroaldus legit oedipodos. In eodem. Merſerat eterna dãnatũ more pudoreȝ. Oedipodes. Melampus odis ⁊c. Tria faciunt udis penultima longa. Incus incudis:ſubſcus ſubſcudis. Cato de re ruſtica Subſcudes ilignas addito. Palus paludis In palus ſic poſteriorẽ corripitur:aut s literã veterũ more interemi Horatium imitatus:qđ extra carmẽ de preceptis grammatice nollẽ:hic autẽ interdũ, cogimur. eſſe duri qȝ ornari res ipſa negat contenta doceri. Reliqua, in us feminini ge. faciunt utis penultima longa. vt virtus ꝟtus. ſic ſalus iuuẽtus ⁊c. Quãtitas oĩm ex dictis liquet. Fraus fraudis laus dis. At emaus caſtelli iudaici nomen triſſyllabũ, eſt:et declinat͛ a pl̃i. vt oĩs::ſicut notauit doctiſſimus grãmaticus Hermãnus torren.

Hydrus. De cõpoſitis a pus. Tripos barbarũ nomen. Oedipodes. Sunt qui Emmaus ſcribunt

Uult i feri medio. b. p. ſi p̲ reit ægenitiui.

¶ Nomẽ in bs:aut ps:facit gtĩm interponẽdo inter bs aut ps vocalẽ i. vt trabs trabis. lelaps lelapis canis nomẽ apđ Oui. apđ quẽ actũs eſt lelapa. Stryps ſtrypis nũ mul⁹ paup mẽdicat ſtipẽ. ꝗtuor in aſpirationẽ in obliqs ſumũt: vt gryps gryphis. cinyps cinyphis. hinc ſignipl͛hus, cateclips iphis. ſcirapſaphis. teſte Geor. Valla.

Lelaps Stryps.

Auceps. Aucupes. antiquus nolatiuus.

E per i mutabunt polysyllaba, dat cupis auceps.

¶ Polysyllaba habentia e ante bs: aut ps mutāt e in i breue in genitiuo. vt celebs celibis. princeps principis. secus est de monosyllabis. vt seps sepis. Auceps autem facit aucupis: et est qui aues capit. Hora. Et veluti merulis intentus decidit auceps. aucupor aues capio. canis aucuparius quo auceps vtitur. Olim nominatiuus erat aucupes.

Anceps. Preceps. pcipitare. Precipes. Ancipes. lapicasus. auferendi. antiquus. Plebs. Cyclops. Hydrops. Conops. Conopeū.

Dic hyemis pultis capitis. Capitis dabo proli.

¶ Hyemis pultis capitis genitiui sunt ab hyems puls caput. Composita a caput faciunt capitis siue in e desinant vt syncipiut / occiput ipitis. siue in ps. vt anceps ancipitis: biceps bicipitis: preceps precipitis: triceps centiceps &c. Anceps est dubius vel incertus. Hora. Ius anceps noui causas defendare possum. Anceps gladius .i. vtrinq; scindens. preceps cum capite deorsum cadens: aut inconsideratus et nimium festinus. Precipitare est deijcere aut minus propere aut inconsiderate agere. Olim nominatiui singulares in es desinebant: vt precipes ancipes. & obliqui sine crescentia efferebant. vt ancipis bicipis &c. Plau. in cōmorientibus. Saliam in puteum precipes. Idem in ruden. Post altrinsecus est securicula ancipes. Ennius. Occumbunt multi letū ferroq; lapiq;. Aut intra muros aut extra precipe casu.

¶ Oīa in bs & ps: cū hyems & caput corripiunt in gtō penultimaz preter plebs seps gryps cyclops hydrops conops & qd variatur dolops. Plebs ignobilior pars ppli plebs idem. Lucanus. Nescit plebs ieiuna timere. seps vel sepes alibi dictū. Cyclops gygas vnoculus. hydrops aqua intercus. hydropicus qui hydrope laborat. Conopos .i. culex hinc conopeum velum ad arcendū culices a lecto: pro quo vulgus male conopeum in sacris legit. Europs et dolops sunt virorum propria. Cercops populi nomen quem in simias Juppiter mutauit: vt ait Ouidius.

Elmyns.

Ns aut rs: demens tis dabis apte.

¶ Nomina in ns aut rs: faciunt genitiuum dempta s & addita tis. vt amans amantis: picens entis. populi nomen. Aruns aruntis nō (vt Sulpitius voluit) aruncis. ars artis &c. Duo sumunt aspirationem in obliquis vt tyrins tyrinthis. vnde tyrinthius .i. hercules: & Elmyns elmynthis: vermiculus in vtero puerorū. Ita docet Priscianus & Molcopylus antiquissimus grāmaticus. Ferettus in ys non in ns desinere putat: q teste Seruio (vt ait) nullū nomen grecum desinit in ns.

Dis vult glans nefrens: capitis lens: & folium frons.

Glans.

Libraq; cum pendo: & quod cor faciet tibi nomen.

Inglans.

Antis habento quiens & iens: legens ambio spernit.

Lens. Frons. Libripens. Uecors. Quiens. Abiēdi gerundiū antiquū ab abeo.

¶ Pauca habēt dis: vt glās dis. vtcūq; capias siue p arboris fructu siue p globo plūbeo: aut p colli tubere. Unde gladiū est ceruix porcina q in illa sunt multe glādes nō (vt barbari dicūt) glātes. sic cōpositū eius inglans iuglans facit. hr quasi Jouis glans: magna nux q vulgo apd nos in magnis arborib crescit. A glans diminutiuū est glandula. Itē glās est s... ma pars collis vel mentule. ppputiū pellis que illā tegit. Inuētus est ntūs gladis. Nefrens nefrendis. Lēs lēdis p pediculi pullo teste Prisciā. Serenus. Unda mar... lendes capitis deducit iniquas. At p legumine quodā lens lentis dicimus. diminutiuū est lenticula: qd etiā significat vasculū cui imponit oleū aut qd tal. Lētigo macula faciei ad lētis similitudinē. lētiginosus q tales maculas habet et lendinosus cui multe sunt lendes. Frons frondis folium est. frōs frontis capitis pars anterior a radice capillorū vsq; supercilia metaphorice p pudore sumitur & aliquando ad inanimata transfert. Libripēs libripendis a libra et pendo pro pondero est scz pis ponderande pensator. Andronicus apud Prisciā. Impubis libripēs esse nō pōt. Cōposita a cor misericors cordis: discors: excors & vecors .i. stultus: vecordia stultitia. Olim inti erant misericordis vecordis vt nempe dis. Pompo. Et landa fallax impotens superba discordis. Quiens queūtis qui q' i. pōt nequiens q nequit nequeūtis facit. iens eūtis: sic rediens redeuntis &c. sz ambiēs ambiētis facit ptra legē cōpositorū: sic gerūdis sunt eūdi cūdo eūdū: abeundi redeundi &c. Plau. tñ teste Prisciano: abiendi dixit in amphitrione. Abiendi etiam

bi nunc occaſionem. Jens nuſq̃ nt̃m repperi niſi in cõpoſitis quidã arbitrãt̃ ſ3 fal-
luntur. Cice. lib. xvi. ad atticu3: in p̃ncipio prime epiſtole. Nonis quintilib⁹ veni in
puteolanum iens ad brutum. Compoſita ab vncia. Priſcia. iure omũt. Neq3 enĩ — De poſitis ab vncia.
in ns deſinunt: ſed in nx. vt ſeptunx non ſeptuns contra neotericos quoſdam. Su-
perbiens ſuperbientis. facit. vt audiens: licet ab eo is: aliquo modo deriuetur.

X in cis muto. per gis lex frux aquilex rex

Grex remex flecto: cum grecis addito multis

Impetigem. Coniunx n tollens coniugis edet.

Nomen terminatũ in x: mutat x in cis in gtõ. vt arx arcis. merx mercis. Plaut. pro — Merx.
ba merx facile emptorem reperit. hic mercor aris. i. emo. radix cis. pars arboris aut — Radix.
herbe arꝰ fructicis in terra. diminutiuũ eſt radicula. radico cas. radicẽ facio. eradi- — Ibix.
co radicem extraho aut tollo. pdix auis nota. Ibix genus ſyueſtris capre. pollux vi — Lex.
ri propriũ. ceyx ⁊c. Excipiunt̃ a regula Que gis pro cys faciũt. vt lex legis. ius ſcri — Frux.
ptũ. Hinc exlex illex: frux frugis. q̃cq̃d ex fructu terre in alimentũ vertim⁹. Uarro.
Frux legumen triticum. Auſoni. Ante equidem campis q̃ ſpica ſuppeteret frux.
Feſtus. pãtices frux ventrix. i. pinguitudo. aquilex aqlegis. i. putearius. i. q̃ putei
effodiendi certis in locis rõnẽ habet. Uarro. hoc pacto vtilior. thuſcus aqlex. Sene. — Aquilex.
lib. iij. nat. Sudorẽ aquileges vocãt aquilegiũ aque collectio. Plau. Si pluet: aqui
legio me iuuabo. Rex regis: grex gregis. remex remigis q̃ remiget. i. remos egit. Re
mus: eſt inſtr̃ in quo nauis regit̃: ⁊ locu q̃ ↄtinet tuba. teſte Ser. Remigiũ remorum — Remex.
agitatio. Curti. Remex militis officia turbabat. hũc nt̃m apud Serenum etiam in
uenies: nec verbere vti. Impetix. i. impetigo mẽtagraq3 ab impetendo vel ab im-
petu eſt fedatio corpis. ſ. ſcabies ſicca ⁊ aſpera ⁊c. q̃z plura gña ſũt. Cõiunx ↄiugis — Impetix.
n h3 ntũs: teſte p̃ici. quã gtũs abijcit. Sũt qui nt̃m ↄiunx ſine n añ x debere ſcribi cõ
tendũt. Sumũt etiã his plurima greca q̃. gos etiã habere pñt: ſi grece velis declina- — Coniunx.
re. vt ſphynx ſphyngis vl' gos aĩal piloſũ ſil'e hõi. Poete dicũt fuiſſe mõſtrũ habẽs
faciem virginis/pennas auiu3 pedem leonis q̃ ſtans apud Thebas in alto colle
trãſeuntes interrogabat hoc enigma. Quod ſ aĩal eſt mane quadrupes: meridie bi- — Sphynx.
pes: veſpere tripes. Oẽs neſcientes id ſoluere necabat. Id poſtremũ. Oedipus diſ- — Sphyngs
ſoluit oñdẽs hoc aĩal eſſe hões: quãobrẽ indignata ſpynix ſe precipitauit. Hinc oẽ — Enigma.
ſolutũ difficile ſphyngis enigma d̃r: ⁊ q̃ difficilia facile ſoluit appellat̃ oedip⁹. pha
lanx phalangis. i. exercitus ⁊ r'a ↄtinens librã vel lances. ⁊ gen⁹ aranci. phalãges.
etiã ſunt digitorũ internodia. Sirinx. i. fiſtula ⁊ nympha in arũdinẽ verſa: vt Ouid. — Phalanx.
fabulat̃. oryx quoddã aĩal in deſertis ⁊ plerũ in getulia: eſt ex caprarũ gñe: ↄtrario — Sirynx.
veſtit̃ pilo: ⁊ ad caput verſo. Jaſpix vent⁹ q̃dã cũ i noſtro vtrobiq3 iapigis. Japyx cũ — Orix.
y greco in tertia iapigis viri nomẽ. vnde iapygia regio nomẽ h3. Styx palus infer-
nalis ⁊ filia oceani. ſtrix gis. auis nocturna ⁊ importuna. grecũ eſſe oñdit ntũs vel — Japix.
actũs pluralis ſtriges habens es correptum. Strix etiam mulier incantatrix que — Stix.
pueros faſcinat ⁊ ſtriges. Calepi. dicit etiam eſſe vilia olera. Phryx gis. i. troianus — Strix.
Lelex viri ⁊ populi ꝑpriũ. Allobrox pp'lus Gallie qui ſabaudiẽſis nunc d̃r. Biturix — Lelex.
alius populus gallie. ortix. i. coturnix: vulgo quales d̃r. Diorix gis. foſſa manu fa- — Allobrox.
cta: vel alueus teſte Hermolao in quartũ Plinij vtit̃ hac vocula Mela pomponius. — Biturix.
Maſtix pro flagello. at pro gũmi maſtichis facit aſſumpta aſpiratione. vt Nebriſſ. — Ortix.
docuit: oſtendens idẽ fieri in onyx onychis ⁊ ſerdonyx: ſerdonychis. Menix igis. ce — Diorix.
rebri pãnicula ⁊ Lothophagorũ terra: ad quẽ diuertit vlyſſis nympha. Sili⁹. li. iij. — Maſtix.
Spectatus marte coapſes. Neritia Meninge ſatus Pompholix gis. i. ſcoria hiſpa — Onix.
nice aſtutia d̃r teſte Nebri. Jazys gis. populus ſeptẽtrionalis. Linx gis: auicule — Meninx.
nomen. ¶ Aux augis neotericorũ ⁊ barbarũ eſt: qui recte loquuntur non augẽ: ſed — Põpholix
aſpidẽ dicũt. Orgẽtorix viri ꝑpriũ vt beorix. dumnorix ambiorix vel cingẽtorix epo- — Jazix.
redorix ⁊ plura tam ꝑpria q̃ appellatiua apud grecos genitiuũ in gis faciunt. — Linx. Aux.

X per i mutabunt polyſillaba. Quam retinebunt

Myrmex ⁊ veruex aquilex halexq3 relexq3.

Atq3 lelex celex. Ilix optat habere ſuppellex.

Hic ſenis et noctis niuis, actis paucula ſeruant.

Teſtis hylax. Solumq; briax formatur in axis.

Apex. Vertex. Vortex. Caudex. Podex. Nex. Myrmex. Veruex. Reſex.

¶ polyſyllaba in ex mutãt e in i in gtõ. vt remex remigis. apex apicis.i.rei ſummitas: vt apex litere galeri ꝛc. apex ſcientie: apiculus vel apiculum paruus apex. Vertex montis aut capitis ſummitas. vortex contorta aquarũ inuolutio. Caudex truncus ſiue pⁱma pars arboris cui radices adherent: codex idẽ ꝛ liber vel tabula. Podex.i. culus. Sic culex/pulex/ cortex ꝛc. Monoſyllaba retinẽt e. vt lex. rex. nex.i. mors. Tullius. Inſidiatori ꝛ latroni q̃ põt afferri iniuſta nex⁹. Pauca polyſyllaba etiam retinent e. vt myrmex myrmecis: ſerui nomen apud Apuleium lib. ix. meta. Veruex caſtratus aries: barbare, muto dicitur. Iuuena. Veruecis labra comedit. aquilex aquilegis. Halex halecis. reſex reſecis.i. ſubſidiarius. palmex apud Columellam. lib. iiij. Nam confiteor pampinarios quoq; quum e dure proceſſerunt tempore anni ſequentis acquirere fecunditatẽ: deo reſecem ſummitti: vt progenerare poſſit: verum eiuſmodi partũ comperimus nõ tam ipſius reſecis, q̃ materni eſſe muneris.

Celex. ſupellectilis ntũs enti qu⁹ ſupellectilia ſ. oli in neutro genere.

Lelex lelegis. Celex celecis: penul. longa fluuij nomen. author mihi Hermolaus in ſextũ Plini. ca. j. ¶ Supellex duplex cremetũ habet. facitq; ſupellectilis. olim ntũs erat hec ſupellectilis teſte Priſciano. ꝛ hoc ſupellectile. Unde dicunt manſiſſe plurale ſupellectilia. Senex ſenis pro ſenicis quo vſus eſt Plautus teſte Priſciano. Nox noctis greci dicunt nyx nyctos. ¶ pauca greca faciunt actis. vt hilax hilactis: canis nomẽ. Aſtianax Hectoris filius. Vir. Puerum aſtianacta trahebat. Hypponax hypponactis poete greci nomen. Plini. lib. xxxvi. Hypponax indignatus. ibidem hypponactis etatis poete. Bibrax bibractis oppi dux Gallie apud ceſarem. Talia plura ſunt apõ grecos. vnũ inuenio habere axis briax briaxis teſte Nebriſſenſi. Pli. lib. xxxvj. A ſeptemtrione celauit briax. Dicit̃ etiã hic briaxis. vñ eſt actũs in im. In eodem ſcopax habuit emulos briaxim ꝛ timotheum.

Briax.

Lodix.

¶ Nomina in x producunt in gtõ penultimam. vt thorax acis.

Lodix lodicis: terminatur, vt radix teſte Priſciano: nec vnq̃ lodex dicit̃. Pollio teſte Quintiliano maſculino gñe hos lodices ꝓtulit quẽ nemo ſecutus eſt vt idẽ ait. Errauit igit̃ manifeſte Alexander. Ferox ocis. animoſus ꝛ atrox.i. crudelis. Corripiũt reliqua in ex: niſi vibex vibicis ꝛ que e retinẽt quatuor hec myrmex, veruex, halex celex. Item corripiunt fax, abax, colax: paraſiti nomẽ: ſmilax, candax mulieris et regionis nomen. droſpax athax athrax ſtorax vel ſtyrax onix ſardonix maſtix pirphamax viri propriũ. illix foenix calix corẽdix hiſtrix.i. ericius femi. ge. licet torrentinus maſculinis annumeret. cilix varix erix. Nux arbor ꝛ fructus habẽs durũ opertimentũ. Iuue. annoſam ſi forte nucẽ deiecerit eurus. nucula parua nux. Nucleus molle in nuce qđ comedit̃. filix herba quedã. piſtrix tam pro belua marina ꝛ celeſti ſigno q̃ pro muliere piſceve melius produci oſtendimus in arte verſificatoria. Nex necis. nix niuis: olim ninguis gtũs erat. Apul. in hermagora. Aſpera hyems erat dia ningue canebãt. Crux crucis.i. pena. cruciare eſt, pena afficere. dux ducis ſic redux, irredux tradux. Trux.i. crudelis. Salix arbo ꝛ precox qñ tp̃s maturꝰ. celox nõ trix ꝑ ſerpente ſolũ: capador ppꝉi nomẽ. velux viri ꝓpriũ teſte Priſci. apđ Gelliũ li. v. Occũbis generoſe volunx. video ſic deſinere. vt deunx. bebrix populi nomẽ: ꝛ ſyphax viri ꝓpriũ: genitiui penultimam variant. omnia in arte verſificatoria patent.

Nux.

Piſtrix.

Nix: Crux. Trux.ſ Precox. Volunx Bebrix. Siphax.

Tertius i prebet. Quartus fit in em tibi caſus.

Datiuus fit in i: accuſatiuus in em. vt huic pani: hunc panem. Datiuus⁹ grecus aliquando corripitur. Papini. Palladi litore, celebrabat ſcyros honorũ. Forte diẽ de hoc plura dixit in verſificatoria.

Creſcentem greci per a quartum ſepe dedere.

De actõ grecorum creſcentiũ.

Noĩa greca creſcentia actm̃ ſil'r, creſcentẽ ſepe in a faciũt. vt pan panos pana: non auſim a pan panẽ dicere: nec a delphin delphinẽ: ſed potius delphina: ſic peana a pean. Cic. etiã peanã dixit. Lichen lichena, demõ demona. Baptiſta ab dauid dauida fecit actm̃. ſirẽ ſirena. aer. aera. crater cratera. martyr martyra. hectora caſtora neſtora; giganta arcada pallada magneta thaida laida pixida ſimoneta pyroneta

heros amathunta edipoda cremeta lelapa ſyringa thoraca ethera ꝛc. quorum ple
raqꝫ actm̄ etiā per em finire inueniūtur: vt chremetē dareta vel daretē vel (qꝛ aliqñ
non creſcūt) chremē darē: ꝛ more greco per n. lrām darē vt Moyſen. Etheoclea dio
medea empedoclea poti⁹ ſūt a ntis in eus ꝙ̄ a ntis in es. qꝛ (vt dixit) quedā ſine di
ſcrimine reperiūtur in eus ꝑ ſcdām vel in es ꝑ tertiā deſinere: vt Vlyſſeus: vñ gt̃is — Ab actō in
eſt Vlyſſei vl' vlyſſes vñ eſt gt̃is vlyſſis. Diomedes facit etiā actm̄ abltō ſimilē dio — a exeunte
mede more greco teſte Seruio. Vergi. xi. ene. Vidimus o ciues diomede argiuaqꝫ — fit primi in
caſtra. in hunc verſum ſup hac re multa dicit Serui⁹. Martial. Pallada pretorio — clinamēti
res agit illa tuas. Verg. Volat illa per aera magnū. nolo teſtimonijs notiſſimis im — nomen ſilr
morari. Actūs vertiť aliqñ in ntm̄ prime: feminini gñis: vt hec hebdomadas. hanc — in a exiēs.
hebdomadam. hec hebdomada de. ſic ethera, lampada, cratera. Plau. Tene hāc lā
padam Apulei. Prima cratera ad ſitim pertinet: ſecunda ad hilaritatem: tertia ad
voluptatem: quarta ad inſaniam. Nolito primus ſimilia efficere.

Im dat vis cucumis rauis tuſſis ſitis: atqꝫ
Plurima greca: quibus ·ectus fit in is. ſed ꝛ in dant.

¶ Pauca noia habēt ſolum im. vt vim cucumim. Rauis rauim. i. raucitas vel rau — Rauis.
cedo. Plautus in aulu. Huccine detruſiſti me ad ſenem parciſſimū. vbi ſi qd poſca
mus ad rauim poſcam⁹ priuſqꝫ det. tuſſis tuſſim hoc eſt: hec ſi cōtinue vexet a Se — Pertuſſis.
neca Per tuſſis vocať. tuſſire tuſſim emittere. Tuſſilago herba q̄ tuſſim ſedat. Pli — Sitis.
nius. Tuſſilago vbi naſciť ſubeſſe aquas credūt. hoc habēt ſignū agleges: oleť. Si
tis. i. bibēdi deſideriū. ſitio is. cupio bibere. ſitibūdus multum ſitiens. Sitis capiť ꝑ
vehemēti deſiderio vt ſitis hñdi. ¶ Im quoqꝫ hñt plurima greca q̄ etiam ꝑ n lrām
in faciūt. Solū aūt nomē in is deſinēs pōt actm̄ facere ꝑ im vel ꝑ in. Sed et hoc ad
de actm̄ per im vel per in. nunqꝫ creſcere lꝫ gt̃is aliqñ creſcat. vt araris nomē fluuij — Araris.
actō ararim. Arar autē ararē vel arata facere dꝫ: ſed in vſu ſolū ararim ab araris
Verg. Aut ararim parthus bibet: aut Germania tigrim. Alexis alexim vel alexin. — Magydaris.
ſic ꝓpria viroꝝ multa. vt daphnis paris adonis. Quedā noia mulierū vt Iſis cri
ſis miſis: Quedā noia fluuioꝝ: vt phaſis tybris vel tyberis albis. ſed Iordanis em — Phthyſis
ſolū facit. Quedā deoꝝ dearūqꝫ: vt apis buſiris oſiris iſis nemeſis. Quedā figuraꝝ — Pleureſis
vt tmeſis pleplis ſyleplis ꝛc. Plurima appellatiua vt magydaris vel magudaris — Dioceſis.
herba q̄dam. ſcꝫ lacerpitiū: vel lacerpitij ſuccus teſte Pli. Charibdis locus maris — Metropolis.
inter Italiam ꝛ Siciliam periculoſus. Phthyſis pulmonis exulceratio phthyſic⁹
phthyſi laborās. Pleureſis aut pleuretis morbus lateris acutus cum febre tuſſi. — Decapolis
Pleureticus qui pleureſi laborat. dioceſis gubernatio vel regimen. polys. i. vrbs — Eclypſis
hinc tripolis oppidū vel regiuncula tres ciuitates ſub ſe habens. Metropolis pre — Iris.
cipuū regionis oppidū quaſi mater oppidoꝝ. decapolis regio decē ciuitatū. ſyrtis — Hypocriſis.
cum multis declaratū eſt. Eclypſis defectus. Iris arcus celeſtis. hypocriſis ſimu
latio vel fictio. hypocrita ſimulator. Erynnis infernalis furia. Tigris tam ꝓ aiali — Mephitis
ꝙ̄ pro fluuio. Mephitis terre putor. Amuſſis fabroꝝ rl'a ad dirigenda ligna vel ſa — Amuſſis.
xa ſic multa alia veluti quoꝝ gt̃is erit in ios vel eos. inter q̄ plura iam dicta cōnu — Opis.
merant cum geneſis hereſis poeſis ſyntaxis ꝛc. Opis nymphe nomē opim facit at — Acis.
ops ꝓ Saturni vxore opem facere dꝫ. Ver. in. xi. ene. Velocē interea ſuperis e ſedi — Vſus do
bus opim. Ouid. Effictu madidis ibin. adite genis. Verg. Daphnim ad aſtra fere — ctiſſimorū
mus amauit nos quoqꝫ daphnis. Oui. Irin ad herſilian deſcendere limite c' ruo — imitand⁹.
Item, Acin amas ꝑferſqꝫ meis amplexib⁹ acin. Acis viri ꝛ fluuij nomē. ſic hereſis
facit per n hereſin apud diuū Cyprianū. ſic rethys rethyn ꝛc. Multa eorū que dis
in gtō hñt: faciūt actm̄ creſcētem in da vel in dem ꝛ actm̄ ſine creſcētia in im vel in
Admodū diligēter doctiſſimoꝝ vſus in hac re imitād⁹ eſt potius ꝙ̄ grāmaticorum
ratiūcule. vt em̄ daphnida raro inuenim⁹ (ita ꝙ̄tum notare potui) nūqꝫ thaim laim
repericas: ſed ſ.. ꝑ thaida laida: q̄ forte ideo ꝯtingit: qꝛ quedā noia in is faciūt gtm̄
ſimilem ntō vel idis. hinc volūt eſſe actm̄ in dem vel in da. illinc ꝑ ꝑ im vel per in
Thais autem ꝛ lais cum pluribus faciunt gtm̄ ſemper in dis. ergo etiam accuſa
tiuum ſemꝑ in da vel in dem. ita quidā ratiocinanť. Paris itaqꝫ huius paris hunc — Eupolis.
parim vel parin: aut huius paridis hunc paridem vel parida. ſic Eupolis ꝓpriū — Aulis.
viri Aulis oppidi ꝛ portus nomen. ꝛ alia innumera.

Em dat & im buris peluis cum claue ſecuris.
Et pupis turris teſtis: ſic febris aqualis.
Sic peſtis nauis torquis: coniunge bipennim.

¶ Quedam habēt em vel im. vt buris & peluis. teſte Sulpitio rectius habent; im vt
Buris. peluim burim. Buris eſt aratri cauda que etiā bura dicit̄. Uer. j. ge. continuo in
ſyluis magna vi flexa domatur. In burim. Uarro li. j. de re ruſtica. Et ſepe fracta bu
ra relinquūt vomeres in aruo. Buris etiam eſt achaie oppidū. & ſic actūs eſt burim
vel burin. Oui. xv. meta. Si querant helicen & burim achaidas vrbes. Etiā eſt pro
prium viri: & ſilr̄ facit. Peluis vas in quo perluimus. i. lauamus. Clauis clauim: vl̄
clauē teſte Sergio (lz Donat⁹ dicat ſolū p tertiā vocalē clauim hr̄e) qr facit abltm̄
Peluis tam in e q̄ in i: vt nauis & pupis: que donat⁹ ſilr̄ ſolū im habere dicit. Sergius etiā
Securis em. Securis ferramētum quo ſecamus ſecuricula parua ſecuris. Securus ra. rū.
Pupis. intrepidus ſine cura. Pupis vltima pars nauis & p̄ra aui capitur. Peſtis a doctiſſi
mo nr̄o Jodoco Badio ſepi⁹ peſtē quā peſtim dicimus. i. peſtilentia. Bipēnis ſecu
ris vtrinq̄ ſcindēs. bipennim vel bipennē: teſte Sulpitio. Febris teſte eodem cum
Febris. Nebriſſenſi. Aqualis. Plaut⁹. Dat in iſti ſedem vt aſſideat cito & aqualim cū qua.
Torquis torquim & torquē: torques autē torquē ſolū. Neutra per generalem r̄lam
noſcūtur: vt actō hoc corpus hoc aial &c. ¶ Uctūs ntō ſimilis eſt vt homo per regu
lam. Eſt p̄mo quint⁹ ſill'is. Ex grecis multa in s terminata in vctō abijciūt, lram s.
vt pallas pallātis o palla euādri filius. Uerg. Non hec o pallas dederas pmiſſa pa
renti. Pallas palladis. i. minerua. o pallas. Achiles o achile. ſic o Uliſſe. o chreme
Pallas o. herme. aliqñ ſeruat s' Joānes &c. melāp⁹ o melāpu paris o pari. colchis o colchi
Colchis. que eſt ex regiōe colcho: vt Medea fuit colchis gtūs eū colchidis: vt thebais idis.
Thebais. o thebai mulier thebana: & regio egypti: & op⁹ Papinij de rebus thebanorum. ſic
amaryllis o amarylli. phyllis o phylli. miſis o miſi. meris o meri. tiphys o tiphi
adonis o adoni: alexis o alexi & ſilr̄ia hominū propria. ſic o tybri o phaſio tanai &c.
Aliqñ retinēt. s vt o pari vel o paris &c. Oui. q̄ cuperes patria colchi manere domo
idem. tempus atla veniet. idē. Qua merui culpa fieri tibi vilis achiles? Ter. Quid
dixit chreme? Papi. iij. theb. Illum venerāde melāpu. Qui cadit agnoſco. Oui. qui
ſapiant oculos an paris vnus habes? Unus pro ſolus elegāter, hic ſumitur. Nūc
ablatiuum enucleemus qui vel in e deſinit vel in i. vel in e & in i.

Sextus e donabit ceu pauper ſoſpes & hoſpes.
Mobilibus reliquis e vel i dabo. plus cape pluri.
Quod ſi ſit neutrum per e tantum: ſexus in i ſit.
At dulcis dulci. per e dat quandoq̄ poeta.

Sacerdos ¶ Ablatiuus in e deſinit: vt veſper veſpere. lux luce. tempus tempore. rus rure ve
abltm̄ dū ſperi luci tēpori venio aduerbia ſunt nō ablatiui. Item ſacerdos ſacerdote nūq̄ ſa
taxat in cerdoti: vt cuſtos cuſtode. author Diomedes. in Donato mendoſe legit̄ ab hoc & ab
emittit. hac ſacerdote vl' ſacerdoti pauper pauper e: ſoſpes ſoſpite. hoſpes hoſpite. Pauper
et ſoſpes adiectiua ſunt: pp̄ter que pono regulā generalem que eſt prima exceptio
a predicta regula. Omnia adiectiua preter pauper & ſoſpes faciunt abltm̄ in e vel
in i. vt degenere vel i. hubere vel i. &c. niſi neutrum habuerint per e. tūc enim abltm̄
ſolum in i mittunt: vt hic & hec dulcis fortis mitis, & hoc dulce forte mite. abltō dul
ci forti miti. Hic campeſter, hec campeſtris hoc campeſtre. abltō campeſtri. ſic ſimi
lia: poete tamē metri cauſa aliq̄ e pro i ponūt. Ouid. xv. meta. Finē ſpecie celeſte re
ſumpta lectibus impoſui. Idem in Faſtis. Amne perenne latens anna perenna vo
Celeſte. cor. Idem in epiſtola paridis. Hoc mihi (nam recolo) fore vt a celeſte ſagitta. Figar
Perenne. erat verum vaticinata ſoror. alibi bimeſtre pro bimeſtri poſuit: que ola notāda non
imitanda ſunt niſi parce in carmine a docriſſimo qualis fuit Ouid. vt illud quoq̄
apud Uergilium. vj. ene. Gaudet cognomine terra. pro cognomini a cognominis. i.
eiuſdē nominis. author Seru⁹. Redeo nunc ad priorem partem regule adiectiuo
rum in qua probandū mihi eſt quedā e & i habere que plurimi e tātū habere puta

nerint. Luc. Si me degeneri ſtrauiſſent fata ſub hoſte. Taci. Prece haud degeneri motus alleuat ſupplicez. Seneca. Et omne quicquid huberi cingit ſolo. verſus eſt iãbicus trimeter ineptus niſi huberi legat. Sueto. in Claudio. Admonebat vt huberi vinearũ prouẽtu bñ dolia picarent. Pſalmographus. Adhuc multiplicabuntur in ſenecta huberi. Iuue. Intrabat veteri calidũ cẽtone lupanar. Papi. xi. theb. Veteri ſtat ſordida tabo. Vtraq̃ canities. Cice. apud Priſci. Ex familia veteri ⁊ illuſtri. Sueto. in tito. Ex licẽtia veteri. ſic alij plurimi nũc vetere nunc veteri dixerunt. Papi. libr. i. Achil. Qualiter artifici uincture pollice cere. Accipiunt formas. Iuuenalis. Conſtat leuiori belua ſumptu. Luca. in. vij. vix q̃ reuulſa ſolo maiori pondere preſſuz. Signiferi mercere caput. Memor melius memori q̃ memore facit. quia olim teſte Priſcia. dicebant hic ⁊ hec memoris ⁊ hoc memore. Sic adiectiua in as ſepius habẽt: q2 olim etiam deſinebant in is ⁊ in e. nũc agnas nr̃as ⁊c. oliz agnatis nr̃atis: agnate nr̃ate: ergo hic hec hoc arpinas/agnas/nr̃as/vr̃as/ cuias/ ſidenas ⁊c. ablatiuo arpinati ⁊ aliq̃n etiã arpinate teſte Priſc. Sed abltũs arpinate agnate adeo poetic9 eſt: vt Philel. in. i. epl'a li. xxvi. carpſerit Leodriſiũ Cribelliũq̃ tollentinate in abltõ ſcripſerat: neſcio an ſatis iuſte. nã apud Liuiũ frequenter reperio in agro antiate priuernate ⁊c. arcas arcade ſolũ facit: q2 ſubſtãtiuũ ẽ: vt vltrix victrix lotrix ⁊c. vltrix tñ ⁊ victrix in obliquis ſumũtur q̃nq̃ adiectiue: ⁊ ſic hñt vltrice vel vltrici: victrice vel victrici: p̃ adiectiuo⁊ r̃lam. Oui. Victima q̃ cecidit dextra victrice vocat: hoſtibus a domitis hoſtia nomẽ hz. Luc. In ſua victrici cõuerſum viſcera dextra. Diuite vel diuiti: terete vel tereti: prudente vel prudẽti ⁊c. dis adiectiuũ diti tantum: q2 neutrũ facit dite Dis pro plutone ſolum dite. ¶ Notãda eſt. Seruij et Priſciani regula. Subſtantiua adiectiuis penitus ſimilia ſeruant e tantum vt Iuuenalis/ Martialis/ felix/ clemens/ alterenſis/ ſalutaris/ ⁊ ſimilia viro⁊ propria. Martialis. Cum Iuuenale meo quid me cõmittere tentas: Cicero pro Plantio. Cõfiteor in laterenſe ſumma ornamẽta eſſe. Idem eſt de appellatiuis quorum tñ quedam: q2 ab adiectiuorum natura nõ penitus deficiũt, inueniũtur etiaz habere i: vt annalis ab annali. Cicero apud Priſcianum. Annale factu z probari põt vel ab annali. Gellius lib. vij. Locum iſtum totum huc ex piſonis annali tranſpoſuimus eodem ablatiuo. Gellius perſepe vtitur. Sic riualis riuale vel riuali. Ouid. in ſecundo de remedio. Tu quoq̃ qui quõdam nimiũ riuale dolebas. Vellem deſineres hoſtis habere loco. Horatius in arte. Quin ſine riuali teq̃ ⁊ tua ſolus amares. Rudis adiectiuũ rudi tñ. rudis ſubſtantiuum rude tñ: eſt virga qua donat gladiator emeritus: et capitur pro libertate. Oui. Me quoq̃ donari iam rude temp9 erat. Rudiarius rude donatus. Itez rudis eſt virga qua aliquid agitatur in igne: vel qua batun tur lana ⁊c. Diminutiuũ eſt rudicula. Cato. Ibi bene coquito: rudicula agitato Plini9 lib. xx. Non eſt opus in hoc vſu lanas rudiculis eſſe curatas. Volucris adiectiuum. i. velox voluceri facit volucris ſuſtantiuum. i. auis volucre. Hiere. ca. nono. A volucre celi vſq̃ ad pecora tranſmigauerunt ⁊ receſſerũt. Ea in quibus ſubſtantiuũ certum illico intelligitur: vix e poterũt habere. itaq̃ molaris a molari ſolũ. ſic natalis: auricularis: edilis: conſularis. ⁊c. Diomedes ait Subſtantiua ex adiectiuis: lz e tñ habeãt in ablatiuo: tamen retinent ium in genitiuo plurali. Plus pluri tñ: teſte Priſciano. ſed in ſingulari vix vnq̃ etiã in obliquis adiectiue ponitur: licet pluris precij inueniatur. Compoſita in ablatiuis non ſequũtur ſimpliciũ regulam quia miſericors tricuſpis: in opis ⁊ ſimilia adiectiua: i vel e ſeruant. quum ſimplicia ſolum faciant e. Confinis et affinis p̃ tãtũ vt dulcis. Affinis etiam affini inuenitur facere vbi ſubſtantiue ſumitur vt familiaris. Cicero in. i. de oratore. Quereret a Cato affini noſtro. In eodem. A familiari meo. Idem ſodali ablatiuũ ſimiliter profert. nam adiectiui naturam non omnino perdidit licet neutrum per e nõ habet. Cicero in. ij. de oratore. In accuſando ſodali meo. Ibidem. Pro meo ſodali. ſodalis eſt eiuſdem collegij homo: ⁊ in rebus leuioribus ſocius: quaſi ſimul edalis. hinc ſodalitas: id eſt collegium multorum ſeu conuiuium.

Degeneri
Huberi
Veteri.
Artifici
Leuiori.
Maiori
Memori.
Adiectiua in as olim in is et in e deſinebãt
Arpinas.
Victrici
Vltrici.
Dis.
Suſtantiua ex adiectiuis.
Annale vel annali
Riuale vel riuali
Rudis.
Rudiari9
Volucris.
Plus.
Confinis.
Apinis
Affinis
familiaris
Sodalis.

Al vel ar i neutris tantum dat. ſicut & preter.
Sal iubar et nectar far hepar. ait mare vates.

¶ Nomina neutri generis in al vel in ar vel in e deſinentia faciunt ablatiuum

tantum in i:vt aīal aīali:torcular torculari:cubile cubili:monile monili. Tollũtur ſal ſale:qđ melius maſculine poni docuimus:iubar iubare:nectar nectare:far fare: hepar:hepate:gauſape ab hoc gauſape.ideo facit:quia Anto. Mãcine.negat hoc in ſingulari declinari cũ p̄ſepe ⁊ p̄neſte.ideo nec hec abltm̃ in i faciunt. Soracte nõ tis nomē:ſoracte facit a ntõ ſoractes. Pli. Qđ ſit ad mõtem ſoractē. ⁊ p̄neſte ſi decli netur:p̄neſti faciet:teſte Torrẽti. Preneſte ex ta ntõ p̄neſtis.ſic p̄ſepe a preſepi. vñ p̄ſepia:ſʒ abltũs p̄ſepe a ntõ p̄ſepis eſt:⁊ eſt loc⁹ clauſus ne pecora exeãt a p̄ſepio i.munio. Gauſape vel gauſapũ pãn⁹ quo menſa ſternit̃ ⁊ veſtimentũ militare: ⁊ pã nus villoſus q̃ ꝓ lecto in caſtris ſternit̃ dr etiã gauſapes hinc dicũt mãſiſſe abltm̃ gauſape. Horati⁹. Gauſape purpureo menſam pterſit.plurale apđ Perſi.a gau ſapũ eſt. Jam luthea gauſapa captis ⁊c. Caſſus ad Mecenatē. Gauſape purpureo ſalutat̃. Rete reti vt cubile qđ ſatis indicat plurale retia.abltũs autē rete a ntõ mi nus vſitato retis maſcu.ge. Plau.in truculento. Nõ vides ꝓferre me vuiduʒ retem Ibidē.vt dimiſi retē atq͂ hamũ. Hinc in vſu. abltũs rete manſit. Ouid.v.faſt. Cur tibi pro libycis claudũtur rete leenis. Imbelles capree ſollicituſq͂ lep⁹. Sueto. in nerone. Piſcat⁹ eſt rete aurato. A rete fit reticulũ.i.paruũ rete ⁊ tegmē capitis in modũ ret̃ quod capillos cõtinet. Iteʒ ſaccul⁹ quo viatores denarios ⁊ panē ge ſtant alio noīe funda retiaculũ.i.rete retiolum reticulũ tegmen capitis. Cepe huc nõ pertinet:qꝛ indeclinabile eſt:teſte Priſcia.eſt herba notiſſima. Poete q̃nq͂ e pro i ponunt.vt ab hoc mare pro mari ⁊c.idq͂ notãduʒ magis q̃ imitandũ eſt. Ouid. Exi guam pleno de mare demat aquã. Plau.in rudē. Dicãt in mare cõmuni captos.

Menſibus i tantum eſt:vt qui dat quartus in im ve.
Sextus e donat ⁊ i quum quartus in em vel in im fit.

¶ Nomina menſium fiunt in i.vt aprili quintili ſextili ſeptembri octobri nouembri decembri.ſimplex tamen habet e vel i.vt patebit. Nomina in is quorũ actũs ſolum in im vel in deſinit faciunt ablatiuũ in i ſolum.vt memphiti hereſi geneſi neapoli poeſi amuſſi gummi a gummis.vide genera.vt ſiti tuſſi ⁊c.que vero habent em vel a et im vel in:habent i vel e ſed ablatiu⁹ in e genitiui creſcentiam ſequitur:non ablatiu⁹ in i:vt febri vel febre:turre vel turri ⁊c.tethys tethin.a tethia accuſatiu⁹ in perthegeſi. Dionyſi tethye facit. Rufus in arato. Additur alta Tethye et occi dui tegitur padus equore ponti.thetis mater Achillis theti vel thetide. Fabi. Qui ex thetide natus eſſet.ſic a pari vel paride.ibi.vel ibide:iſi vel iſide:tigri vel tigride. Luca.lib.x. Flammis ⁊ tigride feta. Ouid. Defenditur egide pec⁹. Idem. Illi⁹ am bages imitat⁹ in ibide dicat. Cicero ad tyronē. Nũciauit te plane febri carere aquali vel aquale ⁊c. Iuuenalis. Atq͂ vna portarũt claue tueri. Verg.in moreto. Et reſe rat cauſaſque prouidet oſtia claui. Terenti⁹ in andria. Naui tracta apud andrum. Bipenni vel bipenne teſte etiam Phoca.

I vel e dant finis fuſtis pugil et vigil imber:
Anguis auis poſtis vectis cum nepte ſupellex.
At tridens claſſis cum ciuis ⁊ amnis ⁊ ignis.
Sic anguis:ſtrigilis ſtrigili:vix ſtrigile dicam.

¶ Noīa hic poſita hñt e vel i:ſed ſepius e.ideo de i afferam teſtimonia. Gelli⁹ libr. vij.cap.iij. Ea fini facere nolle aliquid. Idem libro.x.hac fini hominē dimiſit.ſic idem et alij ſepius. Cor. Tacitus. Fuſti caput eius aſſiixit. Apul.iij.meta. Parat⁹ non fuiſſe tãtum:ſed machera percuſſus occumbere.de pugili teſtis eſt Nebriſſen ſis cum plurib⁹. Iuue. Preterea lateris vigili cũ febre dolorem. Papinius. Pro ijcit hic artus imbri ventoq͂ regentes.de c. Idem. Lacera ora putreſq͂ ſanguineo videt imbre genas. Hora.in epi. Luctantis acuto ne ſecer vngui. Idem.i.car. Fa ta mala ducis auis domũ. Ouidius v.meta. Raptaq͂ de dextro robuſta repagula poſti. Terentius in eunucho. In medium huc agmē cum vecti. Neptus teſte Priſciano nepte,vel nepti facit. In ff. Titulus eſt de ſupellectili legata. Vergilius.ij. eneiđ. Neptunus muros magnaq͂ emota tridenti fundamenta quatit. Seru⁹ ait noue ⁊ affectate dictum tridenti ꝓ tridente. Ibidē vult. Seru⁹ participia,ſi nomi

Sal crebri us in, maſculino q̃ in neutro genere apud ꝓbatos authores reperitur.
Socrates.
Preſepe.
Gauſape
Rete.
Retis.
Cepe.
Noia in e nonnunq̃ legũtur nõ in i:ſed in e ablatiuũ mittere apud poetas preſertim.
Claue.
Claui.
Fini.
Fuſti.
Imber et imbri.

na fiant ſolū e habere:vt ab amante vini non amanti. Idem.vij.en. Auectū Eneam claſſi victoſq; penates:reliqui claſſe dicūt. Cic.apud Priſc. Ciui ciuiſq; gereret.idem. In pncipe.ciui non eſt ſatis. Verg.in geor. Pono rapit alueus amni.idem.iiij.ene. Uulnus alit venis ⁊ ceco carpit igni. Hor.in epi. Alter mileti textam caue peius et angui vitabat chlamydē. Strigilis Nebriſ.dicit hec ſtrigile vel ſtrigili. Sulpiti⁹ et Priſcia.ſtrigili tm̄ habere aſſerūt Hor.ij.ſer. Qui puer vnā furtiua mutat ſtrigili Strigilis eſt inſtr̄m quo abradūtur ſudores ſiue hoim in balneis ſiue iumēto.ꝶ in ſtabulis dr̄a ſtringendo.i.radendo ſordes. Canalis ablatiuus eius in i ferme deſinit canali;verū a neutro canale eſſe putant. Tridens ſceptrū neptuni triſulcū. Claſſis eſt nauiū multitudo:raro ꝓ vnica naui capit. Plura ſignificat metaphoricos quib⁹ ſuperſedeo. Ouis ⁊ ſanguis puto e tm̄ habere. Mugil vel mugilis facit ablm̄ etiā mugili:q2 in Plinio lib.ix.cap.xviij.titulus eſt de mugili ⁊ alijs piſcibus. Idem lib. xix.cap.ij.per tertiam vocalem ait preferunt e cannabi funes. Perſius dicit cānabe per ſecundam vocalem.forſan apud Plinium mendum eſt. Strigilis. Tridens. Claſſis Mugil

¶ De plurali tertie numero.

Rectus in es fiet pluralis:iungito quartum.

¶ Ntūs pl'is cui rctūs ſil'is eſt cum actō in es deſinit.vt hi et hos ⁊ o homines.fit aūt hic caſus a gtō ſingulari mutando is in os in es: vt ibis ibidis ibides:ibis huius ibis ibes:tigridis tigrides:tigris tigres in qbus authorum vſus caute inſpiciēdus eſt. Plin.lib.x. Inuocāt et egyptij ibes ſuas contra ſerpentiū aduentū. Erinnys erinnyos facit erinnyes: vt libys libyos libyes.i.libyci.metamorphoſeos metamorphoſees ⁊c. Properti⁹ lib.ij. Tum me vel tragice vexetis erynnies. Quāq; erynnes per ſyncopā legit.teſte Tortelli. Sallu.in Iugurthino. Aphricam in initio habuere Getuli et lybies. Hiero.in byblijs. Perſe/Ethyopes ⁊ Libyes cum eis omnes ſcutati ⁊ galeati. Nti pl'is formatio

Quum genitiuus ium dat.quartus in is quoq; fiet.

Trallis ⁊ Sardis es ſpernunt. Quartus in as fit:

Dum per a quartus erat:ceu demonas atq; gigantas.

¶ Noia quoꝝ gtūs pluralis in ium deſinit:faciūt pleraq; actm̄ per is:vt ptes partium has partes vel partis.ſic tris oia a cris felicis artis ⁊c. Veteres euꝫ actm̄ per eis cum ei diphthōgo ſcribebāt:id neotericoꝝ doctiſſimi Politian⁹ ⁊ Aldus in oibus ferme ſcriptis ſuis obſeruauerūt:vt parteis treis acreis.vbi ei ſcribit ⁊ pfert i longū ita e vix audiat. Male Alexāder credit id veterib⁹ tm̄ licere.quū nulli nō liceat ſi apte vtatur.nec idē fecerūt veteres in nō vctōq;:vt idē male dixit exceptis oppidoꝝ noibus Sardis ⁊ Trallis q̄ in es nō poſſunt deſinere. Item ſyrtis gadis alpis teſte Priſci.etiam ntis meli⁹ in is q̄ in es deſinūt. Hiero.in Euſebio. Trallis terremotu conſiderūt. Hora.j.epi. Quid creſi regia Sardis. Verg. Tris notus abreptas in ſaxa latētia torquet. Hic Seruı⁹ ponit rlam a nobis iam declaratā. Idem Et formoſus oneis ad flumina pauit adonis. Sal. Omneis hoies q̄ ſeſe ſtudēt preſtare ceteris aiantib⁹ ſumma ope niti decet. Catull⁹. Et acreis ſolet incitare morſ⁹. Actūs pl'a liſ.nūeri in clinamēti per eis dipthōgō ſcribebat.

¶ Quartus in as fit ⁊c. Quando actūs ſingularis in a deſinit.actūs pluralis etiaꝫ in as terminari pōt.vt hanc lampada has lampades vel lampadas.ſic demones vel demonas ⁊c. Verg. Crateras magnos ſtatuūt ac vina coronant. Oui. Pixidas inuenies ⁊ rerum mille colores. Et fluere intepidos elypa lapſa ſinus. Papinius Nebridas ⁊ fragiles thyrſos portare putaſtis.Sic heroas:lyncas arcadas:delphinas:ſirenas:tripodas ⁊c. Nihil de neutris locuti ſumus. Nam per regulā generalem habēt a in nominatiuo ⁊ vocatiuo et alia quidē habent ia:alia non vt animalia corpora.de his pauca afferam. Actūs i as qn̄ exeat.

Quod dedit i ſexto:niſi comparat:hoc ia ponit.

Vult ia plus raro:nunq̄ vetus.effer apluſtra.

Vel ſtria. Si ſolum dat ſextus e:non ia pones.

¶ In nominibus neutri generis ſi ablūs deſinebat in i:ſiue habuerat i ſolū ſiue

in i & in e ſimul:tunc ntũs actũs & vetũs habẽt ia.vt maria felicia cõcoloria ꝟſicolo ria quadrupedia ancipitia ꝯcordia &c. Perſius. Diuidit in geminos cõcordia fata duoꝝ. Tacitus.noua & ancipitia precolore. Pli. Litora ꝟſicoloria.retia preſepia &c dicimus tamen in ora & (vt opinor) tricorpora ſolũ cõparatiua tñ faciũt:vt meliora.
Apluſtre potiꝰ ſine m q̃ cũ ea ſcribitur. dulciora.ſic vetus vetera nõ veteria.plus plura & aliquãdo pluria : vnde cõplur a et compluria:de quibus multa dicit Gelliꝰ li.v.cap.xxj. Apluſtre, apluſtra vł aplu ſtria.& eſt ornamẽtum nauis ſup malum:ab a.i.ſine:& pleo.i.nauigo: q2 ſine eo per mare non eſt nauigandum:aut q2 neceſſario ad nauigationẽ requirit. Melius ſine m ſcribitur,licet Feſtus ab amplius deriuare videat. Sil.lib.x. Et tranſtra & mali
Ludicruz laceroq3 apluſtria velo. Germanicus. Fulgent argo e ſtellis apluſtria pupis. Cic. in arato. Nauibꝰ aſſumptis fluitantia q̃rere apluſtra. Ludicra non eſt tollẽdum q2 ſolum eſt ſcḋe declinationis vt recte docet Ualla contra Priſcianum & Alexãdrum
¶ Que ablatiuum ſingularem in e tantum terminãt ſolum a faciunt . vt dogmata corpora.gauſapa vero a gauſapum eſſe dicimus.

Um vel ium patrio latium dat.grecia vult on.

¶ Genitiuus pluralis tertie declinatiõis h3 latine um:vt patrũ:vel ium: vt partiũ grece etiam on:vt epygrammaton geneſeon metamorphoſeon hereſeõ:que latine aliquando tamen declinamus.quia Cicero ad atti.dicceſum dixit.& Fabius ſingu lariter libr.vij. Totius theſis diſpoſitio. Et Baptiſta Mantuanus hereſibꝰ varijs Grece dixiſſe hereſeis:q̃q̃ greci ablatiuum non habent.

Prebet ium patrius:ſi ſextus in i fuit ante.

Ancile. ¶ Gtũs pluralis in ium deſinit ſi abltũs ſingularis habuerit i:ſiue i ſolũ ſiue i & e ſi mul:vt hoc ancile ab hoc ancili hoꝝ anciliũ.licet Hora.anciloꝝ dixerit tñ̄q̃ ſingu lare fuerit anciliũ.fuit ſcutũ breue & rotũdum.monile moniliũ. aĩal aĩaliũ . ſic nr̃a tium/veſtratiũ imbriũ ditium laqueariũ clauiũ cõcordium feliciũ prudentiũ amã tium dulcium fontiũ celeſtiũ agreſtiũ &c. Quedã per ſyncopã um faciũt:q̃nq3 etiam in ꝓſa:maxime ea q̃ in ns deſinũt vt preſens prudens amans &c.per r̃am. Synco pa plurali. Papin.iiij.theb. Cui ſeruire dati manes eternaq3 fontũ. Supplicia. ſon tum.i ſontiũ. Sons.i.malus & nocens:inſons innocens. Uerg. Celeſtũ vix magna iubet.pro celeſtium.ſic Ouid. Ultima celeſtum terras aſtrea reliquit. Uergi. Et vos
Sons. agreſtum preſentia numina fauni.arpinatiũ aquinatiũ &c.ſi aliter inuenias ſynco
Inſons. pa eſt. Sed notandũ eſt neutra vix vnq̃ ſyncopari.q2 quadrupedũ aĩalium meren
Syncopa tum corpoꝝ:pro quadrupedũ & merentiũ non dices ꝓpter Seruij regulam circa fi
praro indi nem vndecimi enei. Genitiuus pluralis non debet minor eſſe ntõ. ideo deſcenden
ctionibus tum a deſcendentes dicimus:non a deſcendẽtia. ſi ſecus inueniatur neceſſitas car
neutri ſit. minis excuſat:nec declinatio eſt ſed pathos. Hec Seruius.

Tolle vigil ſupplex opifex vetus:et pugil & quod

Comparat (excepto plus) artificem ſtrigilemq3:

Atq3 in opem memorem conſortem iungito:& ortum:

A capio:diues quibus additur.um dat e tantum.

¶ Excipiũtur a dicta regula q̃da3 um ſolũ habẽtia.l3 in abltõ habuerint i vt vigil vigilum ſupplex ſupplicũ &c.quedã horum um putantur habere differentie cauſa ꝓpter noia neutri generis in ium deſinentia qualia ſunt ſupplicium opificium arti ficium conſortiũ mancipium municipium:ſic principium participiũ ſacerdotiũ &c. Supplex.i.ſupplicãs & humiliter rogans. Supplices libelli ſunt qui principi offe
Supplex, rũtur quũ ſubditi aliquid rogant vulgꝰ ſupplicationes,vocat. Suppliciũ pena ſup
ſupplices plicia aliq̃n ſupplicationes ſignificat.opifex operis effector. Comparatiua vt me
Libelli. lior melioꝝ.fortior fortiorũ.plus tamen ſolũ pluriũ facit, Placentinus dicit plura
Opifex plurũ:pluria pluriũ. Ego plurum nuſq̃ legi.artifex artificioſus. Plini. Uir tã arti
Plus ficis ingenij.Capitur etiam ſubſtantiue. Plautus.plus artificiũ mihi eſt q̃ rebar.
Artifex Artificium eſt quod vulgo officium dicitur:vt ꝙ artificiũ pater tuꝰ exercet: Inops
Inops vehementer egens.inopia magna egeſtas. Conſors.i. particeps. Conſortium : id
Conſors. eſt ſocietas vel participatio. Exors,id eſt non particeps: aut non conſors: & idẽ eſt

q̄s expers hoc ium h̄z niſi verſus gr̄a fiat ſyncopa. Cōpoſita a capio faciūt um tm̄ vt particeps participum. ſic municeps ⁊c. A capite vero adiectiua faciūt ium niſi fiat ſyncopa: vt anceps ancipitiū vel per ſyncopā ancipitū ⁊c. docet hoc Priſci. diuites diuitū. ſic volūt illa h̄re hebes hebetū: que ium habere arbitror ⁊ p ſyncopam um. vt locuples locupletium. Cicero lib. vij. Ad atti. Fore moderationē in pecunij locupletiū. ſic apud eundē ſepius vel per ſyncopā locupletū. Idem libr. viij. ad eundē ꝓpediem video bonoꝝ. i. lauroꝝ et locupletū vrbem referam fore. Excipit Alexāder etiā Complex cōplicū quo latini vix vnq̄ vſi ſunt quātum notare potui. Inuenitur tn̄ apud Prudētiū nō adeo penitendū poetā. Fer opera ingenij de ſemine complicis h ·dri. ⁊ ſignificat complicatum ⁊ ſocium in malis. Degener et huberli cz in ablatiuo nonnunq̄ i habeant. nunq̄ tamen inueni habere ium.

Cōpoſita a capio.

Complex

Um dat e tantum.

¶ Noīa habentia e tm̄ in abltō ſingulari habebunt um ſolū in gtō plurali: vt pauper pauperum: ſic impuber impuberum: q2 licet aliqn̄ adiectiue in ſingulari ſumatur tamen impuberi per i in ablatiuo non repperi. Itaq3 um ſolū habēt dogma dogmatum ⁊c. homo. Nunc ⁊c. ac plurali caret. halec dicunt halecium facere: ego genitiuū ab halec nullum inueni: vt neq3 a Sol: licet ſoles et ſolibus lecta ſint volūt ſolū debere facere. Exul exulum. ſic conſul preſul a carnan ſiren delphin canō huber Ceſar agger pater martyr fur turtur pres pes ſacerdos dux ⁊c. Fex crux mel fel: gtō plurali carent laus laudū fraus fraudū. Sidonius tamē laudiū dixit in carmine de laudibus Narbonis. Nam qd̄ carmine pro tuo rependo hoc centeſima laudium tuarū eſt. ſic fraus fraudiū. in Apuleio facit inuenio Methamo. . diſtrictis gladijs fraudiū. ſic idem ſepe. Aliquot exceptiones ſunt ab hac regula. quarum p̄ma eſt Palus paludum. Pli. tamē in mēdum ſit paludiū dixit lib. ij. ca. lxx. Menſura tot fluminum tantarūq3. paludiū ⁊ Mela. Et limo cōcretarū paludium. Fornax fornacum apud Pli. xxxv. cap. xiiij. apud eundem tamē fornaciū bis aut ter inueni vt lib. xxxiiij. ca. x. et alibi. Uenter ventrū. Solinus. Tenera ventrum. Crus crurum apud Uerg. Seneca tamē niſi mēdum ſit cruriū dixit epiſt. xcv. Neſciebāt crurium vincula et de tranquillitate vite. Impedita cruriū Iuſtinus. xv. murū a mus per duas ſyllabas dixit niſi mēdum ſit. Propter ranarū muriūq3 multitudinem. At Plini. per tres ſyllabas murium libro. viij. cap. xxvij. Muſtella ruta in murium venatu cum ijs dimicatione conſerta. Idem a ſus genitiuum diſſyllabum ſuū ſemper facit. vt lib. xvij. cap. ix. Spurcitias ſuum laudāt. et libr. xxiiij. cap. x. Contra morbos ſuum boumq3. Lapus in halicar ſuium dixit. ſed Plinio herendum eſt.

Impuber

Laudium.

paludiū Uer. ⁊ crurum tenus amēto parlearia pandent.

Sus.

As dat ium latiale: magis polyſſyllaba dant um.

¶ Nomen latinum in as deſinens facit gtm̄ pluralem in ium: vt mas marium vas vadium as aſſiū. ciuitas ciuitatium apud Liuium teſte Priſci. Polyſyllaba melius per ſyncopem eff. runtur tam in proſa q̄ in carmine vt bonitatum Optimas quod plr̄ ſepius reperitur non male optimatium facit. Sueto. in Ceſare. Optimatium partibus dixit omnino in principio. ⁊ poſtea ſepiſſime Celius Ciceroni li. viij. epiſt. Site voces optimatium commouent. Dixi latinum: quia greca ſolū in um faciunt vt arcas arcadum atlas atlatum ſic gigas.

Polyſyllaba p ſyncopam efferūtur.

Donat ium ſamnis lynter caro dos vter os os.

Slis faux nix nox cor lis cos: quodq3 vncia donat.

S quoq3 non creſcens: velut ns iunge quiritem.

Excipis inde canis iuuenis panis volucriſq3

Et vates proles ſoboles forte indole iuncto.

Donat ium cum mure cohors monoſyllaba iunge:

Conſona bina tenet ſi finis finge priorem

Tantum plurali numerum ſignato figuras.

¶ Ium habent ſamnis ſamnitium, ⁊ apud. Sillum per ſyncopā ſamnitū. Lyn

e iiij

ter lyntrium. Corne. Tacitus. Adiecta ingens lyntrium vis. caro carniū. dos dotiū
Titulus eſt in iure de iure dotiū. ſic cos cotiū volūt hrē: ſꝫ teſtimoniū iam non occur
Gtūs plīs dictiōis he reſis. — rat vter vtriū: teſte Martiano capella. Sal. in iugur. Magna vis vtriū effecta eſt
os oſſiuꝫ ⁊ os oriū apud. Pli. Alis aliriū. faux fauciū. ntm̄ ſingularē ponit. Priſcia.
nix niuium. nox noctiū. cor cordiū. lis litiū. Sic cōpoſita ab vncia: vt ſeptunx ſeptū
Apes. — tium. Et noia in es vel in is nō creſcentia in gtō ſingulari vt ſedes iū. mēſis iuꝫ. ⁊c.
preter canis panis iuuenis volucris ſubſtātiue captum ⁊ vates vatum: ples plū.
Que ſynco pam patiū tur. — teſte martiano. Capella. q̄ etiā dicit Hercules herculū. Itē ſoboles lum. indoles lū.
ſi, plr legātur. ideo dixi forte. Addunt aliqui fruges gum. ſed hic gtūs videtur mihi
eſſe potius a frux. hereſis hereſum ⁊ hoc per ſyncopā eſt: qr rect⁹ gtūs eſt hereō: vt
geneſeon metamorphoſeō ⁊c. apes apū. ſꝫ hoc quoq ꝑ ſyncopā eſt qr regularis ge
Peptium. Narens. — nitiuus eſt apiū. Iuue. ſat. xii. Examēq apiū lōga conſideret vna. Boeti. dulcior eſt
apium labor. Plura ſyncopā patiūtur: vt ſedū ꝓ ſediū. Cic. ꝓ Sextio. veſtrar̄ ſedū
temporūq cā. Ouid. v. faſt. Quū tua ſint cedātq tibi cōfinita menſum. i. mēſiū. Sil.
lib. i. Turbine mox ſeuo venientum haud inſcia cladū: ꝓ cladiū. Itē. lib. iiii. Exorit
rabies cedū ac vix tela furori ſufficiūt. i. ꝓ cediū. ſic plura leges tibi nō ſtati imirāda.
Neptis ſine dubio neptiū facit. Trāquillus in augu. Si cuiuſq̄ neptiū ſuarū cōpe
teres etas hīt etiam ium noia in ns: deſinētia: vt dens dentiū. ſic mēs gēs lēs frōs
glās ⁊c. parētiū amātiū ⁊c. Hor. Dos eſt magna parētiū. ſic ēt. Ci. teſte Priſcia. pa
rēs noie cōis ghis. Hor. Tentare multa cede bidētiū. fons fontiū vel ꝑ ſyncopā fon
tum: vt eternaq fontum ſupplicia. reliqua in ns. monoſyllaba ſyncopā nō patiunt
quātum notare potui. Pollyſyllaba ꝟo tam in pſa q̄ in carmine. ſepiſſime ꝑ ſynco
Mus. — pam efferunt vt amātū parētū prudētū ⁊c. q̄rites itiū. ⁊ ꝑ ſyncopā q̄ritū. Hor. Hunc
Cohors — ſi mobilium turba quiritiū. Prudē. Seruat ſaluteꝫ ꝟgo quiritū. Apul. dicit ſtudio
rum quiritū in lib. i. meta. mus muriū. Hiero. lib. i. Reg. facietis ſiſitudines anorū
veſtrorū ⁊ ſiſitudines muriū qui demoliti ſunt terrā. Cohors multitudo militum. ⁊
aliqñ aliarū rerū: gtūs eſt cohortiū. Suet. in Tyberio. Exploratorem vie primarum
cohortiū. Cēturionē ſtratū humi pene ad necē verberauit. Cornelius tacit⁹. Coho
tium. Cura euoluerent ſic vterq ſemp quātū notare potui in emēdatis codicib⁹ in
uenies tñ apd̄ poetas cohortū ꝑ ſyncopā cohors cohortis vel cors cortis vl' (vt q̄dā
dicunt) cortes cortis eſt loc⁹ in villa vbi anſeres galline ⁊ anates nutriūtur. Oui.
Nola mo noſyllaba in duas cō ſonantes exeūtia ca ſum plem⁹ in ium mit tunt. — de vulpe Abſtuleras multas illa cohortis aues. Mart. Non porcus nō cortis aues
nō oua ſupſunt. Noia monoſyllaba in duas conſonantes deſinētia faciūt iū in gtō
pli vt trabs trabiū. plebs plebiū ſeps ſepiū. arx arciū. lynx lynciū: teſte Nebriſſenſi.
Alexander dixit per ſyncopā lyncū ⁊ recte. Plini. xxxvii. ca. ii. Demōſtrat⁹ lyncoriū
id vocat: ⁊ fieri ex vrina lyncū beſtiarū. Et alibi lyncū humor. ſic. libēti⁹ dicā q̄ lyn
ciū. ſic fors ſcobs ſtirps vrbs puls daps falx lāx merx calx ⁊c. vnū. excipit opsopū.
da verſiculū. Ops formabit opū ſicut inops inopū. iūge hīttb⁹ iū lar lariū in ſexto
Penates. — halycarnaſſei. ¶ Noia tm̄ plis nūeri gtm̄ faciūt ex analogia vl' ꝓ portiōe nūeri ſin
gularis qui veriſimiliter eſſet ſi ſingulari nō carerēt vt penates penatiū: qr ſingula
re foret penas: vt opimas infimas Sueto. in nerone. Simulacraq ex auro vel argē
Fores. Manes — to fabricata cōſlauit: in his penatiū deorū q̄ mox galba reſtituit inuenies tamen ſe
pe per ſyncopā penatū. ⁊ ſunt penates dii domeſtici ⁊ ipſa dom⁹. Hac ratione tum
faciunt. Fores forium. i. ianua que foris aperitur. Manes ium. i. defunctorū anime
Proceres. Vepium. — vires ium. tres triū. edes edium. i. domus lactes lactium inteſtina: ſic fortes fordes
ſentes pugillares gades alpes ⁊c. in heteroclitis declaranda. ſic pceres pceriū fa
cere. ſed per ſyncopā ſepius dicimus pcerū. lucerū: primorū. Perſius. Ad bona po
procerū tacita libabit acerra. Proceres ſunt capita trabium ⁊ excellentiores nobi
liores vrbis viri vel pncipes. vepres vepriū ⁊ per ſyncopam aliqñ veprum. Papi.
v. ſyl. Aperire malignas tot veprum nemorumq moras. Contra um ſolum faciunt
Figure q̄ circa gtm̄ cōtingunt. — lemures celites maiores ⁊c. quia ſingularia forent lemur celes ⁊c. Notato bene, fi
guras que circa gtm̄ contingunt: ſyncopam ⁊ epēthēſim. Syncopa iam ſatis decla
rata eſt vt menſum ꝓ menſium ⁊c. ⁊ boum a bos pro bouiū. macedo macedū ꝓ ma
Macedo nes. — cedonum. Papi. Fraxineas vibrant macedum de more fariſſas. Macedones popu
li quidam grecie: fariſſa. i. lancea. Epēthēſis eſt additio lre vel ſyllabe in medio di
Amazo nes. — ctionis gratia metri vt ales alitum ⁊ per epenthēſim alituū. Vergilius. Alituum
pecudumq genus ſopor altus habebat. Amazonidum pro amazonum non ieſt epē
theſis: ſed ponitur deriuatiuum amazonis idis ꝓ primitiuo amazon. vt ſcipiades

pro ſeipſo. Uergilius dicit amazonidum lunatis agmina peltis. Amazones fuerunt mulieres bellatrices.

Tertius eſt in ibus. bos bobus flecto boumque

¶ Datiuus pl'is cui ablatiuus ſemper eſt ſimilis definit in ibus: vt bobus̄ ptib⁹ ſic dogmatibus ⁊c. ſed hec in a ſepius ⁊ elegãtius faciũt hos caſus in tis: vt his ſophiſmatis epigrãmatis ⁊ c. ab antiquis ntis ſophiſmatũ epigrãmatũ ⁊c. Plau. in aſinaria. Neqꝫ vnqꝫ fictum neqꝫ pictum neqꝫ ſcriptum in poematis: vbi lena bene agat cum quiqꝫ amante qui frugi eſſe vult. ſic apud Cice. ⁊ alios eloquẽtes in emẽdatis codicibus ſepe leges teſtes ſunt phocas / Antoni. Nebriſſen. ⁊ Georgi⁹ valla placentinus cum Lanciloto: bos bobus pro bouibus ⁊ boum ꝓ bouum per ſyncopam facit. Uarro ⁊ Plinius cum Collumela bubus fere. pro bobus dicunt.

Exceſtia in altertũ inclinamenti noia in pl'i caſus ſm declinationem ſcdaʒ crebri⁹ mutunt.

¶ Quarta declinatio.

Quarta dat us recto. dat ⁊ u prius inuariatum.

¶ Quarta declinatio noim duas terminationes habet: us ⁊ u. Sed u prius. id eſt in ſingulari numero non declinatur: vt rectus. id eſt: roſtrũ vel roſtros. Nictus: id eſt motus: vt nictus oculi: melius qꝫ ictus. teſte Ualla. Uictus quo viuimus ſcilicet cibus ⁊ potus. Cornu: genu: inter hec quidam plurali carent vt gelu aſtu ⁊c.

Us genitiuus habet. Per uis flegere vetuſti

¶ Genitiuus in us definit. vt hic ſenatus huius ſenatus. i. ſenatorũ conuẽtus: aut ipſi ſenatores. i. quos vulgus ſcabinos vocat: hic magiſtratus huius magiſtratus regimen vel dignitas aut aliquis in dignitate conſtitut⁹. Apud veteres noia quarte faciebãt uis in genitiuo: vt huius manuis anuis ⁊c. Terẽ. in heaut. Eius anuis opinor cauſa que erat mortua. Cato. Anuis vt ſanguis deterior ſic ⁊ lac. ſic Uarro fructus dixit atqꝫ alij alia vt probat Gellius. Nomina in u dixim⁹ in ſingulari non variari. Quod autẽ Lucanus ait in. vij. Cornus tibi cura ſiniſtri. Lentule ⁊ Celſus lib. vj. Ceruini cornus combuſti ⁊ paulopoſt. Quia cornuʒ habet. ⁊ Plinius multis in locis non eſt a neutro cornu: ſed a maſculino, minus in vſu cornus.

Senatus. Magiſtratus. Cornus.

Tertius optat ui. quandoqꝫ per u quoqꝫ lectus.

¶ Datiuus fit in ui vt hic cõmeatus huius cõmeat⁹ huic cõmeatui. i. facultas aliquo proficiſcendi cõceſſa a ſuperiore. etiam ſignificat victum militarẽ. Plautus in milite. Intercludе inimicis cõmeatũ: dicitur etiam victus priuatus. Cice. Iam commeatu ⁊ priuato ⁊ publico prohibemur. Eſtus vehemens calor ⁊ per tranſlationẽ eſtus deſiderium ⁊ libido. Item eſtus eſt maris cõmotio ⁊ inquietudo ⁊ ꝓcella vel fluctus. Luxus. i. luxuria vel abundantia. Teren. Adoleſcẽs luxu perditus. ¶ Datiuus in ui fit ab antiquo genitiuo in uis a genitiuo autem in us regulariter fit datiuus in u qui iam in rariore vſu eſt: vt metu ꝓ metui ⁊c. veluti docet exqſitiſſimus author Gellius: li. iiij. ca. xvj. Lucilius q' ſumptũ atqꝫ epulas victu preponis honeſto. i. victui. Idem. Anu noceo. i. anuui. Uerg. Teqꝫ aſpectu ne ſubtrahe nřo. i. aſpectui. ⁊ in Georgicis: q' neqꝫ concubitu indulgẽt. i. cõcubitui. Ex eneid. Parce metu ⁊ cytherea. i. metui ſic alij curru dominatu ornatu ⁊c. Dixerunt pro currui. ⁊c

Commeatus. Eſtus. Luxus. Catin⁹ ſingl'iaris qrti inclinamẽti olim in u exibat

Um retinet quartus. Fit ſextus in u tibi caſus.

Um quarto: reliquis u caſibus optat Ieſus.

¶ Accuſatiuus fit in um: ablatiuus in u vetũs ſlr'is eſt ntõ: vt fructus hunc fructũ o fructus a fructu. i. vtilitas. Cicero non parum fructus habet in ſe eloquentia. Fructuoſus fructuplenus. Fructus item quod ex arboribus ad vſum noſtruʒ naſcitur et puer. Ruptus. i. eruptio ſtomachi. ruptare facere ruptũ. Gradus. i. greſſus. Uergilius. Siſte gradũ. i. ſta. ne ꝓcedes. Itẽ grad⁹ per qð gradimur. Boe. Qui cecidit ſtabili nõ erat ille gradu. Ritus. i. mos vel cõſuetudo: hinc aduerbiũ rite. i. bene ⁊ recte. nec eſt abl'tiũs. Nec im petus impete facit in ablt'õ: ſed impetu ſolũ. Nam impete eſt ab antiquo noie impes quod oſtendit gtũs ſingularis impetis.
¶ Ieſus actm facit Ieſum ceteri caſus in u deſinũt: vt hic Ieſus: hui⁹ Ieſu huic Ieſu: hũc Ieſuʒ o Ieſu, ab Ieſu. Interp̃tat ſalutaris aut ſaluator: ⁊ẽ dictio triſyl

Fructus. Auctus. Ritus. Impetus. Ieſus triũ ſyllabarum dictio.

laba. Iuuencus. Quē miſerēs aio ꝑbis cōpellat Ieſus. Domus alibi declarabitur.

PRimus pluralis cum quarto ſemper in us ſit.
Dat genitiuus uum. per ibus tibi tertius exit.
Dant ubus artus acus ficus tribus ⁊ lacus arcus.
Et ſpecus atq; veru partus quercus quoq; portus.
Forſitan ⁊ queſtus a deponente creatum.

Saltus. Syncopa. ingenituo pl'i q̄rti inclinamēti. Artus. Lacus.

¶ Ntūs pl'is cui vctūs ſimilis eſt cum actō: deſinit in us: vt he manus has manus o manus; neutra in his caſibus per r'lam ḡnalē a hn̄t vt cornua genua. Gtūs deſinit in uum: ⁊ dtūs cū abltō in ibus: vt hi ſaltus hoꝝ ſaltuū: his ſaltibus. i. actio ſaliendi aut ſylua. Gtūs per ſyncopā actō ſingulari fit ſilis: vt currū ꝓ curruū: per regulā. Syncopa pl'i ⁊c. Ver. vi. ene. Que gratia currū armorūq; fuit viuis. Martia, ſed duo ſunt que nos diſtinguūt milia paſſum. Vergil. xii. ene. Cinctaq; adeſt virgo matrumq; nurumq; caterua. ¶ Pauca faciūt abltm̄ in ubus: vt arcubus: ne ſi artibus dicamus videat̄ eſſe ab ars. In quibuſdā hec ratio eſſe nō pōt: vt acus acubus quercus quercubus verriſſima igitur ratio eſt doctiſſimorū vſus. Artus. i. mēbrum vl' mēbri nodus. de artuo as per artus diuido. Lacus locus ꝓfundus cum aquis perpetuis ibi natis. Etiam eſt vas, in quo currit muſtū de torculari expreſſum. Ouidius in faſtis. Premia de lacubus proxima muſta tuis. Item lacus eſt ſpelunca vt lacus leonuꝫ. Arcus quo ſagiptatur. i. arquites ſagiptarū. veru verubus. Tiberga tamen dicit veribus: vt manibus legi in emēdatis codicibus apud Verg. Pinguiaq; in veribus torrebimus exta columnis: nec Puſcianus ſed Alexāder dicit u ante bus haberet acus ficus veru plures. Alexandrum imitantur. Veru eſt inſtrumētuꝫ quo aſſamus aliquid: ⁊ huic ſimile inſtrumētuꝫ bellicum. Partus actus pariendi. dicit̄ ꝓ eodē partio apud Plautū. Portus locus apud littus quo naues dirigūtur: vt tute ſint ⁊ quieſcant. Valla iūgit q̄ſtus ꝓ querimonia a queror deponēte: ſed veteres differentiam Valle non obſeruant: vt oſtendit Nebriſſenſis. ergo dixi forte et credo tam queſtus pro querela q̄ queſtus pro lucro a quero ibus facere vt manibus ⁊ ſatis differentie eſt: quia alterum diphthongon habet. quia alterū caret.

Veru. Partus. Queſtus

¶ Quinta declinatio.

REctus vtriuſuis numeri quartuſq; per es ſit.
Pluralis quinte. dempta s capit i genitiuus:
Cum dandi caſu. Quartus volet em. Dabo ſexto:
E bene vult erum patrius. vult tertius ebus.

Species. Res. Colluuies. ingluuies. proluuies. ſegnities. Pernities. Ceſaries. Caries. Effigies. Fides.

¶ Ntūs ⁊ vctūs vtriuſq; numeri quinte declinationis cum actō plurali deſinit in es longum. Gtūs et datiuus ſingulares in ei. Accuſatiuus ſingularis in em. ablūs in e. gtūs pluralis in erum datiuus et ablatiuus in ebus. exemplum eſt in Donato ſpecies: id eſt, forma ſpecioſus formoſus. Res quicquid eſt capitur pro neg. cio: vt quid rei tibi eſt cum illo: ⁊ pro diuitijs. Ouidi. Re ſine nullus eris. Horatius. Et genus et virtus niſi cum re vilior alga eſt. Colluuies collectio ſordium Ingluuies voracitas: guloſitas. Proluuies profuſio vel emiſſio. Segnities pigritia. Pernities: damnū ⁊ ꝑditio; ꝑnicioſus dānoſus: rabies furor rabidus furioſus. Macies carētia pinguitudinis. hic cōfectus eſt macie, i. macilentus ⁊ multū macer. Ceſaries capillus comarū a crebra ceſſione ideo ꝓprie virorum eſt: licet aliqñ etiam feminis tribuatur. Ceſariatus. i. comatus. vt miles ceſariatus apud Plautū. Caries putredo vel corruptio. Plinius. Cariem non ſentiūt cupreſſus ⁊ cedrus. Carioſus carie plenus Effigies. i. imago ⁊c. Horum plurima carent dtō ⁊ abltō pluralibus. Aliqua etiaꝫ toto plurali. vt in ſequente libro patebit. Oīa noīa quinte ſunt feminini gn̄is ꝓter dies et meridies que ſatis ex ꝓmo libro patent. Oīa noīa quinte ſunt appellatiua ideo Fides nomen virginis eſt tertie declinatiōis. Multa ſub eis ſunt quinte et ſub

alia terminatione non mutata ſignificatione alteri⁹ declinationis.luxuries neqties
durities ſeuities ſegnities macerıes materies:vel luxuries ⁊c.pluuies vel um.⁊c
Aliqua nūc tertie olim fuerūt quinte:vt fames plebes quies:vnde requies:iam ma
gis quinte eſt.¶E inter duo ij ꝓducit:vt ſpeciei:alioqui corripitur vt fidei.Stūs Stūs ⁊ da
quinte olim erat ſimilis ꝛbitō.vt hic dies huius die.Salu.in iug.teſte Gellio.vix tiu⁹ ꝗnte
decima parte die reliqua.Idem fit in datiuo.Lucillius apd̄ Gelliū.Primum facie in e
honeſtas accidit.Idem qui te diligit etati facieq; tue ſe fautorem oſtēdat:fore ami
cum polliceatur.¶Stūs etiam erat ſimilis ntō.Ennius apud Gel.lib.ix.cap.xiiij. Stūs qui
poſtreme longinqua dies cum fecerit etas.Cicero apud eundē.Equites vero datu te in es.
ros illius dies penas.Uerg.apud eundē.Libra dies ſopniq; pares vbi fecerit ho- Die dies
ras.ita quidam teſte Gellio dixerūt ſe reppériſſe in libro Uergil.idiographo.i.que Facie faci
ſcripſerat ipſe.Uerg.Seruius tamen libra die ſopniq; ⁊c.vt ſit genitiuus ablatiuo es.
ſimilis.veluti:apud Ouidium.Prima fide vociſq; rate.tentamina ſumpſit .Candi- Stūs qui-
da liriope.¶Genitiuus etiā in duo ij deſinebat:vt diij pro diei.famij pro famei ⁊c. te in ij.
Uergi.apud Gelli.Munera letitiamq; dij.i.diei.Cato apud eundem.Pueri atq;
mulieres extrudebantur famij cauſa.ſic oſtendit Gellius veteres dixiſſe progenij Dij famij.
acij/ſpecij/luxurij/pernitij ⁊c.pro progenij ⁊c.Teſtimonia ſi plura deſideres repe-
ries apud Ge.lib.ix.cap.xiiij.Poſt hec Alexander docet compoſitorum declinatio
nes:quas in principio huius libri enucleauimus.deinde patronymicorum ⁊ quorū
dam nominum grecorum inflexum aperit:que ex iam dictis ſatis lucent.De pa-
tronimycis tamen paucula dicemus.

¶Patronymica.

Patronymicum eſt qđ a nomine patris et abuſiue alterius deriuat̄ ſm Eacides.
grecam formā:vt eacides.i.peleus a nomine patris ſui eac⁹ ſic appel-
latur:⁊ eodem modo achilles a nomine aui.Pyrrhus a noīe ꝓaui ⁊c
Patronymicum interpretatur patris nomen a patre ⁊ onoma.i.nomen Patrony-
o mutato i y.Patronymicum:ſignificat filium aut filiā nepotem vel ne micū qđ ſi
ptam aliquando etiam qui poſt longa tempora per rectā lineam cōſan gnificat.
guinitatis natus eſt.vt Pyrrhus epyrotarum rex dictus eſt eacides:q2 dicebat̄ ab
eaco deſcendiſſe.Patronymica formātur abuſiue a nominibus matrum:vt iliades
id eſt Romulus vel Remus Ilie filius.Maiades mercurius maie filius.Philli-
rides.i.chiron.centaurus philyre filius.A nominibus fratrum.vt phaetontias.i.
Lampetie ſoror phaetontis.Phoronis dis.i.io ſoror Phoronei.
¶A noībus regum.vt romulide.i.romani a rege romulo.Cicropide athenieſes a
rege cecrope.Theſide Athenienſes a rege theſeo.Arſacide parthi a rege Arſace
Dardanide Troiani a dardono rege.A noībus filiorum:vt meleagris althea/Me
leagri mater.A noībus maritoꝝ.vt menelais.Helena vxor menelai.A noīb⁹ deorū
vt phebas phebi ſacerdos.A noībus vrbium/gentiū/regionū:vt colchis medea a
Colcho.Theſſalis que ex Theſſalia eſt.Troas e troia Sicelis e Sicilia.Panno-
nis e pannonia.Aſis ex aſia.Thebais e thebis.ſic alia multa que ꝓ poſſeſſiuis ſu
muntur.A noībus auorum ab auorū ⁊c.vt Atlantiades Mercurius atlātis nepos
formatur etiam ab aliis ſi quis diligenter penitiſſimos poetarum locos rimetur.
¶Patronymicorum terminatiōes quibus latini vtunt̄ ſunt quatuor.vna ꝑmaſculi Patrony-
ni ge.ſ.es.vt priamides.relique fe.g.as/is/ne.vt phaetontis/priamis/nerine. micorū ter
¶Patronymica in es ſolum viros ſignificant:⁊ ſunt omnia prime declinationis.⁊ minatiōes
declinantur vt anchiſes in ſingulari.in plurali vero vt poete:ſed in genitiuo pa-
tiuntur etiam ſyncopā:vt celicole.
¶Patronymica in as declinantur per omnia:vt lampas/veluti eetias adis: vel
dos:id eſt Medea eete filia.
¶Patronymica in is declinantur per omnia vt pyris.vt eneis idis.vel idos.i.fi- Patrony-
lia vel neptis Enee:aut Uergiliū de geſtis Enee carmen. micis ſoli
¶Patronymica in ne declinantur eodē modo vt pentecoſte:veluti nerine nerines poet vtū
id eſt filia aut neptis nerei.vt Galathea.Supua cancum ſoret de his carmē cudere. tur.
¶Patronymica propter carmina ſolum ſunt inuenta:ideo ipſis in proſa non vti-
mur niſi iam olim a doctiſſimis fuerint recepta.
¶Patronymica a latinis non formabis niſi parciſſime in magno opere.vt pauli-
des.ſcipiades.memmiades.
¶Patronymica pro primitiuis interim ſumuntur.vt ſcipiade pro ſcipiones ama

De patronymicorũ nominum formatiõe

zonides pro amazones. author eſt Seruius

¶ Patronymica non habent formationum certas regulas: quia pro metri ratione formantur. regule tamen licet nõ ſatis catholice he dari ſolent.

¶ Noĩa prime declinationis mutãt e gti in a breuẽ: ⁊ iũcta ſyllaba des reddunt patronymica: vt pelias pelie peliades. hyppotes hippote hippotiades. Eneas enee eneades. Uerg. tñ teſte Priſciano cõtra regulã. eneides penulti. longa. pro eneades dixit. Itẽ cõtra regulã ſunt Anchiſes anchiſiades. laertes laertiades: quũ patronymicum regulariter formatuꝫ nũꝗ͂ debeat primitiui gtĩ niſi vna ſyllaba ſuperare.

Ouid. Nõ ego ſum tydides a quo tua ſancta mater In liquidũ rediit ethera martis equus. Nilmaius toto naſcit iliade.

¶ Noĩa ſecũde declinationis vel ſecundũ ordinis correpta i genitiui addũt des: vt priami priamides: niſi fuerint duo ij. tũc poſteri⁹ mutatur in a breue ⁊ additur des vt menetius menetij menetiades: Que vero ei habent mutant ei in i longũ addita des. vt peleus pelei peleides. Tydeus euphonie cauſa mutat. d in t: qꝛ dicimus tytides. ¶ Noĩa tertij ordinis vel tertie declinationis correpta i datiui addũt des. vt hector hectori hectorides. multa ꝯtra regulã formant̃: vt ſcypiades ꝓ ſcipionides deucalides / atlantiades / amphitrionyades ⁊c. qꝛ poete addũt / demũt / aut mutant ꝓ metri exigẽtia. ¶ Patronymica in as formant̃ a patronymicis in des habentib⁹ a añ des extrita de ſyllaba vt pelyades pelyas: athlantiades athlantias. eneades eneas. Uerg. tñ eneis vſurpauit ꝓ carmine de geſtis enee. Homer⁹ ſm regulam ab iliũ facit ilias ꝓ carmine de rebus ilij. ¶ In ijs patronymica formant̃ ab habentib⁹ i ante des ablata de: vt priamides priamis idis. qꝫ ſi illud i [illegible]ducat̃: mutabit̃ in ei⁹ vt⁹ pelides peleis. hoc mõ exeunt multa librorũ noĩa. vt achiles / eneis / alexandreis ⁊c. ¶ Patronymica in ne pauca legunt̃ ⁊ formãtur a genitiuis addita ſyllaba ne. vt adraſtus adraſti adraſtine: vel mutando ei in i longum. nereus nerei nerine. vel poſterius i mutando in o longum: vt acriſius ij: acriſione. hinc acriſioneus Uergi. Acriſioneis danae fundaſſe colonis.

¶ Pronominum declinatio

Pronominum declinatio ex Donato ſatis noſcitur: ideo de ea carmen dare volui: ne moleſtarem puerorũ ingenia rebus minime neceſſarijs. Pronominum declinationes ſunt quatuor: ex rudimentis lucet. Addã paucula in rudimentis non declarata.

Prima pronominum declinatio.

¶ Prima declinatio pronominũ mittit gtĩ in i: vt ego mei: tu tui ſui ſine ntõ ⁊ apud vetuſtiſſimos in is: vt mis tis. ⁊ quãtũ lꝫ hariolari ex orũ analogia ſis. Ennius apud Priſcia. Ingens cura mos eſt cõcordibus equiparare. Plaut. in penu. Dat diẽ hũc ſoſpitẽ rebus mis agendis. Idẽ in milite glorioſo. Ortis egeat. ⁊ qꝛ te careat. Differunt gti mei / tui / ſui / noſtri / veſtri a gtis mis / tis / ſis / nr̃m / vr̃m. qꝛ mis / tis ⁊c. actiue ſignificãt. i. orõ in qua ponunt̃. declarat̃ per vbũ actiuũ vt amor mis. i. quo aliquẽ amo. ſꝫ mei tui ⁊c ſignificãt paſſiue. i. orõ in qua ponunt̃ declaratur per vbuꝫ paſſiuũ vt amor mei quo amor ab aliquo. Pro mis / tis / ſis: nunc dicimus meus tu⁹ ſuus: ꝓ noſtrũ veſtrũ. noſter veſter. tñ nr̃m vr̃m gtis adhuc vtimur partitiue: vt nemo noſtrũ. de his multa videbis in ſyntaxi noſtra.

Diſcrepantia gtõrũ mei tui ⁊c a gtis mis tis ⁊c.

Ego an vocãdi caſuꝫ habeat.

Ego / Donatus in plurali vcm̃ hr̃e cenſet. Diomedes etiã in ſingulari: vt ſi dicã exclamans / o ego felix: o nos felices: ſed o potius eſt ibi interiectio q̃ vocandi aduerbiũ. Ego in dtõ etiã mi facit. Uerg. vi. enei. Et mi genus a Ioue ſummo. Ouid. xiij. meta. Hic quoqꝫ mi metuendus erat. Lãcilotus vult mihi ſemp̱ integre debere ſcribi etiã ſi monoſyllabũ ꝓferat̃: qꝛ figuratũ eſt. teſte Papyriano ⁊ antiqs ceteris. Veteres a mihi in actõ mehe dicebãt: teſte fabio. Idẽ ait veteres Sibe ⁊ quaſe / ꝓ. ſibi ⁊ q̃ſi ſcripſiſſe.

datiu⁹ mi ab ego. Mehe. Sibe. Quaſe. Hibus.

¶ Scdã declinatio mittit gtĩ ſingularẽ in ius ꝑ duas ſyllabas: vt illi⁹. vel per vnã vt huius. veteres ꝓ his hibus dicebãt. Plau. in curg. Paratiſſimi eſtis hib⁹. Ab is in ntõ plr̃i dicimus ei vel ij in dtõ ⁊ abltõ eis vel ijs: ſic dices de compoſito idem. Cice. Nam ei cauſam bibulo valere cupiebant. Iuuena. Implet ⁊ ad mechos dat ẽiſdem ferre cinedis. Olim pro ipſe ipſus dicebant. Terentius. Ipſus: Dauus, mihi dixit. Ob hanc cauſam teſtibus Diomede ⁊ Priſciano ipſuꝫ nõ ipſud in neutro genere flectimus. Ipſe omĩs pſone eſſe multi volunt. Priſcia. tamẽ lib. xij. ait, Ipſe eſt tertie perſone licet dicamus ipſe feci: quia intelligitur ego teſte Priſcia.

Ipſus. Im. Nox. Occiſit.

Ueteres im pro eum dicebant: vt in lege. xij. tabula. teſte Macro. ſi nox furtum factũ ſit ſi im aliquis occidit iure ceſus eſto. hic vetuſte nox aduerbiũ eſt pro nocte et occiſit pro occidit. Hic ille iſte ſic differunt. Hic ſignificat me aut meum: aut quod eſt vbi ego

ſum. Iſte ſignificat te aut tuū:quod aut eſt vbi tu es. Illic quiduis tertiū: declarā
tur hec ⁊ plura in Syntaxi
¶ Tertia declinatio mittit genitiuum ſingularem in i e i meus mea meū :mei mee
mei. meus vocatiuū facit mi. Teren. O mi eſchine. o mi germane. veteres tñ o meꝰ
dicebāt: vñ eſt: o popule meꝰ: quid feci tibi meas o mea. Terē. O mea glyceriū. Quū — Meus vo-
dr̄ in ſacris in lib. Iudicū. Heu me filia mi decepiſti me: ⁊ ipſa decepta es. In Ruth — catiuꝰ an-
Reuertimini filie mi: interiectio blandendi potius eſt ꝙ pronomen. Quō differant — tiquꝰ.
meus tuus ſuus nr̄ ⁊ vr̄: a gtis primitiuis mei tui ſui nr̄i vr̄i: doceberis in ſyntaxi.
¶ Quarta declinatio mittit gtm̄ in atis vt nr̄as nr̄atis: vr̄as veſtratis declinantur
per tria genera. vt arpinas. Cice. ad Celiū. Putares ne vnꝙ accidere poſſe. vt mihi
verba deeſſent nō ſolū iſta veſtra oratoria. ſed hec etiā leuia noſtratia? Cato Cenſo-
rinus. Rex ſeleucus arma noſtratia facit. Cauſa cur non dicimus meas atis. tuas
tuatis ſm̄ Priſcianum eſt. qr̄ gens vel patria non vnus eſt: ſed multorum poſſeſſio
Nunc de pronominum compoſitione pauca libet afferre.

Pronominum compoſitio.

Pronoīa ſe cōponūtur inter ſe: vt egoipſe tuipſe ſuiipſius. Egoipſe eſt qḋ
indocti dicūt ego ꝑſonaliter. Iſte cōponit̄ cū hic ſeruata aſpiratiōe: vt
Nebriſſenſi ⁊ pluribꝰ etiā doctiſſimis placere video. cōtra. Priſcianū: vt
iſthic iſthec iſthoc: vel comice iſthuc. gtō ⁊ dtō caret. actō iſthūc iſthāc — Iſthic.
iſthoc. ablatiuo iſthoc iſthac iſthoc. Pluraliter generis neutri ntō et ac — Illhic.
cuſatiuo iſthec: ceteris caret. ſic inuenitur ille cū hic illhic illhec illhoc. ¶ Secūdo
pronomē cōponitur cū noīe. vt huiuſmodi. et intercedēte ſyllabica adiectione hu — Pronois cō
iuſcemodi. ſic cuiuſmodi cuiuſcemodi ⁊c. que noīa eſſe dicit Priſcianus: quo teſte — poſitio idē
Cicero dicit cuicuimodi pro cuiuſcūꝙ modi. ſic olim plura: nūc exoleta: vt alis pro — docet decli
aliusꝛc. ¶ Tertio teſte Donato cum prepoſitiōibus componunt̄. vt mecum tecum — natio
ſecum nobiſcū vobiſcū quicū quibuſcū. Priſcianus dicit ſolū orationes eſſe fungun
tur tñ aduerbiorū vice: qḋ donatū ſatis excuſat. vt in quamobrē. ¶ Quarto compo
nitur cum aduerbio: vt idem ab is ⁊ demū quaſi is. demū. i. precipue vel iterū. Et de
clinatur ſic idem eadē idē. eiuſdem eidē eundē eādē, idem: ab eodem eadem eodem.
Et plr̄ eidem. vel iidē eedem eadē: eorundem earundē eorundē eiſdē vel iiſdē. eoſdē.
eaſdem eadē. ab eiſdē vel iiſdē. Ab idem fit aduerbiū identidē. i. ſepe. ⁊ itidem. i. ſimi-
liter. Item is cōponitur cū ecce vel en: vt eccum eccam eccū. eccos eccas ecca. ſic cū — Eccum
ille ellum ellam ellos ellas. Priſcianꝰ ⁊ Sergius ꝓnoīa eſſe aiunt: quia genus in — Ellum.
eis cōſpicitur: vt ſit eccum en eum: ellum en illum ⁊c. Valla aduerbia eſſe cōtendit — Ecca.
et ſic declarari eccū ecce hic de quo loquebamur: ellū ecce illic. Itaꝙ ſint aduerbia
quandā ꝓnois naturā retinentia. Teren. ecca dixit. Ecca funus noſtri calamitas.
¶ Quinto hic cōponit̄ cū cōiunctiōe interrogatiua ne: vt hiccine heccine hoccine — Hiccine.
gtō ⁊ dtō caret. hūccine hanccine hoccine. ab hoccine haccine. Et plr̄ gn̄is neutri — Siccine.
ntō ⁊ actō heccine ceteris caret. ſic aduerbia hiccine haccine. ⁊c. Item ſiccine ꝓ ſic
ne. Perſius. O miſer. inꝙ dies vltra miſer huccine rerū venimꝰ ꝓferunt̄ hec ironi — Syllabica
ce et cū quadā indignatione. Boetiꝰ heccine eſt bybliotheca. ¶ Sexto ꝓnoīa cōpo — adiectio.
nūtur cum ſyllabicis adiectionibꝰ q̄ ſunt q̄nꝙ: met tim te cepte. vt egomet meatim
tute huiuſce ſuapte. Syllabica adiectio ē ſyllaba extra cōpoſitionē nihil ſignificās
in cōpoſitiōe. ſignificatio eius deꝓhendit̄. nā aliter ſignificat egomet ꝙ ego ⁊ ſuapte
ꝙ ſua. ideo doctiſſimi ſyllabicas adiectiōes dicūt eſſe aduerbia inſeparabilia: vt re — Met.
con ⁊c. ſunt prepoſitiōes inſeparabiles. De his Seruiꝰ in illud. Durate ⁊ voſmet
rebus ſeruate ſcdis: ſic ait he particule met ꝑiam te ornatus cauſa ponūtur: ad-
uerbia aūt ſunt: nā q̄cq̄d ab illis ſeptē partibꝰ receſſerit fit aduerbiū. hec ille cui non — Tute.
nihil cōtradicit Lancilotus. Met auget: nō tñ excludit ſemper: vt docet Lācilotus — Tutemet
et iungitur ꝓnomini prime perſone per oēs caſus abſꝙ gtō plurali teſte Mācinel.
cum Nigro. vt egomet memet ⁊c. Itē ꝓnomini ſcḋe ꝑſone in obliqs ſingularibꝰ iū-
gitur. vt tumet ⁊ plurali toti preter gtm̄ teſte Nigro. Legitū (ſi recte memini) ne
ſtrimet gtm̄ a nos apud Terentiū. Ergo dr̄ etiam veſtrimet. Tumet non dr̄ quia in
vſu non eſt. aut ne verbū eſſe videat̄: ſed pro illo tute dicimus vn̄ rurſum fit tutemet
Lucretius libro. j. Accipite preterea que corpora tute neceſſe eſt. Idem. Tutemet
a nobis iam quouis tempe vatū Terriloquis victus dictis deſiſtere queres. Cice. Te.
ſi niſi mendū ſit tumet dixit in oratione ꝓ Cecinna; Tumet deieceris. Te ſoli nomi-

natiuo ſingulari tu adijcitur.q2 tuite nõ dictur. Item dicim⁹ ſuimet ſibimet ꝛc.ꝛ
Suiſmet ipſis. ſuiſmet.Tacitus.ſuiſmet vitijs. Idem ſuiſmetipſis ſedib⁹ ſeuirent. Nam hec cuꝫ
met cõpoſita rurſum cõponunt̃ cũ ipſe.Cice.ꝑ domo ſua.vobiſmetipſis pontifices
Liuius.viij.Capti a ſuiſmetipſis.Cic.ad Atticum.Demetipſo carendũ eſt.Plin.
xxxvj.Umbra colligeretur in ſemetipſam Suetoni⁹ in Claudio.Refrigeratus a
ſemetipſo.Qui.xij.Sed ne more ſocraticoꝝ nobiſmetipſis finxiſſe videamur,hec at
tuli propter quorundam impudentiã negantium latine dici noſmetipſi ꝛc .¶ Tim
teſte Priſciano iungitur ablis feminini gñis mea tua ſua.vt meatim.i.meo more.
Tim. Pte. ¶ Pte iungitur ablis mea tua ſua noſtra veſtra aliqñ etiam meo tuo ſuo noſtro ve
ſtro:vt meapte.i.mea propria ꝛc.Ter.in heauton.Ita me dij ament vt ego nunc nõ
tam meapte cã lector quã illius quã ego ſcio eſſe honore quouis dignã.Ci.in pmo
de finibus bonorum.Qua vos doceat et ad ſe alliciat ſuapte natura.Idem lib.iij.
de perfecto oratore.Publiũ Craſſum ſuapte interfectũ manu.Teren.noſtrapte cul
Ce. Iſce pa facim⁹.Cice.in.i.thuſcu. Suopte nutu ꝛ ſuopte pondere ad pares angulos fe
rantur.¶ Ce iũgitur obliquis ꝓnoiꝫ hic ꝛ ille vbi finis ẽ lrã s vt huiuſce haſce illo
ſce ꝛc.ſic aliqñ iſtoſce eoſce:veteres etiam dicebant hicce hecce hocce et iſce in ntõ
ꝑ is.Ter.in eunucho Iſce hoc munere arbitratur thaidem eſſe ſuam.i.is teſte Do
nato.Priſcianus lib.xij.legit hiſce ꝑ hi ꝛ dixit fuiſſe ntĩn olim hiſce plẽm ꝛ arbitrã
tur,non arbitratur.Qm̃ Donat⁹ inter ꝓnoia poſuit quis ꝛ qui ideo hic de cõpoſi
Quis et q̃ Donatus ponit inter pronois. tione horum pauca afferam q̃uis cum Priſciano poti⁹ noia eſſe credam:q2 certaꝫ
non ſignificãt perſonam quod proprium eſt pronominis.

¶ Qui ꝛ quis in compoſitis.

Quis. Qui. QUis et qui differunt dupliciter:ſcꝫ ſignificatione et compoſitione.Nã qs
ntũs eſt nomen interrogatiuum:vt quis eſt iſte rex glorie:Nunq̃ vero re
fert niſi quis pro quibus datiui vel ablatiui caſus.Uer.O terq3 quaterq3
beati Quis ante ora patrũ troie ſub menibus altis Contingit oppetere:
Quis olim cõis gñis id eſt mori.Qui in ſingulari ſemper refert niſi euphonie cauſa ꝛ comice dicas.Qui
vocare,ꝑ quis:vt ſat diues qui ſanus ꝛ ſuis content⁹ eſt. In plurali qui interro
gat:vt qui ſunt hi:Et refert:veluti beati qui nunc lugent.Quis infinite capitur:vt
venit cum illo neſcio quis nebulo Quis olim erat cõis gñis.Plau.Quis ea eſt:naꝫ
optima eſt.Idẽ.Dic mihi queſo qs eſt quã vis ducere vxorẽ.Ter.in eunucho.Hũc
oculis nr̃arũ quiſq3 nõ vidit ablatiuus q̃ apud Plautũ in frequenti vſu eſt reliq̃ vix vn
q̃ vſurpãt niſi dicas qui cũ ꝑ cũ quo.Plau.in amphi. Patera donata eſt aurea q̃
pterela potare rex ſolitus eſt.i.qua Ibidẽ.q̃ vxore.i.qua.ſic cũ quiq̃ amãte.i.quoq̃
ꝛc.Ter.in eu.Quicum ꝑmenone.Uerg.xj.ene.Accã ex equalib⁹ vnã quicũ ptiri cu
Qui aduerbium. ras.i.cum qua eſt ſermo elegãs.Qui aduerbiũ ꝑquomõ:valde elegãs eſt.vt q̃ ſcis:
Hora.Qui fit mecenas ꝛc.Ter.Qui ſcis eos diſcordare.indocti.q̃d ſcis ꝑ q̃ ſcis di
cunt.hinc atqui.i.certe:vel ſed quõ.Quis.i.qualis.Uergi.iiij.ene.Quis nouus hic
Quid. Quod. nr̃:ꝛ ſucceſſit ſedib⁹ hoſpes:Quem ſeſe ore ferẽs.Ita hic ꝑ talis capitur.Uerg.ẽn.
ix.Hunc ego te euryale aſpicio.¶ Quid ꝛ quod differunt.Quid cum ſuis compoſi
tis ſubſtantiuum eſt ꝛ interrogat aut infinite capitur nunq̃ refert.vt Quid cauſe
Quid damni.non ꝙ damnũ.Quod cum ſuis adiectiuuꝫ eſt:vt qd pomũ ꝛ frequẽter
refert.¶ In feminino gñe Donat⁹ dicit que vel qua in ſingulari et ſimiliter in ntõ
et accuſatiuo plurali neutri generis id ſolum fecit ꝓpter compoſita,a quis vel qui
Nam qua nominatiui caſus extra compoſitionẽ nihil ſignificat vt ergo cognoſcas
compoſita a quis ꝛ qui notabis verſus Badianos.

En. ne.alius. num.ſi depoſcunt. quis ſibi ſubdi.
Et qua volunt non que quoties reperitur vtrunq3.
Poſt quis.nam.q3.piam non qui pone putas q̃.
Nam vis cunq3 libet non quis ſed qui ſibi ſubdet.
Nec qua volunt ſed q̃ quoties reperitur vtrũq3.

De cõpoſitis a quis et qui. ¶ Quis in cõpoſitione poſtponitur dictionib⁹ en/ne/alius/num/ſi/ꝛ dicim⁹ ecqs
nequis aliquis nũquis ſiquis.ꝛ vbicunq3.Donat⁹ dicit que vel qua:hec in qua de
ſinũt non in que.vt ecqua (lꝫ quidã cõtradicat) nequa aliqua nũqua ſiqua.Plaut⁹
in Menechmis.Heus adoleſcens ecqua mihi portio ineſt.Horat.Cõcute nũqua
tibi vitioꝝ inſeuerit olim:Natura.Uer.Hic tibi nequa more,fuerint diſpẽdia ẽtãt.
Qui.Si qua voles apte nubere:nube pari.Quis preponit̃ in cõpoſitiõe quis,nãq3
piam:putas q̃ vt quiſquis quiſnã quiſq3 quiſpiã quiſputas.in ſacris ꝙ Ualla ne

gat ſatis latine dici quiſq;. His particulis non preponit qui, ſed quatuor aliis dũ vis/cũq;/libet: qbus nõ iungit q̃s vt quidã/quis/q̃cũq;/q̃libet. ⁊ hec poſteriora tã s q̃a: q̃ a q̃ ſolũ que hʒ vbicũq;. Donatus dicit q̃. vel qua. vt q̃nam quedã ⁊c. quecq; quicq; aut quodq; rariſſime legit, quidcũq; nunq;: ſed bene quodcũq;. Ablatiui qui et quis in compoſitis nunc nõ ſequuntur niſi apud antiquiſſimos in quorũ aibo eſt. plau. Quiſquis i vſu vix habet alios caſus q̃ quiſquis/quicq̃d/a quoquo/⁊ a qua qua. Quiſq; teſte Valla caret genitiuo plurali. Unuſquiſq; caret toto plurali. de ſignificationibus ⁊ horum omnium differentiis in Syntaxi noſtra copioſe dixi. Quiſq;. Unuſq̄ſq;

¶ Grammatice Deſpauteriane. Liber tertius

De heteroclitis.

Quanq; heteroclita proprie loquẽdo: ea demũ dicantur: que contra aliorũ regulã declinantur vt celũ ⁊ vas vaſis ⁊c. ſicut bene declarauit doctiſſimus grãmaticus Lancilotus. tamen tritiorẽ viã ſecutꝰ cũ Sulpitio ⁊ Peroto pluribuſq; vnicũ in librũ congeſſi anomala defectiua/abundantia/ tanq; generali noĩe hec oĩa heteroclita dicãtur. Diuiſi autẽ librũ in tres partes in anomala. que proprie heteroclita dicuntur. in ecliptica vel defectiua: ⁊ in abundantia. Heteroclitũ interpretat aliter declinatum: ab heteros. i. aliter: ⁊ cliton declinatũ. Heterocliſis eſt alia declinatio. anomala: id eſt irregularitas ab a. i. ſine: ⁊ nomos. i. lex. anomalum irregulare. Generali noĩe quedicantur heteroclita. Heteroclitum. Heterocliſis. Heteroclitum tripliciter.

¶ Heteroclitũ igitur triuialiter loquendo tripliciter fit: quia aut. variat. i. contra aliorum normã declinatur. vt hoc celum hi celi. aut deficit vt aurum ſine plurali. aut abundat. i. vario genere aut varia terminatione aut declinatione idem notat vt hic aut hoc vulgus. tignus vel tignũ ficus huius ficus vel fici. Itẽ vna voce varia notat. vt litere: aura ⁊c. Hec memorie commẽdabis per verſiculũ doctiſſimi Badii. Deficit aut variat heteroclita vox vel abũdat. ¶ Irregulariter declinatur nomen ſiue variat quinq; modis ¶ Primo variat genus vt hoc celũ hi celi et dicitur heterogenum vel heterogeneum. ¶ Secundo variat declinationem: tãtum vt hoc vas vaſis: hec vaſa vaſorum. ¶ Tertio variat genus ⁊ declinationẽ: vt hoc epulũ he epule. ¶ Quarto variat ſiue irregulariter format obliquos vt iupiter iouis. ¶ Quinto contra aliorũ modum aliquos caſus finit: vt ambo. de his primo dicam inde cum defectiuis abundantia enucleabo: aſpiret ceptis Jeſus

¶ Anomala ſiue heteroclita. Et primum in ſingulari maſculina: in plurali neutra.

Maſcula ſunt primo numero: ſed neutra ſecundo
Dindymus: infernus: locus. iſmarus. ⁊ ioca cetus
Menala tagetus ceu tartara maſſica auernus
Sibila pangeus ceu tenara carbaſa. dant hi
Quedam plurali: verum loca non damus arti. Dindymꝰ.

¶ In ſingulari maſculina: in plurali neutra ſunt noĩa hic poſita. hic dindymꝰ hec dindyma ⁊c. ſed hic aut hec carbaſus. quedã horũ etiã maſculina ſunt in plũ. et ſic non ſunt heteroclita: vt hic iocus hi ioci vel hec ioca ⁊c. declarabo ſingula latius. ¶ Dindymꝰ mõs phrygie in quo colebatur. Cybele mater deorũ inde dindymene dicta. Tortel. negat dindymus in ſingulari reperiri. ſed fallit. Ouid. iiii. met. Dindymõ ⁊ cybelẽ ⁊ amenã frondibꝰ idan. Proper. Dindimꝰ ⁊ ſacra fabricata iuuenca cybele. Verg. x. ene. Alma parẽs idea deũ cui dindyma cordi. Infernus hec inferna p inferorũ loco. Hiero. in paral. Deglutiamꝰ eũ ſicut infernꝰ viuentẽ. Et in Job. ducũt in bonis dies ſuos ⁊ in pũcto ad iferna deſcẽdũt. hoc nomẽ proprie heteroclitũ nõ eſt qr p naturã eſt adiectiuũ vt molaris: ⁊ in ſingulari intelligit carcer vel locus ideo eſt maſculinũ: in plũ intelligit loca: ideo eſt neutrũ. Et dr ab infra. vt ſupernus Infernus.

a ſupra verum quū tanq̄ verū ſubſtantiuū inter heteroclita ab alexandro et Man-
cinello ⁊ pluribus ponatur: noluit omittere. Lactā. Solue catenatas inferni carce-
ris vmbras. Verg. Infernas accede domos. Idem Quādo hic inferni ianua regis.
Locus in ſingulari tantum in maſcu. gñe dr̄ in pl'i vero loci ⁊ loca tam in maſc. q̄ in neutro.
Locus quicq̄d aliquid cōtinet. Verg. Hic locus vrbs erit. In hac ſignificatione plu-
rale eſt: hi loci. vel hec loca. Utrouis intrepide vtaris tam in pſa q̄ in carmine. Ver-
gilius. j. ene. Deuenere locos vbi nunc ingentia cernes menia. Idem. vt primum
lux alma data eſt exire locoſq̄ explorare nouos. Sil. lib. j. Tum precio mercata lo-
cos noua menia ponit. ſic ceteri poete ſepiſſime. Sallu. Proximos noſtros mari lo-
cos occupauere. Idē. inter illos ⁊ numidiā multi vaſtiq̄ loci ſunt. Corneli. Tacit.
Diſpoſitis p idoneos locos cohortib⁹ auxiliariis. Idem Diuerſos locos pariter in-
uaderent. Idem. Uentū dehinc in locos cultos demeſſeq̄ ſegetes. Idem. Terret ſo-
litudo ⁊ tacētes loci. ſic idē ſepius. Sel. li. iij. ca. vij. Colles locoſq̄ idoneos prior oc-
cupat: ſic plurimi alij etiā elegātiſſimi. Item locus dr̄ genus. Salu. natus haud ob-
ſcuro loco ⁊ tempus pluraq̄ inter cetera locus dr̄ argumenti ſedes. i. oratio notiſſi-
ma per quā pbam⁹ argumētationē: ⁊ ſic in pluralī ſolū eſt maſcu. ge. hi loci. et hoc
eſt cur dixi: verū loca non damus arti. ſ. rhetorice aut logice. Item loci pl'r tātum ſi-
gnificat receptaculū ſeminis ⁊ embrij in muliere. de hoc in defectiuis plura. Iſma-
rus mons Tracie aſper ⁊ incult⁹ ex vna pte ex alia fertilis vinetis ⁊ oliuetis. Uer.
Nec tantum rhodope miratur ⁊ iſmar⁹ orphea plurale iſmara apud eundem re-
Iſmarus. peries: Iſmara ſingulare vrbem Ciconū ſignificat. ¶ Iocus hi ioci ⁊ hec ioca lud⁹.
lz non oīs ludus iocus dicat̄: iocoſus ioco plen⁹. iocul⁹ paru⁹ ioc⁹. iocor aris. iocum
Iocus. facio: ioculator ſcurra q̄ iocos facit. Martia. Conſueuere iocos vr̄i quoq̄ ferre triū-
phi. Sallu. in iugur. Ioca ſeriaq̄ cum humillimis agere. Sel. li. iij. inſulſi hoīs ioca
non preteribo. Cetus piſcis maxim⁹ hi ceti ⁊ hec cete. Hier. Sicut fuit Ionas in vē-
Cetus. tre ceti. Ambro. in lib. Hexa. Uirtute mitigauit mare: diſciplina ſtrauit cetos. Eſt
etiā celeſte ſignū. Ruffus Auie. in arato. Diſtantem Andromedā plixo tramite mū-
Seruij, lapſus. di perret cetu' ſingulare etiā repies apd̄ Manilīū ⁊ Luca. Ergo Ser. male credidit
nuſq̄ reperiri. Uerg. Immania cete. Hiero. in geneſi. Creauit deus cete grādia Ce-
Cetarij. tarij q̄ marinos piſces vendūt. quoꝝ pleriq̄ magni ſunt. menalus archadie mons
Menalus. pl'r hec menala vtrūq̄ apud Uerg. leges. eſt etiā vrbis nomē. Taygetus hec tayge-
Tyaget⁹. ta mons Laconie. ſic Aldus pluresq̄. Tartar⁹ hec tartara. i. infern⁹ a taratto. i. con-
Tartarus turbo qr illic oīa pturbata dn̄r: vel a tartarizin. i. a tremore frigoris: ſole eīn carēt.
Tartarū. Uerg. vj. ene. Tum tartar⁹ ipſe. In codē. Non me impia namq̄ tartara habēt. hinc
tartareus. i. infernalis. hoc tartarū eſt fex vini. Tartari rorū. ppl's quidā Scythie q̄
etiam Numades dn̄r. Maſſicus mons Campanie optimi vini ferax: q̄ maſſicū dr̄.
Maſſicus. Sillius lib. vij. Maſſicus vniferis addebat noīa glebis. Uerg. lib. vij Uertunt feli-
Auerna a uerni ceu vt q̄dā ſcribunt auerni. cia baccha. Maſſica q̄ raſtris. Auern⁹. hec auerna lacus Campanie quondā pter
circūſtantes ſyluas tam fetidus vt aues eum fugerēt. vn̄ dr̄ auern⁹ q̄ſi aornos. i. ſi-
ne auibus. hinc ad inferos introitus patere credebat̄: ideo p inferno capit̄. Auerna-
lis. i. infernalis. Lucreti lib. vj. Principio q̄ auerna vocāt nō nomen id ab re impoſi-
tum eſt: qr ſunt auibus ꝯtraria cūctis. dr̄ etiā pl'r hi auerni. Claudia. Dij qb⁹ in nu-
merū vacui famulant̄ auerni hinc adiectiuū auern⁹ a um. Sil. Degeneres aīas te-
nebris dānauit auernis. i. infernalib⁹. Item auerniorū. fuerūt quidā gallie Aquita-
nie populi belliſſimi. Sibilus hi ſibili ⁊ hec ſibila. i. flatus aut ſibilatio. Hiero.
in lib. Iudicū. Quare habitas inter duos terminos vt audias ſibilos gregū. Idem
contra Iouinia. Hec ſunt ſibila ſerpentis antiqui. Uerg. ij ene. Sibila lambebant
linguis vibrantibus ora. Seruius hic adiectiue capit pro ſibilantia.
Pangeus. ¶ Pangeus hec pangea teſte Neſtore cum calepino pmontoriū eſt Thracie. Sta.
Illic pange reſultant iſmaraq̄. hinc pangeus pangea pangeum. vt pange arua.
Tenarus. ¶ Tenarus hec tenara non trenarus: promōtorium Laconie habens in ſummi-
tate ſpecum in quo ventus ſtrepitum terribilem: vnde poete finxerunt ibi eſſe por-
tam inferni ⁊ pro inferno capitur. hinc tenareus tenarea tenareum. id eſt inferna-
lis. hoc tenarum eſt oppidi nomen a Tenaro appellatum.
Carbaſus ¶ Carbaſus tam feminini q̄ maſculini gñis patet in generibus lectū eſt aliquan-
do teſte Priſciano: hoc carbaſum vn̄ potuit eſſe plurale hec carbaſa. vt ait Lancilo-
tus. ⁊ ſic non eſſet vere heteroclitū: vtq̄ quedam ob hanc cauſam a nobis in carmine
omiſſa. Lucanus in quarto. Flura colorans aſtringunt carbaſa gemmis.
¶ Supparus hi ſupari. teſte Mancinello hoc ſuparum hec ſuppara. Igitur

dans eſt non ꝓprie heteroclitū: neutro ſingulari. Plau. in epidi. vtitur. eſt linteum Camiſia
femorale ad talos pendens: teſte Marcello. dicit᷑ q ſubtus appareat. alij camiſiaꝫ: Subucu-
alij interulā appellant ait Lanci. Camiſia non creditur ſatis latine dici: ſubucula la.
rectius appellat᷑. Feſtus dicit ſupparū eſſe veſtimentū puellarum .i. ſubuculā. Pe-
rottus vult eſſe genus toge leuis ⁊ anguſte: dictum q ſuperinduamur eo. Lucan⁹
Suppara nudatos ſtringunt anguſta lacertos. Supparum etiam eſt linteum qḋ
annectitur ipſi velo. Pap. in Achi. Partitiq; vices vos ſtupea nectite mali Vincu-
la vos ſummis annectite ſuppara remis. Balteus hi baltei vt oēs preter Mauruꝫ Balteus.
conſentiunt. is plurale baltea ſolum eſſe affirmat: verūtamen eſt ex neutro ſingula-
ri balteum. Feſtus: ſubcingulū eſt balteū. ideo abundās eſt non ꝓprie heteroclituꝫ
licet in ſingulari magis eſt in vſu balteus. in plī vero baltea: ⁊ eſt militare cingu-
lū vel zona bullis ornata. Iuue. Aſt illis quos arma tegūt ⁊ balte⁹ ambit. etiaꝫ eſt
lorum quo milites arma portant. Verg. Humeroq; apparuit alto balte⁹. Pileus hi Pileus.
pilei hoc pileū hec pilea. ſimiliter abundās eſt non ꝓprie heteroclitū: ⁊ eſt tegmen
capitis. neutrū pileum magis in vſu eſt apud doctos. Feſtus Albo galerus capitis
pileum eſt. Vale. maxi. lib. viij. In modū vexilli pileū ſeruituti ad arma capeſſanda
oſtentatuꝫ erat: ſeruituti .i. ſeruis qui manumiſſione raſo capite accipiebāt pileū.
Perſius. Hec mera libertas hanc nobis pilea donāt. Pileus maſculinū ne credas
inepte dici ↄtra Vallam. Seruius in .ij. ene. Thyara phrygius pileus eſt. Gellius
lib. vij. ca. iiij. Pileus impoſit⁹ demōſtrabat eiuſmodi ſeruos venūdari quoꝝ noīe Pileus in
emptori venditor nihil preſtaret. Pileolū vel pileolus diminutiuū eſt. Hier. ad Fa- virili gne
biolaꝫ. Pileolus rotūdus eſt. Idem ad paulinū in neutro ge. vtit᷑ dicēs. Pileolū tex- cōtra Val.
tura breue charitate latiſſimū ſenili capiti confouendo libenter accepi ⁊ munere ⁊ Sargarus
muneris authore letat⁹. Sargarus huc non ptinet: qꝛ in ſingulari nūero lōge aliud
ſignificat ꝙ plī. Sargarus enī eſt locus vnde fiunt ſcamander ⁊ ſimois: vt ait Stra-
bo: teſte Lanci. Sargara vt etiā Macro. ait: eſt cacumen montis: idem nomēq; oppi-
di ſub eo. Verg. j. geor. Ipſas ſuas miranť gargara meſſes. ſic Lācilotus vir doctiſ-
ſimus quē nunc imitor: alij alia dicūt qb⁹ ſuperſedeo. Laurē. Val. addit dictis euē-
tus iuſſus pmiſſus: q̄ in ſingulari nūero maſculina quarte ...t: in plī ſcḋo neutra ſcḋe
euenta iuſſa pmiſſa. Nos hec omiſim⁹: qꝛ iuſſa pmiſſa euenta nō ſunt a iuſſus per-
miſſus euentus. ſꝫ a neutris iuſſum pmiſſuꝫ euētū: q̄ reperiri ꝓ iuſſus pmiſſus euē-
tus iam probabo Iuſſus .i. imperiū raro reperit᷑: preterq̄ in abltō iuſſu. cui ↄtrariū Iuſſus.
eſt iniuſſu. Ter. in eey. Quāobrē incendor ira te eſſe auſam facere in iuſſu meo: hoc Iuſſum.
iuſſum .i. ⁊ plr iuſſa iuſſoꝝ .i. iuſſus ⁊ imperiū vel iuſſio. Gel. (vt añ me notauit Man-
cinel.) Lex eſt generale iuſſuꝫ populi aut plebis rogante magiſtratu. Idē. Niſi po-
pulus aut plebs rogetur nulluꝫ plebis: aut populi iuſſuꝫ fieri pōt. Sil. lib. vij. Cō-
ſequitur iuſſu manus ⁊ muralia portat .i. iuſſione: teſte Mancinel. Idem libro .ix.
Nec iuſſo mora collectis fumātia lucēt terga elephāthoꝝ flammis. Ver. Ille pris
iuſſa exequit᷑. Idem Accipe iuſſis carmina cepta tuis. rurſum de ſingulari. Siſen- permiſſus
na lib. iij. Tā tudertibus ſenatuſcōſulto ⁊ populi iuſſo dat ciuitatē pmiſſus .i. per- permiſſuꝫ
miſſio vix q̄cq̄ in vſu hꝫ preter abltm̄ pmiſſu: vt ſine patris pmiſſu nihil agas. hoc Euentus.
permiſſum ⁊ plr hec pmiſſa: teſte Mancinello .i. pmiſſus. Euēt⁹ hi euentus et hoc Euentuꝫ.
euētū hec euenta q̄cq̄d caſu aut fortuna; euenit ſiue bonū ſiue malū. Cice. lib. j. de
orato. vt enī q̄ſq; optime dicit ita maxime dicendi difficultatem varioſq; orationis
expectationēq; hoīm ptimeſcit. Ver. lib. vj. Cecoſq; volutat euētus aīo ſecū. Lucre.
lib. j. Euentū dici poterit qḋcunq; erit actū. Tullius in ptitionibus. Si cuiuſq; fa-
cti ⁊ euenti cā ponet᷑. Idem de diuina. Si euenta querimus q̄ exquirunt᷑ auibus.
Idē ad Luciū Luceiū. Rerū euentorūq; meoꝝ. hoc ſepius legitur ꝙ euentuū. Idē
de oratore. Ex alioꝝ factis aut dictis aut euentis: ſic melius dicit᷑ ꝙ euentib⁹: adij-
ciunt quidā geſtus actus viſus ⁊ plura: ſed male teſte Lanciloto: qꝛ lecta ſunt neu-
tra actum geſtum ⁊c. Lancilotus adijcit heteroclitis noſtris montis nomen hic Sargan⁹
Sargan⁹ ⁊ plr hec gargana: ſed eiuſmodi noīa menalus. tartarus ⁊c. plr per poe- plurale ꝓ
ticam licentiam dicta ſunt poete. nanq; plurale pro ſingulari ponunt. vt ora ꝓ os: ſingulari
pectora pro pectus. Verg. v. eneid. His vbi leta dee permulſit pectora dictis. ſic Iſ- poete po-
mara pro iſmarus ⁊c. ideo talia ſunt abundantia. nunt.

In ſingulari feminina in plurali neutra.

Hec prius: hec poſt dant tibi pergamus atq; ſuppellex.

Pergamꝰ

¶ Hec duo noīa pergamus, ⁊ ſupellex dant prius ⁊ poſt hec. i. in ſingulari ſunt ge. femi. ⁊ in plī ge. neu. vt hec pgamus hec ſupellex. plr̄ hec pgama hec ſupellectilia ſic etiā carbaſus qđ ſatis declaratū eſt. pgamus vrbs phrygie. Priami regia. Autho. etne. Quis non a golice deſeuit pgamon igni. Singulare pergamus in hac ſignificatione etiā leges in hecuba Senece. Ci.ſ. diui. Tuꝫ eſſe exitiū troie: peſteꝫ pergamo qdā credidit ſingulariter in hoc ſignificatu nō repiri. Uer. Nāq; videbat vti bellantes pgama circū. Pergamꝰ vel pgamū etiā eſt nomē alteriꝰ vrbis aſiaticeq; fuit regia. Attali ⁊ Galeni medici patria. hic charte vſꝰ inuētus eſt quā pgamenā vocamus: huius vrbis meminit diuus. Joan. in Apocalypſi. p hac vrbe nō inueni pgama plr̄. Supellex hec ſupellectilia ab antiquo ntō ſupellectile. Cic. in. Topi. teſte Lanciloto. Que cerni tangiq; pn̄t vt fundū edis parietes ſtillicidiū mancipium pecudē ſupellectile ⁊c. Diomedes ſupellex plī carere vult. ⁊ nondū inueni. ait Nebriſſē. Multa his noībus annumerari ſolent q̄ reuera nō ſunt anomala vt iamiā pbabimꝰ. zizania e plr̄ zizanie arum. vel hoc zizaniū. ⁊ plr̄. hec zizania orum. i. loliumē eſt quoq; adulterinū ſemen qđ frugibus miſcetur. Hierony. zizaniū mixtum eſt tritico. Paſcua e. paſcue arum. vel paſcuū. i. hec paſcua orū, oīs locus in quo pecudes paſcuntur ſiue. pratum ſiue ager mons ⁊c. Hiero. in pſalmis. Oues paſcue eius. Idem in plurali Inuenerunt paſcua vberes. Seneca in. ij. tragedia. Fatale ſacro monte paſcuū tegens. Columel. lib. viij. in eo rure q paſcua caret ꝯtineri pōt exiguo ⁊ qualicūq; pabulo contentus. Oui. iiij. metamorph. Axe ſub heſperio ſunt paſcua ſolis equoruꝫ. Inuenimus paſcuus paſcua paſcuum adiectiuū: vt paſcua ſylua que in paſtum pecudum deſtinata eſt. paſcuus ager in quo pecudes paſcuntur. hinc ꝯpaſcuus. Cic. in topicis. Si compaſcuus eſt ager. ius eſt compaſcere. Paſcualis ad paſcuem pertinens. vt paſcualis bos qui adhuc paſcitur vt pingueſcat.

* Supellex. Supellectile i neutro genere zizania. zizaniuum Paſcua. Paſcuum * Paſcuꝰ adiectiuū * Compaſcuus. paſcualis

Intybus. Intybū.

¶ Intybus maſ. geñ. vel feminini. hi vel he intybi. aut hoc intybum. hec intyba intyboruꝫ herba que etiā cicorium. dicitur. Phocas vult intybus eſſe feminini gñis. Diomedes vero maſculini De maſculino. Plinius libr. ij. naturalis hiſtor. Intybi non extera remedia ſunt: ſuccus eorum cuꝫ roſeaco ⁊ aceto capitis dolores lenit. Apud eundem leges aliquando in feminino genere: quia intelligitur generale feminini generis herba. Uergilius. Et amaris intyba fibris.

Arbutus. Arbutum

¶ Arbutus hec arbuti. arboris nomen. hoc arbutum. hec arbuta arbutorꝫ fructum illius arboris ſignificat. Hor. Impune tutū p nemꝰ. Arbutos querūt latētes. Uerg. Dant arbuta ſylue ſuffragantur mihi. Priſcianus ⁊ Anto. manci. cum Calepino.

Rhetorica.

¶ Rhetorica georgica phyſica addenda non ſunt: quoniam ſingularia coruꝫ non ſunt feminina rhetorica georgica ⁊c. ſed potius ſunt ab adiectiuis que quaſi ſubſtantiua ponunt̄: q2 intelligimus opera vl̄ poemata. Scio aliter ſentire. Lācilotum ſed nondū in illiꝰ verba iuraui verū de his plura dicā circa ſingulari nūero carētia

Olympia.

¶ Olympia ideo male a quibuſdam additur: q2 ſingulare hec olympia olympie ſignificat vrbem inter Oſſam ⁊ olympum mercatu famigeratam. olympia olympiorum. pluraliter ſignificat ludos qui olympie ⁊ in nonnullis aliijs vrbibus Grecie fiebant in honorem Jouis olympici. fiebant autem quinto quoq; anno; vnde olympias olympiadis dicitur luſtrum: ſiue quinquennium. Ceraunia ceraunie arbor ⁊ fructus alio nomine ſilica. Ceraunia cerauniorum montes alti in Epiro. Uergili. Prouehimur pelago vicina ceraunia iuxta. Chronica chronice barbarum eſt. latini chronica chronicorum dicunt pro hiſtorijs temporꝫ. Neomenia neomeniorꝫ nihili verbū eſt: neomenia neomenie. he neomenie neomeniarū. i. nouilunium vel prima dies lune aut mēſis. Altilis heteroclitū non eſt ſed adiectiuū vt feſſilis ſculptilis reptilis. Sed putat̄ eſſe heteroclituꝫ: q2 in ſingalari altilis intelligitur auis. In plurali altilia ſubauditur aīalia: per regulā. Mobile p fixo. dicit̄ auteꝫ altilis altꝰ vel faginatus ab alo alis ⁊c. vñ Uarro: boues altiles: et aper altilis. dixit. Iuuena. Ad vos iam veniet minor altilis, ſubauditur gallina auis. In ſacris. Tauri mei ⁊ altilia mea occiſa ſunt. Plau. Dote ⁊ altili ⁊ opima. i. opulenta. Quidā addunt hec ceta cete. et plr̄ he cete, Galbanus non adijciendum eſt q2 inuenitur etiam hoc Galbanum eſt, ſuccꝰ ſiue lachryma cuiuſdam herbe.

Ceraunia

Chronica neomenia

* Altilis. per metaphorā poni pro opulento.

¶ In ſingulari neutra ⁊ in plurali maſculina.

Maſcula plura numero ſunt: neutra priore.

Elyſium: celum quibus apte iungitur argos.
Plurali numero ſunt maſcula neutra ve frenum
Et filum clauſtrum raſtrum coniunge capiſtrum.
Eſt primo numero neutrum plus: omne ſecundo.

¶ In ſingulari neutri generis: in plurali maſculini ſunt hoc elyſium hi elyſij. hoc Elyſium
celum hi celi. hoc argos hi argi. Que ſequuntur in plurali tam neutri ꝙ maſculi-
ni gn̄is ſunt. vt hoc frenū filum clauſtrū raſtrum; capiſtrū hi freni fili ⁊c. vel hec fre-
na fila ⁊c. Plus in ſingulari ſolum neutri. in plurali omnis. vt hi ⁊ he plures ⁊ hec Celum.
plura. Elyſium locus bonarū animarū apud inferos ſm̄ poetas talis qualis reue-
ra eſt paradiſus. Dicimus adiectiue Elyſius a. um. vt Elyſij campi. ¶ Celum beato-
rum habitaculum ⁊ pro mundo toto. aliqn̄ capitur pro aere. Varro celi dicūtur lo-
ca ſupera. Lucretius. Quis totidem vertit celos. Cice. pro milone. Nec ſol ille neqꝫ
celi. Non ꝑ ponas igitur cū Ceſare inter plurali carentia. Cicero videtur in neutro
genere pro celi etiā cela vſurpaſſe. Ita cm̄ li. ix. epi. ſcribit ad petrū. Ille putabat te
queſiturum. Nū vnum celū eſſet an innumerabilia ſubaudiendum videtur cela te Cela.
ſte Clerico: niſi cōfugiam⁹ ad Seruianā regulā. In ſubauditione ea ponuntur que
dici nō poſſunt. vt apud Verg. Biſqꝫ die numerant ambo pecus alter ⁊ hedos. vbi
per alter nouercā intelligit: teſte Seruio. Celum per ſimilitudinē dicitur palatum.
Plini. Celebrū viſcerum excellentiſſimū eſt: proximūqꝫ celū capitis. Itē celū nō he-
teroclitum eſt inſtrumentū ſculpendi vulgo male celtes dicitur: et in Job mendo-
ſe celte pro celo legitur: licet Lancilotus ⁊ Baptiſta pius tāqꝫ latino vnde fuerint Certes.
Auſonius. Talem fecerunt ferrea cela deam. Argos hi argi vrbs erat excellentiſſi- Argos.
ma prope Athenas vnde oēs greci dicūtur argiui ⁊ argolici. Hor. Aptū dicit eqs Cela apō.
argos diteſqꝫ mycenas. Verg. Herculis authorē comitē que miſſus ab argis. Fue- Auſoniuz
runt ⁊ alie vrbes quedam hoc nomine appellate. Specus quicquid dicat Serui⁹ ꝓ ſculpēdi
addendū non e[...] qz in ſingulari etiā maſculini gn̄is eſſe ꝓbauimus. Frenum quo inſtrumen
equus regitur. Vale. Maxi. libr. ij. Freni ſunt iniecti nobis. Cicero de claris orato. to.
Alteri ſe calcaria adhibere alteri frenos. Silius lib. iiij. Flectentē aſſuetos imita- Frenum.
tur neſcis frenos. Ouidius. Tēpore lenta pati frena docentur equi. freno as i. rego Filum.
et cohibeo. Filum quod ex lino lana ve trahitur mendo ⁊ aliquādo pro linea capi-
tur. Luc. Traxerūt torti magica vertigine fili. frequentius eſt fila. ¶ Clauſtrū grā-
matici dicūt hi clauſtri: teſtimoniū nō ſuccurrit. ideo hec clauſtra malim. Eſt au-
tem clauſtrum clauſura vel quo aliquid clauditur. Verg. Portarum ingentia clau Clauſtrum
ſtra. ¶ Clauſtrarius qui facit clauſtra. i. clauſtritimus qui preeſt clauſtro. ⁊ portari⁹ Clauſtra-
clauſtrinus idem. vel adiectiue ad clauſtrum pertinens. rius.
¶ Raſtrum inſtrumentum ruſticum quo terra raditur: lectum eſt etiam hic raſter Clauſtriti-
vnde raſtellus. hinc poteſt plurale veniſſe hi raſtri. Vergi. Nō raſtro patief hum⁹
ius nō vinea falcem. Teren. At iſtos raſtros interea depone. ¶ Capiſtrum hi capi- Raſtrum.
ſtri vel hec capiſtra. ſed magis in vſu eſt hec capiſtra capitis vinculū quod iumen- Cap[...]truz
tis adhibetur ne fugiant. capiſtrare capiſtrū imponere. Item capiſtruz eſt qꝺ circa Forum
os brutorum ne cibos decerpant inuoluitur. Forum hi fori vel hec fora teſte Man- Foru[...] a [...]
cinello cum Diomede. Ego ſolū hec fora apud idoneos reperio. Nā hi fori a ſigni- rendo [...]
ficatione nominis forum longe diſcrepat: vt patebit in ſingulari carentibus. Eſt au- Forum cu-
tem forum locus in quo res venduntur ⁊ vbi cauſe aguntur. hinc forum boarium pedinis
vbi oues venduntur. ſic forum lignarium. forum ouarium ⁊ butyrariuz: forū piſca-
rium: forum holitorum in quo herbe venduntur. forum cupedinis in quo cupedie
ideſt lautiores cibi venduntur. diminutiuum eſt forulum vel foriculum.
¶ Porrum non additur propter authoritatem Celſi qui hic porrus maſculine pro
hoc porrum vtitur lib. iiij. Porrus cum pullo gallinaceo coctus ſit. Inter abundā- Porrum.
tia igitur reijcito. hoc porrum. hec porra. vel hic porrus hi porri. gen⁹ holeris eſt Porrus
grauiter olentis cuius folia viridiſſima ſunt grece praſon hinc porraceus et praſi-
nus. i. viridis. Martia. Mittit precipuos nemoralis Aricia porros. Idē. In quibus
eſt lactuca ſedens ⁊ ſectile porrū. Vergilius in moreto. Et ſiſer ⁊ capiti nomen de- Porus.
bentia porra. Plures tamen legunt cepe. Porus vnico r ſignificat meatum vrine
et ſudoris interim aliarum re[...]rum.

Plauſtrū. ¶ Plauſtrū hi plauſtri vł hec plauſtra q̃dā volūt hr̄e. nos vero hec plauſtra tm̄ de nec authoritate doctiſſimorū vincamur. Plauſtrū vel ploſtrū .i. currus. ¶ Clatrum hi
Clathrus. clatri. vel hec clatra: vt quidā volunt: nos ſo cum Calepino dicimus hic clatrus hi
Clathrum clatri. hoc clatrū hec clatra: q̃dā aſpirāt clathrus vel clathrū: et ſunt clathra ligna quibus tranſuerſis aliq̃d munimus ſepimuſue: vt feneſtras & caueas: que ob id cla
Clathro. thrare dicuntur. Clatro as. cum actō. i. clathris munio & ſepio.

¶ In ſingulari neutra in plurali feminina.

Dic epulas & delicias. numerus prior um dat.
Balnea dic vel eas: tantum prior um numerus dat.
Nundinum apud veteres: nunc vſus nundine habebit.

Epulum. Diſcrimen inter epulū et epule ¶ Pauca in ſingulari ſunt neutri gn̄is: & in plurali numero feminini. vt hoc epulum hec epule arū hoc deliciū: he delicie. hoc balneū: hec balnea orū. vel he balnee arū. hoc nundinū apud veteres: nunc magis plr̄ tm̄ he nūdine: dicimus de hoc in ſingulari carētibꝰ. Epulū multis nō videtur eſſe anomalū q2 aliud in ſingulari q̄ in plurali ſignificat. Nam epulū eſt teſte Valla cōuiuium pōpoſum & numeroſis cibis paratū. Gel. lib. xj. Solēni die Ioui epulū libaret. Iuue. Unde epulū poſſis centū dare pythagoreis. Epule ſunt cibi quotidiani nō mō hoīm ſz etiā beſtiarū aliq̃n. Uer. iiij. ene. Epulaſq3 draconi q̄ dabat. olim dicebāt hec epula le. Dicta differentia aliq̄n nō ſeruat vt oſtendit Calepinus: ideo inter heteroclita poſui epulū. vn̄
Delitium. eſt v̄bū epulor aris .i. cōuiuari & comeſſe: epulo epulonis .i. cōuiua. coepulo q̄ ſimul
Delicia epulat. hic & hec epularis & hoc epulare .i. ad epulū ptinens. vt ſmo epularis q̄ fit
Tectū delitiarum in conuiuio. ¶ Deliciū he delicie arū .i. voluptas & oblectamentū. Mart. Delitiū p
Deliq̃mus tuo donabis: dorcada nato. Idē. Stelle deliciū mei colūba. Catullꝰ. Paſſer delicium mee puelle. Sueto. Titus amor ac delitie hūani gn̄is. Olī ſingulare erit delicia e. Plau. Mea voluptas mea delicia. Solinus. Senatui adeo placuit odorum delicia. Itē delicia cie. eſt tigni genus q̄d a culmine ad tegulas angulares infimas ſluſſa ſtigiatū collocat: vn̄ tectū deliciatū & tegule deliciares: deliquiū .i. defectus. delictū
Balneum. peccatum. ſopniauit hic Niger vt videbis in heteroclitis eius.
¶ Balneū hec balnea vel he balnee locus in quo lauamur. balnearium .i. balneū. Plini. fere balnee cum li ſyllaba dicit pro balnee. Gel. lib. ix. Parū cito balneas ſibi traditas eſſe. Iuue. Crudū pauonē in balnea portas: diminutiuū eſt balneolū: bal
Amygdalum nea meritoria ſunt publica. ¶ Amygdalū huc nō pertinet. nā hec amygdalus he amygdali pro arbore. dicimus hoc amygdalū hec amygdala pro fructu: q̄ nux greca & taſſa dr̄. Itē pro fructu hec amygdala le. he amygdale arū. Col. li. iij. Amygdalus ſi parū ferax erit. Palladiꝰ. Greci aſſerūt naſci amygdala &c. Plini. vt notanit Torrentinus. Intus nucleus amygdale eſt. Hiero. iij. lib. numerorū. Qui foliis dilatatis in amydalas deformati ſunt: hinc adiectiuū amydalinus. Serenꝰ. Fertur
Cepe. amygdaline ſuccus nucis eſſe bibēdus. ¶ Cepe hec cepe additur a Diomede et pluribus: ſed neceſſe non eſt: q2 optime in ſingulari hec cepa pe. dicitur. Colume. Lachrymoſaq3 cepa. Idem. Cepam eligito & componito in fidelia. Ouid. Cedenda eſt hortis eruta cepa meis. olim pro cepe hic cepitius & hoc cepitiū dixere: teſte Priſci
Cepula. ano. A cepa diminutiuū eſt cepula. Palladius. Hoc menſe cepulas feres. Cepe vel cepa eſt herba nota habens radicem magnam: que vbi decorticatur. elicit homini lachrymas: ideo lachrymoſa a Columela nuncupatur.

¶ Obliqui heterocliti

Anormes ſeruant obliquos nomina quedam:
Iupiter eſt teſtis: cum multis ante retectis.

¶ Multa nomina enormiter faciunt ſuos obliquos: vt caro carnis. lac lactis. Iupiter iouis: iter itineris: iecur iecoris vel iecinoris: ſic hepar femur robur ſanguis turbo anio ſupellē & plura ante declarata. ſic feſtorū nomīa bacchanalia orū. libꝰ. &c. ſic poema in datiuo abltō q3 plurali poematis meliꝰ q̄ poematibus. Itē ambo duo ego & tu pronomina &c. Cauſa in multis eſt q2 aliq̄ fuerunt olim noīatiui. vt car

nis lacte iouis itiner iecor ⁊ iecinus robor teste Phoca. hepar femor sanguen turben anien supellectile ⁊c. poematum dogmatum ⁊c.

¶ Uas iugerum domus.

Uas vaſis terne: pluraliter eſto ſecunde.
Plurali tantum numero fit iugera terne.
Attamen effertur cum iugere iugeris apte.
Partim fit terne: partim domus eſto ſecunde.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA GRANADA

¶ Uas vaſis neutri ge. in ſingulari eſt declina. tertie: in plꝛ̄i ſcđe. hec vaſa vaſoꝝ vaſis qꝛ olim dicebãt hoc vaſum. Cato apud Gel. Neqꝫ vaſum neqꝫ veſtimentū vllum eſt in manu precioſum. Plau. in tru. Uaſum argenteū. ⁊ Lucre. Raricqꝫ facit latera mina vaſi. diminutiuum eſt vaſculum ⁊ vaſillum. vaſcularius qui vaſa conficit.

Uas vaſū dicebant antiqui.

¶ Jugerū iugeri ro. rum. o rum. a ro. in ſingulari ſcđe eſt. inuenim⁹ tñ gtm̄ iugeris et abltm̄ iugere ab antiquo ntõ iugus aut iuger. vñ manſit totū plurale iugera rū. ribus ⁊c. per tertiã. Colu. Duo actus iugerū efficiūt. Pompo. mela. lib. iij. de arcęe. Eucbat plus iugeris. Properti. At multo innumerã iugere paſcat ouē. Uarro in .j. de re ruſtica. qꝫ iuga boum ſingulis iugeribus ſatis ſint. Jugerum eſt ſpaciū terre vno die arate ab vno pari boum aut equoꝝ. Uarro in ſcđa declina. abltõ plꝛ̄i iugeris vſus eſt vt notauit Calepinus. Ūba Uarronis in primo de re ruſti. ſunt. In Hiſpania vlteriore metiuntur iugeris ⁊c. ſed magis in vſu eſt iugeribus. Pli. ꝑ ſcđam Serere in iugero temperati ſoli. Itaqꝫ declinemus ſic iugerū. Nominatiuo iugerū. gtõ iugeris vel iugeri. dtõ iugero actõ ⁊ vocatiuo iugerum. abltõ iugero vel iugere. Et plꝛ̄r ntõ actõ ⁊ vctõ iugera gtõ iugerū dtõ et abltõ iugeris vel iugeribus.

Jugerum

Domus.

¶ Domus ſic flectit̄. Ntõ hec domus gtõ hui⁹ domi ⁊ dom⁹. dtõ huic domui. actõ hanc domū. vctõ o domus. abltõ ab hac domo. Et plꝛ̄r he domus harū domuū ⁊ domoꝛum. his domib⁹ has domos o domus a domib⁹. Eſt itaqꝫ domus partim ſcđe declina. partim quarte. De ficus laurus ⁊c. in abundãtibus dicemus. Domi gtūs locū edificij denotat. ⁊ ponitur loco aduerbij. vt vſum domi. i. in domo. domus gtūs edificiū ſignificat vt culmen dom⁹. Gel. qꝫ pecuniã dom⁹ emende cã a reo accepiſſet interdū ſignificat figurate familiã vel hoies quicquid dicat Lancilo. vt domus Aaron ſperauit in dño. dtūs domo rarus eſt. Hora. epiſto. x. Uiuere nature ſic conuenienter oportet. Ponẽdeqꝫ domo querenda eſt area primū. ſic emẽdati libri habent in optimo ſenſu: licet quidam ponendo legunt: et intelligunt prepoſitionem pro vtrūqꝫ eſt domui magis in vſu eſt. abltūs domo paſſim reperitur. Fabius inij domo furtum factum ab eo qui domi non erat. olim dicebant domu. Plaut. in milite. Fugere ex hac domu. Cice. in Bruto. Hominūqꝫ clariſſimoꝛum diſcipulis floruerūt domus. Iuue. ſaty. iij. Uiſcera magnarum domuū. Tacitus. Initium id perfringendarum domuum. ſic idem alibi ſepius. Cice. ad Atticum. Concurſus fiunt ex agris ⁊ vitijs ⁊ domibus omnib⁹. Ueteres dicebant in gtõ domos pro domus. vt vxoꝛ ⁊c. Nomina in a terne a multis inter heteroclita locantur qꝛ faciunt datiuū ⁊ ablatiuū plurales in is melius qꝫ in bus. vt diximus a noibus iam abſolutis.

Inter gtm̄ domi ⁊ domus dſ̄a.

Domo ab latinus antiquus.

¶ Defectiua.

Defectiua noia ſunt quib⁹ aliquid in plena declinatione repertū deeſt vel caſus variatio vt centū: vel caſus aliqͣs vt ſponte: vel alter nūeroꝝ vt arma. In his obſeruandū eſt ne rarenter inuentis paſſim vtamur. velu ti nex: ſpõtis. neve apud doctiſſimos repertis tanqꝫ ſcopulo vbiqꝫ interdi camus. Sed priuſqꝫ ad rem accedam declarabo caſuales formas que ſunt aptota, monoptota, diptota, triptota, tetraptota, hexaptota ⁊ ꝓdu cunt hec noia penulti. vt declaraui in Ūſificatoꝛia. Nomen itaqꝫ aptoton eſt qꝫ ꝑ oẽs caſus vniformiter currit: vt quatuoꝛ. ⁊ dr̄ ab a. i. ſine ⁊ ptoſis. i. caſus qͣſi ſine caſu variatione. Monoptotõ eſt qꝫ vnicū caſū hꝫ: vt natu. aliqñ etiã plures ſed q̄ ſiles eſſe ſolẽt vt expes. ⁊ dr̄ a monos. i. ſolus vel vnic⁹. ⁊ ptoſis. i. caſus. Diptoton eſt qꝫ duas diuerſas voces hꝫ. vt veru a verub⁹: qꝛ veruū in vſu nõ eſt. dr̄ a dis ⁊ ptoſis. Triptotõ nomen qđ tres diuerſos caſus hꝫ. vt tẽplum templi tem-

Rara inuẽtu notãda nõ autẽ in vſu ztrahẽda ſunt.

Forme caſuales.

Aptoton.

Monoptoton.

Diptotõ.

Triptotõ.

Tetraptoton. Pentaptoton. Hexaptoton.

plo.ḋr a tris.i.tres ⁊ ptoſis.Tetraptotō nomē ꝙ in declinatione hꝫ quatu oꝛ diuerſas voces vt puer ri ro,ruꝫ.a tetras ⁊ ptoſis. Pentaptotō ꝙ in declinatione ſua hꝫ quinqꝫ diuerſas voces vt oñs ni.no.nū.ne.ḋr.a pente.i.quinqꝫ ⁊ ptoſis vel ptotō: i.caſus.vt hexaptotō ab hex.i.ſex ⁊c.Hexaptotō eſt ꝙ in declinatione ſua hꝫ varias voces.vt vnus vnius vni vnū vne vno.Diomedes appellat has formas ſimplices vnicam/bipertitā/ternariam:quaternariam/quinariam/ſenariam.

Formaruꝫ caſualium nomina: ex Diomede.

Aptota.i.indeclinabilia.

Nomen in u nullum numero variabo priore.

Nuſqꝫ nomen in i:numeroſqꝫ:notaſqꝫ reflecto:

Hinc duo:tres:vnus:volumus cum milia demi

Et que dat centum:teſtem tibi pono ducenti.

Nominaliterarum.

Nullum nomen in u variatꝰ in nūero ſingulari veluti cornu veru.Nulluꝫ nomē in i declinatur.vt gūmi ſinapi nauci.at frugi nihiliqꝫ obliq̄ ſunt figurate q̄buſcūqꝫ iungibiles teſte Priſ.Nūeroꝝ cardinaliū.i.principaliū ⁊ p̄moꝝ:vñ aliū inclinantꝰ nūeri.noia nō declinantꝰ:vt quatuoꝛ q̄nqꝫ ⁊c.centū bis centū ⁊c.mille bis mille adiectiuū.Hinc excipimꝰ.duo due duo:tres tria.⁊ principiū nūeri potiꝰ q̄ nūeꝝ vnꝰ vna vnū.hoc mile vnico l ſubſtantiuū:cuiꝰ abltm̄ mili eſſe vt cubili oñdit Macro. vt declarabo in Syntaxi.plꝛe eſt milia miliū milibus. Noia literarū cū dictionibus materialiter vt loquuntꝰ poſitis aptota ſunt.vt a alpha.g gēma.ideo Donatus teſte Priſciano nō recte digammū dixit.magiſtris ſi dicas magiſtri eſt genitiui caſus:nonnunqꝫ flectuntur:vt ab homine deriuatur nemo.

Barbara multa.i.nec greca nec latina.

Barbara multa manent non flexa:quibus dato cepe.

Pōdo :pedum:nequam:nugas:hir:faſqꝫ:nefaſqꝫ:

Nil:nihil:inſtar:adoꝛ:tot:quot:cum prole vtriuſqꝫ.

Adde neceſſe datis :frit:preſtoqꝫ.plurima iungunt

Indocti.vt rhemis:tu rhemi flectere debes.

Noeus: Hebꝛ. Bel. Cepe. Pondo. Pedum. Inſtar. Ador.

Multa barbara.i.nec latina nec greca ſunt indeclinabilia vt Balaam /Heſter/ Noe/Eleazar/Uriel.Authoꝛ eſt Priſci.lib.v.dicēs.Noia barbara indeclinabilia nō ſolū in am:ſed in alias quoqꝫ lrãs terminata nulla latina vel greca declinatiōe ſūt moderāda niſi transferantꝰ in aliquā foꝛmā declinabilē.qḋ q̄dā hiſtoꝛici fecerūt vt abrahamus ab abrahā:noe noeus:cham chamus.Quedā in ſue lingue idiomate inflexibilia legūtꝰ q̄nqꝫ a latinis declinata.vt Adā Habrahā Michael Bel Dauid.Bel quē noſtri belū vocitant fuit primus Aſſyrioꝝ rex poſt moꝛtē habitꝰ deus Indeclinabilia etiā ſūt Cepe pōdo ⁊c.de cepe authoꝛ eſt Priſc.pbās id ex Apuleio in Medicinalibꝰ dicente.Cepe ſuccū melle mixtum.hic Cepeſa neutro cepe eſt genitiui caſus teſte Priſciano:Pondo tm̄ pluralis numeri teſte Phoca.⁊ ego vnum pondo(qḋ recte dixi puto.Perottus)nuſq̄ legi.Dictio itaqꝫ vna pondo vt vna arma.Liuius.Argenti pondo bina ⁊ ſex libꝛas in militem preſtaret.Pedū nō flectitꝰ teſte Phoca.⁊ eſt baculus paſtoꝛalis vel virga incurua qua pecudū pedes detinētur.Uirg.At tu ſume pedū.eſt etiam pedum oppidum.cuius incole pedani dicuntur.Nequam nugas.hir:fas:nefas:nil:nihil:inſtar:id eſt magnitudo imago aut equiparatio.etiam ſignificat ad equiparationem.Uergilius.Inſtar montis equū diuina palladis arte Edificant.Probus gtm̄ fecit inſtaris:ſed nō inuenitꝰ apḋ authoꝛes.Adoꝛ frumenti ſpecies ſm̄ vſum non declinatur ꝑpter cōtrarias regulas Pꝛioꝛ eſt:adoꝛo ſcḋam ꝑducit:ergo etiā adoꝛ adoꝛis:vt honoꝛ honoꝛis:ab honoꝛo. Poſterioꝛ reg̃la:neutra i oꝛ:penul.gti coꝛripiūt:veluti marmoꝛ:equoꝛ.ergo etiā adoꝛ. Quia vero nō pōt vtrūqꝫ neutrū facit:⁊ manet indeclinabile:ita ratiocinantꝰ grammatici quibus doctiſſimi nō ſemꝑ obtēperāt:Uranius li.ij.Illā ſponte ſacros adoris ſtrauiſſe manipulos.Idem.Hic adoꝛisꝰ dat primitias ſibi ſanguine libat. Ideꝫ

✠ Gloriā a farris honore veteres adoream appellarunt qḋ glorioſū cuꝫ putabāt eē qui farris copia abūdaret.

Emicat in nubes nidoribus ador adoris. Auſoni. Vox ador atq adoris. de pelli=
ne pultificū far. hinc adoreus a. um. Uer. vij. enei. Inſtituūtq dapes ꝛ adorea liba
per herbam. Subijciūt epulis. Adorea ee. ſubſtantiuū. i. laus ꝛ victoria: qꝛ victores Adorea
a victis adorantur: diminutiuum eſt adoreola. Claudianus. Hec oēs veterū reuo=
cauit adorea laurus. Tot quot cum prole totidē quotquot aliquot git cere tempe=
nepet cim. Subtel teſte Ferretto: in vltimis ſyllabis. et eſt ſubtel cōcauū pedis. qñ= Subtel
q etiā p vola capit. aliq dicūt p primā vocalē ſubtal a ſub ꝛ tal9. hinc ſubtalaris
neceſſe ſic etiā neceſſum. Frit ꝛ preſto nō ſolū nominatiui ꝛ vocatiui caſus contra
quoſdā. Sueto in Claudio. excuſans quidā teſtē e prouincia ab eo vocatū negauit
preſto eſſe poſſe diſſimulata diu cauſa Multi (inter quos Priſcian9) dicūt pus non
declinari: ego nō verebor cum Plinio ꝛ Cornelio Nepote ꝛ Corne. Celſo declinare
pus puris. videte gña ꝛ declinatiōes nr̄as: qꝛ Serui9 opinioni noſtre aſtipulatur Pus.
in illud. ij. ene. Heu que nūc tellus ꝛc. dicēs pus declinari vt thus. nec me latet Ca=
pellā/ Priſci. ꝯcinere. ſed dicta placēt. Uirus multi aptotō eſſe arbitrantur. quibus Uirus.
minime aſſentior qꝛ Diome. Phocas cū Sergio dicūt virus declinari viri viro ꝛc.
Lucre. Liquit eñ ſupra tetri primordia viri. Itē lib. ij. Cōcoctoſq; ſuo contractus
perdere viro. mallē certe cū Lucretio dicere ſuo viro q̄ cum grāmaticis ſuo virus. Pyr.
Eſt aūt virus grauis odor. Pli. Prodeſt ad vir9 alarū. capit etiā p veneno ꝛc. Pyr
i. ignis ad latinos nō pertinet. nec eſt indeclinabile: qꝛ teſte Mancinello flectit pyr
pyros/ pyri pyro/ pyr. Pars indeclinabilis loco nois manet indecliabilis. vt ergo. p De parte
ca uſa auere: cras: mane. q̄cq̄d dicat cū Seru. Uer. vide nr̄a gña. Diomedes apto= indeclina
tis addit Preneſte. alij etiā Sauſape ꝛ preſepe: qḋ tñ Iuuēcus declinat. Paſtores bili nois. lo
ꝑpere venūt puerūq iacentē preſepis gremio cernūt. Sauſape iuſte addit. Pli. li. co poſita.
viij. ca. xlvij. Tunica laticlaui in modū gauſape texi nūc primū incepi. Badius in Preneſte
gñibus addit ... muthul ꝛ iader. indocti grāmatiſte addūt greca in on neutri gñis Sauſape.
vt epitheton: dialyton ꝛc. q̄ tu declinabis nola in um. Perſi. Primina. raſis librat in Preſepe.
antithetis. addūt etiā nois oppidoꝝ ꝛ pagoꝝ in is. vt Bergis Brugis ꝛc. q̄ cū do Oppidoꝝ
ctiſſimo Badio declinabis Bruge arū. Berge arū. ꝛc. Campis rhemis ꝛc. tu dicito nomina.
cāpi orū rhemi orū ꝛc. vt gabij/ veij/ tarquinij ꝛc. Parrhiſij orū. Tacitus. ſuopte in Parrhiſij.
genio ad mitiora inclinantes Galliarū ciuitates in rhemos cōuenere. ꝛ paulopoſt Rhemi.
Julius auſpex e primoribus rhemorū. ita Sidonius rhemos venientem dixit. A manu.
¶ Doctiſſimi diſputāt an officiorū vocabula a manu a pedibus ꝛ ſimilia noia ſint
aptota an orones. Badi9 citra controuerſiā doctiſſimus cenſet: qꝛ Cic. dixit ad At=
ticū. Seruū a pedibus meis miſi Romā ſi nomē eſſet a pedibus non meis dixiſſet A pedibus
(inquit poſt Neſtorē Badius) ſed meū. In oibus aūt talib9 intelligi videtur hec A ſtudijs
clauſula. cui vel quibus iudiciū eſt officiū a pedibus a reſponſis ab epiſtolis ꝛc. Alij in A commē=
ter quos ſunt Antonius Sabellicus Domitius calderinus ꝛ Ambroſius Calepi= tarijs.
nus dicūt hec eſſe noia cōpoſite figure aptota in vtroq nūero: quib9 vix vnq̄ addū
tur adiectiua. vñ apud Ciceronē multi libri nec meū nec meis hñt: ſed ſic. Pollucez
ſeruū a pedibus miſi Romā. Seruus a pedibus eſt quē aliquo mittim9. Seruus
a manu quorum lr̄is ſcribēdis vtimur. hic a Suetonio Amanuenſis dr: ꝛ dñr hec ēt
de feminis Suetonius in Ueſpaſiano. Poſt vxoris exceſſum. Cenidez antonie li=
bertā adamauit ꝛ a manu dilectā quondā ſibi reuocauit in cōtuberniū. A ſtudijs
cuius opa in ſtudijs lr̄arū vtimur: Sic ab epl'is: a ſecretis: a reſpōſis: a libellis ſup
plicib9 a rōnib9: a cōmētarijs ꝛc. Echo cū argo non eſſe aptota alibi oſtendimus.

Nominatiuo ſingulari carentia cum paucis al. s.

Uix retinet rectum frondis cum femine frugis
Cum ditione dapis: precis: ꝛ necis: ꝛ vicis atq
Remigis: addis opem: niſi diuam ſignificaris.
Uerberis adijcito: primoris Seruius addit
Aleo dat rectos vt ganeo: iungitur expes
Saneo vult etiam quartum: ſatis dabit ate.

Non later aut viſcus cum doctis ferre vereb or.

Nec remex ⁊ daps parce ✝tens pulchra putabo.

¶ Frondis ⁊c. carent ntō. ganeo ⁊ aleo cum expes ſolum ſunt nominatiuī ⁊ vocatiuī
vī caſus: ganeonem aliqñ legitur. Uehemēs eſt apud grāmaticos de ecclipticis diſ
ſentio ideo doctiſſimos ſemper imitandos eſſe affirmo oratores hiſtoricos et poe=
tas dum hoc ſeruemus vt raro inuentis raro vtamur. nūc declarenius more noſtro
Frōdis ſingula. ¶ Frondis. Uergil. tñ frons tenera dixit ſic plures antiqui. Feminis ni a
Femen femine. ⁊ plr femina integrum eſt. Feſtus ntō. femen vtit. Sūt aūt femina interiora
Frugis femora exteriora. differentia tñ ſepe confundit. frugis gi. gē ⁊c. Auſo. cū veteribus
Ditionis ntō frux vtitur. Ditionis ni. nē a ne. licet Diom. ⁊ Phoc. tñ ditionē putēt reperiri.
Tacitus. pro Armenijs ſemper rōne ditionis. Idē. Gentē ſuā ditioni noſtre ſubijce
ret. Gellius libro. v. Aliene ditioni ſubijci. Idem libr. xvij. Quas ſub ditione habuit
ditionis. i. ptātis aut imperij. Dapis. pi. pē. a pe. plurale dapes integrū eſt. Liuius
Dapis. Andronicus ntō vſus eſt dicens. Que hec daps eſt: quis feſtꝰ dies. Cato. Daps pro
phanata. Dapes ſunt magnifici ⁊ opipari apparatꝰ ciborū. dapalis cena. i. lauta
Precis. et opipara. ¶ Precis ci. cē. a ce plurale preces integrum eſt. i. rogatiōes dtūs pre
Necis. ci: raro admodū legitur. Plini. vi. epiſt. Ego precum tuarum miniſter ⁊c.
✱ Uices ¶ Necis ci. cē a ce. i. mors vel cedes. Ci. iiij. ad herennium. indigna nex. ſic alibi ſe
etiā p, pe= pius. Quin. lib. v. Latroni q̄ pōt inferri iniuſta nex. ſic apud Pliniū quoq̧ inuenies
nis dicimꝰ plurale neces, in ntō actō vctōq̧ ceteris caret. Auſon. Sera venenato potu abſtulit
homo: vi= hānibalē nex. Siſenna Qm̄ neq̧ mea nex neq̧ interceſſio poſſe videt illoꝝ de men=
ceſq̧ ſuper te reprimere audaciā. Ambro. li. de paradiſo. Nempe diabolo authore neces viden
be rema= tur iuſtis hominibus preparari.
neant. ¶ Uicis. ci. cē. a ce. plurale vices vicibus: gtm̄ nō repperiri ⁊ in ſingulari vicis ⁊ vici
Uicis. rariſſime leges. vices ſunt alternatio. aliqñ p loco capimus: vt faciā vice tua. i. pro
te. Idē p fortuna vel incōmodo. Tulliꝰ. Reipublice vicē doleo. inuenies huius di=
Remigis tionis plures ſignificatiōes viciſſim. i. per vices. Uicarius qui alterius vice fungi
tur: vt viciſſitudo per vices mutatio. Terentius. Oim rerum viciſſitudo eſt.
¶ Remigis. ntō remex. aliquot doctiſſimi vſi ſūt. Curtiꝰ. remex militis officia tur
Opis. babat. Proper. tā lz ꝗſtigia ſedeat ſub arūdine remex. ſic etiam Sere.
¶ Opis opē ab ope. dtūs opi vix legit. i. ptātis ⁊ auxilij. plurale opes integrū eſt:
qđ ſignificat ptātem vel auxilium ⁊ ſepiſſime diuitias. Uerg. Nec ſpes opis vlla
dabat. i. auxilij. Idē. Grates pſoluere dignas. Nō opis eſt nrē. i. poſſibilitatis. Idē.
Nō he hūanis opibus nō arte magiſtra. Euenūt. i. auxilijs aut viribus. Hora. Do
nec minor in certamine longo implorauit opes hois. i. auxilia. Martialis. Dantur
Ops opes nullis. nūc niſi diuitibus. i. diuitie. opulentus diues. opitulari. i. auxiliari.
¶ Ops opis qñ integrū eſt ſignificat deam. ſ. vxorē ſaturni ⁊ eſt dea terre. Inops
pauper veteres teſte Capro ops pro opulēto: ⁊ cops p copioſo dixere. Opis nti ca
Uerberis ſus eſt cuiuſdam nymphe nomen
¶ Uerberis ri. a re. dtūs cū ntō verber rariſſime legit plurale verbera integrum eſt
Primoris. Lucanus apud Phocā. Ad ſaxū quoties ingenti verberis ictu. ſignificat verberā=
di inſtrumentum. verbero onis. verberibus dignus.
Uiſceris. ¶ Primoris teſte Seruio. i. prime ⁊ principalis. Declarabit latius in ſingulari ca
rentibus vbi recte ſentire Seruium manifeſte declarabo.
¶ Uiſceris a quibuſdā adijcit fruſtra. Sueto. in Uitellio. Uiſceꝰ ⁊ farra pene ra=
pta e foco mandaret. Lucre. lib. j. Uiſcꝰ gigni ſanguēq̧ creari. hoc ntō vel actō vi=
ſcus vſi etiā ſunt teſte Mancinello. Lucilius Serenus ⁊ ſepiſſime Celſus. Uiſcera
pprie inteſtina dicuntur. Seruiꝰ ait eſſe quicquid ſub corio eſt. i. oēm carnē inter
Later. oſſa et cutem. Euiſcero. i. viſcera extraho. viſceratim per viſcera.
¶ Later is ri. rem. a re. plurale lateres integrum eſt iungunt quidam, genitiuus ⁊
datiuus ſingulares vix reperiunt. ntūs later apud doctos inuētus eſt. Uarro apō
Marcellū. later quē cōquadrauit. Uitruuius vetus. authoꝛ ſiue ſilex ſiue cemen=
tū aut coctus later ſiue crudus his erit vtendum propter hec negat Lancilotus
later eſſe eclipticum. Later eſt lapis coctus Aleo ideſt aleator nrm̄ ⁊ vctm̄ ſolū ha
Ganeo. bere dicitur. Catullus. niſi impudicus ⁊ vorax ⁊ aleo. Ganeo id eſt helluor ſcorta
tor nominatiuum/vocatiuum/accuſatiuum/apud Ciceronem, habet: raro alios

caſus. Expes ſine ſpe ntūs ⁊ vctūs ſolus. ¶ Satias .i. ſatietas ntūs ⁊ vctūs habēs
ſolum ablatiuū ſacietate apud Lucil. Teren. vbi ſatias me cepit cōmuto locū pro
eodem dicitur. Saties in ntō ⁊ vctō ſine obliquis. Silli. lib. iiij. Nec finis ſaties ve
noui ſed ſanguinis ardor. Gel. li. vij. Quorum ſaties nunq̄ eſt. Nebriſſenſis actō ſa
tiem vſus eſt. Diuitie gignunt ſatiem ſatieſq̄ ſuperbum.

Expes. Satias. Satiem

¶ Vocatiuo carentia.

Querens: diſtribuens: infinitumq̄: negansq̄:
Et referens: vocitante carent: pronomen ⁊ omne.
Quatuor exceptis noſter: noſtras: meus: ⁊ tu.

¶ Vctō carent interrogatiua: vt quis qualis. diſtributiua vt q̄ſq̄ oīs. cuiꝰ pl̄e oēs
collectiue aliq̄n capit̄ ⁊ ſic vctm̄ h3 infinita vt aliq̄s ſiq̄s. Negatiua vt nemo nulliꝰ
neuter. Relatiua vt q̄ talis. Oē pnomē preter tu meꝰ nr̄ ⁊ nr̄as. Seruius tñ ait in
illud. xij. ene. Eſto nūc teſtis ⁊ hec tibi terra precanti. hec pōt eſſe vctūs quaſi dicat/
O italica terra teſtis eſto. ſic valla docet ſui vctm̄ habere poſſe. vt defendite Ceſarē
o ſui milites. Meus vctm̄ facit mi. Mi etiam pro mihi dtūs eſt. Itē mi eſt blandien
di interiectio in libro Ruth. Reuertere filia mi. Plau. in ciſtellaria. Mi ſaturitas.
Apul. mi photis. Hierony. mi paula. Bini terni ⁊c. vctō carent: q2 diſtributiua in
cludunt ambo magis collectiuū eſt q̄ diſtributiuum ideo vctm̄ habet teſte Nebriſ
ſenſi. Cauſa cur aliqua vctō carent ſm̄ priſcia. eſt quia vctūs ad preſentē vel qua-
ſi preſentem dirigitur. id hic fieri nequit ideo vocatiuo caret.

*Omne collectiue captū vocatiuum h3 Hec. Sui. Mi. Bini Terni Ambo Quid cauſe ſit q̄re dictiones aliq̄ vocandi caſu careāt.

¶ Soli ablatiui.

Eſt ablatiuus nonnullis ſolus in vſu.
Obijce: ſponte: diu: noctu: natu: impete: iuſſu:
Aſtu: cum promptu: permiſſu: flamine iunge:
Impetis: ⁊ ſpontis: flamenq̄ leges aliquando.

Obijcet Sponte

¶ Quedam in ſingulari numero ſolū ablatm̄ in vſu habent: vt obijce ſponte ⁊c. Ob
ijce ntūs apud grāmaticos aliquādo ponit̄ obex: id eſt obſtaculum in plurali obi
ces ⁊ obicibus eſt in vſu. obicum nuſq̄ inueni.
¶ Sponte .i. voluntate ꝓpria ⁊ ſuapte natura ſine hoīs labore. Verg. Sponte ſua
ſandix naſcentes veſtiet hagnos. Stūs ineſt rarie te vſu ſpontis: quo tñ interim or
nate manet. Colu. lib. xij. Neq̄ ſue ſpontis aquā miniſtrare patit̄. Philelphus lib.
ij. epiſto. ad thomā ſeneeā: Perferre facile cōſueuit hoīm iniurias preſertī3 coꝝ qui
ſue non ſunt ſpontis .i. ꝓprie voluntatis aut ſane mentis. Auſonius ntm̄ ponit in
monoſyllabis. Sponte ablatiui caſus q̄s rectus erit Spōs ſed minime in vſu eſt
illentūs. ¶ Diu .i. die. Noctu .i. nocte plerāq̄ aduerbia ſunt. nonnunq̄ etiā nomina
ſunt vt celebres grāmatici docent. Ennius apud Gelliū Qua bella furtim noctu
ſumma arcis adorti' menta excubia. Idē. Hac noctu filo pēdebit hetruria tota. Qua
drigarius. Senatus de noctu plurima inuenire. Natu .i. natiuitate ⁊ etate. maior
natu .i. annaſior. impete .i. impetu ab antiquo ntō impes. vñ reperit̄ gtūs ſingula-
ris impetis: ⁊ ablatiuus impetibus. Papi. lib. vij. theb. Trāſiliūt cāpos ſaurigāq̄
impete vaſto. Sillius libr. vj. Nec fruſtra rapidi ſtimulante dolore fuiſſet impetis.
Lucretius lib. j. Quālibet in partem tradūt res ante ruuntq̄ Impetibus crebris.
¶ Iuſſu iniuſſu permiſſu ſatis declarata ſunt. Aſtu .i. aſtutia/calliditate. Terent.
aſtu rem tractauit. Aſtu pro oppido neutrum eſt vt cornu dicitur aliquādo aſtus
pro calliditate in nominatiuo ⁊ vocatiuo ſingulari. In plurali hi aſtus: hos aſtus
o aſtus ſine genitiuo datiuo ablatiuoq̄.
¶ Promptu .i. manifeſto. Cice. li. j. offi. Que q̄q̄ ita ſunt in promptu vt res diſpu-
tatione nō egeat. promptus a um .i. ad agendū paratus. Flamine plurale flamina in

Spontis Spons Diu. Noctu. Natu. Impete. Impetis. Impetibꝰ. Iuſſu. Aſtu. Promptu. Flamine.

tegrum eſt. Cice. ntō flamen vſus eſt: vt in gñibus probaui. ⁊ Columella a veteri nomine cōpes abltō compitibus vtitur dicens in lib. ij. de re ruſtica. Vepribus cōpitibusqꝫ congeſta colligere. Notat Antonius Nebriſſenſis.

¶ Quibus deſunt Genitiuus Datiuus et Ablatiuus plurales.

Plurali numero cum ſexto tertius abſit
Et patrius quinte. res atqꝫ dies: capis inde.
Talia ſunt ius: thus: es: os: far: defruta: morum
Hordea: mulſa: forum: vinum: mare. iungito rus: mel
Oribus ⁊ vinis ⁊ plura legendo notabis.

Facierum. Specieruz Speciebꝰ. | Ius. ✳ Iuribꝰ. non recte ſcriptuz in Plinio. | Os. Ora. Oribus | Defrutum | Muſtum. | Frumentū Fretum Morum. Hordeum. Mulſum Vinum Vinorum Vinis.

¶ Nomina quinte declinationis in plurali carent gtō dtō abltō: hic excipiūtur a Priſcia. tm̄ duo. res rerū. dies dierū. Carēt ſm grāmaticos eiſdē caſibus: ius: thus ⁊c. quibus aliqui plura iungūt veluti nex: ⁊ q̄ſtū ad genitiuū crux lux. Ite᷑ labes veh[e]s. addit adhuc plura Lancilotus: que paſſim obiter a nobis declarantur. Grāmatici loquuntur de frequenti vſu authorū quia oribus vinis ⁊ plura reperiuntur ſed rarenter quibus interim non affectate magna cum elegantia vtemur. videamꝰ iam ſingula. Facierum vtitur apud Priſcianum. Cato. Earum facierum ſigna domi pro ſupellectili ſtatuere. Cice. in topicis oſtendit minus latine dici ſpecierum et ſpeciebus ita ſcrita ſcribens. In diuiſione forme ſunt quas greci ideas vocant: noſtri ſi qui hoc forte tractāt ſpecies appellant. nō peſſime quidem ſed inutiliter ad imitandos caſus in dicendo. nolim enim niſi latine dici poſſit ſpecierum ⁊ ſpeciebus dicere ⁊ ſepe his caſibus vtendum eſt: at formis ⁊ formarum velim. Iuniores vt Boetius Sidonius ⁊ Donatus. pluresqꝫ nō verentur dicere ſpecierum ſpeciebus: facierum faciebus: acierum aciebus. ſpebus a ſpes: materierum materiebus: progenierum progeniebus. quibus parciſſime vti velim. Boetius in categorijs. Harū ſpecierum genera. Sidoniꝰ ſpeciebus et ſpeciebus dixit ſatis noue ⁊ dure. Apuleius quoqꝫ in libro de mundo perſeuerantiā amicitie inter ſe dedit clemētis ſpecierū ipſarū partitio. Ius interpres Halicarnaſſei vſus ablatiuo eſt iuribus dicens lib. xi. Si non equis vterētur iuribus. In Pli. teſte Sabellico mendoſe iuribus pro iura legitur. Ego in iij. Pli. ca. iiij. Iuribus agrorum legi. cap. xxi. Petunt in ea iura iuribus deſcriptis in decurias: videtur mihi menda iuribus ⁊ pro viribus genitiuus eſt apud Plau. Oim legū atqꝫ iurū fictor. Es olim in vſu erat erum et eribus. Cato. Minus duobus milibus ducentis ſit erunt equeſtrium. Idez. De eribus equeſtribus de duobus milibus actum. ¶ Os quādo genitiuus eſt oris non vererer orium ⁊ oribus dicere: quia doctiſſimi ita nō multū raro [inu]eniuntur. Plini. lib. xx. Vitia orium graue olentiūqꝫ ſanare affirmat Cato. Verg. viij. eneid. Componens manibusqꝫ manꝰ atqꝫ oribus ora. Idem libro. x. Quinquaginta oribus ignem pectoribusqꝫ arſiſſe. Tullius de natura deorum etiam oribus dixit. hos bene imitatur Baptiſta in catha. Pingitqꝫ ſimilima noſtris oribus ora. Defrutum eſt vinum coctum ad mediam vſqꝫ partem. a deferuendo dictum defrutare eſt muſtum decoquere vt defrutum fiat. hinc defrutarius, a. um. vt vas defrutariū: id eſt ad defruta idoneum. at ſapa eſt muſtum ad tertiam partem decoctum. Muſtum eſt nouum vinum nec eſt ecclipticum contra quoſdam: quia Ouidius muſtis ⁊ muſta dixit. Neqꝫ addes freta vel frumenta. Virg. Mox ⁊ frumentis labor additus. Colum. Atqꝫ vt littorum ſic ⁊ fretoꝝ differentias noſſe oportcat. Fretuz .i. mare. Apuleius. Oceaniqꝫ fretis centeno iungitur amni. Morum fructus arboris mori et ruborum. Mulſum potio dulcis ex vino ⁊ melle. vulgus barbarum medonem dicit. at mulſa mulſe: eſt potio ex aqua ⁊ melle. Forum. ante declaratum eſt.

¶ Vinum plurale apud doctiſſimos interim reperitur: nec imitari ſine affectatione diſſuadeo. Pli. xiiij. Vinū in quo ſapores plures ſentiunt vt vinis. nāqꝫ his ⁊ auſterus ⁊ acutus ⁊ dulcis ⁊ ſuauis ⁊c. et ca. vj. vinorū flāma accēdit. ⁊ xiiij. Ceterū vinoꝝ medicaminis tanta vis eſt. et ca. xx. Colores vinis q̄tuor, ſic in codē lib. perſepe.

Seneca quoq3 Crebris vinis menſam diſtractam ait. Mare plurale integrũ repe-
ritur ⁊ parce imitari poteris. Neuius apud Priſc. marum per ſyncopã pro mariũ Mare.
a maris inclinauit. Ceſar in cõmentariis. Paulo latiores ꝙ̃ quibus in reliquis ma
ribus vtimur. Curtius lib. v. Mare caſpium dulcius ceteris, ingentis magnitudi
nis ſerpentes alit. Rus. rectus ⁊ datiuus et ablatiuus ruribus. Pli. in epiſt. Fonti
bus. ruribꝰ ⁊ agris. Rus eſt locus extra vrbem vbi agri ſunt ⁊ ville. hinc ruſticus
⁊ ruſticanus: ruralis ⁊ rureſtris ⁊c. Vel: cui plura iungi poſſunt vel raro. vel nun- Rus.
ꝙ̃ habentia dictos caſus: vt hyems vel crux ⁊c.

¶ Reliqua certis caſibus carentia.

Cetera maſculei rectum remoueto priorem.
Hic fors forte: luesq3 luem: macti dabo macte.
Tantundem ſolum tantidem debet habere.
Cum primo quartum quintumq3 ſpecus petit: ⁊ plus
Pluris: ⁊ a pluri neutrum: plurale fit omne.
Suppetie: inficie dant quartum. dica dat as am.
Deq3 veru verum tollunt: grates dato fratres:
Gratis grate leges: repetundarum repetundis.
Uis vis vim vi dat: quondam vas. nunc fero vires.
Auſim cum magno Fabio bene dicere tabum.

¶ Hec cetera hoc ceterũ nominatiuum ſingularẽ in vſu nõ habet qui eſſet ceter. Hec Cetere.
fors o fors a forte. i. fortuna vel euentus. Teren. O fors fortuna. Uirgi. Forte ſua li- Fors.
bycis tẽpeſtas appulit oris. Inuenies vtrũq3 aduerbia fecere. Lues hanc luem. ali Lues.
quando etiã ab hac lue. i. contagio aut peſtis. Ouid. Dira lues quondã latias vi- Macte.
tiauerat vrbes. O Macte. Et pluraliter o macti dictiones quibus aliquẽ laudamꝰ * Lucilli.
quaſi magis aucte magis aucti: cũ exhortatione ad virtutem aut gloriã. Uirgi ix. Macte no
ene. Macte puer virtute noua ſic itur ad aſtra. P i. lib. ij. Macti ingenio celi inter- ua ꝟtute ſi
ꝑtes. olim mactus eta. etũ. integrũ erat. Lucre. lib. v. Ut nunc ſepe boues luci ferro mulq3 his
male macte. Tantundẽ tantidẽ tantundẽ: ceteris caret. Specus in ntõ actõ vctõq3 vſibꝰ eſto.
dum eſt neutri gñis. ſpecoris ſpecori ſpecore in vſu non ſunt. Hoc plus huius plu- Tantũdẽ.
ris hoc plus ab hoc pluri. Plurale hi et he plures et hec plura: integrũ eſt. He ſup Specus.
petie has ſuppetias. i. auxilia. Plautꝰ in epidico. Auxilia et ſuppetie mihi ſunt do Suppetie
mi. Uenio tibi ſuppetias. Inficie has inficias. i. negationes. eo inficias. i. nego. Inſi Inficie.
cior inficiaris idẽ. Hec dica hanc dicam has dicas. i. accuſatio vel cauſa. Cice. Scri Dica.
bitur Heraclio dica. leges etiam ablatiuum dica apud Auſonium/Teren. in phor-
miõe. An vnq̃ iniuriarũ audiſti mihi ſcriptam dicam. Uerum genitiuus in vſu
non eſt. Grates ſine genitiuo datiuoq3 vel ablatiuo plurali in ſingulari ſolum ha-
bet genitiuum gratis et ablatiuum grate. ⁊ ſignificat gratias. Uergilius. Grates Grates
perſoluere dignas Non opis eſt noſtre. Cicero in ſexto de republica. Grates tibi
ago ſumme ſol. Idem in oratore. Quã gratis cauſa nihil facias. harũ repetundaꝝ Repetun-
ab his repetundis tantũ ſc3 pecuniarum aut rerum principi aut populo ſurrepta darum.
rum plura videbis in Syntaxi. Uis huius vis hanc vim o vis a vi. Et plr has vis
apud veteres. nunc ab antiquo ſingulari dicimus he vires viriũ viribꝰ ⁊c. Tacitꝰ.
de oratore. Plus vis habeat quã ſanguinis. i. roboris. etiã ſignificat violentiam.
Uirg. Fit via vi. Item vis. i. multitudo ⁊ copia. Salluſt. Secunda tẽpeſtate ex põto Uis.
vis piſcium erupit. De plurali vis. Sallu. in ij. hiſtoria. male iam aſſuetu3 ad oẽs
vis controuerſiaꝝ. Lucre. in ij. Sed quam multarum rerum vis poſſidet in ſe atq3
poteſtates. Huius tabi ab hoc tabo tantum grammatici volunt. Quintilia. tamen
tabum dixit: quo3 nõ formidabo imitari. ait enim in paſtu cadaueris. nũc occurrũt
effuſa precordia ⁊ liuide carnes ⁊ exeſſum dentibus tabum. Caret tñ plurali: vt Tabum.

tabes quod idem ſignificat: ſcʒ conſumptionẽ et corruptionẽ morbumq; & ſaniem Vergi. Et ſanguineq; corruptumq;. Virg. Et terram tabo maculant hinc tabeo tabeſco: tabidus tabifico tabefacio. genitiuus tabis & datiuus tabi rariſſime leguntur. Later & iugeris iugere &c. ſatis fuerunt ante declarata.

Vergi. Et terrã tabo maculant

Tabes.

¶ Plurali numero carentia.

Propria plurali niſi ſint pluralia tantum:
Cuncta carent cum menſuratis herba: frutexq;
De ſpecie loquimur: tamen hec quandoq; leguntur
Plurali numero: partes vbi ſignificamus.
Sicut vina: fabe: plurale tenent quoq; raro:
Abſtractum nomen quinte: nomenq; elementi.

¶ Plurali numero carent propria nomina quarũcunq; rerũ: niſi ſint tantũ pluralis numeri author eſt Priſcia. exempla ſunt propria virorum. vt Joãnes Jacobus. Et mulierũ vt Anna, Phyllis. Montiũ vt oſſa Olympus. ſic oppidorũ planetarũ &c. vt venus veſper veſperugo: ſic veſpera et veſperũ: mars ſol &c. Dixi niſi ſint pluralia tantũ propter Athene Gabij Artaxata &c. Inuenimus pluraliter Jacobos Scipiones / Hectores &c. At ſic ꝓpria nõ manent: ſed equiuoca: vt ſit logicus: nihil enim poteſt vniuoce ſignificare ſolũ partem hominũ: ideo aliter homo plurale homines facit quam hector hectores. in qua re hallucinatur Lancilo. ſed nolo hic nimium philoſophari. Quando igitur plures eiuſdem nominis aut ſimiles ſignificare volumus plurali vti Antonij, Scipiones, platones &c. adiectiua reddere vt appellatiuis: veluti tres Antonij, multi Hectores &c. non vt grãmatiſte volunt duos: quorum vterq; diceba tur Petrus: aut triplicem Petrũ: niſi tricorporẽ aut triplicẽ ſignificaueris: qualẽ Cerberum gerſone fuiſſe fabulantur. Cicer. tres Joues & quatuor veneres dixit. Ouid. et multos illic hectoras eſſe puta. Martia. Duos Senecas: vnicũq; Lucanum. Cic. ad Brutũ. Quod ſcribis mihi triũ Antoniorũ vnã eandẽq; cauſam eſſe Gallie arum. et hiſpanie arũ. dicimus: quia eſt Gallia comata, togata, brachata, belgica, celtica &c. Hiſpania ſuperior inferior &c. Argos hi argi. menalus hec menala &c. Abundantia, ſunt vt hec fidena vel he fidene. hec cume es. vel he cume arum. hec mycena vel mycene vel pluraliter mycene arũ. & plura oppidorũ nomina: quia ſingulare et plurale ſunt penitus ſynonyma. Verg. Argolicove mari deprenſus & vrbe mycena. Papi. viij. theb. Viue ſuperſtes abi direqʒ ad menia thebes. Solus abi. i. thebarum. ſic Juue. Atqʒ vetus thebe centũ iacet obruta portis. ſic ꝓpter magnitudinẽ Rome. Horatius vrbes pro vrbẽ dixit. Poſtquam cepit agros extẽdere victor & vrbes. Latior amplecti murus. At Venetia regio eſt. Venetie arum. venetie vrbs. Minus enim plurale nonnunquam ſignificat quam ſingulare, vt terre arum. quam terra.

Tres Antonij.

Galie. Hiſpanie.

Venetie.

* Plurale minus quam ſingulare nõnunquam ſignificat.

¶ Secundo ſingulari carent noia rerũ quecunq; referuntur in pondus vel menſuram vt noia metallorũ: aurũ, plumbũ, ferrũ, argentũ, ſtannũ &c. Noia frumentorum: vt triticũ, ſiligo &c. & leguminũ. vt eruũ, cãnabis &c. & multa alia: vt lac, butyrum, lardum, ferunũ &c. Loquitur autem de ſpãlibus: nã gñalia plr declinari nihil impedit: vt metalla aque liquores: frumenta legumina &c. Inueniũtur ſpecialia in plurali numero quandoq; leguntur vbi partem ſignificare volumus. vt vina ordea: piſe vel piſa, faba, era, electra, farra, defruta mella, balſama, cinnama: quibus vix ſunt in plurali gtũs dtũs vel ablatiuus. ſic lentes, auene lupini, fraga, aceta. cuius datiuus & ablatiuus acetis rariſſime legitur. ſic mulſa muſta aliquando etiã muſtis &c. Itẽ herbarũ fruticũq; nomina raro pluralem habent vt apium. ſiler. nonnulla aliqñ habẽt vt lolia et apud Ouidium lolijs. croci hiacinti lilia roſe pro floribus et herbis: citrini pro quo barbare citruli dicunt teſte Tortẽlio. rure, cepe, porri, mirice, geniſte, viburna cũ multis alijs. Declaranda ſunt nonnulla vocabula huius regule.

¶ Metallum eſt omnis dura materia in terre viſceribus nata. Nam Plinius etiam lapides vocat metalla. Iſidorus ponit ſeptem nomina metallorũ magis vulgata, aurum, argentum, es, electrum, ſtannum, plumbum, ferrum. Sub quibus

Metallum

intelliguntur orichalcum ⁊ calybs. ¶ Aurum ab aur(a) .i. ſplendore nomen habet. Aureus ex auro factus. Auratus cui ſuperficies aurea eſt. Auraria locus vnde effo ditur aurum: ſic argentaria ferraria ⁊c. Argentũ grece argyron dicitur. hinc phy largyria .i. amor argenti: ſcȝ auaritia. Electrũ miſtura quedaȝ auri ⁊ argẽti. pli. li. xxxiij. Aurum in quo quinta argenti portio eſt electrũ vocatur. Electrum etiã eſt ſuccinum .i. gummi vel lachryma aut ſuccus ex arborib(us) pinei gñis profluẽs: bar barigleſũ vocant. Orichalcon eris ſpecies a montibus dictu(m) e quibus effoditur. oros mons: eſt chalcon es male dicitur aurichalcũ. Inuenitur vtrũq(ue) plr. Martia lis. Uera minus flauo radiant electra metallo. Papi. Emicat effigies ⁊ ſparſa ori chalca renident. nec dicas duo ferra: ſed duo ferramẽta. ¶ Lardũ vel laridũ caro porcina plr reperitur. Oui. j. faſt. pinguia cur illis miſcentur larda diebus. Seuũ eſt pingue durum in bobus vnde fiunt candele quibus quotidie vtimur. Minyum .i. rubrica terra rubra. Frumẽtum ſpicis continẽt. vt Hordeum quod pluraliter re peritur. Uerg. Grandia ſepe quibus mandauimus Hordea ſulcis Infelix lolium et ſteriles dominantur auene. vbi etiã auena habet plurale. Siliginem Plinius dicit eſſe delitias tritici coctimum fieri ex ſiligine panem. ideo Torrentinus credit ſiligi nem eſſe quod vulgo triticũ dicitur. zea quoddã frumẽtũ orientis ⁊ Cãpanie. per ex cellentiam ſemen dicitur: hinc fit alica. gort. Pãnicũ quoddã frumentũ cuius gra na in diuerſis locis collecta ſedent ſicut panniculi. Milium paruũ ſemen vnde fit puls. Legumen eſt quod folliculis continẽt: vt faba piſa lupinus eruũ vitia ⁊c. Melo putant barbarum: vtitur tamen palladius. Citrinus eſt cucumeris ſpecies Cannabis ⁊c. ¶ Plurale tenent quoq(ue) raro. Gnia eſt. noia abſtracta .i. ſubſtãtiua ab adiectiuis deducta cũ nominibus quinte declinationis ⁊ nolbus elementorum: raro tenent pluralẽ numerũ. Exempla de abſtractis. Iuuentus .i. etas iuuenilis et ipſi iuuenes. Iuuenta .i. etas iuuenilis. Iuuentas dea iuuentutis: grõ iuuentatis: iuuenilitas .i. iuuẽta. ſocordia ⁊ vecordia .i. ſtultitia: ſic parſimonia caſtimonia me moria eloquentia ſapientia ſophia philoſophia diligẽtia elegantia auaritia iuſti tia inſania amentia paupertas prudẽtia inopia amicitia: ſed inimicitie ſepius plu raliter dicitur parcitas pernicitas: adoleſcentia: pueritia infantia clementia facũ dia humilitas ſenium marchor charitas pinguitudo ſenecta ſenectus poetica dia lectica ⁊c. Exempla de nominib(us) quinte: vt fides rabies pernities caries dies pro tẽpore. Sanies ſanguis corruptus ⁊c. Exẽpla de nominib(us) elementorũ terra aqua aer ignis: que pluralẽ admittunt oia pret(er) aer: vbi nõ totũ elementũ: ſed aliquas partes ſignificamus. Habẽt quoq(ue) plẽm ex alijs cõplura vt ſine dubio dies et res cũ pluribus quinte declinationis nominibus: ⁊ multa abſtracta: ideo dixi, nõ ſemp ſed raro. Celius Ciceroni. Solet infirmorũ amicitias ſibi qualibet impẽſa adiun gere. Plãcus ad Ciceronẽ lib. x. Amicitias plr dixit. ſic ipſa. Cicero lib. j. ad Atti. Ille ambitioſe noſtre fucoſq(ue) amicitie, ſunt in quodã ſplendore forenſi. Oui. Tur pe quidẽ dictu: ſed ſi modo vera fatemur. Uulgus amicitias vtilitate pbat. Ne ve reris hos viros imitari. Tacitus. Multorũ amicitijs innixũ. Iterũ Cice. lib. vij. ad Atticũ. Soles cõglutinare amicitias teſtimonijs tuis. Gell. li. ij. Qui ſe ad lr̃as me moriaſq(ue) veteres dediderat. Itẽ lib. iij. Ita in veteribus memorijs ſcriptũ legimus Uictruui(us) quoq(ue) memoriarũ gradibus dixit. Gel. lib. ij. Curas vocũ verborũq(ue) elegã tias. Idẽ ſepe philoſophias dixit in lib. v. Sũptũ miniſtrauit ⁊ philoſophias do cuit in ſacris. Ego iuſtitias iudicabo. Gel. lib. iij. petulantias dictorũ. Cic. etiã cha ritates dixit. Gellius ignauias inſidias iniurias: atq(ue) alij alia: ſed rariſ raro vten dum eſt. Senecta per ſe bene d(icitu)r q̃uis olim cum additione ſenecta etas ſemper dice bant. Tacitus Flaccũ ſpernebat ac debilitate pedum inualidũ. Inuenies plura in plurali nũero: ſed vt ſepe dixi raris raro vtere. neq(ue) a ſummis viris aliqñ dicta. niſi fuerint penitus obſoleta: vt antiquiſſima omnino tanq̃ colubros fugito.

Septẽ metallorũ nomina magis vulgata.
Aurum.
Aureus
Auratus
Argẽtum
Electrum.
Aurichalchũ nõ latina vox eſt
Lardum
Seuum
Minyum.
Hordeum.
Auenam
Amicitia
Memorie
Elegantie.
Phie
Senectus.

¶ Raro pluralia.

Uix plurale tenent limus cum ſanguine fumus:
Et fimus ⁊ mundus: muſcus cum nemine pontus:
Leptorum carcer ſopor ⁊ puluis penus vncus.

Feminina Ceſtus ceu cultus pro auro: ros & geminus.
Gloria: fama: lues. pix: galla: fames: fuga: vita
Culpa ſtrues: pax: gaza: ſalus: cum indole: arena.
Mors: tuſſis: proles: tabes: labes: ſobole ſq;:
Talio cum cholera: ſitis. atq; humus: & pituita:
Lux: plebs iungantur pubes: contagio: bilia:
Vir: cenum: fel: pus: ver: nectar: ador: nihil: hepar
Nil: iubar: & nihilum: gluten: vulgus: pelagusq;:
Neutra. Aeuum: ſal: barathrum: cum manna: mammona paſcha:
Iuſtitium: fenum virus cum mane neceſſum:
Atq; neceſſe: ſalum: ſolium: fas: inſtar: & halec.
Adde nefas: letum: vitrum: viſcum: atq; macellum:
Et nitrum: ſpicum: ſinumq;: geluq;: ſolumq;
Atq; lutum. Sunt his qui longe plura notarunt.
Si bene diſcutias doctorum ſcripta virorum.
Multa cecus cernes: q̃ lex vult grammaticorum.

Limus
Sanguis
Fumus
Fimus
Mundus.
Sol
Soles.
Fumi.
Muſcus.
Nemo
Pontus
Carcer.
Sopor.
Puluis
Penus.
Uncus
Ceſtus
Virgil'. In mediũ geminos imma͂ni põdere ceſtus Proiecit q̃bus acer erix in bella vetus ferreq; manum &c.
Ceſtum
Cultus.
Ros.
Geminus
Gloria

¶ Raro hñt plem nũerũ hec noĩa. Limus ſanguis fum⁹ &c. q̃bus aliqui plura iũgunt. vt declarabo. multa tñ cõtra grãmaticoꝝ r'las inueniet quiſq̃s doctiſſimorũ monumẽta diligẽter euoluerit: ſed parce inuẽtis p̃ce vtamur: neq; vti formidemus nimiũ. Lim⁹. i. cenũ & terra madida. Lutũ idẽ. Sãguis i. ſacris ſolũ pl'r legi: vt viruũ ſanguinũ. Fumus. Mart. Uẽdere nec vanos circa pallatia fumos. Ceſar pl'r vtitur pro ſignis illis que inter hoſtes per diem fumo ſolent fieri: queẽadmodũ per noctẽ ignibus. Fimus eſt ſtercus animaliũ: idem eſt letamen. Mundus. Plinius libro. ii. naturalis hyſto. Alios innumerabiles tradidiſſe mundos. Sic ſoles legimus quia plures aliquando videntur eſſe. Itẽ pro coloribus nõnunq̃ ſumitur. Quint. lib. xi. Uitandos ſoles atq; ventos. Pli. Aqua ſiccata ſolibus. ſic apud Uir. ceteroſq; poetas ſepe. De fumis iterum. Quid. iiij. faſto. Cerulei fiãt puro de ſulfure fumi. Sic ſumos dixit Uirgil. muſcus lanugo vel herbula viridis in muris ripis arboribusq; Uergil'. Muſco circundat amare corticis. Apuleius in plurali muſcis dixit in libr. ij. de aſino. Saxũ inſurgit in ſpelunce modũ muſcis. Nemo ſepius maſculinũ aliquando etiam femininũ. Pontus. i. mare & regio quedã aſie. Carcer captorũ locus. ſic tñ aliquando in pl'r reperitur. Firmicus. Carcerũ ſqualoribus premitur. Seneca. Plenos carceres. Sopor. i. ſopnus: aliqñ etiã mors. Hora. Ergo & quintiliũ perpetuus vrget ſopor. Puluis. Hora. pl'r pulueres dixit. Penus: ſic penum & penus intellige cuiuſcũq; generis ſit penus. Uncus teſte Curio. pro ferro quo corpora noxiorum mortuorumve trahebãtur. notum apud Suetoniũ & Senecã. Ceſtus ſine diphthongo cingulũ Ueneris & zona ſponſe nubentis legitimo matrimonio: vnde inceſtũ dicimus nõ legitimo matrimonio. ſed ſacrilegio. hinc ceſticulus eſt illud q̃d mulieres imponunt capiti qñ portant aliquid. Caeſtus per ae diphthongũ eſt lorũ quo pugiles pugnã committebãt: vtrunq; eſt quarte declinationis. Ceſtum ſine diphthõgo neutri gñis eſt furcula q̃ ſubijcitur viti ne pendeat. author Uarro in re ruſti. Cultus teſte Curio p̃ eo q̃d vulgo ſoliũ auri dicitur. Ros. Uerg. tñ rores dixit & Columel. cum Plinio roribus. At rorũ aut rorũ nuſq̃ legi. Geminus dens in extrema gingiua occultus, is nouiſſimus naſcitur. Cic. & plures genuini pl'r numero dixerunt. Genuino rodere eſt occulte reprehendere. Sequẽtia feminina ſunt. Gloria

Quint. Conſentiens laus bonorũ gloria appellatur. Inanis gloria eſt vana ⁊ falſa
laus. diminutiuũ eſt gloriola. inuenit plr. Gel. lib. j. has ille inanes cum flaret glo-
rias. Itẽ lib. ij. Queſtu atq; compendio gloriarũ. Fama, lues, ptr. Salla ſutorũ in-
ſtrumentum: etiam eſt fructus quercũ. vt dicit Calepin⁹. Fames. Fuga. Uita p mo
do viuendi. pluraliter leges. Terẽ. in adel. Inſpicere tanq; in ſpeculo hominum vi- Salla.
tas iubeo. Tacit⁹. Si deus aliquis vitas aut veſtra tẽpora repente mutaſſet. Uirg Uita.
vj. ene. Tenues ſine corpore vitas. i. animas. Laerti⁹ ſcripſit vitas phorum. Hiero
nymus vero ſanctorũ patrũ. Gel. lib. xiij. capi. ij. Quibus ocium et ſtudium fuit: vi-
tas atq; etates doctorũ hominũ querere ⁊ memorie tradere: ne verearis ſic loqui.
Culpa. Strues lignorũ cõgeries. Pax plurale paces inueni non pacũ aut pacibus Strues.
niſi apud Plautũ in Perſa. Hora. Hoc paces habuere bone. Idẽ. Bella quibus pa Pax.
ces longũ diffundit in euum. Sal. in iug. Bella atq; paces. Gaza. i. cenſus ⁊ diuitie
⁊ quicquid poſſidem⁹. reperitur plurale. Luca. lib. vij. Eouſq; premunt tentorias Gaza.
gazas. Seneca, in hercule furenti. Gazis inhians ⁊ eſt cõgeſtio pauper in auro. Ga Salus.
zarũ nondũ legi. Salus. Marſilius tñ ſalutes ⁊ ſalutibus dixit. Et Hiero. lib. Reg. Arena.
ij. Magnificans ſalutes regis ſui nõ libenter imitarer: q; tota doctorũ ſchola recla- Indoles
mat. Indoles eſt in pueris ſignificatio quedam future probitatis: in viris ſignum
eſt preſentis virtutis. ⁊ aliqñ in malũ capitur. nõnunq; ad inanimata transfertur.
Arena ſalus. Ceſar plr carere dixit. tu libere plurali vtitor. Luca. lib. x. Et diras cal
cauit Ceſar arenas. Gel. lib. v. in camporum q; arenarũ ſolitudines conceſſi ſic ceteri Mors.
fere omnes. Mors ponunt hic grãmatici: tu nihil dubites vti pluraliter. Tacitus.
multas mortes iuſſu. Meſſaline patratas. Idẽ. Pleriq; liberũ aut parentũ mortes Mortes.
deflebant. Idẽ obitas pro republica mortes. Cice. Quibus videmus optabiles fu- Mortibus
iſſe mortes. Ouid. xj. met. Deficit ars animiq; cadunt totidẽq; videntur. Quod ve-
niunt fluctus ruere atq; irrũpere mortes. Sil. lib. ij. Uidi alios morteſq; virũ. Uale.
maxi. lib. v. Referamus eos qui mortes equo aio tolerarunt. Tacit⁹. Laudatis anti
quorum mortibus per exitus. Idẽ Uaria pereuntium forma ⁊ omni imagine mor- Legendũ
tium. Seneca in natu. queſt. Ergo in tantis erroribus es vt eſtimes deos mortium moribus.
ſigna premittere. Gel. lib. vij. Id ⁊ mortibus legibuſq; multis oſtenditur ſic mortes Tuſſis.
mortuum mortibus leges apud Pliniũ/Lucanũ/Firmicũ: ⁊ plures. Tuſſis lectũ
eſt plurale tuſſes. ⁊ Plinius genitiuo tuſſium vſus: teſte Lãciloto. Proles Martia Proles.
nus dicit plurale habere proles prolum prolibus. Tabes. Labes ruina vel dede- Labes.
cus vel macula. plurale labes legitur: nõ labium aut labibus. Cice. in officijs. Huc *Teren-
tu quas conſcientie labes in animo cenſes habuiſſe que vulnera? Gel. Contra vi- tianus ſuf
tiorum fraudes animorũq; labes ac peſtilentias aſſeuerabat. Itaq; latiniſſimi di ficit. vitare
cunt philoſophi tres eſſe reipublice labes. Soboles plurale ſoboles apud Colum labes ⁊ ca
lam eſt libro decimo. Cuſtodiri debent ne noue ſoboles effugiant. ſobolum aut ſoboc rere ſordi-
libus nuſq; legi niſi forte apud grammaticos. Talio. Cholera morbi genus ⁊ vnus bus.
quatuor humorum. Sitis. Pituita morbus quidam. grece phlegma dicitur. Plini. Talio.
pituitas dixit. Lux pluraliter legitur pro diebus luces ⁊ lucibus: non lucum aut Colera.
lucũ: Ouidius. Poſt ſeptẽ luces iuni⁹ actus erit. Idem in eodem ſexto faſtorum. Pituita.
Aſpicit inſtantes medijs ſex lucibus. idus. ſic idem alibi ſepe ⁊ ipſe: ⁊ alij. Apulei⁹ Lux.
in prima ſignificatione capit dicens de cometis. Sed plerunq; luces iſti repentino
orte ſtatim occidunt. Plebs vel plebes: Pubes. Cõtagio morbus contractu nocens.
Bilis. i. cholera capitur interdum pro ira. ne moueas mihi bilem. Proſapia id eſt Bilis.
progenies. his adijcitur rheſina quoq; ⁊ ſitiſana: que ſub menſuratis ⁊ in ponde-
relatis: contineri poſſunt. Hir. Cenũ terra humore reſoluta. Fel/pus/ver ne- Cenum.
ctar/odor/nihil/hepar: licet hepata nonnulli dixerint vt Fella. ego neutrum plu-
raliter apud doctiſſimos inueni. Nil/iubar/nihilum gluten. ſic glutinum ante de-
clarata ſunt. Uulgus: maſculinum tamen aliquando pluralem habet. Cicero Sa Uulgus.
turnum maxime colunt vulgi. ¶ Pelagus Cicero pluraliter, pelagia in lib. de fini- Pelagus:
bus honorũ. Euum. i. etas longa. Hierony. in iij. lib. Eſdre. plurali vtitur dicens. Euum.
Maieſtas omnium euorum. Ouid. Perſequar vt cunctos nullis datus omnibus euis.
Pli. lib. xiiij. ca. j. Tot euis incorruptũ dixit. Sal quod maſculine pluralẽ habet pro
ouis condimento. Colu. Si ſordet oleũ frictos ⁊ adhuc calentes ſales inijci iubent. Barathrũ
Salibus integris adoperiunt. Idẽ. Carnẽ ſalibus aſperſam. ſic apud Paulum iu-
riſconſultum inuenies ſales: gtm ſalũ aut ſaltũ nuſq; legi. Barathrum locus athe
nis erat vñ dãnati p̃cipitabant: ⁊ capitur p immẽſa pfunditate: ⁊ inferno. Manna

mãmona paſcha. Iuſtitiū, q̄ſi iuris ſtatio, dr̄ iuris dicendi intermiſſio: qđ fieri ſolet
publico rei publice luctu ⁊ calamitatib⁹. Itē tp̄e meſſis quoddā ſit iuſtitiū ne agri
cole impediant. Fenū. Apuleius tamē pluraliter dixit. iij meta. In aſini faciem fe
Fenum. na rodebamus. Virus: mane: neceſſum neceſſe. Letum. i. mors. letalis. i. mortifen
Salum. vt letale vuln⁹. Salū. i. mare a greco ſalo. i. moueo ⁊ fluctuo. Soliū ſella regia Ver
Solium. gi. Solio rex infit ab alto. Eſt etiā vas quo in balneis vtebant. ⁊ vas ſepulchrale
in quo defunctus condit. Curtius. Septimus dies erat ex quo corpus regis iace
Vitrum. bat in ſolio. Pli. li. xxxv. pluraliter dixit. Qm̄ ⁊ defunctos ſeſe multi fictilib⁹ ſoliis
Viſcum. condi maluere. Fas inſtar halec nefas. Vitrū inueni(s) apud poetas plurale vitra
Macellū. Viſcum vel maſculine viſcus vtrūq̄ ſine plurali: eſt glutinū quo aues capiuntur.
Nitrum. Macellū locus vbi obſonia vendūtur queciiq̄ nō ſolū carnes: a macello quodam
Spicum. latrone cuius domus in eū vſum fuit diruta. Ennius. Macella dixit teſte Capro.
Spicus. Nitrū ſalis ſpecies quo ſordes corpoꝝ veſtiūq̄ purgant. Spicū acumē ad ſpicei ſi
Sinum. militudinē pro eodē dr̄ ſpicus. ⁊ hoc plurale hꝫ teſte Seruio. in. j. geor. Cice. in ara.
Solum. Spicū illuſtre tenens inſigni corpore vgo. Sinū pro vaſe. Bel. Solū terra. Verg. in
Lutum. j. geor. dixit. Ne ſaturare fimo pingui pudeat ſola. Lutū cenū. Ceſar luta dixit: te
Orcus. ſte Capro. Lanci. preter hec vulgata alia adiecit cō pluſcula. Et primo maſculina
Bolus. Orcus pro inferno dictus quaſi vrgus: teſte Varanio. Bolus qđ nonnūq̄ plr̄ inue
Erebus. nes. Erebus pfundior inferni pars. Halo circulus circa lunam. Arrhabo. i. arrha.
Halo. Vter coriū quo liquamina ⁊ oleū continent: atq̄ etiā vinū ⁊c. gtō plurali caret: te
Arrhabo. ſte Lacilo. qđ verū nō eſt: ſi Capelle credimus. Iungūt quidā cinis fruſtra. Suet.
Vter. in Domit. Clam intulit cinerib⁹ ſue filie. Ouid. viij. met. Plus cinerū hemonie ſul
Cinis. cis telluris aratur. Idē. verſa eſt in cineres ſoſpite Troia viro. Dolus gtō tm̄ plu
Dolus rali caret: vt quidā dicunt nec adeps adipū habet cū adipes adipibus legamus.
Veheſ. Quinti. li. ij. Itaq̄ ſibi attenuandos adipes. Colu. Nō adipib⁹ obeſa. ¶ De femi
Adorea. nis. Luna. licet legamus lunaſq̄ ſequentes. Vehes gtō / dtō / ablō q̄: in plr̄ caret.
Oliuitas. menſura quedā eſt ⁊ plauſtrū. adorea. i. gloria maſtix. Inquies ſubſtantiuum vt re
Spata. quies. Ira irarū ⁊ iras hꝫ: iris nūq̄ ira dicit Lacilo. ſed fallit. Terē. in eu. Quibus
Ora. iris impulſus. Oliuitas. i. olei. vindemia. Autūnitas. Aluus. Spata inſtrm̄ phar
Solū neu macopolarū. Pli. Medicinā permiſcentes ſpata ter die. Tellus qr̄ elementi nomē
tro gñe dr eſt aut dea terre. Pli. Tellurē ſcindim⁹ ferim⁹ arbuſta. Ora pro fune nauis. legim⁹
quicq̄d ali tñ oras. Liui⁹. viij. de. ij. bello punico. Tradāt ſcalas oras anchoraſq̄. Fabi⁹. Orā
cui rei ſub ſoluentib⁹ bene p̄cemur. ¶ De neutris Cice. dixit lib. v. thuſc. Calceamentū ſoloꝝ
iacet vñ na callū eſt. ſolū eſt quodcūq̄ ſupponit. vnde nauis ſolū dr̄ mare. Ouid. Aſtra tenent
uis ſolum celeſte ſolū. aliqñ ponit p corio ⁊ eo ſenſu eſt verbū Tulij / Martialiſq̄. Et morde
eſt mare. re luto putre vetuſq̄ ſolū. Idē. Pictorū ſola baſiata regū. Altū p mari. Verg. cū di
Vergilius xit. Tranqlla p alta. Collū colla facit nō collorū aut collis: teſte Lacil. nec os: oriū:
Subtrahi lꝫ ora ⁊ orib⁹ id nō verū eſſe ex dictis patet. Defrutū defruta nō defrutorū aut de
turq̄ ſolū. frutis vt idē vult. Iecur iecinora nō iecora vt vult idē. Balſamū balſama nō oꝝ pe
Dibaphū cu pecua tm̄. vt alliū allia: vlpicū vlpica. Dibaphū purpura bis tincta dibaphatū
Album. tum. Carent ita plurali: teſte eodē. Albū pro tabula. Plini. in p̄fatione. Nō eras in
Meditul= hoc albo. Sueto. in tyb. qm̄ ſi pateret aſcribi albo. Et in nerone. Nomē ſuum in al
lium. bo profitentiū. Apuleius albū muſarū. Meditulliū. i. mediū loci ſpatiū. medium
zacharū. dici nō media dierum. Melimeli liquor quidā ex melle. Aſylū bene facit aſyla. at
Summiū. aſylorū nō legi. Sabulum Baculum. Teruntiū pro minimo precio. Cice. li. v. ad at
Vernaclū. ti. Teruntiū nego. ſumptū factū. Epityrū cōdimenta oliuarū. hoc ad mēſurata per
tinet vt butyrum oxyporū moretum halicaſtrū piper coſtum amomum: lꝫ amomis
dixerit Perſius zacharū. nō zucarum. Pli. zacharum eſt mel in arundinibus col
lectum gūmiū mō candidū dentibus fragile. Summiū gtūs pluralis eſt a gūmis
Strata. Minerua pro cena. Illicium: ſolū infima pars caſei. Vernaclū terra reſoluta. Fa
Huber. feu, um pro mētula. Hyſopum qr̄ herbe nomen. Agaricū. Euphorbium. Ceruleū
pro arena quadā. Buxū buxa facit: buxorū rarū eſt: papyrū abdomen: lumen: chas
os ſinapi: hoſtum cōfectura quedā ex oleo. pedum ſtratum qđ ſupponit equo: vul
go ſella dicitur. Plin. ſtrata dixit: nō tamē ſtratoꝝ nec ſtratis. manphur. Temetū
Callum: Cicero. iij. Tuſcu. Ipſe labor quaſi callū quoddam obducit dolori. Huber
Capital. pro copia. Capital faſcia qua capillos capitis cōnectimus: ⁊ crimen capitale. ſ pe
crimen. Iunge predictis vnumquodq̄. Iungunt alij ad hec plura: ſed in hoc plerīq̄
falluntur: quia in duobus auctoribus authoribus non reperta nuſq̄ inueniri teme

varioſauſu illico clamitant: itaqꝫ ſi qua dixero carere aliquo caſu tātiſper i llo abſti
neat dum in claris authoribus meſſalli intellexeris: & tñ illos potius ꝙ me nutare
ita tñ ne quid affectare: neue raro inuētis glorieris inepte: & paſſim vtendū putes.

Singulari numero carentia.

Diſtribuens numerus: cum cardine: feſta: libriſqꝫ
Cum ludis: vrbs: multa carent numero iſta priore.
Dant quidam libri numerum tantummodo primum.

Numeri diſtributiui vt bini terni: carent ſingulari nũero: niſi rariſſime vt Septe
Numeri cardinales vt duo tres quatuor &c. ſub his
no gurgite. de hoc in Syntaxi. Numeri cardinales vt duo tres quatuor &c. ſub his
cōtinentur tot quot totidem aliquot. vnus principiū numeri eſt: nō nũerus. Tertio
nomina feſtorū aut ludorum ſingu. nu. carēt vt apollinares circēſes geniales quinqua-
tres &c. Ludorū noia vulcanalia bacchanalia ſaturnalia opalia vinalia agonalia
neptunalia quinquatria lupcalia magaleſia floralia liberalia lucaria feralia &c. fe
ſtorū noia. quorū autē deorū fuerint: deriuatio indicat vt vulcanalia vulcani &c. quin
quatria feſta qui quinqꝫ dies palladi fiebāt &c. Plau. ſingulariter dixi. bacchis bac
chas metuo & bacchanal tuū. Notandū circa feſtorū noia. ꝙ gtm̃ per ſcdam decli.
ſepius feſtorum noia faciūt. dtm̃ vero & abltm̃ per tertiā. Valeri. Saturnaliorum dies
apud grecos quoqꝫ feſti habent. Horat. ii. epiſt. Quid fiet ab ipſis ſaturnalib⁹ huc
fugiſti. Maſuri⁹ Sabinus. Vinaliorū dies Ioui ſacer eſt. Iuue. Totis quinquatrib⁹
optat. hoc etiā per ſcdam dtm̃ abltm̃qꝫ efficit. Ci. ad celliū. Ita tumultuoſi ſ ? tiones
ita moleſte quinquatriis afferebant. Quedā gtm̃ etiā per tertiam efferūt. Varro. Fe
raliū dies a ferēdis in ſepulchra epulis dicti. Item floraliū dixit vt Maſurius libe
raliū & lucrariū. de his multa dicit Macro. i. ſatur. ca. ii. vbi oſtendit Viridia adie-
ctiuum viridiū facere. ſubſtantiuū pro viridiorū: & ſignificat loci viriditatē. & vecti-
galia l3 tertie decli. ſit: tñ facit vectigaliū vel. orum ſed vectigalibus tm̃. vt ancilla an
ciliū vel anciliorū; Sueto. in aug. circa finem vectigaliorū dixit & alibi vectigaliuz
Parentalia lium. vel orū ibus. ferie q̄ parētibus defunctis fiūt. Solēnia ſacra q̄ ſin
gulis annis certo tpe fiunt. Magaleſia feſta & ludi matris deorū: ſcd ludi potius
Magalenſes dñr. Quedā puto ſcde declinationis: ſcȝ orgia bacchia ſacra & queq̄
ꝙ cerimonie. Repotia ferie quū poſtridie nuptias apd̄ nouū maritū cenat ꝙ quaſi
reficiat potatio. Hora. Ille repotia natales alioſve dieruz feſtos albatus celebret.
Gel. lib. ii. Nuptiis aūt & repotiis ſeſtertiū milies eſſe. Chariſtia orum. ferie in quib⁹
ſimul cognati cōuiuabant. Ouid. Proxima cognati dicere cariſtia chari. Male ca
pitur chariſtia pro charitate annone. Encenia innouationes dedicationeſqꝫ tem-
plorum. Idem feſtorū noia ſunt latine & nco mente &c. Quarto ſingulari carēt multa
librorum noia: vt georgica bucolica rhetorica orum chronica byblia &c. ſed ſignificantur
ſemp partialia (vt ſic loquar) opuſcula vel libri vt notauit Nebriſſen. vbi aūt vnicū
librū ſignificamus aut vnū poema vel opuſculū ſingulari vtimur. vt. xenophō in
economico. Virgil. in i. bucol. vel georgico. ex quib⁹ liquet error corum qui putāt hec
in ſingulari eſſe feminini gñis. vt ait Nebriſſ. n. Grāmatica grāmaticorum non dici-
mus teſte Lancillo. Quedā librorum noia ſunt ſingularia feminini gñis vt thebais:
eneis. Marcel. etiā dicit pluraliter eneida orum. teſte eodem. Multa oppidorū ne-
mina carent ſingulari nũero. Maſculina quidē vt Pharriſii gabii locri &c. Femini
na vt thebe athene bruge. Neutra vt artaxata hieroſolyma: qd̄ etiā hieroſolyma
me. per primam ſingulariter reperitur ꝯtra Vallā. Sueto. in Aug. Caium nepotē
quod iudeam preteruehens apud hieroſolymā non ſupplicaſſet collaudauit. Ta-
citus. Conditam vrbem nomine ſuo hieroſolymam feciſſe. Idē. o.nucs preter Hie-
roſolymam vrbes victorie exercitu tenebat.

*Numeri cardinales

Feſtorum nomina.

Quinquatria.
Saturnalia
Feralia.
Viridia.
Vectigalia.
Parētalia
Solennia.
magaleſia
Orgia.
Repotia
Cariſtia.
Encenia.
Librorum nomina.
*Librorum noia ſingulari feminini generis.

Oppidorū nomina.
Hieroſolyma.

Maſculina tantum pluralia.

Maſculei generis ſunt hec pluralia tantum:
Annales: ſentes: cancelli: liberi: amores:
Vepres carceribus luceres canis lemures do.

Fur furibus geminis natales:celitibus ceu
Manes ⁊ caſſes ſuperi loculi atq; penates
Cuiq; prius foret as:maiores atq; minores
Primores faſti vel faſtus.adde quirites
Et pugillares feres careſq; faleſq;.
Atq; lares:piſces ſignum:ceu menſtrua menſes
Atq; fori faces proceres:ſic poſteri ⁊ antes.
Mores infert ⁊ ambo dabis ſic codicq; cilli
Interdum numero potientur pauca priore.

Annales. ¶ Maſculina tñ pluralia ſunt: annales ſentes cancelli ⁊c.quoꝝ nõnulla aliqñ re
periunt̃ in numero ſingulari:que nec penitus refugiemus neq; affectabimus. An
nales libri cõtinentes quid quoq; anno geſtũ ſit.aliqñ ſingulare inuenitur. Gelli.
lib.xvi. Petimus ne annalẽ hunc Q.Ennij.Idẽ libr.xiij.cap.xxi.Qui legent Cneij
gelli annalez tertiũ.Idem lib.xv.Si annalem vndeuigeſimũ.Q. Claudij legiſſes
Sentes. Idem li.vi.Locũ iſtũ totum huc ex piſonis annali tranſpoſuimus.Eodẽ ablto ꝟ
Cancelli tur alibi ſepiſſime.Sentes teſte Phoca.i.ſpine ꝙ a tangentibus ꝙ̃ primũ ſentiũt
Cãcellus. ſic dicunt̃.Bapti.Man.in.i.cala.feminine neſcio quo authore vſus eſt.Cancelli li
Liberi. gna vel ferramenta inter ſe modicis interuallis poſita:vt in feneſtris ⁊c. Calepin⁹
Amores ponit ſingulare.Sed non ꝓbat.Liberi.i.filij ⁊ filie ⁊ aliqñ vnicus fili⁹ vel filia.Amo
res pro turpibus ⁊ venereis niſi adiectiuo diſtinguantur: veluti,honeſti amores.
Vepres Amor ſingulariter etiam aliquando de inhoneſta libidine dicitur .Vepres rubus
aut ſpina.Sidoñ.in.ij panegy.Ille per obiectos vepres timet. Verg.hirſutos ve
pres.Sene.in hyppoly.Acutis aſperi vepr⁹ rubis.Reperit̃ ſingulare.Colu.li.xi.
Vepres Hunc veprem manifeſtum eſt interire non poſſe.Ouid.viij.meta.aut lepori qui ve
Carceres. pre latens hoſtilia cernit.Ora canũ.Hierony.Eſaie.xvij.Quis dabit me ſpinam ⁊
veprem.Melius eſt maſculinũ:lʒ Priſcian⁹.femininũ eſſe dixerit ꝓpter diminuti
uum vepecula.Carceres vnde equi incipiunt curſum.Verg. Ut cum carceribus
ſeſe effudere quadrige.docet hoc Seru⁹ poteris tñ in hac ſignificantia ſingulari
ter flectere.Cice.A calce ad carcerem reuocati.Verg.v.ene.Ruuntq; effuſi carcere
currus.Ouidius.x.met.Signa tube dederant cũ carcere pron⁹ vterq; Emicat.Lu
Cani. ceres nobiles quidã Romani:vt Tatiẽſes Quintũ Fabij. horum vnuſquiſq; (vt
opinor) dicebatur Tatienſis vel Fabius ⁊c.Cani albi capilli in ſenectute.Lemu
Lemures. res:larue ⁊ terrificationes nocturne.Apulei⁹ ſingulari vtitur in libro de deo So
cratis dicens.Hunc vetere in lingua latia inueni lemurem dictum furfures puſtu
le que ex capite reſoluuntur:pro purgamento farine etiã ſingulariter dixit. Sere
Furfures. nus.Additur excuſſus niuea ſimilagine furfur .Gemini ⁊ gemelli fratres vno tpe
Gemini. nati.Plau.tamen in menech.ſepe in hoc ſignificatu ſingulariter vtitur. Natales
Natales. generis nobilitas aut naſcendi conditio:vt claris natalibus ort⁹ vel obſcuris na
Celites. talibus.Natalis in ſingulari ſignificat diem natalẽ. Celitus.i.celicole ⁊ ex homi
Manes. nibus dij.Ouidius vtitur ſepicule ablatiuo ſingulari celite.Manes anime defun
ctorum ⁊ dij inferi.Apuleius preter aliorum cõſuetudinem auſus eſt ſingulariter
in libro de demonio Socratis,dicẽs.Utrũ lar ſit in larua nomine deũ manem vo
Caſſes. cant.Caſſes.i.retia aliqñ ſingulariter flecti alibi probant.Superi celites vel nos
Superi. reſpectu antipodum.Inferi qui tartara incolunt vel antipodes. Poſteri poſt nos
Inferi. venturi.Inuenta ſunt adiectiua .Superus,inferus,poſterus.Liuius . Androni
Poſteri. cus in odiſſea.Inferus,an ſuperus tibi fert deus funera Ulyſſes.hic s abſumitur
Loculi. in deus.Loculi ſacculi ⁊ loci pecuniarij vel receptacula feminis.Iuuenalis.Locu
Loci. lis comitantibus itur ad caſum tabule cetera.Catu. Eo loco ſi mulier locos ſo
Penates nebit nunq̃ ij viroſi fient. Apud Martialem pro marſupio locellus ſingulariter
reperitur.Ipſe locellus erit.Penates dij penetrales quos ſue quiſq; domi colit o

pro domo capit. Que in as deſinerēt ſi ſingularē nūerū haberēt: vt primates optimates ⁊c. Optimates ⁊ primates ſummateſq; .i. ciuiū optimi ꝓbiſſimi primi ⁊ ſūmi. Sic magnates .i. nobiliores. In eccleſiaſticis dīr ſepe per ſc̄dam magnati magnatorum magnatis. Infirmates infirmi ciuiū: q̄nq; legūtur in ſingulari. Ci. li. ix. epiſt. ad Atticū Id mandaui Philotimo homini forti ac nimirū optimati. Celius ad Ciceronē li. x. ad atti. Vide ne dum pudet te parū optimatem eſſe parum diligēter quod optimū ſit eligas. Maiores antiqui qui ante nos fuerunt. Minores poſteri. Hec cū dictis: q2 ad vtrūq; ſexum pertinent: nōnulli dicūt in feminino gn̄e reperiri poſſe. Primores cōis gn̄is .i. primi ſepe ſingulariter reperitur: q2 natura adiectiuū eſt: ſed ntō ſingulari caret teſte Seruio. Sueto. Scripta famoſa vulgoq; edita quibus primores viri ac femine notabantur aboleuit. Sil. lib. xj. His ſuper excitam primori marthe ſagunthū. Politia. Speciem quidem primorem viri habētia. Gel. lib. vij. vſq; in primores manus. Idem lib. x. cap. xix. Si me nō fallit qđ quidē in primori pueritia legerim. Cicero in .j. de orat. Ne primoribus quidem labris attigiſſent .i. prioribus. Tacitus. Erat othoni celebre conuiuiū primoribus feminis viriſq;. Sueto. in Tybe. Plerūq; ſe afferebat conſiliariū: aſſidebatq; iuxtim in parte primori. Gelli⁹ lib. ij. Primore aſpectu. Valla. placentinus. Primores dicit a primus comparatiuū eſſe: vt proximior a proximus. hoc nō placet: q2 primiores non primores diceretur: qđ falſum eſſet: ex Gellio deprehenditur. Me veritatis puer tā pulchra dictione in vtroq; numero vti. Faſti faſtorum vel faſtus huius. liber in quo totius anni res populi Romani ſcripte continebantur: ⁊ cauſe feſtorū explicantur ſepius eſt ſcđe declinationis. nec male tn̄ dixit Lucan⁹ (vt putauit Serui⁹) Nec meus Eudoxi vincetur faſtibus annus. quia ipſe Varro in ephemeride dixit. Ceſar faſtus correxit. ⁊ Colu. lib. x. Sequor nūc Eudoxi ⁊ Metonis faſtus aſtrologorum. Horatius in. iij. carminum. Per memores genus omne faſtus faſtus faſtui .i. ſuperbia. Inuenitur etiā faſtus faſta faſtum: ⁊ nefaſtus. vnde dies faſti erant: quibus ſine piaculo licebat pretori tria verba fari ſcz do dico addico ⁊ ne faſti quibus nō licebat ea fari. Ouidius. Ille ne faſtus erit per quem tria verba ſilentur. Faſt⁹ erit per quē lege licebit agi. Quirites .i. Romani: ſingulares obliqui reperiuntur. Horatius epiſto. j. Et amici dona quiritis. Ouidius. ix. meta. Reddenteq; ſuo non regia iura quiriti. Iuue. Gaudia longa feras tamen ima plebe quiritem. Perſius. Heu ſteriles viri quibus vna quiritem vertigo facit. Claudia in nuptiis Honorij ⁊ Marie epuliſq; iam repleto reſonet quirite tyberis. Pugillares tabelle in quibus ſcribimus pro eodem dicimus pugillaria ſingulariter. ibus. et reperitur vtrūq; aliqn̄ in ſingulari. Auſoni⁹. Bipetens pugillar expedi. pugillarē in Euangelio legimus verum vtrumq; eſt perrarum. Seres ⁊ Cares populorū nōia raro ſingulariter reperies. Salles dicta mordacia apothemata dicteria et vrbani loci. Iuue. Et ſalib⁹ vehemens intra pomeria natis grm̄ nuſq; inueni. Ceterū in hoc ſignificatu recte ſingulariter aliquando vteris. Terentius in Eunucho. Qui haberet ſalez quod in te eſt. Cicero in ij. de orato. vtilitatem ſalis et vrbanitatis fateamur. In codez. Nō ſal ſed natura ridetur. Idem in .j. epiſto ad Q. fratrem. Dicendi ſal faceticq; valuiſſent. Idem de claris oratoribus ad Brutum. omnes ſale facetiiſq; ſuperabat. Lares inuenies ſepicule ſingulariter. Piſces ſignum celeſte. Ouidius. etiam ſingulariter pro vna ſtella piſces dixit. Menſes pro menſtruis. Plinius. Cuius ſemen menſes et vrinam ciet. Idem Menſes ſiſti eo bibo putant. Foris pars illa nauis a qua prora in puppim diſcurritur. Cicer. Quū alij. malos ſcandāt. alij per foros curſitent: alij ſentinam exhauriant. Ennius ſingulariter dixit. Multa foro ponens ageaq; repletur. et Gellius lib. xv. cap. vltimo. Stans in ſummo puppis foro. Sunt etiam fori loca ſpectaculorum ⁊ capſe librorum. Diminutiuum eſt foruli. Iuuenalis ſaty. iij. Hic libros dabit. ⁊ forulos. Faſces: id eſt conſulatus aut pretura qua virgarum faſces ante magiſtratus portabantur. Rariſſime in hoc ſignificatu ſingulariter reperies. Proceres accuſatiuo ſinglari vſus eſt. Iuuenalis. Ignoſco procerem ſalue getulice Antes ſulci ⁊ vitium ordines. Vergilius. ij. Georgico. Iam canit extremos effetus vinitor antes. Mores teſte Diomede pro ritu modo: nam ⁊ boni et mali mores dicuntur. mos ſingulare: id eſt conſuetudo. Ambe et ambo. Codiciq; cilli: id eſt ⁊ codicilli: ſic meſis eſt metri gratia. Codicilli: id eſt epiſtole. Sulpitius Cicero. u. Puer mihi obuiam venit cum codicillis. Iuriſcōſulti capiūt

Optiates. Pimates. Maiores. Minores. Primores. * primorē. Primori. Primores a prim⁹ an r. ete. Valla Placentinus deduxit. Faſti vł faſtus. Nebriſſenſis idē aſſerit Lucano contra Seruium. Quirites. Pugillares. pugillaris. Seres. Cares. Sales. Lares. Piſces. Menſes. Foris. Faſces. Proceres. Antes. Mores. Codicilli.

Aborigenes. Ludi. Ephemerides. * Iuuen. In cuius manibus ceu pigui succina tritas carnis ephemeridas. Scyri.

pro literis teſtamentum confirmantibus vel pene teſtamenti vim habentibus nec apud doctiſſimos ſic reperitur ſingulariter: licet Iuſtinianus aliquādo ita vtatur teſte valla. Codicillus eſt paruus codex. Addunt quidā plura vt arctus. ſed Lucanus ait. Tunc oīs palpitat artus. Articulus paruus artus. ❡ Aborigenes olim popul⁹ italie. Gentes pro populis ſi Diomedi credis. ❡ Ludi perſpectaculis. Ephemerides teſte Lanciloto pro libris qui ſingulorum dierum acta continent: latine diaria dicuntur. non credo Lanciloto: quia ephemeris ſingula. reperitur non maſculinum ſed femininum. Gellius. lib. v. capitu. xviij. Diarium ſcribunt: quam greci ephemerida vocāt. Scyri ſpelunce frumentarie loco granarij ſub terris vt eſt in cappadocia ⁊ Thracia. autor Varro.

❡ Feminina tantum pluralia.

Hec muliebria ſunt tantum pluralia: grates.
Suppetie cune: carites: latebre: phalereq́:
Antie: ⁊ ambages: alpes: argutie: ⁊ edes:
Preſtigie: exquilie: bige: cum fratribus idus:
Et decime: inficie: nuge: ſcaleq́ foreſq́:
Copie: et antemne: gades: dire atq́ calende:
Ferie: ⁊ exequie: gingiue: litere: ⁊ antre:
Et decretales inimicitie: quoq́ ⁊ are:
Nenie: ⁊ illecebre: gene: opes: none: atq́ tenebre:
Exuuie: induuie: palee: ſalebre: ſcatebreq́:
Cum valuis: tricet: erme: cum naribus atq́:
Blanditijs: ⁊ compedibus cum ſordibus adde
Clitelle: ſortes: fortune: diuitieq́
Gratie: ⁊ inſidie: ſic cautes: relliquieq́.
Quiſquilie: lactes: mappeq́: mineq́: plageq́:
Nuptie: ⁊ excubie: cum primis: primitijſq́:
Inferie: ⁊ ſcope. Partes ſi factio fiat.
Cetera vix verſu contingit dicere verum:
Interdum numero potiantur pauca priore.

Cune. Charites. Latebre. * Dictio latebra an recte femininis tātū pluralib⁹ adnūeret.

❡ Hec feminina carēt ſingulari ſuppetie cune ⁊c. vt dicūt grāmatici. Ego pro hoīū quedā ſcripti: ulos ſingulariter flexa notaui. Grates / ſuppetie / ⁊ inficie patuerūt. Cic. Gratis gr̄o ſingulari vtitur. Cune: infantiū lectuli. Charites. i. gratie. Latebre loca vbi hoīes ſe occultant. optime ſingulari vteť quiuis. Cic. lib. iij. offi. videāt ne q̄rať latebra piurio. Idē in. iij. lib. epi. ad Ap. In tabule latebra. Sue. in nero. Aliqd ſecretioris latebre ad colligendū aīm deſiderauit. Idē in Vitellio. Extractus e latebra. Tacit⁹. Nō religione neq́ cerimonijs. ſz latebra imanēs exitū differebat. Idē. Si diē latebra vitaſſet. Idē. pudēda latebra ſemet occultās. Gel. li. xij. Impunitatē ex ea latebra ſperaret. Silli. in. j. Ceca q́ latebra pandūt p lapſam ſuffoſſis menibus vrbē. Val. r. Marc. lib. ix. Imbribus petitā latebrā de mētis fati ſepulchrū habuit. Igiť cū tam ſepe hoc nomē ſingulariter legať: miror quid voluerint ſibi grā:

matici niſi inter abūdantia reijciā: vt idem ſignificet plurale & ſingulare: ſed cur de ſigulari tacuerūt. ¶ Phalere equoꝝ ornamēta. ¶ Antie capilli demiſſi in frontem. Apul. lib. j. meta. Crinis appollinis premulſis antijs. ¶ Ambages verboꝝ circuitio & dubius ſermo: ſingulariter raro legit. Pli. natu. hiſto. de luna. Multiformi hec ambage torſit ingenia cōtēplantiū. ¶ Alpes montes Italie femini. gñis contra quoſdā. Sil. lib. j. Aut rapidis fert per ſumma paſſibꝰ alpes. ſi qñ maſculini legat erit per ſubauditionē dictiōis mōtes. Oui. ſingulariter alpe dixit & in actō alpen. et Luca. in gtō alpis. ſic etiā Claudianꝰ: pluresq;. ¶ Argutie ſubtilitates & acute malitioſeq; dictū aut factū inuenitur ſingulariter. Apul. j. met. Argutia nilotici calami ſcripta. Gel. li. iij. ca. j. Audaci argutia fuit. Idem. lib. xij ca. ij. Leui & quaſi dicaci argutia. Idez diminutiuo ſingulariter vtit lib. ij. Argutiola quoq; hec friuola et inanis eſt. ¶ Edes ꝓ palatio vt edes neroniane & pro priuata domo. ſic qñq; ſingulariter legit qui a gtō edis vtitur Plau. in muſtellaria. & actō edem aut Curꝰ. Edes vtriuſq; numeri templū ſignificat: ſed fere ſemper cum adiectione. vt edes ſacra. edes iouis. Preſtigie oculoꝝ illuſio per incātationē vel dexte[illegible]itatē / celeritatē agilitatēq;. Hierony. [illegible]olite potētiā dñi magoꝝ preſtigijs equare, dicuntur etiam preſtigia orū. Vale. [illegible]xi. Improbo preſtigioꝝ gñe nouū ciuitati noſtre vectigal acceſſit: vtrūq; inuentū eſt ſingulariter. Quinti. iiij. Et huius velut preſtigie plauſum petat. Pli. dixit Moſen pſtigij inuentorē. Exquilie mons Romanus. i. mons exquilinꝰ. ¶ Bige cū fratribus: trige: quadrige &c. Bige currus a duobꝰ equis tractus. Trige a tribus. quadrige a quatuor. Seiuge a ſex. Monige ab vnico. & capiūtur etiā ꝓ ipſis equis. Reperiunt aūt hec ſepe ſingulariter cōtra grāmaticoꝝ artē que exigit teſte Seruio vt noia ſignificantia ea que ex pluribus cōſtat ſingulari careant. vt bige ſcale ſcope: ſed (vt alibi bene dixit) hāc plerūq; ꝯfundit authoritas Plin. lib. xxxv. Et in eodē capitolio alia quā Plancus imperator poſuerat victorie quadrigā in ſublime rapiens. Suet. in Tybe. Vix vnius bige adiectione honorari paſſus eſt. Papi. j. theba. Roriſera gelidū tenuauerat aera biga. nil cogebat biga magis ꝙ bigis dicere ne ad poeticā licentiam confugias. Sic idem primo ſyl. Te potius prenſa veheret titonia biga. Et. iij. ſyl. Tollit olorinaq; iubet conſidere biga. Pli. lib. xxx. Euchides pinxit bigā regis cū victoria. Idem lib. xxxiiij. Quadriga regitur ab Alcibiade. Idez. Lena tribus digitis quadrigulā tenuit. Digeſtis de legatis tertio. lege peculiū. Quadrige legatū equo poſtea mortuo. quadrigam etiam dixit Varro: teſte Gellio. quem plures idem dixiſſe mirū eſt non animaduertiſſe. Vale. Maxi. lib. j. Pauſanias in capulo gladij: quo Philippum regez occidit: quadriugam habuit celatam. ff. de edictis. Si triga venerit redhibenda erit tota Et ſi quadriga redhibeatur. Sueto. in. Vitel. Alterū femur ſub debile impulſu olim quadrige. Hierony. in prolo. bybli. Matheus / Marcus / Lucas / et Johannes quadriga dñi. nunꝙ vereor authores tam claros ac multos imitari. ¶ Idus quidaz dies menſis. ¶ Decime pars decima. Hiero. in Deute. ſingulariter vtitur. Quando compleueris decimā cunctarū frugum. ¶ Nuge mendacia & res friuole. ¶ Scale teſtibus Ceſare / Gellio / Diomede: & ceteris. & id verum eſſe oſtendit in Jugurtha Saluſt. dicens. Deinde vbi vne atq; altere ſcale comminute ſunt. qui ſuperſtiterant afflicti ſunt. Nonnunꝙ henicos. i. ſingulariter profertur; ſed diſtinguūt quidā ſic. Scala eſt que ex teretibus lignis ac funibꝰ alia ve materia ſimili huc atq; illuc transferri poteſt. Scale que latiores habent gradus & immobiles permanent. Caius iuriſconſultus. Vel ſcalam ſciens commodauerit ad aſcendendū. Hiero. in geneſi. Vidit in ſopnis ſcalam ſtantez ſuper terram & cacumen eius tangens celuz. differentia non ſemper obſeruatur & plurali ſepius vtimur. Oui. xiiij. meta. de vertumno. Induerat ſcalas lecturum poma putare. niſi dicat pro mobili vtrumq; numerum habere & pro immobili plurale tm̄. ¶ Fores. i. ianue. legitur ſingulariter ferꝭ totū Ouidius. Conſtitit ad gemine lumina prima foris. Plau. in Bachi. Foris increpuit noſtra. Ho. Excluſus fore. Vale. Maxi. lib. ix. Forem cubiculi extrinſecus a cuſtodibus apertam. ¶ Copie pro exercitu. Saluſtius. Memorare poſſum quibus in locis maximas hoſtium copias populus Romanus paruа manu fuderit. aliquando in hoc ſignificatu ſingulariter legitur. Verg. ij. eneid. Reſpicio & que ſit me circum copia luſt[illegible]. Pompeius magnus ad Cicero. in. viij. libro epiſto. ad atticum. vt Brundiſiū ducerem hanc copiam. Idem. Vt cum omni copia ꝙ primū ad me venias. Idem ad Domiciū. Nec ſolus cum iſta copia tantam multitudinem ſu

Phalere.
Antie.
Ambages
Alpes.
Argutie.
Edes.
Preſtigie.
* Preſtigia.
Exquilie
Bige.
Trige.
Quadrige
Seiuge.
Monige.
Idus.
Decime.
Nuge.
Scale.
* Cornel. neceſſaria eſt ſcala lignea: ꝗ craſſitudinē duoꝝ digitoꝝ habeat.
Fores.
Copie.
* Seruiꝰ. dicit virgiliū ꝗſi authoritate ſua fretū de exercitu copiam ſinguli dixiſſe cū copias de exercitu nūero pli dicamus.

Antemne. ſtinere poteris. ¶ Antemne lignum ex tranſuerſo arboris nauis poſitū vnde pen-
dent vela. Hierony. henicos vtitur in ep'la ad Heliodo℞. Antemna crucis figatur
in fronte. Et Luca. lib. ix. Prouidus antemne ſufficit linte ſumme. Antemna etiam
Gades. eſt oppidi nomen. ¶ Gades patuit. Dire furie inferni. Uer. iiij. enei. Ultriceſq; ſe-
Dire. dent in limine dire. lectus eſt gtūs ſingularis dire. ¶ Calende primus dies cuiuſ-
Calende. libet menſis Ferie dies feſti. vulgus aliter carpit dicens Feria ſecunda ꝛc. qđ nō
Ferie. laudo quia puto ſic barbare dici. Exequie funebre officium. Gingiue caro in qua
Exequie. dentes gignuntur. hoc etiam ſingulariter inuenies. Iuue. Frangendus miſero
Gingiue. gingiua panis inferni. Solinus in ore gingiua nulla. diminutiuum eſt Gingiuula
Litere. Apul. pro magia. Complanatorem tumide gingiuule. Litere. i. grammatica ꝛ epi-
ſtola. Sueto. in Caligula. Magnificas Romā literas miſit monitis ſepelatoribꝰ .i.
gerulis baiulis tabellariis portatoribꝰ. reperitur ſingulariter tantū poetice. Oui.
Ante. Quam legis a rapta Bryſeide litera venit. Ante: lapides qui vtrūq; latus oſtij mu-
decretales niunt: alio nomine paraſtade: authore Uictruuio. Decretales pontificū ꝯſtitutio-
Inimicitie. nes: leges aliquādo decretalē ¶ Inimicitie inuenis ſingulare. Cice. in tuſcu. Ini-
micitia eſt ira vlciſcendi tempus obſeruans. ſic ibidē ſepe. Id em in orone ꝓ Deio-
taro. Paruā inimicitie culpā relinquebas. Non verebor igit Enniū interim imita-
ri dicentem. Ego eo ingenio natus ſum amicitiam atq; inimicitiam in fronte prom-
Are. ptam gero. ¶ Are pro penatibꝰ teſte Diomede. ꝛ pro loci proprio in primo ene. Sa-
xa vocant. Itali mediis que in fluctibꝰ aras. Ara are qđ ſit ne puer quidē ignorat.
¶ Nenie carmen funebre qđ etiā epicedion ꝛ monodia dicitur: ꝛ capitur. ꝓ ineptia
Nenie. cum cuiuſlibet cantus ꝛ ſermonis. ꝛ ſepiſſime ſingulariter reperitur contra gram-
maticos. Hora. in primo epiſt. An puerorum nenia ꝛc. Sueto. in Augu. Canētibus
neniam principium liberis vtriuſq; ſexus. Quintilianus libro. viij. Carmen funebre
proprie nenia dicitur. Sido. pro epitaphio cepit dicens. Nenia marmori inciſa per
hendecaſyllabos: dicitur etiā pluraliter nenia neniorū: vt arma armorum in fe-
ſte faſto. Ouidij. Illecebre. i. blanditie ꝛ delectatio ꝛ diuitie ꝛ voluptates ꝛc. ſepiſſi-
Illecebre. me reperitur ſingulariter. Gelli. lib. xij. delectatus nā videbatur illecebra queſtio-
nis. Et libro. xiij. Cum quadam illecebra ꝛ voluptate vtiles. Et libro. iij. Illecebre
voluptatiſq; plenos videret. Et libro. x. Fallaci illecebra. Cice. in primo de legibus.
Que ꝛ ſi eſt illecebra turpitudinis. Ambroſius. Uite dulcis illecebra conſtantem
quoq; mulcet animum. Auguſtinus libro ſecundo confeſſionum. Uita hec qua vi-
uimus habet illecebram. Plau. in menech. Mundicia illecebra eſt animo amantiū.
Gene. Liuius. lib. x. Ad quam illecebram quuz commouetur nemo. Caue hos imitari ve-
rearis. ¶ Gene partes vultus inter malas ꝛ auriculas lectum eſt hoc etiam ſingu-
lariter. Suetonius in Claudio. Graphium et libellos quos tenebat in manu ita
cum magna ſtultitie ꝛ ſeuitie exprobratione ieciſſe in faciem eius vt in genam non
leniter perſtrinxerit. Gelli. libro. x. cap. xxij. Si quis in genam te percuſſerit penas
non det. Gene etiam ſunt oculorum operimenta. Terentius. hodie non compreſſi
Opes. genam. Opes pro diuitiis. None dies quidam in menſe. ¶ Tenebre obſcuritas
None. caligo. Reperi apud Picum ſingulariter tenebra: ne facile imitteris. ¶ Exuuie ſpo-
Tenebre. lia hoſtilibus detracta. Induuie indumenta: Palee. Uirgilius ſingulariter vtitur
Exuuie. Georg. i. Nequaq pinguis palee terit area culmos. Hic Seruius ait. Notandum
Induuie. paleā dictam ſingulari numero contra artem. namq; ex pluribus conſtant: nume-
Palee. ri ſunt tantum pluralis ſecūdū artem. vt cancelli bige ſcope: licet abutātur poete.
Salebre. ¶ Scabre loca aſpera vel aquoſa per que ſalire oportet. reperitur ſingulariter. Ua-
Scatebre. lerius Maximus libro ſexto. Triſtitie ſcalebra. Apul. primo meta. Uerborū ſcale-
bra. Scatebre ebulitiones aque ſurgentes. reperitur ſingulariter Plinius libro
Ualue. ſecundo. Scatebra in Caſſinate fluminis frigide abundantior eſtate. Ualue ianue
Trice. ſiue porte ſiue hoſtia que in ſe replicantur. Trice capilli pedibus pullorū gallina-
ceorum inuoluti que greſſum impediunt. ideo trice dicuntur etiam impedimenta
Apine. et res friuole vt apine. Plautus in Curgu. Quod argentū tu mihi quas tu tricas
Therme. narras: hinc extricare ꝛ intricare pro expedire ꝛ impedire. Apine pro nugis etiā
Nares. ſingulari caret. Therme balnea calefactoria a thermon. i. calidum. imperiti dicunt
ſtufas. Nares naſi ſpiramina. reperitur ſingulariter. Oui. Acta retro naris medio-
q; eſt fila palato. Perſius. Sonat hic de nare canina litera. Lucanus. lib. ſecundo.
Hic aures alius ſpiramina naris adunce amputat. ¶ Blanditie blādimenta legi-
tur quādoq; ſingulariter. Quintus Cice. de petitione cōſulatus. Opus eſt magno

pere blanditia. Cicero pro Plancio. Facilia eſt illa occurſatio ⁊ blāditia popularis
Plautus in bacchidibus. Viſcus merus veſtra eſt blanditia. Propertius. Arguta
referens carmina blāditia. Compedes pedū vincula. Iuuena. ſingulariter dixit ſa Cōpedes.
tyra. iiij. Squalibus in magna faſtidit compede foſſor. Hora. in epiſto. Niuali com
pede vinctus. Sordes immunditia ⁊ auaritia. legitur quoqꝫ ſingulariter. Plautus Sordes.
in penulo. In medio oculo parum ſordis eſt. Tacitus: Sordem ⁊ auaritiam Fon
tei capitonis ⁊c. Apuleius. i. meta. Extreme auaritie ⁊ ſordis. Clitelle inſtrumenta Clitelle.
quibus ſarcine in equis aut mulis portant. hinc equus clitellarius ⁊c. Hinc muli
clitellas tempore ponunt. Sunt etiā clitelle loca quedā ⁊ tormenti genus. Sortes Sortes.
i. oraculum ⁊ dei reſponſum. Hora. Dicte per carmina ſortes. Nonnunqꝫ ſingulari ✱ Sors
ter inuenitur teſte Nebriſſenſi. vt ibi Cecidit ſors ſup matthiā. i. ſpūſſancti oracu nōnūqꝫ in
lum quo apoſtolus eſt declaratus. neqꝫ enī de tanta re ſanctiſſimi viri ſortirentur ſingulari
ſed potius expectare debuerant que in ea re erat diuina voluntas. hec Nebriſſen. numero in
Ego aliter ſentio. ſ. apoſtolos ſortē miſiſſe ⁊ oraſſe ſcientes ſcriptū eſſe prouerbiorū uenitur.
xvj. Sortes mittuntur in ſignū: ſed a dono temperant. Tacit⁹. Sors oraculi haud Fortune.
ambigua nec hic pro oraculo capitur. Apulei. pro oraculo ſingulariter dixit. Apol Diuitie.
lo. ſic latina ſorte reſpondit. in lib. iiij. de aſino habetur. Ibidē. Sue coniugi pcepta Gratie.
ſortis enodat infauſte. Fortune ⁊ diuitie. Item fortune. i. bona fortuna in ſingula Inſidie.
ri medium eſt: qꝛ bona fortuna: ⁊ mala fortuna. Terē. Oēs laudare fortunas meas Cantes.
Gratie dee quedam. Hora. ſingulari vtitur. Gratia cū nymphis geminiſqꝫ ſororib⁹ Reliquie.
audet. Inſidie laquei ⁊ occulti doli doloſaqꝫ expectatio ad aggrediendū aliquem
Cantes organoꝝ fiſtule. Reliquie ⁊ cauſa metri relliquie quicquid ex aliqua re ſu
pereſt vel reſtat. Apule. pro magia ſingulariter cōtra aliorum morē dixit. Conuerti
torem predia reliquie. Fauces pro ingreſſu ⁊ parte corporis vix vſqꝫ ſingulariter le Fauces.
gitur niſi apud grāmaticos. Virg. Obſtupui ſteteruntqꝫ come ⁊ vox faucibus he
ſit. Idē. Inde venere ad fauces graue olentis auerni. Plinius. lib. xj. Summū gu
le fauces vocantur poſtremū ſtomachus. Ouid. lib. vj. Caret hos humore loquen
tis. Et fauces arent: vix eſt via vocis in illis. ¶ Crates quoqꝫ ſingulariter legit̄ cra
tis is. ti. tem. hinc craticula. ¶ Inducie ceſſationes ad tp̄s ab armis barbari treu Crates.
cas vocant. ¶ Fale turres linee. ¶ Quiſquilie quicquid ex arboribus minutis ſur Inducie.
culorū foliorūqꝫ cadit ⁊ purgamenta terrarū teſte Seruio ⁊ pro quacunqꝫ re parui Fale.
precij ſumitur. Apul. j. meta. Ad has quiſquilias quanti paraſti. de piſcibus mini Quiſqlie.
mi precij loquitur. Quiſquilias eſt arbor quedā. Quiſquiliū arboris fruct⁹. Neui⁹
in priore ſignificatione ſingulariter dixit. Deturbate ſaxo: homo nō quiſquilia eſt.
¶ Lactes inteſtina per que cibus labitur proprie in homine ⁊ oue. teſte Plinio.
¶ Veteres ſingulariter dicebāt. Titinnius. Craticula cerebellum lactis hagnina. Mappe.
Mappe teſte Seruio: ſed vt Sulpitius ait ſepiſſime legitur ſingulariter. Horatius in Mappum
epi. Ne turpe toral ne ſordida mappa. Corruget nares ⁊c. dicitur etiā mappum et
eſt quod ſternitur ſup menſam: ⁊ ſignū quo miſſo: equi curſum circenſem auſpica
bātur. Sueto. in nerone. Aliquo libero mittente mappam. ¶ Mine. i. minationes Mine.
murorum eminentie quas pinnas vocant. Plage pro reti tantū. Nuptie legitime Nuptie
maris ⁊ femine cōiunctio. Excubie vigilie militum. Prime: id eſt prime partes. Ci Plage.
ce. lib. j. ad atticum. Tibi primas defero. ¶ Primitie que in aliqua re ſunt prima ⁊ et Excubie.
principalia. Inuenitur etiam adiectiue primitus a. um. vt primitium torrem apud Prime.
Ouidium. xij. metamor. Inferie ſacra defunctorum ⁊ exequie. ¶ Scope verriculum Primitie.
quo domus mundatur. apud Suetonium in Nerone: quidam libri ſic habent: ſco Inferie.
pa deligata. Sed Politianus Aſcopera legendum eſſe contendit. Ceterum apud
Columellam diminutiuum ſingulare eſt libro. xiij. Deinde peniculo detergitur et Scope.
feruentiſſima pice infuſa nouo alio rutabulo: ⁊ ſcopula picatur. ¶ Partes pro fa
ctione. vt Antonius ſequebatur partes Ceſaris. Iungūtur his pauca alia. ¶ Ce Partes.
remonie omne ſacrificiorū genus inuenitur tamen ſingulariter. Cicero in ſecundo
de legibus. Magnam religionem ceremoniamqꝫ declarat Gellius libro. iiij. cap. ix. ceremonie
Cum caſtitate ceremoniaqꝫ adeunda. Suetonius in Ceſare. Ceremonia deorum.
Idem in Auguſto. Barbara, ceremonia de filio conſulenti. Tacit. Videbat potius
ſacros ⁊ ceremoniam loci corpore toto potuiſſe. ¶ Minutie. i. partes paruū. Me tū
iudice (inquit Curi⁹) nō peniteat quē dixiſſe minutiā. Seneca epi. ⁊c. Ad minutiā
rediguntur. dicitur etiam minuties, ei. Apuleius. xj. meta. ad humanā minutiem

Arce. Officie. Nundine. Manubie. Facetie. Vigilie.

¶ Arce pro ſplēdore repercuſſo ex corpore rotundo vt exponit Seneca in naturalibus. ¶ Officie verba detrahentia ⁊ fallacie. Plautus in muſtel. Officiam dixit. ¶ Nūdine cuius ſingulare nundinū neutri gn̄is: parū in vſu eſt dies ad emendum vendendumqꝫ publice conſtituti. Manubie pecunia ex vendita preda. ¶ Facetie verborū rerūqꝫ vrbanitas. reperiť ſingulariter. Gel. lib. iij. ca. iij. Adductus ſtylo atqꝫ facetia ſermonis. Fidicule funes quibus torquentur ſontes. Ficicula le. eſt parua fides. i. corda. ¶ Vigilie nocturne, rarum eſt ſingulare: vt terre pro regione. Ceruix nunc eclipticum non eſt: olim tantum pluraliter ceruices dixere. ita adhuc vitur Suetonius in Galba ⁊ in Vitellio.

* Nemo an hortenſiuȝ dictione ceruix in numero ſingulari ꝗ vſus eſt.

¶ Neutra tantum pluralia.

Tantum pluralis numeri ſunt neutra: iuga: arma:
Seria cum roſtris effata crepundia bactra:
Exta cibaria teſqua ceraunia claſſica luſtra:
Cum caſtris flabris cunabula inſta pudenda:
Tranſtra verenda bonis ⁊ munia do parapheris:
Auleis lachanis libris comitia lector:
Addes cum ſpolijs precordia: ſunto ſecunde
Hec carcheſia vti vinacea ⁊ oſtia ſerta.
Oſtrea grammatici bellaria pluraqꝫ iungunt.
Ilia ſit terne ceu lumina menia ſicut
Pugillaria vti ſponſalia: milia iunge:
Et vt[?]a atqꝫ mapalia: ſic magalia flecto:
Pluraqꝫ perfacilis melius que proſa recludet.
Interdum numero potiantur pauca priore.

Iuga. * Vergili. in bucoli. Dux iuga mōtis aper fluuios dū piſces amabit.

Arma. Seria. Roſtra. Effata. Crepūdia. Bactra. Cytera. Artaxata. Tēthyra. Exta. Cibaria. Teſqua. Ceraunia. Claſſica. Luſtra.

¶ Neutra tantū pluralia ſunt: iuga: arma ⁊c. quorū pauca ſingularē numerū qn̄qꝫ habebūt vt per ordinē declarabo. ¶ Iuga montiū cacumina. Inueniť qn̄qꝫ in hac ſignificantia ſingulariter. Verg. vi. ene. Hoc ſuperate iugum. Tacitus. Tria milia delecti pedites proximo tauri iugo impoſiti quo tranſitum regis arcerent. Taurus eſt nomen montis. Idem de ſitu germanie. Danubius molli ⁊ clementer edito montis arbore iugo effuſus plures populos adit ibidē. Vertices montium iugūqꝫ incederunt. ¶ Arma cuiuſcunqꝫ artificis inſtrumenta. ¶ Seria res graues: nō iocoſe. ¶ Inuenitur adiectiuum ſerius a. um. ¶ Roſtra locus Rome vbi concionabātur pro roſtris, id eſt in roſtris. ¶ Effata vltime augurum precationes. ¶ Crepundia regule pueris ludendi gratia date. vt enſiculi equulei pupe imagunculę tintinabula. ¶ Bactra populus in ſcythia et ipſa regio. incole etiam bactri ⁊ batriani dicūtur. Verg. ij. Geor. Neqꝫ bactra neqꝫ indi laudibus italie certent. Hiero. Bactri canibus ad hoc ipſum nutritis obijciunt. Bactra quoqꝫ in ea regione vrbs. eſt ſiti tm̄ pluraliter declinať: vt quedā alia vrbiū noīa, veluti cythera in cypro: artaxata in armenia. Tenthyra vel (vt alij dicunt) tentyra in egypto inferiore. ¶ Exta inteſtina que maxime extant eminētqꝫ. vt cor: hepar. ¶ Cibaria eſculenta lautiora, raro ſingulariter legitur. ¶ Teſqua loca aſpera ⁊ difficilia deſerta ⁊ inculta. ¶ Ceraunia mōtes epiri. ¶ Claſſica concentus tubarū ⁊ ipſe tube. reperiť aliqn̄ ſingulariter. Verg. Claſſica iamqꝫ ſonant. Sueto. in Ceſa. Claſſicū exorſus pertendit in alteram ripā. ¶ Luſtra f[?]arū cubilia. Luſtrum ſingulare. i. quinquēniū. De priore Vergil. Non abſunt illinc ſaltus aut luſtra ferarū. Capitur pro lupanari apud Plautum

¶ Caſtra loca ſunt in quibus militū tētoria fiunt: huic iūguntur: eſtiua hiberna: Caſtra.
ſtatua. Caſtrū ſingularis nūeri. i. locus muris munitus Caſtellū paruꝰ vicus mu- Flabra.
ro circundatus. Flabra ventorum flatus. ¶ Flabellū inſtrumentum quo flatus fit. Flabellū.
¶ Cunabula ⁊ ſiľr Incunabula. i. cune ⁊ rerum primordia. ¶ Iuſta. i. exequie. Va- cunabula.
leriꝰ Flaccus. li. v. Tum comiti pia iuſta facit. Salu. in iugur. poſtq̄ illi more re- Incuna-
gio iuſta magnifice fecerāt. Pudēda ⁊ verenda q̄ intelligimꝰ mēbra ſemper. Tranſ bula.
tra ſedilia in nauibus. Verg. Trāſtra ꝑ ⁊ remos. Perſi. ſingľr dixit. Tum mare trā- Iuſta.
ſilias tibi torta cannabe fulto. Cena ſit in tranſtro. ¶ Bona pro diuitiis. ¶ Munia Pudēdo.
grauamina popularia ⁊ officia. Cornelius Tacitꝰ. Sic egeſto quicquid turbidi red Verenda.
ditur ſua forma legibꝰ ⁊ muniis magiſtratuū. ¶ Parapherna p̄ter dotē data femi- Tranſtra.
nis hec etiā paraphernalia dr̄ per tertiam declinationē: a para. i. preter ⁊ pherne Bona.
i. dos. ¶ Aulea panni depicti qui in domibus ditiorū ⁊ nobiliū pendent ad parie- Munia
tes ⁊ ſimiliter in ſcenis ⁊ ſpectaculis. Apuleiꝰ in. ij. meta. ſingulari vtitur. Auleum paphema
tragicū dimoueto. ¶ Lachana omne holeris genus. Horat. ſingulariter dixit. La Aulea.
chaniq; catinū. Liba panis genus. reperies aliqñ ſingulariter. Cato de agricultu Lachana.
ra. Libum ſic facito. Ouidꝰ. Melle pater fruitur: liboq; infuſa calenti. Iure reper- Liba.
tori cādida mella damus. Comitia conuētus populi ad magiſtratꝰ creandos ꝓ ipſa Comitia.
magiſtratuū electione ſemper plr̄ dicitur ꝓ loco aūt vbi comitia celebrant dicitur Comitiū.
in comitiū frequenter. Cice. Ad Atti. li. x. Se hora. i. in comitio fore. In eadē epiſto.
In comitiū Milo de nocte venit. Sueto. in Ceſa. Edilis preter comitiū ⁊ forum ba- Spolia.
ſilicaſq; etiā capitoliū ornauit. Tacitus. arborem in comitio. Gelli. libro. i. In comi
tio apud tribunalia. Spolia exuuie legitur ſingulariter. Sue. in Nero. Neſpolio po precordia.
tiret hoſtis. Iuuenalis. Actoris aurūci ſpoliū. Precordia chartilago circa cor. Cel carcheſia.
ſus lib. i. Qui crudū ſine precordiorū dolore ructat. Suet. in Aug. Precordiorū infla
tione tentatur. Diuus Thomas in hymno. Ex p̄cordiis ſonent preconia. ¶ Carche Vinacea.
ſia apud Macrobiū ſingulariter repertū qui vult eſſe ſummā veli partē. alii dicunt Oſtia.
eſſe foramina in malo accipientia funes. Sunt etiam pocula quedam ſingularita Hoſtia.
etiam vtitur apuleiꝰ. in. xi. de aſi. ¶ Vinacea folliculi vue iam preſſe. vinaceus ad-
iectiuū eſt. ¶ Oſtia vel cum aſpiratione (vt quidā volūt) Hoſtia parentes fluuiorū
aditus. Ver. Italiā contra tyberinaq; longe oſtia. aliqñ oſtia: ꝓ portu capitꝰ. Idē.
aut portū tenet aut pleno ſubit oſtia velo. reperies ſingulariter. Cice. pro. lege. Ma. Certa.
Oſtiū Tyberinū oſtia oſtie feminini ſignificat vrbem nūc porta ſcti Pauli dicitur
¶ Serta corona ex floribꝰ. Verg. Sertiſq; recentibꝰ halant. Vix apud doctos ſin-
gulare inuenies. Serta ſerte femininū herba melilotos quam ſertulā cāpanā ap-
pellant. Oſtrea conche ſpecies. Martia. Oſtrea tu ſumus ſtagno ſaturata lucrino. Oſtrea.
Sic ceteri poete ſepiſſime. Iuuena. Oſtrea callebat primo deprendere morſu. Oui Oſtree.
dius. lib. v. Faſto. Oſtreaq; in cōchis tuta fuere ſuis. legitur aliqñ ſingulariter. Se ✱ Seruū
neca. Quid oſtreū ſapiat quid nullum optime noſtri. Dicuntur etiā oſtree oſtrearū regula: de
Gel. Oſtre ſeneſcente luna inhuberes: macre: tenues: exuſte ſunt creſcente luna im- nolbus
pingueſcūt. Idē. Luna nūc videlicet ſeneſcit ea re oſtrea quoq; ſicut alia quedam aialium.
tenuis exuſtaq; eſt. Suet. in Tiberio. Aſellio Sabino ſeſtertia ducenta donauit pro
dialogo in quo boleti ⁊ ficedule ⁊ oſtree ⁊ turdi certamē induxerat. Seruius cenſet
rectiꝰ feminino gn̄e oſtreā dici. quā neutro gn̄e oſtreū: q̄ nullū nomen aialis apud
nos eſt neutri gn̄is. vt ait in illud. Pōtus ⁊ oſtriferi ec. Ego vtrūq; dici recte cenſeo Bellaria.
propter tantorum virorum authoritatem.
¶ Bellaria ſecunda menſa: vt poma placente ad irritandā gulam. grece tragema
ta ⁊ pemmata dicuntur. quibus voculis latini vtuntur. Addunt quidam plura vt Viuaria.
paſcua teſte Phoca de hoc ante diximus.
¶ Viuaria ſepta in quibus fere viue paſcūtur que etiam Roboraria dicūtur. Sic roboraria.
apiaria mellariaq; rariſſime ſingulariter repentur. Peana.
¶ Peana quoddam Pindari opus: ex dictis patet vt rhetorica rhetoricorum. Tripudia
¶ Tripudia ſaltationes. raro legitur ſingulare tripudium. ſpectacu-
¶ Spectacula addūt pro ludis: ſed ſingulariter legitur. Liuiꝰ libro. i. Indici dein la.
de finitimis ſpectaculū iubet. Sueto. de ſpectaculo excitatꝰ deſcendit. Multitia ve
ſtimēta mollia ⁊ muliebria raro ſingľr reperit. Arteria apud Lucretiū pro eodē di
cimus ſingľi nūero arteria arterie. Et plr̄ arterie arteriarū. Orgia ⁊ repotia ante di
cta ſunt. ¶ Inteſtina a multis addit verū ſingľr reperitur ſepe ꝓ interioribus ven- Inteſtina.
tris. Cornelius Nepos in vita Attici. Tāta vis morbi in vnū inteſtinū prorupit Gel-

Inteſtinꝰ adiectiuū. | lius lib.xij.cap.v. Qđ greci colon.i.laxum inteſtinū dicunt. Idem lib.xvj. Patētes inteſtino febre. Plin.lib.xi.maſculine dixit. Inteſtinus quibuſdā ab ore incipiens
Menſtrua ſubſtantiuum nūeri tm̄ plꝰis. | Inteſtinus na.num.i.intimus.vel internus.vt inteſtinum,bellū.inteſtinum odiū, Item menſtrua compita triuia raro ſingulariter lecta ſunt. Omnia iam dicta ſecūde declinationis ſunt: ſequentia vero tertie.

Ilia. Menia. pugillaria Spōſalia | ¶ Ilia inteſtina.lȝ.quādā reperies differentiā inter ilia viſcera inteſtina. Iuueñ. Uis frater ab ipſis ilibus: Celſus per ſecundam iliꝭs dixit: teſte Calepino. lectum eſt aliqñ ilis teſte Seruio: quo teſte matylus Mimographus vt riſum ſpectatoribus moueret dixit. Tu vt Hector ab Ilio nunq̄ diſcedis. Plini.lib.ix.ca.xxxvij. In homine ile infima parte ſimile ſuillo: a Grecis appellat̄ colon. ¶ Lumina ꝓ oculis Poete ſic aliqñ ſingulaeiter vtunt̄. Uerg. Luminis effoſſi. Menia que vrbē cingūt. ¶ Pugillaria/Auſonius tamen pugila dixit.vnde pugillares. Spōſalia genitiuo ſponſalium: vel per ſecundā ſponſaliorum: dtō ſponſalibus. ſunt futurarū nuptiarum promiſſio. Gel.lib.iiij. Hoc ius ſpōſaliorū obſeruatū dixit. Sueto.in Auguſt. Quondam ſponſaliorū die vexatus. In iure titulus eſt de ſpōſalibus. Milia.i. miliaria. Calepinus ponit: non probat ſingulare milium pro miliarium.

Uetera. Mapalia. Magalia. Palcaria. | ¶ Uetera pro loco quodam freq̄uēs in Tacito. Mapalia tuguria ruſticorum aut paſtorum Magalia idem prius repperi ſingulariter. Ualerius Flaccꝰ.lib.ij. Conſparſo concita mapali Agreſtum manus. Addes his magnalia.i. res magnifice et ſtupende. Pallearia pelles pendentes ſub collo bouis. Seneca in Hyppolyto dixit ſingulariter palear viret. Uirg.lib.iij. Geor. Et, currum tenus a mento palearia pendent Item pallearia vbi conduntur palee: vt fenilia vbi fenum reponitur. ſed hoc eſt ſecunde: et ſingulare eſt palearium.

Lemuria. Uirilia. muliebria. | ¶ Lemuria apparitiones ⁊ terrificationes nocturne. Uirilia genitalia: qꝫ intelligimus membra vt muliebria: que pro mēſtruis etiā ⁊ libidine capimus. Celſus. Ad muliebrium fluxum ſedandum. Quintilia. Nobilis adoleſcens a Centurione muliebria paſſus.

Flamina. Uerbera. Altaria. ſpecularia Ocularia. Naualia. | ¶ Flamina ⁊ verbera aliquos caſus in ſingulari habent in vſu. ¶ Altaria ⁊ preſepia raro ſingulariter apud doctiſſimos vt ſpecularia per que ſpeculamur. ¶ Ocularia oculi vit rei quibus vtuntur ſenes. Naualia loca in quibus ſtant aut fieri reficiue ſolent naues. reperitur aliquando ſingulariter. Ouidius libro.iij. metamor. Haud aliter q̄ ſi ſiccum nauale tenerent Uirgilius.
Diripiuntq́ rates alij naualibus ite.

penetralia Ancilia | ¶ Penetralia ſecretiora loca: legitur aliquādo ſingulariter. Sillius lib.xiij. Penetrale parentum: vel penetral. Macrobius lib.vij.cap̄.j.
Tantum in ſuum penetrale exiſtimes adorandam.
¶ Ancilia ancilium vel anciliorum ſingulare tamen eſt apud Iuuenalē ancile. ſic etiam apud Ouidiū. ideo nō puto dictis annumerandū eſſe: erat ſcutū celeſte. Oui.
Atq́ ancile vocant q̄ ab omni parte reciſum eſt.
Quodq́ oculis ſpecies angulus omnis abeſt.

Tampe. | Carent etiam ſingulari Tampe ⁊ pondo: quibus nōnulli iungunt Cete: quia ſingulariter cetus: maſculinum eſt. Hec autem ſatis patuerunt.

¶ Abundantia.

Multiplex vno ſenſu dicatur abundans:
Tignus vel tignum ſit teſtis piſaq́ piſum:
Cum pene innumeris que lectio multa docebit

Nomen abundans | ¶ Nomē abundans eſt quod in eadē ſignificatione multifariā effertur. vt. tignus vel tignum. ⁊c. Talia ſunt multiplicia: primo ponā modos aliquos deinde numerabo nonnulla ordine alphabetico multis proculdubio omiſſis quia prope ſunt innumera. ſi cui fuerit affatim ocij poterit multa addere.

Maceria. Maceries | ¶ Primo quedam ſub aſſunt prime vel ſub es quinte. vt materia. vel es. maceria vel es ⁊c. ¶ Secūdo quedam in us vel in um deſinunt. vt tignus vel um. ⁊ in er vel in um deſinunt. vt oleaſter vel oleaſtrum.

¶Tertio quedā in um per ſecundam deſinebant.& aliquādo in a: per primā que nunc in a per tertiā deſinunt.vt poematū.ti.vel poema poeme:poema poematis.
¶Quarto in er vel in us:vt euander vel euandrus.conger vel cōgrus.ſiler vel ſilerus:nomen fluuij.&c. Pauper olim pauperus.vnde in Plauto eſt femininuꝫ paupera.et genitiuus pauperorum.

Pauper. pauperus olim.

¶Quinto in a vel in as.vt byrria vel byrrias/dameta vel dametas.ſoſia vel ſoſias ſylla vel ſyllas.Et in a vel in es.vt cometa vel cometes.
¶Sexto in a vel in e.vt libya vel libye &c.
¶Septimo in eus vel in es.vt Achileus vel achiles.
¶Octauo ab accuſatiuo greco fit aliquando femininum prime in a.vt ethera/cratera/lampada/onycha &c.

✱Ab actō greco tertie inflexiōis fit ntūs prime,

¶Nono quedam in eodem ſenſu proferuntur in ſingulari & in plurali.vt hec fidena:he fidene.hoc agros:hi agri.hec cume:he cume.hec pergamꝰ:hec pergama.
¶Decimo quedā tertie greca faciunt a gtō in os.nomina ſecunde in us.vt ꝙ Titan titanos titanus.ſic delphin vel delphinus.Elephas vel elephantus.arab vel arabus.Ethiopos vel ethiopus.abax vel abacus.diacon vel diaconꝰ.aedon vel aedonus/mons thraice.Ver.vij.ene.Hircaniſq; arabiſq; parant.Hic Seruius ait iaꝫ in vſu nō eſſe.Ethiops hec eni ſola authoritate conſtant nec ſimilia effingimus.

Arabus. Aedon.

¶Undecimo quedam deſinunt in is vel in er.vt cucumis vel cucumer.impubis vel impuber &c.
¶Duodecimo in o vel in en.vt anio vel anien.nerio vel nerien.vt in declinatione viſum eſt.
¶Tertiodecimo in is vel in en.vt ſanguis vel ſanguen.aut in is vel in.vt delphis vel delphin.
¶Decimoquarto in or vel in os.vt arbor vel arbos.Seruiꝰ dixit in or in os vſū ꝓductiōis gr̄a:id authores nō ſemꝑ obſeruant.Ver.Semꝑ honos nomēq; tuū. veteres certe ſepe s pro r ponebant: vt fuſius pro furius:ſic valeſius/meliouſius &c.
¶Decimoquinto in e vel in is.vt preneſte vel preneſtis.rete vel retis.
¶Decimoſexto in i vel in is.vt ſinapi vel ſinapis &c.
¶Decimo ſeptimo i u vel in us.vt artu vel artus.Unde Plautus artua dixit.ſic tonitru vel tonitrus. gelu vel us:& gelum. cornus vel cornu.pecus tertie vel pecu.penus vel penu et penum.
¶Decimooctauo in os vel in us.vt delos vel us.vel on aut um.vt ilion vel ilium aut hec ilios.
¶Decimonono in on vel in os.vt mines athos.vel aliquando on.
¶Uigeſimo in o vel in on.vt aganemnōn vel on.Pluto vel on.Verg.vij.ene.Odit & ipſe pater Pluton odere ſorores.eſt deus inferni.
¶Uigeſimoprimo in al vel ale.& in ar vel are.vt penetral vel penetrale.altar vel altare.& quandoq; altarium:ſed in vſu doctiſſimorū eſt altaria pluraliter tantum. cochlear vel cochleare &c.pecuar vel pecuare pro pecus. Unde Perſius pecuaria dixit.ſic ceruical & olim ceruicale &c.
¶Uigeſimo tertio in as vel in atis.vt cuias vel cuiatis &c.
¶Uigeſimoq̄rto in as:vel do vel or &c.vt amaritas amaritudo:amaror et amaritia vel amarities.beatitas vel btitudo:albor & albitudo.vix albedo.dulcor dulcedo &c.
¶Uigeſimoquinto alia pene innumera de quibus certa non eſt regl̄a.vt mugil vel mugilis .arar.vel araris.baccar vel baccaris.tybris vel tyberis.caro & olim carnis Jupiter vel iouis.edipus & edipodes.lac vel lacte dauid dauides.adā adamus &c. ſathan et ſathanas/adeps/pleps/ſeps/ſtips/anceps/biceps/trabs/ ſors / ſcobs/ etiā p es lecta ſunt adipes/plebes/vallis/vel vales/apes vel apis/torques vel torquis:nubes olim nubis/natalis vel natale/naualis vel nauale/iter vel itiner/ vas et vaſum/preſepe vel preſepium.torris olim torres/ligur vel ligus/ ambages vel ambago/ cōtages vel contagio vel cōtagiū/cōpages vel cōpago/tapes tapete vel tapetū/plauſtrū vel ploſtrū/caurus vel corus/caudex vel codex/caulis vel colis/ cultes vel cultio aut cultura/cantus vel cantio &c.Hec & alia ꝓpe innumera declarant A Marcello Feſto. /Priſciano/Tortellio/Jouiano/Perotto/ Neſtore/ Calepino pluribuſq;.In quibꝰ obſeruato:ne omnino deſita vſurpes.Addā aliqua ordine alphabetico.Nolui duris ꝟſiculis nec multū neceſſarijs puerulorū ingenia moleſtare ſat erit & frequenti diſputatione & longa lectione memorie commendare

✱Plebs quinte inflexionis. Plinius. Manceps prime ſue trine corꝛnuꝫ exanimauit tanta plebei conſternatione vt primo pulſꝰ ex ea regione mox et interemptus ſit

Alluuiũ. angiport⁹. Abrotan⁹. Alcyon. Adagio. Aditus. Adytum. Anapis. Algus. Acinus.

ALluuium vel alluuio: vel alluuies ei: id eſt immoderata aquarũ violentie affluxio. Angiportus vt angiportum: via inter domus/ viculus aut platea. ¶ Abrotanus vel abrotanon herba quedam. ¶ Alcyon vel alcyone: alcedo vel alcedonia auicula: de qua alibi diximus. Aranea vel us. Adagiũ vel adagio: id eſt prouerbium. Auſonius in prefatione monoſyllaborum. Quod per adagionem cepimus prouerbium finiamus. Mutuum muli ſcabunt.
¶ Aditus cum i. noſtro. i. acceſſus. Adytum cum y greco. i. ſecretior pars templi.
¶ Anapis vel anapus nomen fluuij: Algor vel algus vel algu. Plau. in Vidu. Inopiam luctum merorem paupertatē algũ famem. Plau. in rudẽ. Tu vel ſuda vel peri algu. i. frigore. Acinus vel acina acine: fruct⁹ minutior arboris aut fruticis: vt ſunt grana vue/ vel herbe ⁊c. Catullus poeta apud Gelliũ lib. vij. cap. xx. Ebrioſe acine dixit: vſitatius eſt acinum in neutro genere teſte Gellio.

Baculum. Baptiſm⁹. Buccinũ. Buxus.

BAculus vel baculum poſterius caret plurali numero. Ouid. i. faſtorũ: Baculumque tenens agreſte ſiniſtra. Baptiſmus vel baptiſmũ vel baptiſma tis. i. ablutio. Valla in Marcũ negat baptiſmũ recte dici: licet in euangelio legatur.
¶ Buccina vel buccinum: id eſt tuba. buccinus eſt ipſe canor. Caper grãmaticus. Buxus vel buxum arbor quedam Seruius. xij. eneid. deridet eos qui dicunt bux⁹ arbor eſt. buxum lignum.

Curricul⁹. Currus. Cubitum. Commentarium. Chyrographus. Cingula. ⁊ Cruſta. Conſortiũ. colluuies. Cappus. Clypeum. Calcaneus. Coloſtruz. Coloſtra. calamiſtrũ. Cauillum. Conchyle. Cõclauiũ.

CUrriculus vel curriculum. i. curſus vel currus vel ſpatium in quo curritur.
¶ Carrus vel carra ⁊ carruca. Cubitus vel cubitum: id eſt brachij curuatura et menſura quedam. Plin. lib. vij. ca. xv. Tria cubita.
¶ Cõmentarius vel cõmentarium: liber in quo res ſummatim ſcribuntur. Item libri alicuius interpretatio vel declaratio. ¶ Chyrographus vel chyrographum: id eſt ſcriptura manus proprie. Cryſtalum vel us. Cingulũ vel cingula. ſed Seruius in x. ene. ait. Cingulum hominis eſt generis neutri: nam animalium genere feminino dicimus has cingulas. Ouid. Ut noua velocem cingula ledit equum.
¶ Cruſtum eſt rei eſibilis cruſta alterius. Iuuena. Helia dum cruſtas.
¶ Cõſortiũ vel conſortie. i. ſocietas. Colluuiũ vel colluuio vel es. i. ſordiũ collectio.
¶ Capo vel cappus. i. gallus caſtratus. Clypeum vel us. i. ſcutuz neutrum in plinio reperiri late docet Becichemus. ¶ Calcaneus vel um. i. extremitas calcis.
¶ Coloſtrum vel coloſtra. lac dẽſum ſtatim a partu. Martia. Surripuit paſtorque nondum ſtantibus hedis. De primo matrũ lacte coloſtra damus. Palladius. Coloſtram vocant paſtores illud exiguum lactis in quo eſt ſpiſſior natura. Plau. in pe nu. Mea coloſtra meus molliculus caſeus. Frequẽtius eſt neutrũ vt bene voluit Seruius. Coſtus vel coſtũ. Caniſtrum olim etiã caniſter. ¶ Cyperus vel cyperum i. liguſtũ: teſte Neſtore Calamiſtrum vel us. vt docet Baptiſta pius.
¶ Capital vel capitale. Cauilla vel cauillũ: vel cauille iocoſa quedã irriſio Apul. etiam dicit cauillus vt iocus pro iocum. ⁊ plura. ¶ Cerete ceretis vel cere ceris oppidũ Thuſcie. ¶ Crocus vel crocum. Cõchyle vel conchylium. Vulgus barbarum perlam vocat teſte Hebolo. ¶ Conclaue vel conclauium. Plau. in aulula. Conclauium mihi peruium facitis. ¶ Culeus vel culeum Lanciloto teſte.

Dictam⁹. dipõdius.

DIctamus vel dictamũ quedam herba. Dipondius vel dipõdium duo põdo. Diluuium vel diluuies. i. inũdatio cataclyſmus: quia varie diluit/ lauat/ purgat/ ⁊ reſoluit.

Fretus. Fundus.

FRetum vel fretus us. ui. i. mare. Lucretius libro. i. teſte Priſciano. Auguſto ex freto rapidum mare diuidit vndis. Fundum vel fondus. pro agro. ſed fundum melius pro imo. rei dicitur. fundus pro agro. Fabulum pro faba apud Gellium libro. x. cap. xi.

Guttus. Glomus. Golctus. Galban⁹. Ganea. Gobio.

GUttus vel guttum vas anguſto ore vnde guttatim vnguentum vel aqua ſeſe faces cadit. Gibber vel gibbus aut gibba. Glomus glomi: vel glomus eris. aut glomer eris. vt Perottus vult. De hoc quid ſentiamus in ſecundo libro patet. Galerus vel um. i. pileum. Galbanus vel um. ſuccus vel lachryma cuiuſdam herbe. Ganea. nee. vel ganeum ij helluonum ⁊ meretricem diuerſorium. Plau. in me. Immerſit aliquo ſeſe credo in Ganeum. Gobio vel gobius: piſcis quidam.

Hellebor⁹

HEbenus vel hebenum arbor quedam. ¶ Helleborus vel helleborum herba quedam. ſic quidam. ſed Lancilotus negat helleborum in neutro genere recte dici contra Tortelium. ſed fallitur Lãcillotus. Plini. libro xxvij. Auxiliatu

is helleborū albū.v.ꝛ.xxv.capi.xiiij. Efficatius hellebor̄ ad vomitiones.ſic idem:
alibi.perſepe.¶ Hibiſcus vel um.herba ſimilis malue Hyſopus vel hyſopū her= Hibiſcus.
ba quedam.Humus ꝛ apud vetuſtiſſimos humū.Hemeſtichus vel hemeſtichium
id eſt dimidium verſus.

IUbilus vel iubilū vox letantis.Inſopniū ꝛ inſopnia inſopnie:ſed hoc plura
li caret.Lancilotus.Ludius vel ludio.i.hiſtrio Ludia talis mulier. Luctus Iubilus.
vel luctū triſtitia.Lanio vel lanius.Labium ꝛ apud Gellium ſepe labia labie: vt Ludius.
lib.x.cap̄.iiij.Labias ſenſum primores emoremus.ſic ibidem leges lana ꝛ latinū Labia.
Lebes ꝛ lebeta lebete. Lana.

MEndū vel menda mende macula:vitiū:error. Cice.xiiij.ad Atti. Magnum
eſt mendū cōtinet. Margarita margaritum vel margaris:teſte Seruio:la= Mendum
pillus precioſus.Hierony.ad Demetriadē.Tanti (vt dicit) vitrū quanti margari= magaritū
tum.Tacitus in.lib.de vita Iulij agricole.Fert Britannia aurū ꝛ argentum ꝛ alia Mundus.
metalla:gignit ꝛ oceanus margarita:ſed ſubfuſca et liuentia.Monitus vel moni= Mulctruz
tum.i.monitio.Mundus vel mundū ornatus muliebris.Mulctra vel mulctrū vel
multrale vas in quo mulgetur.Mens ꝛ apud Ennium mentis.

¶ Naſus naſa vel naſum apud Plautū:ſed in vſu eſt naſus.Nepes vel nepis : vel Narix.
nepete oppidi nomen.Nubes ꝛ olim nubs.Narix naritū ꝛ narice:vrbs Locridis.
Noualis,vel nouale.Natalis vel natale. Peribol⁹.

PEribolus vel periboliū.i.circuitus.Papyrus vel papyrum.Piſa vel piſum le
gumen notū.Piſa piſe etiam eſt oppidū grecie.Punctum ꝛ aliqn̄ punctus. Punctus.
Plinius libro ij.cap̄.lxx.Nō eſt aliud terra vniuerſa ꝙ̄ mundi punctus frequen= Punctum
tius punctum.Seneca.Punctū eſt adhuc minus puncto qđ incolimus. Horat. in Ceraſus.
arte.Omne tulit punctū qui miſcuit vtile dulci.Puluiſculus vel puluiſculum. Po Ceraſum.
mus vel pomum pro arbore:vt ceraſum ꝛ ceraſus ꝛ ceraſum pro fructu. Propert. Piſtrina.
Hic dulces ceraſos:hic autūnalia poma.Pileus vel pileū.Piſtrina vel piſtrinum Poſtica.
vbi pinſitur.Poſtica vel poſticū poſterior ianua:etiā dr̄ adiectiue poſticus poſtica Proluuies
poſticum.Perſius.Poſtice occurrite ſanne.Pauus vel pauo.Proluuies vel plu= ✱ Peccat⁹
uium:vel proluuio immundicia cuiuſcūꝗ rei ſordide.Uerg.Fediſſima ventris pro inclinamē
luuies.Peccatū ꝛ peccatus peccatus peccatui.Cice.apud Gel.Nemo ita manife= ti vox.
ſto peccatu tenebat.hoc ſuauius viridiuſꝗ vitium eſt:ꝙ̄ ſi pctō dixiſſet:ſed ꝛ ratio aere fulua
certa eſt:q2 peccatus.i.peccatio:vt arbitratus ꝛ allegatus.Ueteres euphonie cau Puſius.
ſa,multa cōtra grāmaticā dixere vt oſtēdit Gellius.Nā Ennius feminino genere Phorcus.
Aere fulua dixit.ꝛ Lucreti⁹.funis aurea.ꝛ Cice.fretu p̄ freto.Puſius ꝛ puſio puer Rictus.
et pprie pathicus.Propago ꝛ propages.Phorcus phorcyn ꝛ phorcis pr̄ Meduſe. Ramale.

¶ Rapa vel rapum.Rictus vel rictum.i.os ꝛ hiatus.Ramus ꝛ ramale. Perſius Sabulo.
Ueteris ramalia fagi.Retis vel rete:vel retia retie.Plautus in rudente Ludos fa= Seſterti⁹.
cit ꝛ retiam.Rhenus vel rhenum. Scrypul⁹

SAbulum vel ſabulo.i.arena groſſior apud Uarronē et Uictru.Symbolum et Syngra=
aliquando ſymbola.¶ Spicus vel ſpicum.Seſtertius vel ſeſtertium genus ph⁹ a.um.
ponderis:due libre ꝛ ſelibra.Scrypulus ꝛ melius ſcrypulum etiā pōderis genus. Sors.ſ
¶ Syngrapha vel ſyngraphus litere a multis conſcripte vel ab vno nomine mul Sinum.
torum qui ſigilla ſua appendunt vel aſcribunt in ſignum veritatis.dicitur etiam Sagūthū
ſyngraphus.Plautus.Age iſtum:oſtende quem conſcripſi ſyngraphum inter me Strabus.
et amicam ꝛ leenam.Sueto.Non dubitauit a quibuſdam iuſiurandum et ſyngra= Scorpius
pham exigere.¶ Sors vel ſortis.Plaut.in caſi.Uide ne qua inſit alia ſortis ſub Diſcrimē
aqua.Sinum vel ſinus pro vaſe.Plautus in curgu.Et ne hic ſinus cū vino fertur. inter ſcor=
Saguntus vel ſagūthum vrbis nomen leges vtrūꝗ in Sillio.¶ Strabo vel ſtra= pione ꝛ ſcor
bus qui oblique videt.Scorpi⁹ vel ſcorpio animal venenoſa cauda ꝛ celeſte ſignū pioneꝫ: an
et arcubaliſta ꝛ nodoſum flagellum.Caper.Scorpio bellica res eſt.Scorpius ani ſemper ob
mal hec differentia nō obſeruatur.vt Calepinus docet.Supparus et ſupparum ꝛ ſeruetur.
plura ante dixerunt. Tignus.

TIgnus vel tignum omnis edificij materia faber tignarius qui edificia facit Tiaras.
diminutiuum eſt.Tiaras vel tiara.Theſaurus vel theſaurum: teſte Capro. Theſaur⁹
Theca loculus pecunie vel ipſa pecunia.Textrino vel textrinū vbi texitur . poni= Theca:
tur adiectiue:vt opus textrinū.Taxus vel taxum arbor.Thymus vel melius thy Textrina.
mum.herba.¶ Tapes vel tapete v l tapetum.Uerg.Pulchroſꝗ tapetes. Plinius Tapes.
libro.viij.In tapetis antiquiſſima gratia.¶ Tributuz ꝛ olim tributus munus qđ Tribut⁹

a ſubdiſis ſoluitur. Torris et olim torrus apud Ennium qui trabes abiegna dixit apud Priſcianum. pro trabe.

Ueſper.
U. eſperus
rarum.

VEſper ſtella et vltima pars diei: que etiã veſperum dicitur et veſpera ſtella etiam veſperugo. Eſt autem veſper ſolũ maſculini generis vt contra Alexãdrum Calepinũq́ et plures probauit: pro tempore. aliqui etiã de hoc veſpere flectũt. ſtella etiam dicitur heſperus. Inuenitur q́ adiectiuum: veſperus a. um. et veſpertinus a. um. Itaq́ cum veſperum dicimus tempus intelligimus: cum veſpera. tum hora ſubauditur. Plinius lib. xviij. his hore rigandi matutina atq́ veſpera. Idest Matutinum tempus atq́ veſperum. Itaq́ contra Aelium Hiſpanum recte dicimus veſperi pſalmi: veſpere hore. i. veſpertini veſpertine hinc veſpertina: id eſt merenda. ¶ Uiſcus aut viſcum. Uultus olim etiam vultum. ¶ Uallis vel valles hinc

Ualles.
Uallus.

vallecula: teſte Seruio: vt vulpes vulpecula. Uirg. xj. ene. Eſt curro anfractu valles accommoda fraudi. ¶ Uallus fuſtis eſt: vallum munitio.

Xyſtus.
Xyſtici.
* Xyſtus.
adiectiuũ

XIſtus vel xiſtum porticus ampla: in qua athlete per hiberna tempora exercentur. hinc xyſtici ſunt athlete in xyſtis pugnantes aut ludentes quicunq́ alij. Xyſtus etiam eſt telum vel haſtile aut ſpiculum. xyſtophorus ſpiculator: ¶ Xyſtus vel xiſtum etiã eſt ambulatio in qua ſunt arbores vtrinq́ in plures ſpecies effigiate. Plinius. Ante cryptoporticum. xyſtus eſt violis od[or]atus. Uitruuius. Latini xyſta ambulationes appellant quas greci paradromidas dicunt. Capitur etiam xyſtus xyſta xyſtum adiectiue pro ornatus/terſus/politus.

¶ Que compoſita diuerſarum declinationum efficiunt.

IS vel us orta volunt limus cera arma bacillus
Norma iugum cliuus neruus ſopnusq́ animusq́
Pluraq́ cum freno: que gloſſa recludet abunde.

Synceru.
Synceris

¶ Quedam nomina faciunt adiectiua compoſite figure: ſecunde vel tertie declinationis vt a limus fit illimis. vel illimus a cera ſyncerus vel ſynceris: ſed alia alijs ſunt vſitatiora iam declaremus ſingula.

Limus
Illimus.

¶ Limus molle lutum. Limoſus plenus luto. Illimus ma. mum. vel melius hic et hec illimis et hoc illime. i. purus et ſine limo. Ouidius.
Fons erat illimis nitidis argenteus vndis.
¶ Sublimus ſublima ſublimum: vel ſublimus. i. eleuatus. in altum Uirg. Sublimus in equis redeunt pacemq́ reportant.

Sublimis

¶ Sublimare exaltare. limus lima limum adiectiue: id eſt tranſuerſus. Ouidius. Altera nam nemini limis ſubriſit ocellis.

Cera.
Cereus
Syncerus

¶ Cera notum eſt. hinc cereus ex cera vel mollis. Horatius. Cereus in vitium flecti. Cereus ſubſtantiue. i. candela de cera diminutiuũ eſt cereolus. Syncerus ſyncera ſyncerũ vel ſynceris ſyncere. i. purus. Hora. Syncerum eſt niſi vas quodcũq́ infundis acceſſit. Ouid. Nulla eſt ſyncera voluptas. Inſyncerus impurus. Uerg. Inſyncerus apes tulerit cruor. ¶ Arma munimẽta corporis vel gladius arcus thorax lorice: et inſtrumenta: vt libri ſunt arma ſcholaſtici. Inermus vel inermis. i. ſine

Arma.
Bacillus.
Imbecillus.
Norma
Antormis
Enormis.
denormis.
Iugum
Biiugi.
Triiugi
Q[ua]driiugi

armis. Bacillus. i. paruus baculus. Iuue. Nullo dextrã ſubeunte bacillo. Imbecillus vel imbecilis. i. debilis. ¶ Norma eſt regule fabrorum. i. linea artificum ad quam dirigunt opera. ¶ Anormis irregularis et nõ ad normã factus. Hora. Ruſticus anormis ſemper iens craſſaq́ minerua. ¶ Enormis et Denormis idem. Denormare denormẽ facere. Idem. O ſi angulus iſte proximus accedat qui nunc denormat agellũ. ¶ Iugum ſummitas montis. et ſepius pluraliter legi diximus etiã eſt inſtrumentum quo boues iunguntur quando arant. Ouidius. Non iuga taurus amat: quod tamen odit habet. hinc iugo et coniugare. i. iugo coniũgere. Biiugi vel biiuges ſunt duo animalia cõiugata. Triiugi tria. Quadriiugi quatuor. Uer. Martis equi biiuges. Uer. Centũ quadriiugã agitabo ad flumina currus. Multiiugus et omniiugus pro omni genere et multiplici capimus: vt hõ multiiuga doctrina

¶ Cliuus.i.collis vel mōticulus. Acliuus vel accliuis.i. eleuatus/altus: quaſi ad
cliuum. Decliuus vel is.i. depreſſus: ⁊ inclinat⁹: quaſi decliuo. Boe. Decliueq́ʒ ge Cliuus.
ſtis pondere vultū. Procliuus.i. inclinatus aut facilis. vt procliuus in riſum. Dici Accliuus.
mus etiā per n liquidam inclinis: acclinis reclinis: p inclinatus acclinat⁹, reclina= Decliuus
tus. Uerg. Corpuſq́ʒ leuabat Arboris acclinis trunco. Prudenti. Corpus licet fati Procliu⁹.
ſcens iacet recline paullum. chriſtum tamen ſub ipſo meditabitur ſopore.
¶ Neruus naturale vinculum corporis quo colligata ſunt mēbra. Job Oſſibus et
neruis cōpegiſti me. Capit̄ pro vinculo carcerali. Plau. in curg. Tu in neutro iace
bis niſi mihi argētū reddat. Eſt etiā funis arcualis. Uerg. Primaq́ʒ per celū ner= Eneruus.
uo ſtridente ſagitta. Hirtacide iuuenis volucres, diuerberat auras. Neruoſus.i.
fortis. Eneruus vel is.i. debilis aut mollis. Valeri. Maxi. Eneruos animos virtus
addiſſe ſolet. Eneruare debilitare. Tullius. Nō plane me eneruauit ſenectus. Eneruus
¶ Sopnus grece hypnos dr: vnde mutata h in ſ ⁊ y in o ſopnus inclinatū eſt vn=
de recte per p ſine m: ſopnus ſcribit̄: hinc inſopnus na. num. vel melius inſopnis et
inſopne: q̄ʒ Ualla dicit inſopnis et exſopnis ſolū eſſe tertie. Semiſopnus per ſcdā; Sopnus
ſepius profertur: aliq̄n etiam per tertiaʒ ſemiſopnis. inſopnis.i. peruigil. exſopnis Inſopnis ⁊
idem. Cice. in Uerrē. Semiſopnus ſtupet. Cecilius in Antoniū. Ipſum nāq́ʒ offen= Exſopnis.
dunt ſemiſopno torpore profligatum. Sic etiam Saluſti. at per tertiam. Seneca Semiſo=
de breuitate vite. Q̄ multi heſterna crapula ſemiſopnes ⁊ graues. pnis.
¶ Animus eſt mēs vel aīa vel volūtas vel audacia. vt eſto bono aīo. Exanim⁹ vel
is.i. mortuus. exanimare occidere vel terrere. Teren. Hec oratio/me miſerā exani= Animus.
mat metu. Inanimus vel is. ſine aīa. magnanimus habens magnum animū. Pu= Exanim⁹.
ſillanimus habens puſillum animum. Semianimus vel ſemianimis.i. ſemiuiuus. Exanimo.
¶ Frenū dictū eſt. Infrenus vel is.i. indomitus quaſi ſine freno. Uergil. Et numide Semiani=
infreni cinguntur Effrenus idem ſignificat. Idem. Gens effrena virum.i. virorum. mus.
¶ Iungūtur. plu. ... vt imberbis vel iis. teſte. Marcello.i. nondū barbatus: magis Infrenus
in vſu eſt imberbis a barba. Infirmus: ⁊ qđ rarius infirmis. teſte Capro.i. debilis Effrenus.
¶ Hilaris ⁊ qđ rarius hilarus a. um. teſte eodē ſunt qui negēt aſpirari: quibus nō
accedo. ⁊ ſignificat letū ac iucundū. Neceſſus a. um. vel neceſſis.i. neceſſarius: au=
thor Donatus. ¶ Perēnus ⁊ melius perennis teſte Uerulano.i. ꝑpetuus a per ⁊ an= Imberbis
nus: ideo aſpiratione caret. Ex dictis claret ex multis ſubſtantiuis cōponi adiecti Infirmus.
ua vt damnū/indēnis ſine dāno ⁊c. predictis nō eſt addendū incolumis: quia nū= Hilaris.
q̄ per ſecundā dicitur incolumis Alexandrū theopagitā. Incolumis.i. ſanus ſim= Neceſſus ⁊
plex columis. idem ſignat. Plau. in trinū. Neq́ʒ ita vt ſit data columē te ſiſtere illi Perennus
et detraxiſſe autument. Cice. lib. i. ad Herenniū. Caſu ⁊ fortuitu nauis in portū in= Indēnis.
columis delata. Columitas ⁊ incolumitas.i. ſanitas. Ideʒ ad Treba. Itaq́ʒ ſi quis incolumis
mihi erit aditus de tuis fortunis.i. tua columitate in qua ſunt omnia agenda. Columis
Dyſcholus in vſu eſt. Tiberga dicit etiā dici dyſcholis.i. difficilis malus et perni=
cioſus. Elumbus vel elumbis teſte Calepino: qui pre debilitate ſeſe erigere nō po Diſchol⁹.
teſt. Seneca de remedijs ire querulis per tertiam flexit niſi mendū ſit/dicens Se= Elumbus
nes difficiles ⁊ querules ſunt.

¶ Nomina ſub eadem nominatiui terminatione ⁊ eodē genere: eadēq́ʒ ſignificatione diuerſarū declinationum.

Multa tibi flexum. dant quartum ſiue ſecundum:
Ut domus: et laurus: ficus: colus: ⁊ penus adde:
Et lacus: et quercus: pinus: cornus: monituſq́ʒ.
Ut quondam lectus: veteres ita plurima flectunt.
Eſt alijs varius. flexus: pro teſte ſequeſter.
Cetera ne longum faciam tibi gloſſa recludet.

¶ Abundant nomina quedā declinatione: vt que ſunt ſecunde aut quarte declina
tionis ſaltem in aliquibus caſibus. vt domus ante ſatis declaratū. laurus fic⁹ ⁊c.

Laurus. ✱ Laur⁹ grece daphne.

¶ Hec laur⁹ huius lauri datiuo lauro tantū. hanc laurum o laure a lauro. ⁊ aliquādo lauru. he lauri harū orū. his lauris has lauros ⁊ laur⁹o lauri. a lauris. arbor que grece daphne dr̄. Hor. teſte Seruio per quartā ſub lauru mea. vt Plini. teſte Lanciloto. Ea lauru que ei miſſa e celo minima eſt altitudine ſic teſte eodem. Tacit⁹ Quā Cremonenſes lauru roſiſq; ɔſtrauerat. has lauros per ſcđam. Uergi. Incende bitumine lauros. has laurus: per quartā. Idē q̄ tripodas clarij laurus q̄ ſydera ſentis. Idem. ⁊ vos o lauri carpā ⁊c. ¶ Ficus in gn̄ibus declaratū eſt. ¶ Colus ſcđe eſt p̄ter ablt̄m ſingularē q̄ per vtrāq; pfert hac colo vl̄ colu he colus. vide gn̄a vbi penus quoq; declaratū eſt. ¶ Lacus hui⁹ laci vel lac⁹. reliqua per quartā effert. In Daniele Nō puenerūt vſq; ad pauimentū laci. Quercus. Cice. quercei rami ad terrā iacēt. ¶ Pinus arboris nomē. Uerg. pinos loquētes per ſcđaz. dixit

Pinus. Cornus

Idē actm̄ pinus. in. xj. per quartā enūciauit. Idemq; in. x. Nos ſum⁹ idee ſacro de vertice pinus. ¶ Corn⁹ arbor. Serui⁹ p ſcđaz corno dixit Papinius per quartam cornu depſſus achiua. Quarte ſunt multa que olim per ſecundaz etiā flectebant vt monitus ornatus queſtus cetus ortus audit⁹ viſus paſſus victus gemit⁹ aſpectus. fluctus ſalus ꝟſus luctus piſcatus exercitus ſenatus ſumptus obitus eſtus aditus tumult⁹ ⁊ plura alia a Nonio Marcello pulchre declarata. Plaut⁹ in amphi. lectus locus pro lecti locus dixit: qđ exoleuit: q2 ſolū ſcđe eſt nūc. Quedam diuerſarū declinationū ſunt mutata ſignificatione aut etiā ſcriptura aliquantulū: vt acus anus arcus arquus ceſtus caeſtus: cetus coetus. Cantus. i. cantio. Canthus

Cantus. Sinus ✱ Noīa diuerſarum declinationū ſub eadem ſignificatione.

ferrum qđ circundatur rote: hortus ortus. ¶ Sinus vel ſinum. i. vas quoddam ſecunde eſt. ſinus pro gremio vel laxitate veſtiū ſupra ſingulum eſt quarte. Eiuſmodi poterunt plura notari. Sunt ⁊ alia diuerſarꝫ declinationū eadē ſub ſignificatione vt cancer p morbo iber mulciber acer a. um. olī teſte Capro. nūc acer: cris. cre. Acer arbor tertie eſt. Serui. etiam voluit eſſe ſcđe quā Priſcia. carpit. Abies olim quinte Claudia. cū ſectas abies dixit. Succ⁹ ſcđe eſt. Apuleius per quartam in gtō plurali ſuccuum dixit. Feſtoꝝ noīa cū pluribus patuerunt. De his oībus quidam magnā verſiculoꝝ ſyluā pueris cōficiūt. Ego nolui re nō neceſſaria puerorum ingenia vexare: q2 multa ex dictis ſatis liquent. vt frondis vel tis. pecudis ⁊ pecoris. caſſidis ⁊ caſſis. vadis ⁊ vaſis. fidis ⁊ fidei ⁊c. in recto confuſa. Syluester viri ꝓpriū ſecunde eſt: adiectiuum tertie. Acer eris arbor. acer acris. i. ſtrenuus quibus male addūtur glotis gloſſis glitis glantis ⁊c. deliramēta. ¶ Sunt q̄ in obliq̄s cōfundūt vt res rei: reus: rei: pyrus ⁊ pyrum ri. ⁊c. Quoꝝ notitia parū vtilitatis affert. q2 gn̄e vel ſenſu facile diſcernunt vt que cū verbis coincidunt: vt vellus velleris: vellor velleris: fax facis: facio facis ⁊c. Item abundātia ſunt nomina incerti gn̄is: vt finis adeps ⁊ cetera ante declarata: ſed apud vetuſtiſſimos plura fuere noīa dubij generis: teſte Priſcia. Aſpergo carta ceruix collis crux platan⁹ populus aquila crinis colus caſſis fornax frutex rex humus limus laurus lep⁹ hagnus leo perdix ſex ſocrus ſupparus torris tybris trames vepres ⁊c. Poſtremū abūdāt equoca. i. diuerſa ratione multa ſignificantia: vt diſcrimen differentia ⁊ periculum. Aura leuis ventus ⁊ fauor. Litera nota vt a b c. ⁊ poetice ep̄la. ludus res que luditur, ⁊ ſchola, vnde ludi magiſter. Ara deorum. hara ſtabulum porcorum ⁊ alia innumera. ſic que actiue ⁊ paſſiue ſignificant. vt hoſpes zelotipus cōiuua alumnus vector. Item que cōis generis ſunt habentia feminina in a vt hoſpes ſoſpes ſacerdos antiſtes: pro omnibus datur regula. Multiplex vno ſenſu dicatur abundans.

✱ Syluester ſubſtātiuū ⁊ adiectiuum.

Diſcrimen. Aura. Ludus. ✱ Uector modo cum qui vehit, modo cū qui vehitur ſignificat.

¶ Finitur liber tertius. Sequitur quartus.

¶ Liber grammatice Deſpauteriane Quartus.

¶ De comparationibus.

Cōparatio. Poſitiuus Cōparatiu⁹. ſuplatiu⁹. ✱ Cōparatiuus ſuplatiuū interdū excedit

Comparatio eſt rei ad rem collatio. Gradus cōparationis. ſunt tres: poſitiuus, cōparatiuus, ſuperlatiuus. Poſitiuus eſt qui rem ſine exceſſu ſignificat. vt doctus. Cōparatiuus qui rem, cū exceſſu nō ſummo ſignificat. vt doctior. Superlatiuus qui rem cum exceſſu ſummo ſignificat: vt doctiſſimus. Hunc excedet comparatiuus ſi dixeris. Hector fuit fortiſſimus: ſed Achiles fortior. hic enim ſignificat ſolum valde fortem. Cicero in fine tertij officiorū. Uale mihi Cicero tibiq; perſuade eſſe te mihi chariſſimū: ſed multo fore chariorem ſi talibus monumentis preceptiſq; letabere.

¶ Nomina ſola ꝯparatiua ⁊ ſuperlatiua noīa ex ſe faciūt. nam participia per cōparationē noīa efficiuntur. vt amās amātior. Deterior ⁊ potior fiunt a deter antiquo noīe teſte Herodiano: ⁊ potis teſte Donato: nō a detero ⁊ potior quicquid dicat Priſcianus. Prior primus poſitiuo carent: teſte Plinio: licet Priſci. a priđ eſſe velit: nimis ſui immemor. Nam alibi a protos primus dici teſtatur. ¶ Exterior interior ſuperior ⁊c. ſunt a noībus exter inter ſup vel ſuperus: quoꝝ quedā reperiunt quedā penitus exoleuerūt: author eſt Urban⁹ grāmaticus ⁊ plures alij vt oſtendit Lancilotus nō ab extra intra ⁊c. Nec valet argumentatio Priſciani: ſi exterior ab exter veniret ſuplatiu⁹ eſſet exterrimus nō extremus. Verū eſt Priſciane niſi multa cōpararent irregulariter. vt bonus melior optimus. dexter dexterior dextim⁹. ſic exter exterior extimus vel extremus. citer citerior citimus. ſic. ſupremus infimus ⁊c. inter irregulariter formata reijciunt. Propior ꝓximus authore Pli. caret poſitiuo: nec ideo oſtenditur a prope eſſe: qꝛ aliqñ habet: nam hoc abuſiue fieri dicit Lancilotus: ⁊ multo ſepius dtm̄ habet: vtcūqꝫ eſt ſi quis dixerit a prope eſſe ſm opinionem Priſciani non multū errauerit: qꝛ bene pōt defendi ⁊ in Syntaxi tenui. Ego tamen nunc ſequar opinionem Plinij. Sepiſſime ſepiſſimus abuſiue: dictū eſſe oēs fatent. Cato apud Priſcianū. Facite vobis vt in mentem veniat. Quirites ex ere alieno in hac ciuitate ⁊ in alijs oībus ꝓpter diem atqꝫ fenus ſepiſſimam diſcordiā fuiſſe. Sepior nuſqꝫ legitur: ſed bene aduerbia ſepius ſepiſſime. vt a pene peniſſime .i. valde pene. Plautus. Ita mea conſilia peruertit peniſſime. Penitior ⁊ penitiſſimus non ſunt ab aduerbio penitus: ſedꝫ a noīe penitus a. um. i. qꝛ intra eſt. penitior interior: penitiſſimus intimus. Plautus in aſi. Age queſo exerca vſqꝫ ex penitis faucibus. Apul. in. xi. de aſi. Penita mente conditum ſemper tenebis. Apul. in hermago. Viſus eſt ei adoleſcens honeſta forma quaſi ad nuptias exornatus trahere ſe in penitiorem partē domus. Plautus in perſa. Furtiuā aduectam ex arabia penitiſſima. Nuper facit ſuperlatiuū nuperrime. Cice. in. iiij. ad Heren. Nuperrime dictū facile memorie mandatur. Plau. noīe vtitur in capti. Recens captū hoīem nuperū ⁊ nouitium. hinc legitur ſuperlatiuū nomen nuperrim⁹ ma. mū. ſine ꝯparatiuo. Ulterior vltimus poſitiuo carent: teſte Diomede: forſan eſt a vetuſtiſſimo noīe vlter aut vlterus. ¶ Sola adiectiua ꝯparantur ꝓpria ꝓpter aliquod accidens licenter pro adiectiuis ſumpta cōparari leges vt nero neronior pro crudelior. Tu nihil tale effinges ſed recte ſine affectatione veteris inuentis nō apud grāmaticos: ſed apud ſummos hiſtoricos, oratores, ⁊ poetas. Plaut. licenter ipſiſſimus dixit ab ipſe vel ipſus in trinummo. Ergo ipſus eſt ipſiſſimus hinc ab oculis. Eiuſmodi ꝯparationes per locum fiunt: teſte Georg. Valla li. xxxi. ca. xiiij. Plau. in penulo. O patrue: o patrue mi patruiſſime. Plini. Colorem purpuriſſimum dixit. Varro ⁊ Catullus Cinediorem. Apulei⁹: pumiliorem. Plautus punior: que omnia pauca ſunt nec ad horū forma ſimilia fingenda: cōtra ineptos grāmatiſtas effutientes huiuſmodi nenias gallior, vulpior, ſalomonior, ariſtotelior, lapidior, tuiſſimus, veterrim⁹ ⁊c. orationis dedecora. Nō omnia adiectiua ꝯparantur: ſed ea dūtaxat quoꝝ ſignificatio poteſt augeri vel minui: ideo nō comparantur vnicus ſummus omnipotens vnus ingens rudis mediocris. Macrobius tamen omnipotētiſſimus dixit. Vergilius ingentior. Cicero infinitior: aliqñ etiam rudior et rudiſſimus leges: licet Diomedes author ſit rudis nō comparari. Lancilotus multo plura docet nō ꝯparari. Plenus comparatur: quia plenior e obſequio dicit Quintilianus. Sulpitius grammaticus excellentiſſimus negat omnia verbalia in dus comparari: qualia ſunt reuerendus, colendus ⁊c. licet reuerendiſſimus ⁊c. ſint in frequenti ſcribarum vſu. ⁊ Leonardus Aretinus vtatur. Sunt quedam cōparationes imperfecte vt temperior: ſine poſitiuo ⁊ ſuperlatiuo, de his in fine dicam. Comparatio eſt triplex: voce tantum: ſignificatione tantū: ⁊ vtroqꝫ modo. Comparatio voce tantū fit vbi vox cōuenit: ſignificatio diſcordat, vt a nouus nouiſſimus .i. vltimus: ſunt enī maxime noua fere vltima. Cicero in arato. Ad iudicandum nouiſſime. Gellius credit Ciceronem nunqꝫ dixiſſe nouiſſimus: Philelphus nouior negat latine dici. Valla noue acceptat nouiter repudiat. Leonardus nouior dixit: ego recentior libentius dixero. Comparatio ſignificatione tm̄ eſt vbi ſignificatio conuenit: vox diſcordat, vt bonus melior optimus. Cōparatio voce ⁊ ſignificatione eſt vbi cū voce ſignificatio conuenit: vt doctus doctior doctiſſimus. Licet poſitiuus qꝫqꝫ ſit deriuatiue ſpeciei: tm̄ de poſitiui formatione nihil hic nobis dicendum eſt. Itaqꝫ ad cōparatiuorum formationem feſtinamus.

Propior poſitiuo an careat.

Peniſſime
Penitus.
Penitior
Penitiſſimus.

*Nuperrimus ſine ꝯparatiōe

*Que adiectiua cōparent et que non.
Ipſiſſim⁹.
Plenior
Verbalia in dus an recipiāt ꝯparationem.
nouiſſim⁹.

De nominum comparationibus

D ctior a docti eſt:ita formes cuncta ſecunde.
Tollo ſiniſterior melior peior minor ⁊ plus
Cum maior donat ficus ⁊ dicus entior apte.

* De comparatiuorum formatiõe. ¶ Comparatiuus a noĩe ſcδe declinationis fit a gtõ ſingulari addita or ſyllaba pro
communi genere ⁊ ius proneutro. vt amicus amici amicior amicius: nõ vt putãt in
docti amicitior. Spurcus ſpurcior: pudicus pudicior: nõ ſpurcitior nec pudicitior. lz
Amicior. in Ciceronis libris per grãmatiſtas aut ineptos librarios deprauatis aliqñ legat
amicitior. Pa.ix.theb. Sed amicior vndis fraxinus. Cice.lib.xi.ad atticum. Mihi
nemo eſt amicior nec iucundior nec charior attico. Oui.xiij.meta. Dum mare paca
tum dum ventus amicior eſſet. Idẽ. Nec tibi ꝯtingat matrona pudicior vlla. Plau.
in curgu. Si eſt oſculando: quippiã impudicior. mendoſe legitur impudicitior qꝛ
contra rationẽ carminis: vt ſcit qui legem iambici trimetri cognouit. Pudicus. ſca
ſtus. Spurcus.i.immũdus. Mart. Spurcior vt fiat zoile merge caput. Idẽ Sordi
Spurcior. dius nihil eſt nihil eſt te ſpurcius vno. Qui potes inſidias dona vocare tuas. Au
guſtus auguſti auguſtior.i.ſctũs ⁊ venerabilis. nomen adiectiuũ eſt. aliqñ ꝓpriũ.
Auguſtꝰ. ſic nõ cõparaẽ. Oui.j.faſt. Sctã vocãt auguſta patres: auguſta vocanẽ. Templa ſa
cerdotũ rite ſacrata manu. Liui. dixit. Romulũ ſe feciſſe auguſtiorem purpureo ha
* Auguſtiſſimus. bitu. Papi.iiij.theba. Auſonie pater auguſtiſſimus vrbis. Sil.lib.j. Conciliũ vocat
auguſtum caſtaqꝫ beatos Paupertate patres ac noia parta triumphis. Conſul. et
Deter. equantem ſuperos ꝟtute ſenatũ. Deter a.um. cui aliqd deeſt quaſi detritũ ne bonũ
Deterior. ſit olim fuit in vſu ⁊ creſcebat in gtõ deteri detere deteri. hinc regulariter fit dete
rior.i.minus bonus. Exter.i.externus gtõ exteri vñ exterior. Papi.lib.xi.theb. Sed
Exter. quid apud tales quis nec ſua pignora cure Exter honos. Idem.v.theb. Precor ex
tera rerũ agmina. Uale. Exterarũ gentiũ dixit. Uerg. Fas extera querere regna. Ci
Citer. ter citera citerum. gtõ citeri cum creſcẽtia. i. qꝫ eſt citra hinc recte citerior fit vt a ſu
perus inferus poſterus ſuperior inferior poſterior. ſic olim dicebant inter vel inte
rus anter vel anterus. Unde ſunt anterior exterior. Cice. ad Celiũ. Citeriora nondũ
audiebamus poſitiuus olim erat in vſu citer. Cato apud Priſcianũ. Citer hagnus
alligatus ad ſacra Eodem Afranius vſus eſt. Idem. Cato infer ⁊ ſuper pro infe
rus ſuperus dixit. Ubi ſuper inferqꝫ. Uicinꝰ tum deccdito. Papi.x.theb. Inferata
Infer. xus Hora. Poſtera lux oritur multo gratiſſima nobis. Oui. per flumina iuro Infera
Super. Ceſar in commen. huc poſtero die frequentiſſimi cõuenere. Excipiuntur a regła ſi
Superus. niſter ſiniſterior. bonus melior. malus peior. paruus minor. multus plus ſolum in
Inferus. neutro genere ⁊ hoc in ſingulari numero. At in plurali hijz he plures ⁊ hec plura
Poſterus. vel pluria Ceterum pluria ⁊ compluria non ſunt comparatiua teſte Georg. Ualla
Plus. Placentĩno lib.xxxi.ca.xiiij. vbi ait pluria ⁊ compluria non eſſe vetera: quia vſi ſunt
Plura. Cicero. ⁊ Plinius in qua re taxat Priſcianus cum Donato ⁊ Gellio. Idem, dixit ge
Cõpluria. nitiuum pluris eſſe omnis generis licet plus ſolũ ſit neutri gñis. Idẽ dicit lib.vij.
Pluris genitiuꝰ an ſitois gñis Priſcia. Id probat male Georgius per hec exempla bene latina. Pluris amor eſt:
pluris virtus ꝙ aurum. male inquã ꝓbat: qꝛ pluris ſic etiã eſſet pluralis numeri.
Ouid. Pluris opes nunc ſunt ꝙ priſci temporis annis. ſic etiã tãti quanti eſſent
Magnificꝰ omnis generis quod oppido ꝙ friuolum eſt Magnus maior. ¶ A facio ſunt quedã
Mirificus adiectiua in ficus: ⁊ a dico vel dicax in dicus penultima correpta que cõparatiuꝰ
Munificꝰ. in entior efficiunt. vt magnificus magnificentior qui magna facit. mirificus mirifi
honorificꝰ cẽtior qui mira facit ſic munificus. i. liberalis. honorificus qui honore digna facit
Significꝰ. aut qδ cũ honore fit. nam capiunẽ hec etiã aliqñ paſſiue vt magnificũ opus. male
ficus bñficus ⁊c. forſitan olim noia fuerunt magnificẽs mirificẽs ⁊c. vñ hec venerũt
Maledicẽtior. Significus ſigna faciens. hinc Lancilotꝰ ſignificãtior facit. qδ vere fit a ſignificãs
nõ a ſignificus. Apul. in deo Socratis. Non pudet me eſſe ſignificũ. Cic. ad atticum
Que res multo honorificentior viſa eſt. Maledicus.i. mordax ⁊ obtrectãs maledicẽ
Bñdicus. tior qδ a participio maledicẽs eſſe nõ põt. qꝛ hic tertia ꝓducit: illic corripiẽ. ſic bñdi
cus benedicentior: qui benedicit. ⁊ laudat Plau. in aſina. Quum illiciebas me ad te
blande ac benedice. ſic falſidicus ⁊c. nõ cauſidicus: quia ſubſtantiuum eſt. Addunt
a volo beneuolens maleuolens que ex integro ſunt ⁊ corrupto: teſte Quintiliano.
ſic omniuolus ⁊c. a loquor magniloquus ⁊c. bñuolentior magniloquẽtior ⁊c. ſed nõ

opus eſt addere: quia legimus ſepe maleuolens, magniloquens ꝛc. vnde hec ſ com= Breuilo
paratiua ſunt: licet reliqua nō habeant alia comparatiua neqꝫ enim dicimus bene quens.
uolior ꝛc. Cicero. libro. vij. ad Atticū Breuiloquentē iam me tēpus ipſum facit. Te Bñuolens.
rentius in phor. nec illi beneuolēs neqꝫ notus. A turpiſequus ꝛc. non inueni quicꝙ

Fortior a forti eſt: facias ita cetera terne.

Junior excipiunt. a nequam nequior exit.

¶ Comparatiuus ſi poſitiuus fuerit tertie fit a dtō ſingulari addita or vt forti fo=
tior pauperi pauperior. hic et hec potis ꝛ hoc pote id eſt potēs, ſolum ntm̄ inuenit
nunc habere. olim dtūs erat poti. vnde potior ꝛ potiſſimus. i. melior ꝛ optimus qua= Potior
ſi potentior ꝛ potentiſſimus. Priſcia. voluit eſſe a vbo potior. Perſius. Quis potior
iudex pueriſve quis aptior orbis: potius aduerbium etiam ſignat magis. Hora= potiſſimus
tius. Hinc tibi ſit potius ꝙ tu mirabilis illi. Potiſſimū aduerbiū rectius dr ꝙ potiſ Junior
ſime permaxime ꝛ optime. Terē. Ubi tu dubites qd ſumas potiſſime. Excipit a re
gula vnicū nomē iuuenis iunior teſte Priſciano pro iuuenior. Georg. Ualla libro.
xxxi. cap. xiij. repꝛhēdit Priſcianū dicēs. Junior nō (vt hodie qdā grāmatici litera= Junis.
toreſqꝫ putant Priſcianum ſecuti) ab eo quod iuuenis ſed (vt Cornutus ait) a iu= Junicum.
nis. Junis em̄ inquit ꝛ iune minor iuuene dicitur. Unde iunior ideo primā ꝗꝫ ſylla
bas pducit. inde iunix iunicis vacca etate viridior. Perſi. Junicū omenta liqueſcāt Frugi.
maſculi iuuenci dicūtur. Nequā nequior facit nec excipitur q: nō flectitur nequā Frugalis
Frugi. i. vtilis preditus virtute ꝛ temperans. facit comparatiuum frugalior et ſu=
perlatiuum frugaliſſimus. hinc ea virtus frugalitas dicitur. Plautus. Leſbonicus
factus eſt frugalior. hec a frugalis non ſunt. quia Quintilianus taxat eos a quibus
dicitur frugalis tanꝙ ſit dictio parum proba.

¶ Superlatiuorum formatio.

Errimus adijciet ſuperanti. dant timus exter.

Et citer ꝛ dexter quibus addes rite ſiniſter.

Dic etiam extremus. maturus dat rimus apte.

Uel ſimus: huic iungunt ſatur: a vetus eſt rimus vſqꝫ.

¶ Poſitiuo in er addit ſuperlatiuus rimus. ma rimū. vt niger nigerrimus dexter
dexterrimus pauper pauperrimus pauperrima rimum. celeber celeberrimus. et
ꝙuis in maſculino legamus celebris ſalubris alacer ꝛc. ntō tamen alios ſuperlati
uos habebunt licet vetuſtiſſimi celeriſſimus dixere. Manilius in Iliade apd Pri= Celeriſſi
ſcianū Celeriſſimus aduolat Hector. Excipiuntur a regula exter exterior extimus mus
vel extremus citer citerior citimus: dexter dexterior dextimus. ſiniſter ſiniſterior.
ſiniſtimus. Sil. lib. vij. Extima cingens Clauſos ipſe tenet. Boeti. Polū relinquat Extimus
extimū. Plautus. Factus ſum quaſi extimus a vobis Apuleius. Philoſophia in ex
timo mundi tergo degit. Cicero in ſopno Scipionis. Celeſtis extimus. Ibidē. Que
vltima a celo citima a terris luce lucebat aliena. Capel. in nuptijs philologie. Clio Citimus
citimum circulum hoc in luna collocauit hoſpitiū. Uarro de hereſibus. A primo cō Dextimus.
pito dextimam viam munit. De ſiniſtimus authores ſunt grammatici vt Priſcia
nus ꝛc. Cicero ad Auguſtum. Perducam ad extremum ꝛ nouiſſima conferam pri=
mis. hinc tanꝙ a poſitiuo fecit iterū comparatiuū nouator verboꝝ Apuleius dicēs Extremus
ſ. meta. Si quid eſt: tamen nouiſſimo extremus. Maturus a um. facit ſuperlatiuū Maturri
maturrimus ab antiquo nomine matur. Cicero apud Priſcianum. Quippe qui eis mus
maturrime ad cauſas publicas acceſſerim. vel maturrimus. Idē apud Priſcianū. Maturiſſi
Quibus virtutibus omnem tueri vitam poſſint eas in etate maturiſſima velint cō mus
parare. Badius grammaticus minime proletarius dicit ſatur ſimiliter facere ſa Saturri
turrimus et ſaturriſſimus. A cicur et memor nihil inueni. Uetus facit veterior veterri mus.
mus a vetuſto noie veterris. vt huber huberis. Ennius apud Priſcianum. Quum veterrimus
veter occubuit. Priamus ſub marte pelaſgo. Uergilius. ij. eneidos. Ingēs ara fuit Veter.
iuxtaqꝫ veterrima laurus. De poſitiuo veter iterū Actius. Ueter fatorū terminus ſic Ueterior.
iuſſerat. Plautus in Bacchi. Sene tibi dedo illū veteriorē lapidē vt lenitum reddas.

In reliquis ſimus accipiet Patrius poſitiui.
Atq; datiuus in i.tamen s.ſimus vſq; preibit.
Excipe poſtremus ſupremus ⁊ optimus: atq;
Peſſimus ⁊ minimus cum maximus: intimus addens
Plurimus infimus adiunges. entiſſimus autem:
A ficus atq; dicus facito: limus is dato dempta
Cum facilis: gracilis: agilis: ſimiliſq;: humiliſq;:

Superlatiui formatio. Excelſiſſimus. Celſiſſimus. Ingentiſſimus. Superus. Inferus. Supremus. Poſtremus. Poſtremiſſimum. Paruiſſimus.

¶ Si poſitiuus nõ deſinit in er: tunc ſuperlatiuus fit a genitiuo poſitiui in ſecũda declinatione vel a datiuo in tertia addẽdo s ⁊ ſimus: vt celſus celſi celſiſſimus nõ ſummus (vt grãmatiſte ſompniant) forti fortiſſimus ⁊c. Excelſus. i. altus. Summus poſitiuus eſt vtimus. Gel. lib. ij. In his regionibus excelſiſſimo loco murum ſtatuere aiebat. Apule. Videtis ne inſiſtentem celſiſſime illi rupi montis ardui verticem. Valeri⁹ maxi. li. vj. In excelſiſſimo mõtis vertice cruci affixi. Seneca in Thyeſte. Eructat omen celitum excelciſſimũ. Tullius in Sylla. In hanc excelſiſſimam ſedẽ dignitatis ⁊ honoris. Colu. Iudice egentis hominẽ proceriorez. excelſiſſimo germano. Ingens ingentior ingentiſſimus reperitur: licet raro. Vegeti⁹ lib. iiij. Rote quoq; de lignis viridibus ingẽtiſſime fabricantur. i. vltra modũ magne. ¶ Excipe a regula poſterus poſtremus ſuper⁹ ſupremus ⁊c. Andronicus apud Priſcianũ. Inferus an ſuperus tibi fert deus funera Vlyſſes. Horatius Supremo te ſole domi torquate manebo. i. vltimo ⁊ occidente etiã ſignificat ſummũ. Poſtremus. i. vltim⁹ Teren. Si id facis hodie poſtremum me vides. hoc ſecundo comparatur poſtrem⁹ poſtremior poſtremiſſimus Gracchus in oratione de parſimonia apud Gellium, Omnium nationũ poſtremiſſimum nequiſſimũq; exiſtimatorẽ. Apule. Null' animal in terra homine poſtremus. paruus minor minimus. lectum eſt paruiſſimus ſed nollem imitari. Lucretius. Preterea niſi erit minimum paruiſſima queq;. Corpora cõſtabunt ex partibus infinitis. Boetius in muſice prologo. Paruiſſimas mutationes. Vegetius. Paruiſſimos fines.

Interus. Intimus

Interus interea interum. veteres dicebant vt ſuperus. hinc interior intimus. Terentius. Ipſus mihi Dau⁹ dixit qui intim⁹ eſt eorum conſilijs. Poſitiuo vtitur Cornelius Tacitus teſte Lanciloto. Amiſſis ꝑ interea bella nobilibus. Intimus poſitiuus efficitur: quia facit comparatiuum intimior: quãuis nunc non occurrat teſtimonium: ſed vlteriore ſuperlatiuo caret.

Multiſſimus. Infimus. De ſuperlatiuis a facio ⁊ dicar. Mirificiſſimus.

¶ Multus plurimus multa plurima multum plus plurimũ. Cicero. Multiſſimus ꝑ plurim⁹ dixit nollem primus imitari Cicero. lib. xj. epiſtolarũ ad Atticũ. Literas tuas accepi pridie nonas februarias eoq; ipſo die ex teſtamento creui, hereditatẽq; ex multiſſimis ⁊ miſerrimis curis eſt vna e nata. Infimus. i. maxime infer⁹ vl' infra non ſolum de loco ſed etiam de qualitate. Teren. Tace tu quem ego eſſe infra infimos omnes puto homines. ¶ Nomina a facio in ficus, a dicar in dicus habẽt entiſſim⁹. Suetoni⁹. Maleficentiſſimos incolumes preſtitit. Quãdoq; regulariter formant ſuperlatiuos: ſed apud vetuſtiores. Terẽtius. Mirificiſſimus eſt patruus tu⁹ Cato beneficiſſimo dixit, et Actius magnificentiſſimus.

Beneficiſſimus. Facilis. Agilis. Gracilis. Humilis. Docilis. Per poſitiuo cõgruit phuanus.

¶ Hec quinque: facilis/agilis/gracilis/humilis/ſimilis faciunt ſuperlatiuos abijciendo is: ⁊ addita lis ſyllaba: ⁊ ita ſunt duo ll/ facillimus/agillimus. His addit Valla docilis docillimus. cõpoſita ſimiliter faciũt: vt difficilis, abſimilis ⁊c. Vergi. Circuit ⁊ que ſit fortuna ſimillima querit. Idẽ. Ipſa ingens arbos facieq; ſimillima lauro. Facilis nõ grauis: perfacilis valde facilis. difficilis non facilis. vt auranti nihil eſt difficile. Ait Tulli⁹. Agilis leuis ⁊ mobilis. Gracilis tenuis non craſſus humilis non altus: vt humilis arbor: humilis homo. i. vilis ⁊ ignobilis. In ſacris ſignificat non ſuperbũ. Docilis qui facile diſcit: contrariũ eſt indocilis. Per proualde ⁊ ſimiles particule ſoli poſitiuo dande nõ iungantur cõparatiuo aut ſuperlatiuo. vt nõ dices perdoctus ꝑdoctior perdoctiſſimus: ſed ꝑdoctus multo doctior quã doctiſſimus ⁊c. Per poſitiuo congruit: multo vel longe cõparatiuo. quam proualde ſuperlatiuo iungitur: de quibus ⁊ multis alijs copioſe in Syntaxi diſputo.

¶ Comparatio imperfecta.

Anterioꝛ ſuperante caret:iuueniſq̧ ſenexq̧.
Sicut adoleſcens:cui diues pluraq̧ iungunt.
Temperioꝛ ſolum eſt.ignoꝛant et poſitiuum.
Ultimus vlterioꝛ pꝛioꝛ et pꝛimus pꝛopioꝛq̧
Pꝛoximus.ocyoꝛ atq̧ ocyſſimus adijciantur.

¶ Anter ⁊ anter⁹ veteres dixere:hinc anterioꝛ anterius ꝙ aliqñ aduerbiũ eſt ſine ✱ Anter
ſuplatiuo.vt iuuenis vel iunis iunioꝛ:ſenex ſenioꝛ:adoleſcens ſcentioꝛ:diues diui= Anterius
tioꝛ ⁊ vt Lãcilotus vult certus certioꝛ. qḋ miroꝛ eũ ꝑcipere: cũ certiſſimis per ſepe Certiſſim⁹
apud.Cic.legatꝰ .vt certiſſimus vectigal aſcribiť in oꝛõne ꝓ lege Agraria.Tẽperioꝛ
poſitiuo ⁊ ſuplatiuo caret ocyoꝛ ocyſſimus poſitiuũ non hꝫ quo vtanť latini: ſicut
vlterioꝛ vltimus:pꝛioꝛ pꝛimus ꝓpꝛioꝛ pꝛimus.In hac re ꝑcite ⁊ authoꝛes añ cita=
tos aſtipulať mihi Pompo.Letus lepidiſſimus grãmaticus.Nũc meo moꝛe decla
rabo ſingula.Ter.Quis me athenis diuitioꝛ.Idẽ ꝙ inique ꝯparatũ eſt vt hi q̃ mi Diuitioꝛ
nus habent [illegible] diuitioꝛibus aliq̃d addãt.Oui.Oppida ſunt regni diuitioꝛa mei.
Mart.Romanũ ꝓpius diuitiuſq̧ foꝝ eſt.Dis ditioꝛ ditiſſim⁹ integrũ eſt.Sido.ad
Domitiũ.Quenã potiſſimũ anteri⁹ caulib⁹ nr̃is culina fumaret veteres in ſuplati Anterius.
uo antimus dixere vt q̃dã feniſſim⁹:vt in xenophõtis equocis.Saturni dñr familia Seniſſim⁹
rũ nobiliũ regũ qui vrbes ꝯdiderũt ſeniſſimi.Legim⁹ aliqñ iuuenioꝛ ꝓ iunioꝛ.Col. Iuuenioꝛ
teſte Lanc.Illi quidẽ incõmodo ꝙ iuuenioꝛi exanimi ſolet accidere.ſic ipſe iuuenio. Perſuaſus
Apul.lib.viij.met.Unus pꝛe ceteris ⁊ aĩo foꝛtioꝛ ⁊ etate iuuenioꝛ ⁊ coꝛpe validioꝛ. ſine cõpa=
Lanc.dicit ꝑſuaſus ꝑſuaſiſſim⁹ ſine ꝯparatiuo:vt apꝛic⁹ apꝛiciſſim⁹: inclytus in ratiuo.
clytiſſim⁹:iuriſcõſult⁹ iuriſcõſultiſſim⁹:ſimplex ſimpliciſſim⁹.Decoꝛus apud Apul.
de magia decoꝛiſſim⁹ mediocris mediocriſſim⁹:comis comiſſim⁹:imerit⁹ imeritiſſi
mus inuit⁹ inuitiſſim⁹ [illegible] inuiti⁹:⁊(vt Serui⁹ vult)ꝑfectus ꝑfectiſſim⁹.At Ci.
lib.viij.ad atti.dixit illũ eſſe ꝑfectioꝛẽ volo.Ruꝛſũ:ingẽs ingẽtioꝛ:raro ingẽtiſſim⁹.
Uer.O fama ingẽs ingẽtioꝛ armis.Uegeti⁹ ingẽtiſſim⁹ dixit:ſꝫ ita accipiũt docti vt Cõmunis.
dicant illũ malũ latinitatis authoꝛẽ.nã gambas pꝛo tibijs ⁊ ꝑuiſſimos fines dixit.
Cõis cõioꝛ vix vnq̃ꝫ muniſſim⁹ apud latinitat ꝑmipilos.remiſſius remiſſioꝛ tñ vt
ſalutar ſalutarioꝛ:infinit⁹ infinitioꝛ:opim⁹ opimioꝛ:pꝛau⁹ pꝛauioꝛ vt q̃dã volũt q̃s ✱ Noia ca
refellit Taciti authoꝛitas:dicẽtis.Ea tẽpeſtate pꝛauiſſimus mos .Lõginqu⁹ ioꝛ. rentia ꝯpa
ꝓpinquus ioꝛ.multi addũt ſuplatiuo carẽtibus.Plurima carẽt ꝯparatiuo ſuplati= ratiuo ⁊ ſu
uoq̧ vt nau⁹.i.diligẽs.magnanim⁹ ⁊ ſilia in imus.vulgaris vnicus duplex ſũm⁹ perlatiuo.
memoꝛ agreſtis fugitiu⁹:⁊ adiectiua tertie in ſter.vt ſylueſter ⁊c.futilis nubilis mo
dicus ficuln⁹ populn⁹ ⁊ diminutiua:vt vetulus.⁊ in ilis vt ꝯſatilis.⁊ in bũdus vt
vagabũdus.⁊ in inus vt canabin⁹.⁊ a fero ⁊ gero vt letifer.Itẽ tremulus ⁊ dege=
ner.Collegit hec Lãcilot⁹.foꝛſitan in q̃buſdã repeties ꝯtrariũ.Sollicit⁹ etiã ſollici Secũdus
tioꝛ facit ſine ſuplatiuo:teſte eodẽ.Suet.in domit.Tẽpoꝛe ſuſpecti ꝑiculi ſollicitioꝛ.
Scđs.ꝓ ꝓſper plene cõparať.Falſ⁹ falciſſim⁹ ſine:ꝯparatiuo teſte Perot.Pꝛoperi⁹
ra,rum.i.feſtinus:ꝯparatiuo ſuplatiuoq̧ caret.Tẽperioꝛ vel rectius tẽpoꝛioꝛ.i.tem Tẽpoꝛius
peſtiuioꝛ ad tẽpus deductũ caret adiectiuo poſitiuo ⁊ ſuplatiuo:⁊ vix inuenies hoc
nomẽ ſed bñ aduerbiũ tẽpoꝛius.i.opoꝛtune ⁊ feſtine.Colu.lib.ix.Tẽpoꝛius ad offi= Ocyoꝛ
cinã redeant.Oui iiij meta.Modo ſurgis heoo.Tẽpoꝛius celo modo ſerius inci= Habitioꝛ.
dis vndis.Ocioꝛ ocyſſimus.i.velocioꝛ velociſſimus poſitiuo carẽt q̃ okys velocũs
greco.i.velox latini non vtunť.Obnoxius obnoxiꝰ coꝛtiã ſuplatiuũ vix hꝫ.Habitioꝛ
i.pinguioꝛ ⁊(vt vulgo dr̃) melius diſpoſitus:carere dicitur poſitiuo ⁊ ſuplatiuo id
videtur mihi refelli poſſe authoꝛitate Gellij dicentis lib.iiij.ca.viij.Scipio naſica
et Marcus Pompilius quum equitum cenſum agerent:equũ nimis ſtrigoſum et Ultimus.
male habitũ:ſed equitem eius vberrimũ ⁊ habitiſſimũ viderunt.Et cur inquiũt Pꝛoxime.
ita eſt vt tu ſis q̃ equus curatioꝛ:qm̃ inquit ego me curo equũ:Statius meus ſer=
uus.Ulterioꝛ vltimus pꝛimus eſſe põt.Uergi.Tu ſanguinis vltimis authoꝛ.Pꝛo=
pioꝛ pꝛoximus.Fit pꝛimus poſitiuus ⁊ ſignificat pꝛopinquũ: facitq̧ ꝯparatiuum
pꝛimioꝛ ſine ſuplatiuo.Ulpianus.Si quis pꝛimioꝛ cognatus naſceret.Uegeti⁹.

proximior dextra ſit que plagam poſſit inferre. Prior e duobus: primus e multis id verū eſt niſi prior ablatiuū regat. ſed de hoc in Syntaxi. Prius nomen, putant dici barbare. id falſuȝ eſt: q2 priora ſepe legimus, ideo prius cōciliū optime dici opinor.

* Prius an barbara dictio ſit

Us ſi vocalis preeat: raro gradus exit.

More pius dicto tenuis non additur apte.

¶ Quū vocalis precedit ſyllabā us in poſitiuo aut nūꝗ aut raro cōparatur more dicto i. in or. et ſimus. vt idoneus rubeus ceruleus arduus. i. altus et difficilis. Martia. Ardua res hec eſt opibus nō tradere mores. Pius qui parentes et deū colit. Induſtrius diligēs et ingenioſus. Induſtria. i. diligētia inglorius. i. ſine gloria et honore. ſtrenuus velox et diligens. Incurius. i. negligens. iniurius faciēs iniuriā. Ratio regule eſt: q2 cōparatiuus regulariter formatus deȝ ſuperare poſitiuum vna ſyllaba vt doctus doctior regulariter dixi propter peior maior minor iunior (ſi ita iuuenis fieri velimus) et plus prior autē poſitiuo caret vt diximus. Et q2 litera inter duas vocales efficitur conſonans vt maior: cōparatiuus nō ſuperaret poſitiuū vt piior: et ſi i non fieret conſonans vt ſuperaret: tunc eſſet cacephaton. i. mala ſonātia. Authores hāc grāmaticorū rationem non ſemper cuſtodierunt: q2 Varro aſſiduior dixit in. ij. de re ruſtica. Sueto in. Gal. Mox vaſa erea: aſſiduiſſimi vſus cōſlauerit oia. Cice. in lib. de claris orato. ad bru. etiam aſſiduiſſime dixit. Iuue. Egregius cenat meliuſꝗ miſerrimus horum. i. magis egregie. Rufinus in Joſepho. Nihil enim impius a Romanis paſſi ſūt ꝙ ipſi ſe tractarunt. i. magis impie. Pacuuius. ſi mulier egregiiſſima forma dixit. Plau. in epi. Nam ſtrenuiori deterior ſi predicat ſuas pugnas de illius ore fiut ſordide. Lucilli. Villicus ſtrenuior ſi euaſeris. Gelli. Viros habuiſſe ſtrenuiſſimos. ſic Sallu. et Cato. Sallu. tñ putatur dixiſſe. nam vt quiſꝗ ſtrenuus ceciderat in bello: q2 ſcȝ durū videbatur ſtrenuiſſimus. Graccus in tuberonē. Ut in me induſtrior ſic ꝙ in te. Cato Antiquiorē animū inducēt eſſe ꝙ innoxiorē. Idē. Idꝗ perpetuius atꝗ firmius repſit. Idem Fugit maxima flagella. perpetuiſſimo curriculo. Digeſtis de legatis tertio. l. nūcius. legitur exiguior. Baptiſta Pius idoneior dixit. Utere parciſſime inuentis. Pius pientiſſimus facit: et in ſacris piiſſimus. Curtius lib. viij. O fidiſſimi piiſſimiꝗ ciuium ac amicorum. Cice. tñ dicit piiſſimus male dici. verba eius ex. xiiij. Antoniana hec ſunt. Tu porro ne pios quidē ſȝ piiſſimos queris: et qđ verbū omino nullum in lingua latina eſt id ꝓpter tuā diuinā pietatē nouū inducis. Tenuis / Alexander negauit inſcite cōparari poſſe. Plini. Tenuiora ferramenta reſtringi. oleo mos eſt. Sueto. Tenuiſſimo cuiꝗ et ignoto. Cice. lib. iij. ad Atti. Mea ſpes etiam tenuior ſemper fuit ꝙ tue litere. Et. xij. ad Atti. Quis enim tenuius dixit. Et in officijs. Ne ꝗ tenuiores propter imbecillitatem circūueniantur. Idem ſepe alibi vſurpauit. ſic Quintilianus tenuiora. ſic ceteri ferme omnes. Pinguis pinguior recte facit: quia u liqueſcit poſt g. Sene. epiſt. xx. dixit ꝓpior. Cato. Arduus, et arduiſſimo enunciauit: teſte Priſciano. Plini. vij. epiſto. Exiguiſſima legata. Ceterum meminerimus raris raro vtendum eſſe: preſertim ſi apud vetuſtiſſimos tm̄ reperiatur quales ſunt Cato / Actius / Pacuuius / Ennius / Graccus / Quadrigarius et c. ¶ Que comparatiuos ſuperlatiuoſꝗ more dicto nō faciūt vbi comparatione opus eſt capiunt magis et maxime. vt magis dubius maxime dubius.

Arduus
Pius
Induſtrius.
Incurius.
Iniurius.
Aſſiduior.
Aſſiduiſſimus.
Egregius.
Egregiiſſima:
Strenuior
Strenuiſſima.
Induſtrior.
Innoxior.
Perpetuiſſimus.
Exiguior.
Piiſſimus
Tenuior.
Tenuiſſimus.

¶ Grammatice Deſpauteriane Liber quintus.

¶ De preteritis et ſupinis.

Compoſitū ſimplexꝗ modo flectuntur eodem.

Excipies quedam poſt clare notificanda.

¶ Verbum compoſite figure coniugatur: vt ſimplicis et contra vt ſedeo ſedi: poſſideo poſſedi. ¶ Excipiuntur. ſ. credā. Quia do eſt prime cōiugationis: reddo addo tertie. maneo manſi: immineo imminui. hec et alia ſatis declarabuntur: ideo hic nolui ponere. ¶ Hic liber de preteritis et ſupinis tractabit: quia que a preſenti formātur per analogiam: id eſt proportionem et ſimilitudinem verborum amo / doceo / lego / audio / ſatis noſcuntur: in preteritis et ſupinis maior eſt diuerſitas, ideo neceſſaria eſt am

plior eorum tractatio. ¶ Coniugatio eſt verbũ ꝑ tpa declinatio Supinum eſt qđ in um vel in u deſinens ſine caſu verbi ſignificationē hʒ vt amatũ amatu Tor rētinꝰ vicit ideo ſupina dici: quia cũ habeant vocē participij paſſiui: tamen ſupinantur. i. vertuntur in actiuam ſignificationem. de hoc videbis in Syntaxi.

* Quid coniugatio. Supina q̄re dicta

A quoties mutatur in i: per e pono ſupina.

Demitur hinc do go ſapio ſalio ſtat nocꝫ.

¶ Si verbũ cõpoſitũ mutet a ſimplicis in i ſupinũ retinebit e. vt facio feci factum reficio refeci refectũ. ¶ Excipiuntur verba in do. vt cado cecidi caſum: recido recidi recaſum. Et in go: vt ago egi actum: adigo adegi adactũ. Et compoſita a ſapio: q̄ retinēt i: in ſupino vt deſipio deſipui deſipitũ ꝛc. a ſalio ꝛ ſtatuo que pro a in ſupino retinent u: vt inſilio inſilui inſultum. Hoc etiam notatu dignum: verba mutantia e in i: nõ perdũt e ſimplicis in preteritis ꝛ ſupinis. vt emo emi empuꝫ: redimo redemi redemptum: ſic ſedeo incideo ꝛc. Compoſita a teneo nõ habent e in preteritis: ſed ſupinis. vt continui contentum. Cedo ꝛ ledo mutãt diphthongum in i longuꝫ quod retinent compoſita in preteritis ꝛ ſupinis.

Cõpoſita a ſapio

Quum geminat ſimplex compoſito tollꝰ priorem.

Quam retinet do ſto natum: ceu diſcere poſco.

Pluria ſic olim: ceu nunc precurro repungo.

¶ Quum ſimplex geminat principiũ ꝑteriti: cõpoſitũ nõ geminat. vt mordeo momordi: remordeo, remordi: pello pepuli. cõpello cõpuli ꝛc. Excipe cõpoſita a do ſto diſco poſco: q̄ ſꝑ geminant: vt credo credidi: reſto reſtiti: addiſco addidiſci repoſco repopoſci: ſic olim plura: vt oĩa cõpoſita a curro: vt decucurri ꝛc. nũc ſolũ p̄curro geminat principiũ. Plau. in ſticho. p̄cucurri vt nunciarē nunciũ exoptabilē. Idē. Ego hac p̄cucurri gr̃a ne te pater opprimeret impudentem. Teren. in ecyra. Una illarum interea ꝓpere p̄cucurri. aliq̄n nõ geminat. Liuius. xx lib. ab vrbe condita. Et ſi fortunam percurriſſent. Uerg. iij. enei. Ecce fere ſummo de vertice capꝛc. De currere iugis. Caper apđ Priſcianũ. Quũ ei q̄ nos pupugit talionē. i. vicē a nobis redditam oſtendimus repupugi dicimus. Supinum nũq̄ principiũ geminat

* Antiq̄s res a detõs deo; detotõ di ꝓtulerẽ

Repungo.

Si ſit a preſenti: non deſinit eſſe ſupino

¶ Quoties preſenti fuerit a non aberit ſupino licet preterito mutetur. vt facio feci factum. fallo fefelli falſum.

Preteritis quecunq̄ carent ſpoliabo ſupinis.

¶ Quecũq̄ carent preteritis etiã carent ſupinis vt polleo gliſco ꝛc. Licet preteritorũ ꝛ ſupinorũ carentia pertineãt ad ſequētē librum: tamen in hoc libro totã hanc rem abſoluã quid breuius ꝛ commodius fiet. nam ceteri carentia preteritis aut ſupinis ferme ſuis locis explicauere ꝛ in defectiuis omnia repetiuerunt. id ego non faciam quia breuitati ꝛ puerulorum vtilitati ſtudeo.

¶ Prima coniugatio.

Preteritis aui facit as: atumq̄ ſupinis.

¶ Uerbũ p̄me coniugatiõis facit pri preſentũ indicatiui modi a ſcđa per ſona ſingu. nũeri indicatiui modi p̄ñtis tpis ablata lr̃a s ꝛ addita ſyllaba ui: in ſupino mutat ui in tum vel tu. vt amo as. amaui atũ amatu. Equo equaui equatum. i. equale facio. Ualeriꝰ. maxi. li. iij. Equauit Athenis Thraciã. ſic ambulo: vnde ambulatores qui vrbem paſſim peragrant vēdēdo viliſſimas merces dictis quibuſdaꝫ ſcurrulibus aucupando emptores. Ante ambulo onis. qui honoris gr̃a aliquē comitat. albo as. album facio: libo as. i. guſto prelibo pregusto. Eſtuo as. aui atum ſupinũ vix inuenitur. q̄ grãmatici dicũt carere ſupio. Hiero. tñ oſtendit hꝰc: q̄ eſt natus dicit in fine eccleſiaſtici. In medio ignis nõ ſum eſtuatꝰ. ſignificat ferueo ꝛ flagro. Itē fluctuo ꝛ agitor: vt mare eſtuat. Inſtauro id ē integro reſtauro. idem teſte peroto ꝛ Calepino qui negant. inſtauro eſſe ab inſtar ſed ſtauro quod nõ eſt in vſu reſtauro penꝰ obſoleuit. tñ Lactantius vſus eſt vt Cõ

Equo. Ambulator. Ante ambulo. Albo. Libo Eſtuo.

Inſtauro. Reſtauro. Spinus docet in dictione inſtauro. Et Juſti. lib. ij. Interea et darius quaſi bellum reſtauraret in ipſo apparatu deceſſit: melius ergo inſtauro, dicim⁹ ꝙ reſtauro ſ; ipſe in prefatione quarti libri verſificatorie reſtauratione pro inſtauratione dixerim. Ceterum non cenſebo reſtauro barbare dici. vt Quintianus qui plura minus bene

Rubeus. dānauit: inter que eſt rubeus a um. quod negat dici poſſe quia ruber. dicendum eſt que refellit Gellij authoritas dicentis lib. ij. cap. xxvj. Rufus cū color et ruber nihil a vocabulo rubei differunt. Solinus. Colores duo ſunt quos fingere nō valet rubeus et candidus: nimis temerarie plerique iudicant. Si quis multa vocabula diſcipulis declarare voluerit: facile e vocabularijs bonis excerpet et pueris dictabit: vt orbo vacillo fugo titubo obturo migro liquo etc. que habent omnia aui et atum. Excipiuntur pauca iam declaranda.

Excipe do dedit atque datum: ſtetit atque ſtatum ſto.

Cuius compoſitum ſtetit atque ſtitum capit apte.

¶ Do dedi datum circūdo circūdedi circūdatū. ſic peſſundo venūdo ſatiſdo. ſto ſteti ſtatum huius ꝯpoſitū ſteti et ſtitū faciūt vt preſtiti p̄ſtitū inſto inſtiti itum non (vt inepti dicunt) inſteti: ſic barbare loquentes dn̄s decanus inſtetit pro licētia. ¶ Da ſyllaba corripitur vbicūque eſt prima ſyllaba in cōdeclinatis a do vt dabam dare: ergo dic penulti. breui peſſundabā etc. Do. i. dono. Itē mitto: vt do Petro ad te lr̄as. i. mitto per Petrū. Itē dico vt apud Verg. Sed tū iſte deus qui ſit da Titire nobis

Circundo. Venundo. Peſſundo. Satiſdo. et da aduerbia loci. Circūdo. i. circūpono: vt circūdo ſaltus canibus. Venūdo. i. vendo: vt Ad quid pditio hec: poterat eī venūdari multo et dari pauperibus. ¶ Peſſundo. i. calco vel opprimo peſſum. i. ſub pedibus et dicimus etiā do peſſum. Luca. ꝙ celſa cacumina peſſum. Tellus victa dedit. Satiſdo ſatiſfacio aut ſoluo. ¶ Sto

Sto. erectus ſum. Idē ſtat manet aut certum eſt. Verg. Stat ſua cuique dies breue et irreuocabile tēps oibus eſt vite. Sto cōuentis. i. ſeruo pactū p me nō ſtetit. i. nō fui cauſa cur minus fieret. ¶ Aſto iuxta ſto. anteſto: excello: abſto: lōge ſto Ouidius abſtit p aſtitit poſuit decimo meta. Halcyone lachrymas: et ꝙ par admouet abſtit. Reſto

Aſto. Reſto. Reſtaui. Preſto. ſuperſum vel relinquor. Verg. ij. enei. Quid iā miſero mihi denique reſtat. Propertius licēter reſtauit dixit lib. ij. Nec ſi poſt ſtygias aliquid reſtauerit vnda. Preſto p̄ſtiti itū. i. do. Pli. Plura hic mihi p̄ſtitit ꝙ parētes. Itē excello. Vale. Maxi. libro iiij. Oē ciues nobilitate pecunia honoribusque preſtaret. Idē lib. vij. Authoritate et prudētia ceteros preſtans. hic per actm̄ dixit quod Tulli⁹ per otm̄ Bona exiſtima

Preſtat impersonale. tio diuitijs p̄ſtat Preſtat impersonaliter. i. melius eſt. Idē Nōne emori per virtutem p̄ſtat ꝙ vitā miſerā et inhoneſtā per decus amittere: In Juſtiniani inſtitutionibus p̄ſtauimus p p̄ſtitimus leges: neſcio an mēdū ſit: veriſimile eſt hec oia aui

Proſto. Conſto. Diſto. Inſto. habuiſſe aliqū et atū penul. longa in ſupino nā brutus p̄ſtaturū dixit et p̄ſtatio non p̄ſtitio: in vſu eſt. ¶ Preſto. i. publice ſto cauſa lucri: vt meretrix proſtat. Superſto adhuc viuo. ¶ Cōſto. i. ſimul ſto nō ſum inſtabilis: vel cōponor. Item conſtat. i. liquet. Quāti cōſtat liber ꝙ̄ti emitur: ¶ Diſto lōge ſto vel abſto aut differo. Quātum diſtat

Quid. Inſtitor ad dn̄am venit diſtinctus emacem. hinc roma quingēta milia. Exto emineo: liber nō extat. i. nuſꝙ̄ inuenitur: vel ipſe perijt. ¶ Inſto ꝓpe ſum: vt paſcha inſtat: vel operam do p re anquirenda. Plautus Poſcit inſtat vrget nō ſinit hominem quieſcere. Inſtitor. i. mercator. Catul. oſtēdit preteritū inſtitit eſſe nō inſtetit dicēs Inſtitit imperio deterioris heri. ¶ Obſto reſto ſiue reſiſto. hinc obſtaculū. i. impedimentum.

Dono lauo laui lotum lautum atque lauatum.

Poto magis potum: iuui iutumque iuuare.

Lauo. Lautitia. Lauo olim fuit tertie cōiugationis. ¶ Lauo laui. lotū vel lautum vel lauatū ab eo quod olim dicebat lauaui: et ſignificat rigo vel aqua purgo aut quouis hūore purgo. Hora. Aſt vbi me feſſum ſol acrior ire lauatū. Admonuit. Terē. in eunu. Abeūt lauatū. Ouid. iij. faſti. Sacra lauaturas mane petebat aquas. hinc lauatio apud Vitruuium ſepicule legitur. Cic. ad Varronē li. ix. epiſt. Faciā vt lauatio parata ſit. i. balneū. Lotū notiſſimū eſt. de lautū Tacit⁹ de germanis. Lauti cibū capiūt. i. loti. ſic Sulpiti⁹. Facies ſit lauta manuſque. lautus nomē. i. mūdus delicat⁹ elegās hinc lautitia, lautule arum. i. therme.

Poto. Lauo olim fuit tertie. Hora. Phebe qui tāto lauo amne crines. Idē. Ora manuſque ſua lauim⁹ feron ia lympha: prima in lauim⁹ correpta oſtēdit tpm̄ eſſe p̄ñtis tpis ¶ Poto aui, tum et ſepius potum: vnde potor potus potio poturus. Vergili⁹. Huc.

ipſi potum veniẽt per prata iuuẽci. Luca.lib.v. Potureſenile grues. Teren.aũt in
phormiõe aliter dixit. Naꝫ apd me potatur⁹ eſt. poto.i.bibo.ſed hoc ꝓpꝛie neceſſita Potis.
tis eſt illud luxurie. Potio medicoꝝ ſorbitiuncula eſt potus alioꝝ. ſed he differẽtie Potius
non obſeruant̃ ſemper. Valeri.maxi.lib.ix. Cibo ꝛ potiõe infelicẽ ſpm̃ ꝓrogant. Po Compoto.
tus.a.tum.i.ebri⁹ aut q̃ potauit. Ouid. Occurrit nuper viſa eſt mihi digna relatu. Iuuo.
Pompa ſenem potũ pota trahebat anus capit̃ etiam paſſiue. Idẽ. Quo plus ſunt
pote plus ſitiũtur aque. Cõpoſita huius verbi ꝓducũt penultimaꝫ. vt epoto.i.ebi ※ Adiuto
bo. Cõpoto.i.ſimul poto. Compotoꝛ qui cũ alio ſolet potare de hoc adagionẽ habe frequenta-
m⁹. Odi memorẽ ꝯpotorẽ.i.garrulũ q̃ fidos inter amicos aut in ſympoſio dicta ſo tiua ab.
raſcliminat. Iuuo iuui iutũ: qḋ ſupinum nõ eſt in vſu ſed pro eo capimus adiutũ adiuuo.
qḋ eſt ab adiuuo. lectum eſt iuuaui. Mani.lib.iij. eo vtitur. ꝛ Salu. in Iugur. iuua
turũ. iuuo.i.auxilium do. Vergil. Audentes fortuna iuuat. Item delecto. Idem nõ
omnes arbuſta iuuant. Idem Iuuat arua videre. Adiuuo.i.iuuo. Terẽ. Forte for-
tuna adiuuat. In preſenti penult. corripitur quam preteritum ꝛ ſupinũ producũt
Adiuui adiutum. vnde adiuto as frequentatiuum.

Prebet ui per itum cubo cum ſono, ſiue crepare.

Et domo ſiue tono veto cum plico. Nexo xui.xum.

Prebet ui per ctum frico: cum ſeco iunge necare:

Nulla ſupina creat mico dans micui. Datur aui:

Nonnullis, aui tantum dat ſupplico ſicut.

Omne plico verbum quod dat cum nomine iũctum.

¶ Hec ſeptẽ verba/cubo/ſono/crepo/domo/tono/veto/plico/faciũt per duas ſylla Cubo. Cubaui.
bas ui in ptõ ꝛ itũ in ſupino: vt cubo cubui cubitũ. nexo facit nexui nexum hec tria
verba frico. ſeco neco faciũt ui per duas ſyllabas in ptõ ꝛ ctum precedẽte lr̃a c an
te in ſupino. vt frico ui. frictũ: ſecui ſectũ. necui nectum. Mico micui i facit abſque
ſupino. ¶ Quedã ex dictis: etiã dant aui in ptõ. ꝛ ſimiliter qḋ facile cõijcitur atum Domatoꝛ.
in ſupino: vt increpo ſui. vel increpaui. implico ui. vel aui implicitũ vel implicatum
ſic dimico dimicui ſine ſupino mico ui. vel dimicaui atum. Et ſupplico ſoluꝫ facit
ſupplicaui ſupplicatũ: vt oẽ cõpoſitũ a plico cum noĩe vt duplico duplicaui. dupli
catum. Iam declarabo ſingula. ¶ Cubo.i.iaceo cõpoſita corripiũt penultimã niſi
interponat̃ m. ꝛ ſi ſunt tertie cõiugatiõis. vt incubo vel incũbo ꝛc. Ridẽda eſt diffe- Accubo.
rentia barbaroꝝ. Sanus eo cubitum: male ſan⁹ vado cubatũ. Cubo itũ facit ꝛ olim Occubo.
cubatũ. vñ cubatio non cubitio dicimus. Plau. in menech. teſte Nebrillenſi per aui ※ Apulei.
accubaui dixit. Prãdi potati ſcortũ accubaui: vulgo tñ lr̃a habet accubui. Appu in met. Eu
le. quoqꝫ vi. meta. Europem tauro ſupercubaſſe dixit. Hiero. in ezechiele cap. xvij. ropã inq̃t.
Quare mater tua leena inter leones cubauit. ſic domatio tonatio ꝛc. dicimus non tauro ſup-
domitio tonitio ꝛ cõtra domitus domitoꝛ ꝛc. poti⁹ q̃ domat⁹ domatoꝛ ꝛc. Authoꝛ cubaſſe ꝛ
Valla. Tibullus cõtra alioꝛũ vſum lib. iiij. ait. Te duce nõ alias cõuerſus terga do
matoꝛ: ſed redeo ad ſcubo. ¶ Accubo vel accũbo .i. aſſideo vel adiaceo menſe. Vergil. Procũbo
Tu das epulis accũbere diuũ. Occubo vel occũbo.i. morioꝛ regit dtĩu. Vergi. Neqꝫ Concubo.
adhuc crudelibus occubat vmbris. Idẽ. Seu verſare dolos ſeu certe occũbere morti Decubo
¶ Procumbo procũbo.i.cado. Ver. Procumbit humi bos. capit̃ pro mori. Cõcubo Diſcũbo
vel cõcũbo.i.cõdormio. hinc cõcubina. Decubo vel decũbo.i. deorſum cubo vel ia- Recũbo
ceo diſcũbo non diſcubo: cibi capiẽdi grã iaceo vel aſſideo. Recubo vel recũbo.i. cu Incubo.
bo Incubo vel incũbo.i.in aliquo vel ſup aliquid iaceo. Verg. Incubuitqꝫ thoro ꝛ di Excubo
xitqꝫ nouiſſima verba. gallina incubat ouis. Incumbo etiã ſignificat operam dovt Supcubo
incũbo virtuti. Excubo nõ excũbo.i. vigilo ꝛ diligenter cuſtodio. hinc excubitoꝛ et Succubo.
excubie. Supercubo nõ ſupcũbo ſup aliqḋ cubo. Secubo vel ſecũbo.i. ſeorſuꝫ aut
ſolus cubo Ouidi⁹. Cur toties viduo ſecubat illa thoro? Succubo ſuccubas in oĩ
hinc ſuccubi ſunt demões. qui ſub ſpecie mulierbri viris ſubijciũtur: vt incubi q̃ mu
lieres incũt. ¶ Succumbo.i. ſubijcioꝛ ꝛ alicui ſubiungoꝛ. Verg. Forſitã huic vni po
tui ſuccũbere culpe. ¶ Sono ui. itũ: ꝛ rariſſime aui. atũ. Mani. libro. v. aſtronomico.
Aura ꝑ extremas reſonauit flebile ripas. Apu. v. me. Claſſicuꝫ ꝯſonauit. Horati

Magna ſonaturū dees nois huius honoꝛē. Sonū facere ſignificat. Cōpoſita penul
timā coꝛripiūt vt aſſono ad aliqđ ſono Perſi. Reparabilis aſſonat echoo. Conſono
ſimul ſono aut cōcoꝛdo: diſſono diſcoꝛdo. inſono ⁊ pſono valde ſono. Reſono ſonum
Crepo. reddo. Verg. Reſonat clangoꝛibus ether. ¶ Crepo ui. crepitum raro aui atum. i. vio
lentū ſonū facio. Ouid. Et crepat in mediis laurus aduſta focis. Cōcrepo idē Tere.
Oſtium cōcrepuit. Etiam ſigna concoꝛdo: vt diſcrepo diſcoꝛdo: cuius ptm̄ in aui
Diſcrepa= fecit. Cice. in libro. iii. de oꝛatoꝛe. Nihil ſane ad rem pertinet ſi qua in re diſcrepauit
ui. ab Antonii diuiſione. ¶ Itē crepo frangoꝛ ſignat. nā qđ frāgitur crepat. i. violēter
Increpo. ſonat. Iudas crepuit medius Capitur etiā p deſleo. Plautus. Qui crepat defuncto
* Increpa patre. ¶ Increpo ſonū facio. Ouid. Abnuit alcides increpuitq; lyra. Etiā cum cla
ui. moꝛe arguo. Perſius. Si increpuit ceſſas nugatoꝛ. Increpauit bis legitur in Plau
Domo. to teſte mācinello. Crepitꝰ nomē quarte. i. violētus ſonus ⁊ ꝓprie turpis ſonus vē
tris. ¶ Domo. i. manſuetū facio vt domo ceruū ⁊ vinco ⁊ domo hoſtē edomo perdo
moꝛ idem ⁊ penultimā coꝛripit Floꝛus p regulam dixit. Copias eius domauerunt
Tono. ¶ Tono vꝫ de toꝛo vel facio tonitru. olim habuit tonaui atū. vnde Hoꝛa. dixit. In
Tono olim tonata fluctibꝰ. Fit etiam tertie. Varro. Sonitus maris deū tonimus tibi ...
tertie cōiu= Cōpoſita penulti. coꝛripiūt: vt intenō ptono valde tono: ꝯtono ſimul tono. attono ad
gationis aliqđ tono. hinc attonitus. i. turbatꝰ quaſi tonitru pcuſſus. Verg. Valibus attonitꝰ
fuit. iuſſis. ¶ Veto vetui itū. ⁊ aliqñ aui. atū. i. ꝓhibeo. Perſius. Veto quiſq; faxit oletū
Veto Idē. annuere his ſuperi vetuere: iouēq; moꝛant. Cice. Nā me ad foꝛmoſa mater ac
Vetaui cedere vetuit. Perſius. Excepto ſi qđ maſuri rubrica vetauit. Scodrēſis legit in an
Vetatus. tiquis vt ait. Excepto ſi quid maſuri rubrica notauit: vt cunq; eſt veto etiam veta
ui habere mōſtrat participium vetatus. Papi. iii. Thebai. Piger irrupiſſe volatu
Plico. Concilia ⁊ celo mentem inſertaſſe vetati. ¶ Plico ui icitum. ⁊ aliqñ aui. atum. i. cō
explicaui traho ⁊ rugas facio plicatilis qđ plicat. Plinius. Egiptii naues plicatiles hñtes
implicaui trāſferunt quoties ad catarractas ventum eſt. Compoſita penulti. coꝛripiūt. vt ap
plico. i. adiungo. Explico extēdo ⁊ declaro. Implico inuoluo innecto. Vergiliꝰ. Im
plicuitq; comam leua. i. ſiniſtra manu. Cicero. rhet. ii. Quod in itinere tam familia
riter ſe applicauerit. Pacuuiꝰ. Que te explicauiſti tā erumniſobꝛupta. In Vietru
uio ſemper explicaui ⁊ atum inuenio: ⁊ in Cicerone ſepiſſime. ideo his quatuoꝛ
applico implico complico explico non vereboꝛ per aui. ⁊ atum. vti. Cicero in Pi
ſonem. Criminibus infinitis implicata. in eundem. Familiaritate implicatus Sal
luſtius. iiii. hiſt. Implicate naues miniſteria ꝓhibebant. Replico Calepinus dicit
ſolum aui habere, vt multiplico ⁊ triplico, ⁊ ſupplico. i. rogo humiliter manus ſcꝫ
plicans. Ego credo etiam replicui replicitum recte dici licet non occurrat, teſtimo
Nexo. niū. Papinius per ſyncopā replicte pro replicite dicit iiii. ſyl. Non elychnia ſicca
Frico. non replicte bulboꝛū tunice nec oua tantum. Sene. epiſt. xcii. Recitatoꝛ ingentem
Fricatum. hyſtoꝛiā attendit minutiſſime ſcriptā arctiſſime plictam. ¶ Nexo nexas vel p ter
* Vergil. tiā nexo nexis. i. ligo vel necto. ¶ Frico. ui. frictū aliqñ etiā fricaui fricatū quo tā
v. eneidos parce vti non erubeſcerē. Catullus in Egnatiū. Et dens hibera defricatꝰ vrina. Ci
Nexātem ce. xii. ad Atti. Que res foꝛſitan ſit refricatura vulnus meū. Pli. li. viii. Pātheras p
nodis ſcꝫ carnes affricatas a conito venant barbari. Celſus. li. vi. Ante oleo pfricatus. Itaq;
in ſua mē= nō male dixit Macer. Vrtice foliis reuocatur vlna fricata. Vietruuiꝰ ſemp perfri
bꝛa plican cata ⁊ fricatura ⁊ fricatū dixit hinc fricatio. Iuue. Et pimi frictꝰ ocelli Angulꝰ.
tem. de ter hinc frictio recte dꝛ. Celſus lib. i. In ipſo quoq; itinere frequens frictio. Plini. lib.
tia apud xxii. Frictio eos inhibeat oculoꝝ. Cōpoſita hñt penult. coꝛreptā. Affrico ad aliquid
eūdē. ⁊ pa= frico cū dat. Pli. moꝛat hꝛo herbe ſeſe affricat. Confrico: ſimul frico: defrico deoꝛſum
ribus pal frico. Infrico intus frico. Col. maxime pderit fuligo ex aheno viceri infricata. Per
mas ambo frico totū frico. Col. li. vii. Nares pfricato vt hoies diſcāt odoꝛari. Pli. in pꝛoemio
rū inexuit, Perfricui faciē nec tñ pfeci pfricui faciē aut frontē. i. pudoꝛē expuli. Refrico rur
armis. ſus frico: vt refrico deſideriū aut doloꝛē. i. rurſum acđro ⁊ quaſi reuoco. Seco ſecui
Frictio ſectū. Verg. i. geoꝛ. Via ſecta p ambas. ſecui olim ſecaui ſecatū. Apule. i. meta. ſꝫ et
Affrico ſecata gula dixit, meliꝰ tamē ſectio quā ſeditio dicitur teſte Val. Seco. i. ſcindo ſiu
Infrico do diuido ponitur p̄ transeo. Vergi. lib. vi. Ille viam ſecat ad naues ſocioſq; reui
Perfrico ſit. Et proſequoꝛ. Idem. lib. x. Que cuiq; eſt foꝛtuna hodie quam quiſq; ſecat ſpem.
Seco. Sectio. i. conciſio. etiam eſt pars bonoꝛum qua aliquis multatur. Sectoꝛ qui bona
Sectoꝛ. damnatoꝛum in auctionibus emit vt poſtea eadem vendens multū lucretur. Com
poſita penultimam coꝛripiunt: vt deſeco abſcindo. diſſeco diſcindo aut diuido rec

co amputo. ſic miſceo[illegible] ſeco proſeco. circunſeco perſeco interſeco preſeco ſubſeco ⁊c. — Neco.
¶ Neco ui. nectum vel aui. atum. i. quacunq́ re occido. dicit cum Diomede Priſcia
nus necatus ferro. nectus aliis vi peremptus. ſed differentia ſepe refringitur. Sue
to. in Tybe. Hoſtes fame necauit. Cic. apud Macro. ſatur. iiij. ca. iij. Flammã ex li
gnis viridibus factam atq́ ibi incluſum fumo necatũ. fumo ablatiuus eſt teſte Ma — * Dria in
crobio Valeri. maxi. lib. vj. Viros ſuo veneno necauerũt. ſic alibi ſepe. Cic. veneno ne — ter. nectus
catus. Quinti. fame necatus ⁊c. Enni⁹. Hos peſtis necuit pars occidit illa duellis. — ⁊ necatus
fit a nex aut contra. Eneco penul. correpta. i. neco vel vexo. Teren. Cur me enecas.
Enectus. i. mortuus aut fere mortuus. Cice. Enectus ſit Tantalus. Hora. Bos eſt
enectus arando. Liui. fame frigore ſqualore necti ſunt. Interneco ⁊ pneco. i. necor.
¶ Mico ui. ſine ſupino. i. fulgeo ꝓprie cum motu vel tremore. vt enſis micat: fulgur — Mico.
micat. Verg. Crebris micat ignibus ether. per ſimilitudinem capitur pro digitis
ſortiri. Varro. Micandũ erit cum greco vtrũ ego illius numerum ille meũ ſequatur
Cice. eũ virũ bonũ appellat. qui cum poſſis in tenebris micare. Capitur pro moueri
ac tremere. Verg. de equo. Stare loco neſcit: micat auribus ac tremit artus. Ouid.
Corq́ timore micat. i. ſalit ⁊ tremit. Cõpoſita penult. corripiunt. vt emico. i. effulgeo — Emico.
appareo. Plau. Ex oculis quaſi radij emicãt ſolio. Verg. Emicat Euryalus. i. emi
net vel exilit: hinc fit emicaturus. Sene. de cõſo. ad Albinam. Ad ſumma emicatu
rus. intermico inter vel in medio mico. Promico procul mico ⁊ longe iacio vel exten — Promico
do. Neuius. Si quid loqui vis nõ perdocere multa longe promicanda ratio eſt. Di — Dimico.
mico. ui. ſine ſupino. i. pugno. quod re fit. Contendo aũt verbis. Naſo. Viceris [illegible]
gladijs ⁊ acuta dimicet haſta. Idẽ in. ij. elegiarũ. hac tibi ſit pugna dimicuiſſe ſatis.
Dicitur etiã dimicaui atũ. Sueto. in Ceſare. ne ancipiti quidẽ vnq̃ fortuna pre[illegible]
q̃ bis dimicauit. Titus. Liui. lib. xxiij. Iuſta quoq́ acie ⁊ collatis ſignis dimicatũ
eſt. Cic. in. iij. de orato. Me ſemper ab omni cõtentione ⁊ dimicatione reuocaſti.

¶ Secunda coniugatio

Preteritum per ui facit es: per itumq́ ſupinum.

¶ Verbũ ſecunde ꝯiugationis facit preteritũ a ſecunda pſona preſen — Habeo.
tis tẽporis indicatiui modi ſingularis numeri mutãdo es in ui. per di
uiſas ſyllabas ⁊ in ſupino facit itũ. vt habeo ui. itũ. i. poſſideo ⁊ teneo.
Itẽ facio. Sallu. Comitijs habitis cõſules declarant. M. Tul. ⁊ C. An — * Habeo
tonius. Idẽ. Neq́ cuiq̃ mortaliũ iniurie ſue parue vident. multi eas grauius equo — pro tolero.
habuere. Itẽ credo. Teren. Semp eius dicta atq́ habita eſt ſoror. Itẽ habito. Plau. — Prohibeo
He ſunt edes hinc hꝫ plura multo ſignat qbus ſupſedeo. Cõpoſita mutant a bre — Inhibeo.
ue in i breue. vt redhibeo adhibeo phibeo. i. affirmo ⁊ dico. Prohibeo. i. veto. Inhi — Dehabeo.
beo veto ne in re cepta pcedas. Prebeo ui. itũ. i. do. Debeo ui. itũ. obligor. vtrũq́ di — Coerceo.
ciſe ab habeo cõtractũ. De habeo retinet a, ⁊ ſignificat non habeo. ptero. ad Euſto.
Ita ille moderat vniuerſa vt nemo quid poſtulet. nemo dehabeat. ¶ Arceo ui. itũ.
ſupinum in ſimplici rarũ eſt ⁊ ſignificat pello aut aduenire nõ ſino. Verg. Hoſtes a — Arctus ab
membus arcet. preteritũ arcui inuſu eſt licet quidã dixerint arceo carere preterito. — arceo.
Cic. in. xi. philip. A progreſſu arcuit. Sil. lib. i. Armauit clauſis ac portis arcuit ho
ſtem. ſimiliter apud Ouid. pluresq́ legee. Arcitum ſupinũ non eſt in vſu neq́ inde
participia arcitus ⁊ arciturus leguntur ſed in vſu olim oſtendũt cõpoſita coerceo
coercui coercitũ. ⁊c. Supinũ etiã fuit arctũ. vñ nomẽ adhuc eſt arct⁹ a. um. i. ſtrictus
et frequẽtatiuũ arcto. i. ſtringo: nã idẽ arceo aliqñ ſignificat. Vergi. Teneres arce
bãt vincula palmas. Compoſita mutãt a in e. vt coerceo coercui itũ. i. cõtineo et cohi
beo: abarceo: repello. Exerceo ago. Quid operis exerces. ⁊ moleſto vel fatigo. Terẽ.
I ſane ego te exercebo hodie vt dignus es: hinc exercitũ: vel meli⁹ exercitatio a fre — Exerceo.
quentatiuo exercito. Terreo ui. itũ. i. timere facio. Exterreo Deterreo perterreo. i. val
de terreo. pauca ſunt exẽpla hũiuſ ſupina. Qua ṽba ſcḋe deſinunt in o ⁊ nulla alia
pter hec pmeibeo creo ſereo meio laqo nauſeo enucleo. ⁊ duo[illegible] ſtreo/queo.

Dat doceo doctum: teneo tentum: pateoq́

Paſſum. ſic miſtum dat miſceo: torreo toſtum.

Cenſeo dat cenſum. careo caſſum carituq́.

De verborum preteritis et ſupinis.

Doceo. Teneo.

¶ Verba hic poſita/preterita ſm regulã formant:ſupina cõtra regulã. Ut doceo do cui ctuz ꝛc. Doceo.i.doctrina imbuo:edoceo plane doceo. Perdoceo perfecte doceo, Dedoceo cõtrario modo doceo:docẽs alterũ male docuiſſe. Teneo tenui tentũ.i.apprehendo/detineo. Cõpoſita mutãt e in i.vt retineo ui.entũ.ſic detineo cõtineo obtineo.i.acquiro. Suſtineo ui.entũ.vñ ſuſtẽto as.i.porto vel patior. Abſtineo ui.ſupinũ eſſet.abſtentum qδ nunq̃ inueni.ꝛ ſignificat tẽpero ꝛ pene idem qδ ꝯtineo. Teren. Nõ manu abſtines maſtigia. Abſtineo nullũ video retinere ſupinũ. Pateo ui. ſum, id eſt apertus ſum. Plau. Ingredere tu.fores iãdiu patent. Pateſco aperior.pateſacio.i.aperio. Patens ad tẽpus apertũ.patulũ qδ ſemꝑ patet:vt patule aures. Patulico as.i.patulus fio. Pando ꝛ patior etiã faciũt paſſum. ¶ Miſceo miſcui miſtum per s potius q̃ mixtũ per x.ſi doctis ꝛ vetuſtati credim⁹.i.ꝯfundo ꝛ ꝑturbo:vt miſceo aquã vino.admiſceo ad aliq̃d miſceo.cõmiſceo ſimł miſceo. Emiſceo.i.extra miſceo Immiſceo int⁹ miſceo.intermiſceo in medio miſceo.permiſceo valde miſceo. ꝑmiſceo idẽ.hinc ꝑmiſcuus.a.um. Miſtariu. vas in quo aqua ꝯtinet̃ vino miſcẽda. Lucil. Urceus aut gemina lõgus miſtarius anſa.miſcellũ colũbe genus mediũ inter agreſte ꝛ domeſticũ.miſcellaneus a um.varius ꝛ multis cõmiſtus vt miſcellanea doctrina apud Gel.et miſcellanei libri ſunt in quibus de reb⁹ multũ diuerſis tractat̃:vt Politiani centurie. ¶ Torreo torrui toſtũ.i.vro cremo aſſo. Verg. Pinguiaq̃ in verub⁹ torrebimus exta colurnis.ſignificat etiã ꝯterere ꝛ miſcere. Luca. Ingẽtes raro torrente ruinas. Torreſco.i.torridus hoc eſt ſiccus aut aridus fio.inde retorreſco retorrefacio cõburo coquo ꝛ multũ calefacio. ¶ Cẽſeo ui.ſum.i.iudico vel eſtimo. Cenſor iudex morũ. Cenſura iudiciũ. Iuue. Dat veniam coruis vexat cenſura colũbas. Succenſeo iraſcor. Terẽ. Adoleſcenti nihil eſſe q᷑ ſuccenſeã. Recẽſeo recognoſco ꝛ ſummã totius populi per numeros colligo hinc recẽſus,us.ui.ꝛ recẽſeo.i.recognitio. Sueto.in Ceſare. Recenſum populi vicatim per dñs inſularum egit. Recenſitum nõ eſt a recenſeo:ſed a verbo antiquo quarte recẽſeo is.re.qδ ſignificat recenſum agere.vt docet Valla. Placen.ꝛ cenſeo is.re.idem. Cice.pro archia. Cum eodẽ queſtore fuiſſe in Aſia primis. Iulio ꝛ Craſſio:nullã populi partem eſſe cenſitam. Clau.lib.ij.in Eutropiũ: Priſca recenſitis euoluite ſecula faſtis. In libro ..ume. Recenſiti ſunt a viginti annis omnes qui poterant ad bellum procedere. De cenſeo pro pueris hec ſufficiunt.plura de hoc apud iuriſconſultos leguntur.

Abſtineo.

Pareo.

*Plini⁹. Multi parẽtib⁹ oculis viſi ſũt dormire.

Miſceo.

*Vergil. Tityre tu patule recubãs ſub tegmine fagi.

Cenſeo.

Recenſeo, recenſitũ.

Careo.

¶ Careo ui.itum ſm regulã:ꝛ ꝯtra regulã caſſuz.ſic multi grãmatici dicũt a caritũ eſt participiũ cariturus. Iuue. Caritur⁹ turture magno.a caſſum eſt ꝑticipiũ caſſ id eſt carens orbus vel vacuus. Verg. Nũc caſſum lumine lugẽt. Priſcia.vr̃ magis aſtipulari ijs qui dicunt careo/habere caritũ.ꝛ caſſus nõ magis q̃ vacuus participium eſſe:ſed nomen.hec ſñia vr̃ mihi ꝓbabilior. Careo.i.nõ habeo aut ꝑuor. Ouid. Morte carent aie. Tullius. Carere dꝫ omni vitio:qui in alterũ paratus eſt dicere

Polleo preterito caret:et vix nideo donat.

Polleo.

¶ Polleo caret preterito:qδ nideo vix habet. Calepi.autẽ dicit eſſe nidui:ſed nõ eſt in vſu:q̃ carent hec preteritis etiã ſupinis carebunt:vt dictũ eſt. Carebunt etiam omnibus que a preteritis formari ſolẽt.vt rem/ſem/rim/ro/ſſe:q̃ deficiente cauſa deficit effectus hoc in ſequentibus declarabitur diligenter:q̃ raro repetam. Polleo.i.poſſum:valeo. Cato. Ingenio pollet cui vim natura negauit.cõpoſita ſũt ꝑpolleo/preualeo/repolleo/reualeo/equipolleo/equiualeo. Pollentia.i.potentia, Plau.in rud. Nec ineptorꝫ pottor ſit pollentia. Etiam putabatur eſſe dea potentie, et fuit vrbs quedã. ¶ Nideo ꝛ renideo.i.ſpẽdeo. Papi.lib.x.theba. Emicat effigies et ſparſa orichalca renident. Itẽ redoleo.vnde nidor.i.odor rei vſtulate vel aſſate. Verg.lib.xij. Illi ingens barba reluxit Nidoremq̃ ambuſta dedit. Mart. Paſceris ꝛ nigre ſolo nidore culine. Iuue. Captũ te nidore ſue putat ille culine,

Compoſita a verbo polleo.

Nideo.

Nidor.

Quod dat ui neutrum timeoq̃ carento ſupinis.

Tolle valet:noceo:placeo:doleo:taceoq̃:

Paret:olet careo:pateo:lateo calet et li.

¶ Verbum neutri generis ſecunde ꝯiugationis faciens preteritum per ui diuiſas ſyllabas cum vnico Actiuo timeo/caret ſupino.vt ſplendeo ſplendui.ergo carẽt a ſupinis formandis eiuſmodi verba.vt ſunt participia preteriti temporis ꝛ ſu

turi in rus: & verbalia in io &c. ergo timeo non habet ptm pfectum indicatiui modi
&c. ¶ Maxima pars verborum ſecunde coniugationis ad hanc regulam pertinent: ideo ※ Timeo
multa hic ſubieci que omnia in preterito ui habent ſine ſupino. Madeo humidus et ptō pfecto
madidus ſum. Lucanus. Fraterno primi maduerunt ſanguine muri. Permadeo to indicatiui.
tus madeo vt permadeo ſudore. Studeo teſte Diomede ſupino caret: licet quidam caret.
iam ſtuditū habere velint: inter quos eſt Torrentinus cum Calepino. Ego non au Madeo
ſim vti niſi ex veteribus probet. Donatus in ſecūda editione dicit. Studeo verbum Studeo
eſſe integrū: ſed participium futuri temporis ſtuditurus non eſſe in vſu. Studeo .i. Surdeo.
ſtudioſus ſum & operam impendo, vt ſtudeo Grāmatice. ſtudeo lectioni cum dati-
uo Surdeo es uis. ſurdus ſum .i. ſurdeſco ſurdus fio. Obſurdeſco .i. inobediēs ſum
vt nequā diſcipulus preceptoris monitis obſurdeſcit. Sordeo .i. ſordidus & immun Sordeo
dus ſum & vilis. Vergi. Sordent tibi munera noſtra. ¶ Candeo .i. ſplendidus & cā- Candeo
didus ſum: proprie ignis & res ignita dicitur candere: vt candens carbo: candens
ferrū. Candor eſt ſplendor & virtus contraria inuidie. hinc candidus minime inui- Splendeo
dus. Splendeo .i. lumen emitto. Excandeo vel incandeo .i. valde candeo. & capiun- Frendeo.
tur pro vehementer iraſci: vt magiſter hoc audito nō parū excanduit. Excandeſco
iratus fio. Frendeo ex indignatione dentes concutio. Pſalmographus. Frendue
runt ſuper me dentibus ſuis. lectum etiam per tertiam frendo frendis. Frondeo idē
eſt frondes emitto. Vergi. Nunc frondent ſylue: nūc formoſiſſimus annus. Egeo ui
.i. eo quod oportet habere careo. Indigeo idem. Indigus & egenus qui eget. Ege- Egeo.
ſtas & indigētia .i. defectus / paupertas. ¶ Rigeo ui .i. durus ſum. vt veſtis riget ge- Rigeo.
lu. rigor duritia. Rigidus durus. Uigeo ui .i. vim habeo vel fortis ſum. Tullius. Ui Uigeo.
gebat in ea domo patrius mos atque diſciplina. Uigor .i. vis & fortitudo. Ver. Igne⁹ Langueo.
eſt ollis vigor & celeſtis origo. ollis .i. illis. Lāgueo ui .i. debilis ſum. languor id eſt de Calleo.
bilitas infirmitas egrotatio. Calleo gemino ll. callidus ſum: et optime intelligo. Palleo.
Teren. Eius ingenium pulchre calleo. Etiam ſignificat durus ſum. Callus id ē du Occaleo.
rities in corpore. Occaleo idem. Plin. Longa patientia occalui. Palleo .i. pallidus Coaleo
ſum parum albeo. Ouidi. palleat omnis amans. Expalleo valde palleo. ¶ Coaleo Sileo.
.i. cohereo concreſco. Sileo ſine ſono ſum. Vergi. Silet arduus ether. hinc ſilentium Liqueo
¶ Uileo .i. vilis ſum: parum eſtimor. ¶ Liqueo liquidus ſum .i. liqueſco. id magis
in vſu eſt: vt butyrum ſuper ignem liquet vel liqueſcit. Cera liqueſcit calore. Deli-
queo & deliqueſco .i. valde liqueſco. Ouid. Deliquit ſtagnumque ſuo de nomine fecit
¶ Albeo albus ſum. rubeo ruber ſum. Erubeo .i. vereor: ſic nigreo vireo &c. ¶ Ta- Albeo.
beo cōſumor & pereo intabeo contabeo idem. Hebeo hebes ſum. Aceo acidus ſum. Rubeo.
inde hebeſco aceſco. Iaceo ui. notū eſt: capitur pro cōtemnor. vt pauper vbique iacet Tabeo
Marceo .i. putreo pereo. Seneca. marcet ſine aduerſario virtus. Flacceo .i. langueo. Marceo.
hinc marceſco marcidus fio flacceſco flaccidus. ¶ Fameo eſurio famelicus ſum. Flacceo
hinc fameſco vt a flāmeo .i. ardeo flammeſco. Tumeo .i. eleuor inflor ſuperbio: hinc Tumeo
timidus inflatus. Tumor inflatio. ¶ Plumeo .i. plumas habeo vel acquiro. hinc Plumeo
plumeſco. Caneo albos crines habeo: caneſco canus fio. Ager etiā canere dicit. Ua Caneo.
neo vanus ſum euaneo .i. pereo aut e cōſpectu abeo. Verg. & procul in tenuem ex ocu- Uaneo
lis euanuit aurā euanidus a. um. qd facile euaneſcit. Seneo ſum ſenex: ſed magis Seneo
in vſu eſt ſeneſco. Ouid. Tacitiſque ſeneſcimus annis. Tepeo .i. tepidus ſum nec pla Tepeo
ne calidus: nec frigidus. Hinc tepeſco vt a torpeo .i. languidus aut piger ſum tor- Torpeo.
peſco & nomē torpor .i. ignauia. Stupeo .i. miror & alienationē ſenſuū patior hinc ſtu Stupeo
peſco ſtupor. ſtupidus obſtupeo obſtupeſco. ¶ Areo .i. aridus & ſiccus ſum. Clareo Areo.
clarus ſum. Floreo flores pfero. ¶ Horreo .i. tremo vel mente turbor. hinc horror Clareo
horridus abhorreo obhorreo inhorreo horreſco. Verg. Animus meminiſſe horret. Horreo
Idē horreſco referens. Cice. Quē vt vidi equidem cohorrui. Naſo. Nauta ſolici Scateo
tus ventos exhorret iniquos: id eſt timet. ¶ Scateo: id eſt ebullio vel exilio vt aqua Niteo.
ſcat in fonte. Scaturio is. ire. idem. Niteo ex
¶ Niteo nitui .i. ſplendeo: nitor: ſplendor nitidus: ſplendidus. Sulpitius non recte compoſito
dicit carere preterito. Gellius. lib. xii. Pre ceteris omnibus enituit & prefulſit deco- enitto pro
re honeſti dignitas. habent omnia ui. per vnicam regulam. Quod dat ui neutrum bat i. ſuprē
que eſt exceptio a regula. Preteritum per ui facit es per itumque ſupinum. ¶ Timeo teritū otra
ui. ſine ſupino .i. metuo. hinc pertimeo pertimeſco: pertimeo &c. Pertineo ui. ſine ſu Sulpitium
pino: quia neutrum eſt: licet ab actiuo formetur teneo. Timeo.

Valetudo mẽſum verbum. Noceo. Placeo. Doleo. Taceo. Taceo interdū acti ue põitur. Amauere. amauerūt. Lateo.

¶ Tolle vallet ⁊ noceo ⁊c. Pauca neutra quorū preterita per ui diuiſa ſyllabas ſiunt: ſupina retinēt. vt valeo valui valitum. i. poſſum: validus ⁊ ſanus ſum vt non valeo dicere: valeo recte. Itē recedo. tamen dices valeo Romā aut quid ſimile ſed cū nolis cuiuſpiā familiaritate aut colloquio ⁊c. frui amplius loqueris cum Terentio. Valeant qui inter nos diſſidiū volunt. i. abeant: nullum nobis ſit cum illis commerciū ⁊c. Valetudo capitur tam pro egrotatione quā ꝓ ſanitate: ⁊ dicimꝰ bona valetudo: mala valetudo. Valetudinarius qui frequenter egrotat valiturus dixit Cicero teſte priſciano. Noceo. ui itum. i. malū infero nunq̄ nocui tibi. Placeo placui itū gratus ſum. perplaceo valde placeo. cõplaceo. ſimul placeo. Diſpliceo. i. nõ placeo. hoc mutat a in i. breuem. Seneca. Argumentum eſt recti malis diſplicere. Leges placitus ſum pro placui. ¶ Doleo dolui dolitum triſtis ſum. Doliturꝰ apud Ouidium eſt. Doleo vicem tuam. i. infortunium tuum. Taceo ui. itum non loquor: ponitur aliquando actiue vt taceo hanc rem. Cato. proximus ille deo qui ſcit ratione tacere. Compoſita mutant a in i breuem vt reticeo: obticeo: conticeo. vnde conticeſco. i. taceo. Vergiliꝰ. Conticuere omnes. Ex hoc patet amauere ⁊ amauerūt ſimiliaq̄ apud latinos nihil differre vt bene hoc contra quoſdam docuit Quintilianus Qui voluerūt amauere eſſe dualis numeri. Lateo abſcõdor non cõpareo. latet me id eſt neſcio: ſupinū eſſe latitū videtur ꝓbare frequentatiuum. latito as. lateo delitco ui deliteſco. i. lateo. ſed deliteo caret ſupino vt reliqua neutra. Pareo ui. itum. obedio. Seneca. Deo parere libertas eſt. etiam ſignificat noſci. Vergilius. Cui pecudum fibre celi cui ſydera parent. ¶ Appareo: videor: maniſeſtꝰ ſum. Naſo. Que nimis aparēt retia vitat auis. Itē appareo. i. paratus ſum: ſto ad obſequēdū. Hinc apparitores ſunt magiſtratuū miniſtri qui apparent ⁊ preſto ſunt ad obſequium. Cice. in Verrem actione. v. Tuus apparitor parua mercede populi cõductus. Apparitura eſt apparitoris miniſteriū. ¶ Compareo. i. appareo. In geneſi. Puer non comparet. diſpareo. i. euaneſco. ex cõſpectu abeo. Petrus repente diſparuit. ¶ Caleo. ui. calitum: q2 inde caliturus legitur. i. calidus ſum. Ouidiꝰ. Calituras, ignibus aras. Oleo patebit: ⁊ licet licui licitum cū liceo ⁊ liceor. Soleo ui. fecit nunc ſolitus ſum: de quo ⁊ pluribus in ſequentibus doceberis plene.

Pareo. Appareo. Appitor. Apparitura. Caleo.

Dant di ſum prandet videt ⁊ ſedet. at geminabit
S ſeſſum. ſtridet ſtridi facit abſq̄ ſupino.

Prandeo. Strideo ptm̄ in vſu non habet.

¶ Prandeo dat prandi pranſum. video di. ſum. ſedeo ſedi ſeſſum gemino ſſ. ſtrideo ſtridi abſq̄ ſupino. Priſcia. vult etiam ſtridui habere: ſed non eſt in vſu. Prandeo facit etiam pranſus ſum: q2 eſt neutropaſſiuū: vt gaudeo gauiſum in ſupino. ⁊ gauiſus ſum in ptõ. Audeo auſum auſus ſum. Mereo meſtus ſum de quibꝰ in ſequēti libro agemus. ¶ Prãdeo prãdiū ſumo vel ante meridiē cibū ſumo. ⁊ ponitur ſimpliciter ꝓ comedo. Horati. Si pranderet holus patiēter regibus vti. Nollet ariſtippꝰ. Plau. Prandi: potaui: ſcortū accubaui. Cice. li. vj. epl'a ad Curiū. Scito neminem prandiſſe. diminutiuū a prandium eſt prandiolum ⁊ prandiculū id eſt ientaculum.

Video. Verg. in Geor. Liber pampineas inuidet collibꝰ vuas. Sedeo. Supſedeo. Obſideo. Obſidio. Strideo.

¶ Video notum eſt. Compoſita corripiunt i: vt preuideo ante video. Prouideo in futurum paro. vt ſatis mihi prouidi: hinc prouidus ⁊ prouiſio. Inuideo. i. letor de alterius malo et de bonis alterius doleo: ⁊ dicitur quaſi non libenter video vt inuideo tibi ſcientiam. i. doleo te ſcire. hinc inuidus inuidia ⁊c.

¶ Sedeo notum eſt. ſedet animo. i. placet. Cõpoſita mutãt e in i: breuem omnia preter ſuperſedeo. i. ceſſo cum ablatiuo. Plautus. ſuperſede iſtis rebꝰ. ¶ Aſſideo iuxta ſedeo. Idem. Date iſti ſellā vt aſſideat. Etiam eſt ſimilē eſſe. Hora. Parcus ob heredis curā nimiūq̄ ſeuerus. Aſſidet inſano. Deſideo. i. deorſum ſedeo et torpeo: hinc deſes. Preſideo. i. preſum: vt preſideo ſchole vel vrbi: hinc preſes. Diſſideo. i. diſſentio vel diſcordo vt hic diſſidet a me capitali odio. diſſidiū diſcordia. Inſideo in aliquo vel ſuper aliq̄d ſedeo vt inſideo equo. ¶ Obſideo circundo. Lucanꝰ. Staturū tū obſidet hoſtē. rex obſidet vrbē. Obſidio obſidionis. i. obſeſſio. Ouid. fecerat obſidio iā diuturna famē. Omnia in preterito retinent e longum vt obſedi preſidi.

¶ Strideo facio ſtridorem: id eſt ſonum violentum: vt currus nõ linitus ſtridet. Dicitur etiam per tertiam ſtrido ſtridis ⁊c. Ennius preterito vtitur. Miſſaq̄ per pectus dum tranſit ſtriderat haſta.

Di ſum preterito geminato mordeo donat
Et pendet: ſpondet. tondet. Donat veo ni tum.
Dic fautum cautum. Ueo neutra carento ſupinis.

¶ Quatuor verba dant di et ſum: geminato principio preteriti. vt mordeo momordi morſum. pendo pependi penſum. ſpondeo ſpopondi. nec s in ſecunda ſyllaba: ſponſum. tondeo, totondi tonſum. Ueteres in preteritis his in prima ſyllaba: pro quarta vocali ponebant ſecundam. vt memordi/ſpeponđi/tetondi: vt probat Gellius. lib. viij. cap. ix. vbi teſtimonia ſi quis deſyderet facile repererit. Compoſita non geminant principiu in preteritis per regulam generalem prius dictam. remordeo remordi: reſpondeo reſpondi. Apud veteres geminabant. Uarro. Detotonderat forcipibus. Ennius. Detotondit agros letos atque oppida cepit. Plautus in aulu. teſte Gellio. vt admemordit hominem. vbi e pro o poſuit. Idem iij Tigre apud Gellium. premorſiſſe dixit. ideo olim mordeo morſi dixere. vt rideo riſi. Uerba Plauti ſunt. Niſi fugiſſem: medium credo premorſiſſet.

Laſo a trabe ſublimi triſte pependit onus. — Detotõdi — Memord

¶ Mordeo. i. dentibus ledo. capitur pro ledo. Terentius. Par pari referto quod eam mordeat. Mordicus. i. mordendo. Plau. Iamdudum oportuit naſum ademptũ mordicus. Item mordeo. i. detraho pungo carpo reprehendo. mordax qui multum carpit. admordeo valde mordeo: demordeo morſu decerpo. Immordeo morſum infligo: Obmordeo circummordeo: premordeo ante mordeo. Remordeo: crucio ſollicito. Uergi. Quando hec te cura remordet. In ſacris. Dum vox vitam nõ remordet. dulcis eſt ſymphonia. Remordeo item. i. iterum mordeo a quo leſus eram: Pendeo. i. ſuſpenſus ſum. vt toga pendet: fur pendet. capitur pro ſollicitus ſum. Uergi. Dum conſulta petis noſtroque in limine pendes. Et dubito. Seneca. Pendet animus et in diuerſa trahitur. Et ceſſo. Uerg. Pendent opera interrupta mineque Murorũ ingentes. Compoſita ſunt appendeo/dependeo/impendeo/ſuſpendeo. Impendeo. i. ſuper aliquid pendeo et inſto. vt mors impendet omnibus. Cice. Magnum bellum impendet a parthis. Pendo actiuũ eſt vt pendo togam et furem. de hoc in tertia cõiugatione. ¶ Spondeo id eſt promitto. deſpondeo. i. in matrimoniũ promitto. Teren. Placuit deſpondi. Etiã ſignificat deuouere. i. valde promittere ſe nolle aliquam rem amplius. Plau. pater eius poſtquam puerũ perdidit animũ deſpondit: id eſt amplius viuere noluit. Plini. Queſo hercule animũ ne deſpõdeas. Collumela. Quam probabilis ratio eſt in ſocordiam compelli: quia deſponderis ſapientiam. Reſpondeo ad interrogata ſermonem reddo. Iuuenalis. Nil mihi reſpondes aut dic aut accipe calcem. Etiã eſt confeſſio et ſatiſfacio: vt fac verbis facta reſpondeant. ¶ Tondeo crines aut lanam ſeco forcipe. Uerg. Cinnyphii tondent hirci: id eſt. tondentur: actiuũ pro paſſiuo. Etiam ponitur ſimpliciter tondeo pro carpo aut ſeco: vt bos tõdet gramina. hinc tonſor qui barbare dicitur barbitonſor. Tonſorius a. um. ad tonſorem pertinens: vt culter tonſorius. i. nouacula. Tonſtrina. i. domus tonſoris. Tonſe arũ id eſt remi a fluctus circũcidendis. Sil. xiiij. Mergebat gurgite tõſas. Attõdeo perfecte tondeo: detondeo a ſummo vſu deorſum tondeo.

Mordeo. — Pendeo. — Impẽdeo. — Spondeo. deſpõdeo. — Rñdeo. — Tondeo. — Tonſor. — Culter tõſorius. — Tonſe.

¶ **Donat veo ni tum.** Uerbũ deſinens in veo facit preteritũ in ui ſyllabam quam ſupinũ in tum mutat. vt moueo moui motum. foueo foui fotum voueo voui votum. Duo irregulariter ſupina faciunt. faueo faui fautũ. caueo caui cautum. Difficulter inuenies plura in veo quibus aſſunt ſupina. nam reliqua neutri gñis ſunt et carent ſupinis omnia. vt liueo liui: ferueo ferui. pro quo dr etiã ferbeo ferbui. conniueo conniui. Craſſus in iliade. Nam conniui ego oculos: deinde ſopore vel cõnixi. Turpi. Dum ego connixi ſopno: hic ſibi proſpexit vigilans. Supinũ fuit connictũ: ſed nõ eſt in vſu. ſimplex fuit niueo nixi nictũ. vnde hodie manet frequẽtatiuum nicto as. are. et nomen nictus: vt in nictu oculi melius quam in ictu teſte Laurẽtio Ualla. De hoc verbo habete hunc verſum. Conniuet ui. xique dabit nullum que ſupinum. Moueo de loco in locum mitto. Terentius. Moue te ocyus nutrix. moueo caſtra. i. duco exercitum in alium locum. Capitur pro induco: vt quid te mouit ad hoc agendũ: ipſe mouit queſtionẽ/mouit litẽ admoueo. i. adduco vel applico. vt admoueo os manũ. Amoueo demoueo remoueo ſubmoueo. i. aufero. dij te ſubmoueãt hoc etiã ſũmo uſo rectiſſime dr. Foueo/calefacio/lenio/nutrio. gallina fouet oua:

Cõniueo. — Nicto. — Moueo. — Moueo pro induco. — Admoueo — Amoueo. — Foueo.

Uoueo. mate͞r infātē:medicus vulnus:Uoueo religioſe ꝓmitto:Salo.Si q̄d vouiſti deo ne
Deuoueo. moreris reddere.Uotū ꝓmiſſio ⁊ deſyderiū:vt cōpos voti.Deuoueo.i.per votū do
vel reſigno.vt hic deo ſe deuouit.Itē deſtino.vt deuotus morti.Luca.Uidit ⁊ ad
certam deuotos tendere mortē.Etiā ſignificat vouendo ꝓmitto.vt tu credo deuouiſti
ſti virtutē.Oui.q̄uis interdū que me leſiſſe recordor.Carmina deuoueo pieridesq
meas.Quū bene deuoui nequeo tū eſſe ſine illis.Itē deuoueo mala ꝓmitto.vl'opto
Idē deuoueo capiti triſtia bella tuo.Cōpoſita a moueo/foueo/voueo:corripiūt mo
et ue.in preſenti indicatiui ⁊ inde formatis.Producūt aūt in preterito perfecto in
Faueo. dicatiui ⁊ ab illo formatis.¶ Faueo bn̄ alicui opto.vt ſuis quiſq fauet.hinc fauſtꝰ
Caueo. felix cui ſuperi fauere videnť:fautor amicꝰ qui fauet.¶ Caueo.i.ꝓuideo:vt capiti
* Caueo tuo caueo.Item fugio ac vito cū actō.Iuue.Conuiuā caueo qui me ſibi comparat.
cū datiuo ⁊ Cautus qui ſcit ſibi cauere.Incautus qui cauere neſcit.cautio.i.ꝓuidētia:⁊ vt vul
aliis caſibꝰ gus cū Apuleio loquiť cautela:cautio eſt ⁊ cautione opus eſt.i.prouidendum eſt.
cautū eſt. Cautū eſt.i.ꝓuiſum eſt:vt lege cautū eſt,ne quis adulteret.Precaueo precaueo cor
Paueo. repta ſyllaba ca.i.diligenter caueo.Terē.Hoc tempus precauere mihi me mouet.
Flaueo. ¶ Paueo paui ſine ſupino.i.timeo.pauidus timidus:pauor timor.Expaueo valde
Liueo. paueo.i.paueſco ⁊c.Flaueo flauus ſū.i.eius coloris cuiꝰ eſt cera aurū ⁊ matura ſe
Aueo. ges.hinc flaueſco flauus fio.Liueo liuidus ſum.i.ſordidus ⁊ niger:atq etiā inui
Ferueo. dus.Ouid.Liuent rubigine dētes.Liuor.i.inuidia.Luca.Liuor edax tibi cūcta ne
* Feruo gat.Aueo.i.cupio.Tullius.Quid actū ſit aueo ſcire.Auidus.i.cupidus.Ferueo vl'
tertie.coniu ferbeo.i.valde caleo ⁊ fluctuo:vel eſtuo.⁊ d̄r etiā p tertiā feruo.aqua calida feruet
gationis. i.bulit.Itē iraſcor ⁊ diligens ſum.vt feruet opus.i.diligenter ꝓcedit.Deferueo.i.
Conniueo. torpeo feruorē amitto.Gell.Interea puer venerat ⁊ olla deferbuerat.Efferueo.i.ef
* Craſſus fluo:vt ceruiſia nō efferuebit.Ueg.Feruere cede noua.hoc a feruo eſt.Conniueo.i.
in iliade: claudo oculos.Itē conſentio.Perſius.Ueh niſi conniues.Itē conniueo.i.diſſimulo
nā conniui me ſcelera cuiuſq cognoſcere vulgo per digitos videre d̄r.Cice.in philip..Quibuſ
ego oculos dā in rebꝰ etiā cōniueo.Idē in Celio.Proh dii immortales:cur interdū cōniuetis
deinde ſo in hominū ſceleribus maximis.Itē cōniuere apud Gel.ꝓ ſtipari claudi ⁊ ſtrahi
pore ꝑteri capiť.Gel.lib.xv.Cōniuere caua vētris ⁊ ſtomachi:ſed redeo ad primū ſignificatū.
tū etiā con Pli.lib.xv.Grauiores alitū inferiore gena cōniuent.Idē.Colūbe ⁊ ſimilia vtraq ge
nixi teſte na conniuent.Nota gena ſingulariter contra grammaticos.de cōniueo tertie.Cal
Nebriſ.fe uus.Quum grauis ingenti conniuere pupula ſopno.frequentius eſt ſecunde.
cit.

Dant quoq ui tum flet plet delet nec'ciet.adde
Cum ui et ortum oleo.Sed vult adoleuit adultum.
Do ſimplex oleo per uiꝰ mage:nata per eui.

¶ Sunt adhuc pauca ſcd'e ꝯiugationis v̄ba facientia ꝑterita per ui ſyllabā.ſupina
vero per tum:mutata ui in tū.vt fleo fleui fletū ⁊c.Pleo non eſt in vſu ſed bn̄ ꝯpoſi
ta.vt cōpleo impleo ⁊c.Compoſita ab oleo ſepius habēt eui etū.vt aboleo aboleui
abolevtum ⁊c.ſimplex fecit libētius ui per duas ſyllabas:et itū in ſupino.tamen ſim
leo. plex etiā habet eui etum ⁊ compoſita aliquando ui in tum.adoleo aūt facit adoleui
adultum.Fleo.i.lachrimor:ponitur ꝓ defleo.i.lugeo actiue.vt fleo vel defleo ma
Pleo. trem.Boe.Fleuit amiſſos ithacus ſodales.Ithacus.i.Ulyſſes itacēſis.Effleo flen
Depleo. dō corrūpo.Petrus effleuit oculos.Pleo.i.plenum facio:nō eſt ſimplex in vſu.Im
Expleo. pleo cōpleo repleo:idē.Depleo.i.euacuo.Papi.Tu modo ſi veteres digno depleui
mus hauſtu.Da fontes mihi phoebe nouos:Expleo.i.impleo.Terē.Expleam ani
Oppleo mū gaudio.quēq ſignificat euacuo.Ennius.Nauibꝰ explebāt ſeſe terraſq repleba
Oppleo.i.impleo.Terē.Mulier lachrymis opplet os totū ſibi.Suppleo.i.pleo vel
Deleo. addo.Deleo es.i.deſtruo ꝓprie lineas aut regulas.Hor.delere licebit qd̄ nō edide
ris neſcit vox miſſa reuerti.aliquando ſignificat ſimpliciter remoueo.Terentius.
Deleo dehinc oēs ex animo mulieres.Rex deleuit oppidum.i.funditus deſtruxit.
Deletus. Luca.Maſſiliā delere vacat.Spongia delectilis qua aliquid deletur.Diomedes
Delitus. ſcribit a deleor participia deletus penultima longa:vel delitus penul.breui.Uar
ro litere delite dixit.Caluus ad vxorē prima epiſtola.In via delita:ſed hoc videtur
Alleo. eſſe a delinor.Deleo eſt ab co quod idem ſignificat leo:ſed non eſt in vſu,vnde alleo
id eſt allino.verū nec aleo in vſu eſt ſicut,nec releo ⁊c.niſi in ꝑteritis alleui/releui/

que iam data ſunt: allino relino pbis tertie. Letū a leo teſte Priſci.i.morte q2 oīa de
let. Neo neui netū. vnde netrix: proprie mulierū eſt fila facientiū. Ouid. ſic ſedit ſic Neo
culta fuit ſic ſtamina neuit. Cieo cies ciet ciui citū. teſtibus Diomede & Phoca. pro Cieo.
coſe dicit per quartā cio cierint citū. ſed hoc differūt. citū a cio priorē corripit. hinc Cio.
frequētatiua excito zcito recito &c. Excitus participiū penultima breui. Citū a cio
producit eam. vnde acitus & excitus penulti. longa. teſtimonia inuenies in pſiſica= ✱ Itē apd
toria noſtra. Cieo vel cio.i. voco pūoco. Uerg. Bella cient primaq3 vetant conſiſtere eūdem in
terra. Idem. Aere ciere viros martēq3 accēdere cantu. De cio in hymno. Ieſum cia iiij. tōitru
mus vocibus. Lucretius. Aurarū cimus ad ortus. Pli. Aluum cit vrinam cit fre= celū omne
quenter dicit pmouet & pūocat. Compoſita vtriuſq3 ſemp ſunt quarte: & actio con ciebo.
cio excio &c. Diomedes per ſecundā accio etiā dicendū credit. Accio adduco excio Uieo.
euoco. Uer. Alas excire ſepulchris. Concio conuoco. Oſcito.i. hio. Uieo vies: & eui
etum. vnde vietus ta. tum. penultima cōmuni. verbū eſt antiquum ſignificans liga
re & inflectere. Plau. in menech. Uiden tu illi oculos vicre & viridis exoril color.i. Uietus.
in obliquū flecti. vnde vietos rotarū canthos: & ligna contorta dicimus. Et vietus
pprie eſt flexibilis mollis languidus ſine vi. & viete virge. Uictus ſenex. Horatius.
Quis ſudor vietis & q̄ malus vndiq3 mēbris Creſcit odor. Lucr. lib. iij. Nec ſupra
caput eiuſdem cecidiſſe vietū veſtē ſentimus. Uietores qui vaſa vinaria religāt: ſti= Oleo.
pātq3. Oleo odorem emitto hoc bene vel male olet. Oles ceruiſiam. Hora. in epi. Ui Aboleo.
na fere dulces oluerunt mane camene. Martia. Atq3 olucre lares comeſſatore lyco. Inoleo.
Olim fecit etiā oleui oletū. hinc oletū.i. ſtercus humanū q2 valde male olet. Perſi.
Ueto quiſq3 faxit oletum. Olidus.i. foetidus. olo ... tertie veteres dicebant p oleo.
Plau. Olunt edes arabicas. Aboleo.i. deleo extra cōſuetudinē duco. Sueto. hoc de Obſoleo.
cretum Ueſpaſianus aboleuit. Exoleo extra conſuetudinē venio. Plini. Et hoc in Oboleo.
totum exoleuit. Exoletus dr adultus vel ſcorta maſculū. inoleo inualeo: in vſuz ve ✱ Sue. in
nio vt non pbanda res inoleuit. ¶ Obſoleo.i. ſordeo vel exoleo. Tullius. Obſoleuit v. Ueſpaſi.
iam iſta ratio. Oboleo ſine ſ cum acō fere tetrū odorē indicat. Plau. A te iuppiter mallē aliū
diiq3 oēs perdant: oboluiſti alliū. peroleo valde oleo. Suboleo.i. odore ſentio et co= oboluiſſes
gnoſco cū dtō. Idem. Subolet iam vxori qd ego machinor. Graue oleo.i. male oleo Redoleo.
ſuaue oleo.i. bene oleo. hinc graue olentia & ſuaue olentia. Redoleo.i. oleo. Hiero. Aboleo.
Nunq3 vinum redoleas ne audias illud philoſophi: hoc nō eſt oſculū porrigere ſz
vinū ppinare. Uer. Feruet opus redolētq3 thymo fragrātia mella. Adoleo adoleui
vel per vltimā vocalē in ſcda ſyllaba (vt qdā volūt teſte Diomede) adoleui adultū
id eſt, creſco. Uer. Tu fac cū mox adoleuerit etas. Sis memor itē cremo. idē. Uerbe
nas adole pingues. Addūt quidā habētibus cui etum. fuco fueui fue tuz: quco ui.
tum. verum hec ſunt minime in vſu: neq3 em iam quico requico fuco conſueo &c. di
cimus: ſed quieſco quieui quietū. ſueſco ſueui ſuetum &c. ideo hec omiſi.

Dant ſi ſum ſuadet ridet manet heret & ardet
Ertergét mulcet mulget: iubeo geminans ſſ.
Indulget ſit tum: cum torquet ſepius optat.
Sorbeo pſi tum dat: vel normata rite reſeruat
Dans a per i maneo minui facit abſq3 ſupino.
Sic viget ſi vult: cum fulget turget & alget.

¶ Quedā habent ſi ſum: vt ſuadeo ſuaſi ſuaſum &c. iubeo iuſſi iuſſuz. gemino ſſ vtr° De cōpo=
biq3 vt indulgeo indulſi indultū. torqueo torſi tortū. ſepius aliqñ etiā indulſuz tor= ſitis a ma=
ſum. Sorbeo pſi. ptū. vel ſorbui bituz. Cōpoſita a maneo mutantia a in i breue: ha neo a in i
bent ui ſine ſupino vt emineo eminui. ſic. i. ſupino. viget ſi facit vt vigeo vixi: cui iū= mutātib°.
gunt fulgeo fulſi. turgeo turſi. algeo alſi. Macinellus dicit ſorbeo quācūq3 ī ptō ha Uerbū ſor
beat carere ſupino: quē falli oſtendit ſorbitio. Perſi. Sorbitio tollit quē dira cicute. beo ſupi=
Cic. thuſc. j. Sāguinē omnē ſorbui. Sorpſi legim° apd alios authores teſte Diom. nū ...
lz Caper neget latine dici. Ardeo. Nebri. credit ſupino carere: ſed fallitur: q2 arſuz cōtra ...
facit. inde arſurus participiū: teſtimoniū videbis in vbo nubo. Suadeo.i. conſulo. cincliū. vñ
Ouid. Nox & amor vinūq3 nihil moderabile ſuadent. diſſuadeo.i. nefaciās ſuadeo. ſorbitus.

perſuadeo.i.ſuadendo induco: velint ibi perſuadeas.i.credas. Rideo aliq̄ꝫ ꝑ com
poſ. derideo veni . . ſic actiuū eſt. Ouid. Rideat ⁊ merito pect⁹ habere neget.
Derideo cōmeū alicui dico. irrideo idem. Subrideo modicū rideo. Arrideo.i.fauco
vt fortuna tibi arridet. Ridiculus deriſu dignus. Compoſita a ſuadeo ⁊ rideo pro
Maneo. ducunt ſcdam ſyllabam. Maneo vt mane nobiſcum dn̄e. Item maneo.i.ſpecto. Te.
Emaneo. Quem in hic manes aut futurus ſum ⁊ inſto ſemper cū actō. Naſo fata manēt om
Eman ſor miles. nes.i.debemur oēs morti. Permaneo vſq̄ ad finē maneo. Cōmaneo ſimul maneo.
remaneo.i.maneo. Emaneo foris maneo. Unde emanſor dr̄ miles qui diu vagatus
Emineo tandē redit ad caſtra. hec ꝯpoſita habēt ſi ſum. vt maneo. Illa vero in quib⁹ mutat
Immineo a in i breuem faciūt ei per duas ſyllabas abſq̄ ſupino. vt emineo in.i. videor ⁊ pre
Premineo aliis pateo vel excello. Naſo. Eminet añ oculos qd̄ petis eſſe tuos. Immineo.i. in
Promineo ſto. Tullius. Mors ꝓpter incertos caſus quotidie imminet. Premineo.i. ꝓcello ꝓ
mineo longe ⁊ procul appareo aut videor. Papi. Promittit exceſſis vulg⁹ miſera
Hereo. bile tectis. hinc ꝓmontoriū.i.mons ꝓminēs ad mare. Hereo heſi heſum. hanh ge
ofran cleuez arcte rei inſideo figor ⁊ imprimor. Teren. lingua heret metu. hinc heſi
to as. ⁊ capitur vtrumq̄ pro dubito. Idem hereo quid faciā. idē. In te heret oiscul
pa.i.ſedet ſtat vl'ē. Ad hereo.i.ad aliq̄d hereo. Cohereo cōiungor ⁊ ꝯuenio. Ardeo.
Ardeo. i. vror inflāmor. vt dom⁹ ardet. Hora. Nam tua res agit paries cū proximus ardet.
Redardeo Capitur ꝓ ardenter amare. Uerg. Corydon ardebat alexim. Item ſplendeo.idem.
Tergeo. Ardet apex capiti. Et valde cupio. Idem Patricq̄ mori pro moenibus ardent. Et
vehemens ſum.idem. Pentheſilea furens mediis in milibus ardet. Redardeo rur
ſus ardeo. inde redardeſco. Naſo Flamma redardeſcit: que modo nulla fuit. Exar
Mulceo. deo: perardeo inardeo.i.valde ardeo. Tergeo vel per tertiā tergo is.i.mūdo ⁊ niti
duꝫ facio. Iuue. Uaſa aſpera tergeat alter. abſtergeo: ſordes remoueo: ⁊ per trāſla
tionem aufero. Cice. Uolo abſtergere animi tui metū. Hinc etiā attergo detergo vl'
detergeo ⁊ extergeo. Mulceo mulſi mulſum. Cice. apud Priſcia. Permulſa atq̄ re
cracta. Uarro apud eundem. Capite permulſo. facit etiā mulxi. ctū. Sal. l.iij. hiſt.
Deinde lenita iam ira poſtero die liberalibus ꝟbis permulti ſunt. Gel. lib.j. Per
multi ſonis mutionibus. Eſt autē mulcere/lenire/mollire/blandiri/ mitigare dul
Mulgeo. cem facere/vngere/delectare/polire/. Uerg. Et mulcere dedit fluctus ⁊ tollere vēto.
hinc demulceo ⁊ permulceo.i.mulceo vel valde mulceo. Terē. Non poſſum pati q̄n
alij emūxi. tibi caput demulceā. Mulgeo ſi, ſum. vel xi ctuꝫ. aucto. Priſci. ſignificat lac e man
mis exprimere: lꝫ ad alia q̄ꝫ transferat. hinc emulgeo. Colu. Priuſq̄ꝫ hoc fiat pa
rumper emulgendū eſt. Terē. per tranſlationē dixit in phor. Emulſi argēto ſenem.
Immulgeo intus mulgeo. Mulcra e. lac mulctrū: aut emulſio: aut vas in qd̄ mul
getur qd̄ etiā mulctrū ⁊ mulctrare dr̄. Uergi. Bis venit ad mulctrā binos alit vbere
fetus. Col. lib. viij. Mulctra quū eſt repleta lacte nō ſine tp̄e aliquo dꝫ eſſe. Horat.
Iubeo. Illic iniuſſe veniūt ad mulctra capelle. Uerg. Implebunt mulctraria vacce. Iubeo
iuſſi iuſſum.i. impero. Item⁹ rogo. Uerg. Infandū regina iubes renouare dolorē. Et
Indulgeo dico vl' opto. Terē. Iubeo chremetē ſaluere. itē decerno. vt ppl'us iuſſit. hinc iuſſus
a. um. Cice. lib. vij. ad atti. Abeſſe iuſſi ſumus. Indulgeo ſi. ſum. teſte Priſcia. ⁊ fre
Torqueo. quentius indultū.i.obſequor ⁊ facile ꝯcedo. Cice. Tyroni. Indulge valetudini tue.
Teren. Nimiū filio indulges. Perſi. Indulge genio. Deus indulget petis.i. veniaꝫ
dat chriſtiani dicūt. de hoc plura videbis in Syntaxi. Marcellinus. Tanq̄ꝫ licen
tia crudelitati indulta. Torqueo ſi. ſum. ⁊ ſepius tortum.i. inflecto. idē tortilis.i. tor
Contorq̄o. tus. vt tortilis cādela. It. m iacto: vt torqueo globū. ⁊ punio. hinc tortor.i. carnifex
tormentum.i. pena ⁊ bellicū inſtrm̄ vt funda/bōbarda ⁊c. Item torqueo.i. gyro cel
leri roto. Uer. Illum ter fluctus ibidē t. rquet agēs circū. Item guberno. vt celuꝫ ⁊
terras qui numine torquet. Abſtorqueo: torquendo aufero. Cōtorqueo.i. torqueo.
Sorbeo. Terē. Uide vt ille ſibi os ꝯtorſit carnifex. Retorqueo. rurſus torqueo. ⁊ it. rū iacio.
Tua iacula in te torquebo. Extorqueo.i. torquendo veritatē exquiro. Item aufero:
vt extorſit mihi pecuniam. Diſtorqueo.i. diuerſum torqueo. Sorbeo deglutire quic
Cōpoſita q̄ꝫ nolle lectum eſt etiam ſorbo is, Luca. lib. iiij. Abſorpſit penitus rupes ⁊ tecta fe
a ſorbeo. rarum. ergo contra Capzū aliq̄ꝫ ſorpſit feciſ. Exſorbeo abſorbeo obſorbeo.i. totū ſor
beo ⁊ deglutio. ſorbitio ſorbendi act⁹ vel cib⁹ liq̄dus qui facile ſorbet. hic ſorbitiū
cula. Perſi. Barbarū hoc crede magiſtrū dicere ſorbitio tollit quē dira ſicute. ſorbi
Urgeo. tiex idē. Urgeo.i. premo/cogo/cōpello/feſtino. Tul. Illiū neq̄ vrſi ne leuaui. Aliu⁹
Cic. lib. x. Lepidus velit meū eſt ſtimilauit me ſupinū negant grammatici habe.

ri, qꝫ nūc in vſu non eſt licet fuerit olim vſum. Liui. Curſus inde quū quonā modo id preſtatur⁹ eſſet percūctātes doceret aut vana aſſerere ptulit. Fulgeo fulſi. i. ſplē deo, fulgor. i. ſplēdor: fulgidus, ſplendidus. hinc effulgeo affulgeo refulgeo. lectum eſt etiā per tertiā fulgo is. Vergili. auroqꝫ effulgere fluctus. Turgeo. i. inflor et tumeo. Verg. Turgent in palmite gēme. Plau. Vxor nunc in fermento totā eſt ita turget mihi. Enni. in animalibus. Deturgeo. i. detreſco. Pli. Deturgēte nilo maſculi reperiūtur. Obturgeo circūturgeo. Lucilli⁹. Obturſi ebri⁹. Turgeſco turgid⁹ ſio. Perſius. Nō equidē hoc ſtudeo bullatis vt mihi nugis pagina turgeſcat dare pondus idonea fumo. Algeo. i. frigeo. Mart. Alget adhuc nudo clauſa culina foco. Iuuenalis. Virt⁹ laudat̄ et alget. Hora. Qui ſtudet optatā curſu cōtingere metā. Multa tulit fecitqꝫ puer: ſudauit et alſit. Calepinus dixit ēt facere alxi auth oritatē deſidero. Fulgeo. Turgeo. Algeo.

Xi. ctum dant mulcet mulget luget: velut auget.

Xi. friget lucet conniuet: at abſqꝫ ſupino.

¶ Hec quatuor mulceo / mulgeo / lugeo / augeo / habent xi in ptō et ctum precedēte c in ſupino: vt mulceo et mulgeo xi mulctū hec ſatis patuerūt qꝛ etiam faciunt mulſi mulſuz, et ita eadē habēt preterita et ſupina. Lugeo xi. i. doleo et triſtor et valde fleo et in lugubri veſte ſum: etiā ſi nec triſte nec fleam: et poteſt regere actm̄. vt lugeo patrē: luctus eſt lugēdi actus. Elugeo luctum depono. Agretius. Eluxit, qui luctum depoſuit. Illuxit quū lumē apparuit. Etiā ſignificat deflere. Cice. Patriaz eluxi iā et grauius et diuti⁹ qꝫ vlla mater vnicū filiū. Augeo auxi auctū. i. mai⁹ facio. Cicero. Natura nō patitur vt alioꝝ ſpoliis nr̄as facultates augeamus. Adaugeo multū augeo augeſco. i. creſco. Diomedes addit rugeo ruxi ructū. ſugeo ſuxi, ctū. ſꝫ prius in vſu non eſt: poſterius nūc per tertiam ſepius dicitur Sugo is. Rugeo es. vel rugo is. i. ructū emitto. pro quo hoc in vſu frequētatiuū ructo: vnde eſt ructito as. et eructo. Sulpitius Et ructare caue quin ora in terga reflectas. Stringo os et crepitum toge tenere nates. Sugeo et ſepius ſugo. i. ſpiritu attraho vel ſuccum traho: vnde exugo et exugeo. Plau. in epiſt. Ego me vertam in hirundinē atqꝫ eorū exugebo ſanguinē. Auguſti. a ſugeo ſugiturus dixit quū a ſugo ſuctur⁹ dicat̄. Diomedes etiā ponit allicco allixi ctum. ſic pellicco et c. que omiſi. qꝛ per tertiā nunc potius dicim⁹ allicio, pellicio et c. tria faciunt xi abſqꝫ ſupino. frigeo xi. lugeo xi. conuinco connixi: qd tn̄ aliqñ habuit cōnictū: ſed nūc in vſu nō eſt: et ita cū Nebriſſenſi dixi carere ſupino. Frigeo ſum frigidus: ac etiaz ſegnis ſum: et refriſco. Terētius. Refrixerit res. Cicero in ii. epiſto. ad fratrem. Scaurus refrixerat. Iuue. ſaty. vii. Et ſi perfrixerit cantat bn̄. Quidā grāmatici haud ſane penitendi dixerūt ptm̄ etiā eſſe frigui: quibus in hoc non credā donec authoritate maiorū cōuincar. Luceo luxi. i. lucē emitto: alluceo ad aliquid luceo. In ps. Alluxerūt fulgura ei⁹ orbi terre. Colluceo ſimul luceo. Vergil. Menia collucent flammis. Eluceo emitto lucē, illuceo lucē immitto. vt illuxit dies quam fecit dn̄s de⁹ illuxit nobis. Perluceo vel r. in l. verſo pelluceo i. tranſluceo. Plautus, Pellucet quaſi laterna punica. Polluceo dedico vel in ſacrificiū do: qſi patēter luceo. Plau. in ſticho. vt decimā partē herculi polluceā. videtur ſupinū habere polluctū vſi nomē polluctum pro ipſo ſacrificio. de hoc plura in annotationibus Beroald. Pollucibilis cena. i. lauta et opulenta pollucibiliter. i. ſplēdide et laute Plaut⁹. in bacchi. Paſcite paraſitos obſōate pollucibiliter: prelucco ante luceo. Tullius. Ego meis maioribus mea virtutē preluxi. Diluceo valde luceo dilucidus. i. clarus diluculum tempus quo lucere incipit. luc. ſcit diluceſcit et dilucaſcit. i. dies ſit. Cōniueo etiam habet cōniui: et declaratū eſt ibi Dat veo vi tum. Lugeo. Lugere ꝓprie eſt dolorem animi cū voce proferre. Augeo. Rugeo. Sugeo. Allicco. Pollicco. Frigeo. ※ Frigeo an ſit ptm̄ a frigeo Luceo. Polluceo pollucere, dedicare eſt qđ is q̄ talia facit lōge lucta ob lumina ſacrificiorū nemus Qui decimas ptes quan… eiei ſine polluxit xn… dialecto.

¶ Tertia coniugatio

Ualt xi ctumqꝫ cio. Facit et iacit ecit et actum.

Elicio per ui dat itum. Fratres mage xi ctum.

¶ Verbum tertie coniugationis deſinens in cio dat xi in ptō et ctum per c in ſupino. vt aſpicio aſpexi aſpectum: pellicio pellexi pellectum. Excipiuntur facio feci factum: iacco ieci iactum. Quorū cōpoſita faciūt ſupina in ectū per regulam A q̄ties mutat̄ in i et c. vt inficio infeci infectū. inijcio inieci iniectū. Elicio magis hꝫ elicui elicitū qꝫ elexi electū qđ tn̄ aliqñ habuit. vn̄ eſt frequētatiuū electo, Plautus

In aſi. Ibo aduorſum atq; electabo q̄cquid illud ſit. At Liui⁹ lib.iiij.elicui fecit di
cēs ad colloquiū vatē elicuit. Reliq̄ eiuſdē ↄpoſitiōis magis xi ctū faciūt Terē.in
phor. Is ſenē p̄ copias pellexi: mō nō mōtes auri pollicēs: nōnūq̄ tñ ui p̄ diuiſas
ſyllabas ⁊ itū legunt̄ hr̄e. piſo apd̄ priſc. Cui⁹ vn⁹ premio multoꝝ allicuit alios,
Allicuit. Uarro. Deinde vbi pellicuit dulcis leuis vnda ſaporis. Liui. Te illo aſiatico orna
tu fluēs pellicuit. ſimplex teſte priſc. fuit latio lexi lactum: vñ eſt lacto as. ſed lacio
Lacio. exoleuit vt ſpecio ſpexi ſpectū vñ ſpecto as. ſpecimē ⁊ ſpēs. Latio is it.i. in fraude;
duco a lax.i. fraus hoc in vſu nō eſt ſ; bñ frequētatiuum lacto.i. p̄ blāditias illicio
Lactio. decipio. Teren.in Andri. Niſi me lactaſſes amātē falſa ſpe p̄ducēs. lacto itē.i. lac
p̄beo quod matrū eſt ablacto a lacte remoueo. ↄpoſita a lacio mutāt a in i breue vt
allicio.i. blādē attraho illicio induco. plaut. Meretrix multos illexit in diſpēdium
Specio. pellicio ptraho. Elicio blande educo extraho. Delicio ⁊ oblicio i vſu nō ſunt: ſ; bñ
calliditas. ¶ Specio ſpexi ctū.i. video. iā exoleuit: māſerūt in vſu ↄpoſita q̄ mutāt
Cōpoſita e in i breue. vt inſpicio aſpicio ⁊c. hinc ēt māſit frequentatiuū ſpecto .i. video. vñ ex
a ſpecio. pecto. ⁊ ſpēs.i. effigies facies vl' imago ⁊c. ⁊ ſpecimē.i. exēplar ⁊ ſpeculū ⁊ ſpeculari
Diſpicio. ⁊c. Aſpicio ↄſidero vel ad aliq̄d video. Inſpicio fere idē. Reſpicio retroſpicio. De
Deſpicio. ſpicio.i. deorſum video. Oui. Ut* ab ho terras deſpexit ab ethere ſummo. itē ſpno. Salo.
Doctrinā ſtulti deſpiciūt. Diſpicio clare video ⁊ diligēter ↄſidero. Tulli. Ego quid
ſperē non diſpitio. pſpicio clare video. pſpicu⁹ clar⁹. perſpicax.i. acutus bñ intelli
gens. Proſpicio p̄uideo circūſpitio circūcirca cōſidero. Cōſpicio video. conſpicu⁹
Suſpitio. clar⁹: cōſpect⁹ viſus. Suſpicio ſurſū video. Uergili. Aeneas ait: ⁊ faſtigia ſuſpicit
vrbis. Etiā eſt honorare vl' cū q̄dā reuerētia aſpicere. Itē eſt malū de aliq̄ opiari. hic
ſuſpicio mala de aliq̄ opinio. dicim⁹ etiā deponētaliter ſuſpicari deſpicari ↄſpica
ri p̄ ſuſpicere ⁊c. Terē. Cur in his ego te cōſpicor regiōib⁹. ¶ Facio notū eſt vt fa
Facio. cio p̄ſus. itē patior: vt facio iacturā vl' damnū. p̄uifacio.i. p̄ui eſtio. Cōpoſita mutāt
a in i breue vt afficio late patēs verbum veluti afficio te honore.i. honoro te ⁊c. de
Inficio. hoc plura i Syntaxi. Cōficio.i. facio aut pficio: vt cōfeci negociū ⁊ cōſumo: vt ↄfe
infectores. ct⁹ ſu; ſenio. Efficio.i. facio aut pficio q̄d ſignificat totū facio: inficio.i. tigo vl' colo
ro. īfectores ſunt tictores. itē corrūpo vt cadauer īficit aera. Officio.i. noceo. Sene,
Sp iudicio fauore officit. perficio ſuperiorē ↄſtituo vt p̄nceps nr̄ p̄fecit Georgiū
Iacio. exercitui ſuo. Proficio fructū facio multo labore parum pfeci. Reficio reparo. Suf
De cōpoſi ficio ſatis ſum. Auaro nihil ſufficit. Itē ſumminiſtro. Uerg. Sufficit tela mihi. Et
tis a iacio in locū alteri⁹ ſubſtituo. idē Ipſe regē paruoſq; q̄rites Sufficiūt: Suffect⁹ in defun
cti locū accitus. ¶ Iacio notū ſatis. iacto as. idē vt iacio vl' iacto globum. Iaculū
q̄d in hoſtes iacit̄. Iaculor aris.i. iacio. Cōpoſita mutāt a in i breue: ⁊ ſcribuntur p̄
Subijcio. duo ij. q̄ vnū fit in iacio ⁊ alterū fit ex a vt adijcio ad aliquem iacio vt alter alteri
Traijcio. pilā adijcit. Abijcio remoueo. Deijcio deorſū iaceo. Eijcio expello. Inijcio in aliqd
iacio. Obijcio ↄtra iacio. Saluſt. Ea ſi tibi falſe obijcio refelle. pijcio pcul iacio. reij
cio rurſum iacio. Terē. reiecit ſe in eū. Et repello. Uerg. Et humeris reiecit amictu;.
Subijcio.i. ſubdo: vt romani multas natiōes ſibi ſubiecere. Et ſurſum iacio. Uerg.
Quantū vere nouo viridis ſe ſubijcit alu⁹. ¶ Traijcio.i. trāſporto traduco i pōtoni
bus aut nauib⁹. Liui. Traiecit copias iberū. Traiect⁹ vbi hoies ⁊ alie res traijciū
tur aquas. Itē trāſfigo. papini⁹ huic geminū obliqua traiecit arūdine tēp⁹. Cōij
cio ſimul iacio vel exiſtimo. Terē. Annos ſexagita nat⁹ eſt vel plus eo vt conijcio.
Coniecto as idē;. Iuue. haud male cōiectat. hi ſlacter vvelnac. Cōiector oris. qui
incerta conatur interpretari vt ſopnia ⁊c. Quatuor tantu; ſunt in cio ſimplicia iā
Quatuor declarata. Lacio ſpecto iacio facio cuius paſſiuū eſt fio: olim tñ dixerūt facior, vt
ſimplicia Uictruuius lib. iiij. ca. vij. calefaciuntur. ⁊ lib. v. ca. x. calefaciuntur dixit.
verba i cio

Dic fodi foſſum gemino ſſ: fugi fugitumq;.

Dio.
Fio.
Fodio. ¶ Fodio facit fodi foſſum gemino ſſ. fugio aūt fugi fugitum. Fodio terrā eruo. hic
fouea ⁊ foſſa. Effodio ex aliquo fodio. Ouid. Effodiūtur opes irritamēta malorum
Effodio oculos.i. eruo Infodio in aliquo fodio. Euclio infodit terre pecuniam. Cō
fodio trāſfodio. perfodio.i. trāſfigo. vt hic cōfoſſus eſt lācea. ¶ Fugio i. vito et cur
Fugio. rendo relinquo. Uerg. Nos patriā fugim⁹. Idē quē fugia ab demēs. Itē curſu ab
eo. Idem. fugit hic et ocyor euro. Fuga.i. fugiendi actus. Fugax facile fugiens. Fu
go as. p̄ime: id eſt fugere cogo aufugio: id eſt fugiendo abſcedo. Effugio fuga euas

do. V. ex Nũꝗ hodie effugies: veniã quocũꝗ vocaris. i. vocaueris effugiũ. i. euaſio. Nullũ eſt a morte effugium. profugio ꝓculfugio. ꝓfugus q̄ in lõginqua loca tendit. Trãſfugio ad hoſtes fugio. Confugio perfugio. refugio ad aliquẽ auxilij grã fugio: hic cõfugiũ perfugiũ refugiũ. Fodio ⁊ fugio primã in p̃nti corripiũt quã in p̃teritis ꝓducũt qđ diligẽter ꝓpter ↄpoſita ↄſiderandũ eſt. vt fur ꝑfodit heri domũ meã. Et ſi ſciret paterfamilias qua hora fur veniret vigilaret vtiꝗ ⁊ non ſineret perfodi domũ ſuam. Perfodit media longa perfodi dic media breui.

* Fuga ⁊ etiã ꝓ velo ci interdũ ponitur vñ equũ fugacẽ dicim⁹ velocem.

Iuiſitumꝗ cupit: ſapit ui: vel ui dat itumꝗ:

Hic capio cepi captum. rapio rapui ptum.

¶ Cupio facit cupiui cupitũ: vt ſapio iui. itum. penultima lõga. qđ verbũ etiã et ſe pius quidẽ facit ſapui ſapitũ penl'tima breui. capio cepi captũ. rapio rapui raptũ. nec ſunt plura in pio deſinẽtia niſi verbũ p̃nti cum hinc deductis pene abſolutum coepio coepi coeptũ. qđ in ſequẽti libro patebit: ⁊ ſignificat incipio. Cupio. i. deſidero. percupio valde cupio olim fuit quarte. Lucre. lib. i. Confringere vt arcta. Nature p̃ma terrarũ clauſtra cupiret. Sapio. i. ſaporẽ habeo: vt hic pull⁹ bene ſapit. etiã eſt per ſaporem iudicare: vt caro ſapit aduſtionẽ. ⁊ ad alia trãſfertur: vt verba tua ſapiunt ſtultitiã vel hereſim. ſapio. i. ſapiens ſum. bene ſentio. Martia. Nubere vis priſco: nõ miror paula ſapiſti. per ſyncopã ꝓ ſapiuiſti aliter dicit Plau. in ru. Magis ſapuiſſet ſi dormiuiſſet domi. Neui⁹ ſapiui vt cupiui vſus eſt dicẽs. Quãto ego plus ſapiui qui fullonẽ compreſſi. Compoſita mutãt a in i breuem vt reſipio ui. reſipitũ. ſepi⁹ eſt quarte cõiugatiõis ⁊ ſignificat ſtultitiã deſerere ⁊ recuperare ſapientiam. Cice. lib. iiij. ad atticũ. Vix aliqñ te authore reſipiui. ſic dixit vt cupiui. Affrani. equidem nõ reſipiui poſtꝗ̃ pectus letitia eſt onuſtũ. ſic dixit vt rapui ſicut Teren. Te intelligo reſipuiſſe. Dio. negat aliter ꝗ̃ per quartam reſipere dicit hinc idem ſignificans reſipiſco qđ magis in vſu eſt. Deſipio vero magis in vſu eſt quam deſipiſco. ⁊ eſt deſipio inſipienter ago ⁊ a ſapientia abeo. Cice. Nimio gaudio pene deſiperẽ. Horat. Miſce. ſtultitiã cõſilijs breuez. Dulce eſt deſipere in loco olim per quartam ſapire dicebant: vnde ſapiui. ſapitũ. Capio cepi captũ. i. app̃hẽdo accipio ⁊c. Verg. Cape ſaxa manu cape robora paſtor. Itẽ decipio. Tul. Ineſt aliquid ꝓbi qđ capiat ignaros. Et intelligo. vt capis ne hec? Hinc captus us. ui. i. intellectus ⁊ cõtineo. vt quãtũ capit hec amphora Cõpoſita mutãt a in i breuẽ vt accipio. Mar. Accipe, ꝗ̃ primũ breuis eſt occaſio lucri. Excipio. i. accipio vel ex alijs capio. Ver. Nonne ego te vidi damone peſſime captũ Excipere inſidijs. Excipula eſt res qua aliquid capitur: vt excipula piſciũ ⁊c. Decipio fallo: decipula fallẽdi inſtrm. Precipio iubeo aliqñ ſignificat doceo cũ dtõ Cicero. lib. i. epiſt. viij. Vt tu mihi precepiſti id eſt docuiſti: teſte. Clerico. hic preceptor doctor preceptum ⁊ preceptio. i. doctrina Item ꝓuideo aut preuideo. Verg. Oĩa precepi atꝗ aio mecũ ante peregi. Recipio rurſus capio vel accipio. Item ꝓmitto. ſic dtĩ cum actõ regit. vt redde que coram mihi recepiſti. Rapio. violenter aufero. raptor. i. predo rapina preda raptim ſubito Compoſita mutãt a in i breuem. vt arripio ad me rapio. abripio aufero. eripio idẽ. Seneca. Nihil eripit fortuna niſi quod dedit. Item libero. Verg. eripe me his inuicte malis. Deripio detraho. Idem Vaginaꝗ caua fulgentẽ deripit enſe᷑. Diripio diuerſo modo rapio. preripio ante rapio. Terẽ. Times ne illum preripiat. ibi. Corripio cito rapio. Vergili. Conſtitit hic arcumꝗ manu celereſꝗ ſagittas Corripuit. Item reprehendo. vt magiſter corripit diſcipulum. Subripio vel poti⁹ ſurripio. i. clam rapio. vt palla eſt mihi ſurrepta. Proripio procul rapio ⁊ remoueo. Vergili⁹ Quo nunc ſe proripit ille. i. quo currit aut fugit.

Sapio: ex pio oliꝫ q̃rte fuit ↄiugationis.

Deſipio. Reſipio. Capio. Capt⁹ pro delectatione aliqñ ẽt accipitur. Ci. Nõ poſſũ adduci et ſuſcipere e pecunia captum.

Rapio. Corripio. Proripio.

Dat pario peperi partum paritum. Quatioꝗ

Dat quaſſi quaſſum. cuſſi cuſſum dabo proli.

¶ In rio vnicũ verbũ pario. dat peperi partum vel paritum: hinc pariturus illinc partus a. tum. ⁊ partio onis. vel partus us. ui In tio ſimplex vnicũ eſt quatio quaſſi quaſſum: vnde quaſſo as. verbũ preteritũ quaſſi nõ eſt in vſu teſte Cariſio. Compoſita ſunt cõcuſſio cõcuſſi ↄcuſſum ⁊c. gemino ſſ in p̃teritis ⁊ ſupinis. Pario ꝓlem produco. ꝓprie feminarũ eſt. Etiã ſignificat efficio vel acquiro. Terẽ. Hoc tempore obſequiũ amicos: veritas odiũ parit. Cato. Laudatur exiguo qđ partũ eſt tẽpore longo.

Pario. Pario quarte inflexionis erat.

go. Olim erat quarte vt nũc ſunt hinc deducta reperio aperio ⁊c. Ennius. Qua parire ſolet genus pennis cõdecoratũ. Quatio .i. moueo concutio: vt quatio arborem iſcude denboom. Item vexo ⁊ vehementer moleſto. Vergil. Quatit oppida bello quaſſo as frequẽtatiuũ .i. multũ quatio. Concutio .i. percutio motito. Excutio expello. Oui. Et ſi nullꝰ erit puluis tñ excute nullũ. Incutio .i. infero. incuſſiſti mihi metũ. Ver. Incute vi vẽtis. decutio depello. Ver. mellaqȝ decuſſit folijs. Succutio ſubtus percutio. hinc ſuccuſſor dicit̃ equus pedes eleuans ⁊ ſeſſorem ledẽs. Diſcutio examino diſcuſſio examinatio. Corripiunt hec oĩa ſecũdã ſyllabã. Inquio .i. aio. in quiſti habet, eclipticum eſt: ideo in ſequenti libro declarabitur.

Vult uo ſemper ui daus utum. vult ſtruo xi. ctum.
Dat ꝗ fluo xi. xum. pluo. vi vel ui dat ⁊ utum.
Vultqȝ ruo ruitum. dat utum proles tibi ſolum.
Nulla ſupina dabunt meto luo congruo. ſicut
Annuo cum ſocijs: cluo reſpuo ⁊ ingruo iunctis.

Arguo. ¶ Verba in uo per diuiſas ſyllabas deſinẽtia faciũt in p̃teritis ui, per diuiſas ſyllabas ⁊ in ſupino utum: vt arguo ui. argutũ .i. accuſo ⁊ reprehẽdo. vt arguo te furti.
Arguor. Item oñdo vel indico. Verg. Degeneres aĩos timor arguit. Argumẽtum .i. probatio vel ſignũ. hinc argumẽtari deponens .i. argumento probare ⁊ rõcinari: qḋ indocti dicũt arguere: cuius verbi paſſiuũ arguor argutꝰ ſũ vel fui ptm̃ hȝ. Plau. in pſeu. Ar
Statuo gutus malorũ facinorũ. ſupinũ vr̃ etiã fuiſſe arguitũ: qr dicimꝰ arguiturꝰ. Sal. in ij. hiſt. apud Priſc. Multi ex bithynia volẽtes occurrere falſũ filiũ arguituri. Statuo ſtatui ſtatutũ .i. pono vel ordino. Cõpoſita mutãt a in i: vt inſtituo ui. tutũ .i. pono. Itẽ doceo ⁊ inſtruo. deſtituo .i. depono vel relinquo vt infortunatũ deſtituũt oẽs reſtituo repono. Cõſtituo .i. ſtatuo vel ppono. Proſtituo in publico pono vel meretri
Sternuo. cem facio: vt ille pſtituit vxorẽ ſuã pſtituta vel pſtibula .i. meretrix. Proſtibulũ lupanar. q̃ duo a pſto eſſe vident̃. Sternuo ui. utũ. vñ frequẽtatiuũ. Sternuto as. qḋ
Delibuo. magis in vſu eſt ⁊ ſignificat caput cõcutere ex inflatiõe erũpente per naſum. Colu.
Imbuo. lib. viij. Donec ſternuat ouis. a ſtrenuo eſt. Delibuo .i. vngo in vſu nõ eſt ſed bñ delibutus .i. vnctus. vt delibutus doleo. Terẽ. Si te delibutũ gaudio reddo. Imbuo impleo ac etiã pfundo. Ver. illiꝰ arã Sepe tener nr̃is ab ouilibꝰ imbuet agnus. Hor.
Diluo. Quo ſemel eſt imbuta recẽs ſeruabit odorẽ Teſta diu. A lauo cõpſita huiꝰ declina
Polluo tionis ſunt ⁊ in luo deſinũt. vt diluo dilui lutũ .i. aqua vel alio humore purgo. vñ ⁊
Alluo. dilutũ vinũ: diluuiũ ⁊c. Polluo ui. utũ .i. maculo. Ver. polluit ore dapes. Eluo per luo colluo pluo .i. lauo vel purgo. Alluo .i. affluo. hinc alluuio ſupia collutũ ellutũ allutũ nuſq̃ legi Exempla tr̃e etiã ſunt exuo/induo/tribuo/acuo/ſuo/inſuo/cõſuo/ aſſuo ⁊c. Vult ſtruo xi. ctũ. Excipiunt aliq̃ a rg̃la. nã ſtruo facit ſtruxi ctũ. fluo, fluxi fluxum: olim etiã fluctũ. vñ eſt fluctus us. ut ⁊ murena flucta. pluo pluui vel plui plutũ. Ruo rui rutũ. vñ ruiturus Cõpoſita huiꝰ ſolũ rutũ faciũt penul. brẽ. vt diruo rui rutũ ⁊c. Ruo aliq̃n forte rutũ fecit qḋ nũc nõ eſt in vſu. Quedã carẽt ſupis. me
Struo. tuo ui, luo lui. ⁊c. a nõnullis hõrũ tanq̃ ſupina habuiſſent dictiones q̃dã formant̃. vt abnuiturus: luiturꝰ ⁊c. q̃ c̃ia iã latiꝰ declarabo. Struo: paro aut facio edificiũ aliq̃n etiã q̃ppiã aliud. Structurã .i. edificiũ vl' cõpoſitio aſtruo ad aliq̃d ſtruo. vt aſtruxi tẽplo ſacellũ. Etiã ſignificat pbo vt affirmo. Ambro. Qui fidẽ exigit fideꝭ aſtruat
Fluo. Cõſtruo cõpono vel edifico. Deſtruo frãgo edificiũ vel quid aliud cõpoſitũ. Extruo in altũ ſtruo. inſtruo paro. Ver. inſtruimꝰ mẽſas idem. Socios ſimul inſtruit armis Obſtruo claudo impedio. Fluo xi. xũ. ppriũ eſt aliquorũ fluẽtiũ. vt aqua fluit. oleũ fluit per ſimilitudinẽ tranfert̃ ad alia. Ver. Ramos cõpeſce fluẽtes .i. latius ⁊ huberius excreſcẽtes q̃n vero q̃ fluũt vident̃ minui. ideo fluere p deficere capit̃. Ver.
Affluo. Ex illo fluere ac retro ſublapſa referri Spes danaũ. hinc fluxa dicimꝰ inſtabilia ac momẽtanea citoq̃ peritura vt fluxe diuitie. Et fluere eſt pducere ac naſci. Lac. lib. ij Ab hac gente primi quiq̃ ppl̃i multitudine increſcente fluxerũt. Itẽ trãſire. Hieronymus. Iã altea fluxerat dies. Affluo abũdo vel ad aliq̃d fluo. Naſo Affluit incautis deſidioſus amor. Effluo ex aliq̃ fluo. vt vinũ effluit. Influo in aliq̃d fluo. Cõfluo ſimul fluo vel cõuenio. defluo deorſum fluo vel exeo. vt capillꝰ defluit. Refluo

ruſſus fluo diffluo varie fluo vel abundo. Cice. Si ꝯſiderare volum⁹ que ſit nature humane dignitas ⁊ excellentia: facileꝗ intelligemus, ꝙ ſit turpe defluere luxuria et delicate ac molliter viuere. Perfluo per aliquod fluo. Terē. Plenus rimarum ſum hac atꝗ illac perfluo. Plura ſunt a fluo compoſita, quib⁹ ſuperſedeo vt in aliis ſepe neꝗ em̄ lexicon inſtitui cōponere ſed dictionū accidētias enucleare: declaratis mediocriter pro pueris vocabulis. A fluo fit fluito as. i. continue fluo. Item ſupnato vt piſces mortui fluitāt. fluor fluxus ⁊ fluxio idē ſignificāt qḋ ꝓfluuiū. Fluctuo as. i. dubito aut moueor: Pluo raro legitur niſi in tertia perſona ſingulari. Liuius lib. ij. ab vrbe. Lapidibus pluiſſe. in geneſi. Nō em̄ pluuerat dn̄s ſup terrā. ſic legit Calepinus: licet vulgo legatur pluerat. nec ſic male dr̄. Tibullus. ij. Multus et in terras depluerit lapis. Impluo in aliqḋ pluo. ꝑpluo palā ḋ pluo aut pluuiā recipio. Quin. Quū cenaculū eius perplueret. Cōpluo ſimul pluo. Sū cōplutus. i. pluuia madefact⁹. Ruo. i. cado. Luc. in. iiij. Ruituraꝗ ſemꝑ ſtat moles. Et curro. Uer. Quo moriture ruis maioraꝗ viribus audes? Et frango vel diruo cū actō. Idē. Cumuloſꝗ ruit male pinguis arene. Eruo extraho ⁊ libero. Irruo impetum facio. vt hoſtes irruerāt in ꝯfratres. Corruo. i. cado. Diruo deſtruo. Hor. Diruit edificat mutat quadrata rotundis. Obruo opprimo vt obruis me verbis obruunt hunc lapidibus hic ſe vino obruit. obruis nummos humo. i. tegis. Subruo. i. euerto Luc. Oſſa tulit Magni ꝗ nōdū ſubruta fluctu. Metuo. i. timeo. Luo ſoluo. Uer. Poſt mihi nō ſimili pena cōmiſſa luetis. cōmiſſa. i. pctā que cōmiſiſtis. Supinū vr̄ fuiſſe luitum Nam Claudianus luiturus participio vtitur dicēs in ſexto conſulatu honorij. Uaſtato tandē penas luitura profundo. Luo item. i. ſuſtineo patior. Iuſtin⁹. li. j. Quicunꝗ capi potuerunt ſupplicia crucib⁹ luerūt. Sic dicim⁹ luo capite pro mulctor et punior. Liuius libro. ix. Obſides etiam ſexcenti imperare capite luerunt. hinc reluo. i. ſoluo ⁊ repignero. Congruo ꝯcōcordo vel cōuenio. Plau. in Curgulio. Sane illi inter ſe cōgruūt concorditer tractum eſt grauibus concorditer volantibus hinc cōgruus incongruus: cōgruens incongruens eiuſdē deriuationis eſt ingruo inuado immineo impetum facio. Lac. li. ij. Si ſeua tempeſtas ſi quando ingruit ad deum confugitur. ¶ Nuo. i. caput moueo vel capite ſignifico: facit nui nutum, hinc nomē nut⁹ us. ui. ſignū capite factū aut volūtas: ⁊ frequentatiuum nuto. capite ſignifico aut ipſum ſubinde motito. A nuo fit numen id eſt, dei nutus: imperiū poteſtas. fit etiam nutus oculis ⁊ manu. Nutare etiam eſt vacillare titubare ⁊ ruina minari: vt domus nutat: animus nutat. i. dubitat. Cōpoſita ſunt abnuo id eſt nego: ⁊ ſignifico quouis mēbro me nolle ſupinū abnutū in vſu nō eſt: hinc tn̄ abnuturus lectum eſt. Sallu. apḋ Uola. Nihil ſibi abnuturos. Annuo. i. aſſentior: annutū non dr̄. Innuo oſtendo quid velim ſiue affirmem ſiue negem. Renuo refuto, Innutū renutum non reperies in vſu. Abnuo videt̄ abnuitū habuiſſe. hinc Caper abnuitius dixit. Confeſſiua fit vox duplici voce abnutiua vt nō nolo. Renuo nec credas ꝟſus gr̄a gemino n ſcribi niſi afferat̄ authoritas veteris poete. Silli⁹: Si placet haud renuo: maneāt modo federa noſtra. Cluo is. Lucil. dr̄ ꝑſum capere. Cluo. i. pugno ⁊ ſplendeo. Pruden. Qui patria virtute cluis ꝓpriaꝗ ſed vna. ¶ Reſpuo ui, utū, faceret. ſed ſupinū nō eſt in vſu: ⁊ ſignificat repudio ⁊ ſperno quaſi cū ſputo ꝑ cōtēptum reſpuo. Spuo. ſaliuam emitto. Uerg. Terrā ſicco ſpuit ore viator Aridus. Cōſpuo ſimul ſpuo vel aliquē fedo. Plau. Ab oībus deriſus atꝗ conſputus. deſpuo: expuo: inſpuo, in aliquē ſpuo. Sputo as frequētatiuū eſt. Plaut. Nā illic iſtic ꝗ ſputat̄ in terdū morb⁹ venit. Sputamen ſputū ⁊ ſput⁹ us. ui. eſt qḋ expuit̄. Lactā. li. iiij. Dabāt aūt Deo alapas manib⁹ inceſtis ⁊ imputato ore expuēt venenatos ſputus. In lib. Iudi. Quō ſi qs rūpat filū de ſtupa tortū ſputamine. Batuo ꝟbū antiquū ptm̄ facit batui ſupinū batutū: nunꝗ̄ legit: ⁊ ſignificat ꝟberare. Plaut. in aulula. Non vr̄ qḋ batuat. Pli. xxxi. Crocodilor morſib⁹ ex aceto in linteolis ita vt batuarent̄ aſſ̄ ⁊c. Sue. in cali. Mirmillonē eludo rudibus, ſecū batuētē ⁊ ſponte ꝓſtratū ꝯfodit ferrea ſica. Idem. Batuerat pugnatorijs armis. codē ꝟbo vſus eſt Cice. in ſenſu obſceno.

Fluo. Pluo. Impluo. Perpluo. Ruo. Irruo. Diruo. Metuo. Luo. Luiturus. Congruo. Ingruo. Nuo. Nutare. Annuo. Renuo. Abnuo. Cluo. Reſpuo. Spuo. Conſpuo. Batuo.

Bibo: bitumꝗ facit. Scabo lambo carento ſupinis.

At cubo: ſic proles dant ſcribo nuboꝗ pſi ptum.

¶ Uerbum deſinēs in bo facit in preterito bi. ⁊ bitū. in ſupino: vt bibo bibi bibitum Naſo. Sepe bibi ſuccos ꝗuis inuitus amaros. Compoſita corripiunt penultimam etiam in preterito vt abbibo, id eſt, appoto: ebibo epoto: o. prebibo antepoto. vt pre t. s ab ibo.

Bibo. De cōpoſ.

bibo tibi. Tulli. Simul admoneto ꝙ ei prebuerim. Imbibo in me recipio. arena imbibit aquã. ſic Verg. dixit. bibit haſta cruorem. Papyrus bibula que atramẽtũ ſorbet.

Deglubo. ¶ Deglubo deglubi deglubitum. i. excorio. Tiberij verbũ eſt. Boni paſtoris eſt tõdere pecus & nõ deglubere. ſimplex eſt glubo is. i. corticẽ vel pellẽ detraho. Cato de re ruſtica. Sallicẽ ſuo tpe cedit glubito atq; alligato: librũ conſeruato librũ. i. corticẽ.

Scabo. ¶ Scabo bi. i. frico ſupinũ ſcabitũ nõ ẽ in vſu. Luci. li. ix. Scaberat vt porcus ꝯtritis arbore coſtis.

Lambo. ¶ Lãbo lãbi. i. lingo ſupinũ lãbitũ nõ ẽ in vſu. Luci. ſaty. xxiij. Iucũdaſq; puer q lãberat ore placẽtas. Hiero. in lib. iudicũ. lãbui incubui eſt vſus dicẽs. In trecẽtis viris q lãbuerãt aquã liberabo vos. Ibidẽ. Manu & lingua lãbuerãt aquas. ¶ Cõpoſita a cubo: incubo p tertiã deſinũt & abiecto in ptis & ſupinis m faciunt cubui cubitũ vt cubo. veluti ꝓcũbo ꝓcubui ꝓcubitũ &c. patẽt in prima coniugatione.

Scribo. Scriba. Inſcrib. Suſcribo. ¶ Scribo pſi ptũ. i. lr̃as formo: ſcriba qui ad alterius iuſſa ſcribit. Scribo i. librũ ꝯpono ſcriptor libri author. Compoſita ꝓducũt penultimã vt aſcribo ad aliqd ſcribo. Aſcribã te nũero vel in nũerũ pigrorum. Et imputo: vt aſcribis mihi que nũq; feci. pſcribo ꝯſtituo. ꝓſcribo eijcio e ciuitate. Macro. Non facile eſt in eũ ſcribere q põt ꝓſcribere. Etiam ſignificat venale exponere. Subſcribo cõſentio ſi fortuna ſubſcripſerit voto meo nõ egebis. Et ſub alio ſcribo & annecto. Horati. I puer atq; meo citi⁹ hec ſubſcribe libello. hic ẽt ſũt inſcribo exſcribo pſcribo circũſcribo trãſcribo &c.

Nubo. Nubo viro trado. Oui. Si q voles apte nubere nube pari. Nupta. i. maritata & vxor. Aliqñ de viro dr̃. Idẽ. Tibi nubere ꝟgo volẽtis votis ecce dei. Plau. in caſſi. Libet etiã nunc qd agat ſcire nouũ nuptũ. i. maritũ. ea ſignificatiõe ſat⁹ ĩpropria teſte Priſciãõ nubilis puella: matura ad nubendũ nubo pͥmo ſignificabat operio & tego & ad ſpõſas trãſlatũ eſt qr capita eaꝝ velabant; Obnubo. i. obnubilo & tego. Ver. Arſuraſq; comas obnubit amictu.

Nubor, Pronubo. Lectum eſt paſſiuũ nubor ĩ euãgelio. In celo neq; nubẽt neq; nubent. Cõpoſita ꝓducũt penultimã: vt cõnubo. i. ſimul nubo innubo ad domum viri trãſeo. Innub⁹ q vxorẽ ducit. Innuba q viro tradit. Sed hec noia penultimã corripiũt. Pronubo nuptijs pſum. hinc contra primitiuũ penultima correpta pronub⁹ qui nuptijs pſeſt: grece paranymph⁹ dicit. ꝓnuba q nuptijs preeſt.

In vi tum muta ſco paſco dat tibi paſtum.
Agnoſco cognoſco dabis per itum. nihil autem
Gliſco dabit: velut inceptiua popoſcit habeto
Poſcere. vt diſco didici: compeſcit vi vis.
Hec per itum flectam. Conqueri tolle ſupinum.

¶ Verbuz deſinẽs in ſco mutat ſco in ui ſyllabã. & tũ. vt creſco creui cretũ. noſco noui notum.

Agnotuz. Noſcituz. ✳ Antiq̃ores gliſcoꝛ eris. decli nabant in cepti forme verba ptis & ſupinis carent. quieſco quieui qetũ ſueſco ſueui ſuetũ aſciſco aſcuii aſcitũ. cõſciſco cõſciui cõſcitũ deciſco deſciui itũ. Author Priſci. primo tñ hec ptã & ſupina aliũde videntur deriuata vt queo ſueo &c. nã Catul⁹ ꝯſueo dicit ſʒ qr pͥmitiua hec exoleuerunt ſi quid ex eis mãſit alijs damus. veluti in noib⁹ vaſoꝝ dicimus eſſe a vas qr vaſuz deſijt eſſe in vſu. Excipiuntur a rĩa aliqua. vt paſco cognoſco agnoſco que ptã regulariter formãt paui cognoui agnoui ſupina. vero cõtra rĩam paſtũ cognitũ agnitũ. Legim⁹ tñ aliqñ regulariter agnotũ. Salluſt. in. ij. hiſto. Neq; inermes ex prelio viros quęq; agnotuꝝ. Noſco notũ in vſu hʒ & videt etiã noſcitũ aliqñ habuiſſe. vñ noſciturus & frequẽtatiuũ noſcito as. in vſu eſt: & ignoſco participiũ futuri tpis etiam facit ignoſciturus teſte Priſc. Gliſco caret ptõ & ſupino: lʒ olim fecerit gliſci gliſcitum. Item ptis & ſupinis carẽt ꝟba inceptiua. i. inchoatiue forme ſaltẽ ꝓprijs. Capiũt aũt ptã a pͥmitiuis. vt caleſco calui: tepeſco tepui: que ptã magis a caleſco & tepeſco vult eſſe Valla: q̃ a caleo tepeo quorũdã primitiua parũ ſunt in vſu vt increbeſco increbui. ſeneſco ſenui a ſeneo &c. Actius. Pecora languẽtq; ſenẽtq;. hec ſupinis penitus carent.

Caleſco 'apud antiquiores. Caleſco olim ꝓpriũ ptm̃ caleſci faciebat. cato apud Marcellum. Aures nob̃is caleſcerũt ad iniurias. poſco popoſci: diſco didici: ꝯpeſco compeſcui: diſpeſco ui. Que quatuor faciũt ſupina in itum: vt poſcitũ diſcitũ &c. Ego ſum nobilib⁹ adoleſcẽtibus expoſcitus caput: in qd mucrones acuãt. Antiquiſſimi teſte Gellio pepoſci per e in prima ſyllaba dixere. Conquiniſco cõqueſci ſine ſupino dicimus.

Creſco. Creſco. i. augeor. Iuuena. Creſcit amor nummi quantuz ipſa pecunia creſcit

hinc cretus ta.tum.i.ortus natus. Accreſco ad aliquid creſco. Concreſco ſimul cre
ſco coaleo. lac cõcreſcit hec rõnet. Cõcretus ſanguis ⁊c. Decreſco minor fio. Mar. Creſco.
Decreuere greges dum cadit hagna, frequẽs. Increſco valde creſco: ſuccreſco ſur
ſum vel latenter creſco. Noſco non ignoro. noſce teipſum. Agnoſco cognoſco digno Noſco.
ſco ferme ſignificant idem qḋ noſco. Ignoſco.i.veniã do. Terenti. Pater obſecro vt
mihi ignoſcas. quieſco.i.nõ moueor. Itẽ dormio ⁊ curis ſiue labore vaco ⁊ quieſce
re facio. ſic actiũ regit. Plau. Quieſce tumultũ hunc qui eſt ante oſtium. Vergili. Et
mutata ſuos requierunt flumina curſus.i.quieſcere fecerũt authore Seruio. Sal
luſtius. Paululũ requietis militib⁹ redeſco.i.quieſco. Cice. Niſi eorũ exitio nõ re
quieturã. Quieſco primariũ eſſe docet Gelli. ⁊ ab eo. quietẽ dici potius quã contra. Quieſco.
Aceſco.i.ąeſco ⁊ cõſentio ac cõdeſcendo. Hiero. in plo. Iudith Acquieui poſtula- Redeſco.
tioni veſtre. Cõquieſco bñ quieſco. ¶ Sueſco.i.ſoleo. Cicero Metello. A te id quod Sueſco.
ſueſti peto me abſentẽ diligas atq̃ defendas. Aſſueſco cõſuetudinẽ habeo coſue-
ſco: idẽ deſueſco cõſuetudinẽ perdo. Inſueſco valde ſueſco Teren. in Adel. Qui mẽ
tiri aut fallere inſueuerit patrẽ tãto magis audebit ceteros. Inſuetus nomẽ.i.non
aſſuet⁹. ¶ Cõſciſco aſciſco ⁊c. hñt ptã nõ ppria ſed primitiuorũ aſcio cõſio ⁊c. que Conciſco.
exoleuerũt: ideo tanq̃ ppria ptã ac ſupina dant̃ deriuatiuis. ¶ Cõſciſco.i.conſen
tio ⁊ ſciens ↄſentieſq̃ infero. Cice. Marie mortẽ mihi cur cõſciſcerẽ cauſa nõ eſt vi
ſa: cur optarẽ multe. Itẽ cõſtituo ⁊ decerno. Liui. li.i. Cẽſuit ↄſeni.t. ↄſenſiuit: vt bel
lum cũ priſcis latinis fieret. Ipſum ſcio vel ſciſco etiã ſtatuere aut decernere ſigni
ficat Plau. in Cur. Rogatiões plurias ppter vos ppl's ſciuit quas vos rogatas rũ Sciſco pſ
ptis. ſciſco ẽt p ſcio capit̃. Idẽ in Amphi. Ocyus occurro vt ſciſcã q̃d velit. Conſci ſcio.
ſco etiã ſignificat ↄtraho. Colu. lib. vij. Diligẽs paſtor ſtabulũ quotidie ↄuertit nec
patitur ſterc⁹ humorẽ ↄſcire lutũve capris inimica. Preſcio ⁊ pſciſco vtrũq̃ in vſu Aſciſco.
eſt p preſentio. Aſciſco adiũgo aſſumo arrogo attribuo aggrego admitto. aliquan Deciſco.
do legim⁹ aſcio. Collu. Hãc aſcim⁹ q̃ſi agriculture partẽ huic ↄtrariũ eſt deſciſco a
duce meo. Lac. lib. iiij Deſciuerũt a te ⁊ abiecerũt legẽ tuã.i. defecerũt ⁊ receſſerunt
deſciſco ab opinione tua.i. diſſentio. Paſco.i. nutrio vt paſce oues meas. paſtus ci- Paſco.
bus de ↄſtructione. habem⁹ in Syntaxi multa. paſco herbã.i. cõedo ⁊c. Gliſco.i. cre Gliſco.
ſco Sil. ⁊ gliſcũt aduerſa metu. Accipit̃ p cupio. Papi. li. iiij. Et ↄſanguineo gliſcis Diſco.
regnare ſupb⁹. Exule veteres gliſcor eris. dixerũt teſte Marcello. ¶ Poſco.i. peto.
Ver. Tu mõ poſce deos veniã repoſco repeto depoſco valde poſco expoſco idẽ; Di Cõpeſco.
ſco capio doctrinã. dediſco negligo q̃ didici. Plau. Haud equum facit q̃ qḋ didici. Diſpeſco.
Ediſco memoriter diſco addiſco.i. bñ diſco. ¶ Cõpeſco.i. coerceo cohibeo. domo ui. conq̃niſco.
Digito cõpeſce labellũ. fit a paſco vt ſit eodẽ paſcuo ↄtineo. vt diſpeſco q̃ſi diuerſo
paſcuo diduco. Itaq̃ diſpeſco ſignificat ſepo ⁊ dirimor. Pli. Nilus Aphricã ab Ae
gypto diſpeſcit. Cõquiniſco.i. caput inclino vel cõniueo. Põpo. apud. Priſc. Ad cũ
vt cõquexi. interim mulieres ↄſpiciũt. Capit̃ etiã p indignor. Plau. in Ciſt. Faciun
dũ ne puerile offiũ ↄquiniſcãt ad ciſtulã ita exponũt: ſed nõ inepte mihi vr̃ poſſe ca
pi pro te ſenſu. Oquiniſco ſine b. etiã ſignificat inclino vñ nec prñ nec ſupinũ inueni.
Põpo. in piſtore. Niſi quũ aliq̃s ſubito obuiã occurrat mihi qui oquiniſcat. Felix Oquiniſco.
dicit. Conquinere deputare: vñ conquiniſco videtur eſſe formatum.

N mota ci:ctum vinco dat: dicoq̃ xi:ctum Do.
Vult duco. parco ſi ſumq̃ pepercit itumq̃.
Icere ci:ctum: vult. In di:ſum: do bene vertes.

¶ Vinco facit vici victũ ablata n lr̃a. dico xi ctũ; duco xi. ctũ parco ſi. ſum vel peper Vinco.
parcitũ. ico ici ictũ. depeciũ (q2 aliq̃d negãt parco peperci ſupinũ hr̃e) Pli li. xxiij.
Italie parcitũ eſt vetere interdicto patrum. Vinco.i. ſupero. Cice. Facile eſt vincere Dico.
non repugnãtes. Conuinco: euinco deuinco idẽ. ¶ Dico.i. loquor ⁊ minor. Cõpoſita.
pducunt penultimã. vt addico.i. adiudico: iudex addixit mihi domũ. Martyres ad Duco.
dicebant̃ atroci ſupplicio. Cõdico ↄſtituo: edico iubeo edictũ mãdatũ m. Indico de
nũcio. Rex Anglorũ indixit Frãcis bellum. Interdico prohibeo vt interdico tibi do Traduco.
mo mea. Predico ante dico. Duco. notũ ẽ. Señ. Fata volẽtẽ ducũt nolentẽ trahunt
capit̃ p iudicare ⁊ exiſtimare. Ver. lib. x. Tãton me crimie dignũ duxiſti. Tul. Nec
hos eſſe ducebã: hinc adduco induco reduco q̃ ſatis nota ſunt. Traduco trãs aliq̃d

BIBLIOTECA UNIV. GRANADA

duco deduco in viā vl' domū duco: vt deduxi ſociū meū. Subduco clā tollo. Mart.
Seduco. Subduxit mappas quatuor hermogenes. Et leno. Vergi. Qua ſe ſubducere colles
incipiunt. hinc ſubduco nauē. i. ad terrā traho. obduco circūduco: vel tego: vt nubes
obduxerūt celū. Seduco ſeorſum duco. Verg. Et cū frigida mors aīa ſeduxerit artꝰ.
Cice. lib. v. epiſto. ad Atti. Seduxit eum Scaptius. i. ſeorſum duxit eū ⁊ extra alios
Perſiꝰ. non tu prece poſcis emaci. Que niſi deducêris neq̄as cōmittere diuis. Plau.
in Aulularia. Eo nunc ſecreto ego huc foras ſeduxi ⁊ quia latrones ⁊ quicūq; ma-
Conduco. lū machinanť ſolent hoīem ſeducere ne aliī aſſimi: ideo ſeduco capitur pro decipio
Teren. in Andria. Etiam nūc me ſeducere iſtis dictis poſtulas. ſignificat etiam de
pono. Cic. pro Flac. Remittāt ſpūs: cōprimāt aīos ſuos ſeducāt arrogātiā. Condu
co aliquid precio accipio. Plau. in pſeu. Quantulo argēti te cōducit pſeudolus: ſic
conduxi domū. is a quo ꝯducit locare rem dicitur. Capitur etiā ꝓ duco ⁊ congrego
vel colligo. item vtilis ſum. Sapiēs. Neſcit hō q̄d ſibi cōducat diduco. i. ſeparo di-
Parco. uido. Quīn. Quū peregrinatio mea nos deduceret hec oīa penultimam producūt.
¶ Parco abſtineo quaſi parū tango (vt aiūt) vt parco nūmis lachrymis ⁊c. Et ve-
niā do atq; ab vltiōe abſtineo. Liui. li. xxv. Necdū eos capue par ſuros. Ver. Parce
re ſubiectis ⁊ debellare ſupbos. Comparco. i. parco reparco iterū parco. itē parco.
Ico. i. ſeruo. vt cui parcis hec: parcus qui ſumptibꝰ parcit. ¶ Ico. i. percutio. ictꝰ. a. um.
i. pcuſſus. ictus us. ui. pcuſſio. Iuue. Duceris planta velut ictus ab hercule Cacus.
Icio. Sulpitius ponit icio. vt facio. Pli. Fulmine laurꝰ ſola non icitur. Liui. lib. i. Ibi in
turba ictꝰ. Remus cecidit: pducit tam in pñti q̄ in pt̄o contra Priſcia. ⁊ plures. vt
Mando. probauī in ꝟſificatoria. ¶ In di ſum do bñ vertes. Do mutať in di ⁊ ſuz vt Mando
di. manſuz. i. comedo: vel dentibꝰ cōficio. Liui. Andronicus. Quū ſocios nr̄os man-
Manſus. di ſcit impius cyclops. habuit teſte Priſcia. etiā mādaui ⁊ mādidi gemino dicdi. ne
Remando. credas carere ſupino: licet nō adeo frequēs ſit. Quinti. Cibos māſos dixit. Cicer. in
iī. de oratore. Oīa minime manſa (vt aiunt) nutrices infantibꝰ pueris i os inferāt.
Serenꝰ purgatur cerebrū manſa radice pirctri. Remādo rurſus. mando ⁊ rumino
Mādo as. pme. i. cōmitto ⁊c. manduco as. mando is. it. i. mandibula ⁊ maxilla quā
dētes ſūt. ¶ Scādo ſcādi, ſcāſū ſupinū raro ē in vſu. hic tñ fit ſcāſilis. ¶ Cōpoſita mu-
Scando. tāt a i e vt aſcēdo deſcēdo ꝟba ſatis nota aſcēdi aſcēſū ⁊c. Inſcēdo i aliq̄d ſcādo. con
Defendo. ſcendo. i. ſcādo. defendo di ſū. i. ptego. Offēdo di. ſū. i. ledo vl' facio iratū. offēſa talis
Offendo. leſio. Offendo ēt. i. inuenio. Terē. Texētē telā ſtudioſe ipām offendimꝰ. Simplex ſen-
do nō eſt in vſu. Incendo incēdi incēſum eſt accēdo. i. ardere facio. Plautus. q̄ mox
Incendo. incēdo rogū. Succendo idē incendiū: inflāmatio. Simplex: cando is. non eſt in vſu.
Accendo. Calepinus negat hec a candeo deriuari: q: cadendo neutrū eſt. Accendo incēdo ⁊c.

Tolle cado cecidi caſum. pandi cape paſſum.

Edi ſum vel ſtum. dat pedo pepedit itumq;.

Cedo cecidit habet ſic pendo pependit: ⁊ in ſum.

Fiet vtrumq;: quibus par tendo eſt: dans quoq; tentum.

¶ Cado cecidi caſum: pando di. paſſum. Edo pro comedo edi eſum vel eſtum. Pe-
do pepedi peditū: caedo cum ae diphthongo cecidi. ſecūda longa: ceſſum pendo pe-
pendi ſum: tendo di. ſum: vel tentum. horum quinq; gemināt principium preteriti
Cado pedo cedo pendo tendo quorū compoſita nō geminăt. vt incido incidi penul-
tima breui a cado oppedo di. occido di. a cedo penulti. lōga appendo di. attendo di.
Cado. i. ruo. vt cecidit i foueā quā fecit. ⁊ morior. Ver. Sz cadat añ diē. Caducꝰ ⁊ ca
ducꝰ. i. cadens ꝯpoſita mutāt a i i bre. vt occido di. occaſuz. deſcēdo deorſum ruo vt
ſol occidit: hinc occaſꝰ. ⁊ morior i epitaphio Tulliī. Occidit indigne manibus lace
ratꝰ iniq̄s. Tul. ah tumulo ꝯditꝰ exiguo. Procido añ aliquē cado recido iterū cado
accido ꝯtigo. excido icido decido ſatis nota ſūt. Nec ſolū occido ſupinū hz. vt quidā
arbitrant: ſz etiā alia lz rariꝰ: vt recido recidi recaſuz. Sue. in Aug. Cūcta in ipſos
recaſura. Cic. ad Atticū. id ego puto ad nihil recaſuz in iuſtiniani inſtitu. Si in pe
teſtatē p̄ris recaſuri nō ſunt. Pādo. i. aperio ⁊ patefacio. Beda vult etiā pāſum hr̄e
vt māſum. ſz Gelliꝰ. li. xv. cap. xv. oſtendit rectius gemino ſſ paſſum dici vt paſſus
capillus. id eſt, porrectꝰ ac ſparſus: paſſe manus paſſa vela. id eſt diructa ac diſten
ta. Vergilius. Paſſis de littore palmis. hinc expando di. expaſſum, id eſt extendo.

Plautus per ſecūdā vocalē diſpeſſis dixit apud Gell. Credo ego iſthoc exēplo tibi
eſſe eūdū extra portā diſpeſſis manib⁹: patibulū qū habebis Oppādo circun=
pando. In exodo. Uelū qđ añ illud oppandit. Propādo vltra pando. repādo a quo
repādo qđ retrorſum ptʒ pād⁹ apertus. pādo as. prime. i. incurro. trabs ſub onere
pandat. Edo es eſt. i. comedo. Mart. boletū qualem Claudius edit edas. ſupinum — Edo.
eſt eſum. hinc eſurus a. um. Plaut. vbi ſumus eſuri. eſum in ſimplici exoleuit: ⁊ in
vnico cōpoſito vtimur qđ eſt comedo di. ſum. vel comeſtū: reliqua ſolū eſuʒ retinēt
vt exeſum ambeſum adeſum obeſum ⁊c. ⁊ ſepius comeſus teſte Aldo ꝙ comeſtus
đr. Iuue. Et cito rapturus de nobilitate comeſa qđ ſupereſt. Sal. apđ Diomedē. — Comedo.
patrimonia comeſta. Cice. ꝓ cluētio. Potius comeſtū ꝙ epotum in venas atqꝫ oēs
partes corpis emaneret. adedo. i. rodo ⁊ deuoro. Uer. Nā ſepe fauos ignot⁹ abedit — Ambedo.
ſtellio. idē. ix ene. Et poſtib⁹ heſit adheſis. Ambedo circūrodo. ab am. i. circū ⁊ edo.
Idē. iij. ene. Ambeſas ſubigat malis abſumere mēſas. Peredo totū edo. caſeus eſt
pereſus. Semedo dimidiū edo. ſvbū credo parū reperiri: ſʒ bñ ſemeſus a. uʒ. Obedo
circūedo. Obeſus corroſus. Itē pinguis. Pli. Aſſidua ſatietate obeſ⁹. Exedo exodo
hinc mons exceſſus đr. Edax. i. vorax. edulis edule: qđ edi põt. eduliū cib⁹. inedia — Pedo.
fames. Pedo vētris crepitū facio ſupinū eſt peditū: ſʒ nō ſit multū frequēs. Catul.
Subtile ac leue peditū liboni eſt. oppedo contra pedo. capit ꝓ diſſentio ⁊ aduerſor
Hora. Uin tu curtis iudeis oppedere. Pedor nomē. i. immūdicies fetor. ¶ Cedo. i. — Cedo.
percutio ⁊ amputo. in cuā. Alij. cedebāt ramos de arboribus. Ceduus cedi ſolit⁹ vt — * Ceduus
cedua ſylua. Itē interficio. Uerg. Cedunt vigiles portiſqꝫ patentib⁹ oēs Accipiunt — adiectiuū.
ſocios atqꝫ agmina cōſcia iungūt. cedes occiſio. Cōpoſita mutant ae diphthongū
in i longū. vt occido di. ſum. i. noceo aut interficio. Excido ex aliquo cedo. vt excidi
colūnā. Decido emputo. Concido ſimul cedo. Incido ſeco: precido amputo: vt ante
alia cedo. Recido ſeco amputo. circūcido. i. circuncindo. vt numm⁹ eſt circūciſus. — Hora. Gi=
¶ Pendo ſuſpendo. vt pendo turē vel togā. Etiā ſignificat pōdero eſtimo ſuſtineo — gantū veſi
Lact. lib. ij. Eoſqꝫ impietatis ac ſceleris ſui ſupplicis pēſuros. Pēſio ē ſolutio cōdu — ca pependit
cte rei vel ſub cōditiōe certe pecunie dāde al'r habite. Appendo ad aliqđ pēdo. Ex=
pendo expono. expēſa. i. ſumptus. Etiā ſignificat eſtimo. Iuue. Expēde hannibalē. — Pendo.
Atſoluo. Uer. Uoluiſti expēdere penas. Impēdo do adhibeo. Impēdiſti mihi ma= — * Impē=
ximū bñficiū. Impēſa vel impēdiū ſumptus. Nō parco impēſis. reddes mihi impē — ſis vitā pri
diū. Suſpēdo ſurſuʒ pendo. Suſpenſus. i. dubi⁹ ⁊ incertus. Uerg. Dicā equidē nec — cipis ānu
te ſuſpenſum nate tenebo. Rependo. i. reddo. Uerg. Si vera ferā ſi magna rependā. — meres.
perpēdo. i. cōſidero examino. Perpendiculū eſt inſtr̄m edificātiū quo perpenditur
altitudo vel equalitas rei. Pendo Alexāder vult etiā pendi facere. in preterito
¶ Tendo tetendi tenſuʒ. Luca. in j. At varias ignis tēſo dedit aere formas. vel tē= — Tendo.
tum. Author Priape. Tētaqꝫ ad exemplū ſit ſua turba dei. ſic cōpoſita intēdo intē=
ſum ⁊ tū oſtēdo oſtēſum ⁊ oſtētū. Extēdo ſum. ⁊ tū. ⁊c. in qbuſdā alterū frequentius
inuenit. Tēdo. i. expādo. Uer. Tēdūt vela noti. i. illi vēti. Hora. Neqꝫ ſp arcū tendit
Apollo. At ꝓficiſcor. Uer. Quo tenditis: vñ venitis. Et conor. Idē ille ſit manib⁹ tē
dit diuellere nodos. Et tētoriū pono. Uer. hic ſeuus tēdebat achiles. Et offero idē.
paruūqꝫ p̄ri tēdebat Iulū. At pono. Salu. interea Rome multa ſiml' moliri: cōſuli
inſidias tēdere. Attēdo cōſidero. cōtēdo certo. Auſim cōtēdere. i. (vt vulgo đr) depo
nere bñ aūt dices auſim tecū deponere aureolū. Itē diligēter peto vel exigo ⁊ val=
de tēdo. Uer. Cōtende tenacia vincla. Portēdo an tēdo ⁊ ꝓſignifico. ꝙ ſi porro. i. ꝓcul
tēdo. Cometa portēdit aliquā cladē portentū monſtrū aliquid portēdēs. pretendo
oſtendo ⁊ añ tēdo. Uer. Paciferqꝫ manu ramū pretēdit oliue. Obtēdo cōtra tēdo vl'
cōtradico. Intēdo/attēdo/⁊ valde tēdo. Uer. Intēdūt acres arcus intentus. i. atten
tus: ⁊ operā cuiqꝫ rei nauās. itē intendo. i. augeo qꝛ qđ tēdit augeri videt intētio. i.
ꝓpoſitū apud iuniores. id Ualle nō placet: intēdo ēt ſignificat extēdo. ſuſtēdo. clā te
do ⁊ machinor. Sal. Suſtēdit inſidias militi. diſtēdo multuʒ extēdo Uer. Et dulci
diſtendūt nectare cellas. Oſtēdo. i. demōſtro: qſi os. i. rei faciē tendo. frequētatiuū eſt
oſtendo qđ ſignificat oſtēdo cū iactantia. hinc oſtentatio. i. iactātia: aliqñ ſimpliciter
ſignificat oſtendo. Plau. in aulu. Altera manu fert lapidē: panē oſtentat altera.

Quod do componit didit atqꝫ ditum dabit vſqꝫ.
Dic tamen abſcondi quod itum poſcit mage ꝙ ſum.

Sido pꝛeteritum neſcit rudo ſtrido ſupinum.

¶ Compoſitum tertie cõiugationis a do facit dedi in p̃terito ⁊ ditũ in ſupĩo: vt ad
Condo — do addidi additũ. i. iungo abdo aufero vel abſcõdo. Condo. i. facio. vt condo vrbem
*Edo nõ recte p̃ cõ pono ponitur. — Et cõ grego vel tego. Pli. Formice cõdũt eſtate fruct⁹ quibus hyeme fruant̃. recun
do ⁊ abſcõdo hinc ducta ſignificãt tego. Cõdo. i. ſepelio. conditoꝛium. i. ſepulchꝛũ.
Edo. i. publico. Mart. Quũ tua nõ edas carpis mea carmina Leli Carpere vel no-
lito ſua vel ede tua. Naſo. Ede tuũ nomẽ. i. exprime. Item pario. Iuue. Si mulier vi
tulum vel ſi bos ederet agnũ: male capitur p̄ cõpono. Dedo. i. in ptãtem do. Teren.
Tibi pater me dedo: quiduis oneris impone: ac impera. deditus ludo q̃ multũ lu-
dit. deditus vtuti, deditus vxoꝛi q̃ ſeruit vxoꝛi: ⁊ ei nimis cupit placere. Indo impo
Trado — no: vt indo filio nomẽ. Inde pulti butyꝛum. Obdo oppono. Terẽ. Peſſulũ oſtio ob-
Pꝛodo. — do: ⁊ claudo. Naſo. Paſce foꝛes obdone q̃s diſcedere poſſit. Pꝛodo pre alijs do nõ
multum eſt in vſu. hinc p̃ditus plus alijs donat⁹. vt p̃ditus vtute. p̃ditus neq̃tia.
Trado in ptãtem alterius trãſfero: vt iudas tradidit xp̄m iudeis: trado tibi nũmũ
Credo. — ſignificat etiã docco. Paul⁹. Accepi a dño q̃d ⁊ tradidi vobis. pdo manifeſto. Uerg.
Abſcondo — Tectuſq; recuſat pdere voce ſua quẽq̃. Etiã ſignificat dolo tradere vel rem alteri⁹
aperire. Itẽ ſcribo. Pli. Quũ hec pdere. Redo rurſus do/reſtituo/pdo/ amitto. Iu-
ue. Stultũ eſt poſt oĩa perdere naulũ. Et occido. Teren. Dij te perdant. vendo didi.
a venũ ⁊ do. Credo quaſi cretũ. i. decretũ ⁊ firmũ do q̃d etiã ſignificat cõmitto. Uer.
Auſus ſe credere celo. oĩa mea tibi credo. Abſcõdo ſine geminatione abſcõdi facit
et abſconditũ meli⁹ q̃ abſconſum teſte Diomede. Et caper negat abſconſus latine
dici. reperit̃ tñ in ſacris. Hier. in eccl̃. c iiij. Denudabit abſcõſa ſua illi. ¶ Sido ca-
Sido. — ret p̃terito pꝛopꝛio: ergo etiã ſupĩo: ⁊ dr̃ p̃teritũ a ſedeo capere ſedi pꝛopter ſignificatio
nis cognationẽ: ⁊ ſignificat deſcẽdere ſiue ad ſedẽdum firmãdũ, manẽdũ ve ponere
Conſido — Uerg. de auib⁹. Sedib⁹ optatis gemina ſup arboꝛe ſidũt. Lapis aque immiſſus ſi-
Subſido — dit. Conſido ⁊ ſubſido. idẽ. Quiſq̃s es hoc poteris mecũ cõſidere ſaxo. Idẽ. Iuſſit et
extẽdit cãpos: ſubſidere valles. i. deſcẽdere. Idẽ. Flumina ſubſidũt colles exire vi-
dẽtur. Perſido valde ⁊ pfecte ſido ⁊ pſiſto. Rudo rudi. ſtrideo ſtridi: neſciũt ſupinũ
Strido — ¶ Strido. i. ſtrideo. Rudo grauiter ſono: pꝛopꝛie eſt aſinoꝛũ. Ouid. Intẽpeſtiuo quũ
Rudo. — rudit ille ſono. Uerg. etiam leones rudentes dixit. Sera ſub nocte rudentum.

Tondo facit tutudi tonſum: compoſitaq; tuſum
Scindo ſcidi ſciſſum. Dat ſido ſidi quoq; ſiſum
Et ſundo ſudi ſuſum. Si ſum dato ludo.
Diuido cum vado ludo ceu ledere trudo.
Et rudo plaudo claudo ⁊ cedo geminans ſſ.

Tondo — ¶ Tondo, facit tutudi geminãs pꝛincipiũ. in ſupino aũt tõſum. in cõpoſitis ablata
n, lr̃a tuſum facit. vt ptũdo ptudi ptuſum. veteres teſte Diome. in ptõ tonſi dicebãt
Tondo. i. pcutio pulſo. ⁊ in vaſe quippiã cõminuo. Uer. i. ene. Suppliciter triſtes ⁊
tonſe pectoꝛa palmis. Rea tõdam⁹ pectoꝛa. Uer. iiij. ge. Pꝛofuit ⁊ tonſum galle ad
miſcere ſapoꝛẽ. ſimplex aliq̃ñ etiã abijcit̃ n in ſupino id lr̃am intelligas de freq̃uẽ-
tioꝛe vſu. Pli. lib. xxi. Hec tuſa cribꝛataq; vino q̃tũ poſſit excellẽti. Cõtũdo ſimul tõ
do: extõdo excutio vel inuenio. Uerg. Dat varias vſus meditãdo extõdere, partes.
Obtũdo ptratũdo vel hebeto as. vñ obtuſ⁹. Idẽ obtũdo. i. nimis vbis moleſto. Ter.
ne me de hac re obtũdas ſepi⁹. Pertũdo pfoꝛo. Iuue. O, medici mediã ptũdite venã
Sacc⁹ ptuſus q̃ hꝫ foꝛamẽ: retũdo repꝛimo. Scindo ſcidi. ſciſſuꝫ. ⁊ ſindo di. ſſum p
dunt n. tam in p̃terito q̃ in ſupino vbi geminãt ſſ. Fundo fuſi fuſum nõ geminat ſ,
ſed pdit n tam in ptõ q̃ in ſupĩo: vt tũdo tutudi in p̃terito. Scindo ſcidi: vt ſcide pa
nem. Cõſcindo ſimul ſcindo. abſcindo amputo excindo deſtruo vel ex aliq̃ ſcindo ex
Fundo — cidium deſtructio: reſcindo iterũ ſcindo vel nõ ſeruo: vt reſcindo pactum. Cõpoſita
Scido olim geminata, pꝛima ſylla ba ſciſcidi faciebat. — a ſcindo ⁊ ſindo in p̃terito cõrripiũt penul. Scindo apud veteres geminabat pꝛimã
pium p̃teriti ⁊ dicebat̃ ſciſcidi. Accius apud Priſc. Nõ ergo aquila vti p̃dicãt ſciſci
derat pect⁹. nũc abſq; geminatiõe ſcidi dicim⁹. Luc. lib. iiij. Tellurẽ ſubitis aut ob
ruit aut ſcidit vndis. Mar. Unguẽtũ fateoꝛ bonũ dediſti. Cõuiuis here ſꝫ nihil ſci-
diſti. Fuerũt olim plura pꝛĩcipiũ aut finem p̃teriti geminãtia. vt deſcẽdo deſcendi.

fecit olim etiã deſcendidi. Valeri. Antias apud Gelli. De inde funere locato ad foꝝ
deſcendidit. Liberius apud eundẽ. Ego mirabar quomodo mihi deſcendiderant. Deſcẽdidi
¶ Alexãder dicit prendo etiã geminare ſinẽ pteriti vt dicat prehẽdidi. ⁊ ſic hier Prendo.
ſus eſt niſi mẽdoſi ſint libri. Afferte de piſcibus quos prẽdidiſtis. In quẽ locũ ſic
ait Valla. aliq̃ codices melius habẽt cepiſtis ⁊ ceperũt: aliq̃ optime ⁊ q̃dem vetuſtio
res reprehẽderũt ⁊ prehẽdiſtis. Et paulo poſt. Non puto inquit ab interprete trãſ
latum per vocẽ barbaram prendiderũt ⁊ prendidiſtis. Prendo ergo nullo modo ge
minabit ſinẽ preteriti q2 id ſolus Alexãder tradidit. Phocas aũt dicit prendo pre=
di: vt mãdo mãdi. Sta. j. ſyl. Prendidiſti portus. Luca. Magnꝰ que prẽderat heſit.
prendo vel ꝓhendo idest capio. vñ appꝓhendo deꝓhendo ꝯprehẽdo reꝓhendo. i. ar=
guo ꝟſus gr̃a apprẽdo ⁊c. Findo diſſco: clieuẽ diffindo idẽ. Fiſſilia ligna fixa. Fũ
do liq̃facio vel liq̃dũ ſpgo gl'ietẽ: vt fũdo aquã: fũdo ollã. i. ollã fundẽdo facio: fuſi=
le qđ fundit̃ vt fuſilis ſtatua. Fuſor q̃ fũdit vaſa erea ſtãnea ⁊c. Etiã ſignificat abũ Fundo.
danter prebeo. Verg. Ipſa tibi blãdos fundẽt cunabula flores. Et pſterno. vt fundo Fundo.
hoſtes. Cõfundo ſimul fundo ⁊ pturbo. deſcamẽ. diffũdo late ⁊ in diuerſa fũdo. Of=
fundo ꝯtra fundo: Profundo nimia expẽdo q̃ſi ꝓcul fundo. hic ꝓfundit pecuniã. i. ⁎ Profun
male expendit: talis fuit ꝓfuſus: Dr refundo reddo. deus tibi refũdat. Huiꝰ ꝟbi ꝯpo do.
ſita nuſq̃ penultimã corripiũt. ¶ Si ſuꝫ dat ludo. Pauca ꝟba mutãt do in ſi ⁊ ſum
vt ludo luſi luſum ⁊c. ſꝫ cedo geminat vtrobiq̃ ſſ. ceſſi ſſum. ¶ Ludo. ludũ exerceo ⁊ Ludo.
iocor. Pli. Ludere me putas. ſerio peto: ⁊ derideo vel decipio cũ actõ. Verg. Multa
malus ſimulãs vana ſpe luſit amantẽ. Alludo ad aliq̃d ludo vel blãdior. Canis al
ludit hero Colludo ſimul ludo: licet ne vobis colludere: Eludo ⁊ deludo ac illudo Eludo.
i. derideo ⁊ decipio. ꝓludo añ ludo. Preludiũ principiũ ludi. ¶ Diuido diuiſi diui= ⁎ Deludo
ſum. i. partior. diuiduꝰ. i. diuiſibilis: indiuiduꝰ indiuiſibilis. Vado. i. eo. Euado exeo Diuido.
vel effugio. Nemo põt euadere manꝰ dei. Verg. Iuuat euaſiſſe tot vrbes. Ter. q̃ ti= Vado.
mea quorſuꝫ euadat. i. tẽdat. Ioãnes euaſit doctꝰ aut in doctũ virũ. i. factꝰ eſt doctꝰ. ⁎ Euaſi.
Hora. per ſyncopã dixit. Euaſti credo mutues doctuſq̃ cauebis. i. euaſiſti. Inuado Rado.
meo. Ver. Tuq̃ inuade viã. idẽ. Inuadunt vrbẽ ſopno vinoq̃ ſepultã. Rado. i. cultro
vel q̃uis re acuta decerpo vt rado barbã: rado ollã rado terrã. Auis radit acrẽ id eſt
ſecat. Verg. de colũba. Radit iter liq̃dũ celeres neq̃ ꝯmouet alas. Corrado colligo. Ledo.
Ter. Minas decẽ corraſi alicũde. abrado erado nota ſũt. ¶ Ledo dolore afficio aut
malũ infero. Cõpoſita mutãt ae diphthõgũ i i lõgũ: qđ vndiq̃ ſeruãt: vt allido alliſi
alliſuꝫ ad aliq̃d ledo. alliſi caput parieti vl' ad pietẽ. Collido fortit̃ ꝯcutio vt eccido
elido idẽ. illido ĩpellẽdo ledo vl' trudo Verꝰ illiſit nauẽ ſcopulo vl' i ſcopulũ. Illeſus
i. nõ leſus nomẽ ẽ: q2 illedo nõ dr. ¶ Trudo manibꝰ pedibuſve ⁊c. ĩpello mola tru= Trudo.
ſatilis q̃ manibꝰ verſat̃ Extrudo expello intrudo vt induco detrudo depello. Verg. Rodo.
Detrudũt naues ſcopulo. ¶ Rodo mordẽdo comedo knaghen: mus rodit caſeum:
caper rodit vitẽ: canis oſſa capit̃ ꝓ detraho. Hora. Abſentẽ q̃ rodit amicũ. Corrodo Plaudo.
cõtero: erodo dẽtibꝰ effodio. panis eſt eroſus a muribꝰ. ¶ Plaudo manibꝰ pcutio et
geſtu letitiã indico. Applaudo ad aliquẽ plaudo. Ver. ps pedibꝰ plaudunt. Canis
applaudit dño ſuo ꝓ eodẽ Dxplodo is: aut au i o ꝟſa: vt fit i plauſtrũ ploſtrũ. Explo
do plaudẽdo eiicio Cõplodo ꝯcutio. In lib. iudi. Ceperũt ꝯplodere interſe lagenas.
Claudo vl' mutata au ĩ u lõgũ cludo clauſi clauſuꝫ vl' cluſi cluſuꝫ qđ vetuſtiꝰ eſt. i. Claudo.
opio. Cõpoſita au ſp in u lõgũ ꝟtunt. vt includo excludo. recludo. i. aperio. ſecludo.
ſeorſum claudo: vt ſit ſolus. Occludo. i. claudo Concludo ſimul claudo: ⁊ oẽm exitũ Cedo.
eripio. ¶ Cedo ceſſi ceſſum ſine diphthongo. i. abeo ⁊ locũ do. Quint. Vbi neceſſe eſt ⁎ Propt
victor expedit cedere naſo. Cedo repugnãti cedẽdo victor abibis Etiã ſignificat in illam affi=
partẽ venio. Idẽ. Ceſſerũt nitidis habitãde piſcibꝰ vñ. Cõpoſita penulti. ꝓducunt nitatẽ que
Accedo adeo. Excedo exeo vel ſupero. Concedo ꝑmitto. ⁊ do ⁊ eo. vt cõcedo ad forũ eſt iter au
Incedo ãbulo. Succedo ſequor. ⁊ in locũ alteriꝰ venio vt Petro ſucceſſit. Liuiꝰ. ⁊ in ⁊ u ⁊ cludo
tro. Verg. Noſtris ſuccede penatibus hoſpes. ⁊ ꝓcedo vel euenio oia ꝓſpere ſucce dicimus.
dunt. Secedo ſeorſum eo receſſus ſecretꝰ locus. antecedo. precedo recedo decedi di Marti. vi=
ſcedo ſatis nota ſunt. ¶ Cudo Diomedes cum Cariſio ⁊ Phoca in pterito cuſi vel deor mihi
cuſſi h̃re dicit quod authoritate ꝓbari nõ poteſt: ideo Priſc. dicit h̃re cudi cuſum meo iure
Vnico ſ. vt mãdi mãſuꝫ: ideo in litera hoc verbũ nõ excipimꝰ. Ver. j. enei. Ac ꝑmũ ſi facturus ſi
lici ſcintillã excludit Achates Suſcepitq̃ ignẽ folijs. excludit pteritũ eſt teſte Ser eplanti ꝟſi=
uio q2 ſic ait excludit. i. feriẽdo eiecit. Diomedes quoq̃ per hũc Vergilij locũ oñdit bus clu ſe=
melius h̃re cudi q̃ cuſi. Alexander igitur recte dixit cudi preteritũ eſſe. A ſupino ro. Cudo.

eſt cuſo cuſus quod nō eſt in vſu. hinc tamē ſunt accuſo incuſo ⁊c. a æther. Priſc licet aliquis a cauſa deriuēt vel a cauſor. ¶ Cudo ferrum percutio vel aliquid ex eo fiat ſineden. Excudo cudendo facio. Vergi. Excudent alii ſpirantia mollius aera Fido ſiſus ſum: in ſequenti libro patebit.

Go.

Go. vel guo xi ctumqꝫ facit. tamen iſta ſi p̄ n̄is.
N tollunt pingo cum ſtringo fringo fringere ringo.
Tango facit tetigi tactum. dat ago egit et actum.
Vult frango fregi fractum. pegi pepigiqꝫ.
Et panxi panctū pango. capiet lego gi ctum.
At xi ctumqꝫ dabunt intelligo negligo diligo.
Dat pungo pupugi punxi punctum venit inde.

Pergo. Affligo. Confligo. Inſligo. Rego. ✗ Surrigo e per ſyncopen ſurgo: iſurgo ꝛ vult Ne briſſenſis.

¶ Verbum in go vel in guo deſinēs facit xi in ptō ⁊ ctum in ſupino pcedēte c: vt pgo perrexi perrectū. i. in re pcedo. Terent. Si pergis abiero. Perſius perge taceo. Quo pergis. i. vadis: Affligo crucio vel moleſto. In Leui. Nolite affligere contribules veſtros. ¶ Cōfligo pugno Inſligo incutio. Plaut⁹. Inflixit mihi vulu⁹. Producūt hec penul. quox ſimplex fligo obſoleuit. ¶ Rego guberno. Cōpoſita mutant e in i. breuē: vt arrigo arrexi arrectū. i. eleuo. Terē. arrige aures Pamphile. Corrigo correxi correctū. i. emēdo. Terē. Si qd pctm̄ ē arte corrigas. Dirigo direxi directū. i. duco ⁊ recte ordino. Surrigo: idē ſurſum leuo: vt equus ſurrigit aures. Surgo ſurrexi notum eſt. Exurgo idē Aſſurgo honoris exhibēdi grā ſurgo. aſſurge pceptori ⁊ ſacerdoti ⁊c. Inſurgo ɔtra aliquē ſurgo ad reſiſtendū. noli parēti iſurgere male dicūt pueri pater nō eſt ſurrectus: dicant nondum ſurrexit. dicitū eſt aūt ſurgo p ſurrigo: vt porgo. p porrigo: lꝫ id añ rego poſuerit porgo poetice p porrigo legit. qđ ſignificat extēdo vl' offero porrexi porrectū: vt ſimplex rego. ¶ Plāgo plāxi plāctū. i. tūdo vel percutio. Oui. Plāgere nuda meis conabar pectora palmis. idē Tum demū pectora plāxi ſignificat etiā plorare ⁊ deflere: qꝛ tum pectora plangere ſolemus. hinc plāct⁹ ⁊ plāgor. i. ploratio. ¶ Clāgo. i. tuba ſono vel cano. clāgor vox tubarū: eſt aliqñ aliarū rerū obſtrepētiū ſonus vt anſerū ⁊c. Hyeron. ptm̄ facit clanxi in lib. Nu. Si ſemel clāgueris veniēt ad te pncipes. ¶ Stingo vl' ſtinguo ſtinxi ſtinctū. i. deleo: obſoleuit. Compoſita in vſu ſunt. Extiguo. i. deleo occido. Inſtigo immitto inſpiro: inſtinct⁹ inſpiratio. Reſtinguo extinguo vl' cohibeo diſtinguo diſcerno. Ningit nixit niues emittit. Ungo ſine u. Serui⁹ dicit ſcribi. ſic vnguentū vnxi vnctū: olim habuit vngui. Ungo. i. corp⁹ humore aliquo linio, mungo ꝑ ⁊ ū go idē. vnguentū quo vngit̄ aliquid vnguē idē. ¶ Tinguo cū u: poſt g: teſte Capro. i. immergo. Verg. Stridētia tingūt era lacu. Et colorē indo: vt tinguo pannū. plures dicunt etiā ſine u tinguo: vt cū u vngo intingo. i. tinguo: vt qui intingit mecū manū in parapſide. ¶ Cū iſta ſupinis. Excipiūtur a regula quedā ⁊ primo que recte ptm̄ format̄ in ſupinis perdunt n. vt pingo pinxi pinctū. i. formā alicuius rei ductis lineis repreſento. Pictor qui pingit pictura ipſa pars. ¶ Strigno xi ctum i. pmo ⁊ arcto. Plini. Apprehenſamqꝫ manū ſtringit. Et percutio. Ver. lib. x. Atqꝫ aiꝫ patrie ſtrinxit pictatis imago. Etiā ſignificat enſem nudare. Idē li. xi. Strictū rotat acer Lucanus enſem. Abſtringo alligo. obſtringo: obligo: cōſtringo: cōprimo vel colligo. reſtringo: cōpello vel acto: diſtringo premo ⁊ abrado ⁊ denudo: hinc diſtrict⁹ gladius. i. exemptus e vagina. Extringo vel expzio declaro: ſtricte ⁊ ſtrictim arcte ⁊ breuiter. ¶ Fingo finxi ctum. i. formo Sallu. Veluti pecora que natura prona atqꝫ ventri obedientia finxit. fingo vaſa ex argilla. figulus vaſorum fictor. figlina officina figuli. Etiā ſignificat ſimulo vñ fictio ⁊ figmentū fictile quod fictū eſt: vt vas. Et excogito. Terent. Fingunt quandam inter ſe fallaciam. Effingo ad alterius formam fingo. Effigies imago. effigiare. effigiem facere. affingo ad aliquid fingo. Lactan. lib. iiij. Nihil nos affingimus: nihil nos addimus. Confingo ſimul fingo ſimulo Terentius in phormione. Omnia hec confingam. Diffingo fictū formatumqꝫ diſſoluo. ¶ Ringo rinxi rictum. vel deponentaliter ringor rictus. ſum vel fui id eſt os

✗ Ungo ⁊ vnguo ple riꝙue ſcribunt. inde vnguētū ⁊ vnguentum. Pingo Diſtringo Fingo. Figulus.

ſorqueo vt canes faciũt latraturi. Et ex ira i rugas os diducere. vñde ringi ꝓ iraſci
indignari allatrare pulſare cõuiciari murmurare ponit. Teren. Ille ringitur: tu ri
des. Sido multũ ringit. ocyoſa ꝯtus hinc rict⁹ vł rictũ: hiat⁹ eſt, pars illa faciei in
qua rictio maxime apparet. vt labia ⁊c. Rhin grece naſũ ſignificat hinc ringo dictũ
videt ex trita aſpiratiõe. vt ſit ringere, narẽ agere deponẽs viſitatius eſt. Diome. et Mingo.
Priſc. addũt mingo: qḋ Mancinellus ⁊ Nebriſ. pluresq; cenſent eſſe barbarũ aut Tango
certe obſoleta qꝛ doctiſſimus quiſq; meio dicit nõ mingo. iõ ipſe hoc ꝟbũ omiſi in car=
mine noſtro. de hoc in ſequẽtibus plura dicã. Tango tetigi tactũ geminat ꝑncipiũ ⁎Tago
preteriti ⁊ vtrobiq; ꝑdit n. Lucr. Tangere eñi aut tãgi niſi corp⁹ nulla põt res. Ca apud vete
pitur ꝓ ferio ſiue percutio. Uerg. de celo tactas memini ꝑdicere querc⁹. Lucil. li. i. res in vſu
Nec bene ꝓ meritis capit nec tangit ira. i. mouet. Item intelligo. Cice. poſtq̃ autẽ fuit.
cõſilia eius omnia tetigi. ⁊ peruenio. idem. Uerres ſimul ac tetigit prouinciã. Uete= ⁎ Marti.
res dixere tago ꝓ tango qḋ exoleuit. ⁊ preteritũ eius tetigi datũ eſt verbo tango ob hoc retra=
ſoleto vetere ꝑterito a tango tanxi. Compoſita mutant a in i: vt attingo attigi atta= ſticho di=
ctum. i. tango. ꝯtingo idem: vt euenio. Scis qḋ mih' ꝯtigit. in preteritis penultima uerſas hu
corripit. Contiguus. i. ꝓpinquus ⁊ cõtingens. Oui. Cõtiguas habuere domos. Ob ius verbi
tingo. i. euenio: pertingo ꝯſequor. ¶ Ago egi actum. i. facio. tamẽ aliquid differẽtie ſignificati=
eſſe in Syntaxi docui. Quid agis reſpice finem. Et dico: vt ago cauſam. Et duco: vt ones expſ=
ago vaccas in prata. Et moueo: vt ago pultem. Et accuſo: vt ago te furti. Et viuo: ſit. Semꝑ
vt nuſq̃ mallẽ q̃ Louanij agere: dic etiã ago vitã: ago annũ trigeſimũ quartũ hũc agis cãs ⁊
librũ ſcribẽs. Et expiro: vt ago aiaz. i. morior. ⁊ ꝑſento: vt ago herculẽ. Perago ꝑfi= res agitat
cio. perago reũ. i. ꝯuinco. peregi op⁹. Oĩa ferme ꝯpoſita ab ago immutãt a in i breue. vt tale ſemꝑ.
abigo. i. depello. vt abige canẽ. ⁊ aialia furor. hoſtes abegerũt pecora nr̃a: abigens: Et non eſt
vel abactor talis fur. Adigo ui. adduco vel impello. Liui. Conſul adigit milites ſa qḋ agas et
cro. i. coegit eos iurare. Exigo. i. poſco Mar. Exigis vt donẽ nr̃os tibi Quinte libel tale ſemꝑ
los. Et expello. Plau. Mulier exegit virũ a ſe. Et ago. Uer. Oẽs vt tecũ meritis ꝓ= agis.
talib⁹ annos. Exigat. Et ꝑficio. Oui. Jam q; opus exegi ⁊c. ¶ Redigo. i. reduco vel
induco impello. Terẽ. Tu hõ redigis me ad inſaniã. meretrices multos redegerũt
ad inopiã. Subigo. i. ſubdo. Ceſar rebelles ſue ditioni ſubegit. Et compello. Uer. Cogo.
Caſtigatq; auditq; dolos: ſubigitq; fateri. Etiam eſt acuo. idem ſubiungũt in cote
ſecures. Trãſigo. i. pago: vt q̃uo trãſegiſti hũc diẽ? Prodigo. i. cõſumo. Pla. Feſto
die ſi qḋ ꝓdegeris ꝓ feſto egere licet niſi pepceris. hinc ꝓdigus: ſui: ꝓfuſus alie=
ni. Cogo coegi coactũ ꝓ coago ab ago ſit ⁊ ſignificat cõpello vt neceſſitas me cogit Frango
Et in vnũ ago. Uer. Tityre coge pec⁹. ¶ Frãgo gi. actũ. i. rũpo vł deſtruo. Utrobiq;
perdit n. Cõpoſita mutãt a in i: vt cõfringo cõfregi actũ. ſimul frango aut frango vł
defringo: effringo ex tra frango. Hic ſe effregit carcere. Te. eſchinus fores effregit Pango.
in edes irruit alienas. Refringo ſuffringo infringo offringo. i. frango. ¶ Pãgo pepi
gi geminato ꝑncipio ꝑteriti. i. paciſcor vt multi dicũt. At Quintil. dicit pepigi eſſe Pago
non a pãgo ſed antiq̃ ꝟbo pago pagis: ſine n: vt in lege. xij. tabularũ. Ni ita pagũt.
Cice. lib. ij. ad herẽ. Pacta ſunt q̃ legib⁹ obſeruãda ſunt. Hoc mõ rẽ vbi pagũt oro=
ne pagũt vbi vłgo mẽdoſe legit pãgũt: lz Seruí⁹ dixerit pago ſine n vſq̃ reperiri
Itaq; lz ex ſnia Cariſij dixerim pãgo etiã pepigi habere tñ optime hz pegi. ⁊ for=
ſan panxi: qꝛ hoc ꝑteritũ nõ mõ Alexãder ponit: ſed etiã Diomedes. ⁊ teſte Priſci.
Cariſius Pacuuius apud Priſcianũ. In medio tonſillã pegi leto in littore. Pãgo
i. figo planto vel iungo. pactilis pactus. vt pactilis corona. Liu. Clauum pãgat: id
eſt ſignat. Col. lib. xij. Mallcollus q̃ recentiſſimus curioſiſſime pangẽdus eſt. Mal
leoli ſunt rami arbor ⁊ maxime vitis qui plantant. Et ſcribo. Ci. tyroni. An pan
gis aliq̃d ſophocleũ fac opus appareat. Scl. ſi vſum pãgis ⁊c. Itẽ cano vł narro ⁊
manifeſto. vt Pãge lingua glorioſi prelũ certaminis. Quedã cõpoſita retinẽt a: vt ⁎Lucan.
depango. i. defigo: in terrã pono. Colu. Poſſes in fine vineti cacumina ficorũ pyrorũ in. v. fortu
ve depangere. Circũpango: circũiungo. Oppãgo cõtra pango. Repãgo rurſus pã ne quod te
go hinc repages. is. ⁊ repagulũ. i. obſtaculũ. Plura mutant a in i: vt cõpingo cõpe nr̃a impe=
gi compactũ. i. cõpono ꝯiungo. Impingo impello ſuppigo ſuppono vel ſubaffli= git arenis
go: vt ſuppingo calceos vel ſuppigo calceis corũ. Hinc ſuppactor q̃ calceos ſuffra
tos reficit aut inſtaurat. ¶ Lego legi lectũ. Lego librum notum eſt ſignificat eti= Lego.
am colligo. Uer. Qui legitis flores ⁊ humi naſcentia fraga. Frigidus o pueri fu=
gite hinc latet anguis in herba. Et nauigo vel nauigando pretereo. Idez littoraq;
viri legimus. Et eligo. Idem. Ipſe ego cana legã tenera lanugine mala. ⁊ vſurpio

Intellego° veteres dicebant.

hinc ſacrilegus qui ſacra furatur. Quedam cōpoſita retinēt e: vt perlego vel pellego totū lego. Lactan. Si quis legerit: pellegat. ſic relegor tranſlego: ſublego penultima correpta. Pleraq; mutāt e in i breuem. vt negligo. i. obliuiſcor ꝛ nō curo. Cice. Negligere quid de ſe quiſq; ſentiat nō ſolū arrogantis eſt: ſed etiā omnino diſſoluti. Habuit olim neglegi. Aemilius Macer. Olim noſtrū neglegerit authoritatē, nūc ſolum habet neglexi in preterito: vt intelligo intellexi: diligo dilexi. Intelligo ſcio ꝛ cognoſco: vt vetuſtiores negl go. ꝛ intellego cum e: vt perlego dicebant. velut Politianus notauit. Colligo congrego: deligo eligo diligo. Cice. Deligere oportet quem velis diligere. Seligo ſepono ꝛ ſeparo.

Pungo. Repingo Repugi. Cōpungo

¶ Pungo pupugi vel punxi punctum. i. ſtimulo ꝛ morſum vel aculeum iungo. Varro. Admota aſpis cum pupugerit ſi nō occidat: ſciat ex pſillorū eſſe ſtirpe. Hiero. ad Marcellā. Nudiuſtertius de beate memorie. Lea aliqua dixeramus: illico pupugit animū ſimplex pungo ſemper habet pupugi: pro quo teſte Gel. veteres dixere per ſecundā vocalē in prima ſyllaba pepugi. Compoſita omnia pūxi habent preter repungo quod ſignificat retaliare vt ante patuit. Cice. Lentu. Parent mihi ipſi alium Publiū in quo poſſem illorum animos mediocriter laceſſitus repūgere. Cū tñ de rōne vel calendario loquimur facit repunxi. ita dixit Priſcia. Cōpungo. i. totū pungo ſerio ſeu ſigno. hinc cōpūctū ne inepte dices quē peccati penitet ꝛ qui vbo dei pcuſſus eſt in aīo. ɔpūctio de pctō dolor. expūgo foras mitto expello. Perſi. Pupillūve vtinā quā proximus heres impello inpūgo.

☞ Expūcti milites.

Expuncti milites. i. emiſſi. Diſpūgo diſpūxi. i. expello ꝛ amoueo.

Dant ſi ſum ſpa rgo mergo tergoq;: locabis

Ho. Per xi ︎ rum figo frigoq; carento ſupinis.

Jo. Cum dego ſatago ſugo ceu linguit ꝛ andit.

Vergo tenet neutrum velut ambigit. Ho dato xi ctum.

Sargo. Aſpergo. Mingo facit minxi mictum: caue dicere mingo.

Aqua luſtralis. Mergo.

¶ Hec tria vba ſp go, mergo tergo: faciūt ſi: ſum. vt ſperſi ſparſum: merſi merſum terſi terſum. Spargo ſi. ſum. i. late proficio. Ver. Sparge marite nuces. Spargite humū floribus. Cōpoſita mutāt a in e. vt aſpergo ad aliquē ſpargo: ſacerdos aſpergit me aqua luſtra i. (vt vulgo dicit) bñdicta. aſpgillū inſtrm ex ligno ꝛ ſetis quo aſpergit aqua luſt alis. vel luſtrica. quiſpel diſpergo diſtribuo: vt diſperſit dedit pauperibus. Neb . dicit tenere poſſe a hec compoſita: ſed melius a in e mutāt vt opinor. Mergo . hu ii. mitto. grece baptizo dr. frequentatiuum eſt merſo as. Verg. Bala g g ceſſare ſalubri. demergo deorſum mergo. immergo in aliquid . ro. aliquid mergo. emergo exeo appareo. Tādē emergit veritas. u venio. Iuue. Haud facile emergūt quorū virtutibus obſtat Res angu ii. Tergo. i. tergeo. detergeo idē. Fulgo ſi ſum. iunxiſſet ni ſi vſitatius eſſet per ſecundā fulſi. Duo hñt xi. xū. figo xi. xū. frigo xi. xū. Figo acute perforo ꝛ firmū facio. Hiero. ad Helio. Cerne manus iudee quas fixeras. Cerne latus romane qd fodcras. Verg. Plaudentē nigra figit ſub nube columbā. hinc fix9. i. firmus qui nō mouet. Olim habuit fictū in ſupio vt pictū Scaurus apd Diome. Sagittis cōfictus. Affigo ad aliqd figo; vt affigi ſtas valuis tēpli. Defigo in terrā figo: vel deſicio. Verg. Cōſtit. ꝛ libye defixit lumina regnis. Infigo in aliquo figo. prefigo añ figo. Verg. Prefigunt hora capiſtris. refigo qd erat fixū tollo. Ver. Fixit leges pcio atq; refixit. Trāſfigo trāſfodio. vt trāſfixit pectora ferro. frigo. i. torreo: ꝓprie in ſartagine frixoriū. i. ſartago. Confrigo. i. frigo. Hiero. in efa. Confrixa ſunt oſſa mea tāq; in frixorio. Cor. Celſus. Tū res eadē magis alit inrulēta q̄ aſſa, magis aſſa q̄ frixa. Hiero. ad Furiā. Pueri erant necdū ad ſartaginē venerāt in aqua Rex Babylonis ſenex iudiceos frixit. hinc defrigo. Calepinus dicit frigo etiā habere frigui frictū. authoritatē deſydero. Quedā carēt aut ſaltē raro habent ſupina grammatici quos in litera ſequor de frequentiore vſu loquūtur. vt dego degi ſine vllo ſupino a de ꝛ ago. i. ago dego vitam. Et depello. Plaut. in aulula. Iſtū laborem ſoror degam ꝛ diminuam tibi. Idem in epidico. Degitur corium de tergo.

Summergo Vergi. Ar mag fixit. Troia: nūc placido cō poſitus pa ce quieſcit Colu. Pa lum ꝛ um fixit.

Dego

Satago. Sugo.

¶ Satago, ſategi. ſine vllo ſupino, i. ſatis ago laboro ꝛ ſollicitus ſum. ¶ Sugo ſuxi ſine ſupino vſitato: quia ſuccū nō eſt in vſu, nā neq; participium ſuctus nec ſuc

et⁹ in ſimplici reperio.ſignificat ſuccū ⁊ humorem ore extrahere hinc exuguo exuxi ⁎ Exugo
⁊ forte nō inepte exuctū.diuus Aug.ſupinū fecit ſugitū vt habitū dicēs.Multi ꝓco
nes precesserunt adhuc naſciturū de ꝟgine Maria: futuꝝ infantem ⁊ ſugituꝝ lac a Sugituꝝ.
ſuctum ſupino obſoleto habemus nomē ſuctus us.ui.i.ipſa humoris ſorbitio. Pli.
lib.x.Capraruꝙ vberibus aduolant:ſuccum ꝓpter lactis qua iniuria habere morit Lingo.
Lingo linxi.i.lābor aliqd.lingua molliter tāgo.Plau. in caſi. Mel mihi videor lin
gere.Item lingere eſt dum aliqd in ore tenētes guttatim id defluere in ſtomachum
ſinimus.Que res linctus dr a ſupino parū vſitatū linctū.Que ꝟo in hūc vſū fiunt Eclegmata
eclegmata grece dnr.Pli.Telicos gēma q̄ olee nucleo ſilis vr̄ ⁊ lingētium calculos ta
frāgit.idem.Multi tuſſim veterē linctu ſalis diſcuſſere.idem.E ſemine lini ſūt ecle
gmata.Elingo extra lingo.Plau.in curg.Hic hodie apud nos nunꝙ elinges ſalē Ango.
Ango anxi ctum faceret:ſʒ ſupinū obſoleuit.Diomedes angor paſſiuū preteritū de
dit anxus ſum:ſʒ nō eſt in vſu.ango.i.crucio ſuffoco ꝑmo vero.Gel.Chilo ꝓſtabilis
homo ſapiētie quonā vſꝙ debuerit ꝯtra legē ꝯtraꝙ ius ꝓ amico ꝓgredi dubitauit
eaꝙ res in fine quoꝙ vite ipo aīm ei⁹ anxit.Pertinet etiā ad corpus.Col.li.viij.Ca
uendū eſt vt tenerior ſeparet a validioribꝰ:qr robuſt⁹ angit imbecillū.Plaut.ꝓ ab=
ſumo ponit in aulu.Tum anceiſſe equam ſi quis petet.hinc angor anxietas angu=
ſtia.i.preſſura vel moleſtia ⁊ cruciatus.Angina fauciū morbus.Anxius.i.ſollicit⁹
et timens.¶ Uergo verſi verſum debuit facere:ſed neutrū eſt in vſu nec quod Dio Uergo.
medes dixit verxi.⁊ ſignificat declino.Uergi.lib.xij.Quo vergat pendere letam.ſic
vergente mundi veſpere.Deuergo deorſum vergo.Deuergentia curuatura apud Inuergo.
Gellium.Inuergo inclino immergo.Plau.in Curg.ipſum expectare tāgere inuer= Ambigo.
gere in me liquores tuos.de vergo amplius.Cic.Perſpice quo iſta vergant mihiꝙ
reſcribe.i.declinent.aut potius tendant Aethiopia ad occidentem vergit.Ambigo
exam ⁊ ago ꝓprie ſignificat circūago.circundo.Auguſtinus.Quibus muris ābi=
gare.hinc ambiges.item ambigo.i.dubito.vnde ambiguus.i.dubius.Item diſcor=
dem eſſe.Teren.in Heaut.Simo ⁊ Cremo vicini noſtri hic ambigunt de finibus me
accipere arbitrum.olim habuit ambactū:vnde ambactus.i.circūdatus.Non me la
tet multos grāmaticos ambegi dicere.ſed apud alios non eſt in vſu.ſuffragat mihi
Sulpitius.¶ Ho dato xi ctum.Duo ſunt verba in ho.et faciunt xi in preterito: et
ctum precedente c in ſupino.traho traxi tractum.veho xi.ctum.¶ Traho vi ad me
rapio.hinc trahea vł traha.vehiculū ſine rotis.¶ Attraho ad me traho:abſtraho Contraho.
aufero.Contraho in vnum traho vel colligo Horatius.Contrahas vento nimium
ſecūdo turgida vela.Uerg.cōtrahit vnaꝙ viros.Etiam ſignificat cōuenire vel in cō
iugium venire.hinc contractus.i.conuentio.Contractus.contracta contractum vt Diſtraho
homo contractus cuius membra ita in vnum contracta ſunt vt nihil agere liceat. Detraho.
Subtraho clam aufero.Diſtraho in diuerſa traho vt hyppolyt⁹ fuit diſtract⁹ eqs
in diuerſa nitentibus.Etiam ſignificat.vendo,detraho,aufero.Teren.Accurrunt Tracto.
ſerui ſoccos detrahūt.Etiam eſt malum clam de aliquo dicere.Hieronym⁹.Nulli
detrahas nec in eo te ſanctū putes ſi ceteros laceres.¶ Tracto frequentatiuū.Pe= Attrecto.
trus tractauit me humaniter.Etiam ſignificat attingere in manu habere vel lege= Contrecto.
re.Perſi.Rem populi tractas.Componūtur ab hoc frequentatiuo multa ⁊ mutant
omnia a in e.vt attrecto cōtrecto frequēter in manibus habeo ⁊ cōtingo.felix amat Obtrecto.
cōtrectari.Laico nō licet cōtrectare ſacratū calicē.detrecto recuſo vt bos detrectat
aratrum.Obtrecto/obloquor/vel detraho alicui ⁊ inuidia proſequor.Ualeri.Maxi. Ueho.
libro primo cum accuſatiuo ponit dicens.Nequis ignoret quantum interfuerit ce=
ciniſſe deorum laudes ⁊ nomē obtrectaſſe.¶ Ueho: id eſt plauſtro vel quadrupede Proueho.
duco.Uehiculum a veho vehes.i.plauſtrum.vel currus.adueho ad aliquē veho Eueho
exporto extollo.Uerg.Pauci quos equus amauit Jupiter: aut ardens euexit ad Inueho.
ethera virtus.Perueho vſꝙ ad finem veho.Proueho promoueo perduco.Liuius
Ad ſummos honores: alios ſcientia iuris: alios eloquentia: alios gloria militaris
prouexit.Inueho in aliquid veho:quod pro carpere male cepiſſe Philelphū nota=
uit Bebelius:qr pro carpo inuehor deponentaliter ſolum dicitur.¶ In io per i con
ſonantem vnicum eſt verbum meio faciens minxi mictū: ⁊ ſignificat vrinam facere
Perſius.Sacer eſt puer locus extra meite.Horatius.ij.ſermonum.Ditior aut for=
me melioris meiat eodem.Mart.Minxiſti currente ſemel Pauline carina.Meiere
vis iterum iam Palinurus eris.Iuue.Cuius ad effigiē nō tm̄ meiere fas eſt.Catu.
Meientis mule cunnus olere ſolet.mendoſe legitur in quibuſdam libris mingen=

* Mingo nuſq̄ reperitur. Immeio Permeio

tis, teſte Nebriſſenſi cum quibuſdam doctiſſimis. [illegible] in ſacris: non reliquit vſq̄ ad mingentem ad parietem. Nebriſſenſis credit vitio notariorū mendum eſſe pro meientem. Et reuera licet olim in vſu fuerit mingo tamen multo elegantius eſt meio quod ſepiſſime inuenies: mingo vix vnq̄. a meio ſunt immeio cum datiuo apud Perſium in ſexta ſatyra. Permeio cum accuſatiuo. Horat. Hunc perminxerunt calones atq̄ caballi. Mictito, as. frequēter meio. Micturio cupio meiere. Diomedes dicit preteritum a meio eſſe meij. ſed in vſu eſt minxi.

Lo.

Lo dat ui colo conſulo et occulo dantur in ultum.
Altum dic vel itum molitum molo celloq̄ celſum.
Caello facit ceculi culſum: pepuli dato pulſum.
Velli vel vulſi dat vulſum. fallo fefelli.
Falſum. ſublatum dat tollo ſuſtulit: atq̄
Sallo facit ſalli ſalſum. pſallo dato pſalli.
Nulla ſupina dabunt pſallo volo: iungito prolem.

Molitum. Molitor. Cello. * Celloin q̄t Sypontinus veteres p cedo vtebantur nunc tñ cōpoſitis vtimur. Caello. Pello. Vello. Vulſi.

¶ Verbum deſinens in lo facit preteritum in ui per diuiſas ſyllabas. vt colo colui volo volui. alo alui. conſulo lui. occulto lui. cello lui. cuius compoſita in vſu ſunt antecello antecellui excello excellui &c. molo ui. Inter hec colo conſulo et occulo faciūt ſupinum in ultum cultum conſultum occultū. alo dat altum vel alitum. Molo ſolū molitum: licet inter neotericos quidā dicant habere multē. vñ faciūt nomē multor inter hos etiam eſt Calepi. Ego authoritatem deſydero: nam apud veteres inuenio ſolum molitū & molitor. Ceſar lib. xix. Trium menſiū molita cibaria ſibi vnūquēq̄ domo efferre iubent. Plau. in menec. Nimioq̄ edo libentius molitū q̄ molitū prebeo. hinc molitor qui volo molendinarius d̄r & barbare multor. Cello ſine diphthōgo celſum facit, vñ noīa celſus excelſus. Participia autē excelſus excelſurus nuſq̄ inueni. hoc cello ſignificat id quod cedo celſi ſum. Caelo cum ae diphtongo ceculi culſum facit: & ſignificat cedo cecidi ceſum. hic in vſu eſt percello. Pello facit pepuli pulſum. Vello velli vel vulſi vulſum. Serui. negat vulſi latine dici. ſed fallit. Luca. lib. v. Auulſit laceros percuſſa puppe rudentes Turba votax. idem. lib. vj. Illa gene florem primeuo corpore vulſi. ſed Luca. apud Serui. interum eſt malus latinitatis author vt patuit in dictione faſtus vel faſti: ideo aliorum authoritate nobis eſt vſus. Laberius apud Diomedem. Aliqua parte preuulſerat. Aulus Gel. libr. v. Stirpem ingentem veſtigio pedis eius herentem reuulſi. Fallo facit fefelli falſum Tollo ſuſtuli ſublatum. a compoſito ſuo ſuſtollo olim geminato preteriti principio tollo facit tetuli. Teren. apud Diome. huc tetuliſſem pedem. ſic apud Plau. perſe. pe. ſalſo ſalſi ſalſum: pſallo pſalli ſine ſupino. Baſſus. Caliope princeps ſapiēti pſallerat ore. Caret etiam ſupino volo cum ſuis: vt malo nolo: neoterici volitum dicūt & nolitum vt plura ſine veterum authoritate. olim videtur ſupinū fuiſſe vultū: vnde nomen vultus us. ui. ¶ Colo adoro venero. Plau. Ego te ſemper vt parētem colui.

Colo.

deum colimus Et exerceo vt colorem militarem: colo terram: Et habito. Verg. Pallas quas condidit arces. Ipſa colat nobis placeant ante oīa ſylue. hinc celicola qui celū habitat: ſic amnicola. monticola ſyluicola &c. Et diligo. Terē. in Heau. Quippe forma impulſi nr̄a nos amatores colunt. Et duco. Verg. ij geor. Hanc olim veteres vitam coluere ſabini. Et orno. Plau. Quin tu te colis anteq̄ exeas domū. Cice. Erat eñ non tam grauis q̄ elegans & faceta & culta oratio. Cultus corporis. i. ornatus. Compoſita penultimā corripiūt vt accolo. p̄pe habito. incolo inhabito circumcolo circum habito &c. Recolo. i. memoria repeto excolo: percolo: exorno. Cōſulo cū

Conſulo.

datō. i. cōſilium, do vt ſenes iunioribus cōſulunt: & prouideo. vt male cōſuluiſti fametue Conſulo Cum accuſatiuo. i. peto cōſilium. vt ſi cōſcientia vrgeat ſacerdotem cōſulito ¶ Occulo. i. abſcōdo occulto as. Lact. lib. de na. Plurimi ſunt quorū pctā occulūtur ¶ Alo. i. nutrio & augeo: vbi de incorporeis loquimur. Cice. Honos alit artes participium melius eſt altus q̄ alitus vitande ambiguitatis cā. author Prọ. nec tamē male d̄r alitus. Sal. in iug. & oēm etatem Arpini altus. alimentū quo alimur ali

mentari⁹ ad alimēta ptinēs:vt lex alimētaria q̄ ꝓuidebat vt: filiū aleret parentes.
alimonia.i.alimentū:alūnus quē quis alit:aliqñ etiā qui alit. Pli.lib.iij.de Italia.
Terra oīm terrarū alūna.altor altrix ꝗ queve alit. Molo.i.mola tero vel cōminuo. Molo.
Corripiūt aūt cōpoſita penultimā vt cōmolo ſimul molo. Lactā.de opi.cōtrictos et
cōmolitos dētibus cibos colligit. Emolo ꝑfecte molo. Perſi. Emole qd metuis:mo= Cello.
litor apō Auſoniū:multos nuſꝗ (vt opinor) leges. Imolo as.pme.i.ſacrificio. Cello
ſine diphthōgo .i.cedo iā obſoleuit Cōpoſita invſu ſūt excello antecello precello.i.
precedo ⁊ ſupero:dicim⁹ quoqꝫ ꝑ ſcðam excelleo. Cice.in ep̄la ad filiū teſte Nebriſ.
Quare effice ⁊ elabora .. excelleas:celſus.i.ſublimis altus.excelſus:celſitudo ex=
cellentia. Lactā.lib.vi. Qui oēs licet eloquētia excelluerit. Caello cū ae diphthon
go.i.caedo vel frango extra ꝯpoſitionē iā nō vtimur. Procello.i.ꝑcutio euerto: hinc
ꝓcella.i.vis vēti cū pluuia nec durās ⁊ in mari poti⁹ ꝙ in terra Percello.idē. Var P[illegible]rculit
ro. Aluus tenerā abiectā ſolus ꝑcellit. Verg.v.ene. Perculit ⁊ fulua moribūdū extē
dit arena. Tacit⁹. Ingens rerū tumultus ꝑculſit ciuitates.ptm̄ fecit ꝑculſi vt vello
vulſi.ſic Terē.(vt notauit Nebriſſen.)in andria. Perculſit ilico aīm. Libētius dicā
perculi. Apul.de pūti. Prudēti⁹. Rara reos iuſta ꝑcelli pena ſecuri.i.raro ſit iuſta Perculſus
punitio:a perculſuꝫ eſt participiū perculſus. Ver. Quarū ſacra fero ingēti ꝑculſus Percuſſus
amore. perculſus aio.i.ꝑturbat⁹ ⁊ timore cōcuſſus. Perculſus ad aīm ſepi⁹ refert Pello.
percuſſus ad corpus. Per cello etiā differre ſignificat. Lucili. Ad nouū hoc ꝑcellit Sta.medi-
annū. Recello.i.humilis ſio ⁊ reclinor itērdū actiue ponit̄ ꝓ reclino. ¶ Pello eijcio cina ꝓ hoſ
remoueo. Boetius. Gaudia pelle:pelle timorē. Et percutio. Teren. Tu ne has pe= ſtē contigit
pulisti fores.hinc.pulſo as.ꝑcutio. Lex.xij.tabularū apud Senecā. Qui parētē pl et pepulit
ſauerit man⁹,ei ꝑcidant̄. Propello ꝓcul pello vel amoueo vel vltra duco propulſo quos ſece=
as.idē vt propulſo iniuriā:perpello perfecte pello ⁊ induco. Liui.lib.ſ. Incenſam rat ipſe do=
multitudinē perpulit vt imperitū regi abrogaret: apello vel aſpello amoueo: repel lores
lo remoueo:repulſa reiectio a petitione. Ouið.nullā patiere repulſam. Expello eij
cio. Impello vrgeo iduco. Cōpello cogo:depello amoueo. Appello vi adduco:vt vē
tus in portū nauē appulit:nauis apulſa eſt in portū.dic etiā nauis onuſta mercib⁹
appulit. Suet.in galba. Ac ſubinde alexādrina nauis detorſa appulit armis onu
ſta ſine gubernatore ſine nauta ac vectore vllo. Nec aliter videtur loqui Luca. Quā
vetat externis terris appellere naues. Appello as.prime.i.noio vel alloquor. Com
pello as.alloquor Interpello as,ſimiliter prime.i.ſermonē alicuius interrumpo.
¶ Vello in ptō (vt dixi) velli. Ver. Cynthi⁹ aūt vellit ⁊ ammonuit. Idē. Nec patris Vello.
anchiſe cineres maneſve reuelli.aut vulſi. Luca.lib.iiij. Caſtrorū ſiccas de ceſpite
vulſerat herbas.vello.i.extirpo. Hinc vulſus ⁊ antique volſus.i.depillatus mollis
effeminat⁹. Marti. Mēs eſt pannice volſa tibi. Hinc volſella dnr inſtrumēta ad pi
los euellēdos:hinc auello abſtraho:euello extraho:diuello diſtraho aufero. Cōuel Volſella.
lo ſimul vello. Vello etiā ſignificat moueo. Ver. Poſteſqꝫ a cardine vellit. Fallo deci
pio. Terē. Eho queſo laudas eos qui heros fallūt. fallit me.i.neſcio. Refello: qð di Fallo.
cū eſt falſum eſſe oſtendo:mutat a in e. Liui. Ea nec infirmare nec refellere in aio Refello
eſt. Hinc fallax fallacia ⁊c. Fallo etiā.i.lateo. Liui. Speculator carthaginēſis q̄ per
bienniū feſellerat. Romæ deprehenſus precīſus manib⁹ dimittitur. Hor.in epi. Nec
vixit male qui natus moriēſqꝫ feſellit. Tollo.i.eleuo ⁊ ſublimo. Plau. Tolle caput:⁊
capio vel aufero. Hora. Tolle querelas. Pauper eīn non eſt cui rerū ſuppetit vſus Tollo.
Et differo. Plautus. Oēs tollo ex hoc die in aliū diē. Et ſuſcipio. Sueto.de Nero tollo ptm̄
nis parente. Deceſſit pyrgis morbo aque intercutis ſublato filio Nerone ex agrip ſtetuli quō=
pina germanici genito. Et nutrio. Teren. Quicquid peperiſſet,decreuerunt tollere. dam fecit
Attollo in altum tollo. Contollo.cōtra tollo. Plau.in aulu. Contollā gradū. Extol= Teren.refe
lo eleuo exalto magnifico. Plau. Extollo ambo capita. Et differo. Cecilius. Ubi in rente Dio
ro:atqꝫ iſthec aufert tū hodie extollat nuptias. Protollo differo prolongo. Gelli⁹. mede: huc
ſicqꝫ vltra decimū menſeꝫ fetura mulierū ꝓtolli pōt. Plautus in caſina. Protollo inquit te
mortem mihi. His nec preterita nec ſupina dabis niſi eadem cum a verbo fero,com tuliſſem pe
poſitis:vt extollo extuli elatum ⁊c. Suſtollo.i.tollo eleuo. Sallo ſale condio vel cō dem.
ſpergo:ſalſus ſale conſperſus ⁊ que ſalibus ⁊ ſcōmatus hoīem aſpergere nouit,vt Sallo.
apud Hora.ſalſus homo. Inſulſus nō ſalſus ⁊ ineptus. Mumius. Iſthec ſum mi=
ſale ſalſurus. Lucil.apud Priſcia. Sallere murenas mercem infrigidaria ferre.
Sal.in.iij.hiſt. Parte ꝯſumpta:reliqua cadaueꝝ ad diuturnitatē vſus ſallerēt.pro
ducitur poſitione vt religio teſte Nebriſſenſi:⁊ ꝓ eodē cū vnico l teſte codex dicitur

Salio. per quartā ſalio ſaliui ſalitū ↄtra Diome. Cel.li.ij. Piſces q̄ ſalē nō patiūtur ſolidi
ve ſaliūtur. ſic Hier. in lucā. q̄ ſi ſal euanuerit in quo ſaliet? Liui. Andronic⁹. Salit
turus iſthec mittā: ſalē. Coꝛnc. Seue. Ad quē ſaliti pomitiões afferebant. idē alio
loco. Diſtractos atq̄ ſalitos. Sal. apud Diomedē in. iiij. hiſt. Reliqua cadauera ſa
Pſallo. lita. Vale. maxi. lib. vij. Reliq̄ ſalire nō dubitauit. Veteres etiā per ſcđaȝ ſalio es
vt doceo es dixere. Fabi. apud Dio. Cum caro ſalet diuturnioꝛ eſt. i. ſalit. ¶ Pſallo
pꝛecedēte p. cano ⁊ ꝓpꝛie inſtrō muſico. Sal. Pſallere ⁊ cātare docti⁹ q̄ꝫ ꝓbe mulie
ri ſatis eſt: hinc pſaltes pſalmus pſalteriū. Pſallo grecuȝ eſt latinitate donatum.

Mo. **Mo per ui: dat itum. Tremo ponitur abſq̄ ſupino.**

Dant pſi: ptum: demo pꝛomo cum ſumere como.

Vomo. **Vult emit emi emptum. geminans ſſi: dat pꝛemo ſſi: ſſum.**

¶ Verbuȝ deſinēs in mo facit ui p duas ſyllabas ⁊ itū: vt vomo ui. tū per os eijcio
Fremo. hinc euomo pen̄. bꝛeui. i. effundo e ſtomacho. Teren. Ibo ⁊ requirā fratrē vt in eū
euomā. reuomo rurſus vomo: ꝓuomo longe vomo. ¶ Fremo ui. itū grauiter ↄfuſe
Gemo. ſono. Dauid. Quare fremuerunt gētes ⁊ ppl'i meditati ſunt inania. Fremoꝛ et fre
mit⁹ indignātiū ſon⁹. Gemo ui. itū: pꝛe anguſtia i ſonū ꝓrūpo ⁊ trāſfert ad inaiata
Verg. Gemuit ſub pondere cimba ponit ꝓ flere ⁊ flebiliter canere. vt turtur quedā
Tremo et alie aues dn̄r gemere: ingemo valde gemo penul. coꝛripit. Luc. Quid veſane ge
mis: fletus q̄d fundis inanes: hinc gemit⁹ talis p anguſtia ſonit⁹. ¶ Tremo ui caret
ſupino: cōmoueoꝛ ⁊ agitoꝛ bꝛeuē. Plau. in aſina. Nō placet ꝓ mōſtro eſt qn̄ q̄ ſu
dat tremit. Et timeo qr timētes tremūt. i. coꝛpe agitant. vnde tremoꝛ talis membꝛo
rum agitatio ⁊ timoꝛ. Tremēdus. i. valde timēdus. Ver. Cur ante tubā tremoꝛ occu
pat artus: intremo valde tremo penul. coꝛripit. ¶ Quatuoꝛ in mo h̄nt pſi ptuȝ de
mo dempſi demptū. p̄mo pꝛōpſi pꝛōptū. ſumo ſumpſi ſumptū. como cōpſi cōptuȝ.
Demo. ¶ Demo. i. aufero. Hoꝛa. Deme ſupcilio nubē: volūt eſſe a de ⁊ emo: ⁊ ita in ptō nō
Promo obſeruāt r'ām ſimplicis. ¶ Promo ꝓfero eloquoꝛ expono. Plau. Promp ſiſti tu illi
vinū: nō pꝛōpſi. Verg. Letiq̄ cauo ſe roboꝛe p̄munt. Lactā. lib. v. Longū eſt vni
Promus. uerſas ꝟtutis ſpecies p̄mere. Promus qui pꝛomit eſculēta ⁊ poculēta vt cōd⁹ q̄ cō
dit. Plau. in aſina. Ego ſum p̄mus: cōdus ꝓcuratoꝛ peni. Compoſita ꝓducunt pe
nult. vt expꝛomo ꝑfecte p̄mo: depꝛemo extraho declaro. Verg. Depꝛomāt tela pha
retris. Sumo multū ſumo ⁊ pene nimiū mihi tribuo. Cice. ꝓ plan. q̄ꝫ non mihi tm̄
ſumo iudices atq̄ arrogo. Et accipio. Sal. Epl'am ſup caput temere poſitā ſumit.
Sumo. item eligo. Plau. Sumat aliquē ex ppl'o monitoꝛē officij ſui. Et ꝓduco. Ci. Quo ad
eū peruētū quo ſumpta nauis eſt: dn̄r eſt nauisſꝫ nauigantiū. Et cōſumo. Terē. in
adel. I ergo intro ⁊ cui rei opus eſt hylarē hūc ſumam dies: i impēdo: idē in Pho.
nūc argētū attulit fructū quē Lēni vxoꝛis reddūt p̄dia id ſumā. i. impēdā vt Do
Como. nat⁹ exponit: hinc ſumptus. i. expēſa. Cōpoſita ꝓducūt penul. aſſumo accipio. Cic.
Emo. neq̄ id onus mun⁹ aſſumpſit. Et nimiū tribuo vel vēdico. idē. Si id mihi aſſumo vi
Dirimo deoꝛ id mihi meo iure quodam vendicare: aſſumo ꝓfundo: conſumo reſumo. rep
euphonie to: p̄ſumo ante capio ⁊c. Como. i. oꝛno: ⁊ maxime capillos: cōpt⁹ oꝛnat⁹ incōpt⁹ inoꝛ
cauſa me natus. Emo emi ptū. i. ↄparo mercoꝛ: vt emo libꝛū. Cōpoſita mutāt a in i. bꝛeueꝫ: vt
diam acce redimo redemi: ptū. i. rurſum emo vel libero adimo aufero. Oui. Nam vires adimit
pit quēad veneris dānoſa voluptas. Diomedes dicit eſſe a demo cui nō credo. Eximo extraho
modum re vel excipio: vt eximo gladium: exempt⁹ excep⁹. interimo: interficio: dirimo. i. ſepa
dimo et a ro. Vergil. Et pꝛelia voce diremit. Coemo. i. emo vel ſimul emo. non mutat e in i.
dimo d līa ¶ Pꝛemo p̄ſſi ſſum. vtrobiq̄ gemino ſſ. calco v'l innitoꝛ alicui rei cū pōdere. Ver. ij.
acceperūt. eneid. Veluti q̄ ſentibus anguē. pꝛeſſit humi nitēs. Et ſtringo. Hiero. in ꝓlo. Job. vt
Pꝛemo. ſi velis anguillā aut murenulā ſtrictis tenere manibus: quāto foꝛti⁹ pꝛeſſeris tāto
citius elabit. Et firmo. idem in Paulo. Quo cognito gradū pꝛeſſit Antoni⁹. Et vero
Verg. Numina nullā pꝛemāt moꝛtali vigeni⁹ ab hoſte. Et effodio. idē. Sulcūq̄ ſi
bi pꝛemat ipa carina. Et inſequoꝛ inſiſtoq̄. idē. Hac fugerāt Graij p̄meret Troiana
iuuētus. Et vrgeo: idem ingēti clamoꝛē p̄mes ad retia ceruū. Et abſcondo: occulto:
idem. Spē vultu ſimulat: p̄mit altū coꝛde doloꝛē. Et expello. Varro inuitāq̄ pꝛeſſit
ab edibus. Et cohibeo. Verg. imperio pꝛemit ac vinclis ⁊ carcere frenat. Cōpoſita
mutāt e in i bꝛeuē: vt compoſita ab emo: veluti ſuppꝛimo ſuppꝛeſſi ſupꝛeſſum idē eſt

occulto vel abſcondo: reprimo retrorſum premo vel retineo. Uerg. obſtupuit retroq; pedem cum voce repreſſit. opp̃mo perturbo eneco extingo. Naſo. Opp̃me duz noua ſunt ſubiti mala ſemina morbi. Imprimo in aliquo premo. Exp̃mo premēdo extra ho. Et etiam eloquor. Plt. Exprimere nõ poſſum quanto gaudio ſum affectus.

Ponere cum gigno per ui: per itumq; locabo.
Dico cano cecini cantum. per. ni fit et entum.
Proles. dat tempno pſi ptum. ſed vertimus in tum
Preteritis ui: ſpreui: ſtraui: quoq; creui.
Lini vel leui liui ve itumq; ſupinum eſt. Pono.

¶ Uerba in no pauca ſũt: nec datur hic regula: ſed ponuntur ſingula: ideo pono et gigno habẽt ui p diuiſas ſyllabas ⁊ ituz. vt pono poſui poſitũ. gigno genui genitũ. poſiui vt audiui etiaz dixere veteres. Plau. in vetularia apud Priſci. Uitulũ ſeque ſtrum poſiuim⁹. Apul. in hermago. Cibatũ quē iniucundũ eſſe vobis aiaduerterãt. cum appoſiuerũt. Catul. ſimiliter poſiuit vſus eſt: vt in verſificatoria pbaui. Pro gi gno veteres geno dicebãt. hinc mãſere genui genitum. Uarro in andabata. Sed q̃ hec aliq̃d genunt. Lucre. libr. iiij. Totum poſſe extra corpus durare geniq; .i. gigni. ¶ Cano cecini cantũ. Compoſita faciũt ui p duas ſyllabas: ⁊ centũ vt precino precinui precentũ. Sallu. tñ occanui dixit teſte Ser. per primã vocalē quã ab hoc v̈bo cõpoſita mutãt in. i: v̈ba Sallu. in .j. hiſt. ſunt. Juſſu Metelli cornicines occanuere. Cano etiam ſolebat habere canui canitũ. vñ Hiero. antiquitatem imitatus dixit in epoca. Qui erant, tuba canituri. Habuerũt quoq; hec cõpoſita regulariter p̃terita accini ɔcini occini ⁊c. ⁊ ita Probus dixit habere vñ canit̃ in vigilia natalis dñi. De quo pphete precinerunt. Tempno pſi. ptum. Sino ſiui ſitũ. Ter. in adel. Quia non ſinit egeſtas. veteres per n ſemiuocalem in ptõ ſinii dixere teſte Diome. Publius. q̃ ſi me inuitũ abire ſiniſſet: nunc ſiui vel triui tñ dicimus. Uarro in. vj. ɔplexionũ. Ad mortem non ſiui me perducens. ſic deſino deſiui facit non deſini. Sperno ſpreui ſpretuz: ſterno ſtraui ſtratuz. Cerno creui cretum: teſtib⁹ Diome. ⁊ Phoca. lz ptm̃ ⁊ ſupinũ in ſimplici rarenter legant̃. Plau. in ciſtel. Quũ ego te amaui mea antiphila ⁊ meã amicã eſſe creui. i. vidi. Catull⁹ creui p decreui dixit: vt in v̈ſificatoria oñ dit. Lino lini vel liui litum vel in preterito leui: vñ lino ſupinum non hz ⁊ leui exobſoleto verbo leo mãſit. vt ante diximus. Uarro de re ruſti. Quum obleuerit vaſa lini per n raro reperitur. Quint. in decla. ccci. Et ne q̃d ſceleris impio decẽſet mariti tui cruore parietem liniſti. leui ſepiſſime. Horat. i. car. Conditum leui datus in theatro quum tibi plauſus. Terent. in heau. Releui dolia oĩa. Pono colloco ɔſtituo ⁊ depono vt pone metũ valeo. Compoſita penulti. produ. vt depono deorſum pono veluti. Depoſuit potentes de ſede: ⁊ loco ad cuſtodiendũ. Depoſitũ. qđ ſic ponit̃. depoſitor qui deponit: depoſitarius qui depoſituz accipit. expono ex aliquo pono. Uergi. Socios de puppibus altis Pontibus exponunt. Et declaro. Tul. Exponaz breuiter conſilium pfectionis mee: ⁊ expãdo. vt multos nummos expoſui ⁊ abijcio: vt meretrix expoſuit filium ſuum. Impono in aliquo pono: vt impoſui territabulum fabis cum dtõ ſignificat decipio. Hiero. in gene. Cur impoſuiſti mihi. Impoſitor deceptor. Impoſtura deceptio fallacia. ⁊ dñr, ſic per ſyncopam vt repoſtũ aliqñ p repoſitũ. Uerg. manet alta men e repoſtũ iudicium paridis. Appono ad aliq̃d pono. ⁊ t antepono Quid appones cõuiuijs. prepono. i. añ pono ⁊ prefero: multi diuitias ɔ preponũt virtutibus. Propono. i. antepono: vt cõſideret. Naſo pponas aio multa ferenda tuo Compono ɔficio ⁊ conſtruo ordino iungo diſpono ɔparo. Uergi. Sic paruis componere magna ſolebã. Et finio. idem. Ante diez clauſo ɔponet veſper olympo. diſpono. i. ordino. vt diſpone domui tue. Signo. i. gño de viro ⁊ femina d̃r. Ingigno in aliquo gigno. Tulli. Natura cupiditatē ingenuit hoi veri inueniēdi. Ingenit⁹ participiuz in aliq̃ genit⁹. Ingenit⁹ nomen. i. non genit⁹. Signo etiã ſignificat pduco aut facio Hora. Ludus enĩ genuit trepidũ certamē ⁊ iraz. Ita truces inimicitias ⁊ funebre bellũ. Cano. i. canto. Uer. nõ canim⁹ ſurdis. Et carmie deſcribo, idez. i. Arma viruq; cano. Et diuino vl' pphеto idē. Ipſe canas oro. Et laudo idē. Ibãt equati nũc lõge q̃ canebant. hinc cantus canor ⁊ cantio. Accino ad aliq̃d cano: vñ accentus

* Poſiui apud veteres in vſu fuit
Geno.
Cano.
Occanui
Canituri.
Tempno.
Stno.
Cerno.
Lino.
Poto.
* Impono cuz dtõ
Signo.
* Ueteres geno dicebãt. Lucre. Totuz poſſe extra corpus durare geniq; p gigni i infinitiuo poſuit.
Cano.

Conſino ſimul cano ⁊ conſentio: concentus multorum cantus. Incino intus cano. Intercino inter aliquid cano. Occino contra cano. Precino ante cano aut predico. Succino poſt aliquē cano: aut ſummiſſa voce cano. Perſi. Quid iſtas ſuccinis ambages. ¶ Temno ⁊ cōtemno .i. ſperno. Vergi. Diſcite iuſticiam moniti ⁊ nō temnere diuos. Ter. ego illum cōtempſi pre me. Donat⁹ vult pncipale eſſe cōtemno. ⁊ temno dici per aphereſim .i. ablationem lrē vel ſyllabe a pncipio dictionis. Sino permitto. Var. Sine is ad pubertatis annos perueniat. hinc deſino deſiui et pe. bre. deſitū .i. ceſſo vel termino. Verg. deſine plura puer. Naſo. Deſinet ante dies ꝙ ꝯſequar oia dictis. deſitus .i. omiſſus ⁊ obſolet⁹. Verbis deſitis non eſt vtendū. Sperno deſpicio cōtemno olim ſignificabat ſeparare. Enni. ius atꝙ equū. ſe a malis ſpnit pcul. Deſpno valde ſpno. Var. homo ridiculus ⁊ ab omni pube deſpret⁹. ab aſpno fit depōnens pme aſpnor aris .i. ſpno. ¶ Sterno .i. pꝛoijcio in terrā. ſternax equus qui seſſorē deijcit. Et opio vt ſterno viam lapidib⁹. hinc ſtratū vel ta. ſterno lectū: ſterno equū: ſterno terrā tapet[illegible] vel floribus. Inſterno tego. Verg. Fului inſterno pelle leonis. ſterno hoſtē .i. funde. deijcio cedo ſtrat⁹ exercit⁹ .i. ceſus. deſterno .i. ſtraturā tollo. Inge. Deſtrauit camelos. ꝯſterno as. pme .i. turbo. Sal. Qua victoria elati hoſtes nr̄i territi: atꝙ ꝯſternati diſceſſere. ¶ Cerno video. Tul. Propriū eſt ſtultitie alioꝝ vicia cernere obliuiſci ſuoꝝ. Et decerno .i. ſtatuo. ⁊ delibero. Cic. lib. iij. de legi. Quodcūꝙ Senatus creuerit populus ve iuſſerit ⁊c. Lucil. Poſtꝙ preſidiū caſtris educere creuit. Et ſeparo. diuido: quod incernere quoꝙ dicit. Pli. lib. xviij. Rurſus que tranſijt arctiore cernitur. Hinc incerniculū cribrum dicitur. Et dimico. Plaut⁹. Pro patria. Amphytrio dum cernit. Cerno hereditatē filio .i. cedo. Preteritū aliquādo erat cerni. Liui. lib. vij. Et qđ aut minus timēdum erat ſtolide. ferocem virib⁹ ſuis cernerat. Succerno. diuido. Plini. Farinario cribro ſuccernūt. decerno. ſtatuo. decretū .i. ſtatutum. diſcerno ⁊ ſecerno .i. diſtinguo: ſecretus occultus vel ſeparatus. Excerno purgo. Excremētum purgamentū vel ſordes. ¶ Lino aliqđ ſuperinduco: ſmeeren. vt lino faciem carbone attramento pulte ⁊c. Lino vulnus oleo. Interlino aliquo ſuperducto picturā vel ſcripturam deſtruo h̄ inc litere. interlite. talis maculatio litura dr. Ouid. Quaſcūꝙ aſpicies lachꝛyme fecere lituras. Lino item .i. obturo. Vergil. iiij. Geor. Nec quicꝙ in tectis certatim tenuia cera ſpiramenta linunt. Lino vas argilla. Iuue. Nam quis plura lini victuro dolia muſto? Allino ad aliquē lino. vt allino atramentum verſui male compoſito. Oblino .i. lino vel inquino. Oui. Oblitus a domino cede libellus erit. Illino ſublino collino. idem. Plau. Et os ſubleui modo. idē. Tibi os eſt ſublitū pbe .i. egregie deceptus vel illuſus eſt. Relino liturā tollo ⁊ aperio. Teren. Releui omnia dolia mea. penultima in pꝛeſenti ⁊ ſupino corripitur.

Temno | Sperno. | Sterno. | Sternax equus. | Cerno | Pſeudul. ces pueri pagnate aut cernite erro. | Lino. | Relino

Po. **Po pſi ptumꝙ facit. rupi ruptum dabo rumpo.**

Quo. **Donat ui: per itum ſtrepo cum crepo. Dat coquo xi tum.**

Vult linquo liqui lictum: natis dabis apte.

Clepo. ¶ Verbum deſinens in po facit pſi ⁊ ptum precedente p. repo repſi reptū. ſic carpo ſerpo / clepo / ſculpo / ſcalpo at rumpo dempta m facit rupi ruptum. ſtrepo ſtrepui ſtrepitum crepo (quod ſepius prime ꝯiugatiōis eſt) facit ui itum. ¶ Repo animaliū eſt ventre gradientium: vt ſunt Lumbrici ſerpētes ⁊c. repunt etiam lacerte et ſimilia quibus minimi pedes ſunt. Reptilia ſunt animalia que repūt. Cōpoſita penul. producūt: vt adrepo vel arrepo. ad aliqđ repo. correpo ſimul repo. erepo difficilia loca aſcendo: irrepo intro vel latenter repo. Obrepo clam venio. Senectus obrepit homini. Sopnus obrepit oculis. Perrepo: ad finem repo: prerepo ante repo. ¶ Carpo carpſi tum. tollo. Verg. Carpent tua poma nepotes. equus carpit gramen. Et reprehendo. Petrarcha. Facile eſt alienā carpere vitam ⁊ capio. vt carpo cybū. carpo viam .i. eo. carpo vitales auras .i. viuo. carpo lanam .i. attenco. carptim .i. hinc atꝙ illinc carpendo: non ipſam ſeriem ſequendo. Compoſita mutant a in e. vt decerpo: id eſt carpo. pluckē. Excerpo eligo vel ex aliquo carpo: exſcribo. Plin. de auunculo ſuo. Nihil enim legit: quod non excerperet. Diſcerpo .i. in multas partes carpo vel frango vel diſrumpo. Serpo: id eſt repo. Serpens .i. anguis: qꝛ ſerpit. trāffertur ad inanimata: vt peſtis ſerpit: hedera ſerpit: riuus ſerpit. inſerpo intro ſerpo. proſerpo longe ſerpo. Clepo is: clepſi cleptum .i. furor. Liuius. Si quis clepſit ne populo ſcelus eſto. neue cui cleptum erit. Plautus. Rape: clepe: harpaga. Cice. de repub. Nō.

Repo. | Carpo. | Cerpo. | Clepo.

mõ vt ſparte rapere vbi puri clepere diſcũt. Prudentius. Qd rapere ac clepere eſt auideq3 abſcondere parta. Cice. Ignem prometheus clepide dolo dicitur. Seneca in hercule furiente. Opponit ac tegmine ingenti clepit.i.tetigit abſcõdit. priorẽ in clepo corripi: Rus ratio indicat quia eſt iambicus trimeter archilochius. Marcus manilius lib.j. Quis eñ condentibus illis clepſiſſet furto mundu: a quo cuncta reguntur. Itaq3 nemo vereatur hoc verbo vti: quia apud latinos iam receptum eſt greci clepto dicunt. Cleptes ae.i.fur. hinc clepſydra inſtrumentum percurrentem paulatim aquam horas indicans ⁊ Athenis fons quidã. Sculpo pſi.ptũ i.cedẽdo et excauando imaginẽ aliquã efficio. ponit hoc verbu3 Phocas. Diomedes negat ſimplex ſculpo reperiri: dicit enim. Calco facit inculco: nõ incalco: ſcalpo inſculpo. quare gemma ſcalpata, dicẽdũ; eſt nõ ſculpta. adiecta eñ prepoſitione facit inſculpta. Id ſi verum eſt, innumeri fere libri mendoſi erunt: in quibus legimus ſcultor ſcultile ⁊c. Scalpo pſi ptũ. nõ caret ſupino: vt iam; ex Diomede patuit. ⁊p ſcalptor oſtenditur. Plinius tertio. Expectuntur a ſculptoribus ferroq3 includuntur nullã non duritiã ex facili cauãtes. Et per nomen ſcalptura: id eſt ſcalpendi actio. Ide3 omnia autem genera ſcalpture contumaciter reſiſtunt. Plinius lib.xx. cap.v. Radice eius circũſcalpti dentes dolore liberãtur. Scalpo: id eſt ſculpo (ſi recte dicat) ⁊ fodio vnguibus aut pedibus. aliquando etiam aliquo inſtrumento ſordes extrico et expolio rem: ſcalpturio idem et frigo ex pruritu. Baptiſta Mãtuanus. Phthiriaſim patiens ſcalpit caput vnguibus vncis: phthiriaſis eſt morbus pedicularis. ſcalprum eſt ferreum inſtrumentũ quo ſcalpitur coriũ: ſcalpellu3 quo ſcalpitur mẽbrana. Auriſcalpiũ quo ſcalpũtur aures. ¶ Rumpo.i.frango: rumpo vocem aut ſilentium.i.loquor abrumpo ab aliquo rumpo. Corrumpo deſtruo vel contamino maculo. Pecunia corrũpit iudicẽ: hic corrũpit ꝟginẽ. Corruptela.i.corruptio dirũpo in multas partes rumpo. Erũpo violenter ⁊ cu3 impetu exeo: vt oppidani erupe runt in hoſtes. Irrũpo. impetum facio vel irruo vel violenter intro. ¶ Strepo ſonũ facio. perſtrepo valde ſtrepo. Papi. Rumor in arcana iãdudũ pſtrepit aula. Inſtrepo in aliquo ſtrepo: apes inſtrepũt floribus. Inſtrepito frequẽtatiuum eſt. Obſtrepo contra ſtrepo. obſtrepo literis.i.reſcribo: ſic interſtrepo inter aliquid ſtrepo: corripiunt oĩa penultimã. Dat coquo xi.ctũ. Duo ſunt in quo coquo coxi cotũ. liquo liqui lictum: quo ſupino in ſimplici vix vtemur: qꝛ nuſq3 legi: ſed bene in natis.i.cõpoſitis: vt relinquo reliqui relictũ. ¶ Coquo eſui apto: coquo ceruiſiã nõ braxo. Dicũtur etiam lapides ex terra coqui: vñ lapis coctilis etiã ſignificat maturo ſeges coquitur: ſol poma coquit. Percoquo ſatis ⁊ perfecte coquo. Excoquo coquẽdo iauſere. Ignis excoquit auro ſcoriam.i.mũditiam. Decoquo rebus cõſumptis clã fugio vt fallãtur creditores. Coquo.i.(vt vulgus dicit) digero. Pli. Sopno coquere corpulentie quam firmitati vtilius eſt. Incoquo in aliquo coquo. Vergi. Huius odorato radices incoque baccho. Corripiũt hec penultimã. Coquinari eſt coquendi artẽ exercere. Coquina.i.culina. coquinaria coquendi ars. Coquus q̃ coquit: linquo.i. dimitto. relinquo ide3. delinquo pecco: oblinquo ⁊ derelinquo.i.linquo: delictũ pctm̃.

Scalpo

Scalpo

Scalpunt galline pedibus homines vnguibus

Scalpru3

Rumpo.

Irrumpo.

Coquo.

*Incoq̃ etiã ſignificat coquendo applico Pliñ. deinde ⁊ in argentum ſtn coqui re ſimili modo maxime cepe equorũ ornamentis iumentorũq3 iugis.

Ro vi, tumq3 dabit. geſſi gero: vult quoq3 geſtum.

Uro vſſi vſtum. verro ri. ſi. dato verſum.

Curro cucurri habet curſum. dat ui ſero natum:

Atq3 ertum: dat et euit itum ſub duplice ſenſu.

¶ Uerbum deſinens in ro facit in preterito ui ſyllabã in ſupino tum vt tero triui tritum: queſo queſiui queſitũ: quod per ſyncopã etiam queſtum fecit: vnde queſitor queſtor ⁊c. ſero ſeui ſatũ per primã vocalẽ. Gero geſſi geſtũ. Uro vſſi vſtum. Uerro verri vel verſi verſum. curro cucurri curſum. Cõpoſita nõ recedẽtia a ſignificatiõe verbi ſero faciunt cui: pe. longa. qñ vero nõ ſignificãt ſeminare vel plantare habẽt rui ⁊ ertum. vt diſſero diſſerui diſertũ: ſic ſero olim habuit ſerui ſertũ. Tero.i. cõminuo. frico tundo vel conſumo: vt tero tp̃s vel ocyũ: tero ſinapi. Attero ad aliqd tero. Piero. Attrita frons: interpretatur ſepe qd neſcit attrita frons.i. perfricata ⁊ impudens. Plinius. Anguille atterunt ſe ſcopulis. ¶ Contero comminuo: hinc contritus dicitur afflictus ⁊ peccati penitens: cõtritio de peccatis dolor. Detero diſtero extero obtero protero pertero valde tero. Plini. Nimia cura deterit magis quã emen

dat.i.inquinat.⁊ deſtruit.Boe. Pedibuſqꝫ datas proterit eſcas.i.cõculcando terit.In
tero in aliquid tero:intero panẽ in pultẽ.Propheta.Intriuerat panẽ in alucolũ.i.
Quero. vaſculũ.Retero retriui retritũ.i.rurſus tero:purgo excerno. Subtero.i.ſubtꝰ tero.
Semitero.i.dimidiũ tero.⁊ hñt oĩa penultimã correptã.Tritura eſt excuſſio frumẽ
ti triturare frumentum excutere. Quero queſiui, queſitũ cũ ſ in ptõ ⁊ ſupino in:
ueſtigo:vt quero fratrẽ.Et interrogo:quero ex te vel a te:nõ quero tibi.magiſter q̃
riti de te.i.quod vulgo dr poſt te. Cõpoſita mutãt ae diphthongõ in i longũ:vt acq
Sero ro.cõquiro.i.querẽdo inuenio:nãciſcor:adipiſcor:vercrighen.diſquiro q̃rendo diſ:
cerno:exq̃ro vl' exquiro diligẽter quero.Inquiro.i.q̃ro ⁊ exploro:perquiro idẽ.nuſq̃
reſumunt diphthongon.gero.i.porto.gerulus portator ⁊ geſtator.geſtare.i.gerere
gero quoqꝫ.i.rego:vt.Petrus bene ſe gerit.Tulli. Ego te nunq̃ reprehenſione di:
gnum putaſſem quũ te ſanctiſſime gereres.Geſtus modꝰ gerẽdi:ghelaret. Et ago.
Digero Uerg.Nec tecum talia geſſi.hinc geſta dicũtur magnifica facta.gero morez.i.obe
dio.Compoſita corripiũt penulti.aggero apporto:congero.hinc agger.Aggero as.
prime.i.augeo.Uer.Incẽditqꝫ animum dictis atqꝫ aggerat iras.Cõgero.i.congre
go.Digero diſpono.Uergi.Ita digerit omnia calchas. Digeſta ſunt libri in qui:
Uro. buſiura digerũtur.Egero exporto emitto.Ingero importo.Suggero ſumminiſtro
vel porrigo.Uer.Suggere tela mihi.⁊ in memoriã duco.Tulli.Si memoria mihi
forte defecerit:tuum erit vt ſuggeras.In euãg. Spũſſanctus ſuggeret vobis oĩa.
Suggeſtus altus locus vnde fit ſermo ad populũ.Ambo ambonis ſoli barbari di:
cunt.Uro.i.ardore ⁊ frigore nonnunq̃ etiã alia vi ledo:vt ignis vrit me: frigus vrit
Uerro. me.Calceus arctus vrit pedẽ.flagellũ vrit nates.Teren.Uro hoiez.i.dolore afficio
Com poſita penul.pducũt vt aduro adiuſſi aduſtũ:⁊ cõburo.i.vro ardere facio.Am
buro ex omni parte vro.Plau.Ille quidẽ vulcani eſt filiꝰ:quaq̃ tãgit oĩe amburit.
Exuro peruro totũ vro.inuro.in aliqͥd vro.Inuſſi notã boui.Uerro verri teſte Cariſ:
ſio.Liciniꝰ.Hiſce etiã reliquis auerrerũt.Publiꝰ.Cellas ſeruoꝝ cõuerri. Seruiꝰ
vult etiam verſi habere:vt verũ doctiſſimi authoritatẽ veterũ deſiderant ego libẽ:
tius verri in preterito dixero.verro.i.traho:inde verriculũ.i.rete.Uer. Hinc verſa
Curro. pulms inſcribitur haſta.Idem.Quippe ſeruant rapidi ſecuz vertãtqꝫ per auras.
et verto vel remigo. Idẽ:Adnixi torquent ſpumas ⁊ cerula verrunt.cerula.i.equo
ra:et ſcalpurio vt gallus verrit terrã.Et mũdo.Iuuena.Uerre pauimentũ nitidas
oſtendo colũnas.Conuerro.i.verro.Colu.viij.diligens paſtor quotidie ſtabuluz cõ
uerrit:nec patitur ſtercus aut humorẽ conſiſtere.hinc apuleius verbale facit:con
uerritor:tanq̃ ſupinum ſit conuerritum.dicens in apologia pro magia.Cõuerrito
rem tumide ginguiule.Deuerro deorſuz verro.Euerro extra verro.Curro cucurri
veteres cecurri per e pro u dixere teſte.Gellio.Accurro ad aliquem curro.Concur:
Sero. ro ſimul curro.ſic excurro/incurro/precurro facile patent.occurro.i.obuio ⁊ reſiſto
* Aſſero. ſuccurro:ideſt auxilior ⁊ in mentem venio.Tullius.Ut enim quidqꝫ ſuccurrit libet
tueor. Pli. ſcribere.¶ Sero ſeui ſatum:id eſt ſemino ⁊ planto .Lactantius libro.ij.Terrã ſtu
Comenda dioſe coluit:ac vineam ſuaz manu ſeuit.Et generare:vnde ſatus:id eſt generatus:
bat memo et Iupiter dicitur hominum deorumqꝫ ſator:aliquando ſignificat admoueo ſato:
riã ſuã:ora ordino:hinc ſeries.i.ordo.et ſic facit ſerui.ſertum.Ennius. Quam tanto ſtudio ſe:
batqꝫ vt ſ. r ruit.hinc ſertus ta tum.i.contextus.Luca.Accipiunt ſertas nardo florẽteſqꝫ coronas.
ab iniuria Sertum corona de floribus aut herbis.Cõpoſita penultimam corripiunt vt aſſero
obliuionis aſſeui aſſitũ:prope ſero vel planto.Aſſero aſſerui aſſertum:id eſt affirmo ⁊ defendo
aſſereret. vel libero. Obſero obſeui obſitum.i.circunſero aut circundo: obſitus circundatus.
Uergi.Iam ſetis obſita iambos.Obſero obſerui obſertum nõ inueni.Conſero con
ſeui conſitum ſimul ſemino vel planto:vt orti arboris conſiti. Conſero rui.ertum.
Conſero manum.i.pugno.Papi.Conſeruitqꝫ manum:nec quem imploraret habe
bat.Inſero inſeui inſitum:in aliquo ſero.Et ramũ alteri arbori (vt ſic dicã) implan:
to.Uergil'.Inſere nunc Melibee pyros pone ordine vites.Inſero inſerui inſertũ:
id eſt immitto.Qui vult quibuſqꝫ foraminibus digituz inſerere: focaatum interim
extrahit. Deſero ſolum deſerui deſertum.i.relinquo.Terentiꝰ.Heu quo redactus
ſum oẽs noti atqꝫ amici,me deſerunt.Exero rui.ſertũ ſolũ emitto vel extẽdo.Perſiꝰ.
Digitum exere peccas.Plinius.Glottis auis prelõgã exerit linguã.Seneca tragi
cus.Exerit vultus rubicunda Phoebe.Exerto exertas idem.Diſſero rui.ertum.ſo:
lum:et in ſupino alterũ.ſ.perditur.i.enarro vel declaro:ediſſero idem.diſertus qui
bene diſſerit quicquid aĩo cõcipit.In euãg.Ediſſere nobis hãc parabolã.In ſacris

inſertus ꝓ inſitus aliq̄n mēdoſe legitur. ¶ Fero tuli latū a tulo obſoleto verbo hoc in ſequēti libro patebit. Furo cuius prima poſitio in vſu nō eſt: ptō ſupinoqꜫ apud Furo.
veteres caret: ⁊ ſignificat inſanio. Sedulius noue dixit. Nec minus ⁊ vani furuerit iuſſa tyrāni. q̄ p̄ma poſitio debeat eſſe furo nō vt Nebriſſen. vult per io furio cū ſit pticipiū furēs qz dicēdū foret furiēs: vt fodiēs faciēs ⁊c. Furio as. prime .i. ad inſa niā redigo. Hor. Que ſolet mr̄es furiare equarū. Ubi ptm̄ aut ſupinū nō habem⁹ capim⁹ a ſynonymo vt furo vel furio inſaniui anio dixi ⁊c.) preces in ntō rogatio Scabo in ſupino frictum ⁊c. Uerum hec minutula ſunt ⁊ p̄cepta parum digna.

So ui: tumqꜫ facit. Si ſumqꜫ faceſſo capeſſo: So.

Cum viſo. pinſo dat pinſuit indeqꜫ piſtum.

Uerbum deſinēs in ſo facit ſiui ⁊ ſitū: vt laceſſo laceſſiui laceſſitū penul. longa vt ſi Laceſſo.
milia .i. flero ⁊ incito aut ꝓuoco. Uer. Efficiam poſthac ne quēqꜫ voce laceſſas. pōt Arceſſo
etiam in ptō hr̄e laceſſi: vt multi dicūt. Arceſſo iui. itū .i. accuſo, teſte Diomede. nam Acceſſo
accuſare (inquit) maleficijs exercere. Accerſo iui. itū .i. co ad vocandū vel voco. Ho rat. Si melius q̄d habes accerſe: vel imperiū fer. Teren. Obſtetricē accerſo hoc ve Accerſio.
nit ab accio is ꝓ eodē p quartā accerſio is, dr̄ recte. Tacit⁹. Pauca prefat⁹ de ſua ſe Inceſſio
nectute. piſonā licinū accerſiri iubet. ¶ Inceſſo ui. tū .i. Accuſo vel impeto. ⁊ ama Faceſſo.
re irrideo ꝓuocoqꜫ. ¶ Tria ꝟba in ſo faciūt ſi ſum laceſſo faceſſi faceſſum .i. facio vl' eo ad faciēdū. Uer. Haud mora continuo matris p̄cepta faceſſit. Et diſcedo. Plaut. Si q̄s impudic⁹ eſt hinc faceſſas. Terē. Hec mulier hinc faceſſas. Et phibeo. Cic. in Uerrē. Ne innocenti piculū faceſſeris. Idem in eūdē. Quū audiuiſſet ei negociū Capeſſo.
faceſſitū. ergo faceſſo etiā hz iui. itū: vt capeſſo ... q̄d ſignificat capio: vel ad capiē dum eo apō diuū. Augu. ij. de ci. dei. Aeſchines quū adoleſcēs tragedias actitaſſet Uiſo.
rem publicā capeſſiuit. ¶ Uiſo viſi teſtib⁹ Diomede ⁊ Cariſio. ⁊ cū multis teſte Ale xādro viſum: lz ſintq̄ dicāt ſupino carere. Uiſo eo ad vidēdū: reuiſo inuiſo ꝓuiſo idē Tul. ad atticū. Reuiſe nos aliq̄n. Teren. Prouiſo quid agat Pāphilus. Pinſo pin Pinſo.
ſui piſtū .i. tundo: nam veteres vſu molarū carētes: frumētum piſtillis tundebant ⁊ terebāt vas cōcauū in quo frāgebant ipſum frumentum dicitur pila. nūc pinſo capi Piſtrinuz.
mus ꝓ panē facio. Et ꝓ eodē dr̄ pinſo as. per primā. Calphurni⁹. Dicitur ⁊ nigrū pinſare legumine panem. Piſtrinū locus vbi ſerui pinſebant maximo cum labore. Pomponius ptō vtitur dicēs. Neqꜫ mollis m... lui neqꜫ palmis pinſui. Supinū etiā Queſo.
eſt pinſitum. ⁊ pinſum: licet nō frequēs: vt piſtum. Colu. li. ij. Panicū pinſitū ⁊ euo luū furfure. Idē z. Pinſus dixit vt notauit Sulpi. Duo quoqꜫ participia facit, pin ſus ⁊ pinſurus. vn̄ pinſor ꝓ piſtor. Uarro. Nec pinſorē vllū noſſent niſi cū q̄ in piſtri no pinſeret farinā. hinc pinſito as. frequēta. Queſo nec ptm̄ nec ſupinum habet in vſu: vt ſequēti libro dicet. olim q̄ſiui q̄ſitū habuit. Sallu. in .j. hiſt. Curionē queſiui vt adoleſcentior ⁊ populi ſuffragijs: integer etati concederet Mamerti. To.

Xi xum dant plecto cum flecto nectere pecto. Plecto

Hecqꜫ xui duo dant. iui peto donat ⁊ itum. Plectrum Flecto.

¶ Uerbain to pauca ſunt. ideo nō datur gn̄alis regula: ſingula enumerantur ⁊ pri mo plecto facit plexi xum flecto. xi. xum. necto xi vel xui. nexum. Pecto xi. vel xui. xum. Peto iui. itum. Pecto olim etiā pectui fecit vnde pectitum pen. breui. Col. lib. xxi. Preparate ſint ⁊ pectite lane. Et alibi. Ueruz vbi tam pura diſcrimine pectite tellus. de alijs teſtimonia Liuius andronicus apud Priſcianū. Inſoluto plexi mu Uergili. .ij.
nere. Sal. in .j. hiſt. Nexuit cathene modo. Propertius. Et tibi qui noſtro nexiſti re enei. Nec
tia lecto Mecoenas in octauia. Pexui capillum nature muneribus gratuz. ¶ Ple pri⁹ iamiſ
cto: ideſt percutio: vel punio. Hora. Quicquid delirant reges plectūtur achiui. Ple ſam reſpe
ctrum inſtrumētum quo fides pulſant a citharoedis. plecto etiaz .i. flecto: hinc ple xi animuz
cta .i. macta perplexus intricatus ⁊ dubius peplexe, intricate obſcure. Teren. Per ve reflexi
ſin ſceleſta mecum perplexe loqui. Inuenitur aliquando habere in preterito ple xui. Hiero. lib. iudicum. Si ſeptem crines capitis mei licio, plexueris ⁊ hunc circū ligatum, terre fixeris: infirm⁹ ero. ¶ Flecto inclino voluo duco curuo moueo. vt fle cto genua: flecto arcū: ſupplice prece flectitur deus. Uergil. Flectere ſi nequeo ſupe ros acheronta mouebo. deflecto de aliquo flecto. reflecto iterum flecto. Inflecto val de flecto: circūflecto circūplico. Offlecto contra flecto. Plau. in rudēte. At ego hinc

offlectam nauem. flexilis. i. flexus: flexibilis flecti potens. ¶ Necto. i. ligo nexilis. i. nexus ligatus. hinc annecto connecto ꝛc. Pecto capillos oꝛno vel ſimpliciter oꝛno

Pecto. pexus a um. i. oꝛnatus. pulcher cultus elegās. vt Hoꝛ. Rides ſi foꝛte ſubucula pexe trita ſubeſt tunice. Impexus non pexus: vt impexa barba frequētatiuum eſt pexo as. Peto cupio oꝛo quero. vt peto a te pecuniā. Peto te lapide. id eſt pſequoꝛ. peto Romā. i. adeo. Compoſita penul. coꝛripiunt: vt appeto. i. cupio. Expeto: honeſte peto. Cōpeto ſimul peto: impeto inuado. Oppeto moꝛioꝛ. Repeto rurſus peto. ſuppeto ſufficio ꝛ conuenio vel reſpondeo. Plautus. non ſuppetunt dictis data.

Mitto facit miſi miſſum ſſ geminando ſupino.
Sꝫ meto geminans ſuit ꝛ ſum: vertoq; verti.
Et verſum: ſterto dat ſtertuit abſq; ſupino.

Mitto. ¶ Mitto dat miſi miſſum gemino ſſ in ſupino. meto facit meſſui meſſū geminovtro biq; ſſ. Verto dat verti ꝟſum ſterto ui ſine ſupino. Cato apud Priſc. In cāpo tyburti vbi hoꝛdeum demeſſui. Perſi. poſtꝗ̄ deſtertuit eſſe meonides q̄nt⁹ pauone ex pythagoꝛeo. ¶ Mitto ad aliquē do: vt mitto tibi vel ad te librū. Et omitto vl' depono. Hoꝛa. Mitte leues ſpes ꝛ certamina diuitiarum. Admitto ad me venire ſino. Paulus admittit neminē niſi doctum. Cōmitto cōmendo. Terē. Quē iupo ꝯmiſiſti ꝯtacio vt noli ꝯmittere vt merito ꝯrideăris. ꝛ pecco Ver. Quid me⁹ eneas i te ꝯmittere tm̄ Quid troes potuere? Et ꝯpono vl' ꝯiūgo. Cōmiſſū ꝯpoſitio vl' ꝯiūctio. Sūmitto. i. ſubdo. Sūmitto caput. i. obedio. Sūmiſſus hūilis. Loq̄tur voce ſummiſſa. i. nō alta. Omitto. i. dimitto. demitto. deoꝛſum mitto. de pꝛioꝛe. Hoꝛa. Quē ſua culpa p̄mit deceptꝰ omitte tueri. de altero idem. Demitto auriculas vtiniq̄ foꝛtis aſelli⁹. Meto ſegetes vel herbā ſeco amputo. Paulus. Qui parce ſeminat: parce ꝛ metet. accipit p

Verto. auferro. Hoꝛ. Quid vici ꝓſunt: aut hoꝛrea ſi metet oꝛc⁹ Grādia cū paruis nō exoꝛabi

Aduerto lis auro. Demeto pcn. breui. i. amputo. Ver. Demetiti enſe caput. Verto. i. muto et

Auerto voluo. hinc frequētatiuum ꝟſo. i. cōtinuo vel multū ꝟto equus verſat molā. Quid

Animad= verſas aio. i. q̄d cogitas. Aduerto ad aliq̄d. verto: aduerte mihi faciem. Et attendo.

uerto. Ver. Paucis (aduerte) docebo. Auerto aliquo verto. Auerte irā tuā a nobis. Aiaduerto. i. aim aduerto ꝛ noto ꝯſideroq;. Terē. Nūc quē rem vitio dēt aiaduertite. Itē aiaduerto. i. punio ꝛ (vt vulg⁹ loq̄tur) iuſtifico ſic actm̄ cū ꝑpōne in habet. Sene. Aiaduertit brut⁹ in liberos ſuos. Diuerto declino deuia. Diuerſoꝛiū hoſpiciū aut taberna meritoꝛia quo viatoꝛes diuertunt: diuerſoꝛ oꝛis qui diuertit. diuerſito as. i. diuerto deflecto diuerſoꝛ aris. idem. vel ꝯuerſoꝛ diuerticulum. i. diuerſoꝛium aut

Inuerto. ſemita ad quā a regia via ſiue militari diuertimus. Etiā ſignificat aufugiū: vt pene victi q̄rūt diuerticula. diuoꝛtiū. i. ſepatio. Cice. in. ii. epi. ad Celſū. Eſt diuiſus aq̄rū diuoꝛtijs: ꝓpꝛie aūt eſt ſepatio viri ꝛ vxoꝛis. Euoꝛto ꝛ ſubuerto. i. deſtruo. Inuerto in ꝯtrariū verto: vt veſtē aut pellē ſeu etiā ꝟba ꝑpoſtere ꝓnūcio: vt lauo vola. Inuertit melotā. i. pellē ouinā. hi Recrt de pelle: oīe adagiū eſt apō nſates. Interuerto callide ſurripio qꝺ plerūq; fit quū rē ꝯmodatā aut creditā dolo ne dño reſtituatur efficimus. Plau. in aſina. Hē iſthoc ago quō argētū interuertā. Reuerto aut po

Reuerto ti⁹ deponētaliter reuertoꝛ impfō tn̄ reuerti meli⁹. i. redeo Tul. in phili. Victoꝛ quum

Sterto. legiōibus reuertiſti. Titus Liui⁹. Sub idem tp̄s legati ac regib⁹ Romā reuertere

※ Perſius Obuerto cōtra verto. Preteruerto vel oꝛ. i. ꝑuenio aut ꝑcurro. Cat. Flammea ꝑuer

Stertim⁹ tit celeris veſtigia ceruę. Verg. volucremq; fuga p̄uertit hebrū. Eſt aūt hebr⁹ thra=

indomitū cie fluui⁹. Veteres voꝛto ꝓ ꝟto dicebāt vt voſter ꝓ veſter. Ter. Dū bene voꝛtāt: hic

qꝺ deſpu= voꝛtex aquarū cōuolutio ꝛ ꝓfunditas. ¶ Sterto. i. doꝛmio ꝛ ſonum altum doꝛmiēdo

mare faler emitto. Perſi. Mane piger ſtertis: ſurge inquit auaritia. Terē. Homo fatuus eſt: in

nū ſufficit ſulſus tard⁹: ſtertit noctes ꝛ dies. Deſterto euigilo. Perſius. Coꝛ iubet hoc. Enni.

ſat quinta poſtꝗ̄ deſtertuit eſſe Meonides quintus pauone ex pythagoꝛeo.

dum linea **Neutrum ſiſto nihil dabit: actiuum ſtetit edet.**

tangit vm= **Deinde ſtatum foꝛmat nobis eſt Gellius authoꝛ.**

bra. ¶ Siſto in eutri ge. i. ſto: caret ꝓpꝛio p̄tō atq; ſupino pōt tn̄ vtrūq; ſumere a ſto ſiſto ſteti ſtatū ꝛ cōpoſita a ſiſto capiēt vtrūq; a cōpoſitis a ſto vt cōſiſto cōſtiti cōſtitū ſic reſiſto obſiſto aſſiſto abſiſto circūſiſto ꝑſiſto deſiſto ꝛc. que eādem ſignificationē hn̄t

Siſto. cum a ſto compoſitis. ¶ Siſto actiuum habet ſtiti in p̄terito ꝛ ſtatum in ſupino ex ſnīa Gellij: ſed Priſc. nihil hr̄e dixerit. Verba Gellij ex lib. ſecundo noctium attica

num hec ſunt in libro vetere M.Catonis qui inſcribit̃ cõtra tyberiũ:ſcriptũ q̃dẽ ſic
erat.Quid ſi vadimoniũ capite obuoluto ſtitiſſes.recte ille ſitiſſes ſcripſit ſ; q̃. falſi
et audaces emẽdatores e ſcripto per libros: ſtitiſſes fecerũt tanq̃ ſtitiſſes vanũ ⁊ ni
hili ꝟbũ eſſet q̃n potiꝰ ipſi nequã ⁊ nihili ſunt q̃ ignorãt ſtetiſſes dictum a Catone
q̃ſi ſiſteret vadimoniũ non ſtaret.hec ille.hinc ſupinũ fit ſtatum vt ſtator q̃ ſiſtit ali
quem ꝑtori aut dño ſuo.nã ſiſto actiuũ ſignificat ſtare facio:vñ ſiſte lachrimas.i.no
li flere.Uerg.Siſte gradũ.teq; aſpectu ne ſubtrahe nr̃o.Pli.Lactuca ſylueſtris ſan
guinẽ ſiſtit.Et preſento.in euãg.Ut ſiſterent cũ dño.Stator ergo q̃ ſiſtit aliquẽ dño
q̃uis alij ſtatiõe crebra dici velint.Cic.in.ij.lib.epi.fa.Lr̃as a te mihi ſtator tuus
reddidit tharſi.capit̃ ꝑ ſatellite etiã ⁊ apparitore q̃ reos in ius:vel in carcerẽ ducit
q: ſiſtit eos ꝑtori ⁊c.Aliq̃n ſiſto a ſtatuo capit̃ preteritũ ſtatuit.Plau.in bacchi.Ne
uem exẽplo ſtatuimus.i.ſtitimꝰ.Scordenſis ⁊ Calepinꝰ negant ſiſto in ſupino hr̃e
ſtatum:q: cum ſtator dr̃ Juppiter a ſto eſt inquiũt:ſed friuole ꝓbat vterq; dictũ ſuũ
Juppiter ſtator dr̃ a ſiſto q: ſtitit.i.ſtare fecit romanos in fugam a ſamnitibus ꝟſos
nec illud aliq̃d ꝓbat q̃ a ſiſto cõpoſita hñt ſenſum ꝟbi ſto:nam ſiſto cõpoſita nulla
hñt niſi in neutrali ſignificatione:nec q: ſiſto ſtiti facit:oportuit ſupinũ eſſe ſtitum ſi
vllum foret:nõ ſtatũ:nõ magis q̃ a ſero ſeui ſatũ oporteat eſſe nõ ſatum.multoplu
ra adducit Calepinus vt Vallã improbet:ſolutu nõ adeo difficilia:quibus ſuperſe
deo.concluit mihi cum Valla Anto.Nebriſ.ipſe Calepinus ſibi nõ cõſtat,nam in di
ctione ſiſto negat quod in dictione ſtator poſtea affirmat.

Statór. (margin, beside "quem ꝑtori aut dño")

Juppiter ſtator. (margin)

Dat viuo xi ctum.Soluo ui format et vtum

At voluo.calui caluo facit abſq; ſupino.

¶ Quatuor ſunt ꝟba in uo ſyllabã deſinẽtia:quoꝝ,viuo facit vixi victuꝫ.ſoluo ſolui Uiuo.
ſolutum:voluo volui volutũ.caluo calui ſine ſupino.olim annumerabat̃ cauo caui
cautum.nunc caueo dr̃.¶ Uiuo.i.vitã ago.Perſiꝰ.Uiue memor leti fugit hora [illegible]
quod loquor.inde eſt victus quo viuimus.victito.i.viuo aut veſcor.barbari victitãt
lacte.reuiuiſco rurſus viuo.Cõuiuo conuerſor.Senec.Ji crebri tibi auaritia q̃diu Soluo.
auaro cõuixeris.Cõuiuor.i.cõuiuiũ facio.¶ Soluo qđ ligatũ erat nõ ligatũ facio ⁊
modo.Plau.in amphi.Noctu ac ſoluta eſt nauis nr̃a ex portu perſico.itaq; ſoluo ali
quãdo capitur pro abnauigo.Philel.At triduũ vſq; hinc ſoluere decreui.Capitur
etiam pro debitũ reddere q: debitor obligatur creditori.Cice.in verrẽ:Pro quo fru
mento pecunia ſoluta non eſt.Jtẽ ſoluo.i.ſatiſfacio.Teren.in adel.Neq; tu verbis
vnq̃ ſolues qđ mihi re maleſeceris.Et dimitto liberoq;.Uerg.Soluite corda metu
teucri.hin ſolutus riſus.i.magnus.a curis liber.Soluo fidẽ:id eſt nõ ſeruo.abſol
uo reſoluo exoluo diſſoluo.i.ſoluo.diſſolutus.i.vagus immodeſtus.perſoluo quic
quid debeo ſoluo.¶ Uoluo.i.verto.vventelen.Teren.Satis diu iam hoc ſaxũ vol
uo hoc preteritũ eſt diſſillabũ volui a volo triſſyllabũ voluto.multũ ſepeq; voluo. Uoluo.
Uerg.Talia flãmato ſecũ dea corde volutat.Uolutabrũ locus lutoſus in quo porci
volutantur.Jnuoluo implico.inuolucrũ inuolutio.aduoluo ad aliq̃d voluo.deuol volutabrũ
uo deorſum voluo.Cõuoluolus ꝟmis ſe cõuoluẽs in folio arboris aut vitis.Caluo Caluo.
i.decipio fruſtror.paſſiuũ eſt caluor.eris.Pacuuius.Sẽtio te pater vocis caluitũ ſili ✳ Sallu.
tudine.Dicit̃ etiã deponẽtaliter caluor eris.Plau.in caſi.Nã vbi domi ſola ſuꝫ ſo Cõtra ille
lor manus caluit̃.i.decipit.ſupinũ foret caluitũ.ſed nõ eſt in vſu.a caluo fit calũnia calui ratꝰ
i.vexatio alicuius a litibus per fraudẽ ⁊ fruſtrationẽ.ſcuringhe.Atq; etiã falſa ac caluere eſt
cuſatio.caluo as.prime.i.caluum facio,calueo caluus ſum,caluesco ſio caluus. caluũ eſſe
ponit̃ etiã
Nexo xui xum vult.Texo xuit indeq; textum. ꝑ decipio
¶ Jn xo tertie ꝟba duo ſunt:nexo nexui nexũ.i.necto.Andronicꝰ per ꝑmã inexabat cuiꝰ paſ
dixit teſte Priſcia.Texo texui textũ.i.telã ſtruo.Teren.in heau.Texentẽ telã ſtu ſiuũ eſt cal
dioſe ipſam offendimus.Ponit̃ etiã pro cõponere facere fabricare ſcribere collige uor fru
re,vt hyſtorias tabellas ⁊ huiuſmodi.hinc textilis textile qđ texendo fit.vt textilis ſtror.
corona.textilis veſtis.hinc textor textrix textura ⁊c.textũ.i.compoſitio ⁊ formatio. Nexo.
Uerg.Et clypei nõ enarrabile textũ.vl textus us.ui.vulgꝰ capit̃ ꝓ ꝑncipali ſcriptu Texo.
ra q̃ nõ eſt interꝑtatio vel gloſſa:verũ nõ ſatis recte.vt Merula bñ ſenſit.hoc aũt or Textus.
nate dr̃ lr̃a.Attexo appono.ad aliq̃d texo.contexo cõpono cõiungo,detexo textũ de
ſtruo vel diſſoluo:aliquãdo ſignificat valde texo.retexo iterũ texo ⁊ reformo.Ouid.
Luna quater plenuꝫ tenuata retexuit orbem.Et textum diſſoluo,Tulli.Jtaq; iam

retexo orōnē meā. pretexo ante texo ⁊ abſcōdo vel tego. Uer. Cōiugiū vocat hoc pretexit noīe culpā. pretextus ꝑtextus ꝑtextui. i. excuſatio vel ficta cā. Pretexta veſtis nobilium puerorum erat cui purpura erat pretexta. Intexo in aliquo texo.

Quarta coniugatio.

Ui quarta facit. ui ſemper vertitur in tum.

Uerbū quarte ꝯiugationis facit in ꝑterito iui ⁊ i ſupino itum vt eo iui itum. queo quiui quitū. audio diui ditū. ſcio ſciui ſcitū. cio ciui citū reſcio reſciui reſcitum. i. percipio. Plau. Quid futurū eſt quū iſſenex hoc reſciverit. reciſco idem. Scio ſcientiam habeo. Cōſcio de me ſcio ⁊ proprie malum. Hora. Hic murus aheneus eſto. Nil cōſcire ſibi: nulla paleſcere culpa. cōſcientia. i. ſui ſciētia. Item ſcio. i. ſtatuo ſcitū ſtatutū. vñ plebiſcitū. Cio. i. voco. vide in cieo. Crocio vocifero vt coruus. crocitus vox coruina. crocitare frequenter crocire. Glocio ſono vt gallina quādo incubat ouis. Ferocio fio ferox ⁊ animoſus. vino ferociūt hoīes. faſtidio cōtemno. Linio. i. lino. Compedio ligo pedes. Polio orno redimo orno. Laſciuio petulās ſum. ſopio dormire facio. Garrio multa et incepta loquor. aues garriūt. i. cātillāt. Sarrio purgo. Abortio. i. facio abortū. In iob. Bos eorū nō abortiuit. ſic ſuperbio/mugio/munio/mollio/bullio/lippio/grūnio/balbutio ⁊c. Solum duo hic in eo deſinūt. ſ. eo ⁊ queo: cetera in io terminant. Solum hec duo corrip. pe. ſupini. eo ⁊ queo cum ſuis vt reditū aditū ⁊c. Ambitus tamē participiū, producit penultimā quam ambitus nomē ſolū corripit. Futurū indicatiui hic deſinit in am: vt audiam eam queā: hec tñ duo recti⁹ in bo terminant: vt ibo quibo apd veteres in ibo ⁊ ibor plura deſinebāt: q̄ nō vſurpabimus nūc niſi. parce ſi comice velimus: dialogū: aut comoediolā ⁊c. ſcribere. Terē. Iam ſcibo idem. Hic ego virū opperibor. Hiero. i byblijs. Imprudentes odibūt ſciētiā. idem. Partibor ⁊ mentibor ⁊ plura dixit. Et Senec. ij. de bñfi. Nullā iniet grām dixit: ornatius eſt inibit. Eo. i. vado hinc iter. abeo recedo: adeo accedo. coeo ſimul eo: vel conuenio. Obeo circūeo ⁊ pergo. vt obeo munus meum. i. facio officiū meum. Obeo mortē. i. morior. obitus mors. Pereo perdor morior. Plau. Ego illū perijſſe dico cui perijt pudor. Prodeo procedo Teren. Dromo pulſitat: anus quedā ꝓdijt: ⁊ aperuit oſtium. Subeo ſub aliquid eo et in mētem venio. Uerg. Subijt chari genitoris imago. i. cogitaui de prē meo. Hic etiam ſunt tranſeo redeo ineo ꝑterea exeo ⁊c. Ambio circūeo. vt lupus ambit ouile. Oui. Iuſſit ⁊ ambite circūdare littora terre. etiā ſignificat honores ambiendo hoīes et rogando petere. In lib. mac. Iaſon ambibat ſummum ſacerdotiū. Hinc ambitio affectatio honorum. ambitus penul. breui. idem Luca. Ambitus ⁊ luxus ⁊ opū metuēda facultas. hoc etiā circuitū ſignificat. Queo poſſum: nequeo nō poſſum. Quedā credunt in hac cōiugatione carere vel ꝑterito vel ſupino nec carēt. vt obedio iui. itū. i. obtempero. Pli. lib. xvij. natu. hiſt. Ramo olee q̄ maxime ſequaci atq̄ obedituro. Seuio iui. itum. i. traſcor vel crudelitatē exerceo. deſeuio valde ſeuio. cōſeuio ſimul ſeuio. obſeuio cōtraſeuio. Plau. in epi. Tu is es qui per voluptatē in mea erumpna obſeuiſti grauiter. Suet. in Nerone. Per ſex dies totidemq̄ noctes ea ſede ſeuitum eſt. Tacitus. Atrocius in vrbe ſeuitū. Sitio ſitim habeo. Iuſtin. Satiare ſanguine quem ſitiſti. Legi ſititor a ſupino ſititū in Apule. li. j. de aſi. Sititor nouitatis. Phocas dixit carere preterito qd̄ ex iuſtini verbis falſum eſſe liquet. Ferio. i. percutio ferui ferituz. Utrūq̄ perraro. Seruius feriturū dixit in ſeptimū enei. Quem imitatus Petrarcha i. vij. aphrice ait. Pax populis ducibuſq̄ placet fedusq̄ feritū. Bap. Mantua. ꝑterito vtitur. Glans inita manum ferijt: mox altera tergum. apud veteres tamē neutrū a ferio repperi. nec tamen hi authores penitus ſpernēdi ſunt. Refero repercutio. Plau. in aſi. Patitor idem. ego te referiam.

Vergil. Nā tñ anna nouiſſ texere ſuſnera facrif germanaz credit.

Reſcio. Scio.

Crocio. Glocio. Ferocio. Sarrio.

Eo.

Queo. Obeo Senio.

Sitio. Sititor. Ferio.

Prodeo pgredior in lucē venio vel q̄ſi porro eo. Apul. Tū veto ex occulto pdeunt aliqui

Singultit vult ſingultum: ſepelire ſepultum.

Ueneo dat. venum. veni ventum venio vult.

Excipiūtur a regula quedā. primo tria ꝯtra rlam facientia ꝑteritū. ⁊ cōtra regulā ſupinum: vt ſingultio ſingultiui ſingultū. ſepelio ſepeliui ſepultū. Ueneo venijui vel venij venū. at venio facit veni vētū. Singultio grauiter tuſſio ⁊ ſingultū emitto. vt faciunt feſſi ⁊ infrigidati. hinc ſingultim aduerbium. i. ſingultiendo. Hora. Ut vē ni coram ſingultim pauca locutus. Singultim loqui. i. cum interuallo. et frequen-

ū interruptione vt verecūdi ⁊ timidi loqui ſolent. Singulto as.ſingultum emitto Sta.Semineces pueri trepidas in limine vite Singultāt auras. Et frequenter ſin=gultio. Sepelio.i.defunctū condo vbiuis:humi aut in terra.ſepultus inſepultus vt humatus inhumatus.Cato dixit Mortuus ſepelit⁹ eſt:vt auditus. Lex.xij.tabul. apud Quinti.Qui in calamitate parentes deſeruerit inſepult⁹ abijciatur. Ueneo.i.vēdor quaſi venū eo ſupinū multi grāmatici dicūt eſſe venū a quo tñ nullū format participium. In euang. Duo paſſeres aſſe veneunt. Uenio notum eſt olim ꝑ tertiā venio is.dicebāt authore Marcel.compoſita corripiūt ſyllabā ve in pñti:ſed in ptō producunt:vt aduenio.i. ad aliquē venio.hinc aduētus.aduēto as.i. veniēdo ꝓpinquo Cōuenio in vnū locū venio .cōuent⁹ cōgregatio hominū:cōuēticulū idē. Et pactū facio vel conſtituo.hinc cōuentū ⁊cōuentio.i.pactū.oportet te ſtare cōuētis.i. ſeruare pacta. Et congruo. Terē. Hec fratri mecū nō cōuenit. Iuue. Seuis inter ſe cōuenit vrſis.i.ſeui vrſi inter ſe cōcordes ſunt.Cum actō ſignificat alloqui. Teren. Egomet cōueniā eum. Interuenio inter aliquos venio. Terē. Interuenit hō de improuiſo. Et rogo:vt interueni ꝑ clero. Preuenio anteuenio:vt preuenisti me:deuenio deorſum venio. Reuenio redeo .Euenio accido. Uerg. Non hec ſine numine diuum Eueniūt.euēt⁹.i.caſus. Obuenio.i.contingo. Prouenio ꝓcedo. Ex arbore bona boni fructus ꝓueniūt.hinc ꝓuētus. Pli. Magnū ꝓuentū poetarū ann⁹ hic attulit. Circūuenio.i.circundo:vt hoſtes circūuenerūt nr̄os. Et decipio. Apl'us.ne quis circūueniat in negocio fratrē ſuū.venimus in pñti.penultimā producit quā in preterito corripit .ſubueni penul.longa in preterito:breui autem in imperatiuo.

*Singultire a gallina dicitur cum voce illā ſingulti en ſiſtem poſt fetū e mittit.

Uenū ſupinum nunq̄ reperitur: niſi cōiunctū aut cōpoſitum cū hoc verbo do das di cim⁹ q̄ venundo: author Nebreſſenſis.

*Circunuenio: venimus in pñti et ptō

Pone amicit per ui per ctum dat vincio xi ctum.

Sancio iungantur:quod ⁊ iui format ⁊ itum.

¶ Amicio facit amicui ⁊ amictū teſte Diomede. Brutus in laudatiōe App. claudij Toga ꝑtexta amicuit. Actius etiā amixit ꝓtulit inuētū eſt q̄ȝ amicui vt audiui ⁊ ſignificat veſtio. Amict⁹.i.veſtit⁹:amiculū veſtimentū. Plau. Amiculū hoc ſuſtolle ¶ Uincio vinxi vinctū:ſanxio ſanxi ſanctū:aliq̄n etiā ſanciui ſancitū :vt forſan vinciui vincitū. Uincio.i.ligo:vinculū ligamētū:deuincio obligo vel cōiugo. Tul. Sanguinis cōiunctio deuincit hoīes charitate:reuincio.i.vincio. Sācio.i.firmo:⁊ ꝓprie effuſo ſanguine per hoſtie immolationē. Luc. Romanas ſancire volūt hoc ſanguine leges. Pōponi⁹ ſcēs. Sācierat ius vtile ciuitati :ꝑ ſanciuerat ꝑ ſyncopā. Luc. Sācitum q̄nquidē extat. Ponitur pro ſacro as. Hinc ſanctus ſanctitas ſantimonia ⁊c.

Amicio

Uincio.

Sancio

Haurit ſi ſtum dat.pſi ptum dat ſepio.ſaltum.

Et ſalui ſalio proles formatur in ultum:

Dat pſi pſum cambit:legi hec quandoq̄ȝ per iui.

¶ Haurio hauſi hauſtum.i.humore excipio:extraho.hauſtū vas in quo haurit̄ ⁊ ponit̄ ſepe ſimpl'r ꝓ accipio ⁊ audio. Uerg.iiij.enei. Uoceſq̄ȝ his aurib⁹ hauſi. Et aſpicio. Idē. Hauſit celū mēteq̄ȝ recipit. Et vulnero. Idē. Latus hauſit:apertū hauſaio.i.intellexi. Exhaurio euacuo:vt diutinū bellū exhauſit erariū: ſupinū inuenit̄ ſine h hauſum. Uerg.iiij.ene. Spero equidem medijs ſi q̄d pia numina poſſuȝ Supplicia hauſurū ſcopulis:⁊ noīe Dido ſepe vocaturū. Lectū eſt ēt hauriui itū. Uar. ad Cic. Quū idē q̄ȝ haurierit ꝑ hauriuerit. Apul.ij.met. Lagena facilis hauſitu. idem in.iiij. Haurito pluſculo vncto corpis mei mēbris pfricui .idē.in.iij. Rorē rigētem hauritū iſta ꝯfeſtim deſerta; vrnula .Hauſto as.frequētatiuū eſt hauſtus forbitio vel hauſio. Oui. Bacchi tibi ſummus hauſius. Idē.hauſt⁹ aq̄ mihi nectar erit. ¶ Sepio pſi ptum.i.obſtruo ⁊ circundo. Uerg. At ven⁹ oſcuro gradientes aere ſepſit. Hiero .ēt ſepiui vt audiuit fecit dicēs. Eſa.ca.v. Sepiuit eā ⁊ lapides ex ca ¶ Salio ſalui ſaltū. Oui.in.j.faſt. Per flāmas ſaluiſſe pecus ſaluiſſe colonos.hȝ ēt ſaliui vt audiui, nō tñ ſalitū. Papi.lib.j.the. Excuſſi ſalierūt cuſpide dentes .i.ſaluerunt .ideȝ.j.ſyl. Quāto ſalierūt pectora voto. Uar.in.iij.geor. Mollibus in pratis vnctos ſalicre ꝑ vtres.i.ſaliuere : Cōpoſita mutauerūt a in i breuē:vt inſilio inſilui vel inſiliui ſꝑ inſultū:ſic cetera. Inſilio in aliq̄d ſalio. Luc.in.iiij.inſiluit ſolo nocituros pōdere puppi:aſſilio ad aliq̄d ſalto exilio ex aliquo ſalio. Luc. Semie depoſito a te ſeges exilit aruis:deſilio deorſum ſalio. Uerg. Portis regina ſub ipſis deſiluit

Haurio

Sepio.

Salio.

Proſilio, ꝓcurro ⁊ ꝓdeo. Vergi. v. ene. Haud mora ꝓſiluere oēs. Reſilio rurſum vel retro ſalio. vt. pila reſilit: ꝓſilio ante ſalio. ꝓſultor: chorec ductor. Trāſilio vltra ſalio hinc inſulto aſſulto exulto deſulto reſulto ⁊c. frequētatiua. Cambio iui itū vel campſi pſū. i. mutuo pecuniā: hinc cāpſor. i. nūmularius. Apule ꝓ magia. Opas tuas cū vicinis cābias. Cāpſi ptm ponit Cariſi⁹ teſte Priſc. Cāpſo as frequētatiuū apud Enniū. Bebelli⁹ cēſet cābio voculā eſſe ſordidā. Cābiū vere penitus eſt barbarum

Cambio

Sentio ſi ſum vult vt raucio. Fulcio ſi tum.

Et ſarcit facit per ui mittatur ⁊ ertum

Ex pario natum: ri comperit ⁊ reperit vult.

Cicer. ii. de orat. Eſopū irrauſerit. Explodi. ſentio.

Raucio

Fulcio.

¶ Sentio ſenſi ſenſum: raucio rauſi rauſum. Lucilius. Rauſuro tragicus q̄ carmīa perdit oreſte. Fulcio fulſi fulſum. Oui. in epi. deianire. Hercule ſuppoſito ſydera fulſit atlas. Phocas dicit hēc fulxi. Sarcio ſarci ſartū. Compoſita a pario q̄ mutauerit a in e breuē faciūt in ptō ui per duas ſyllabas ⁊ in ſupino ertū: vt aperio ui. ertum. ſic opio at duo hñt ri ⁊ ertum. Comperio eri. cōpertū. repio reperi vel repperi repertum. ¶ Sentio aliquo ſenſu pcipio ponit̄ ꝓ intelligo. Teru. ſentio quā ꝯtra moueat pellacta lite. Et iudico vel opinor. Perſius de ioue qd ſentis: aſſentio vel deponentaliter aſſentior. i. ꝯcedo ⁊ eadē opinor: ꝯſentio idē hinc cōſenſus ⁊ aſſenſus noia diſſētio aliter ſentio ꝓſentio ꝓuideo: ꝓſentiſco idē. ¶ Raucio. i. raucus ſum irraucio idē, dr etiā ꝓ ſcdaʒ rauceo irrauceo: ⁊ rauceſco. Cice. in. ii. de orato. Aeſopū quoqʒ ſi paulum irrauerit explodi: ſic eſt in li. meo. Priſ. legit irrauſerit: ⁊ vtrūqʒ latine dr. Fulcio. i. ſuſtineo munio fortifico. Iuue. Nos vrbē colim⁹ tenu' tibicine fultam. fultura ſuſtentatio. Pli. Vt eximātur trabes ſine, futuris ac reponātur. Fulcrū qđ vulg⁹ vocat barbare lecticā: q̄ lectica lectus ē. nō ſpōda, dictū q̄ fulcit thoros. Ver. Fulgēt genialib⁹ altis aurea fulcra thoris ſuffulcio. i. ſubtus fulcio. Var. Vt maiorib⁹ pticis ſuffulte vites auras nō ptimeſcāt. ¶ Sarcio integrū facio: hic ſartores q̄ veſtes ſarciūt. Et ſartatecta opa publica qua locant̄ vt integra ꝓſtētur. Et ſarte integre: ⁊ ſarcire cōponere ꝓprie eſt veſtes ꝯſuere ⁊ dānū ſoluere. Pacuui. Tu dāni nři cauſa fuiſti tu nobis ſarcito vt debes: ſarcino, as. idem: reſarcio inſtauro: ſunt qui dicant ſarcio etiam hēc ſarciui ſarcitū. ¶ Farcio. i. ſaturo vel repleo. ſagino pingue facio Compoſita mutāt a in e vt cōfercio refercio differcio offercio infercio: offertiſſim⁹. pinguiſſimus, Plau. Sine ſacris hereditatē ſum adeptus offertiſſimā. Peru. iuuat infercire crumenis turpe lucrum. Farcimē inteſtinū varie ⁊ minutim cōciſa carne refertū: fartores qui farcimina farciūt fartilia q̄bus implent̄ ea q̄ coquant̄: fartū eſt ea qua qđ farcit̄: fartura idē: vel eſt act⁹ moduſve farciēdi. ¶ Aperio reſero olī fecit aperiui vt audiui teſte. Phoca. Operio tego. Cooperio: adoperio: idē operculū et operimētū. i. tegmē. Opperior gemino pp deponēs. i. expecto. Comperio inuenio. Reperio caſu inuenio. Oui. Tu nō inuēta reperta es: ponit̄ etiā ſimplr ꝓ inuenio.

Sarcio

Farcio.

De cōpoſitis farcio

Offertiſſimus.

Cice. ii. thuſcu. cuius verbis oīa referſerunt.

Fartores

Aperio

Operio.

Aio preterito caret et meditantia verba.

Parturio: eſurio: cum nupturio volo tolli.

Aio ptim̄ a verbo dico iauthor Nebriſſenſis mutuatur.

De verbis meditatiue forme.

Martia Illaʒ quā fecit eſurionem.

¶ Aio caret ptō. teſtib⁹ grāmaticis: tamē diuus Auguſtinus aiſti dixit: ⁊ aio quarte eē teſtibus Priſciano ⁊ Probo: q̄ imperatiuus eſt ai: ⁊ Actius aibant ꝓ aiebāt dixit: quod in quarta fieri ſolet. Ais tamē inuenit̄ ſcdam corripere: vt in ſignificatōia verbaui aio. i. dico. Verba meditatiue forme carent ptō ⁊ ꝓinde ſupino. vt dicturio. i. cupio dicere. eſurio tñ eſuriui facit ⁊ pturio pturiui: nupturio qʒ nupturiui. Apulei. Sine vlla vnq̄ mala gr̄aʒ olim nupturiſſe ꝓ nupturiuiſſe ſupinū videt̄ eē eſuritum: vnde eſuritio eſuritionis. In euangelico. Eſuriui ⁊ dediſtis mihi mādūcare,

¶ Deponentium preterita ac Supina.

Ex or finitis actiuam fingito vocem

Ut potior potio formabitur inde potitum.

¶ Verbū deponēs ac etiā cō eſt facit ſupinū ex ficto in oī vbo ꝑ remotionē r lr̄e vt potior deme r fit potio is. ire. hoc. hēt potiui potitū: ergo potior in ſupio hʒ potitum. deinde ex participio preteriti tpis cū verbo ſum vel fu

amus preteritū potit⁹ ſum vel fui.ſic ꝯſiderabis in lector vereor oſculor iraſcor na=
ſcor fungor cōplector amplector opperior experior ⁊c.q̄ regulariter faciūt letatū ve
ritum oſculatū iratū natū functū ꝯplexū amplexū oppertū exptū ,⁊c.q: actiua forēt
leto vereo oſculo cōplecto que facerēt vt plecto:opprio exprio:que facerēt vt aperio.
operio:ſic aſſentior aſſenſum vt aſſentio:patior paſſum:nam paſſio faceret paſſi paſ
ſum vt quaſſio quaſſi quaſſum.ſic paſſiua.vt amor legor faciūt amatum lectum:q:
ſic faciūt actiua amo lego:Declarabo nōnulla regule exempla.Abominor.i.ſperno
quaſi malum omen repello.¶Glorior.i.letor ⁊ gloriam habeo.Inſidior pono inſi abominor.
dias.Diabolus inſidiat̄ nobis.Allucinor.i.erro.Concionor.i.loquor ꝯcioni ⁊ p̄dico Glorior.
Digladior.i.gladio pugno.machinor excogito,vel callide facio.Nugor.i.mentior Inſidior.
plau.Non mihi nugari potes.Precor rogo.Speculor ꝯſidero.Teſtor teſtis ſum ⁊ hallucinor
in teſtem accipio.vt teſtor deum ⁊ facio teſtamentū.Inteſtatus nō teſtatus qui nō Cōcionor.
fecit teſtamētum.Deteſtor execror ⁊ odio habeo.Salomō.Arrogantiā ⁊ ſuperbiā Digladior
et os belingue deteſtor:apud iuriſcōſultos pro denuncio abſenti capitur.Proteſtor Nugor,
aperte teſtor:obteſtor valde oro ⁊ imploro.¶Uador.i.vadibus aut ſponſoribus ob Teſtor.
ligo vel detineo.quod vulgus arreſtare dicit.Plau.Uadatur hic me.Idem.Ubi tu machinor.
es qui cōuadatus es me venereis vadimonijs.¶Uerecundor verecundiam habeo Uador.
plau.verecūdari neminē apud mēſam decet.Tergiuerſor tergum verto aut fugio Uerecūdor
aut cedo.¶Suffragor iuuo et cōſentio.Refragor reſiſto contradico.Rixor.i.inqui Tergiuer=
ro.Rixor.i.litigo.Argumentor et rōcinor.i.rōne probo.Piſcor piſces capio.Uenor ſor.
feras capio.Plau.Stultitia eſt venatum ducere inuitos canes.Et capto vel acqui
rere ſtudeo.Hora.Non ego ventoſe plebis ſuffragia venor:Mutuor mutuum acci= Suffragor
pio.Pſal.Mutuabitur peccator et non ſoluet. Obſono obſonia.i.cibos emo.dicitur Rixor.
etiam obſono.Etem̄ plurima deponētia olim actiuā vocē habebāt:vt iurgo mino Uenor.
modulo adulo tuto/⁊c.a Neſtore ⁊ pluribus declarata.Metor pono vel cōſtituo vn Obſonor
de caſtra metor. Adminiculor auxilior.opitulor.i.ſubuenio.aduerſor.i.ſperno ad=
uerſor.i.cōtrarius ſum:non dices cōtrarior/arbitror/⁊ opinor.i.puto/cenſeo.Inimi
cor aris.i.inimicitias gero,vtitur hoc deponente.Quintus Cicero in petitione cō= Metor.
ſulatus ne putes cum Bebelio eſſe barbarū.Inimico as.inimicū facio.Hora.Et mi Inimicor.
feras inimicat vrbes.Imitor/facta ac dicta ſequor idō nō dices/I preimitabor: ſed
ſequar.¶Imaginor.i.cogito.Quinti.in.xij.Et tantū oratorē imaginatur ac fingit. Imitor.
Apul.Peſtiferos imaginaris amplexus.Preſtolor.i.expecto.Letor letus ſum.hec
et multo plura ſunt prime cōiugationis¶Exempla ſecunde cōiugationis perpau Imaginor
ca ſunt:vt vereor.i.timeo.Plinius.Multi famam:pauci cōſcientiam verentur.reue
reo:honoro.hinc reuerentia ⁊ reuerēdus.Sillius lib.vij.Tanta adeo quum res tre
pide reuerētia diuum naſcitur ⁊ rare ſumant felicibus are:Subuereor paulum ve
reor.Mereor patebit in ſequēti libro.Liceor prebeo pecuniam pro re emenda.poni Uereor.
tur pro eſtimo.Licitor licitaris idem.Plautus.Liceo pro liceor dixit.Quiqui lice=
bunt.preſenti pecunia.Polliceor pollicitus ſum:id eſt promitto.
¶Tertie cōiugationis etiam pauca ſunt verba regulam ſeruātia.vt iraſcor habeo
iram.Subiraſcor paulum iraſcor.Obiraſcor cōtrairaſcor.Liui.libr.j.Fortune vt ſit Liceo.
ob irati cultum reliquerāt deum.a ſupino iratū nō fit iratur⁹ ſed tanq̄ ab iraſcitu
iraſciturus:vt a naſcor natum:nō naturus:ſed tanq̄ ab naſcitum naſciturus. ita
multi dicunt non omnino recte:quia Seneca lib.iij.de ira dixit.Fugeret itaq̄ om
nes debebit quos iraturos iracundia ſciet.Naſcor autem Phocas participio futu
ro ait carere.Naſcor:id eſt orior:in mundo venio.Agnaſcor ad aliquid naſcor.hinc Obiraſcor
agnatus propinqui ſanguine.Et agnata partes corporis ſuperflue.Cognaſcor cum ali
qua naſcor.vnde cognatus ⁊ cognatio.Innaſcor in aliquo naſcor.vt hoc innatum
eſt illi.Renaſcor rurſus naſcor. ¶Fungor.i.vtor/ago ⁊ officium habeo.fungor Naſcor.
officio boni viri:id eſt ago quod virum bonum decet.fungor vita:id eſt viuo.defun
gor idem:defunctus mortuus.Etiam ſignificat finire ⁊ deliberari.Tullius.Defun
cti periculis homines videbātur.Liui⁹.Defuncta morbis corpora ſalubriora eſſe
repere.¶Complector circūdo vel cōprehēdo.amplector idem.¶Patior.i.ſuſtineo
dolero ⁊ penā habeo.Compatior cū alio patior.perpetior in e ꝯſo.i.valde vel diu Cōplector.
patior.Quarte cōiugationis plura ſunt regulā ſeruātia vt potior:ſed hoc etiā in amplector.
multis perſonis eſt tertie:⁊ ſignificat obtineo.Uerg.Ui potitur q̄d non mortalia pe Patior.
ctora cogis Auri ſacra fames.Lucil.Deficit alma ceres:nec plebes pane potitur. Potior.
Blandior.i.aſſentior ſiue adulor ⁊ applaudo.Plau.Nō matronarū eſt officiū ſed Blandior

Molior.
Mentior,
Partior
Sortior.
Experior.
Opperior.

meretricũ viris alienis ſubblandiri: Molior laboro, nitor paro. moliris mihi inſidias demolior deſtruo: amolior amoueo. Teren. Hinc vos amolimini: q mihi impedimento eſtis. ¶ Mentior cõtra mẽtem loquor. Sapiens. Os qd mentitur. occidit animã. Partior. i. diuido. Compoſita mutant a in e: vt bipertior tripertior ⁊c. ¶ Sortior ſortem emitto vel acquiro. Experior. i. comperio. Opperior expecto. ſic largior ⁊c. Hora. Nec tardum opperior nec precedentibus inſto.

Nil format veſcor liquor medeor reminiſcor.

* Notatu dignũ de verbis p̃terito aut ſupino carẽtibus.

Veſcor.
Liquor.
Reminiſcor.
Medeor.

¶ Supinis ⁊ p̃inde preteritis carẽt veſcor liquor ⁊ medeor reminiſcor. quorũ medeor ſcđe cõiuga. eſt. reliqua tertie. Id autẽ ſemper diligenter notãdum eſt. Quoties dictio caret p̃terito aut ſupino: caret etiam oĩbus q̃ inde fierẽt: vt participijs p̃teriti ⁊ futuri in rus verbalib⁹ in io ⁊c. iõ timeor ⁊ metuor preteritis carẽt: q timeo ⁊ metuo carẽt ſupinis. nam p̃teritũ v̾bi in or fit ex participio p̃teriti tpis ⁊ v̾bo ſum: participium aũt ex ſupino. ergo ſi deſit ſupinũ deſunt reliqua: ſic dices de angor ⁊ plurib⁹ vbi aũt qd deeſt: ſolet per ſynonyma ſuppleri: vt medior medicatus ſum. veſcor paſtus ſum vel fui. reminiſcor recordatus ſum. operior raro hꝫ ſupinum teſte Diome. Liceor licitũ facit: hinc licitor aris. ſed licito: in vſu nõ eſt nec licitus ſum. iõ dicim⁹ melius licitat⁹ ſum. ¶ Veſcor. i. cibo vtor ⁊ paſcor. veſcor piſce/lacte. ⁊c. Conueſcor ſimul veſcor. liquor. i. liqueo. Ouid. liquitur vt glacies incerto ſaucia ſole. Reminiſcor recordor. Medeor do medelam. Cice. Philoſophia medetur animis.

Non ſeruant normam tutus tuitus ratus aptus
Et faſſus fructus fruituſq̃ profectus ⁊ vltus:
Atq̃ ſequutus ⁊ experrectus: iunge loquutus:
Riſus ⁊ nixus greſſus velut orſus ⁊ vſus:
Oblitus queſtus: commentus iunge miſertus
Et feſſus menſus lapſus nactus quoq̃ pactus:
Mortuus ac ortus: ſed donat iturus vtrumq̃.

Tueor.
* Teſtib⁹ Marcello atq̃ Priſciano tueor: et tuor eũdẽ habent infinitiuũ: lꝫ a tueor infinitiu⁹ eſt tueri a tuor tui. Qui infinitiu⁹ in vſu non eſt niſi in cõpoſitis p̃põ. apd Marcellũ cepi intuit. contui.
Reor.
Pro rata.
Apiſcor.

¶ Formãt ſupina ⁊ p̃inde p̃terita cõtra regulã v̾ba quorũ participia preteriti tpis infra poſuimus. ¶ Tueor ſcđe tutũ. i. defendo. hinc tutor tutaris. i. tueor. Ouidius. Non minor eſt v̾tus q̃ querere parta tueri. Tutela defenſio. Tutor defenſor pupilli. ſignificat etiam videre. Verg. iiij. ene. Talia dicentẽ iãdudũ auerſa tuet̃. Intueor idem. ſalu. in iugur. Noſtre preclaros viros ciuitatis ſolitos ita dicere. quũ maiorum imagines intuerent̃ ſibi animũ a[illegible] rtutẽ accendi. Contueor idẽ. Cice. j. tuſcu. quod tandẽ ſpectaculũ fore putamus quũ totam terrã contueri licebit. Plaut. in capti. Inimico vultu cõtuetur. ſupinum etiã eſt tutũ. participiũ eſt tuitus: ⁊ v̾bale in io: tuitio. non tuitus participiũ. nec tutio. Tutus autem nomẽ eſt nõ tuitus: vt tuta ara: tutus ab hoſtibus. Quinti. in declamatione ceci. Tuitus ſum adoleſcentis miſerrimi cauſam. Valla. in Rau. Quis narrat verrẽ ſuperaſſe dacos: tm̃ Siciliam fortiter tuitum eſſe accepimus. Macro. lib. ij. ſatur. Si talia vis videri tuitio pudoris. Augu. in. iij. de ciui. Nimis multos deos grandi fumo ſuo tanq̃ ſigno. dato ad tuitionem congregauerat. Tuor eris. infinitiuo tui. ſed nõ eſt infinitiuus in vſu niſi in compoſitis cõtui intui ⁊c. nec hꝫ tueri in infinitiuo niſi: vt reminiſcor in preterito recordatus ſum. ſ. a ſynonymo tueor. i. video. ſupinũ etiã eſt tutum vel tuitũ: quia ab obtuor obtutus venit: ⁊ obtuitus p aſpectu. Verg. j. ene. Dum ſtupet obtutuq̃ manet defixus in vno. Cic. lib. j. offi. Ex oculorũ obtuitu ex leuatione aut remiſſione ſupciliorum. De infinitiuo tui in cõpoſitis. Plau. in aſina. Ego illud argẽtum tam ſcio eſſe paratum q̃ me hunc ſcipionẽ cõtudi: de preſenti huius ſeadẽ. At hercule ipm adeo contuor: quaſſanti capite incedit. Cic. Intui dixit in oratione profe ad Quirites. ¶ Reor ratus ſum ſcđe eſt. i. arbitror vel puto. Ouid. Sum ratus eſſe feram telũq̃ volatile miſi. Ratus nomẽ. i. firmus. Cice. Non debet ratũ eſſe qđ factũ eſt per vim. Irritus nõ ratus. Sene. Reluctante natura, irritus labor eſt. Pro rata et pro rata parte. Victruuius ſic ſepe loquitur: nec credas male dici. ¶ Apiſcor aptus ſũ. vetus verbum et pene obſoletum. i. acquiro et aſſequor. compoſita. indipiſcor. inde

pus ſum:adipiſcoꝛ adeptus ſum::in vſum habētur ⁊ ſignificāt acquirere ⁊ aſſequi.
Catul. Animus pregeſtit apiſci. Lucil.lib.xxv. Ut ego effugiā qđ ego te in p̄mis cu
pere apiſci intelligo. dr etiā per primā apiſcoꝛ aris.idem. Magnā inde apiſcatus in
famiam. Plau. adipiſces dixit: ⁊ adipiſcetur paſſiue in trinū. Non etate adipiſcitur
ſapientia. ¶ Fateoꝛ: ſcđe eſt.i.concedo me dixiſſe vel feciſſe: vt fateoꝛ culpā. Compo Fateoꝛ.
ſita mutant a.in i: vt confiteoꝛ.idem confeſſoꝛ q̄ confitetur non q̄ audit cōfeſſionem Confeſſa-
quem cōfeſſariū Eraſm⁹.appellat. Profiteoꝛ publice fateoꝛ. Profiteoꝛ.grāmaticā.i. rius.
doceo vel diſco.diffiteoꝛ.i.nego. ¶ Fruoꝛ eris.tertie vt reliqua oia niſi expreſſe aliud Fruoꝛ.
docuero fructū vel fruitū.hinc fructus eſt illinc fruitur⁹ apud Uulpianū. Cice. in
hortenſi. Amenitate ſumma fructus eſt. Fretus nomen eſt.i.vſus ⁊ confiſus. Terē.
Dauum optime video cuius conſilio fretus ſum. Quintil. Tua fretus humanitate Fruiſcoꝛ
id egeram. Fruiſcoꝛ.fruoꝛ. Perfruoꝛ.i.valde fruoꝛ.i.delectoꝛ. ¶ Proficiſcoꝛ pfectus proficiſcoꝛ
ſum.i.eo. Ulciſcoꝛ vltus ſum.i.vindico vvrekē. Inultus non vltus nullū.malū erit Ulciſcoꝛ.
inultum. ¶ Sequoꝛ ſequutus ſum notū eſt. J pre ſequar. Aſſequoꝛ.ad aliq̄d ſequoꝛ. Sequoꝛ.
Frater tam longe preceſſit vt nequeam eum aſſequi. Et acquiroꝛ. Conſequoꝛ ſimul
ſequoꝛ vel acquiro. Exequoꝛ perficio. Teren. Quid primum nunc exequar. inſequoꝛ
Idem ſignificat. Uerg. Ecce inimic⁹ atrox magno ſtridoꝛe per auras Inſequit̄. Et
ſequoꝛ idem Inſequit̄ clamoꝛq; virū ſtridoꝛq; rudentū. Proſequoꝛ porro ⁊ longe ſe
quoꝛ.pſequoꝛ te laude.i.laudo te ſic pſequoꝛ te odio/honoꝛe/amoꝛe ⁊c. Perſequoꝛ
multū ſequoꝛ in bonū ⁊ in malū capit̄.in malum ſepius. Coꝛ. Nepos difficil eſt oia
perſequi ⁊ nō neceſſariū.in ſacris. Saule Saule q̄d me perſequeris. Obſequoꝛ mo * Nebriſ.
rem gero. Pli.obſequar ꝯſilio tuo. Hinc obſequiū.i.cōplacētia aſſenſus ⁊ in ſeruitio ait Hiero-
Teren. Ueritas odium parit.obſequiū amicos. ¶ Expergiſcoꝛ experrectus ſum.i. nymū di-
euigilo.i. Hoꝛa. Ut iugulent hoies ſurgunt de nocte latrones.vt teipſum ſalues nō xiſſe inq̄t
expergiſceris habuit olim expergitū. Lucili. E ſopno pueros quum mane expgit⁹ oꝛdit⁹ ſum
clamas Diomedes. Expergitus dr qui excitat⁹ ſponte vigilat. Experrect⁹ illa quie regē meū
te impeditus. Apule.frequentiſſime expergitus pro experrectus vtitur. ¶ Loquoꝛ ⁊ Joan.ba
locutus vł loquut⁹ ſum.i.dico. Compoſita coꝛripiūt penultimā vt ꝯpoſita a ſequoꝛ pti.belluꝫ
veluti alloquoꝛ cum actō ad aliquē loquoꝛ.vt alloquoꝛ petrū. Eloquoꝛ.exp̄mo. Uer. oꝛditur⁹:
Eloquar an ſileaꝫ. Colloquoꝛ cum aliquo loquoꝛ. Obliquoꝛ cōtra loquoꝛ: aut reſpō ⁊ arma ex-
deo. ¶ Nitoꝛ.i.conoꝛ ⁊ agere laboꝛo. Ouid. Nitimur in vetitum ſemper cupimuſq; pergiſcoꝛ.
negata. Et adhereo vel ſuſtentoꝛ. vt claudus nititur baculo. Compoſita producūt Loquoꝛ.
penultimam: vt annitoꝛ ad aliq̄d nitoꝛ. Enitoꝛ valde nitoꝛ vel pario. Cedu. Salue Nitoꝛ.
ſancta parēs enixa puerpera regem. innitoꝛ inſiſto vel inhereo. Salo. Ne innitaris Gradioꝛ.
prudentie tue. obnitoꝛ ⁊ renitoꝛ.i.ꝯtra nitoꝛ ⁊ reſiſto. Nixus nomē.i.partus.nixus.i.
laboꝛ ⁊ nomē viri ⁊ auis: ſed tunc eſt ſcđe declinationis. Gradioꝛ greſſus ſum.i.eo
gradus.i.pceſſus vel per quod itur: Compoſita mutant a in e. vt aggredioꝛ.i.adeo:
egredictur exeo Cōgredioꝛ ꝯuenio vel colloquoꝛ. Cōgreſſus.i. colloquiū vł acceſſus Oꝛdioꝛ
pgredioꝛ pcedo/tranſgredioꝛ trāſeo. digredioꝛ abeo. ¶ Oꝛdioꝛ oꝛſum ⁊ oꝛſus ſum
vel fui.i.incipio. Uerg. Inde thoꝛo pater eneas ſic oꝛſus ab alto exoꝛdioꝛ idem.exoꝛ
dium.i.initium. Oꝛdioꝛ pro telas texo facit oꝛditus teſte Priſci. Hiero.in Eſaya. Et
telam quam oꝛditus eſt. ¶ Utoꝛ vſus ſum: vſum rei habeo. Compoſita pducūt pe- Utoꝛ.
nul.vt abutoꝛ male vtoꝛ aut conſumo.coutoꝛ ſimul vtoꝛ. Cato. Utere queſitis ſic ne
videaris abuti. ¶ Obliuiſcoꝛ oblit⁹ ſum.i.e memoꝛia aliq̄d euolare ſino. ¶ Queroꝛ Obliuiſ-
queſtus ſum.i.lamentoꝛ.hinc querulus q̄ multū querit̄ vt ſenes ſunt queruli teſte coꝛ
Hoꝛatio. Conqueroꝛ penul.breui.idem. Hinc queritoꝛ querimonia querela.i.lamēta Queroꝛ.
tio clagnghe. Comminiſcoꝛ commētus ſum.i.excogito. Ter. Quid agaꝫ aut quid
comminiſcar. Commentū.i. figmentū. Oui. Mixtaq; cū veris paſſim ꝯmento vagan cōminiſcoꝛ
tur. Commētoꝛ frequentatiuū eſt. Philelphus. Cupio aliq̄d tecum hodie ꝯmentari
i.agere ⁊ tractare. ¶ Miſeroꝛ miſertus ſuꝫ.apud. Gellium ſepe miſerit⁹ ſum. miſe Miſeroꝛ
ricoꝛdiam habeo.miſerere mei deus. ſcđe cōiugationis eſt. Fatiſcoꝛ feſſus ſum vix Fatiſcoꝛ.
eſt in vſu.hinc defetiſcoꝛ defeſſus ſum a in e verſo.et idem ſignificat. Terē.in phoꝛ. Defetiſcoꝛ
Neq; defetiſcar vſq; adeo experirier.idem defeſſus ſum ambulando: Indefeſſus.i.
non feſſus. Et hec ſnia Priſciani q̄uis Diomedes malit feſſus nomen dici q̄ parti
cipium. Fatiſco neutri gn̄is magis in vſu eſt et idem ſignificat et caret ptō. Metioꝛ Metioꝛ
quarte menſus ſum.i.pondero ⁊ ꝯſidero menſuro eſtimo. Boe. Rerū exitus pruden
tia metit̄. Sulp. dicit etiam ſm regulam habere metitus ſum: ſ. din vſu eſt menſus
Emetioꝛ ꝯmetioꝛ dimetioꝛ.idē. Immēſus ſine mēſura. ¶ Laboꝛ lapſus ſum.i.cado Laboꝛ.

Allabor ꝑ enul. longa vt cetera: ideſt ad aliquem labor. Collabor cõcido. Elabor excido: eundo effugio delabor: decido. dilabor pereo. Tul. Male partũ male dilabitur. illabor icido. ꝑlabor .i. ꝑcul cado. relabor rurſus cado. Lapſor aris frequentatiuũ. vt egri ⁊ ebriȷ̃ lapſant in itinere. i. ſepe vacillãt aut cadũt. Nãciſcor nact⁹ ſum. i. acqro. Paciſcor pactus, ſuꝫ facio pactũ vl' in pactũ peto. Oui. Ut mea ſit ſeruata mea virtute paciſcor. ⁊ ꝓmitto. idem Difficilem mihi ſe non fore pactus erat: vt in pactum do. Uer. Uitãqꝫ volũt ꝓ laude paciſci. Depeciſcor a in e ꝟſo idẽ. Tul. Depect⁹ eſt cũ hoſtibus. Morior participiũ facit mortuus ſum qđ nõnulli nomẽ eſſe volũt participium futuri temporis' eſt moriturus tanꝗ̃ ſupinum fuerit mortuũ. Eſt aũt moriore vita decedere ⁊ tertie ↄiugationis eſt. Sene. In tota vita diſcendum eſt mori. Emorior idem. emori penult. corripit vt cetera. Tul. Quid tam ſm naturam ꝗ̃ ſenibus emori? Commorior cum aliquo morior in euang. Si oportuerit me ſimul commori tibi: non te negabo. Immorior. in aliquo morior ꝟbor. Immoriꝛ ſtudiȷ̃s ⁊ amore ſeneſcit habendi. Demorior intermorior. i. morior vl' pereo. premorior ante morior. Orior infinitiuum oriri per quartã hꝫ: reliqua per tertiã ſepius: ꝫ oriris non male diceris participiũ: futuri tpis tãꝗ̃ a ſupino ortũ fit oritur⁹ ⁊ ſignificat naſcor / urgo icipio vt ſol oriꝛ. Exorior enaſcor. hinc nobilib⁹ natalib⁹ exortꝰ eſt. Adorior aggredior Terẽ. Adortus eſt iurgio fratrẽ. Aborior nõ recto tpe orior: vñ abortus ⁊ abortiuus non debito tpe nat⁹. ſuborior: vt ſubnaſcor. ſubort⁹ eſt rumor. oborior idem. vt oborte ſũt lachryme. Uer. Hos ego digrediẽs lachrimis affabar obortis Coorior. i. orio, vel ſiꝛ orior. Liui. Tum ꝟo coorto tumultu terga ꝟtere ſimulãtes: paululũ ceſſere.

Nãciſcor
Paciſcor.

Morior

*Morior nõ mõ tertie verum etiã ꝗ̃rte cõiugatiõis Plau. Meriri ſeſe miſere mauolet quã nõ perfectum reddat.

*Aborior etiã, abortiuum facio Uar. vinũ qđ tibi natũ ſit in ꝗ̃daꝫ loco: ſi pregnans biberit fieri vt oboriatur.

Grammatice Deſpauteriane Liber ſextus

De verbis defectiuis ⁊ anomalis.

Que contra normam flectes: anormia ſonto.
Ut fero ſum fio volo eo queo ſultis edo fis.
Auſim queſo forem fago cado pluraqꝫ multo.
Defectiua etiam ſic ambeſt inquio ⁊ inquam.
Infit aue, ſalue capſis apage: quibus euge.
Des ⁊ ait ſodes ouat omnia proſa recludet.

*Quid ſit verbum anomaluꝫ. Quid defectiuum.

¶ Uerbum anomalũ vl' enorme eſt qđ cõtra aliorꝫ regulã coniugaꝛ: vt ſum es eſt anomalum dicitur ab a. i. ſine ⁊ nomos lex: ideo ſine r anomala ſcribes. Anorme dicitur ab a. i. ſine ⁊ norma. i. regula. Eclipticũ vel defectiuũ eſt qđ aliquo ⁊ perfectaꝫ coniugationem neceſſario caret: vt polleo caret preterito ⁊ timeo ſupino. verum carentibus preterito ⁊ ſupi. ſatis dictũ. ¶ Nihil' caret ꝓprie eo qđ nec ipſum nec quidms eiuſdem ſpeciei ſolet hr̃e neqꝫ eñ dicimus digitum eſſe imperfectũ qꝛ ei dentes non aſſunt ideo imperatiuus modus defectiuus non eſt: qꝛ primã perſonã in ſingulari numero nõ hꝫ: qꝛ nullus imperatiuus eam perſonam hr̃e ſolet nec ea indiget: nec is modis anomalus eſt lꝫ eius formatio ſit varia: de qua Alexãder multos minime neceſſarios ꝟſus tradidit. Eam ꝓſa ec ſic habeto. ¶ Ama doce audi: ab amas doces audis ablata s lr̃a. Lege a legis ablata s lr̃a ⁊ i in e verſa dicimus tamẽ dic fac duc fer vt patebit. ¶ Amet doceat legat audiat ſil'ia ſũt tertie ꝑſone futuri opta. ſic in pl'i amẽt doceãt legãt audiãt. ⁊ ſil'r ꝑme perſone pl'ra. Amem⁹ doceam⁹ legamus audiamus ꝗ̃ quidẽ ꝑſone prime eadẽ ſũt in pñti ⁊ in futu. impa. Amato doceto legito audito ⁊ pl'r amãto ⁊c. ſiũt a tertia ꝑſona ſingulari pñtis indicatiui. adiecta lr̃a o vt amat amato. amãt amãto ⁊c. hec rurſ⁹ faciũt adiecta ſyllaba te amatote. amantote ⁊c. ſic ꝗ̃ prepoſuiſſem amare docete legite audite ſiũt ab ama ⁊c. adiecta ſe lr̃a tertie. ꝑſo. amãtote docẽtote ⁊c. exoleuerũt: ⁊ dicim⁹ ſolũs amãto ⁊c. teſte. Nebri. Que in t deſinũt adiecta ur. faciũt vocẽ paſſiuã vt amet ametur: amẽt amenꝛ. Que in o adiȷ̃ciũt paſſiuo r lr̃aꝫ: vt amato amator: amãto amãtor Amemur fit ab amem⁹ ꝟſa s in r. Amamini ab amate ꝟſa te in mini. Amaminor ab amatore ꝟſa tote in minor ſic dices de ſil'ibus. friuolũ videꝛ mihi de hac re multos aut aliquos ꝟſus pueris ↄficere, ſed ⁊ reliqua ſat videtur mihi paucis ꝟſiculis enumerare ⁊ coniugatios

Imperatiui formaꝯio.

nem ſingulorꝝ ꝑ ordinē lucide docere. qđ mō per dei grãz faciã: qꝛ pueris ꝓdeſſe ſu
cupio: Fero ſic ꝯiugat. Indicatiuo mō tp̄e p̄n̄ti fero fers fert. Et pl'r rimꝰ. fertis rūt.
Ferebā ꝛc. Tuli tuliſti. ꝛc. Tulerā ꝛc. Ferā es et. ꝛc. Imperatiuo p̄n̄ti fer ferat. Et

Cōiugatio verbi fero

pl'r feramus ferte ferāt. Futuro ferto tu ꝛ ille. pl'r feramꝰ. fertote ferūto. olim etiam
ferūtote. Opt. vtinā ferrē: ꝛ vtinā tuliſſem: vtiā ferā as. Cōiunc. cum ferā as. cuz fer
rem ꝛc. cū tulerim cū tuliſſem: cū tulero. Infi. p̄n̄ti. ferre: ptō tuliſſe. Futu. laturū eſſe
Gerūdia ferēdi do. dum. Supina latū latu. Participia ferēs laturꝰ. Paſſiuo gn̄e in
dicatiuo mō feror ferris ferre fert. Et pl'r ferimur ferimini ferūtur. Ferebar latꝰ ſuz
vel fui. latꝰ erā vel fuerā. ferar fereris. Impatiuo feror ferat. Et pl'r feramur ferimi
ni ferant. Futu. fertor tu vel ille ꝛ pl'r feramur feriminor feruntor. Op. vtinaz ferrer
ferreris. vtinā latꝰ eſſem vel fuiſſem. vtinā ferar aris. Cōiūc. cū ferar ꝛc. cū ferrer. cū
latꝰ ſim vel fuerim. cū latus eſſez vel fuiſſez: cū latꝰ ero vel fuero. Infini. p̄n̄ti ferri.
ptō latū eſſe vel fuiſſe. Fut. latū iri. fero. i. porto. ferculū in quo aliqđ portat ꝛ cibꝰ.

Fero Compoſita a verbo fero.

Et patior ſeu tolero Terē. Nā quē feret ſi patrē nō fert ſuū? Et cupio. Oui. In no
ua fert animꝰ mutatas dicere formas Corpa ꝛ dico ꝛc. Affero attulli allatum. i. ap-
porto. Aufero abſtuli ablatū. i. tollo. Confero ꝯtuli collatū. i. cōporto: vel dono vl' cō
paro. differo diſtuli dilatū. i. ꝓtraho pendino. Luc. Sp nocuit differre paratis. Etiā
ſignificat diſſipo. transfero trāſtuli trāſlatū: ꝛ aliqn̄ tralatū. i. trāſporto vl' trāſpono
Suffero ſuſtuli ſublatū. i. ſuſtineo. Uerg. Nec clauſtra nec ipſi cuſtodes ſufferre va
let. refero tuli vel retuli, relatū. i. reporto vel reddo vl' narro. Refer. ēt. i. intereſt. Pro
fero ꝓtuli ꝓlatū. ꝓduco vl' ꝓnūcio. ꝓfero. ante fero. i. prepono. ꝓferro vſq fero. defe
ro deporto: vl' accuſo. Sue. Princeps q̄ delatores nō caſtigat irritat. ¶ Sū eim ma
xime irregulare eſt: ꝛ pꝫ ex Donato. Ptm̄ fui hꝫ ab antiqſſimo vbo Fuo fuis. i. ſum

Sum Fuo.

cuius adhuc aliq̄ reperiūtur apđ Plau. ꝛ ipm etiā Uer. vt enei. xi. Tros rutuluſue
fuat nullo diſcrimine habebo. Plau. in amphi. Ne quiſq̄ tā audax fuat hō qui ob
uiā obſiſtat mihi. Idem in capt. Caueto mihi iratus fuat. ſcđa pſona p̄n̄tis ſingla-
ris impatiui eſt ſis vl' es: ꝛ in pl'i ſitis vel eſtis aliqn̄ ſite. Terē. Bono animo es. Uer

Uerg. Sis bonusꝰ o felix.

gilius. Hinc ades o formoſe puer. Plau. in Curgi. Site mihi volētes ꝓpitie. Ibidē.
Site cauſa mea Lydi barbari. Caret gerundijs ꝛ ſupinis licet in Donato mēdoſe
(vt opinor) ponant eſſendi do. dum. Ens in vſu doctorꝝ nō ē a phis interdū recipit

*Ens apđ antiquos authores Priſc. i vſu fuit ꝛ eo neceſſitate coacti. Phivtunt. Seneca autho.

potēs nomē eſt. participia vero preſens abſens ſic. Mancinel. Nihil tale a reliqs cō
poſitis eſt quia non dicimus ꝓdens obens ꝛc. Aſſum ades adeſt. Aſſumus adeſtis
aſſunt aderam affui, affuerā adero. Impatiuo aſſis vel ades ꝛc. ſic proſum des. deſt.
ꝛc. Poſſum es. eſt. poſſumus poteſtis poſſunt. Poteram potui potueram potero ꝛc.
Ueteres dicebāt poteſſum poteſſem ꝛc. pro poſſum poſſem ꝛ poteſtur poterat poſ
ſetur ꝓ pōt poterat poſſet. Quadrigariꝰ apud Marcellū. Quū nō poſſetur diſcerni
vtrius putaret victoria. Cellius apđ eundē. Cur iure ſine periculo bellum geri pote
ratur. Comicū eſt ſiem ſies ſiet ſient pro ſim ſis ſit ꝛc. ſic poſſes ꝓ poſſis. Preſum pre
fectus ſum veluti preſum vrbi. Superſum. i. reſto. Interſum inter aliquos ſum vel
preſens ſum. Obſum noceo. ꝓſum vtilitatem affero. Deſum deficio abſuz ꝛ aſſum:

Neoti. in quadā epiſtola aſſeuerat.

contraria ſunt. Aſſum aduenio. Uer. Huc ades o Melibee. ¶ Fio. i. efficior: irregu
lariter fierē ꝓ firem facit: ꝛ fieri ꝓ firi. ptm̄ eſt factus ſum vel fui. Preſens impati-
ui capit a futuro optatiui fias fiat: fiamus fiatis fiāt: qꝛ ſi non dꝫ a fite rariſſime le-
gitur. vt apud Catonē ꝛ fite in Amphi. Plau. Fiens ꝛ fiendus barbara ſunt. Ue
teres fitur dixere: ꝛ facit parui faciat: ꝛ faceſſetur: ꝛ alia multa vt ꝓbat Priſci. que
exoleuerūt. in reliqs fio per quartā cōiugat. ¶ Uolo ex Donato notum eſt. Impati
uo caret qꝛ voluntas libera eſt tamen loco imperatiui aliquādo futurum optatiui

Uolo.

capimus. Teren. Queſo edepol: qn̄ nō poſſit fieri id quod vis id velis qđ poſſis ſed

* Diomedes (ait Nebriſſenſis) inſtāti imperatiui in ſcđa pſona facvelis dicit ꝛ totum pl'ez ponit Peruolo.

hortatio potius eſt q̄ imperatio Diome. imperatiuo etiā dedit volito tote. q̄ in vſu
non ſunt. Cicero in. ij. de natura deorū dixit. Quo facilius id qđ docere volumus. ꝓ
velimꝰ teſte Nebriſſenſi. Supino gerūdijſq caret teſte Phoca: lꝫ iuniores auſi ſint
dicere volituꝫ: voliturus. Compoſita ſimiliter cunt. vt peruolo peruis peruult ꝛc. i.
valde volo. ¶ Malo mauis mauult: malumus mauultis malūt. malebā malui ma
luerā malā es. et Quint. lib. i. Qui grecā figurā ſequitur malet nō latine ſed citra repre
henſionē loquetur. Imperatiuo caret. Opt. mallē maluiſſem malim. Cōiūc. malim
mallē maluerim maluiſſem maluero. Infini. malle maluiſſe. ceteris caret. Et ſigni
ficat magis volo: mauelim mauellez ꝛc. Plau. in aſina. Mori ſeſe miſere mauolet
q̄ non ꝯfectū reddat. Et in amphi. Experiri iſtuc mauellē me q̄ mihi memorarier

Nolo.

¶ Nolo ſiľr ꝯiugať excepto impatiuo. Nolo nõuis nõuult nolumꝰ nõ ultis nolũt nolui noluerã nolã es. Impatiuo tpe pñti ad ſcđam pſonã noli. ⁊ plʾr nolite. Futuro ad ſcđam perſonã nolito: ⁊ plʾr nolitote. Opt. nollẽ noluiſſem nolim. Coniũctiuo nolim nollem noluerim noluiſſem noluero. Infi. nolle noluiſſe: et ſignificat non volo.

Eo.
Queo.
In bo futurum.
* Sis veteres pro ſi vis: et ſultis ꝓ ſi vultis dixerũt
Sis
Sultis
Capeſſis.
Sodes.

¶ Eo ⁊ queo ꝑ quartã ꝯiuganť ⁊ nihil irregulariter hñt niſi ibã qbã ibo qbo: ⁊ in qbuſdã tpibus aut pſonis ſcđam: vocalẽ ꝓ tertia: vt eo is it. plʾr imus itis eunt: ibam ibas iui iuerã eam ies ꝛc. ſed meliꝰ ibo. alia olim ſiľr enũciauerũt. q: Uerg. lenibatꝫ nutribat: ꝛc. dicit pro leniebat ꝛc. Cecil. Audibis male ſi male dicis mihi. Propert. Lenibũt tacito vulnera noſtra ſono. Plau. in aulu. Teſtudineũ iſtum grãdibo gradũ. Imperati. eat, eamus eũto eũtote: cetera recte. Opt. Futuro eam ꝛc. Coniũct. tpe pñti eã ꝛc. cetera recte. Gerũ. eũdi do dum. Sic queo ꝯiugabiť oino: cuiꝰ gerũdia nõ inueni nec. a veneo ꝑticipia. ¶ Sultis comicũ eſt ꝓ ſi vultis: ⁊ ſis ꝓ ſi vis: ⁊ capſis ꝓ cape ſi vis: ſodes ꝓ ſi audes: qbꝰ comici ⁊ aliĳ interdũ vtunť ad vitandã arrogãtiã: q: ſupbũ foret maioribus impare: iõ addũt ſis ſodes ſultis ꝓ ſi vis ſi vultis ſi audes vel ſi placet: vt videſis capeſſis apageſis caueſis. dic ſodes ꝛc. Perſi. Uideſis ne maiorũ tibi forte limina frigeſcãt. Donatꝰ vocat ſis parelcon. i. adiectionẽ. Quidam dicũt ſodes eſſe aduerbiũ hortãdi vel ꝓcãdi. Priſc. vbũ eſſe vult. Indica. mõ tpe pñti ad ſcđam perſonã ſingularẽ ſodes ceteris caret: ſic ſcđa pſona pñtis indicatiui ſis. ⁊ plʾr ſultis ceteris caret.

Es in ſcđa pſona impatiui numeri ſingularis.

¶ Edo es eſt: ⁊ plʾr edimus editis edunt. Edebam edi ederam edam. Imperatiuo es: vel ede edat. ⁊ plʾr edamus edite vel eſte edant. Futuro eſto vel edito. plʾr edamꝰ eſtote vel editote edunto: vel eduntote. Opt. eſſem ediſſem edam. Coniunct. edam eſſem ederim ediſſem edero. Infi. eſſe ediſſe eſurũ eſſe. Gerũdia edendi edẽdo dum. Supina eium eſu vel eſtum eſtu. Paſſiuũ regulare eſt niſi ꝙ eſtur ꝓ editur etiã diciť: Cõpoſita eũt ſimiliter: vt comedo comes comeſt ꝛc. Exedo exes exeſt. Uerg. iiĳ. enei. Quid delubra iuuãt: eſt mollis flãma medullas. idem primo Geor. Ut mala culmos eſſet rubigo. Plautus in milite. es bibe ꝓ ede dixit: vt Nbuſſenſis notauit. Mart. Si vis eſſe ſatur nrm potes eſſe priapũ. Ouidius. i. de põto. Eſtur vt occulta vitiata putredine nauis. Plau. Sine modo veniat ſenex quem abſentẽ comes. Idẽ. Tam facile vinces ꝙ pyrum vulpes comeſt. Plini. Comeſſe fetus ſuibus non eſt ꝓdigiũ. Tul. Egritudo lacerat ⁊ exeſt mẽtem. Luc. Aut latus altimontis adeſt. Cice. ꝓ Horten. Que ſepe ipſe comeſt. Et pro Sextio Et bona ſolus comeſſet. Et pro L. Flacco. Quaſi bona comeſſe Rome nõ liceret. Apud veteres edo omnino regulariter cõiugabatur teſte Seruio in illud quinti eneid. Non media de gente phrygum exediſſe nephandis. Ubi etiam dicit es a ſum corripi ab edo produci. Hierony. in ſacris quandoꝗ vetuſtiſſimos imitatur: vt quis plantat vineam ⁊ de fructu eius nõ edit: vincenti dabo edere de ligno vite. Seruio concinit Diome. dicens: veteres declinabant edo edis edit. Ueteres intellige qui longo tempore ante Cicero. fuerũt. Ergo melius dicemus comes comeſt: ꝙ comedis comedit.

* Comes melius dicimꝰ ꝙ comedis Auſim

¶ Auſim. Indicatiuo vel optatiuo futuri temporis auſim is it. Et plʾr auſint: ceteris caret. i. audebo vel vtinam audeam. Liuius libro. i. Nec ſi ſciam dicere auſim. Uerg. in Geor. Auſim vel tenui vitem cõmittere ſulco. i. auſus ſum vel audebo teſte Seruio. Feſtus. Auſis. i. audeas. O[illegible]dio. vi. met. Et nihil eſt quod nõ in opinus captꝰ amore auſit. Catu in cpl. Quis huic deo cõparari erauſit.

Queſo.

¶ Queſo. Indicatiuo modo tpe pñti ad primam perſonã queſo. plʾr per eãdem perſonam queſumus irregulariter u pro i. i. rogo ⁊ rogamus. Cetera exolueerũt. Cice. in. i. de legi. Quamobrem aggredere queſumus. Sil. libro. xiiĳ. Non ardua regnis. Queſumus aut inhonoratus. Politianus per i que ſimus vt legimus dixit ⁊ ſignificat rogo rogamus olim fuit integrum queſo queſis queſiui queſitum vel quiſum. Infinitiuo queſere apud Salu. teſte Phoca. Lucretius. in. i. Ni diuum pacẽ votis addit ac prece queſit.

Forem.
* Nuſꝙ lectum eſt foremꝰ foretis.

¶ Forẽ. Optõ modo tpe pñti ⁊ ptõ impfecto ⁊ cõiunctiuo modo tempore preterito imperfecto vtinã vel quũ forem es et. Et pluraliter forent. i. eſſem eſſes eſſet eſſent. Infinitiuo futuro fore. i. futurum eſſe. ⁊ ita differt ab eſſe cõtra indoctos. Ceteris caret. Teren. Dixin hoc fore: Compoſita eunt eodem modo afforẽ. i. adeſſem pro forem ꝓdeſſem: ſic reliqua per compoſita a ſum declarantur. Uerg. atꝗ vtinam rex ipſe noto compulſus eodem af[f]oret eneas. Cõfore ſimul fore. Terẽ. Chremeo mihi exorãdus eſt ⁊ ſpero cõfore: defore defuturum eſſe. Silius. promittitꝗ viris nulli ſe defore teſtem. Hor. Que nocuere ſequar: fugiam que profore credam. Forem pro fuiſſem ſumitur: ſed rariſſime teſte Seruio: vt apud Uerg. viĳ. enei. Non equidem

exitimui Danaũ qđ ductor ⁊ arcas. q̃q; a ſtirpe fores geminis coniunctus atridis. Fore videt nõnunq̃ futuro iungi. Ci.lib.iij.epi.fa.ad Appiũ pulchrũ. Quaſi diuinarem tali nõ officio fore mihi aliqñ ſexpetendũ ſtudiũ tuũ: ſed põt hoc eſſe geruñdiuum: nõ participiũ. idem. lib.v.epi.ad atticũ. Te ad me fore venturũ: neſcio an me dum ſumo auſim imitari. ¶ Faxo indicatiui modi eſt futuri tpis p faciã. Ver.li.ix. Haud ſibi cũ Danais rem faxo ⁊ pube pelaſga Eſſe putent. Idem Ego federa faxo. Liui. lib.vi. Faxo me iuuet vox iſta. Coniugat aũt faxo. is. it. ⁊ plr faxũt. Dicim⁹ etiã faxim is. it. ⁊ plr imus. itis. faxint. p faciã facias ⁊c. vel fecerim is. ⁊c. Faxim⁹ ponit Nebriſ. ⁊ eſt faxim optatiui modi futuri tpis ⁊ pñtis coniunctiui. Liui. lib. vi. Quod faxitis deos velim fortunare. i. facietis. Ennius apud Cice. in libro de ſenectute. Nemo me lachrymis decoret nec funera faxit. i. faciat. Terẽ. in heau. Utinã dij ita faxint. Plau. Verbum caue faxis verbero Idem in aulu. Lubens. faxim.

¶ Fore participio futuri tpis rariſſime ⁊ vl nũq̃ iũgitur.

Faxim.

¶ Cedo imperatiuo modo tpe pñti ad ſcdam perſonam cedo. i. dic vel da. ⁊ plr ad eandem perſonã cedite. i. dicite vel dare: ceteris caret. Teren. in phor. Tu mihi argentum cedo. Plau. cedo marſupiũ. Teren. Quid factũ eſt cedo. Cedite apud Plautum reperies. pro hoc vetuſtiſſimi cete dixere teſte Marcello. Ennius in Mede. ſaluete optima corpora: cete man⁹ veſtra. meaſq; accipite inuenitur cedo cecidi: ⁊ cedo ceſſi: ⁊ cedo defectiuum quod priorem corripit: itaq; differentia nota eſt.

¶ Cedo pzma breui dat mõdic ſignificat. Plau. Hominẽt, ideã qđ ſit cedo

¶ Ambeſt tertia perſona preſentis indicatiui. pro circum eſt. ſola eſt.

Ambeſt.

¶ Inquio vel inquã. i. dico. Indicatiuo modo tpe pñti inquio inquis inquit. ⁊ pluraliter inquiũt. Preterito perfecto inquiſti, it. Futuro inqes ⁊c. Imperatiuo modo tempore pñti ad ſecundã ⁊ tertiã perſonã inque inquiat. Futuro optatiui inquiat Hec in vſu ſunt reliqua olim lecta: inquimus inquitis inquiã inqte inquirẽ ⁊c. inquiens ⁊c. iam pene oĩno exoleuerũt. Cic. li. ij. de ora. Aucupari vbo oportebit inqo ⁊ vt ea q̃ ſunt frigidiora vitemus. Perſi. Hoc iuuat hic inquis vero quiſq̃ faxit olerũ. Iuue. Quãdo artibus inquit honeſtis. Ci. in Ver. Ubi ſunt pamphile inquiunt ſcyphi. idem. in. ij. de oratore. Tu vero inquiſti moleſtus non eris. Inquies. inquiet inquam apud Boetium frequenter occurrent. Inquam etiam ſignificat dixi. Teren. in phor. Abs te emittere inuitũ eam inque. Cice. in. iiij. ad Heren. Quid eñ tibi vis aliquis inquiat. Plau. in aulu. ita dij faxint inquito. i. dicito.

Inquis. Inquam.

¶ Inſit tertia perſona preſentis ⁊ preteriti perfecti indicatiui tantũ eſt in vſu: licet Varro inſio dixit: ⁊ nonnulli inſiunt. Verg. xij ene. ita turbidus inſit: id eſt dicere incipit. Plau. Inſit lenoni ſuadere vt ſecum eat: id eſt incipit.

Inſit.

¶ Aue imperatiuo modo ad ſecundã vndiq; perſonã Aue ⁊ pluraliter auete. Futuro aueto: ⁊ pluraliter auetote. Infinitiuo modo tempore preſenti auere. Sic coniugatur Salue vtrũq; eſt ſalutãtis verbũ: vt aue maria ſalue regina. ⁊ dr aue q; ab aueo aues. i. cupio: ⁊ pre nimia cupiditate gaudeo vt ſit aue gaude ⁊ letare. nõ autẽ dicit ab a. i. ſine: ⁊ interiectione veh vt putat cum reliquis ba. ..aris Riga. Mart. Mane tibi pro me diſcit auere libet. Aduenienti dicimus aue vel ſalue vel ipſi aduenientes Recedentes vale dicimus: aliquando etiam ſalue vt vale ac ſalue mi Cicero. Mar. Iam ſatis eſt non vis apher auere Uale. Hora. Urbis amatorẽ fuſcum ſaluere iubemus ruris amatores. Plautus. Salueo dixit pro saluus ⁊ ſanus ſuã: in truculento. Salue ſatis eſt mihi tue ſalutis. nihil moror: nõ ſalueo. Legitur etiã in futuro ſalue bis. Cicero lib. vi. ad atti. Saluebis a meo Cicerone. Olim etiã lecta ſunt ſaluecat ſaluecantq;. ¶ Uale. i. ſanus ſis: integrum eſt quia valeo nihil aliud eſt q̃ ſanus ſuã ſicdocent Tiberga / Clichtoueus pluresq;. ⁊ recte qr a ſolo Alexandro ponitur interecliptica non a Priſciano / Diomede / Phoca / Donato ⁊c. Cic. lib. vi. ad atticum. Valebis igitur ⁊ puelle ſalutem articulate dices. Ualetudinarius. i. raro ſanus. Nõ idem de aue dicendũ eſt quia licet ex aueo deductum ſit tñ ab illius ſignificatione que proprie eſt aliquid cupio longius recedit. ¶ Apage. Imperatiuo modo tempore preſenti ad ſecundam perſonam apage. Et plr ad eandem perſonã apagete. i. adhuc remoue ab apo. i. ab ⁊ greco verbo ago. i. duco. multi dicunt aduerbium vel interiectionem eſſe mihi placet verbum eſſe quia accuſatiuum poſt ſe regit. Apul. Apageſis iam cruentos deos. ſis. i. ſi vis Plautus. Apageſis amor tuas res tibi habe. i. remoue te hinc ⁊ recede. idem apage neſcio qđ viri ſis. i. recede hoc eſt adhuc te. idem in amphi. Apage nõ placet mihi hoc notis eſſe. i. comeſſe. in eodem. Uah apage te a me dicit hoc amphitryo excandeſcens ſoſie. vbi apage verũ eſt verbũ. i. remoue aliena ſequeſtra ſeu fuga. vt in Caſ. Apage te a dorſo meo. et alibi. Apage

Aue. Salue. Salueo. Uale. Ualetudinarius. Apage.

illum a me. Diomedes bene dicit apage in plurali habere vos apagete. Apuleius in. lib. primo de aſino. Apagete inquit fetorem extreme latrine corripit autē apage pe. vt in ... ſificatoria pbaui ſatis (vt opinor) bene: ſed nihil ab omni parte btm̄. ideo licet plurim a optime dixerim: tamen depꝛehendo me aliquādo vt hominē erraſſe vt in dictione choꝛagus cuius penultimā putaui corripi: q2 eiuſdem eſt deriuationis cum apage/pedagogus ⁊c. eſt em̄ ductoꝛ ⁊ pꝛinceps choꝛee ⁊ expenſe ſuppeditatoꝛ: ⁊ choꝛi conuiuijſq; magiſter: verūtamen contra pꝛimitiui naturā recte pꝛoducetur. Sueto. in Augu. dicit verſus ignoto ab authoꝛe in auguſtū editos quoꝛum hic eſt pꝛimus. Quū pꝛimū iſtoꝝ cōduxit menſa choꝛagum. itaq; bonus eſt verſus. Diuoꝛum poſita flet maieſtate choꝛagus. Non pudet nec pudebit vnq̄ ſi quid ſenſero me erraſſe reuocare, nec ſi poſſum differam. Nam quis ſcit an adijciant hodierne craſtina vite. Tempoꝛa dij ſuperi vid ſi reliqui facere vellent pulchꝛe ſe haberet lingue latina. ¶ Euge Imperatiuo modo tpe pn̄ti ad ſcdam perſonā euge. ceteris caret plurimi dicunt eſſe interiectionē aſſentientis ⁊ ſponte ſua ꝯgratulātis. Perſi. Euge poeta. i. bene age ⁊ cōfoꝛtare. in pſal. Euge euge viderūt oculi noſtri. i. bene teſte Hiero. ¶ Aio. i. dico. Indicatiuo modo tpe pꝛeſenti Aio ais ait. Et pl'r aiūt. Pꝛeterito imperfecto aiebam ⁊c. integrū eſt. Pꝛeterito pfecto aiſti. Et pl'r aiſtis. Imperatiuo tempoꝛe pꝛeſenti ad ſecundā perſonā ai. Futuro optatiui ⁊ pꝛeſenti coniunctiui aias at. Et pl'r aiamus ant. participium eſt aiens. Cetera nō ſunt in vſu licet quidam ponant aiam aies aiet. pluraq;. Plau. in rud. vel tu mihi aias vel neges. idem. vel ai vel nega. Neuius. An nata eſt ſponſa pꝛegnans vel ai vel nega. Cice. de fi. bo. Quaſi ego curem qd̄ ille aiat aut neget. Gel. lib. xvi. Siue aias ſiue neges herebis in captione. Priſcia. aim⁹ dixit in libꝛo. i. ꝯſtruc. Diuus Auguſtinus. aiſti dixit quodam in loco atq; aiſtis. Uos adijcientes in malo aiſtis. Sabellicus arbitratur legendū eſſe apud Catullū aite pꝛo dicite. Apul. vi. meta. Sic aiens cryſtallo dedolatum vaſculum tradidit. Cice. in topicis. Contraria aientibus inquit.

¶ Ouat. Phocas ſolū ponit hāc tertiā perſonā. participiū eſt ouans: reliqua parū ſunt in vſu licet quidam ponant ouo as. at. ⁊c. ſine ecclipſi. ſi quid tamen apud elegantiſſimos oꝛatoꝛes vel hiſtoꝛicos vel poetas inueneris vtitoꝛ. ⁊ parce quidē raro inuentis vtendū eſſe ſemper memento. Ouat. i. letatur ⁊ gaudiū vociferando aut canendo demonſtrat. Liuius lib. i. Romani ouantes ac gratulantes Hoꝛatiū accipiunt eo maioꝛe cū gaudio quo pꝛope metū res fuerat. Uerg. i. geoꝛ. Et ouantes gutture coꝛui. Ouatio paruus triumphus. de quo multa apud alios reperies.

¶ Amabo integrū eſt q2 ꝯiugat̄ amo amas: nec eſt ppꝛie interiectio licet interiectionis vel aduerbij officio fungat̄ blandiendi. regit em̄ poſt ſe acm̄. vt amo: et penultimam ſemper pꝛoducit contra Phileticū ⁊ plures. Cice. in. ij. epi. fa. Amabo te cura et cogita. ſic Plau. perſepe. ¶ Explicit. Et pl'r explicitunt. Alexāder ponit: que a doctioꝛibus cenſent̄ barbara. latini dicunt liber eſt explicitus aut finitur. Martialis in Apophoꝛetis verſibus explicitū eſt omne duobus opus. ¶ Addūt ecclipticis. lucceſcit dieſcit/ninguit/pluit: q2 ſolas tertias perſonas in vſu habent. ⁊ imperſonalia quia authoꝛe Phoca carēt futuro imperatiui ⁊ gerundijs ⁊ participijs. plura videbis in Syntaxi. ¶ Si quis vellet oēm antiquitatē diligenter perſcrutari longe plura inueniret anomala ⁊ ecliptica: vt excellis: ⁊ irritaſſis: locaſſim: phibeſſis taxis danūt perdunt: leuaſſo: duis: creduis creduas: duit. ſupplicaſſis: negaſſis: adaſſint duas ſeruaſſis ⁊c. p excedas/irrites/des/credas/dederit aut det/ſupplices/neges/locauero aut locē/phibeas/tāgas/dent/perdant/leuo aut leuabo adigant/des ſerues Sine numero id genus. Alia ſunt apud Plautū ⁊ vetuſtiſſimos vt bitet pꝛo veniat Plau. Dij ſeruaſſint. idem id iuppiter pꝛohibeſſit. Terentius. Caue quoq; ex iſthoc exceſſis loco. Uarro. Caue ne meum taxis libꝛum.

Choꝛag⁹

Euge.

Aio.

✱ Pleriq; dicunt qd̄ ait ppꝛie de ijs dicamus q̄ vana loquūtur. dixit de his qui vaticinia. teren. Quez amicū mū ais fuiſſe iſtū explana mihi animo ali qui p affino ponit. Terē. Ait aio. negat nego

Ouat.

✱ Amabo blandiēdi vox regit caſum

Explicit

Lucceſcit.

Perdiunt

Phibeſſit

Oui. in me ta. Iuncte tabe tua natoꝛū ec eropis vnā.

Foꝛ furo foꝛ der fer vix vnq̄ ſuſcipit vſus.

¶ Pꝛime perſone doꝛ furo foꝛ der fer a fari non ſunt in vſu teſte Martiano capella id de ſimplicibus intellige: quia peſſundoꝛ affoꝛ bene dicimus.

Dic duc fac fer ais. ſice non ſic dicitur apte.

¶ Per apocopen dicimus dic duc fac fer pꝛo dice face ⁊c. ſic pꝛedic adhuc benefac perfer. Compoſita autē a facio vbi a in i vertitur nō patiuntur apocopen quia perfice inſice dicimus non perfic ⁊c. leges aliquando dice duce face. Terentius. Otande

am finē face. Idē. Me miſſum face. Verg. xi. Tu voluiſe amari voiſcorū ediſſe man plis: pedic teſte Seruio. Plaut. Circunduce huc has edes. Ain pro ais ne. viden providēs ne re. etiaȝ per apocopen efferunt. Apocope qd ſit patet in ſecundo libro. Face. Edice circunduce.

Syncopa diminuit de vi formata frequenter.

Ni diſſyllaba ſint. Tamen inuenies bene noſti

Et ſiſti flaſti fleſti: ſic plura notabis.

¶ Syncopa preteritis in vi ſyllabam deſinentibus ⁊ inde for natis ſepe cōtigit vt petij pro petiui. formaſti ꝑ formauiſti: redijt pro rediuit ⁊c. diſſyllaba rarius ſyncopantur. quia noſti pro nouiſti. naſti ꝑ nauiſti: iſti ꝑ iuiſti. triſti pro triuiſti vix vſꝗ inuenies preſertiȝ extra compoſitionem quia commoſti rediſti vel redijſti intraſti ⁊ plura aliquando leges vt frequenter noſti ſciſti flaſti fleſti. Martialis. Nubere vis priſco nō miror paula ſapiſti. Horati. Vnde tam bene me noſti. Terenti. Sciſti vti foro. Terentius. Omnes congruunt. vnum cum noris: omnes noris. Idem. Ni cām noſſem: crederem hunc verum loqui. Idē. Eho tu cōſobrinū tuuȝ nō noras. Naſo. fleſti diſcedens hoc ſaltē parce negare. Inuenies etiam neſti cōſueſti ⁊c. Silius libro. vij. Qui memet finibus vnꝗ amorim auſonie. pro amouerim. ſic Horatius commorit ꝑ cōmouerit dixit. Cicero lib. vij. epiſtola. Fab. ad trebatiū. Nam vlabris honoris mei cauſa vim maximā ranuncule ꝑ ſe cōmoſſe cōſtabat. pro cōmouiſſe. Verg. iiij. eneidos. Hircaneꝗ admorunt hubera tigres: pro admouerunt. Fit etiā in alijs terminationibus preteritoruȝ aliqn̄ ſyncopa. ſed raro et vix apud alios ꝗ̄ poetas: eneidos primo. Acceſti ſcopulos ꝑ acceſſiſti. idem extinxem pro extinxiſſem ⁊ plura dixit Horat. euaſti ſurpite ſurpuerat ⁊ plura. Naſo abſtit: comici dixti intellexti ⁊c. percuſſi immiſti ⁊ alij vixet diuiſſe erepſem ⁊c. ſolum poetica. * Verg. illi cne. Vixiſſet cui vita de⁹ aut fortuna dediſſet. idem iiij. eneid. Tu ſine extinxem me met ſuper ipſa dediſſem. Hora. Gnatis diuiſſe duobus pro diuiſiſſe.

Preteritum ſignant ⁊ preſens preteritiua.

Sub voce hec: odi cepi noui meminiꝗ

Et pepigi: memini tote atꝗ memento reponit.

¶ Hec quinꝗ verba odi cepi noui memini pepigi, ſub voce preterita ſignificāt preſens ⁊ ptm̄, tam imperfectū ꝗ̄ perfectū: vt odi. i. odio habeo habebaȝ aut habuij ſic cepi. incipio incipiebā vel incepi: ſic dices de reliquis. Differūt itaꝗ noui. eclipticū et noui a noſco: quia hoc ſolum ptm̄ ſignificat illud preſens ⁊ ptm̄. Noui annumerant iſtis Diomedes / Phocas / Sergius / Lancilotus reclamat. Phocas etiam pepigi adijcit licet alij a pango: alij a pago: alij a paciſcor deriuent. vn̄ Serui⁹. in. viij. eneid. Tentamenta tui pepigi: dicit paciſcor ptm̄ facere pepigi vel pactus ſum: vt placeo ui. vel placitus ſum. Itaꝗ pepigi eclipticum differet a pepigi ptō a pago vel paciſcor: vt de noui diximus. Odi a quo verbo ſit, non ſatis liquet habet ſupinū oſum hinc oſor. i. ꝯtēptor: vt oſor vxoris latinitatis: ⁊ ꝑticipio oſus. i. odio hn̄s. Plau. inimicos oſa ſum. exoſus peroſus valde oſus qꝛ exodi perodi pro valde odi olim dicebant. Verg. Si nondum exoſus ad vnum: Troianos Naſo. Ille peroſus opes ſyluas ⁊ rura colebat. hinc oſurus participiū futuri tp̄is. Cicero. in Lelio. Vt ſi velle taliqn̄ eſſet oſurus. Inuenit verbū in ſacris integrū odio odiui oditum qđ apud Ethnicos rariſſime leges. Cicero vſus eſt in libro de oratore dicēs. Aut audiat ar. diligant. Seneca de virtutibus cardina. Neminem odias. Hiero. in p̄s. Odiui ōēm viam iniquitatis. Ethnici ſepius odi dicunt. Hora. Oderunt peccare boni virtutis amore. Dicta verba ſolum h̄nt tempora a preterito formata vt odi oderam odiſſe oderim odiſſeȝ odero odiſſe. ſic reliqua. Memini vltra alia habet in futuro imperatiui memento tu: mementote vos. Meminero odero ⁊c. etiam h̄nt ſe. ſum futuri indicatiui. Memini. i. recordor vel recordatus ſum facit participium meminens rato lectum. Valle placet eſſe ab antiquo verbo meno hinc mentum ⁊ mentio. Coeptum de diphthongo venit ab antiquo v̄bo coepio. i. incipio. Terē. in adel. Oſſecuſſem ꝗ̄ ille qcꝗ̄ coeperet. Plaut⁹. in menechmis. Neꝗ pugnas velitus coepio. Cat. Coeptū ſeditioſa v̄ba loqui, ſupinū eſt coeptum: inde participium coeptus, a um ⁊

Diſcrimen inter noui a noſco et noui eclipticum.

Pepigi

Odi Oſor Oſus. Exoſus Peroſus. Oſurus.

Memini. Meminens. Coepi. Coeptum.

nomen coeptū.i.initium. Ouidius. Dijs coeptis aſpirate meis. Dū coepta ſecundent. A coepio oe in i breuez verſa (ꝗuis lōgam eſſe velit Nebriſſenſis) fit incipio et quod idem ſignificat occipio: incoepi, occoepi incoeptum occoeptuz. hinc frequētatiuum incoepto occoepto. Verg. Incipe Dameta ꝛc. alij hec a capio deducunt.

Sunt neutro paſſiua ſolet: fit fidit ꝛ audet:
Mereo cum gaudet: paſſiuum preteritum dant.
Aſt vtrumqꝫ volunt titubo: placeo: pateoqꝫ
Sueſco caret: iuro: prandet: nubit: miſeretqꝫ
Teno: piget: tedet: pudet: ꝛ licet addito poto.
Et libet mereor: pro quo mereo quoqꝫ legi.

*Li Andro. apud Priſcianū qm̄ audiui inquit pa cez gauiſi verba preteritū vo cis actiue et paſſiue retinentia Mereor Licēor. Solens: *Negat Nebriſſenſis solēs re periri: ſed tñ ſolitus Inſolens Fio. Fido. Audeo. Mereo. Gaudeo. Titubo. Iuro. Iuror. Deiero. Peiero. Mereor.

¶ Verbuz neutro paſſiuuz eſt qd̄ deſinēs in o facit ptm̄ ac ſi deſineret in or: vt ſoleo ſolitus ſuz: fio factus ſum: fido ſiſus ſum: audeo auſus ſum: mereo meſtus ſū: gaudeo gauiſus ſum. olim dicebant in preterito ſolui ſiſi auſi merui gauiſi ꝛ plura iam penitus exoleta. Salluſti. ꝛ Solinus ſolui dixere. Tu ſolitus ſum dicito. Quedam retinent vtrūqꝫ ptm̄ actiue ꝛ paſſiue vocis: vt titubo titubaui vel titubatus ſum: placeo placui ꝛ placitus ſum: careo carui ꝛ caſſus ſuz: iuro iuraui ꝛ iuratus ſū: prādeo prādi ꝛ pranſus ſuz: nubo nupſi ꝛ nupta ſum: miſeret miſeruit ꝛ miſertum eſt qꝛ teſum non eſt in vſu: pertedet pteduit ꝛ perteſum eſt, pudet puduit ꝛ puditū eſt Licet licuit ꝛ licitū eſt: poto potaui ꝛ potus ſum: libet libuit ꝛ libitū eſt: mereor meruī ꝛ meritus ſuz dicit̄ pro eodē aliqñ mereo. ¶ Mereor tñ nō neutro paſſiuū vocatur: ſꝫ neutrū paſſiuū: teſte Phoca: qꝛ quū in or deſinat: facit etiam ptm̄ ac ſi deſineret in o qualia ſunt teſte Gellio lib. ij. ca. xxv. Diuertor diuerti: lauor laui: aſtringor aſtrinxi: extergor exterſi quibus alij iungūt opperior opperui: paciſcor pepigi: liceor licui: de quo ṽbo in Syntaxi plura dixi. Cice. lib. xij. ad atti. de druſi hortis. quāti licuiſſe tu ſcribis ego id quoqꝫ audierā. Liceor. i. preciū defero. Impersonalia miſeret piget ꝛc. in Syntaxi declarant̄. Soleo participiū facit ſolens: ſoliturus nō legi. Plautus in amphi. Si dixero mendaciuz: ſolēs meo more fecero. i. vt ſoleo. Vox eſt vt ait Baptiſta pius nitida ꝛ eloquentiſſima nec minus ppria ꝙ inſolens. i. non ſolens. Terē. in andria. Quid tu athenis inſolēs. dr etiā inſolens conſuetudine impudēs ac petulās. hinc inſoleſco. i. petulās fio. Salluſti. Animus malarum artiū inſolēs. Puerilis animꝰ per licentiā inſoleſcit. Inſolitꝰ nomē. i. nō ſolitus. Salluſt. Talibus viris nō erat labor inſolitus. Fio quarte eſt. Horat. Lenior ꝛ melior fis accedēte ſenecta. Fido fiduciā ꝛ ſpem habeo. Ver. Fidite ne pedibus. Confido idem, diffido nō fido. Fidus cui fidēdū eſt. Petrarcha. Fidus auaritie nunꝙ̄ cōtingit amicus. Infidus penul. lōga. i. nō fidus. Perfidus penul. breui a fides qui fidem violat Cōfidentia. i. audacia. ¶ Audeo ſuz audax: Paulus. In quo quis audet ꝛ ego. Mereo, meſtus ſum per ae vel oe diphthongō. i. lugeo ꝛ triſtor. mereor meſtitia id eſt luctus triſtitia. ¶ Gaudeo letor. Propheta. Nō eſt gaudere impijs. dicit dn̄s. ¶ Titubo. i. lingua vel pedibus vacillo nec inſiſtere queo. Quinti. Iugulaſti vulneratuz titubantez ſtrauiſti. Ouid. Haud aliter titubat ꝙ̄ ſi mera vina bibiſſet ¶ Iuro, iuramētuz facio aut preſto. Cice. ad Herē. Iuratus fuerat. i. iurauit. capit̄ etiā paſſiue. Vergil. ij. geor. Aut cōiuratio deſcēdēs dacus ab iſtro. Inuenit̄ etiā paſſiuū iuror. Luca. in. v. Et lete iurant̄ aues bubone ſiniſtro. Stat. vij. theba. Numina captiuis etiā iurabere thebis. Iniuratus qui nō iurauit. Cōpoſita pducūt penul. vt cōiuro ſimul iuro: cōſpiro: cōiurator. i. cōſpirator deiuro periuro exiuro. i. vehemēter iuro Plau. in amphi. Exiuraſti mihi dicere per iocū: piuro ante alios iuro. Eiuro. i. iuro nō poſſe preſtari qd̄ deſideratur. Plautꝰ. eiurauit militiā. Duo mutant u in e breuē. Deiero peiero. deiero. i. valde ꝛ ſancte iuro vel libere iuro vt Ionathas deierauit. Dauid eo ꝙ diligeret eum. Peiero. i. falſo ꝛ animo fallendi iuro vel iuramētum infringo. Plautus in aſinaria. Si quid fecit ſceleſte pro illa lingua peierat ꝑiurus qui peierat periurium falſum iuramentum.

¶ Mereor aliquid facio quāobrez dignus ſum habere. Ouid. libro iiij. meta. Quā

merui penā ſolus: bñ geſſit in oēs: Optime de nobis merit⁹ es. Cōmereo. i. mereor: ſe pius in malū capit. Teren. Quid feci aut cōmerui pater: idē. Nunq̄ ſciēs commerui vt iſta caperet od iūmei. Demereor concilio ⁊ in amicitiā iungo. Quinti. Ut pleniore obſequio demererer amātiſſimos mei ꝓ mereor legit̄ mereo. Plaut⁹. Tu me ruiſti ⁊ adhuc mereo. idē. Nunq̄ ego illi poſſum grām referre vt meritus eſt deme ergo merui a mereo videtur eſſe: meritus ſum a mereor. Mereo etiam eſt militare. Luca. Ere merēt paruo dicimus etiam mereo era pro lucro. Horat. Hic meret era liber ſoſiis. Ouidi⁹ Juſſit ⁊ in caſtris ēra merere ſuis. Emeritus qui pro ſenio amplius nō meret aut rude donatus eſt. Neoterici barbare capiunt demereo demeritū ꝑ malefacio ⁊ crimen. Poto. aui. vel pot⁹ ſum: adñcitur dictis a Sel. li. ij. ca. xxv.

Paſſiue ſignant: ſub o vapulo: veneo: fio:

Exulo cum nubo: liceo quibus addimus apte:

Uerbū neutrū paſſiuū eſt qđ in o deſinens paſſiue ſignificat vt ſex hic poſita vapulo. i. percutior. Plau. Uide ſis q̄ mox vapulare vis niſi actutū hinc abis. Actutū i. mox. Fio deficio. Uerg. Lac mihi nō eſtate nouum nō frigore defit. confido. i. fio at ſuffio media breui ſuffiui ſuffitum. i. fumigo: nihil cōe habet cū fio Uergil. At ſuffire thymo ceraſq̄ reſcindere inanes. Quis dubitet. Ueneo vendor veteres veneor dixere. Plau. apud Diomedē. Ego ne illi venear. Titian⁹ apud eundē. Jllud melius emit̄ quā veneatur. Exulo exul fio ⁊a patria expellor. Liceo eſtimor. Diome. Licet mihi. i. poteſtatem habeo: ⁊ liceo es. dicimus quum ad precium referimus. i. liceo denariis totidem. Nubo viro trador.

Abundantia ⁊ p⁹mo verba communia.

Hec ⁊ plura leges communia. largior hortor

Oſculor experior ſtipulor moror hoſpitor atq̄

Criminor amplector veneror cum dignor a ulor

Obliuiſcor eris interpretor addito ſolor.

Uerbū abundans eſt qđ ſub vna voce actiue ⁊ paſſiue ſignificat vt verbū cōe: veluti largior hortor ⁊c. Aut quū idē eſt diuerſarū cōiugationum vt lauo as. vel lauo is. aut cū aliqua in ptis ſupiniſve coīcidūt vt mulceo ⁊ mulgeo mulſi mulſū. Aut cū idē multiplex ptm̄ aut ſupinū hʒ vt ſapio ſapui vl̄ ſapiui. hoꝝ multa ex dictis ſatis patēt vt lauo qđ etiā tertie eſſe ante ꝓbauimus. Uer. iiij. ene. Fluidum lauit inde cruorē. Jn. x. Lauit improba teter Ora cruor. Arto as. vel arto tis. ſono as. vel is. oleo vl̄ olo ⁊c. albo actiuū: albeo neutrū: ſic duro dureo: liquo liqueo. Neo nes ⁊ neodem: neo neis neit. veteres dixere. Tibu. Aut ſi fata negant reditū triſteſq̄ ſorores. Stamina q̄ ducūt queq̄ futura neūt. Sūt q̄ cū ꝯiugatione mutāt ſignificatione quoq̄ nōnullas declarauim⁹ vt mādo ꝯpello. appello. Fūdo as. i. fūdamētū facio. fundo is. ſpergo. ⁊c. Dico as. cōſecro. dico cis loquor. Uolo as. vt aues volo vis cupio ⁊c. Lego as. legatum mitto vel in teſtamento do. lego is patuit. Sero as. clau do. ſero is ſemino vel planto. Educo as penul. breui. i. nutrio. Educo is penulti. lon ga extra duco. Talia diligēs ꝓceptor ꝑ ſe plura inueniet: nos receptui canim⁹ paululum tantum de cōmunibus dicturi. Uerbū cōe eſt quod in or deſinens: actiue et paſſiue ſignificat vt largior giris. i. tribuo aut tribuor: hinc dilargior elargior. idem. Hortor aris. i. incito admoneo vel incitor: admoneor: vt hortor canem in cuniculum. adhortor. i. valde hortor: dehortor. i. diſſuadeo. Oſculor oſculū do vel accipio. Exoſculor. i. valde oſculor laudo ⁊ amplexor. Experior tento vel tentor. Terent. Oia prius experiri vbis q̄ armis ſapiētē decet. Expertus qui ꝓbauit. Stipulor. i. rogo vel rogor in obligatione cōtrahēda: hinc aſtipulor ꝑ aſſentio inſtipulor. i. ſtipulor: reſtipulor. i. ꝯtra ſponſitionē pecunie obligo. Moror in mora teneo vel teneor expecto vl̄ or. Quis te moratus eſt: Mulier a muliere facile morat̄ demoror remoror valde. ⁊ iterū moror. Jmmoror i. aliquo moror vt q̄d multis imoror verbis. Et pēdo curoq̄ moror ſignificat vt Plau. Nihil moror dotes iſtas dapſiles. ſat dotata ego ſi bona eſt. Et habito: vt moror Sandaui. Hoſpitor ſuſcipio vel ſuſcipior hoſpitio. Criminor. i. accuſo vel accuſor. Crimē accuſatio vel peccatum

Uapulo.
Defio.
Ueneo.
Exulo.
Liceo.
Nubo actiue accipi Sipōti. affirmat ꝑ eo qđ eſt viro tradere vñ nō mō mulier q̄ viro tradebatur nupta ſʒ etiā vir cui tradebat̄ nupt⁹ dici ſolebat Plaut⁹ lʒ etiā carinū qđ agat ſcire nouū nuptum.
Lauo.
Sono ſonis.
Neo
Acti⁹ clamor ⁊ gemitū. tēplū reſonit. Ennius ſonitu ſi agunt̄ hęc mādetera ſanguine.
Largior.
Hortor
Oſculor
Experior
Stipulor
Moror.
Hoſpitor
Criminor

¶ Amplector circũdo vel or. Et accipio vel or. Seneca. Mala pro bonis amplecti
demẽtia eſt. Veneror .i. honoro vel honoror. hinc venerandus venerabilis venera-
tio. ¶ Dignor dignũ iudico vel iudicor. Vergi. Non equidem tali me dignor hono-
re. Jdẽcõiugio Anchiſa veneris dignate ſuperbo: id eſt digne habite teſte Seruio
Adulorq; cõmune eſſe in Syntaxi oſtendimus: ¶ Interpretor, declaro vel declaror
vt interpretor Vergilium .a Pio interpretatur Plautus. ¶ Obliuiſcor rarius paſſi
ue capitur. Auſonius. Qñ oblita mihi tot carmina. ¶ Solor et cõſolor .i. cõſolatio
nem do vel accipio. hic me conſolor. In euangelio. Hic cõſolat tu vero cruciaris.
Gellius, lib. xv. cap. xiij. oſtendit cõmunia eſſe vtor vereor hortor conſolor teſtor di-
gnor cõfiteor, longe plura ponit cũ aliis Priſcia. vt auxilior medeor tutor tueor con
ſpicor deſpicor metior aſpernor miror confector carnificor conſequor aſſector aſſe-
quor adminiculor auguror dominor architector abominor aggredior machinor, fu
ror venor fruſtor arbitror reor metor adorior blandior calũnior argumẽtor execror
complector vociferor amplexor demolior fari velicor depeculor adipiſcor polliceor
exordior patior ⁊ plura que a Priſcia. ⁊ Neſtore ꝓbãtur. Jd etiam notandum eſt:
multa verba cõmunia ⁊ deponentia olim abiecta r in o etiã deſiiſſe. Cice. lib. xv. ad
Attic. Te vt a me diſceſſeris: lachrymaſſe moleſte ferebã. Tã frequens eſt lachry
mo vt eo nõ minus libenterq; lachrymor vteret. Titinnius. Laudo q; oſculaui pu
ugnc caput. Ennius. Contempla ⁊ templũ. Ceteris ad leuã aſpicere: ſic mino, adu-
lo oſcolo ⁊c. a Marcello Priſcianoq; ⁊ pluribus pulchre declarata.

amplector Dignor ⁊ Digno. ꝑ eo qđ eſt dignuz pu tovereres dixere. Pacu. qs deos infe- ros qbꝰ ce- leſtes di gne, hono- ribus. Fre- quẽtiꝰ tñ in vſu eſt di- gnor depo- nens q̃ di- gno actiuũ Cõtemplo Cõtẽplor.

Grammatice deſpauteriane liber ſeptimus.

De verborum formis.

P Recipuas verbi formas cognoſce quaternas.

¶ Forme verborum principales ſunt quatuor perfecta vt lego: medita
tiua vt lecturio: frequẽtatiua vt lectito: inchoactiua vt ferueſco caleſco
Priſcianus ponit plures formas minus principales. Deſideratiuã vt
viſo capeſſo faceſſo .i. cupio videre capere facere. hoc dictum reprobat
Valla qr viſo nõ cupio videre: ſed eo ad vidẽdũ ſignificat: ſic capeſſo ⁊c. Diminuti-
uum vt garrulo modicũ garryo: ſorbillo parum ſorbeo. Cauillo aliquãtuluz caluo
dic etiã cauillor: pitiſſo modicũ bibo. Sũt itẽ q̃dã apparatiua dicta vt albico .i. al-
beo fodico fodio. nutrico nutrio. vellico vello aut carpo. Mantua. Albicat intactũ
niueo velamine corpus. Sũt ⁊ illa imitatiua patriſſo, greciſſo atticiſſo ⁊ ſiſia .i. imi
tor patrẽ/ Grecos/ Atticos. Plautꝰ. Jd tu ne mireris ſi patriſſat filius. poetor artis,
philoſophor aris. operã do poetis ⁊ phis: aut hos imitor, grecor ⁊ pgrecor .i. mo-
re grecoꝝ indulgeo genio. Fiũt quoq; ꝟba a noibꝰ ⁊ aduerbiis vt lignor frumẽtor
perẽdino ⁊c. q̃ nõ hñt certã formatiõis rõem, ideo reliq̃s omiſſis ſolũ de frequẽtati-
uis que etiã iteratiua dicũtur: ⁊ inchoatiuis: vel inceptiuis meditatiuiſq; dicemꝰ.

diminuti- ua forma

Nebriſ. de- noiatiuam vocat quẽ hic imita tiuam.

¶ De frequentatiuis ſeu iteratiuis.

Sic iteratiuum formes: ito fiat ab atum.

A per o mutabunt bene cetera verba ſupini.

Si fuit or: manet or. Sunt cuncta frequentia prime.

Pretereunt legem nato querito fundito ſcitor

Siſcor atq; agito ſector loquito ⁊ pauitoq;.

Perſcrutando libros doctorum plura notabis.

¶ Verbũ frequẽtatiuũ vl' (vt Diomedi placet) iteratiuũ eſt qđ aſſiduam vel potiꝰ
frequẽtẽ in agẽdo vim hʒ ⁊ frequẽter agẽdo iterat affectũ vt ſalto clamito. Forma
tur aũt dupliciter ꝑmo a ꝟbis ꝑme cõiugatiõis hñtibus in ſupinis atũ. pen. longa
mutãdo a lõgã in i breuem: ⁊ u vel um: in o. vt imperatũ vl' imperatu impe[r]ito. cla
matũ clamito, volatũ volito ⁊c. Reliqua frequẽtatiua formant a ſupino, mutando
um vel u in o vt curſum vel curſu curſo curſas: ſaltum ſalto: dormitu3 dorm[i]to as.
Tueor tũtũ tutor tutaris: quia ex verbi[s] in or ſũt frequẽtatiua in or veluti minor

Formatio verbo rũ frequen tatiuorum

minatū minitor. Formi anť contra regulā quedā.nō̄ as.natū.nato :penul.bre.do autē variū qr priorē corripit recte facit dato as.Cecillius apud Gel.lib.ij. Aduení accedí exēplo ſuauiū natat. Perſi. Hoc natat in labris. Hinc annato innato enato pen. bre. Quero queſitū q̄rito penul.bre.facit pro queſito penultlong.ſed hoc quoq; latine dici volunt nō a quero:ſed a queſo. Querito.i.inſtanter quero. Et pprie de his dr q̄ quotidie inquirendo vix victū inueniūt:vt inquit Donatus .Terē.in adel. Lana a tela victū queritās. Plau. Qui inops ⁊ ſordidus queritādo alit familiā.i .oſtiatim querendo victū qḋ mēdici faciūt qui ⁊ roga tores dñr. Plau. Ut rogator oſtiatim pe tam panē. Fundo fundito as.i.ſepe fundo aut fundo qr frequētatiua pro p̄mitiuis pleruq; eleganter locantur. Plau.in anphi. Cū cruciatu tuo iſthec hodie verna ver ba funditas.i.fundis effutis loqueris. Scio ſcitum ſcitor.i.interrogo vel inueſtigo que occulta magis ac ſecretiora ſūt. Uerg. Suſpenſi eurypylū ſcitatū oracula phe bi mittimus. Hora. Scitari liber ex ipo. Sciſco facit ſciſcitor aris.i.ſcitor:⁊ eſt ma gis in vſu q̄ ſcitor. Plau.in cap. Secede huc:nā ſunt q̄ex te ſolo ſciſcitari volo. Ter. Quicquid eſt libet hinc ſciſcitari. Ago agito facit vt,cōpoſitū eius cogo cogito.i.rem frequenter ad memoriā duco.vel cogo. Uerg.ij.geor. Ipſe dies agitat feſtos. Hinc cōponitur exagito ſubagito. Legito autē frāgito:tāgito as.pangito as.apud ſolos grāmaticos inueni.ideo vt nihili verba omiſi nō docens a ſecūda perſona preſen tis abiecta s ⁊ addita to:facere frequētatiuū vbi preteritū in gi deſinit.vt lego legi to ⁊c.qr in frequētatiuis vix aliis q̄ inuentis vtemur niſi forſan in pulchro opere. ideo amitto as.nollet dicere Nebriſſenſis:nec mihi placēt hec ⁊ ſimilia niſi authori tate pbenť. Arito vacito errito erecito caſtigito.riſo valiſo ⁊c. Itaq; he regule de fre quentatiuis nō ſunt catholice:qr ſēp authoritate opus eſt que vbi adeſt recte vte ris frequentatiuis qualia ſunt apud Gelliū hec ⁊ multo plura; defenſito raſito ito eſito vectito ſolito aduento defenſo ſurrectito obſeruito ventito melitor ⁊ ſiſito vecti to diuerſitor appellito acceſſito portito ⁊c. Tacitus. Manſit aſſe vna cū vincebatur. Sequor fit ſector ſectaris. pſecutor.i.cōtinue ſequor.inſector vehementer ſequor in ſequor vel perſequor. Loquor loquitor. Gel.lib.j. Supra modū loquitabat coturba bat. Paueo facit pauito as.licet careat ſupino:niſi id olim fuerit pauitū.⁊ ſignificat valde paueo. Teren.in ecy. Uxorē Philomenā pauitare neſciat quid dixerunt i.la borare ex frigoribus vt exponit Ser.nā eſt reciproca tranſlatio ⁊ timor p frigore ⁊ frigus p timore ponit. Uergi. Extēplo Aenee ſoluunť frigore mēbra. Si q̄s doctiſſi morū ſcripta pſcruteť.plura notabit.nā paſco paſcito facit: p paſto as. Uarro. Nūc feras q̄ in ſyluestribus locis paſcitant:ecicures q̄ cultis. Noſco facit noſcito. Plaut. in ciſtel. Nūc veſtigia ſiqua ſunt noſcitabo. Et noto notas priore bre.pro cōſidero ſi gno taxo:⁊ potius a nota eſſe videtur q̄ a noſco:Cōpoſita penul.bre.ſunt annoto de noto ⁊c. Nunc ad recte formata redeo. Increpo increpito. Silius lib.j. Feſſoſq; la bore miniſtros Increpitat. Sic lego ſingulto ſubuecto aduecto aſpecto pſpecto re ſpecto inſpecto viſo rogito imperito abiecto reiecto cōiecto dormito adiuto. Teren. Amabo adiuta me. Gellius adoleſcens ego quū ad grāmaticos itarem. Silli. lib. iij. Breuitaſq; vetat mutabilis hore prolatare diē a profero eſt. Sta.vj. Thebaidos Nceto. Reſponſant flebile thebe. Et.j.ſylu. Fallax reſponſat imago. Horatius capit, p reſi ✳ Occurſare ſtere. Reſponſare cupidinibus contēnere honores. Omnia frequētatiua ſunt p̄me ſo frequen cōiugationis:tamē a neo fecit Statius teſte Calderino neto netis tertie.vt.j.ſylua. tatiuū ab Netite nemo modū tranſmiſſi cōputet eui. Idem quarto ſylua. Cuiq; tibi vagitec occurro. tertius infans. Idem. Defenſaſq; patrē. Cice.in.vij.epiſto.fab. Si forte cenitarem. Uergi. Oc Salluſtius in Catilina. Exercitum in Aſiam ductauerat. Uergili. Fluuio merſare curſare ca/ ſalubri. Muto facit mutito.de quo verbo pulchra videbis in annotationibus Beroaldi ſerit aldinis. A pendo fit penſo ⁊ penſiculo.i. cogito ⁊ conſidero.a penſo penſas penſa.ille cauto tum rurſum fit penſito:vbi notabis ex frequentatiuis parum aut canonis aut vſi- ✳ Dictito tatis ſepe fieri .alia frequentatiua:vt a ſupino lectum lectu.fit lecto qḋ raro reperi- frequenter tur.hinc lectito:ſic a frequētatiuis vix repertis facto luſo acto viſo as.ſcripto ſeſſo.dicere. Ho ⁊c.dicimus factito luſito actito viſito ſcriptito ſeſſito ⁊c.ſic eſito curſito:licet curſo ra.ij. epiſt. curſas in vſu ſit.ſic ſurrectito defenſito ⁊c. Hora. Ad quartā iaceo poſt hanc vagor:Dictitet aſ aut ego lecto. Idem.ij.ſermo. Ueluti ſuccinctus curſitat hoſpes. Mart. Cogit me ti- bano mu tus actitare cauſas. Differunt tamen dicto ⁊ dictito:nā dictitare eſt ſepe dicere.dictas in nō ſtro dictas:id eſt prelego.vt alius ſcribat.⁊ ſuggero:vt ratio dictat. Paracletus dixit locutus in ipatribus. Hiero. Dictamus hec nō ſcribimus cum iste notariorum articulo. Pliū.

Queſito.
✳ A quero debuit eſſe queſito penul.lō.⁊ dicimus q̄rito pe.bre.
Fundito.

Sciſcitor.
✳ Ab ago dicim⁹ actito nō acto.
Mart. Cogit me Titi⁹ actitare cauſas :ab ago etiā dicimus agito.
Manſito.

in epiſ. O ſylua ollitus: quã multa cõpoſitis / & multa dictatis: Boetius. Ecce mihi lacere dictant ſcribẽda camene. Dictatũ eſt q magiſter pueris dictat: et ad alia per metaphorã trãſfert. nã imperatoris et cuiuſq artificis pcepta nõnũq dictata dicũt Iuue. peragit dictata magiſtri. Qd̃ vulgus male capit dictare p cõponere. Dicto recte frequentatiuũ dr: qz dictãs ſepe idẽ dicit et iterat nõ notarius inepte ſcribat. Dictamẽ Calepinus ponit: ego apud veteres nuſq̃ legi. Sũt q̃ a ſignificatione frequẽtatiua deficiũt. vt capto nõ eſt frequẽter capio: ſed caperẽ cupio. Marti. Dũ me captares mittebas munera nobis. Vẽdito cupio vẽdere vel ſedeo ad vendendũ: vt hic venditat libros. ¶ Frequentatiuum aliqñ ſignificat diminutionẽ: vt dormito. i. paulũ et pſunde dormio: ſz per interualla. et id frequenter ptingere põt. ſz ſemp paullulũ. Hora. Qñq bonꝰ dormitat Homerus. Et in ps. Ecce nõ dormitabit neq dormiet. Et alibi. Dormitauerũt oẽs: et dormierũt. Et ſcriptitare eſt nõ totã rem ſimul ſcribere: ſed per interualla et per partes diuerſis tpibus ſcribere q̃q̃ aliqñ ſcriptito ſimplr pro ſcribo capiat. Cice. lib. vij. ad atticũ. Et hec et ſi quid aliud ad me ſcribas velim vel potius ſcriptites. hic manifeſte oñditur dr̃a inter ſcribo et ſcriptito.

Capto.

* Capto nõ ſignificat frequẽter capio: ſz obſequis et illecebris aliquid venor. Mar. Capto tuã putet heu ſed capto maxie. generatu captꝰ ꝰus eſt ſumꝰ ergo pates.

¶ De inceptiuis ſeu inchoatiuis.

Preſentis primiq modi coniunge ſecunde
Perſone ſi vis verba inceptiua creare.
Sic ferues ferueſco facit. Sed tollitur hiſco.

¶ Verbũ inchoatiue vel inceptiue forme eſt qd̃ cõtinuũ incrementũ paſſionis innuere ſignificat. et a Valla augmentatiuũ appellat̃ et pprie tñ fit a neutris ſcde cõiugationis addendo ſecunde perſone pñtis indicatiui ſingularis numeri ſyllabã co. vt tepeo tepes tepeſco. i. in horas magis tepe fio. caleſco. i. fio calidus: ſic egreſco albeſco ferueſco ardeſco madeſco et c. Quorũdã primitiua in vſu nõ ſunt: vt igneſco ſaneſco. herbeſco liqueſco iuueneſco ſeneſco et c. que ſunt ex obſoletis verbis. igneo id eſt ignitus et ardens ſum et c. Forteſco ab exoleto forteo fortes. i. fortis fio. Calueſco caluus fio. caneſco canus fio. fordeſco fordidus fio. ſic pingueſco / macreſco. Hor. Inuidus alterius macreſcit rebus opimis. Hec oia licet recte augmentatiua dicãtur tamen nõ inepte appellãtur inchoatiua. nã qui caleſcit incipit aliquid caloris acquirere: licet nõ penitus incipiat tam primũ calere. ita declarato in reliquis. Que ſiſt in ſco deſinentia formãtur ab aliis verbis q̃ a neutris ſcde: nõ pprie dicenda ſunt inchoatiua: ſed inchoatiuis formatione ſimilia: vulgo tñ etiã inchoatiua dr̃. vt pſentiſco. i. pſentio. Cõcupiſco. i. cupio. pertimeſco ptimeo edormiſco obdormio. Pla. Edormiſcã hanc crapulã quã potaui preter animi ſentẽtiã. preciſco precio. Vergi. Corda licet longe preciſcere. repueraſco. i. rurſus pueraſco. i. fio puer. Plau. aiũt ſolere ſenes repueraſcere. i. veteraſco. vetuſteſco: hoc eſt vetus fio. Inueteraſco valde in ꝯſuetudinem venio. Nigidius inter hec putauit hoc eſſe diſcriminis q que vetuſtate deteriora fiunt vetuſteſcere dicant̃: veteraſcere que meliora. et q̃q̃ hec differentia interim ꝯfundat̃: tamen venuſte aliqñ ſeruabit̃. Politianus in prefatione miſcel. Si mõ hec ipſa nõ vetuſteſcere adhuc: ſed veteraſcere de integro poſſint. Adaureſco auribus morẽ gero. Philiticus. Tenendũ eſt vt verba adaureſcãt. Viuiſco viuo: labaſco labo / cado / deficio. Teren. Huic labaſcit. vno verbo victus. Amaſco pro amo vetuſtiſſimi dixere: teſte Diomede. Hinc amaſcus. i. amator. Plau. Iucundo amaſces. Hoc quoq pene obſoletum eſt. Integraſco. i. integror. Terentiꝰ. Hoc malũ integraſcit. Hec in ſco omnia ſunt tertie declinationis: nec pterita aut ſupina habent niſi a primitiuis. q̃q̃ nõnihil aliter ſignificant preterita. vt primitiuorum ſunt q̃ vt quã inchoatiuorũ fiunt. nã calui a caleo ſignificat calidus fui: calui a caleſco. i. calidus factus ſum et maiorẽ calorẽ nactus ſum: vt oſtendit Laurentiꝰ Valla.
¶ Vnũ format̃ irregulariter hiſco ab hio hias: qz regula poſcit hiaſco. Et eſt hiſcere pprie oſcitare. Item os ad loquendũ aperire. Plau. ne hiſcere quidem audet. Et miror dubitoue. Ennius hiſcit dubius eſt quid agas. Et pateſieri. Oui. Hiſcere nã q tibi terra neganda foret. Hinc dehiſco. Verg. O quẽ ſatis ima dehiſcat terra. mihi. i. deorſum pateſiat vt me abſorbeat. ¶ Fathiſco cum aſpiratione. i. abundanter aperior quaſi affatim hiſco. Ambro. li. hex. Pleriũq terra meridiane plage torref af

* Huius forme vba q̃dam ſunt quorũ primitiua in vſu non ſunt.

edormiſco

integraſco

Hiſco.

Fathiſco.

doribusatqꝫ eſtu ſoluta fatiſcit inpuluerem miſerandi agricole labore conſumpto Fatiſco ſine aſpiratione:id eſt deficio aut fatigor. Statius. Brachia iam pudeꝫ cyclopum operoſa fatiſcũt. Item, hiſco.i.loquor ſed proprie ſummiſſe ꝛ timide. Titus Liuius. Tantus pauor mulierem cepit vt diu hiſcere nõ poſſet. Uergi. Uix pauca furenti. Subijcio ꝛ raris turbatus vocibus hiſco. Ab hio etiam fit hiato frequentatiuum pro aperior ſcindor ve irregulariter:quia hĩto regula poſcit. Plaut⁹. Si qua forte concio eſt vbi cum hiatare nondum mentem venit. Cneus Atticus libro pr..iados. Ille hiatans herbam moribũdo ſuſtulit ore. Laberius paſſiue dixit fores hiatantur, pro hiatant.i.patent:vt Diomedes ait. Quo teſte etiam dicimus per ſecundam vocalem hieto hietas. Cecilius. Sequere me tu qui mihi oſcitans hietanſqꝫ reſtas.

¶ De meditatiuis que ꝛ deſideratiua.

In meditatiuis quod in u fit iunge ſupino.
U ſemper breuians rio. ſic dabit eſurit eſu.

¶ Meditatiuum verbum quod primitiuo ſignificat cupio:vt eſurio eſſe cupio: etiam ſignificat famem patior. Iuuena. de ſtat. Eſurit intactam paridi, niſi vẽdat agauen. hinc eſuries eſuritio eſurigo.i.fames. ¶ Formatur meditatiuum a ſuperiore ſupino correpta u ꝛ adiecta rio. vt partu parturio.i.cupio aut conor parere. Uergil. Parturit almus ager. ſi quis neget in quibuſdam poſterius ſupinum latine dici, ſin gat ipſum ꝛ ſic formet. Scaturio ſcalpurio prurio ligurio meditatiua nõ ſunt. Ualla mauult hec que meditatiua vulgo dicuntur: dici deſideratiua:quia deſiderium non meditationem notant. Ego deſideratiua rectiſſime hec appellari cenſeo:nec inepte tamen meditatiua:quia maxime ſolemus meditari que vehementer deſyderamus:recte ergo meditatiua vocabimus cenaturio:cacaturio. nupturio.id eſt nubere cupio vt ſoror mea nupturit. Empturio emere cupio. Uarro in.ij. de re ruſtica. Te empturientem in campos macros adducunt crebro pedes. Micturio meiere cupio aut meio. Iuuenalis. Noctibus hic ponũt lecticas micturiũt hic. Dicturio dicere cupio Macrobius libro.vj. Saturnalium, Quid doces ꝛ milites:qui fortiter a ſe facta ſemper dicturiunt.

¶ Finis.

Fatiſco
Hiato.
Hieto
Eſurio
* Amiſereo verbo quo vtebãtur veteres dicim⁹ miſereſco hoc eſt miſericordia moueor. Uerg. His lachrymis vitã dam⁹ ꝛ miſereſcimus vltro.
Parturio
* Parturio potius. ſignificat in pariendo laboro. ꝙ deſydero vel meditor parere.
Nupturio
empturio.
Micturio.
Dicturio

¶ Lugduni hoc opus Impreſſum per
Theobaldum payen
Calcographum.

Epiſtola Apologetica.

¶ Joannes Deſpauterius Niniuita / Egidio Clauardo diui Auguſtini regu-
le canonico Formocellenſi ⁊ Joanni Langmercio Plaſdalano. S.

INgentes veſtre humanitati gratias habeo dulciſſimi amici: qui
tam ſollicite honori meo ⁊ fame ſtudetis: vt que vitio mihi ab in-
doctis vertuntur: nihilominus egre atqꝫ ipſe feratis hec autem
duo precipuo eſſe intellexiſtis / mordacitatem / et in authoribus ci-
tandis incōſtantiā: quatinus ſummos viros nimis interim acer-
be ſugillare video: ⁊ (quod peius eſt) cerdonibꝰ paraſitiſqꝫ cōfer-
re. Ad hec eos plerumqꝫ taxare per quos opinionem meam ſtabi-
lire: ⁊ probare nitor. Quo fit vt compluſculi per ſathanicam zoilorum ſuggeſtio-
nem libellos meos vixdum pellecto titulo: tanꝙ aconitum aliquod aſpernētur. his
falſo obiectis ne tacendo co[n]ſentire videar: paucis reſpondendum cenſeo. Er-
go de mordacitatē ſic habeant canes mei. Nam vſqꝫ adeo ſum rudis: vt neſciam
multos eſſe theologos iuriſcōſultos: canonicos: animarum paſtores: et id genus
reliquos ſumma doctrina politioribuſqꝫ literis exornatos et magna veneratione
dignos. Ceterum inter cuiuſcunqꝫ facultatis homines: quis niſi humanarū rerū
omnino expers negauerit inueniri quoſdam elegātioris literature immo mere la-
tinitatis rudes: itaqꝫ id ſolum colligere volui: ſi quiſpiam excellētis alicuius artis
vt theologie aut medicine profeſſor euaſerit: aut dignitatem quamlibet: adeptꝰ fue-
rit nō continuo eundē politioris literature peritum eſſe neceſſum eſt contra quoſ-
dā adeo agreſtes: ceruicoſos: ⁊ pertinaces: vt quicquid a theologo aut in dignita-
te conſtituto effutiatur: tanꝙ a fonte hammonis relatum: acceptandū putēt. Quod
ſecundo obiicitur tam eſt friuolum vt reſpōſione vix digner. Nam ſi vitium eſt eū
interim reprehendere: per quem opinionem noſtram aliquando confirmamus nul-
lum artium ſcriptorem huius vitiū immunē facile oſtendero. Ergo vt a philoſopho
maximo inceptem. Nōne Ariſtoteles Pythagoram / Anaxagorā / Platonem: cum
Fortifico reliquis philoſophis ſepicule carpit: per quos opinionem ſuā nonūꝙ fortificat?
Quis theologorum queſo niſi imitator quiſpiā ſeruum pecus olim doctorū opinio-
nibus vndiqꝫ aſtipulatur? Quis item iuriſconſultus ſemper Accurſio / Baldo / Bar-
tholo / ⁊ reliquis legum aut canonum enarratoribus ſuffragatur? Et vt ad Gram-
maticos veniam. Quiſnam velle probandi locus relinquetur ſi per nullum proba-
re poterit quam ſemel reprehenderit: qui nec Vergilio / nec Ciceroni ſemper conci-
nit. Et vt rem in verba pauca conferam: tam friuola eſt hec obiectatio vt nemini li-
ceat quamlibet artem ſcribere qui nolit vſqꝫ ab eo quē ſemel teſtem citauerit diſſen-
tire, quandoquidē preter prophetas / apoſtolos / euangeliſtas diuino numine affla-
tos vix quiſꝙ non aliquando errat: quoniam in hac lachrymarum valle deus ab
omni parte beatum voluit eſſe nihil. Id preclare Quintilianus enucleat libr. x. di-
cens. Neqꝫ id ſtatim legenti perſuaſum ſit: omnia: que omnes authores dixerunt
vbiqꝫ eſſe perfecta: ſummi enim ſunt: homines tamē: ideo ait Hora. Tu nihil in ma-
gno doctus dependis Homero: Et alibi quādoqꝫ bonus dormitat Homerus. Poſ-
ſem id multis oſtendere niſi notius ſit ꝙ vt prolixa probatione indigeat. Itaqꝫ ſa-
tis ſuperqꝫ fuerit pro omnibus vnum attuliſſe Ciſelium vindicem hominem: teſte
Gellio: doctiſſimum nimis pueriliter ſemel hallucinatum dum putauit Cor. apud
Ennium maſculino genere reperiri in his verſiculis.

Hannibal audaci dum pectore dehortatur
Ne faciam bellum quem credidit eſſe meum cor.

Ciſelius legit interrogatiue: dum Hannibal audaci pectore dehortatur ne faciam
bellum: quem cor meum eſſe credidit pro quod cor. ⁊ id ſane nimis pudende: quia
ſic Ennius quem cordem dixiſſet niſi putauiſſet cor eſſe aptoton. Errauit itaqꝫ teſte
Aulo Ciſelius: quoniam tertium verſum non conſiderauit. Suaſorem ſummum ⁊
ſtudioſum robore belli: vt citra interrogationem ſenſus ſit quem Hannibalem cor
meum credidit eſſe ſuaſorem ſummum ⁊c. Hec faciunt vt vehementer admirer nō
nullorum veſaniā adeo pertinaciter in aliorum verba iurantium: vt mille cru-
ces pati malint quam authori cui ſemel ſe addixerint vel in vnico verbulo refraga-
ri. O imitatores ſeruum pecus: nolo quemꝙ nominare: ne crabrones irritem. Iā
ſatis clareſcere opinor iniuria mihi vitio dari ꝙ interim longe me doctiores hallu-
cinari oſtendam ⁊ per eoſdem vbi veterum: nō obſiſtit authoritas opinionem meā

confirmem. Uir equidem vllum ſine honeſta prefatiuncula ɹɘɔpo nec glorioſum more doctiſſimorum errata in marginibus indicibuſq; librorum propalo: vt ſummos viros quibuſq; etiam agrariis & bonarum ſtoribus literarum deridendos propinem. Abſit a Deſpauterio tam inhumana temeritas. Preterea Alexandrũ (quem ne deprehenſione quidem dignantur, doctiſſimi) honeſtiſſime interim defendo: & ſi quid errauit non eius culpe: ſed temporum: quibus res literaria pene interierat: aſcribendum cenſeo. neq; enim adoleſcentulos decipere neq; linguam latinam extinguere: ſed omnibus prodeſſe ſtudui, Cui (q̃uis id aſſecutus non ſit) magnas agimus gratias: quia ſi Ariſtoteli credimus. nõ modo his agere gratias equũ eſt: qui nobis precepta diſciplinarum diligentiſſime tradiderunt: verum iis etiam qui de illis leuiter ieiuneq; diſſeruere: nam hi quoq; aliquid nobis vtilitatis attulere: dũ habitum noſtrum exercitatione reddiderunt aptiorem. Ceterum quãtumuis honeſte de Alexandro aliiſq; iudicem: ſcio pleroſq; egre laturos q illum dixerim aliquãdo falſa ſcripſiſſe: id autem ideo contingit, quia Alexandri erroribus iam olim imbuti nequeunt doctoribus aſſentiri: non ſecus q̃ ethnicia ſuperſtitione liberari. vſq; adeo apud omnes conſuetudo valet: que inueterata (vt Beſſarion ait) q̃uis iuſta careat ratione: longo tamen tempore vſuq; animis hominis herens, neicit rebus etiam abſurdis diſſentire: atq; obſiſtere: Uerum vtcunq; vellicabunt me doctorum hoſtes: non deſiſtam ab incepto: q2 ſpero diligentiam meam & preſentibus & poſteris profore Itaq; obdurabo: & Homerice parenesi admodum ſalutari morem geram Fortiter iſta feras iamiam grauiora tuliſti. Ualete amici: & Joannem Deſpauteriũ veſtrum redamate. Bergis. xv. Calendas Octobris. M.D.xij.

τελος